

Vägen till könskrig – Till feminister i alla partier

Fredrik Runebert
<http://www.runebert.com>

2008 © Runebert, Fredrik

Förord

Mitt syfte med denna bok är att behandla och kritiskt granska populärdeologin feminismen och de konsekvenser som ismen har på vårt samhälle. Vad är feminism? Varför kallar alla politiker med självbevaringsdrift sig själva för feminister? Varför kallar de flesta som syns i media sig själva för feminister? Varför förnedras de som inte köper feminismens trångsynta s.k. sanningar? Är feminism synonymt med jämställdhet? Är feminismen, som man ibland kan få intrycket av, allting eller finns det någon inre kärna i feminismen? Kan både vänsterpartister och moderater vara feminister? Vilka konsekvenser får feminismen på vårt samhälle? Mitt syfte är, med andra ord, att kritiskt granska feminismen, dess teorier och verklighetssyn.

Enligt mitt sätt att se är det fel att alltför mycket utgå från strukturella förklaringar i stället för individuella eftersom kollektivism och strukturella förklaringar begränsar individernas möjligheter att skapa sina egna liv efter eget tycke. Jag tror på människans förmåga att tänka själv. Det behövs ingen elit, någon feministintelligentsia, för att individer ska kunna tänka själva. Jag tror inte att man kan kombinera ett individuellt (liberalt) perspektiv med ett kollektivt perspektiv såsom Centerfeminister och Leijonborgfeminister tror. Det är som att blanda kommunismen med liberalismen, dvs. omöjligt. Däremot kan det finnas anledningar till att undersöka mönster och strukturer eftersom de är en del av verkligheten, och för att individer ska kunna leva sina liv efter eget tycke är det viktigt att veta hur verkligheten ser ut.

Men jag kommer inte ”lämna de strukturella nivåerna och koncentrera” mig ”på mikronivån, ja, rent av på individnivån, för att förstå den djupa motvilja, ja det hat, som så illa döljs bakom” Yvonne Hirdmans ”ord - och - det faktum att dessa ord finner sin tidning” utan jag kommer att utgå från *feministernas strukturresonemang* och kritisera detta från ett liberalkonservativt perspektiv. Jag skulle heller aldrig drömma om att använda Yvonne Hirdman som forskningsobjekt. Men så är jag heller inte någon professor i genusvetenskapens värld.¹

Målgruppen för denna debattbok är alla som är intresserade av politik i allmänhet och feminism i synnerhet. Vissa delar av boken tar upp genusvetenskapliga resonemang och kan därmed vara lite komplexa och svåra att förstå. Min ambition har dock varit att använda ett så enkelt och lättförståeligt språk som möjligt eftersom feminism och genusvetenskap inte bör vara något enbart för de invigda. Det är viktigt att vi får en bred och nyanserad debatt om feminismen i stället för denna eviga korrekthet som råder inom svensk politik. Låt oss nagelfara feminismens innehåll. Låt oss inte nöja oss med banala och intetsägande definitioner ur någon ordbok eller från någon papegoja till politiker som rapar upp de senaste trenderna. Samhällets utveckling är alltför viktig för att lämnas över åt eliten i samhället. Okunskap och hat har historiskt visat sig få katastrofala följder. Låt oss inte göra om detta misstag utan låt oss ta lärdom från historien!

¹ Hirdman, Yvonne: *Ett illa dolt kvinnohat*, DN-debatt 2002-07-13

Innehållsförteckning:

Inledning.....	6
Feminismens inriktningar och gemensamma nämnare.....	10
Likhetsfeminism och särartsfeminism.....	11
Feministiska inriktningar.....	13
Marxistfeminism.....	13
Radikalfeminism.....	14
Socialistisk feminism.....	14
Postmodernism och konstruktionism.....	16
Queerfeminism.....	17
Ecce Homo.....	20
Liberalfeminism.....	23
Frihetsfeminism.....	25
Centerfeminism.....	28
Etisk feminism.....	29
Övriga inriktningar.....	29
PR-feminismens skadliga medlöperi.....	32
Feminismen är en förlängning av marxismen.....	33
Feministiskt Initiativ är ett renodlat vänsterparti.....	35
Antifeminism och feministkritik.....	40
Feministkritiskt material.....	41
Maskuliniteten.....	49
Min syn på jämställdhet.....	50
Generaliseringar.....	52
Offermentalitet.....	53
Könsroller – biologiskt eller socialt betingat.....	54
Sociala och kulturella förklaringar.....	54
Biologiska förklaringar.....	56
Bortom särarts- och likhetsretorikens dogmer.....	61
Manlig respektive kvinnlig idrott.....	68
Under Det Rosa Täcket.....	70
Privatisera könsrollerna.....	71
Genusvetenskap – feminismens högra hand.....	73
Debatt om genusvetenskap.....	75
Susanna Popova och Anna Wahl.....	85
Genusteorier.....	87
Yvonne Hirdman.....	87
Maud Eduards.....	91
Genusvetenskap – en vetenskap?.....	95
Mansforskning.....	99

Normer och strukturer.....	101
Feministiska normer.....	105
Kärnfamiljen.....	107
Gudrun Schymans generaliseringar och förlängning av marxism.....	108
Politisk korrekthet.....	111
Blandade exempel på politiskt korrekthet.....	118
Mordet på Anna Lindh.....	121
Manshatets höjdpunkt – SCUM-manifesto.....	122
ROKS-styrelsen för könskriget vidare.....	126
Barnens situation i feminismens land – daghem och skola.....	131
Anna Wahlgrens politiskt inkorrekta synpunkter.....	131
Tid för barn - Den viktigaste välfärdsfrågan.....	134
Familjedaghem.....	138
Den feministiska skolan.....	139
Åsiktspolisen ERK moraliserar och likriktar reklam i Sverige.....	144
Sexism.....	147
De sex härskarteknikerna.....	149
Pär Ströms version av de sex härskarteknikerna.....	151
Patriarkatsteorin.....	152
En reflektion över feminismens historiesyn.....	155
Vägen till allmän rösträtt.....	157
Patriarkatsteorin och judekonspirationsteorin.....	158
Patriarkatsekvationen.....	159
Bevis för patriarkatsteorin.....	161
Löner och arbetsförhållanden i ett genusperspektiv.....	162
Kommunals strejk.....	167
Elitens sammansättning.....	168
Kvoteringsiver.....	174
Gernerfallet.....	178
Hemarbete contra förvärvsarbete.....	180
”Mannen är alltid viktigare än kvinnan”.....	182
Objektifiering – mantrat som åkallar dimridån.....	185
Pornografi – grunden för prostitution och våldtäkter.....	189
Prostitution – vem utnyttjar vem?.....	192
Kvinnomisshandel och våldtäkter.....	200
Definition av våldtäkt.....	200
Omfattningen av våldtäkter och kvinnomisshandel.....	205
Vem våldtar och misshandlar och varför?.....	211
Alternativa teorier om våldtäkter.....	218
Vad bör man göra åt problemet?.....	219
Falsa anklagelser – vanligt förekommande eller ett patriarkatstrick?.....	225
Alla män är potentiella våldtäktsmän.....	227
Incest, pedofili och barnmisshandel.....	230
Sexuella trakasserier.....	232

Bevis mot patriarkatsteorin.....	236
Rättigheter och skyldigheter.....	236
Patriarkatsekvationens baksida.....	238
Skola och arbetsliv.....	239
Själv mord – fler män än kvinnor saknar hopp.....	242
Maktbalansen mellan mamman och pappan.....	244
Aborträtten – kvinnans makt över liv.....	247
Vuxenperspektivet contra barnperspektivet.....	248
Värnplikt och manliga livvakter.....	248
Hushållets matriarkat.....	252
Mansmisshandel – den andra sidan av myntet.....	254
Män och kvinnors kriminalitet.....	264
Umgängessabotage.....	267
Sammanfattning.....	268
Jämställdhet bortom feminismens könskrig.....	268
Frågor och svar.....	269
Varför antifeminism?.....	271
Förslag till ett mer jämställt samhälle.....	272

Inledning

En ny politiskt korrekt lära har trätt fram på den samhälleliga scenen efter att ha bidat sin tid bakom kulisserna. Efter marxismens totala sönderfall har feminismen tagit över mer och mer av den samhälleliga analysen – klasskamp har blivit könskamp. En av mina teser är att feminismen är en förlängning av marxismen, men det angreppssättet är inte tillräckligt. Feminismen har även börjat rota sig i vårt samhälle. Universitet, politiker, massmedia mm. har börjat gå på tå för denna lära i stället för att kritiskt granska den.

Vissa ser sina chanser att vinna enkla poäng genom att åka snålskjut på de tidigare och mer konsekventa feministerna Gudrun Schyman, Simone de Beauvoir och Maria-Pia Boëthius m.fl. Borgerliga förespråkare börjar ta ordet feminism i sin mun och försöker definiera om begreppet till oigenkännlighet. Resultatet av detta blir intetsägande debatter där likriktningen blir ledstjärnan i stället för öppna och seriösa diskussioner.

Kortsiktigt kanske borgerliga partier tjänar på dessa fula metoder, men på lång sikt bäddar man för vänsterns feministiska Sverige. I stället för att försöka stjäla ett ideologiskt begrepp borde man försöka erövra det värderande begreppet jämställdhet. Jämställdhet är som rättvisa, något som man kan definiera olika, till skillnad från ideologier som måste hållas inom vissa ramar för att vara betydelsefulla. Givetvis kan man inte slänga sig med ord som jämställdhet utan att definiera dem, men det är bättre än att blanda ihop de ideologiska korten genom att kombinera frihetliga ideologier med totalitära ideologier. Socialism och feminism går alldeles utmärkt att kombinera, även om inte alla socialister behöver köpa feminismens ideologi. Liberalismen och liknande ideologier kan absolut inte förenas med feminismen, det skulle vara som att förena liberalismen med marxismen.

Resultatet blir således inget annat än snömos och det är detta politiska klimat vi har i dag. Att försöka skilja ut de feministerna som står för feminism och de som bara försöker vinna eller behålla röster kräver mycket studier. Enkelt uttryckt kan man dock säga att den minsta gemensamma nämnaren för feminismen är patriarkatsteorin, en tro på mäns systematiska förtryck och makt över kvinnor. Har man inte det perspektivet är man helt enkelt ingen feminist. När man väl har det perspektivet på världen, att män förtrycker kvinnor, finns det inte så stort politiskt handlingsutrymme kvar. Med hjälp av det analysverktyget kan man avslöja charlatanerna och identifiera de riktiga feministerna som sprider ut den farliga konspirationsteorin om patriarkatet.

Den bok som du nu har framför dig är en debattbok som ifrågasätter det svenska axiomet att feminism är lika med jämställdhet. Feminism är en ideologi och i bästa fall en metod för att uppnå jämställdhet. Jag kommer därför att kritisera den feministiska ideologin i grunden för att sedan analysera dess uttryck i media och i politiken mm. Min huvudsakliga tes är att feminismen är en totalitär ideologi som ställer olika grupper mot varandra med syftet att skapa onödig konfrontation. Den har därmed vissa beröringspunkter med marxism och nazism. Dock finns det stora skillnader mellan dessa två ideologier å ena sidan och feminismen å den andra. I ett val mellan nazism och feminism väljer jag givetvis feminismen. Men tyvärr finns det vissa gemensamma nämnare i de filosofiska och politiska förutsättningar som ideologierna bygger på. Teorierna bygger på en likartad syn på verkligheten och på centralplanering som favoritverktyg för att korrigera det som av eliten betraktas som felaktigt. Vissa kanske anser att detta är ett guilt-by-association argument men faktum är att om något är fel i en ideologi måste det i konsekvensens namn även vara fel i andra ideologier. För det är väl inte enbart mordandet som är fel när det gäller ideologin nazism?

I det första kapitlet kommer jag att beskriva feminismen i allmänhet för att sedan redogöra för de skillnader som finns mellan olika feministiska inriktningar. Exempel på uppdelningar är likhetsfeminism och särartsfeminism, radikalfeminism och socialistfeminism, akademisk feminism och aktivistisk feminism samt riktiga feminister och PR-feminister. Jag kommer

samtidigt som jag beskriver feminismen och dess inriktningar redogöra för mina synpunkter. I slutet av kapitlet kommer jag att knyta ihop säcken genom att definiera de gemensamma nämnarna samt utveckla synen på feminismen som en förlängning av marxismen.

Därefter beskriver jag vad antifeminism är och varför jag har valt att bli antifeminist eller feministkritiker. Jag utvecklar där min syn på vad antifeminism och feministkritik bör sträva efter och vilka strategier jag tycker är bäst för att dra upp feminismen med rötterna. I Sverige utgjorde det AntiFeministiska Samfundet den största, om inte den enda, aktören mot feminismen. Därför har jag även ägnat några rader åt att beskriva detta samfunds idé och verksamhet.

Nästkommande kapitel berör könsrollernas beskaffenhet. Är könsskillnader biologiska eller sociala? Min uppfattning är att könsskillnader består av både biologiska och sociala faktorer. Emellertid anser jag att det viktigaste inte är att dra upp den exakta gränsen för var biologin slutar och var kulturen börjar utan det viktigaste är att vi skapar ett samhälle där valfrihet för alla individer råder. Jag har trots det tagit upp de teorier och fakta som indikerar både biologiska och sociala förklaringar till könsskillnader för att undvika fundamentalism. Tyvärr ligger konfliktlinjen mellan särartsfundamentalister som anser att människor närpå är fullständigt biologiska varelser och likhetsfundamentalister som anser att människor enbart är kulturella och sociala konstruktioner. Det är synd att konfliktlinjen ligger där eftersom jag önskar att den låg mellan frihet och totalitarism samt mellan individualism och kollektivism.

I det fjärde kapitlet fokuserar jag på genusvetenskapen som har vuxit fram som en utveckling av 1970-talets kvinnovetenskap. Genusvetenskapen är feminismens vetenskapliga gren som har fått ett allt större utrymme på universitet och högskolor. Kapitlet innehåller en beskrivning av genusvetenskapen, en diskussion om den offentliga debatten kring genusvetenskap samt en analys av några genusvetenskapliga teorier såsom Yvonne Hirdmans genusystem och Maud Eduards emancipationsteori. Jag avslutar med en diskussion om genusvetenskap verkligen kan betraktas som en vetenskap. Jag går därefter in på den relativt unga ”vetenskap” som mansforskningen utgör.

I det femte kapitlet berör jag feminismens påståenden om att män är normen och kvinnor undantagen. Jag visar här att feminismen har fått addera ett antal tilläggsteorier för att få sin normteori att stämma någorlunda överens med verkligheten. Med hjälp av Connells uppdelning i flera olika maskuliniteter (manlighetsideal) har jag även skapat en rangordning av maskuliniteter och sedan jämfört detta med en rangordning av feminiteter (kvinnoideal) för att se om män verkligen är normen. Det resultat jag kommer fram till är att de som finns på den officiella toppen är män medan de som finns på både den officiella och reella botten är män. Detta bekräftas av flera likvärdiga teorier. Är detta verkligen ett patriarkat eller en könsmaktsordning?

I samma kapitel visar jag att det egentligen är feminismen som är normen i samhället som allting ska mätas mot. Det är inte kompetensen som ska mätas utan det är kön eller genus. Jag beskriver även hur feminister skapar dessa nya normer för att ersätta de traditionella normerna kärnfamilj och heteronormativitet mm. Av den anledningen har jag undersökt vad som är politiskt korrekt i dagens feministSverige. De fenomen som jag främst fokuserat på är ERK:s arbete att likrikta reklam, familjens och barnens situation i Sverige samt indoktrinering av barn till den feministiska läran. Finns det någon valfrihet eller är daghemmen den enda lösningen? Vad är bra och vad är dåligt med daghem? Är daghem en feministisk lekstuga? Ett indoktrineringsinstitut? Detta är några frågor som jag försöker besvara. Sedan fördjupar jag mig i den normaliseringsprocess som feministerna har påbörjat i vårt politiskt korrekta land. Jag går särskilt in på begreppet sexismens användbarhet och missbruket av härskartekniksteorin.

I det sjätte kapitlet definierar jag patriarkatet eller könsmaktsordningen och beskriver patriarkatsteorin varefter jag ställer upp en patriarkatsekvation eller en maktekvation. Om

man ska anklaga en grupp för något så allvarligt som patriarkatet då måste man ha lite kött på benen, därför är det viktigt att man har bevis för sina påståenden. Om man kan ställa upp bevis för kvinnors vanmakt och makt mot mäns vanmakt och makt för att sedan jämföra dessa två grupper kan man bevisa patriarkatets existens. Men tyvärr är detta väldigt svårt eftersom patriarkatsteorin är så abstrakt och universell. Av den anledningen är patriarkatet eller genussystemet ovetenskapligt eftersom det saknas möjlighet att konkretisera patriarkatet och därmed testa teorin. Patriarkatet är enbart ett försök till en beskrivning av verkligheten, inte ett faktum. I kapitlet gör jag även en reflektion över feminismens historiesyn, en jämförelse mellan patriarkatsteorin och judekonspirationsteorin samt en beskrivning av vägen till allmän rösträtt för män och kvinnor. Denna historiereflektion avslutar detta kapitel.

I nästkommande kapitel har jag gått över till dagens samhälle och dagens påstådda orättvisor. De orättvisor som indikerar att vi har ett patriarkat är:

- lönesättningen,
- elitens sammansättning (där jag även analyserar metoden kvotering),
- hemarbete contra förvärvsarbete,
- objektifiering,
- prostitution,
- pornografi,
- våldtäkter,
- kvinnomisshandel och
- sexuella trakasserier.

Som en konsekvens av feminismens teorier om våldtäkter, kvinnomisshandel och sexuella trakasserier analyserar jag ”alla män är potentiella våldtäktsmän”-resonemanget.

I det näst sista kapitlet för jag ett resonemang om rättigheter och skyldigheter för att sedan ta mig en titt på patriarkatekvationen minussida. På minussidan eller baksidan av patriarkatsmyntet har jag ställt upp:

- mannens hämmande könsroll,
- kvinnors inofficiella makt,
- kvinnors makt i hushållen och över barnen,
- pojkars sämre betyg i skolan,
- mobbning och användande av härskartekniker mot skolpojkar,
- mäns sämre förutsättningar att lyckas på den framtida arbetsmarknaden,
- mäns överrepresentation i självmordsstatistik, i olycksfallsstatistik samt i misshandelsstatistik,
- mäns kortare livstid,
- hot om kvotering och mobbning av heterosexuella vita män,
- pappors ställning i samhället,
- aborträtten,
- överrepresentationen av män i fängelser,
- värnplikten
- mansmisshandel där umgängessabotage ingår.

I det sista kapitlet erbjuds läsaren en sammanfattning samt ett åtgärdsförslag för att uppnå ett mer jämställt samhälle. Det är oftast lätt att kritisera, desto svårare är det att komma med något konstruktivt. Jag försöker därför bygga upp ett alternativ till feminismen.

Jag hoppas att du får en stor behållning av din läsning om den politiskt korrekta läran – feminismen. Och jag hoppas att alla feminister i alla partier tar sig en rejäl funderare på vad det är de sysslar med.

Feminismens inriktningar och gemensamma nämnare

Feminismen är en ymnig rörelse som rymmer många olika inriktningar. Vid en första anblick kan man få intrycket att feminismen är omöjlig att kritisera eftersom den i princip kan vara vad som helst. Dock finns det några gemensamma nämnare för alla inriktningar. Jag kommer främst att inrikta mig på dessa gemensamma nämnare men jag kommer också att kritisera olika inriktningar. För att få en helhetsbild över feminismen gör jag först en allmän beskrivning av feminismen och sedan en kartläggning av olika inriktningar. Min ambition är att ge en så klar bild som möjligt av feminismens karaktär. Men trots min ambition finns det en risk för att alla detaljer kommer att förvirra läsaren. Jag hoppas att ni har överseende med detta.

Begreppet feminism uppstod i Frankrike 1892 som benämning på de som kämpade för att kvinnor skulle få samma rättigheter som män.² Dock nämndes inget om skyldigheter. Begreppet feminism började på allvar användas på 1900-talet för att ersätta emancipation (frigörelse) och kvinnosak vilket i dag har lett till mycket förvirring tack vare personer med förkärlek för ordlekar. I slutet på 1960-talet i USA och Europa har feminismen mer betraktats som en ideologi.³ Själva ordet feminism betyder kvinnlig inriktning, feminin = kvinnlig⁴ och ism = inriktning⁵. Av själva namnvalet kan man skönja synen på verkligheten och synen på mäns egenskaper. Genom att utgå från kvinnor och deras rättigheter har man också utgått från att kvinnor är underordnade män. Om det inte vore så skulle man inte välja ett namn såsom feminismen eftersom det då skulle leda till ett ojämnt samhälle där kvinnan är och blir normen i samhället. Om man enbart kämpar för kvinnors rättigheter utgår man förhoppningsvis från att män redan har det så bra att de inte behöver några fler rättigheter.

Män behöver med andra ord enbart ge avkall på sina tidigare rättigheter, dvs. förmåner samt ta på sig nya skyldigheter för att jämställdhet mellan könen ska kunna uppnås. Ett alternativt sätt att se på saken är att feminismen är ett nytt särintresse som inte bryr sig om helheten utan enbart bryr sig om kvinnors intressen såsom bonderörelsen eller fackförbunden. Skillnaden mellan kvinnorörelsen och många andra särintressen är givetvis att kvinnor utgör en mycket större andel av befolkningen, men samtidigt är jag inte säker på att feminister för en kamp för alla kvinnor utan enbart för de kvinnor som tycker rätt.

Många feminister gör en stor poäng av att många betraktar kvinnorörelsen och/eller feminismen som ett särintresse då kvinnor står för ungefär 51 % av befolkningen⁶. Kvinnor är ju ingen minoritet utan en knapp majoritet. När feminister försöker vinna poäng genom att påtala hur stor gruppen kvinnor är glömmer de alltför ofta att även fackförbunden, som måste sägas utgöra en större andel av befolkningen⁷ än vad andelen kvinnor gör, är ett särintresse. Att stora majoritetsgrupper kallas särintressen⁸ beror givetvis på att det just handlar om särintressen och inte om samhället som helhet.

Under det tidiga 1900-talet fanns det ett stort behov av en organiserad och stark rörelse som kunde ta tillvara på böndernas respektive arbetarnas intressen eftersom varje enskild bonde och arbetare var för sig inte kunde mäta sig med de starka storbönderna, den starka staten och de stora industriföretagen. För att balansera denna maktställning krävdes en stark motpart, dvs. ett parti samt en intresseorganisation för arbetare och bönder

² Holmberg, Carin: *Det kallas manshat - En bok om feminism*, Anamma, 1996 (Kvinnohistoriskt lexikon av Harriet Clayhill.)

³ Stora Focus – 4, Esselte Focus, 1987

⁴ Prismas Nya uppslagsbok, Rabén Prisma, 1995

⁵ Ibid.

⁶ Eduards, Maud: *Förbjuden handling - om kvinnors organisering och feministisk teori*, Liber, 2002

⁷ Petersson, Olof m.fl.: *Demokrati och medborgarskap*, Demokratirådets rapport 1998, SNS-förlag

⁸ Peterson, Olof: *Svensk politik*, Norstedts juridik, tredje upplagan, 1998

(Socialdemokraterna och fackförbunden samt Centerpartiet och LRF).⁹ Det ena står för ideologin (Socialdemokraterna och Centerpartiet) och det andra står för särintresset (fackförbunden och LRF).

Förövrigt är det naivt att tro att alla kvinnor tycker exakt lika och att de därför stöder kvinnorörelsen och/eller feminismen. Om man ser till de röstberättigade så är det ju kvinnor som bestämmer mest, ca 51 % mot ca 49 %. Så om kvinnor vill ha feminism är det bara att starta ett feministiskt parti och sedan håva in 51 % av befolkningens röster. Så varför fick då Feministiskt Initiativ enbart några promillen av valkårens röster?

Men varför inte då använda begreppet kvinnorörelsen? Varför sätta likhetstecken mellan feminism och kvinnorörelse? Kvinnorörelsen, exempelvis suffragetterna, är ett renodlat särintresse som till skillnad från feminismen stod för det. Feminismen är en ideologi och inte ett renodlat särintresse. Må vara att särintresset är en integrerad del av feminismen, men desto mer ohederligt! Jämför detta med Centerpartiet som tidigare hette Bondeförbundet. Till en början var partiet främst ett särintresse för bönder. I dag har Centerpartiet en liberalkonservativ ideologi, tidigare hade partiet en ideologi som gick under namnet ekohumanism (socialliberalism). Den ismen uttolkades som ett mellanting av renodlad individfilosofi (liberalism) och renodlad kollektivfilosofi (socialism).^{10 11}

Man kan därmed dela in definitionen av feminism i två kategorier, en positiv och en negativ definition. Den positiva definitionen lyder som följer: Feminism är att sträva efter kvinnors jämställdhet med män¹², eller ordagrant: "... en åskådning som hävdar och verkar för kvinnans likställighet med mannen"¹³. Den negativa definitionen utgår i stället direkt från att män är överordnade kvinnor¹⁴. Båda definitioner beskriver patriarkatet eftersom båda definitioner utgår från att män är överordnade kvinnor. Den negativa definitionen av feminismen utgår alltså ordagrant från patriarkatsdefinitionen medan den positiva definitionen skvallrar om att kvinnor har färre rättigheter och att kvinnor är diskriminerade i samhället. Om den positiva definitionen inte utgick från patriarkatsdefinitionen skulle ju feminismen eftersträva patriarkatet där kvinnor har fler rättigheter och färre skyldigheter än män.

För att förstå feminismen måste man inse att den är en ideologi och inte enbart ett särintresse. Ideologin bygger på att män är överordnade kvinnor och att detta måste åtgärdas. Feminismen kräver jämställdhet. Dock är inte jämställdhet synonymt med feminism såsom många feminister verkar tro, eller försöker få oss att tro. Jämställdhet är ett mål som feminister vill uppnå. Hur detta mål ska uppnås skiljer sig åt mellan olika inriktningar och ideologier.

Likhetsfeminism och särartsfeminism¹⁵

Den feminism som jag främst kommer att kritisera är dagens feminismnorm - likhetsfeminismen. För att förstå dagens feminism behöver vi studera teorierna om patriarkatet samt teorierna om genus (ett finare ord för socialiserade könsroller). Det finns

⁹ Norborg, Lars-Arne: *Sveriges historia under 1800- och 1900-talen*, Almqvist & Wiksell, fjärde upplagan, 1993

¹⁰ Centerpartiets partiprogram: *Där människor får växa*, Antaget i Västervik 19 juni 2001

¹¹ Runebert, Fredrik: *Jämförande studie av Centerpartiets partiprogram*, B-uppsats, 1999-05-28, VT: 1999, Karlstads universitet – Avdelningen för statsvetenskap

¹² Stora Focus – 4, Esselte Focus, 1987

¹³ Bra böcker lexikon – 7, Bokförlaget bra böcker AB, 1984

¹⁴ Prismas Nya uppslagsbok, Rabén Prisma, 1995

¹⁵ Gemzöe, Lena: *Feminism*, Bildas ismer, Bilda förlag, 2002

dock en annan inriktning inom feminismen som heter särartsfeminism. Denna feminism kallas något nedvärderande för livmoderfeminism av likhetsfeminister såsom Nina Björk¹⁶.

Särartsfeminismen bygger på att män och kvinnor av naturen är olika varandra. Det är biologiska faktorer och inte sociala och kulturella faktorer som gör att män och kvinnor beter sig olika. Könroller är bra, men de kvinnliga egenskaperna och rollerna nedvärderas regelbundet av män. Därmed anser särartsfeminister att kvinnor är förtryckta i ett patriarkat.

Sedan finns det de som enbart anser att män och kvinnor är olika men att kvinnor inte är underordnade män i samhället. En person med en sådan uppfattning kallar jag särartsteoretiker och inte särartsfeminist. En person som gör anspråk på att vara feminist måste utgå från att vi lever i ett patriarkat.

Många särartsfeminister kommer fram till att män och kvinnor har olika egenskaper och att de därför bör ägna sig åt de verksamheter som bäst passar varje kön. Ett exempel på detta är att män bör ägna sig åt teknik och arbeten som kräver mycket muskelkraft medan kvinnor bör ägna sig åt vård och omsorg. Vissa går ännu längre och säger att kvinnor har bättre egenskaper än vad män har. Här övergår gränsen till sexismens jaktmarker. I en kvinnlig värld kommer vi att uppnå fred och säkerhet eftersom kvinnor inte är lika krigiska och egoistiska som män är. Tydliga exempel på sådana feminister är Catharine MacKinnon och Valerie Solanas. Dessa argument användes också av mindre extrema särartsfeminister såsom suffragetterna i slutet av 1800-talet när de propagerade för kvinnlig rösträtt¹⁷. Svenska exempel på särartsfeminister är Fredrika Bremer¹⁸.

Den feminism som jag främst behandlar är alltså likhetsfeminismen eftersom det är den inriktningen som är normen inom den moderna feministrörelsen. Likhetsfeminismen utgår från att könsskillnader främst, eller enbart, beror på sociala och kulturella faktorer. Könet är en social konstruktion. Män och kvinnor uppfostras till de könroller som finns i samhället. Det är uppfostran, och inte medfödda skillnader, som är förklaringen till att män och kvinnor hålls isär vad gäller arbeten, fritid mm. Män uppfostras till att tycka om vilda lekar och att vara utåtriktade medan kvinnor uppfostras till att vårda och att vara inåtriktade. Pojkar får bilar att leka med medan flickor får dockor att leka med. Judith Butler som är litteraturvetare anser att det inte existerar några biologiska skillnader mellan män och kvinnor överhuvudtaget. Alla skillnader är konstruerade av samhället genom uppfostran och samhällsnormer. Samhällets strukturer påverkar individer (agenter) och inte tvärtom. Människor är blanka blad som kan programmeras av samhället.

Butler och andra feminister som hänger sig åt en inriktning vid namn konstruktionism eller postmodernism anser att det är olika diskurser som avgör vad som är sanning och vad som inte är det. Diskurser betyder sammanhängande berättelser, ideologier och normgivande världsbilder. Dessa diskurser ger alla människor en gemensam referensram som vi utgår ifrån när vi ska förstå världen. De som avviker från denna referensram eller norm betraktas som onormala och dåliga. Det normala bestäms genom förhandlingar mellan olika intressenter och i dagens samhälle är det heteronormativiteten som dominerar. Det existerar ingen värld utanför vårt medvetande utan allting är skapat via förhandlingar. För den konstruktivistiska feministen är det konstruerandet av och förhandlingen kring genus (sociala könroller) som är intressant.

Andra likhetsfeminister går inte lika långt utan nöjer sig med att säga att de viktigaste skillnaderna beror på sociala och kulturella faktorer. Biologiska skillnader handlar uteslutande om könsorgan och fortplantning. Allt annat avfärdas alltför ofta som biologism.

¹⁶ Björk, Nina: *Under det rosa täcket – Om kvinnlighetens vara och feministiska strategier*, Wahlström & Widstrand, 1996

¹⁷ Larsson, Reidar: *Politiska ideologier i vår tid*, Studentlitteratur, sjätte upplagan, 1997

¹⁸ Bremer, Fredrika: *Hertha*, <http://www.fredrikabremer.se/hertha>

För mig är båda inriktningarna orealistiska eftersom båda bygger på teorier om ensidig kommunikation i uppfostran av barn. Likhetsfeministen utgår från att föräldrarna totalt formar sina barn genom kulturella normer. Särartsfeministen utgår från att barnen totalt styr föräldrarnas beteende gentemot barnet. Att tro på denna envägskommunikation leder inte förståelsen framåt. Uppfostran är inte, och inget annat heller, en "one way street".

Feministiska inriktningar

Den första indelningen av feministiska inriktningar är den uppdelning som redan gjorts, dvs. uppdelningen i särartsfeminister och likhetsfeminister. Jag kommer i detta avsnitt att fokusera på likhetsfeministernas olika inriktningar.

Den första grovindelningen för likhetsfeminister kan vara att skilja på likhetsteoretiker och skillnadsteoretiker. De har samma mål men deras medel skiljer sig åt. Feministiska likhetsteoretiker tycker inte att man ska fokusera på de skillnader som finns mellan könen eftersom de cementerar de skillnader som finns samt leder till ett destruktivt könskrig. Det är därför bättre att fokusera på skillnader mellan offentlig och privat sektor än att fokusera på skillnader mellan män och kvinnor. Feministiska skillnadsteoretiker anser tvärtom att man måste fokusera på skillnader mellan män och kvinnor eftersom problemen inte kan lösas genom att stoppa huvudet ned i sanden och låtsas som ingenting för fridens skull. Det är viktigt att synliggöra orättvisor så att man kan rätta till dessa. De enda likhetsteoretiker som kan tänkas finnas är "liberalfeminister" och frihetsfeminister som inte verkar lägga så stor vikt vid könsskillnader utan lägger större vikt vid individuella lösningar.¹⁹ Om jag vore feminist skulle jag utan tvekan välja skillnadsteorin för att synliggöra de drivkrafter som upprätthåller patriarkatet. Att fly dessa skillnader genom att blunda verkar inte särskilt konstruktivt.

Marxistfeminism

Marxistfeminismen bygger ursprungligen på Friedrich Engels²⁰ idéer om kvinnoförtryckets uppkomst. Kvinnoförtrycket uppstod, enligt den teorin, då människor började bosätta sig på en fast boplatz eftersom män då började få för sig att de kan äga allt, både mark och kvinnor. När industrialiseringen kom förstärktes orättvisorna. Den marxistfeministiska tesen är att så länge arbetsfördelningen på arbetsmarknaden och i hushållen är ojämn kommer kapitalismen och könsförtrycket att bestå. Kapitalisterna tjänar på att män och kvinnor hålls åtskilda eftersom deras makt är beroende av folkets makt. Om folket håller ihop mot överheten kan kapitalisterna förlora sin makt. Därmed blir taktiken att söndra och härska mycket effektiv för kapitalisterna.

Dessutom är kvinnor viktiga som en garanti för reproduktionen av arbetare. Män står då för varuproduktionen medan kvinnor står för människoproduktionen. Kapitalismen osynliggör människoproduktionen, dvs. könsförtrycket för att uppnå detta.²¹ Kapitalisterna behöver hela tiden nya arbetare och det är kvinnornas uppgift att producera dessa arbetare.

Marxistfeminister anser att radikalfeminister lägger en för liten tonvikt vid klassförtrycket. Enligt marxistfeminismen upphör könsförtrycket automatiskt då klassförtrycket, dvs. kapitalismen, upphör. Med andra ord har marxistfeminismen enbart utvecklat marxismens

¹⁹ Gemzöe, Lena: *Feminism*, Bildas ismer, Bilda förlag, 2002

²⁰ Engels, Friedrich: *Familjens, privategendomens och statens ursprung*, 1884, i antologin: Essevald, Johanna., Larsson, Lisbeth: *Kvinnopolitiska nyckeltexter*, Studentlitteratur, 1996

²¹ Sundgren Grinups: *Försök att förklara ojämställdheten*, Jämställdhetskunskap

tankegångar på ett annat område. Förespråkare för marxistfeminismen är bland annat Alexandra Kolontay²².

Radikalfeminism

Radikalfeminismen fokuserar sin uppmärksamhet på de privata förhållandena inom hushållet och i sängkammaren. Enligt radikalfeminister räcker det inte med att, som marxistfeministerna gör, enbart titta på orättvisor på arbetsmarknaden. Man måste synliggöra mäns våld och psykiska förtryck av kvinnan. Det som främst betonas är sexualiteten och arbetsfördelningen i hushållet då äktenskapet och barnafödandet enbart är metoder för män att kontrollera kvinnor. Detta utgör normalförtrycket vilket ligger till grund för de mer extrema formerna såsom pornografi, våldtäkter, misshandel och prostitution. De främsta förespråkarna för denna ism är ROKS, Gudrun Schyman och Maria Pia Boëthius.²³

Anna G. Jónasdóttir anser i likhet med radikalfeminister att det inte går att enbart fokusera på politiska förhållanden utan man måste även titta på det privata, dvs. politisera privatlivet. Det hon främst syftar på är äktenskapet som reproducerar patriarkatet då äktenskapet är en länk mellan det privata å ena sidan samt staten och samhället som helhet å den andra. Äktenskapet intar alltså samma betydelse i Jónasdóttirs teorier som privategendomen (vem äger produktionsmedlen?) intar i marx teorier. Äktenskapet och privategendomen är alltså basen för samhällets orättvisor. Om det inte blir jämställt inom äktenskapet kommer det aldrig att bli någon jämställdhet i det totala samhället. Därmed har Jónasdóttir ersatt Marx', marxistfeminismens och radikalfeminismens "arbete" med "kärlek" som en reproducerande faktor (dvs. den faktor som upprepas över tiden). Det är kärleken som för orättvisorna vidare från generation till generation, precis som Marx ansåg att det var arbetet som förde orättvisorna vidare. Jónasdóttirs teori, kärlekskraftsteorin, handlar om att kvinnor ger mer kärlek, sexuell extas och omsorg än vad de får tillbaka medan män får mer än vad de ger tillbaka. Män dränerar då kvinnors kärlekskraft. Därmed sker en exploatering av kvinnan precis som Marx anser att kapitalisten exploaterar arbetaren då kapitalisten tar en del av arbetets värde som vinst. Mannen gör således en vinst på kvinnan!²⁴

Socialistisk feminism

Den socialistiska feminismen eller tvåsystemteorin, utgår, till skillnad från radikalfeminismen och marxistfeminismen, från att det finns två system. Ett patriarkatsystem som reglerar mäns och kvinnors positioner i samhället samt ett kapitalistsystem som reglerar förhållandet mellan kapitalister och arbetare. Dessa system är oberoende av varandra och kommer inte automatiskt att upphöra då ett av systemen upphör. Man måste med andra ord bekämpa två system samtidigt. Kapitalismen och patriarkatet är dock kompatibla med varandra. När kapitalismen uppstod vid industrialiseringen kom det gamla patriarkatsystemet att leva kvar. Män i över, medel och underklass allierade sig mot alla kvinnor. Män i arbetarklassen fick fortsatt service i hemmet medan arbetsgivaren garanterades dugliga arbetare till produktionen.

²² Kolontay, Alexandra: *Den stora kärleken*, Gidlunds, 1978 och Kolontay, Alexandra: *Bered plats åt "den bevingade Eros"* – Brev till en ung arbetarkvinna, 1923 i antologin: *Essevald, Johanna., Larsson, Lisbeth: Kvinnopolitiska nyckeltexter*, Studentlitteratur, 1996

²³ Sundgren Grinups: *Försök att förklara ojämställdheten*, Jämställdhetskunskap

²⁴ Jónasdóttir, G. Anna & Björk Gunnella: *Teorier om patriarkatet - Betydelse, begränsningar och utvecklingslinjer*, Kvinnovetenskapligt forums skriftserie nr 2, Högskolan Örebro

Därmed är både patriarkatet och kapitalismen kvinnoförtryck.²⁵ Heidi Hartmann^{26 27} var en av de feminister som utvecklade denna teori som nu är Vänsterpartiets²⁸ och till viss del även Socialdemokraternas uppfattningar.²⁹

Yvonne Hirdman talar om ett genussystem i stället för patriarkatet. Men då skillnaderna är marginella sätter jag helt enkelt likhetstecken mellan genussystemet och patriarkatet. Människors vilja att sätta nya namn på gamla idéer är välkänd och knappast unik för Yvonne Hirdman. I genussystemet institutionaliseras synen på män och kvinnor, det byggs upp en norm om hur män och kvinnor bör vara. Denna norm reproduceras via uppfostran och oskrivna regler. Dessa regler kallas för genuskontraktet. Både män och kvinnor är som kön skyldiga till denna reproduktion, dock ligger det största ansvaret hos männen eftersom det är de som har mest makt. Det är denna ordningsstruktur, genusordningen, som är basen för förändringar i samhället.

Jämför detta med Jónasdóttirs idé om att det är äktenskapet som är basen för förändringar. Skillnaden är främst att genus är en uppsättning oskrivna regler som påverkar människor oavsett äktenskap eller inte. Detta system hålls uppe med hjälp av isärhållning och hierarkisering. Isärhållandet handlar om att män och kvinnor uppfostras till att inta vissa bestämda roller som står i motsats till varandra. Detta fenomen kallas för dikotomier. Denna idé påminner väldigt mycket om Marx idéer och om dialektismen där två motsatser skapar något helt nytt. Enligt detta synsätt existerar inte manlighet utan kvinnlighet. Därför är det så viktigt att män arbetar inom vissa områden såsom teknik medan kvinnor arbetar med vård och omsorg. Det är även viktigt att hålla isär könen inom andra områden såsom fritidssysslor, familjen, känslor, tankesystem och erfarenheter mm. Hierarkiseringen handlar om att män är normen och kvinnor är avvikande. Män är därför överordnade kvinnor. Det är med hjälp av isärhållandet som genussystemet lever vidare. Ju större isärhållandet är desto större hierarkisering. Men när samhället förändras, till exempel vid industrialiseringen, kommer det att uppstå tomrum och inkonsekvenser som leder till nya förhandlingar om hur genuskontraktet bör se ut. Under en sådan period finns det stora möjligheter att undgå det genusedominerade samhället.³⁰ När förändringar i samhället sker, till exempel då kapitalismen ersatte feodalismen, har det skett en förbättring genom den dialektiska utvecklingen där motsättningen mellan arbetar/slav-sidan mot arbetsgivaren/slavdrivaren leder till ett nytt och högre samhälle.

Här kommer en illustration kring särordningens logik: Sort 1 gör sak 1 på plats 1 eftersom sort 1 har egenskap 1 medan sort 2 gör sak 2 på plats 2 eftersom sort 2 har egenskap 2. Eftersom sort 1 gör sort 1 är sort 1 sort 1. På ren svenska betyder detta att könsskillnaderna är självuppfyllande. Simone de Beauvoir skrev 1949 att sort 1 (typ a) kan inte finnas utan att förtrycka sort 2 (typ b) eftersom det måste finnas en motsats eller en negation till varje kategorisering³¹. Därmed förstärker isärhållningen hierarkiseringen.³² Ett enklare sätt att beskriva detta på är Bernard Shaw's ord: "Den vite amerikanen... hänvisar den färgade till att

²⁵ Sundgren Grinups: *Försök att förklara ojämställdheten*, Jämställdhetskunskap

²⁶ Carlsson, Christina., Essevald, Joke., Goodman, Sara., Wideberg, Karin: *Om patriarkat: En kritisk granskning*, Ericsson, Christina, m.fl.: *Genus i historisk forskning*, Studentlitteratur, 1993

²⁷ Hartmann, Heidi: *The unhappy marriage marxism and feminism*, Hartmann, Heide., Harding, Sandra m.fl.: *Women and revolution: A discussion of the unhappy marriage of marxism and feminism*, 1981

²⁸ Vänsterpartiet: *Feminism & socialism*, principprogram, (Antaget av partistyrelsen den 7 december 1997)

²⁹ Gemzöe, Lena: *Feminism*, Bildas ismer, Bilda förlag, 2002, <http://www.socialdemokraterna.se> och <http://www.vansterpartiet.se>

³⁰ Hirdman, Yvonne: *Genussystemet - reflexioner kring kvinnors sociala underordning*, Genus i historisk forskning, Studentlitteratur, 1993

³¹ Beauvoir, de, Simone: *Det andra könet*, Pan, 1949

³² Hirdman, Yvonne: *Genussystemet - reflektioner kring kvinnors sociala underordning*, Ericsson, Christina: *Genus i historisk forskning*, Studentlitteratur, 1993

huvudsakligen borsta skor och drar slutsatsen att det enda han duger till är att borsta skor".³³ Så varför skriver man då inte så?

Genuskontraktet finns på tre nivåer; 1. kulturell överlagring, 2. social integration och 3. socialisering. Den första nivån utgör symbolnivån där tankefigurer styr genus. På den andra nivån återfinns arbetsdelning på institutionsnivå. Slutligen utgör den tredje nivån den individuella nivån.³⁴ Dessa idéer har fått stor genomslagskraft i svensk politik, främst hos Vänsterpartiet, Socialdemokraterna, Centerpartiet och Folkpartiet (främst via Bengt Westerberg) där man försöker beteckna politiska ingrepp i individens vardag som individualism. Ta bara föräldraförsäkringen som ett exempel.

Postmodernism och konstruktionism

Postmodernismen, poststrukturalismen eller konstruktionismen tar avstånd från alla tankar om att det existerar någon objektiv sanning. Alla sanningar är produkter av ideologier och världsordningar, alltså sociala och kulturella konstruktioner. Det är segraren som definierar sanningen. Det är vi människor som själva bygger upp sanningen genom förhandlingar och inte någon mystisk natur eller någon Gud. Genom att ifrågasätta det som betraktas som självklart blir man medveten om den makt som de styrande har. Det är därför viktigt att identifiera de förgivetantagande som en text bygger på. Dessa oskrivna regler och referensramar för tänkandet kallas för diskurser. En diskurs är en samhällsinriktning, ideologi, verklighetsförståelse och en sammanhängande berättelse som ligger till grund för de sanningar som råder i ett samhälle. De sammanhängande berättelserna kan handla om hur en riktig kvinna ska vara samt hur en riktig man ska vara. Den riktiga mannen ska vara stark, aggressiv, rationell medan den riktiga kvinnan ska vara vårdande, förstående, irrationell mm.³⁵ Om du är intresserad av detta tankesätt rekommenderar jag starkt Nina Björks bok "Under det rosa täcket". Hon är en av få feminister som lyckas förklara dessa idéer på ett någorlunda förståeligt sätt. En författare som går längre än de flesta likhetsfeminister, såsom Nina Björk, är Judith Butler³⁶ som helt förkastar tanken om biologiska könsskillnader (essentialism). Hon ifrågasätter till och med det naturliga med barnafödande och könsorgan. Hon har alltså fått för sig att könsorgan enbart är något som vi människor själva har konstruerat i våra fantasier³⁷.

Nina Björk framhåller en teori om ett tvåfaldigt förtryck inom patriarkatet. Det ena förtrycket är att kvinnliga kroppar tvingas till ett kvinnligt livsmanus, dvs. ett förbestämt genus. Det andra förtrycket är att den kvinnliga kropp som av kulturen skapar ett kvinnligt genus är mindre värd än mannens genuskonstruktion. Kvinnor som klass är mindre värda än män som klass. En strategi för att krossa patriarkatet är att upphöja de kvinnliga egenskaperna och uppgifterna i samhället, dvs. upphöja barnafödandet, hushållsarbetet, kvinnlig intuition mm. Denna feministiska strategi kallar Björk för livmoderfeminism (särartsfeminism). Likhetsfeminister bör dock samtidigt kämpa för en uppluckring av könsrollerna så att kvinnor inte tvingas in i en roll som de inte vill vara i.³⁸

³³ Beauvoir, de, Simone: *Det andra könet*, Pan, 1949

³⁴ Hirdman, Yvonne: *Genusystemet – reflektioner kring kvinnors sociala underordning*, Ericsson, Christina: *Genus i historisk forskning*, Studentlitteratur, 1993

³⁵ Gemzöe, Lena: *Feminism*, Bildas ismer, Bilda förlag, 2002

³⁶ Hennes böcker och artiklar rekommenderar jag absolut inte eftersom de är totalt obegripliga. Snömos fyllt med vetenskapliga och svåra begrepp som ingen vettig person bryr sig om att förstå.

³⁷ Carlsson, Åsa: *Subjekt och agentskap – Seyla Benhabib och Judith Butler*, Kvinnovetenskaplig tidskrift, nr. 1, 2000

³⁸ Björk, Nina: *Under det rosa täcket – Om kvinnlighetens vara och feministiska strategier*, Wahlström & Widstrand, 1996

Postmoderna teoretiker har förmåga att ledas av irrationellt tänkande för att därmed välja den förklaring som är minst rimlig. Ett exempel på det är tron att det inte existerar några biologiska könsskillnader utan allt är en social konstruktion. Människor kan inte veta någonting utan vi skapar bara sanningar genom maktförhandlingar och genom att tala, dvs. performativitet. Varde ljus, så blev det ljus. Varde man, så blev det man. Det är både flummigt och övermänskligt. Okey, att vi kan tolka en stens användningsområden på olika sätt, den ena gör ett hjul av stenen medan en annan kastar stenen i huvudet på någon annan (eller det mer moderna bruket att kasta stenar på skyltfönster). Men själva stenen har inte människan konstruerat. Den finns där och utgör både en begränsning och en möjlighet. Utan stenen skulle människan påverkas. Jag skriver under på att människan inte kan veta allt, att man kan diskutera om människan någonsin kan uppnå fullständig förståelse av den objektiva verkligheten. Men det betyder inte att man hela tiden måste sälla sig till de minst troliga förklaringarna. Det betyder inte att man ska slänga all logik och förnuft åt sidan. Det betyder inte att lampan upphör att existera bara för att vi går ut ur det rum som lampan står i. Det betyder heller inte att den sjukdom du har i kroppen försvinner bara för att du tänker bort sjukdomen.

Vad det betyder är att vi måste vara försiktiga när vi utvecklar vetenskap så att vi inte är ologiska och oförnuftiga. Att vi ändrar den syn vi har på månens ursprung i morgon betyder inte att vetenskap är onödigt. Vetenskap är en process och det gäller att försöka komma så nära verkligheten som möjligt. Tyvärr är det svårt att veta hur nära vi är, men med hjälp av logiskt tänkande kan vi alltid resonera oss fram till det som är mest troligt, utifrån den kunskap vi har i dag. Vetenskap och humbug kan beskrivas som skillnaden mellan astronomi och astrologi. Astronomin har hela tiden utmanat den syn som är aktuell och tvingats revidera sina teorier emellanåt. Astrologin har haft sin syn på verkligheten oförändrad ända sedan starten. Anledningen är enkel, det finns ingen substans i astrologin förutom en massa humbug. Hur ska man kunna ifrågasätta och testa de förutsättningar som astrologin bygger på? Och vad är poängen när allt inom astrologin enbart bygger på spekulationer? Enligt Karl Popper måste en teori kunna falsifieras för att kunna vara vetenskaplig.³⁹ För hur ska man annars kunna utveckla sitt tvivel, som är en av vetenskapens grundstenar, om det inte går att bevisa teorins felaktiga grunder? Hur falsifierar man Judith Butlers eiffeltornsteorier? Hur falsifierar man patriarkatet? Om man ska kunna falsifiera något måste det finnas klara och tydliga definitioner och avgränsningar. Förvisso kan man föra olika abstrakta resonemang om hur man tror att världen ser ut, men då ska man inte kalla det för vetenskap. Med den värdeminskning som vetenskapen har fått i dag borde det som jag skriver här betraktas som vetenskap, trots att det jag sysslar med är debatt.

Förövrigt, varför ska man bry sig om vad postmodernister och konstruktionister säger? Det finns ju ingen sanning, så varför ska deras sanning vara sann?

Queerfeminism

På engelska betyder queer ”konstig”, ”knäpp” och ”avvikande”. Ordet användes i bl.a. USA och England som nedsättande skällsord för homosexuella. Homosexuella började på 1970-talet konsekvent att använda ordet gay i stället för queer. Tjugo år senare blev queer modernt igen hos stolta och radikala bögar och lesbiska.

Gayrörelsen diskuterade länge vad som skulle ingå i begreppet gay. Skulle bisexuella ingå? Transsexuella? Skrikande fjollar? Lesbiska som gillar dildos och piskor? Queer exkluderar ingen kategori utan bygger på ett gemensamt mål, och det är att krossa heteronormativiteten.

³⁹ Thurén, Torsten: *Vetenskapsteori för nybörjare*, Liber, 1991

Den välkända metoden att enas genom en gemensam fiende och vips är ännu ett ideal uppfunnet.

Det stora samarbetet, queer, startade i USA då AIDS/HIV drabbade många homosexuella. Till skillnad från gayrörelsen brydde sig inte AIDS/HIV om de finstiltade gränser som gayrörelsen ritat upp. Queer har då blivit ett samlingsnamn för olika sexualiteter såsom bögar och lesbiska. Gayrörelsen kan liknas med kvinnorörelsen medan queer kan liknas med feminismen.

Queer är inget identitetsprojekt såsom gayrörelsen är/var utan queer är ett samlingsnamn för de som ifrågasätter den heterosexuella normen. Man är inte heterosexuell utan man utövar heterosexualitet. Ju mer queer en normativ akademisk disciplin (queerinstitution) blir desto mindre queer blir queer. Anledningen till det är att queer inte kan definieras för tydligt då queer inte får bli det som queer ifrågasätter, dvs. en norm.⁴⁰ Med andra ord är queer en destruktiv rörelse som enbart strävar efter att rasera och inte att bygga upp något nytt. Detta trots att queer inte enbart är en motståndsrörelse utan bygger på vissa premisser. Man kan med andra ord inte kritisera queer eftersom queer är en kameleontfilosofi.

Queer, som främst hämtat inspiration från flumvetare såsom Michel Foucault och Jacques Derrida, uppstod när några homosexuella akademiker var trötta på psykoanalysens förutsättningar att homosexualitet enbart var ett problem och ville i stället att heterosexualiteten blev ett problem. Queer består av flera teorier som har det gemensamma att de ser heterosexualiteten som ett problem som måste förklaras. Att heterosexualitet skulle ha något med fortplantningen att göra är helt uteslutet. Sedan verkar de inte förstå att det är bättre att strunta i den sexuella läggningen i stället för att problematisera heterosexualiteten på samma sätt som heterosexuella sägs problematisera homosexualiteten.

Queerförespråkarnas bortförklaringar för att det inte finns något samband mellan heterosexualitet och fortplantning är att heterosexualitet inte behövs utan det är barnafödande som behövs för att reproducera mänskligheten. Ja, just det. Heterosexuella får barn genom samlag, homosexuella får det inte. Queer-resonemang bygger på polygamiska förhållanden där män sprider sin säd utan att behöva ta ansvar för det eftersom lesbiska par eller gaypar övertar ansvaret. Men hur får man ihop sambandet? Mannen och kvinnan ska ta ansvar för sin sexualitet, men inte tillsammans. Eller ska vi leva i något kollektiv där alla tar hand om alla? Är det modern kommunism som förespråkas? Ett annat alternativ är konstgjord befruktning utan en mans närvaro. Var det så människor gjorde barn på stenåldern eller på 1600-talet? Jag tycker att heterosexualitet är en förutsättning för fortplantning eftersom det är den sexualiteten som leder till barn. En man som tänjer analen på en annan man skapar inga barn. Möjligtvis kan vi klara oss utan kärnfamiljen, men knappast utan heterosexualiteten.

Mycket av filosofin bakom queer, som är en produkt av konstruktivismen, bygger på att betydelsen av någonting aldrig finns där man söker den. Det sker hela tiden förskjutningar av betydelsen och därmed blir sökandet efter betydelse evig. Ett exempel är ordet slampa som inte helt kan förstås utan att man förstår ordet oskuld. Och för att förstå betydelsen av oskuld måste man förstå ordet flicka. För att förstå betydelsen av ordet flicka måste man förstå innebörden av kvinna, mor, dotter, syster osv. Sökandet efter betydelse tar aldrig slut. Förvirringen är total!

Fortsatt förvirring uppstår när queer fokuserar ännu mer på heteronormativiteten. Mäns överordning i samhället har nämligen, enligt queerförespråkare, även lett till att en norm inom sexualiteten har utvecklats. Den sexualitet som utgör normen är heterosexualitet och kallas därför för heteronormativitet. All sexualitet som avviker från heterosexualiteten är avvikande och därför felaktig. För att lösa detta försöker Queer-förespråkare införa ett samhälle där ingen sexualitet är norm. Ett sätt att uttrycka detta på är via genusperformativitet som handlar

⁴⁰ Rosenberg, Tiina: *Queerfeministisk agenda*, Atlas, 2002

om att skapa förvirring genom att en man klär ut sig till en kvinna och tvärtom. Man vill med andra ord utmana rådande normer och ideal genom att agera på ett avvikande sätt. Man vill skapa det man benämner. Så i stället för att ifrågasätta attityden att allt som avviker är felaktigt försöker man få allting normalt.

En annan aspekt av Queer är att de ifrågasätter de etiketter och egenskaper som vi tillskriver homosexuella. Samhället förväntar sig ett visst beteende från homosexuella samt ett visst beteende från heterosexuella. Skillnaden är dock, enligt queerförespråkarna, att det heterosexuella beteendet betraktas som något självklart som inte bör ifrågasättas medan homosexuellas beteende ifrågasätts och till och med föraktas av många. Queerförespråkare anser att heterosexuella bör komma ut ur garderoben någon gång, precis som homosexuella gör. Jag tycker att det verkar konstigt att utgå från att det inte existerar någon normal sexualitet. Inte för att jag är patriark utan för att det vanligaste är just heterosexualitet. Om vi ska ifrågasätta allting och inte utgå från någonting då ska vi förespråka en anarki där människor kan tänkas göra vad som helst. Några som helst lagar kan vi inte ha eftersom vi då utgår från en norm. Normen att inte döda andra människor leder till ett axiom där vi tar för givet att vi inte ska döda någon. Fast vi kan inte ha anarki heller, eftersom det leder till normen att vi ska ha anarki. Det är synd om queerisarna.

Andra normer är samhällsstabila värderingar såsom att vi ska ta hänsyn till varandra (dvs. normer som inte regleras genom lagstiftning utan genom frivillighet). Den normen bör vi inte heller ha utan idealet är att inte kunna lita på någon. För så fort vi kan lita på någon har en norm byggts upp. Men å andra sidan är ju en norm att inte kunna lita på någon också en norm. Så då är det alltså omöjligt att rasera alla normer! Men om vi nu utgår från att ett samhälle kan vara normlöst kan vi inte samarbeta med varandra på ett effektivt sätt. Utan normer skulle vi inte ens kunna förstå och greppa verkligheten.

Ett intressant fenomen att ta fasta på är att både homosexuella och heterosexuella förtrycker bisexuella. Även homosexualitet utvecklas därmed till en norm inom vissa kretsar. Detta tycker jag visar hur människan fungerar. Vi måste ha normer för att fungera. Om vi vill undvika förtryck bör vi fokusera på normer som syftar till stabilitet och frihet. Även inom queer försöker feministerna få till stånd en dikotomi, dvs. identitet genom motsatsrelationer. Skillnaden mellan heterosexuella normer och maskulina normer är att heterosexualitet utan tvekan existerar utan homosexualitet. Heterosexualitet innebär att en man och en kvinna lever i ett sexuellt förhållande. För att definiera heterosexualitet behöver man givetvis inte ta hjälp av homosexualitet.

En liknande kritik mot queer levereras av Eva Lundgren som anser att queertänkandet är odemokratiskt då alla måste rätta sig efter vad en människa identifierar sig som. Om en individ säger att hon är butch så är hon butch oavsett den allmänna definitionen av butch som är en lesbisk kvinna i manskläder. Om Göran Persson säger att han är liberal då är han liberal oavsett vad definitionen av liberal är. Jag väljer att vara homosexuell även fast jag inte dras till män. Varför inte gå ännu längre och identifiera sig som nigeriansk kvinna trots att jag är en svensk man? I förlängningen betyder Eva Lundgrens kritik att feminismen har utsatts av odemokratiska krafter. Jag är beredd att stödja den teorin, även om feminismen i sig är en odemokratisk ideologi. Lundgren misstänker vidare att queer är ett dolt expanderande mansprojekt som gömmer sig bakom den trendiga queermasken.

Anledningen till den misstanken är att queer leker med olika identiteter och bevarar därför den dikotomi mellan män och kvinnor som feministerna vill bryta. När queer identifierar sig på ett visst sätt påtvingas andra en kulturell blick som tolkar identiteten på samma sätt. Men jag förstår ärligt talat inte Eva Lundgrens problem då det är självklart att individen måste få avgöra själv vilken identitet han/hon ska ha. Det är ju demokrati och frihet att var och en får bestämma över sitt eget liv. Men sådant är Eva Lundgren emot, hon vill ha kollektivism och totalitarism. Alla ska rätta sig efter den rätta läran. Må vara att mansnormen måste bort, men

feministnormen måste bevaras. Att eliten eller majoriteten ska avgöra vad en man/kvinna innerst inne känner är inget annat än förtryck. Om en man känner sig som en kvinna innerst inne är det hans fullaste rätt att klä sig som en kvinna om han nu så önskar. Det har Lundgren ingenting med att göra. Eva Lundgren har dock rätt att ha åsikter i frågan och framföra sina teorier, men det blir konstigt om hon tror att hon är mer demokratisk än vad queer är.

Så länge Eva Lundgren inte påtvingar någon individ sina läror är det fritt fram för henne att föra fram lärorna. Den man som vill bli behandlad som en kvinna får helt enkelt välja sitt sällskap och sammanhang och kan inte kräva att alla människor ska köpa hans/hennes sätt att se på världen. Eva Lundgren är så extremt paranoid att hon misstänker allt som män gör. Om män vill frigöra sig från sina stereotypa mallar som man är det ett sätt att förstärka mannens frihet på bekostnad av kvinnans frihet. Inte konstigt att män inte vill engagera sig i jämställdhetsdebatten då ”kvinnor” hela tiden bestämmer vad som är jämställdhet. Beviset för Lundgrens tes är en man som vill bli kvinna genom hormontillsättning men som ändå inte vill stympas, dvs. få snoppen avskuren. Detta tolkas som att mannen är norm och kvinnan är stympad. Är det allt flum som gör att Eva Lundgren inte ser klart eller gör hon sig bara till? Det är klart att man blir stympad om man föds med en penis och vill bli kvinna genom att skära av den. En kvinna föds inte med en penis och behöver därför inte oroa sig för stympning. Om hon vill byta kön får hon använda andra metoder. Så svårt var det.⁴¹

Om queer fick som de ville skulle en laglös anarki skapas där ingen tar ansvar för någonting. Det är bara att knulla runt som kaniner och sätta på allt som råkar säga ja. Eller måste man invänta ett ja? Betyder inte det en begränsning av sitt eget handlingsutrymme? Som tur är kommer queer aldrig att få som de vill. Men jag hoppas ändå att avvikare inte ska betraktas som mindre värda än andra människor.

Problemet med Queers sätt att tänka är att ett demokratiskt samtal blir omöjligt då kategorierna och identiteterna inte går att jämföra med varandra. Gränsöverskridningar gör att kategorierna flyter samman och alla diskussioner blir meningslösa.

Ecce Homo

Ett tydligt exempel på queertänkandets samt homolobbyns bidrag till feminismen är bildutställningen *Ecce Homo*, som på latin betyder se människan. Den väckte en stor uppmärksamhet 1999 eftersom fotografen Elisabeth Olsson fotograferade ”Jesus” i ett homosexuellt sammanhang. Syftet med bildutställningen var dels att lyfta fram en mycket utsatt grupp, dels att föra samman homosexualiteten med kristendomen. Från början trodde Olsson, kanske något naivt, att kristendomens representanter inte skulle reagera så starkt som de gjorde. Olsson, och fler med henne, ansåg att detta blottlade de fördomar och den inskränkthet som råder inom kyrkan. Genom att sätta in Jesus i ett homosexuellt sammanhang ville Olsson visa att Jesus kärlek gäller alla. Enligt bibeln beblandade Jesus sig med alla människor från alla samhällsgrupper.

”Där är varken jude eller grek, där är varken slav eller fri, där är varken man eller kvinna; för ni är alla en enda [person] i gemenskap med Kristus Jesus.”

Galaterna 3:28

Alltså älskar Jesus alla människor, men det behöver inte betyda att Jesus tillåter homosexualitet. Kritikerna till utställningen vänder sig främst emot att Jesus framställs som homosexuell. Olssons motiv och syfte var dock inte att framställa Jesus som homosexuell.

⁴¹ Lundgren, Eva: *Queering me softly – eller ekspanderande mannlighet?*, NIKK magasin, nr. 1, 2003

Men motiv kan som bekant skilja sig från resultatet. De bilder som leder till mest kritik är den bild där Johannes döper Jesus. På den bilden visar Jesus sitt kön i ett halvereagerat tillstånd. Detta anser många tyder på att Jesus hetsats upp av Johannes beröring. Johannes håller nämligen sin hand vid Jesus midja och kritikerna frågar sig vart handen är på väg. De som försvarar utställningen anser att detta säger mer om kritikernas fantasi än om Olssons motiv.

Jag håller i detta avseende med kritikerna eftersom det var helt onödigt att låta Jesus visa sitt kön och låta Johannes ha sin hand så nära könet. Det känns som att Olsson mest var ute efter att provocera. Att skylla på livlig fantasi är bara lågt, bilden talar ju för sig själv. Med det resonemanget kan porr aldrig vara äckligt.

Min misstanke om att Olsson enbart var ute efter att provocera med denna bild förstärks av att hon från början hade tänkt sig en Jesus med stånd. Varför skulle Jesus ha stånd? Skulle Johannes egga upp honom eller var det Gud som gav Jesus ett synligt stånd? Hon ansåg att detta skulle illustrera den upphetsning Jesus kände av Guds starka kärlekskraft. Men kärleken till Gud är väl inte densamma som till en kärlekspartner? Ett eregerat kön tyder väl på kroppslig upphetsning? Guds kraft handlar väl främst om andlig upphetsning? Jag tycker att Olsson gjorde rätt när hon gav upp den idén eftersom detta skulle överskugga det egentliga budskapet. Det är budskapet om Jesus kärlek till alla som är det primära, inte ett eregerat kön.

Däremot tycker jag att de andra bilderna är helt okey eftersom Jesus inte framställs som homosexuell vad gäller kläder mm. Det enda Jesus gör är att umgås med homosexuella personer vilket inte bör kunna strida mot bibeln. Förvisso kan det vara felaktigt att gestalta de tolv lärjungarna som homosexuella eftersom även det strider mot det kristna budskapet. Så frågan är om inte även de andra bilderna tangerar gränsen för vad som är kristet acceptabelt.

Att kristna reagerar så starkt tycker jag ändå är konstigt eftersom bilderna inte är så kontroversiella (även om all konst avgörs av betraktarens ögon), med undantag för dopbilden. Om Olsson skändar och hädar får hon väl sitt straff av Gud? Det är väl inte upp till människorna att döma? Kristna förespråkare ska tro på en Gud inte agera som en sådan.

Kritikerna mot Ecce Homo brukar också hänvisa till ett bibelcitat där män som ligger med andra män ska dömas till döden. Detta tar kritikerna som intäkt för att homosexualitet är en synd som inte ska uppmuntras. Syndarna ska älskas men synden i sig ska motarbetas. Genom Ecce Homo har Jesus blivit en syndare i stället för en frälsare.

”Och om en man ligger med en person av mankön liksom man ligger med en kvinna, har de båda gjort något avskyvärt. De skall ovillkorligen dödas. Deras eget är blod är över dem.”
3 Moseboken 20:13

Detta stycke brukar ofta bortförklaras med att Gamla Testamentet är otidsenligt och mest ett historiedokument. I Nya Testamentet har mycket av det som står i Gamla Testamentet ersatts med något mer humant. Det budskap som då gäller är det som står i Nya Testamentet eftersom denna del är det senaste budskap som Gud gav människan. Här följer dock två stycken från Nya Testamentet som motsäger denna tolkning.

”Vet ni då inte att [de] orättfärdiga inte skall ärva Guds kungarike? Bli inte vilseledda. Varken otuktsmän eller avgudadyrkare eller äktenskapsförbrytare eller män som hålls för onaturliga syften eller män som ligger med män.”

1 Korinthisarna 6:9

”Och likväl är detta vad några av er har varit. Men ni har tvättats rena, men ni har helgats, men ni har förkastats rättfärdiga i vår Herre Jesu Kristi namn och med vår Guds ande.”

1 Korinthisarna 6:11

Många av de som försvarar utställningen anser att dessa bibelcitater är föråldrade och ska betraktas kontextuellt, dvs. i rätt sammanhang. När detta skrevs var tiderna annorlunda än den tid som vi lever i dag. Dessutom menar de att citaten inte syftar på homosexuella män som lever ihop under hela sitt liv. Det var promiskuösa förhållanden mellan män som avsågs med citatet.

”Och du skall inte ligga med en person av mankön som du ligger med en kvinna. Det är något avskyvärt.”

3 Moseboken 18:22

Att få detta till promiskuösa förhållanden är att övertolka bibeln in absurdum. Jag anser dock att bibelcitatet inte strider mot det som bilderna förmedlar, med undantag för dopbilden. Hur kan Jesus ha framställts som syndare på dessa bilder? Det är väl ingen synd att umgås med syndare? Om sådana fall är även Jesus en syndare enligt bibelns ord. Däremot tycker jag att tolkningarna som försvararna av *Ecce Homo* gör är krystade och långt ifrån övertygande. Om man inte kan använda det som står i bibeln, vad ska då de kristna utgå från? Ska var och en bestämma vad som är gott eller ont? Ska bibeln enbart vara den bok som man hänvisar till då det passar sina egna syften medan bibeln ska tolkas kontextuellt eller krystat när bibelns ord inte passar sina egna syften? Att låta trenderna styra det kristna budskapet anser jag är fegt. Antingen är man kristen och följer det kristna budskapet i bibeln, dvs. homosexualitet är en synd, eller också anser man att homosexualitet inte är en synd och är därmed inte kristen. Att vara både och känns väldigt motsägelsefullt och ologiskt. Personligen har jag valt att acceptera homosexualitet och att inte tro på kristendomens budskap. Olsson borde också ha valt väg, vilket hon efter utställningen har gjort. Hon har gått ur svenska kyrkan.

Jag förstår att de kristna reagerar mot dopbilden eftersom Jesus framställs som homosexuell vilket enligt bibeln är en synd. Men de andra bilderna borde accepteras även i en kyrka eftersom de inte strider mot bibeln. Att kritiker mot *Ecce Homo* reagerar så starkt är för mig en fullständig gåta. Att kristna protesterar och försöker stoppa visningar i kyrkor är en sak, men att motarbeta visningar på museer och liknande ställen är en annan sak. Är det inte upp till Gud att döma Elisabeth? Så länge de kristna kan föra ut sitt budskap och därmed försöka rädda människor från att synda borde ju allt vara frid och fröjd. Att hota och trakassera andra människor borde inte vara i enlighet med bibelns budskap. Om jag vore kristen skulle jag också protestera för att ge människor en chans att välja den rätta vägen som leder till frälsning, men jag skulle aldrig försöka stoppa visningar på allmänna platser. Men eftersom jag är ateist bryr jag mig föga i hur Jesus framställs, men jag har dock förståelse för att många kristna reagerar. Att kalla detta för fördomsfullt och inskränkt är att göra det för enkelt för sig. Vem avgör vilka som är fördomsfulla och inskränkta? De som möter människor med andra åsikter? Utifrån min verklighetssyn är den kristna synen inskränkt och fördomsfull, men utifrån ett kristet perspektiv kan jag inte förstå att de kristna som protesterar mot *Ecce Homo* skulle vara fördomsfulla och inskränkta, de är snarare konsekventa.

Olssons idéer om att även homosexuella ska få gifta sig i kyrkan tycker jag är felaktig. Jag anser att homosexuella personer ska få gifta sig med varandra, men inte kyrkligt. Hennes försök att sammanblanda den liberala synen på homosexualitet med de kristna värderingarna är ologiskt och motsägelsefullt. Olsson kan få ha sin tro och bilda sin egen församling som inte följer bibelns ord utan följer den inre rösten (eller något liknande). Men att med bitterhet gå ur kyrkan bara för att hon inte får som hon vill är bara barnsligt. Det är en sak att visa Jesus kärlek till homosexuella människor, men det är en helt annan sak att ändra kristendomens uppfattning om homosexuella aktiviteter.⁴²

⁴² Ahlström, Gabriella: *Ecce homo: berättelsen om en utställning*, Albert Bonniers förlag AB, 1999

Detta är ett ypperligt exempel på hur feminister gör allt för att provocera för att sedan få utbrista att de som protesterar är fördomsfulla som om att de vore normen för fördomsfrihet. Genom att vinkla orden och provocera vissa människor kan feministerna skapa sig ett bevis för att vi lever i ett trångsynt patriarkat.

Sedan kan man fråga sig varför feminister inte har resonerat på samma sätt när det gäller muhammedteckningar och rondellhundar.

Liberalfeminism

Liberalfeminismen hänvisar till ett något mindre trögrörigt system där män och kvinnor är inlåsta på grund av attityder och fördomar mm. Den uppehåller sig därför främst kring arbetsmarknaden och utbildningspolitiken. Ojämställdheten beror främst på missförstånd mellan könen samt tillfälligheter. Med andra ord är liberalfeministen mindre konspiratoriskt lagd. Men å andra sidan hänvisar liberalfeministen till ett system som knappt kan kallas för ett patriarkat eftersom det räcker med att ge individer mer frihet för att systemet ska upphöra.

Inte mycket till patriarkat. Man kan alltså ifrågasätta ifall liberalfeminister verkligen tror på ett patriarkat, vilket är en förutsättning för att kallas feminist. Denna tolkning backas upp av feminister såsom Mikela Lundahl⁴³. Eftersom liberalfeminismens system handlar om attityder och fördomar så ligger inte lösningen i några kollektivistiska lösningar. Men problemet mellan den individualistiska synen i liberalismen och den kollektivistiska synen i feminismen kan exemplifieras av Folkpartiets problem att vara trovärdiga feminister. Å ena sidan säger de att de är liberaler, vilket de tyvärr tummar på alltför ofta, men å andra sidan påstår de att de är feminister. När Folkpartiets feministiska idéer får utrymme sker detta alltid på bekostnad av liberalismens idéer. Ett exempel är familjepolitiken där Folkpartiet vill att staten ska styra föräldrarnas val av barnomsorg i stället för att, som Kristdemokraterna och till viss del även Moderaterna vill, låta föräldrarna välja själva. Detta problem har inte Vänsterpartiet. De kan hela tiden legitimera sina kollektivistiska lösningar med hjälp av både socialistiska och feministiska argument.

Folkpartiet måste godtyckligt välja om de ska vara feministiska inom ett specifikt område eller om de ska vara liberala. De har inte lyckats integrera dessa oförenliga ismer med varandra på ett systematiskt och förutsägbart sätt. Liberalfeminismen är ett ypperligt exempel på en PR-feminism som främst är ute och röstfiskar i stället för att bygga upp en trovärdig ideologisk politik. Liberalfeminismen är som alla andra PR-feminismer en gummideologi som svajar än åt det ena än å det andra hållet. Det finns inte någon som helst substans som grund för de sakpolitiska frågorna. Liberalfeminismen är, precis som marxistfeminismen, inget annat än en utveckling av liberala respektive marxistiska idéer, dvs. liberalism respektive marxism från ett kvinnligt perspektiv. Detta räcker inte för att kallas feminism. De har tyvärr gått på myten om att man måste vara feminist för att få vara för jämställdhet. Men till skillnad från marxistfeminismen är inte liberalism och feminism förenliga då de utgår från två helt skilda perspektiv vilket inte marxism och feminism gör.⁴⁴ Marxistfeminism är snarare en övergångsfas från marxism till feminism vilket Gudrun Schyman och utvecklingen i det amerikanska kommunistpartiet⁴⁵ har påvisat.

De feminister som vill försvara liberalfeminismen använder ofta John Stuart Mills idéer som intäkt för att feminismen inte enbart är något socialistiskt. Visst hade Mill liberala idéer

⁴³ Lundahl, Mikela: *Universalism och partikularism – Måste de vara ett motsatspar?*, Nationella sekretariatet för genusforskning: *Svensk genusforskning i världen*, konferensrapport från Örebro 3.11-1.12 2000

⁴⁴ Sundgren Grinups: *Försök att förklara ojämställdheten*, Jämställdhetskunskap

⁴⁵ Weigand, Kate: *Red feminism – American communism and the making of women's liberation*, The John Hopkins university press, 2001

vad gällde allmän rösträtt och andra reformer som i dag inte är det minsta kontroversiella, men han hade även andra sidor – socialistiska sidor. När man läser författare såsom John Stuart Mill är det viktigt att man tolkar det man läser kontextuellt. På 1800-talet var Mills idéer väldigt feministiska eftersom allmänheten hade en annan syn på könsroller och makt, men det betyder inte att Mill vore feminist i dag. Att tro det är att dra alltför stora växlar på Mills idéer. Det är väl snarare så att kvinnlig rösträtt, som enbart skulle gälla kvinnor med egendom, och andra rättigheter är ett led i liberalismen. Mill talade förvisso om mäns överordnade ställning och beskrev mäns och kvinnors ställning som två kaster.⁴⁶ Kvinnor hade inte samma rättigheter som män hade. Så visst kan man betrakta John Stuart Mill som feminist, men även som socialist eftersom John Stuart Mill hade många idéer som var antiliberala såsom regleringar och statliga ingrepp. Visst är väl de flesta socialliberaler för det, men Mill var nog mer social än liberal. Detta har till och med Mill själv nämnt i sin självbiografi. Feminismen är, enligt mitt sätt att se, fortfarande en socialistisk inriktning.

Eduards beskriver tre sätt att förklara manssamhället på. Det första är den marxistiska förklaringen där kapitalismen är ansvarig för det tillstånd som råder. Den andra förklaringen är feministisk och den ställer upp kategorierna män och kvinnor mot varandra. För att komma från manssamhället (patriarkatet i detta fall) måste kvinnornas frigörelse stå för lösningen på problemet. Den tredje förklaringen är liberal där ingen är ansvarig för tillståndet i samhället. Det är traditioner, uppfostran och historiska tillfälligheter som lett till det orättvisa samhället. Detta tyder ju på att det finns en skillnad mellan feminism och liberalism.⁴⁷ Brownmiller har uttryckt en liknande uppfattning genom att betona att kvinnofrigörelsen uppstod ur den radikala vänstern. Hon påstod att det inte är så konstigt att feminismen är oense med liberalismens tankeprocesser och prioriteringar.⁴⁸ Mill kan dock associeras med både den feministiska och den liberala förklaringen, men hans kollektiva idéer och regleringsidéer tyder på en mer feministisk syn.⁴⁹ Att försöka förena dessa känns väldigt paradoxalt och motsägelsefullt. Samtidigt som den feministiska förklaringen inte är marxistisk påminner den feministiska teorin väldigt mycket om den marxistiska logiken och retoriken. Att förena liberalism och feminism måste vara en av historiens mest krystade idéer.

Mary Wollstonecraft är en annan som oftast förs fram som en liberalfeminist. Men på den tiden existerade inte det ordet. Dessutom finns det mycket som skiljer Wollstonecraft från dagens feminister när det gäller syn på kvinnors rättigheter och skyldigheter. Enligt Wollstonecraft skulle kvinnor avsäga sig vissa rättigheter samt ta på sig nya skyldigheter för att erhålla de rättigheter som män (dvs. män med egendom) innehade. Wollstonecraft var således liberal och kvinnorättskämpe. Inte feminist!⁵⁰

Mer moderna liberalfeminister såsom LUF:s f.d. ordförande Birgitta Olsson står oftast tydligt till vänster och har i princip svikit sitt liberala arv. De har väl John Stuart Mill att luta sig emot, men förutom honom har de inga s.k. liberala pionjärer som de kan stöda sig emot. Att Mill är liberal i en bok och icke-liberal i en annan gör inte Mill till någon trovärdig liberal. Mary Wollstonecraft är dock liberal, frågan är dock om hon är feminist. Samtidigt måste man påminnas om att Wollstonecraft jämförs med Rousseau och Edmund Burke och vem är inte liberal i förhållande till dessa herrar? Birgitta Olsson har startat Felira (Feminism, Liberalism, Radikal)⁵¹ där hon börjar med att hylla Linda Skugge som anser att män som anklagas för

⁴⁶ Larsson, Reidar: *Politiska ideologier i vår tid*, Studentlitteratur, sjätte upplagan, 1997

⁴⁷ Eduards, Maud: *Kvinnor är också individer - Om John Stuart Mills kvinnosyn*. Antologi: *Kön, makt, medborgarskap*, Gleerups förlag, 1996

⁴⁸ Brownmiller, Susan: *Väldtäkt*, PAN/Norstedts, 1977

⁴⁹ Eduards, Maud: *Kvinnor är också individer - Om John Stuart Mills kvinnosyn*. Antologi: *Kön, makt, medborgarskap*, Gleerups förlag, 1996

⁵⁰ Wollstonecraft, Mary: *Till försvar för kvinnans rättigheter*, Ordfront förlag, 1997, (1792)

⁵¹ <http://www.felira.nu>

våldtäkt ska bevisa att de är oskyldiga och inte tvärtom⁵². Med andra ord skippa rättssäkerheten för män. Det säger ju allt om den liberalismen.

Idén med Felira är att utmana vänsterns hegemoni inom feminismen genom att själv bli vänster, utmana Kristdemokraternas rättvisa familjepolitik där män och kvinnor får bestämma själva samt utmana borgarnas oförmåga att fantisera fram könsrollsstrukturer. Målet är att främja feministiskt tänkande hos liberala tänkare, dvs. korrumpera begreppet liberalism, att agera vakthund mot sexism i reklam, politik och media, dvs. agera moralväktare och därmed likställa liberalism med konservatism samt kräva lika lagar oavsett kön (bra, ser fram emot ett förslag om äkta allmän värnplikt där kvinnor får krypa i leran). Fler mål är att lägga sig i familjernas livsval och att indoktrinera barn i feministiskt tänkande redan i förskolan. Det låter som ett lovvärt liberalt projekt. Hur kan någon på allvar likställa detta med liberalism? Okey att årets kvinna Bengt Westerberg har inspirerats av Yvonne Hirdman, men Bengt Westerberg har ju ersatt liberalismen med en massa vänstertänk och statlig centralisering. Lars Leijonborg har varit lite sämre på att förvalta den feministiska sidan, men har ändå lyckats sätta liberalismen i pant för vänsterinriktad och feministisk familjeplanering. Dock är nog Leijonborgs feminism värre eftersom den är äkta PR-feminism. Birgitta Olsson är åtminstone feminist, men hon är å andra sidan ingen liberal, hon är ju till och med, enligt egen utsago, mer vänster än Göran Persson.

Frihetsfeminism

Moderaterna vill inte heller vara sämre, därför har de uppfunnit frihetsfeminismen som inte är annat än moderat politik där man enbart har lagt in ordet kvinna i några meningar. Ett argument för att förespråka frihetsfeminism, eller individuell feminism, är att man kan fokusera på olika områden för att uppnå individuella rättigheter. Som exempel tar de upp de som kämpar för homosexuellas rättigheter. Men dessa kallar sig inte för homosexuella utan liberaler, socialister eller något annat. Möjligtvis skulle man kunna kalla sig för homoliberaler eller gayaktivister. Men varför krångla till det? Om de så kallade frihetsfeministerna verkligen vill visa vilket fokus de har kan de i stället kalla sig för kvinnoliberaler eller varför inte genusliberaler. Detta är det främsta exemplet på hur feminism kan utvecklas till intetsägande dravel som inte ens är värt att ta på allvar. Som tur är verkar inte frihetsfeminismen vara särskilt utbredd inom Moderaterna.⁵³ Tyvärr har den borgerliga tankesmedjan Timbro kapitulerat inför den likhetsfeministiska statsideologin efter att ha gett ut två kontroversiella böcker som enbart möts av förakt bland eliten. Men nu för alltså Timbro fram samma testuggande om sociala konstruktioner fast i liberalismens namn⁵⁴. Men liberalism syftar väl på tolerans och inte på intoleranta dogmer om vad som är äkta jämställdhet?

Svenska frihetsfeminister såsom Carolin Dahlman och Johanna Möllerström anser att patriarkatet upprätthålls via staten eftersom den har byggt upp en ”ofantlig” sektor. Det må vara att de har rätt i sak, kvinnor får sämre löneutrymme när offentliga sektorn har monopol på vård, skola och omsorg. Det är också sant att kvinnor får en sämre position i karriären då kvinnor inom den offentliga sektorn inte kan tjäna lika mycket pengar som företagare inom sina verksamheter som män kan i den privata sektorn. Men det är väl ingen som tvingar kvinnor att välja omsorgsyrken? Visst ska man förbättra för personal och patienter inom vård, skola och omsorg genom konkurrensutsättning och mindre restriktioner kring företagandet, men det är fel att göra det till en könsgraj. Om man nu ska köpa deras resonemang måste man

⁵² Skugge, Linda: "Misshandel vanligaste dödsorsaken för kvinnor i åldrarna 15-44.", <http://www.lindaskugge.se>, (Expressen), 2002-12-14

⁵³ Frihetsfeminism: *Frihetsfeminism.nu* – vägra vara kollektiv, <http://www.moderaterna.net/frihetsfeminism.nu>

⁵⁴ Dahlman, Carolin., Möllerström, Johanna: *Frihet och feminism*, Timbro, 2003

nästan vara särartsfeminist eftersom de utgår från att kvinnor oundvikligen väljer att arbeta inom den offentliga sektorn. Det är därför vänstern i Sverige vill ha en offentlig sektor för att de då ska kunna förtrycka kvinnor som söker sig till just vård, skola och omsorg. Det har ingenting med socialistisk ideologi att göra? Att vänstern är skeptisk till kapitalism är inget annat än en konspiration riktad mot kvinnor som indoktrineras till sjuksköterskor redan från barnsben. Så om högerfeminister inte är särartsfeminister är de med andra ord lika mycket konspirationsteoretiker som andra feminister och då kan inte liberalismen vara någon lösning på de politiska problemen.

Jag tycker att kvinnoperspektivet är fel utgångspunkt när man ska ta ställning till den offentliga sektorns vara eller icke vara. Sjukvården är till för patienterna, oavsett privat eller offentlig vård. Därför ska det perspektivet avgöra valet. Sedan kan man ju uppnå två positiva effekter genom konkurrensutsättning, dvs. bättre vård för alla patienter samt en bättre situation för kvinnor (och män) inom den offentliga sektorn. I likhet med andra frihetsfeminister anser Carolin Dahlman och Johanna Möllerström att mer liberalism leder till att patriarkatet raseras vilket skvallrar om en väldig svag struktur. Sedan kan ju frihetsfeminister ha en annan definition av patriarkatet än vad de ursprungliga och riktiga feministerna har. Men desto mer ohederligt att kalla sig feminist.^{55 56}

Vidare misstror liberalfeminister liberalismens huvudtes att människor är förmögna att tänka själva och göra egna val. Om man måste kalla sig feminist har man ju indirekt underkänt liberalismens definition av individen som en person av både man- och kvinnokön. Liberalfeminister delar därmed icke-liberala feministers syn på begreppet individ som enbart en man. Liberalfeminister av olika versioner är alltså inte övertygade om liberalismens förträfflighet. En formulering på Carolin Dahlmans hemsida tydliggör denna ambivalens: ”Min syn på feminism: I samspelet mellan oss människor uppkommer mönster som tvingar oss in i vissa beteenden och begränsar vår individualitet. Könroller är ett sådant mönster som hämmar vår frihet. Att se detta och vilja göra något åt det är feminism för mig.”⁵⁷ Förutom att detta är ett ypperligt exempel på kameleontfeminism som jag kommer att redovisa senare i detta kapitel är det ett oliberalt tankesätt. Om individer begränsar varandras individualiteter genom att individers beteenden skapar mönster kommer vi aldrig att kunna skapa ett liberalt samhälle eftersom människor alltid kommer att skapa mönster. Om dessa strukturer är tvingande måste man således låta någon upplyst politruk, varför inte Dahlman själv, lösa upp strukturerna åt de korkade, fördomsfulla och fördummade lantisar som befolkar vår värld. Vilka beteendemönster godkänner Dahlman?

Johanna Möllerström går i samma linje: ”För oss liberaler är feminism att uppfatta och ogilla de strukturer som begränsar individer – som gör att vi bedöms och bemöts utifrån vilket kön vi har. Feminismens mål måste vara att befria människor från fördomar, så att de blir sedda för sina unika egenskaper.”⁵⁸ Hm, att vara liberal är att vara splittrad var det en folktoppartist som sade. Liberaler kan ju ogilla strukturer hur mycket som helst, men om det finns förtryckande strukturer i samhället måste de ju upplösas på något sätt. Hur upplöser man detta förtryck om ingen tvingar alla människor att bete sig på ett visst sätt? Hur människor än beter sig kommer strukturer att skapas, och för varje struktur som skapas kommer människor att antingen gilla eller ogilla strukturen. Människor kommer till och med att tolka dem olika. Så om jag blir feminist och analyserar samhället som en förtryckande struktur skulle jag knappast bli liberal. Jag skulle bli vänsterpartist för då kan strukturen krossas. Om man är liberal kan man ju bara gå omkring och skrika fördomar hela dagarna, det är väl ingen effektiv

⁵⁵ Dahlman, Carolin., Möllerström, Johanna: *Regeringens självgodhet en fara för kvinnorna*, <http://www.Frihetsfeminism.nu>

⁵⁶ Dahlman, Carolin: *Kvinnor måste också få tjäna pengar*, Göteborgsposten, 2003-08-24

⁵⁷ <http://home.swipnet.se/carolindahlman>

⁵⁸ <http://www.moderaterna.net/johanna/>

metod mot strukturer? Jag litar på människor! Jag kommer aldrig att kompromissa individen genom kollektivistiska ideologier.

Dessa två högerfeminister har också skrivit en bok om frihetsfeminism och har i en pressrelease slängt ur sig följande om Moderaterna: "För att slippa kollektivistiska lösningar skapar moderaterna i sin retorik en autonom individ med fri vilja, som är opåverkad av strukturer och fördomar. Få väljare känner igen sig i denna beskrivning av kvinnors villkor och röstar då hellre på någon annan."⁵⁹ Men det är ju den autonoma individen som är gammelmoderat politik. Utan denna självständighet fungerar inte liberalismen. Låt vara att individen begår misstag, men även det måste väl vara individens rätt? Även jag tvivlar något på individens autonomi och föreslår konservatism i form av statlig grundtrygghet och frivillig gemenskapande som en kompletterande balans. Men jag utgår ändå från att människor själva kan leva sina liv på egen hand utan att överideologer som dessa två högerfeminister ska diktera den fria livsstilen. Om man är liberal kan man ta hänsyn till strukturer och fördomar men bör utgå från att individen själv eller tillsammans med andra kan skapa sitt eget livssammanhang. Denna formulering i pressreleasen visar också med all önskvärd tydlighet att allt tal om feminism enbart är röstfiske.

Den nivå som högerfeministernas bevisföring ligger på är följande: "Bedömningarna görs av människor som är fostrade i en kultur där mannen är norm. Det är därför inte konstigt om det manliga värderas högre."⁶⁰ Det manliga värderas högre därför att männen värderas högre. Männen är norm därför att männen är norm. Samma tjafs om strukturer och konspirationer grundade på cirkelresonemang. De tar till och med avstånd från liberalfeminismens syn på strukturerna som något slumpartat eller spontant. Det finns strukturer ovanför individen som inte beror på politiken. Det är sant, men det är alltid individens ansvar att tänja på gränserna. För det kommer alltid att finnas förväntningar på människor beroende på grupptillhörighet, till och med på individnivå. Det väsentliga är inte att ändra på det utan att bemäktiga människor att våga gå mot strömmen. Detta kan människor enbart skapa på egen hand i relation med sin närmaste omgivning. De två frihetsfeministerna tjarar också vidare om socialt konstruerade könsroller. Man får inte tala om manligt och kvinnligt eftersom det begränsar individens val. Ja, om individer saknar civilkurage så, men då är man heller inte värd friheten.

Högerfeminister drivs av samma motiv som andra feminister att söka orsaker utanför en själv så att man slipper ta eget ansvar. Om det nu är så att högerfeministerna har rätt, strukturen existerar ovanför individnivån. Hur ska man då lösa upp dessa patriarkala strukturer? Staten är utesluten? Då får det bli något sorts kollektiv. Men hur ska ett sådant kollektiv skapas? Hur ska ett sådant kollektiv kunna tvinga människor att skapa nya strukturer eller att upplösa alla strukturer såsom queerfeministerna vill? Det går inte ihop helt enkelt. Om strukturerna inte kan lösas av individer måste en tvångsmakt på kollektiv nivå lösa problemen. Därmed är det dumt att vara liberal eftersom individerna inte klarar av att ändra sina strukturer på egen hand.

Amerikanska individualfeminister, frihetsfeminister eller libertarianfeminister såsom Wendy McElroy, Nadine Strossen och Joan Kennedy Taylor som oftast attackerar genusfeminister för att vara de nya puritanerna (ex: Catharine MacKinnon) som försöker inskränka friheten genom att attackera pornografi är experter på ordlekar. Vad som skiljer detta från en libertarian är omöjligt att förstå eftersom alla libertarianer har samma åsikter i denna fråga. Varför då kalla sig feminist om man helt enkelt är libertarian? Varför ska ordet kvinna rendera ett feministiskt ställningstagande? Dessa feminister brukar oftast, precis som feministkritiker som Christina Hoff Sommers, hänvisa till de klassiska feministerna Mary Wollstonecraft och John Stuart Mill. Men dessa två levde ju i en annan tid då ordet feminist inte var uppfunnet. Kan man verkligen stämpla på en historisk person en etikett för att därmed

⁵⁹ Pressrelease från Timbro: *Högern ger vänstern monopol på feminismen*, <http://www.timbro.se>

⁶⁰ Dahlman, Carolin., Möllerström, Johanna: *Frihet och feminism*, Timbro, 2003, s. 39

legitimera sin egen etikett? Det måste väl ändå vara så att man först bestämmer vad som är feminism i dag och sedan avgör vilka som är feminister utifrån den definitionen! Alternativt kan man sätta etiketten feminist på Mary Wollstonecraft och sedan rätta oss efter vad hon och andra ursprungsfeminister tycker. Men då får man problem med övergången från dåtid till samtid. Om vi nu köper att Mary Wollstonecraft är en feminist som enbart krävde likhet inför lagen och absolut ingenting annat då har ju feminismen inget existensberättigande i dagens västvärld eftersom kvinnor och män är lika inför lagen. Några få undantag existerar, men de är till mannens nackdel. Således bör man utefter denna logik välja etiketten frihetsmaskulinist eller libertarianmaskulinist. Om kvinnor fortfarande är förtryckta, trots att de är lika inför lagen, måste man utgå från genusfeministernas osynliga strukturer. Om inte finns det ingen anledning att vara feminist i dag eftersom det inte existerar några utmaningar förutom att hålla genusfeministerna i schack och detta kan renodlade libertarianer göra. Man behöver inte försöka bedra och lura människor för att kritisera genusfeministerna. De klassiska feministerna ansåg att kvinnor var förtryckta eftersom de inte var lika inför lagen, libertarianska feminister anser att kvinnor är lika inför lagen och att detta är allt som behövs för att kvinnor ska vara fria. Hur är man då feminist? Låt vara att de kallar sig kvinnokämpar, det är något helt annat, men att kalla sig feminist är enbart ohederligt och patetiskt.

Centerfeminism

Centerfeminismen är som vanligt i Centerpartistiska sammanhang ett mellanting mellan två perspektiv eller ismer. Det känns som att Centerpartiet efter 1985 har satt detta i system, att alltid vara i mitten, att alltid ta medelvägen, oavsett vad det handlar om. Anledningen till det är antagligen att Centerpartiet gör allt för att behålla sin gamla identitet som mittens rike eller medelvägen mellan höger och vänster. När Moderaterna och Socialdemokraterna väl har bestämt sig för en åsikt i en fråga då kan Centerpartiet avslöja sin åsikt som alltid är mittemellan Moderaterna och Socialdemokraterna. Centerfeminismen vill inte inta samma kollektivistiska position som vänsterfeminismen intar. Men samtidigt vill inte Centerfeminismen använda samma resonemang som högerfeminister där det är upp till individerna själva att bryta de hierarkiska mönstren.

Jag tycker att det är mycket tveksamt att godkänna högerfeminismen som en feminism då det helt och hållet handlar om högerpolitik utifrån ett kvinnligt synsätt. Det är samma sak som när högerpartier talar om sociala förhållanden utan att för den skull kalla sig för socialister. Centerfeminismen kommer därmed att inta ett mellanting mellan feminism och icke-feminism genom att betona både och. Någonstans måste man dra gränsen och jag tycker att gränsen bör gå vid den feminism som de socialdemokratiska kvinnorna förespråkar. Som ni ser tangerar Centerfeminismen gränsen till feminism, men tar inte riktigt hela steget ut.

Men å andra sidan kan Centerfeminismen betraktas som riktig feminism, men då går den inte att åtskiljas från vänsterfeminismen. Enligt Centerfeminismen räcker det inte med att individen känner sig fri, vilket i sig är viktigt, utan man måste även se till att samhällets osynliga strukturer upphör. Centerpartiet utgår därför från tre nivåer från symbolnivån via samhällsorganisatoriska nivå till individnivån⁶¹. På symbolnivå är lagstiftning såsom sexköpslagen viktig att införa för att ändra de attityder och ideologier som bygger på att kvinnans kropp är till salu. På samhällsnivå kan pappamånader tjäna som ett tydligt exempel. Sådana reformer hjälper individen, där alltså kvinnan ingår, att förändra sin egen situation, dvs. att centralplanera genom hot och morötter för att få familjerna att följa de politiskt

⁶¹ Inspirerat från Yvonne Hirdmans teorier.

korrekta mallarna.⁶² Här kan man tolka Centerfeminismen som feminism, men vart tog Centerideologin vägen? Vart tog mittenpolitiken vägen? Den här förklaringen av centerfeminismen är snarare vänsterfeminism än centerfeminism. Och tyvärr har inte denna tolkning av centerfeminismen förändrats efter att det nya centerpartiet, med Maud Olofsson i spetsen, har gått tillbaks till sina rötter och blivit ett mer liberalkonservativt och marknadsliberalt parti igen.

Etisk feminism

Etisk feminism utgår från att jämställdhet handlar om etik och moral. Det är inte köns olikheter eller likheter som bör betonas utan det är det mänskliga som ska vara det avgörande. Mänsklighet är med andra ord det som förenar män och kvinnor, alltså likhet. Redan här misstänker man ett försök till lurendrejeri! Etisk feminism försöker ta avstånd från både särartsfeminismen och likhetsfeminismen men hamnar ändå inom likhetsfeminismens stängsel. Kristdemokraternas kvinnoförbund som försöker sälja in etisk feminism vill sammanföra humanismen med feminismen som om dessa två ismer vore samma sak. Humanism handlar om människan, varför ska man då kalla sig feminist när den ismen enbart utgår från halva befolkningen? Etisk feminism känns oerhört krystat och jag är glad över att Kristdemokraterna inte har gått på detta vackra tal om ”ingenting”.⁶³

Övriga inriktningar

Jag har några egna benämningar på ett par former av feministinriktningar. Den ena feminismen har jag döpt till PR-feminism eftersom hela idén med den feminismen går ut på röstfiske och läsarfiske. För att slippa förlora röster och/eller läsare samt för att slippa få rykte om sig att vara gammeldags eller mansgris, dvs. sådana som tänker annorlunda, kallar man sig själv för feminist. Detta gäller även feministkritiker såsom Susanna Popova. Detta gör man oavsett om man vet vad feminism är för något eller inte. Det man utgår ifrån är någon ytlig definition från någon ordbok där feminism enbart är en ism som vill ha jämställdhet. Sedan spelar det ingen roll att alla inte kallar sig för socialister enbart för att man är för rättvisa eftersom socialismen inte är inne såsom feminismen har varit. Anledningen till att socialismen är ute är kommunismens brott mot mänskligheten. Nu behövs ett substitut till denna förlust. Förvisso har Leijonborgfeminister, liberalfeminister, Centerfeminister, etiska feminister gjort tappra försök att få ihop det omöjliga, dvs. förena feminismens kollektivism med mer individinriktade ismer. Men det har bara slutat med grötiga resonemang.

Den andra feminismen kallar jag för ytfeminister. Det är de feminister som hörs och syns väldigt mycket i media. De som inte har genomfört någon djupare analys av läget utan enbart rapat upp alla haranger som är så vanliga. Exempel på sådana är Belinda Olsson och Linda Skugge som verkar mer upptagna av sina egna problem än en riktig analys av den svenska verkligheten. Utifrån ett feministiskt perspektiv är ”Fittstim”⁶⁴ väldigt ytlig. Den kritiken har till och med framställts av mer insatta feminister och genusvetare. Belinda Olsson ägnade då sin spalt i Aftonbladet åt att beklaga sig själv⁶⁵. Man kan även kalla detta för fjortisfeminism

⁶² Centerpartiets idéprogram antaget i Västervik 19 juni 2001, byggt på idéer från detta arbetsmaterial: Drugge, Gun., Karlsson, Sofia., Lundgren, Kerstin., Löfgren, Carina., Eklund Ulrika: *Centerfeminism*, <http://www.centerpartiet.se>

⁶³ Kristdemokratiska Kvinnoförbundet: *Etisk feminism*, ett debathäfte, 2001

⁶⁴ Skugge, N. Linda., Olsson, Belinda., Zilg, Brita m.fl.: *Fittstim*, Bokförlaget DN, 1999

⁶⁵ Olsson, Belinda: *Vilka är egentligen de ”riktiga” feministerna?*, Aftonbladet, 2002-06-19

eftersom denna feminism oftast riktar sig till denna åldersgrupp. Se bara på tv-programmet "Bitch" (Babes In Total Control of Herself)⁶⁶. Med detta inte sagt att boken "Fittstim" och artiklar om tjejers problem är ytliga och felaktiga. Problemet är inte att man för upp dessa problem till ytan utan problemet är att de generaliseras på ett ytligt sätt för att passa in i patriarkatsteorin.

Det finns även en grupp feminister som jag väljer att kalla kameleontfeminister. De fränsäger feminismen all tänkbar substans genom att säga att feminism inte är en enhetlig ism utan är en väldigt splittrad rörelse. Således kan man inte kritisera feminister för att de vill kvotera in kvinnor i bolagsstyrelser. Med det resonemanget kan man inte heller kritisera socialister för att vilja ha höga skatter eftersom man inte kan vara riktigt säker på att exakt alla socialister vill ha höga skatter. När någon försöker kritisera feminismen svarar dessa feminister på följande sätt: "Feminism för mig...". När Moderaterna ska kritisera Socialdemokraterna för att de höga skatterna hämmar tillväxten då kan vi alltså förvänta oss ett följande svar: "Socialism för mig...". Om vi ska hålla oss på denna nivå finns det ingen som helst anledning att diskutera någonting. Då kan vi lika gärna hänge oss åt kaotiska samtal där ingenting går att fastställa. För att kunna diskutera måste man utgå från vissa premisser. Gör man inte det kan man inte kalla ideologier såsom feminismen för en ism eftersom ism betyder inriktning och inte "allt möjligt".

En annan indelning av feministinriktningar kan göras mellan akademisk feminism, feministisk aktivism och kommersiell feminism⁶⁷. Den första feminismen handlar om de feminister som huserar på våra genusvetenskapliga institutioner, exempelvis Yvonne Hirdman, Anna Jónasdóttir samt Maud Eduards. Feministisk aktivism är den feminism som fokuserar sin verksamhet på att förändra samhället. De feministiska aktivisterna tycker oftast att de akademiska feministerna är alltför inåtvända och ägnar alltför mycket tid åt komplicerade resonemang och hårklyverier i stället för att hitta strategier att förändra samhället. ROKS och kvinnojourer är exempel på feministisk aktivism. Vissa anser att det dåliga samarbetet mellan dessa två inriktningar leder till att den kommersiella feminismen blir för stark i samhället.

Den kommersiella feminismen riktar in sig på den individuella kvinnan och hennes självförtroende och självkänsla. Den kommersiella feminismen handlar då främst om terapiformer samt böcker om självhjälp mm. I denna form av feminism förloras den strukturella analysen som uppehåller de akademiska feministernas tid. Om denna form av feminism verkligen är feminism kan diskuteras. Det verkar mer vara självförtroende för kvinnor utan några feministiska teorier som gäller. Om man är snäll kan man tolka inriktningen mot enskilda kvinnor, och inte enskilda män, som att kvinnor är de som är i underläge i dagens samhälle. Men uppfattningen om att deras terapiformer och böcker skulle leda till ett mer jämställt samhälle skvallrar om deras misstro till patriarkatsteorin. Men å andra sidan kan även feminismen kräva insatser mot kvinnliga individer, men det får knappast bli den enda formen. Med det synsättet kan de akademiska feministerna, feministaktivisterna samt de kommersiella feministerna komplettera varandra. Men med tanke på den motsättning som finns mellan de tre formerna av feminism verkar inte denna kompletteringsteori särskilt trolig.

Aktivister kan även delas upp i två grupper, den ena är fredliga och lagliga aktivister som bygger upp kvinnohus och kvinnojourer mm. Den andra är radikala, extrema aktivister som bryter mot lagen genom att förstöra reklamaffischer, dvs. bryta mot äganderätten, eller skjuta män som Valerie Solanas. De lagliga aktivisterna är oftast konstruktiva och skapar alternativ

⁶⁶ Olsson, Belinda: *Jag är ett ufo på bomulls-turné*, Aftonbladet, 2002-02-06

⁶⁷ Kelly, Liz., Burton, Sheila., Regan, Linda: *Bortom offer eller överlevare – sexuellt våld, identitet och feministisk teori och praktik*, The Child and Woman Abuse Studies Unit University of North London (2002-10-17)

såsom ”Kvinnor Kan”. Även om jag tycker att det är ideologiskt fel med sådana projekt så har jag i alla fall förståelse för dessa aktivister. De utnyttjar helt enkelt sina demokratiska rättigheter. Ett exempel på radikala aktivister som jag inte respekterar är Joanna Rytel som tillsammans med Fia Sandlund störde en ”Fröken Sverige”-tävling under namnet ”Unfucked Pussy”. Jag tycker själv att ”Fröken Sverige”-tävlingar är fjantiga, men jag moraliserar inte över andras val att medverka och titta på tävlingen. Framförallt tycker jag inte om att förstöra för andra människor och att förstöra andra människors egendom. Jag antar att det gör mig till en stockkonservativ, men då är jag väl det då. Hon har även tryckt upp t-shirts med texten ”Gubbslem” på, vilket i och för sig är helt okey eftersom det inte är något olagligt med det. Dock hade det väl varit olagligt om det stått ”turkslem”, men det är en annan fråga. Anledningen till Joanna Rytels tilltag är att hon inte har tillräckligt många kvinnliga lärare. Därför anser hon sig ha rätten att mobba manliga lärare. Detta är inte demokrati, detta är mobbing och hets mot en viss grupp.

Jag tycker att det är en dålig stil att dra alla män över en kam och mobba ut manliga lärare bara för att kvinnliga kandidater inte sökt sig till vissa institutioner alternativt inte hållit måttet. Tyvärr är detta inget exklusivt för radikala aktivister utan är en gemensam nämnare över hela feministiskalan. Den enda skillnaden är att radikala feminister är mer extrema i sina uttrycksformer. För att verkligen visa feministernas rätta sida sysslar Joanna även med djurperformance, en fin omskrivning för djursnusk. Hon onanerar framför katter och strippar för apor mm. Hon tycker att det är bättre än att strippa för män, det är nämligen en förolämpning mot djur att likställa djuren med män.⁶⁸

Exempel på mördarfeminister eller, som Nina Björk något förskönande kallar dem, ninjafeminister, är Valerie Solanas som sköt Andy Warhol. Som tur var överlevde han vansinnesdådet. Hon har också skrivit manifestet SCUM-manifesto (SCUM = Society for Cutting Up Men).⁶⁹ Ninjafeminister är, enligt Nina Björk, feminister som har tröttnat på att vara offer för den grymma mannen som våldtar, misshandlar och förtrycker henne. Dessa feminister ger igen genom våldsutövning. Nina Björk anser att dessa feminister har analyserat fel, vilket är en extrem underdrift. Enligt Nina Björk har de i stället för att skapa en könlös värld tagit till sig den manliga rollen eftersom kvinnorollen är lika med offerrollen.⁷⁰ Dessa feminister har alltså inte analyserat fel på grund av att de använder våld utan för att de tar till sig den manliga rollen vilket gör att könsstereotyperna cementeras i samhället. Med en sådan manssyn är det lätt att förstå om någon är manshatare.

Med de uppdelningar jag här har gjort vill jag beskriva och kommentera de olika versioner som finns inom feminismen för att därmed undvika en alltför stor generalisering av feminismen. Men som ni själva kan utläsa är inte skillnaderna särskilt stora utan det handlar mest om gradskillnader och skilda utgångspunkter. Alla ismer bygger på patriarkatsteorin, dvs. att män förtrycker kvinnor. Sedan kan vissa feminister tala om kön/genus eller om sexualiteten eller om något annat som har med den vita heterosexuella medelåldersmannens förtryck att göra. Med andra ord är den gemensamma fienden som ingått en konspiration för att hålla nere de andra grupperna, dvs. kvinnor, homosexuella, svarta m.fl. alltid en och samma.

Min slutsats om vad en feminist är delas av feministen Carin Holmberg⁷¹ som betraktar könsmaktperspektivet som det feministiska perspektivet samt queerfeministen Tiina Rosenberg som betraktar inriktningen queer som en utveckling av feministisk teori, lesbisk teori och gayteori. Med andra ord utgör den feministiska versionen queerfeminism ett tredje steg i den feministiska utvecklingen. För att verkligen förstå queer måste man förstå

⁶⁸ Björk, Daniel: *Joanna gör råfeministisk performance*, DN-På stan, 2003-04-25

⁶⁹ Solanas, Valerie: *SCUM – Society for Cutting Up Men*, Modernista, 2003

⁷⁰ Björk, Nina: *Under det rosa täcket - om kvinnlighetens vara och feministiska strategier*, W&W, 1996

⁷¹ Holmberg, Carin: *Det kallas manshat - En bok om feminism*, Anamma, 1996

feministiska teorier samt teorier om homosexualitet.⁷² Olika versioner av feminism är med andra ord enbart utvecklingar från en och samma stam.

Det finns fler versioner av feminism, men de flesta består enbart av ett fåtal modifieringar för att anpassa sig till olika perspektiv. Ett exempel är cyberfeminism som är en fluminriktad feminism som studerar relationen mellan människor samt skapandet av identiteter på Internet. Cyber handlar om relationen mellan människor och teknologi, främst datorer. Feminismen i cyberfeminismen består av genusskapandet (identitetsskapandet) på Internet.^{73 74} Så argumentet om att feminism inte är någon enhetlig rörelse stämmer inte, det stämmer bara på ett ytligt plan.

PR-feminismens skadliga medlöperi

Feminismen utgår, som jag tidigare varit inne på, från patriarkatsteorin som handlar om mäns förtryck av kvinnor. Denna konspirationsteori förstärks och sprids av att få protesterar och att många högt uppsatta personer agerar medlöpare. Det räcker inte att bara attackera de riktiga feministerna. Vi måste också attackera medlöparna som gör feministerna rumsrena och ännu mer farliga.

PR betyder Public Relation och feminism är ideologin som bygger på patriarkatsteorin. Då feminismen har lyckats infiltrera samhällskroppen och upphöjts till statsideologi är det svårt att stå emot frestelsen att kalla sig feminist. Det politiskt korrekta är att vara feminist och den som är politiskt korrekt har ett minimalt beviskrav jämfört med den som är politiskt inkorrekt. Därav att feminismen som tidigare hade en klar betydelse nu betyder allt och intet.

Feminismen har hamnat på samma upphöjda nivå som begreppen humanism och demokrati. Så gott som alla skriver under på dessa begrepp men till priset av innehållet. Vad betyder humanism och demokrati? Blir svaret likadant om man frågar en moderat och en vänsterpartist? Troligen inte. Men trots detta finns det en gemensam definition av humanism och demokrati. Humanismen sätter alltid mänskligheten främst och demokratin sätter alltid folkstyret främst. Någon sådan klar regel finns numera inte när det gäller begreppet feminism.

Men när feminism blir liktydigt med jämställdhet uppnås en illusion av klarhet. Feminism är dock något annat än jämställdhet mellan män och kvinnor. Feminism är jämställdhet för kvinnor med män men inte tvärtom. Denna skillnad mellan feminism och jämställdhet gör att många människor blir förvirrade i jämställdhetsdebatten. Om jämställdhet är målet så är feminismen en teoretisk metod av flera att nå dit. Feminismens metod utgår från att könskampen är viktigare än allt annat. Feminismen är en ideologi som bygger på en kollektiv grund där gruppen kvinnor ställs mot gruppen män.

För att återgå till PR som är en metod inom marknadsföringen för att sälja en viss produkt, i detta fall en viss politik, försöker i dag alla partier gå feminismen till mötes. För att maximera rösterna försöker partierna vinna kvinnliga röster genom att påskina att feminismen skulle vara till fördel för kvinnor i allmänhet. Ett exempel på en sådan PR-feminism som snarare är ute och röstfiskar än bygger upp en trovärdig ideologi är, som tidigare nämnts, liberalfeminismen. Liberalfeminismen är en gummideologi som svajar än åt det ena än å det andra hållet. Antingen sätter liberalfeministerna liberalismen eller feminismen i pant. Det beror på omständigheterna.

⁷² Rosenberg, Tiina: *Queerfeministisk agenda*, Atlas, 2002

⁷³ Sundén, Jenny: *Cyberkroppar: Kön och identitet i digitala självpresentationer*

⁷⁴ Haraway, Donna: "A Cyborg Manifesto: Science, Technology, and Socialist-Feminism in the Late Twentieth Century" i Haraway Simians, *Cyborgs and Women: The Reinvention of Nature*. New York: Routledge, 1991. <http://www.leland.stanford.edu/dept/HPS/Haraway/CyborgManifesto.html>

Har man väl valt att analysera samhället via genusglasögonen och dessutom skrivit under på patriarkatsteorin, såsom feminister gör, finns inte mycket politiskt handlingsutrymme kvar. Om man vill mena något med patriarkatsteorin blir ju jämställdhetsåtgärderna oundvikligen kollektivism och könskamp. PR-feminismen å andra sidan leder till en urvattning av feminismen. Lena Svenaeus, som arbetar med diskrimineringsfrågor på SSR, slår huvudet på spiken när hon beskriver vad hon kallar den ytliga feminismen: ”Ordet feminist är ointressant eftersom ingen vet vad man menar med det.”⁷⁵

Detta är farligt eftersom äkta feminister ser detta som en fördel. Så här säger radikalfeministen Eva Lundgren som försöker sälja in illusionen att 46 % kvinnor blir misshandlade av sina män: ”Visst är det tvetydigt med trenden att kalla sig feminist, eftersom begreppet blivit urvattnat, men kanske kan vi göra feminismen lite mer farlig nu när det är så inne. Farligt i den bemärkelse att vi passar på att säga de obekväma sakerna och gör de obekväma analyserna.”⁷⁶. Det är mycket viktigt att avslöja de feministiska charlatanerna, annars får den riktiga feminismen som är vänstervriden en allt större dominans i samhället.

Feminismen är en förlängning av marxismen⁷⁷

Den bakomliggande logiken i feminismen har ett andligt släktskap med marxismen. Heidi Hartmann har i en artikel från 1981 beskrivit det olyckliga äktenskapet mellan marxism och feminism⁷⁸. Frågan är om äktenskapet är så olyckligt och om parterna verkligen har skilt sig. Detta undersöker jag som avslutning på detta kapitel.

I det stora hela är feminismen en förlängning av marxismen och dess dialektiska tänkande, där två grupper ställs mot varandra. I marxismens fall var det arbetare mot arbetsgivare som skulle lösas upp genom konfrontation, inte genom samarbete. I feminismens fall är det kvinnor som ställs mot män och precis som i marxismens värld kan inte denna konflikt lösas genom samarbete utan den enda vägen är konfrontationens väg. Maud Eduards har uttryckt att kvinnor inte kan samarbeta med män utan måste stärkas genom kvinnokollektiv för att därmed konfrontera manssamhället⁷⁹. Vänsterpartiet har till och med skrivit en motion om att samarbete, som är lika med jämställdhetspolitik, inte fungerar utan det krävs mer feminism, som är synonymt med konfrontation. Maktperspektivet måste bli mer synligt, hur det nu är möjligt, och därmed förvaltar feminismens fanbärare det marxistiska arvet med stolthet.

Metoden för att uppnå feministisk jämställdhet är detsamma som metoderna för att uppnå marxistisk jämlikhet, dvs. centralplanering. Möjligtvis slipper vi våld och blodig revolution den här gången, men den fundamentalistiska grunden i filosofin feminism är densamma som i marxismen. Marxismen och feminismen har också det gemensamma att de inte vill veta av några avvikande åsikter. När avvikande åsikter framkommer blir slutsatsen för marxisten att den personen är emot arbetare och för kapitalismens fångsel. All kritik kan avfärdas som reaktionära borgarideal från härsarklassen. För feministen blir slutsatsen att kritikern är emot kvinnor och för patriarkatets fångsel. All kritik kan avfärdas som konservativa och reaktionära mansideal från härsarklassen. Av den anledningen kan marxister och feminister avfärda

⁷⁵ Svenaeus, Lena: , SSR-tidningen, nr.5, 2004

⁷⁶ Svenberg, Jenny: *Eva Lundgren spräcker den svenska självbilden - Jag blir gärna jämställdhetsminister*, Kvinnotryck nr. 4, 2001

⁷⁷ Detta avsnitt bygger på de fakta om feminismen jag redogjort för på andra ställen i boken. Fakta om kommunismen härstammar från följande böcker: Malnes, Raino., Midgaard, Knut: *De politiska idéernas historia*, Studentlitteratur, 1994 och Hansson, Tommy: *Ondskans imperier – Tre ideologiska frestelser 1871 – 1991*, Contra, 2002

⁷⁸ Hartmann, Heidi: *The unhappy marriage marxism and feminism*, Hartmann, Heide., Harding, Sandra m.fl.: *Women and revolution: A discussion of the unhappy marriage of marxism and feminism*, 1981

⁷⁹ Eduards, Maud: *Förbjuden handling - om kvinnors organisering och feministisk teori*, Liber, 2002

dessa personer och mobba ut dem som psykiskt sjuka idioter. Detta är vägen mot totalitarismens förtryck, vi har sett det tidigare, låt oss undvika en upprepning av historien.

Genom historien har, enligt feminister och marxister, män och kvinnor, precis som arbetare och arbetsgivare stått i motsatsförhållande till varandra och genom motsättningarna skapat kvalitativa förändringar, dvs. förbättringar. Frågan är dock vad som uppstår efter patriarkatet, är det den jämlika massan som hägrar? För marxisten var det givetvis kommunismens ”frihet” som ersatte kapitalismen. Det klasslösa och jämlika samhället där ingen får äga mer än behovet, där ingen får avvika från mängden, där ingen får tjäna mer än någon annan. Vad är då feminismens frihet? Inga könsskillnader överhuvudtaget?⁸⁰

Vad utopin än är bygger den på omprogrammering av människor från egoistiska män till altruistiska kvinnor. Johan Lönnroth har till och med använt Friedrich Engels teorier om kapitalismens utsugning av kvinnor för att påbörja en mer genusinriktad nationalekonomi där fler kvinnor är aktörer. Könrelationen i den borgerliga familjen kännetecknas av att män köper och köpte kvinnans tjänster och sexualitet.⁸¹ Denna tanke ligger bakom Anna Jonasdóttirs kärlekskraftsteori där män suger ut kvinnors kärlekskraft. Män suger ut och exploaterar kvinnor precis som kapitalisten, i marxismens värld, suger ut och exploaterar arbetare. En viktig grogrund för patriarkatet är enligt alla radikalfeminister, socialistfeminister, akademiska feminister såsom Yvonne Hirdman och Anna Jónasdóttir kärnfamiljen och kapitalismen. Hatet mot kärnfamiljen kan illustreras av Vänsterpartiets utveckling. Under kommunisttiden var hatet mot kärnfamiljen lika starkt som dagens hat, men argumentet för att krossa kärnfamiljen har förändrats. Under kommunisttiden ansågs familjen vara ett sätt för kapitalisten att få tillgång till nya arbetare. I dag är familjen en farlig plats för kvinnan då en liten, liten minoritet slår sina partners. Lösningen på problemet är detsamma som förut: Fler daghem eller institutioner och mindre omsorg från föräldrarna. Att socialisera människan är feminismens största mål!

En annan likhet mellan feminism och marxism är tron att förändringar i omgivningen leder till förändringar hos människors beteende. Det kan vara via lagstiftning, uppfostran mm. Vetenskapssynen är också densamma. Både kommunister och feminister anser att den traditionella vetenskapen är politiserad och utsatt av reaktionära krafter. Man har därför utvecklat en egen vetenskap, med eget akademiskt språk som döljer de luftslott som byggs upp. Noterbart är att postmoderna tänkare som inspirerat feministiska tänkare så pass mycket härstammar från franska vänsterintellektuella som av besvikelse på kommunismens misslyckanden dykt ned i relativismens träsk där ”all kunskap är ideologiskt färgade”⁸².

Den radikalfeministiska tidningen Bang har granskat de politiska partierna och kommit fram till att Vänsterpartiet och möjligtvis Miljöpartiet med en viss latent särartsretorik kan betraktas som feminister. De andra är mer eller mindre PR-feminister (mitt ordval). Det går helt enkelt inte att förena individualism med strukturella resonemang.⁸³ Detta har också statsvetaren och feministen Maud Eduards bekräftat⁸⁴.

Vissa anser att man inte ska låta Schyman och hennes vänstervänner ta patent på begreppet feminism. Nej, bättre då att sno åt sig begreppet för egen räkning och definiera om begreppet så att ingen förstår vad det betyder längre. Det är vägen till intellektuell ohederlighet och lurendrejeri. Skapa era egna ideologier i stället för att sno från andra. Med ert resonemang kan jag inte förstå varför vi ska låta Hitler ta patent på ordet nazism. Låt oss överta begreppet nazism och definiera om det så att det blir så urvattnat att nazismen blir en tillgång för

⁸⁰ Schyman, Gudrun m.fl.: *Från jämställdhet till feminism*, Motion till riksdagen 2002/03:A299

⁸¹ Lönnroth, Johan: *Nationalekonomi ur ett genusperspektiv*, Inledning på ett seminarium i Linköping den 28.8 2002, <http://www.vansterpartiet.se>

⁸² Gemzöe, Lena: *Feminism*, Bildas ismer, Bilda förlag, 2002

⁸³ Leander, Johanna, m.fl.: *Bang granskar den partipolitiska feminismen*, Bang

⁸⁴ Ledare: *Feminismen som dansade en sommar*, Kommunalarbetaren, Nr.7, 2004

allmänheten. Varför ska kommunister få patent på ordet kommun som betyder gemenskap? Det är väl dumt? Ingen ska exkluderas från någon ideologi utan alla är feminister, kommunister, liberaler och konservativa, allting i en salig röra. Hyperinflation är lika farligt i politiken som i ekonomin. Högerfeminister, liberalfeminister och centerfeminister och diverse PR-feminister borde skämmas, de är dagens antiintellektuella elit som försöker sno Schymans upparbetade värden.

Förvisso kan man fråga sig ifall det är så hemskt ifall några personer som egentligen inte är feminister kallar sig för feminister. Ja, det har en väldigt stor betydelse. Det är falsk marknadsföring. Tänk er själva under kalla kriget. Tänk om liberaler skulle ha börjat kalla sig kommunister, skulle inte det ha gett kommunisterna en extra stor fördel i samhällsdebatten? Givetvis, och vilken kommunism vinner i ett sådant samhälle, kommunismen eller fejkkommunismen? Kommunismen givetvis, samma sak gäller feminismen. Faktum är att denna ihopblandning skedde i USA på 1930-talet då USA höll på att utvecklas till en vänsterinriktad välfärdsstat. Roosevelts s.k. New deal-politik var inte kommunistisk eller socialistisk utan snarare socialliberal, men reformpaketet fann stöd både hos kommunister och socialliberaler av den enkla anledningen att reformpaketet var så vagt i kanterna. Allt från kommunism till socialliberalism packades ihop till begreppet ”liberals”. Detta gjorde att kommunisterna kunde infiltrera Rooseveltadministrationen samtidigt som Roosevelt kallade Stalin för ”Uncle Joe”.⁸⁵ En annan indikator är att den internationella kvinnodagen, 8 mars, infördes av socialisten Clara Zetkin⁸⁶ för att inte tala om den norska härskartekniksforskaren Berit Ås. Så nog är socialismen och feminismen nära sammanflätad.

Jag har tidigare gett exempel på hur riktiga feminister ser möjligheter i den urvattning som sker av ordet feminism. Min rekommendation för att undvika denna kollektivism och totalitarism är att borgare och andra ideologer till höger om socialdemokratin tar tillbaka jämställdheten från feminismen i stället för att försöka kombinera en totalitär ideologi med en frihetlig ideologi. Särskilt med tanke på att enbart 22 % av svenska befolkningen betraktar sig som feminister⁸⁷ borde det finnas röster att hämta för borgarnas del.

Det mesta tyder på att den feminism vi ser i dag är ett resultat av 68-rörelsen och 60-talsfeminismen. Med den synen kan man betrakta marxistfeminismen som en logisk övergång från marxism till feminism. Det är möjligt att äktenskapet mellan marxismen och feminismen är över, men feminismen har onekligen inte skakat av sig marxismens influenser.⁸⁸

Feministiskt Initiativ är ett renodlat vänsterparti⁸⁹

Feministiskt Initiativ som på sin stämma 9-11 september i Örebro bestämde sig för att vara startskottet till ett nytt parti är ett konkret exempel på min tes. Partiet är ett renodlat vänsterparti trots att Feministiskt Initiativ på presskonferensen den 4 april 2005 försökte föra fram borgerliga alibin. Susanne Linde var ett sådant alibi då hon, precis som Lars Ohly, varit aktiv inom Folkpartiet. Men när hon fick frågan vilket parti hon röstade på i det föregående valet blev svaret efter en kort paus Vänsterpartiet. Nu har hon dessutom hoppat av på grund av att Tiina Rosenberg har kränkt henne.

Några av de som ligger bakom Feministiskt Initiativ var med redan 1994 då Stödstrumporna mobiliserade sig efter att kvinnorepresentationen i riksdagen efter 1991 års

⁸⁵ Hansson, Tommy: *Slaveri i vår tid – marxismens ideologi*, Contra, 1989

⁸⁶ Swahn, Lovisa: *8 mars – en 90-åring som inte ska tas för given*, Kvinnotryck nr. 1, 2004

⁸⁷ Popova, Hakelius, Susanna: *Elitfeministerna*, Albert Bonniers Förlag AB, 2004

⁸⁸ För vidare läsning: Runebert, Fredrik: *Feminismen – en förlängning av marxismen*, Contra 1/2004

⁸⁹ Den här texten har redan varit publicerad i Contra nr. 4 2005. Av tidsskäl har jag valt att inte ändra källhänvisningarna till fotnoter.

val minskade från 38 % till 34 %. Stödstrumpornas tes var att Sverige fått ett bakslag i jämställdhetsutvecklingen. Termen bakslag var hämtad från den amerikanska feministen Susan Faludis bok "Backlash: Kriget mot kvinnorna" där Faludi framförde tesen att högerens kritik mot feminismen hade slagit igenom i samhället och i media. Stödstrumporna ägnade därför mycket tid åt att kritisera den dåvarande borgerliga regeringen, bland annat för att Sverige "bröt" mot barnkonventionen och för att den borgerliga regeringen hade försämrat situationen för kvinnor genom besparingar i den offentliga sektorn.

Journalisten Maria-Pia Boëthius och litteraturvetaren Ebba Witt-Brattström var två tongivande representanter som efter valet 1994 fick uppdrag från den socialdemokratiska regeringen. När Socialdemokraterna sparade än mer på den offentliga sektorn hördes inga protester från Stödstrumporna. Maria-Pia Boëthius erkände dock senare att hon blivit korrupperad av makten genom att komma den för nära. På grund av hård kritik flyttade hon ifrån Sverige och höll sig borta från den svenska samhällsdebatten i några år. Men år 2001 återkom hon med boken "Mediernas svarta bok". Hon passade också på att skriva hyllningsartiklar om boken "Scum-manifest" skriven av manshaterskan Valerie Solanas som skadesköt Andy Warhol samt försvarsartiklar till Gudrun Schyman som anklagades för skattefusk.

De har efter detta startat feministnätverket Kvinnor Utan Gränser (KUG) som nu har lagts ned. Enligt Maria-Pia Boëthius skulle KUG vara en internationell förlängning av Stödstrumporna. Ännu tidigare hade Ebba Witt-Brattström och Maria-Pia Boëthius varit med i den vänsterradikala Grupp 8-rörelsen som bildades 1968.

I Göteborgsposten 2005-04-07 fick Feministiskt Initiativ svara på några politiska frågor. Åtta ansåg att föräldraförsäkringen skulle kvoterats, tre hade inte tagit ställning, två svarade i princip både ja och nej, och en ansåg att föräldraförsäkringen inte skulle kvoterats. Argumentet för det sista var att man vid kvoterad föräldraförsäkring säljer ut ensamstående mammor och barn som är utsatta för våld. Nu har emellertid Feministiskt Initiativ slagit fast att familjerna inte ska få bestämma över sin föräldraledighet vilket är ett tydligt exempel på att Feministiskt Initiativ vill att staten ska bestämma mer över familjen och individen. Ett ytterligare exempel är synen på skatterna och ekonomin. Enbart två ansåg att man "kanske" kunde sänka skatterna något. De flesta ansåg att man skulle omfördela pengarna bättre så att kvinnor får mer och män mindre. Statlig omfördelning är en tydlig vänsterprofil.

Gudrun Schymans vänsterprofil känner de flesta redan till så det kommer jag inte att ägna så mycket tid åt. Jag nöjer mig enbart med att påminna om de förslag som Schyman drivit de senaste åren. Mansskatt och krav på att krossa kärnfamiljen. Inför F:s årsmöte försökte Schyman i en debattartikel i DN (2005-09-08) återigen lura i oss att FI inte är ett vänsterprojekt. Visst kritiserar hon sitt gamla parti hårt för att det är ett mansprojekt, men det säger väl rätt så mycket om vad FI är. Om Vänsterpartiet som är så extremt feministiskt inte är godkänd i Schymans ögon, vad är det då som krävs? Hon betonar också att hon hellre ser en borgerlig regering föra en feministisk politik än en vänsterregering som inte gör det. Problemet här är att om borgarna förde en feministisk politik skulle de inte vara särskilt borgerliga, vilket de heller inte är inom detta område. Särskilt inte då Schyman betraktar feminismen som ett "världsomspännande förtryck" och där det privata är politiskt. Det sistnämnda är en gammal vänsterramsa.

Gudrun Schyman är en av de som fick förtroende på FI:s stämma 9-11 september att leda det nybildade partiet. De andra två var Devrim Mavi och Sofia Karlsson. Trots att feminismen är politiskt korrekt i dagens samhälle, även då man tar hänsyn till ROKS samlade meriter, är det lite tragikomiskt att läsa pressmeddelandet från FI dagen före stämman att de inte ville ha några journalister närvarande på grund av medlemmars rädsla för repressalier. Av någon anledning tror jag att jag själv har mer att frukta än vad någon av dessa filurer har.

På stämman slog partiet fast att äktenskapsbalken ska ersättas med en samlevnadslag. Det är ett typiskt vänsterförslag som syftar till att destabilisera samhället och att fullständigt bortse från barnperspektivet. Nu blottar jag mina egna högervärderingar, men min poäng här är att FI måste deklarerat sitt innehåll och inte försöka maximera röster med dold retorik. När det gäller samlevnadsbalken är inte friheten obegränsad om FI får bestämma. Det var visst okey för tre kvinnor att ha sju män men tvärtom var visst lite patriarkaliskt. ”En man som lever med åtta kvinnor i en patriarkal struktur, där mannen bestämmer och kvinnorna lyder, det är ju inte det vi är ute efter”, säger Tiina Rosenberg till Svenska Dagbladet 2005-09-09. De beslutade också om att avskaffa monarkin, vilket i sig inte är så hemskt enligt mitt sätt att se, men argumentet för beslutet är häpnadsväckande. Monarkin är nämligen en heteronormativ institution. Ytterligare förslag från FI är att bilda en särskild jämställdhetsmyndighet, att svenska börsbolag ska kvotera in kvinnor i sina styrelser, att införa en namnlag som inte utgår från biologiskt kön (Jag ska lika gärna kunna heta Fredrika Runebert. Bra, jag har länge känt mig förtryckt när det gäller mitt namn.) och att införa den rättsordning som centerpartiets Johan Linander pläderar för, dvs. ett samtyckeskrav, på ren svenska omvänd bevisbörda. Tidigare har Feministiskt Initiativ också intagit en tydlig ”antimilitaristisk hållning” därför att män och militärer är synonymer.

Bland de ledamöter som byttes ut på stämman är de två männen Carl-Johan Folkesson och Mattias Hansson intressanta att granska. De har nämligen skrivit en artikel i DN (2005-09-11) om att det främst är kvinnor som drabbas hårdast av det patriarkala samhället (borde inte det vara ett axiom?) och att det är absurt att tala om vad män tjänar på det. FI beslutade därför att män enbart får bestå av högst en fjärdedel. Nu är det helt plötsligt okey att diskriminera. Partiet valde till och med att avslå Stina Bengs motion att skriva in att FI vänder sig till både män och kvinnor som vill krossa patriarkatet. Varför? (Abrahamsson, Maria, SvD, 2005-09-12)

För att verkligen förstå vad FI är för något bör det noteras att Radical Cheerleader öppnade stämman med att skandera att de hatar män och att de ska slita män i stycken. Föreställ er en motsatt scen på Kristdemokraternas riksting eller Moderaternas stämma. Jag ser framför mig hur Fredrik Reinfeldt fnittrar lite och säger att lite humor får man väl tåla.

Här nedan granskar jag några av de ledamöter som satt i interimsstyrelsen för att visa bakgrunden till partiets bildande. Monika Brun som nu har hoppat av har varit en tongivande vänsterpartist i Säter med viktiga förtroendeuppdrag men som likt Schyman hoppade av för att ställa upp för Feministiskt Initiativ.

Teatervetaren och queerteoretikern Tiina Rosenberg som har återvalts på stämman har inte tvekat att kritisera den demokratiska ordningen och har hittills propagerat för utomparlamentariska metoder. Rosenberg anser bland annat att kapitalismen bör avskaffas och att ”kvinnolönerna” ska höjas genom att ta från de ”feta” Skandiadirektörerna och fackpamparna. Tillväxt är inte heller särskilt viktigt utan samhället ska enbart producera så att vi klarar oss. Vidare föreslås ett lönetak på 50 000 kr. per individ. Susanne Linde, som är rikskänd för sin ”utbrändhet” trots att hon startat företag och föreläst tillsammans med Gudrun Schyman, höll med när tv4:s Lennart Ekdahl ställde frågan om var Linde står i frågan om kapitalismen och marknadsekonomin.

Tiina Rosenbergs agenda handlar främst om att öka queerfeminismens makt i Sverige. I tidningen QX uppmanar hon homo-, bi-, och transsexuella att ställa upp i det nya partiet. Queer är en teoriinriktning inom feminismen som bygger på föreställningen att sexualitet och kön är en social konstruktion. Homosexualitet, bisexualitet och transsexualitet är inget onormalt utan någonting som var och en kan välja själv. Ett ofta använt begrepp i dessa kretsar är heteronormativitet som handlar om att heterosexualitet är normen i samhället och att detta förtrycker och stigmatiserar alla andra sexualiteter i samhället. Den som är intresserad av denna feministiska inriktning kan läsa Rosenbergs bok ”Queerfeministisk agenda”. Denna

syn på sexualitet delas också av sexualupplysaren Sandra Dahlén som satt med i interimsstyrelsen. Senare har Tiina Rosenberg hotat med att hoppa av FI om det eventuella partiet inte tar tillräckligt stor hänsyn till HBT-frågor (Homo,- bi,- transsexuella) och anklagar medlemmarna i FI för att vara homofoba. Ebba Witt-Brattström (som förövrigt verkar väldigt bitter) anklagar Tiina Rosenberg för att ha sagt att kvinnor som ligger med män är könsförrädare.

Det här citatet från en debattartikel i vänstertidningen ETC (050421) är ännu ett exempel på hur Feministiskt Initiativ ser på könsskillnader: ”Trots att Sverige kallas ”världens mest jämställda land” utför kvinnor även här merparten av graviditets-, födslo-, amnings- och övrigt obetalt arbete.” Här visar Feministiskt Initiativ att de inte ser några biologiska skillnader mellan män och kvinnor utan betraktar allt som socialt konstruerat. Män borde alltså föda och amma barn i större utsträckning än vad som görs i dag.

Cecilia Chrapkowska var också en av fyra debattörer som på DN 2005-02-22 svarade på Germund Hesslows kritik av feminismens förnekande av biologin samt feminismens syn på män som förtryckare. Hesslow menade att biologiska skillnader kan förklara varför fler män gör karriär. Detta besvarades med att det finns biologiska skillnader när det gäller medicinska effekter men utöver detta existerar inga biologiska könsskillnader. Hon har senare hotat att hoppa av om inte Tiina Rosenberg gör det. Resultatet är att Chrapkowska hoppade av ungefär samma tid som Brattström. Nu förnekas dock att avhoppet beror på åsiktsskillnader.

Ebba Witt-Brattströms karaktär och syn på samhällsdebatten beskrivs av hennes behandling av feministen Belinda Olsson. Ebba Witt-Brattström blev vansinnig på Belinda Olsson för att hon hade stavat två namn fel i ett upprop om att så få kvinnor får nobelpris. Ebba Witt-Brattström menade att detta slarv berodde på att artikelförfattarna var kvinnor. Hade artikelförfattarna varit män hade det inte varit några problem. Om man tror att en renodlad feminist, om ändock ytfeminist, går i ”patriarkatets” ledband är man verkligen paranoid.

Ytterligare ett exempel på Brattströms paranoida inställning är följande citat från feministtidningen Bang: ”Det händer att jag blir inbjuden som ett slags uppfostrande inslag på konferenser för näringslivsgubbar och där känner jag mig som en alien. I möte med deras misstro och hat, hur begriplig man än försöker göra sig. En kvinna är alltid en alien i högre forskarsammanhang där det sitter män med makt. Men, att vara kvinna och feminist i dessa sammanhang är något jag ständigt teoretiskt förhåller mig till. Mitt kön är inte längre ett problem för mig, jag vet ju att jag är på den »vinnande« sidan.” Senare har Brattström hoppat av FI för att det eventuella partiet är alltför vänstervridet. När hon som ändå är väldigt vänster anser detta måste det ju stämma. Sedan kan man fråga sig vad Brattström hade förväntat sig när hon bildade ett nätverk tillsammans med f.d. vänsterpartiledaren Gudrun Schyman och den vänsterextreme Tiina Rosenberg som knappt kunde låsas vara demokrat under de första dagarna efter nätverkets bildande. Det interna arbetet verkar inte heller särskilt demokratiskt om man får tro Brattströms egna ord.

Ännu ett exempel på FI:s extremism är Monica Amantes och Goldina Smirthwaites artikel i vänstertidningen Yelah (2005-04-12): ”När någon talar om motsättning finns det ofta anledning att lyssna noga. Den part som menar att det finns en motsättning brukar ofta vara den som förlorar på tingens ordning, medan den överordnade sidan i regel gör allt för att dölja att intresse motsättningar existerar. Så har genom historien till exempel kapitalet hävdade att arbetarna tjänar på kapitalismen, män har hävdade att kvinnor inte förtrycks i manssamhället och vita har hävdade att något rasförtryck finns absolut inte.” Tydligare än så kan det väl inte bli? Klasskampen har blivit en könskamp. Konflikter finns i hela samhället och det är de som påtalar dessa konflikter som är förtryckta. Alla andra är förtryckare. Just Goldina Smirthwaite har skrivit debattartiklar i tidningen ”Genus” om hur mansforskare som tydligt skriver under på feminismens grunder egentligen går patriarkatets ärenden.

Mycket av Feministiskt Initiativ bygger på statsvetaren Maud Eduards idéer om kvinnors kollektiva rättigheter där kvinnor ska samlas för att gemensamt krossa "patriarkatet". Det är alltså gruppstillhörigheten kvinna som är viktig och inte själva sakfrågan. Maria Jansson som är medlem i Feministiskt Initiativ är också medlem i den akademiska feministföreningen TORA som har gett Maud Eduards ett pris för att hon är en "Tagg i Ordningens RumpA"

Sofia Karlsson som nu är en av ledarna i det nya partiet har i Expressen försökt förneka att Feministiskt initiativ är ett nytt vänsterparti eftersom det är medlemmarna som ska formulera det nya partiets politik. Men med tanke på de styrelsemedlemmar och övriga medlemmar som organisationen har lockat till sig utgör det ingen tvekan om att partiet är vänstervridet. Detta har också bekräftats senare av att FI tagit ställning för kvotering inom föräldraförsäkringen och införande av sextimmarsarbetsdag. Sofia Karlsson får sammanfatta artikelns innehåll med följande citat från en chat i Göteborgsposten 2005-04-11 som verkligen bygger på en vänsterlogik att samhället är ett nollsummespel och att inkomstskillnader är av ondo: "Jag tycker att mer vävlönade måste stå tillbaka för att motverka lönediskrimineringen och för att vi ska kunna betala för den välfärden vi vill ha."

Cecilia Kalén upprepar på FI:s hemsida 2005-09-10 det tröttsamma tjetet om att historieber beskrivningen inte är kvinnans historia. Att det lika lite är mannens historia verkar inte spela någon roll eftersom Gustav Vasa var en man. Kalén vill läsa om de kvinnor som servade mannen så att han kunde vara ute och kriga. Men hur mycket får vi veta om den vanliga mannens situation? Historien handlar främst om de stora skeendena och de stora personligheter som direkt påverkade vår historia.

Feminismen gör vidare anspråk på den organisationsform som Miljöpartiet har och förespråkar vilket betyder att organisationen ska vara horisontell och icke-hierarkisk. Innan Ebba Witt-Brattström deklarerade sitt avhopp föreslog hon att organisationen, precis som Miljöpartiet, skulle ledas av en kvinna och en man. Ett konkret förslag var Claes Borgström som officiellt gått ut som myndighetsperson och välkomnat ett feministiskt parti. Tydligt finns det ingen motsättning mellan myndighetsneutralitet och feministpropaganda. Sofia Karlsson anser dock att en manlig feminist i ledningen är uteslutet, oavsett hur feministisk mannen än må vara. Partiet ska företrädas av kvinnor. Möjligtvis kan män få sitta med i styrelsen. Redan här börjar man ana ROKS-retoriken.

Monika Brun, Helena Brandt, Sandra Dahlén, Maria Jansson och Ann-Marie Tung har valt att hoppa av FI. Men på Svenska Dagbladet (2005-08-26) påstår de att de inte har hoppat av eller blivit utslängda. Som vanligt insinueras att media spekulerar enbart på grund av att de är kvinnor. Att media även spekulerade före valet 2006 om Göran Persson skulle avgå snart eller inte verkar inte existera i deras sinnesvärldar.

Min tes att feminismen oundvikligen är ett vänsterprojekt (därmed inte sagt att all vänster är feministisk) bekräftas återigen genom Feministiskt Initiativ.

På sitt årsmöte lät Feministiskt Initiativ Radical Cheerleaders sjunga en manshatande sång som bland annat uttrycks på följande sätt: "Snubbe, gubbe, jävla man. Förstör vår värld helt utan skam, Våldtar, krigar, slåss och förstör."⁹⁰

Johan Norberg ger en bakgrund till texten som om den inte ska stå som en självständig enhet. Som om texten blir bättre om man vet bakgrunden till den. Detta är en postmodern teori som relativiserar allt. Bakgrunden är i allafall att sången skrevs om en väninna som blivit våldtagen. Och när hon skrek efter hjälp blev hon våldtagen av en annan man. Visst är det då förståeligt att kvinnan som våldtogs och väninnan känner ett agg mot förövarna. Det skulle jag också göra. Men om man läser texten är det inte riktat mot två män utan mot män.

⁹⁰ <http://federley.blogspot.com/2005/09/hela-f-kampstexten.html>

Eller menar de att dessa två män har åstadkommit allt det som står i sången? Knappast. Visst är texten skriven i ental (trots att de var två) men givetvis åsyftas män som grupp och inget annat. Det är tröttsamt med alla fåniga och patetiska bortförklaringar. Och om nu bakgrunden är denna, varför ska man då sjunga denna sång på en kongress? Jo, av samma orsak som Sverigedemokraterna kan tänkas vilja lyssna på sånger om invandrare som våldtar svenska flickor. Det existerar nämligen elaka individer som kommit till Sverige från andra länder som våldtar kvinnor. Därmed är det alltså förståeligt och legitimt att få hata lite invandrare, om man ska utgå från Norbergs logik.

Om jag har förstått logiken rätt så skulle jag, om jag blev våldtagen av en jude, ha rätt att skriva en antisemitisk sång för då kan alla förstå mig. Om något snille kan bevisa att Hitler blev våldtagen av en jude kan man förstå att Hitler mördade 6 miljoner judar. Det här med att förstå verkar lite oroväckande. Förstå verkar vara något som upplöser alla moraliska principer.

Johan Norberg visar än en gång att han saknar karaktär och resonerar ungefär som apologetiska kommunister som försöker förstå Saddam Hussein och Stalin. Det finns inget att förstå. Hat är hat och ska behandlas på samma sätt. (Visst kan man förstå olika människor, men det får aldrig ändra de moraliska slutsatserna. Fel är alltid fel.)

Tankesmedjan Captus har skrivit en kritisk rapport om Feministiskt Initiativ som heter ”Är kvinnor systematiskt underordnade män?”⁹¹ är bra skriven, även då det finns ett antal irriterande felstavningar, och är intressant, även om den är något ytlig. Men den är dock bra för att locka noviser till läsning.

En sak som oroar mig är att rapportförfattaren, tillsammans med många andra, betraktar Fi (precis som man betraktar ROKS) som en extremversion av feminismen som om resten av feminismen är godtagbar. Men FI och ROKS drar bara ut feminismens logiska principer till sin spets. Det är feminismens ideologiska grund som är farlig och inte de mest extrema uttrycken. Captus rapport utgår i allafall från patriarkatsteorin och bemöter och motbevisar påståendet att män tjänar mer än kvinnor. En parallell dras också mellan patriarkatet och en kartellbildning. Det är lika troligt att ett patriarkat skulle överleva som att en kartellbildning skulle överleva på lång sikt. Slutligen fastslår rapportförfattaren det självklara att det är den som anklagar som ska stå med bevisbördan. Den som påstår att patriarkatet och könsmaktsstrukturerna existerar måste också bevisa detta och då räcker det inte med svävande påståenden om att strukturerna är osynliga.

Antifeminism och feministkritik

Antifeminismen är en rörelse som försöker motverka den hegemoni som likhetsfeminismen har skapat i det svenska samhället. Feminismen har gått alldeles för långt i sina ambitioner att skapa en jämlikhet som mer liknar en grå massa än äkta jämställdhet. Anti betyder emot och feminism har vi redan definierat tidigare. Antifeminism är med andra ord emot feminismen, dess verklighetsbeskrivning, dess värderingar samt dess metoder att uppnå jämställdhet. Antifeminismen behöver inte stå i något motsatsförhållande till feminismen. På sätt och vis står antifeminismen i motsatsförhållande till feminismen eftersom många antifeminister inte köper patriarkatsteorin. Men antifeminister kan oftast dela feministens mål om jämställdhet. En antifeminist behöver alltså inte vara emot jämställdhet. Antifeminism kan i princip vara vad som helst och omfattar således alla människor som är kritiska till feminismen.

Den antifeminism som jag förespråkar vill ha jämställdhet, men inte med hjälp av tvångsmedel och centraliserad kollektivistpolitik. Jag förespråkar ett individriktat samhälle

⁹¹ <http://www.captus.nu/pdf/fi.pdf>

där hänsyn tas till att alla människor är olika. Förvisso påstår likhetsfeministerna att de också strävar mot detta mål men de motverkar detta mål genom sitt kollektivistiska tänkande och genom sina metoder som i stället för att skapa jämställdhet och sämja skapar ojämställdhet och osämja. Män och kvinnor ställs mot varandra precis som Marx ställde arbetaren mot arbetsgivaren. Marx trodde inte på någon försoning mellan dessa två motsatser utan utgick från att arbetsgivarens ensidiga makt bara kan avskaffas med hjälp av tvång och revolution.

Det fanns inga möjligheter till samarbeten eftersom arbetsgivaren alltid skulle vinna dessa förhandlingar. Jag tror inte på denna verklighetsbeskrivning varken för arbetsmarknaden eller för könsmarknaden. Hitler var en annan figur som gärna ställde olika grupper mot varandra. I Hitlers fall handlade det om arier mot judar. Moderna former av nazism och nationalism ställer också folkgrupper mot varandra. Jag tror inte att detta är en konstruktiv väg att gå! Jag tror på samarbete framför konfrontation. Jag tror på förnuft framför oförnuft. Jag tror på egoism framför altruism. Jag tror på frihet framför social ingenjörskonst. Jag tror på ansvar framför parasitism. Jag tror på individen framför det framtvungade kollektivet. Jag tror på en stabil utveckling framför revolutioner. Många vänsterinriktade feminister brukar beskylla människor med annorlunda åsikter i integrationspolitiken för att skapa ett ”vi mot dem”-tänkande i samhället. I nästa andetag kan de tala om feminism och mäns förtryck av kvinnor. Med andra ord är det okey att kritisera män hur mycket som helst, men det är absolut inte okey att kritisera invandringen. Om det är någon som skapar en ”vi mot dem”-atmosfär så är det väl feminister.

En annan orsak till att vi behöver antifeminismen och feministkritiker är att feminismen är ett elitprojekt som påtvingas människor. Alla riksdagspartier är mer eller mindre feministiska. Möjligtvis är Kristdemokraterna och Moderaterna undantagna. Våra tidningar och andra viktiga opinionsbildande organ är feministiska. Men enligt en opinionsundersökning från Demoskop är det enbart 22 % av Sveriges befolkning som betraktar sig som feminister. Vad ska de övriga 78 %:en rösta på? Enbart 13 % skriver under på patriarkatsteorins premisser att män är medskyldiga till att kvinnor förtrycks i Sverige. Det intressanta är att 10 % av kvinnorna och 16 % av männen svarade jakande på denna fråga.⁹² Det verkar som att vi odlat någon sorts självföraktande attityd i samhället vilket ligger väl i traditionen att alltid skuldbelägga den vita västerländska mannen för allt möjligt. Antifeminismen utgör en motreaktion till denna utveckling av självspåkande irrationalism.

Feministkritiskt material

Då antifeminismen kan vara allt som är emot feminismen finns det former av antifeminism som jag fullständigt tar avstånd ifrån. Vissa inriktningar inom antifeminismen tar jag mer avstånd ifrån än vad jag tar avstånd från feminismen. I USA har en antifeminist skjutit ihjäl kvinnor för att de var ”jävla feminister”. Sådana metoder är alltid fel oavsett avsikten bakom handlingen. En annan amerikansk antifeminist, Robert Bly, förespråkar en reaktionär maskulinitet, dvs. han förespråkar en tillbakagång till svunna tider. Denna mansrörelse går väl ihop med kvinnorörelsen, enligt Robert Blys egna utsagor. Detta stämmer nog så länge kvinnorörelsen förblir en kvinnorörelse. Så fort kvinnorörelsen ideologiserar till feminism kan det uppstå problem. Robert Blys teorier går väl ihop med särartsfeminismen, men matchar absolut inte likhetsfeminismen som inte vill veta av några könsidentifierande projekt. Grunden till denna mansrörelse kan lätt urarta till någon sorts maskulinitet där mäns elände beror på kvinnors makt över barnen eller något liknande. Det vill säga en ideologi liknande feminismen fast tvärt om. Robert Bly tar dock uttryckligen avstånd från sådan kritik genom

⁹² Popova, Hakelius, Susanna: *Få vill vara feminister*, DN-debatt, 2004-04-17

att avfärda all klander riktad mot välmenande mödrar som i stället för att hjälpa sina söner försvagar mannen. Det är inte mödrarnas fel utan kapitalismens, industrialiseringens och kulturens fel. Men även detta resonemang påminner om feminismens abstrakta strukturresonemang. Min uppfattning är att Robert Bly främst är en förespråkare för en mansrörelse i samklang med kvinnorörelsen. Dock ser jag en viss tendens till en feministisk motsvarighet i Blys ideologi, en särartsmaskulinitet där män och kvinnor är olika och där män försvagas av kulturen.⁹³

Tony Evans är en av ledarna i den kristna mansrörelsen Promise Keeper som kan sägas förespråka en extrem reaktionär antifeminism. Han erkänner patriarkatets existens men anser att patriarkatet är till fördel för oss alla. Män har, ända sedan feminismen fått sitt fotfäste i början av 1900-talet, utvecklats till vekluga fjollor. Därför förespråkar han en form av antifeminism där män ska sträva efter att vara så maskulina som möjligt. Män ska slå näven i bordet och visa var skåpet ska stå. Feministerna skadar männens identitet och existensberättigande. Detta kräver också att kvinnor ska bli mer feminina och inta den traditionella kvinnorollen som länge har varit kvinnors lott i samhället.⁹⁴ Samma sak gäller påvens och den katolska kyrkans bannor mot feminismen⁹⁵. Denna konfrontationsstrategi avfärdar jag helt och hållet. Varken män eller kvinnor ska behöva tvingas in i några förbestämda kollektiva roller. Därför står jag närmare en feminist såsom Nina Björk än vad jag står en antifeminist såsom Robert Bly eller Tony Evans.

Jag tar även avstånd från fundamentalistiska biologister som förespråkar en totalt ödesbestämd könsrollsindelning. Män ska vara män och kvinnor ska vara kvinnor, annars är de onaturliga. Jag förnekar inte att det finns biologiska skillnader mellan män och kvinnor, tvärtom, jag utgår från att de finns. Men jag tänker aldrig gå så långt att jag utgår från att de biologiska skillnaderna står för 100 % av könsskillnaderna. Jag tror att könsskillnader är ungefär lika mycket sociala som biologiska, men att de biologiska utgör en grundskillnad mellan könen. Jag har svårt att smälta Birgitta Kurtén Lindbergs, Rigmor Roberts, Kerstin Uvnäs Mobergs och andra feministkritikers särartsretorik. Jag tar också avstånd från alla extrema former av antifeminism såsom att en gift kvinna aldrig kan bli våldtagen, att kvinnor får skylla sig själva om de blir våldtagna, att kvinnor är sämre människor än män, eller att kvinnor i själva verket njuter av att bli slagna. Även sexism åt andra hållet tar jag avstånd ifrån. Jag tycker det är viktigt att tydligt ta avstånd från sådana avarter. Tyvärr tycker jag att de flesta feminister, och även andra, har svårt för att göra det. De skyller oftast ifrån sig och säger att de är extrema former av feminism, men de tar inget tydligt avstånd från dessa värderingar. Hur många feminister har tydligt tagit avstånd från nazifeminister såsom Valerie Solanas (Society for Cutting Up Men)? Det skulle hedra feminismen om de rensade ut de värsta avarterna. Det skulle bli ett mycket bättre debattklimat då.

Många, både feminister och antifeminister, verkar tro att man måste hålla med varandra bara för att man kallar sig själva för feminister respektive antifeminister. Ibland kan en antifeminist gå för långt och då borde man kritisera detta. Tyvärr verkar alltför många vara rädda för att kritisera sina egna av taktiska skäl. Man vill inte ge sina motståndare, feministerna, extra bränsle. Men det är väl snarare tvärtom, om man inte rensar i sina egna led kommer det givetvis att slå tillbaka på en själv. Om man tar mer avstånd från mördarfeminister än från mördarantifeminister då har man gått vilse i jämställdhetsdebatten. Jag tänker alltid kritisera åsikter som jag inte delar, oavsett om personen som för fram åsikterna kallar sig för feminist eller antifeminist. Alla verkar dock inte dra samma slutsatser som jag utan vill i stället utveckla en politisk korrekthet som gäller inom subkulturen antifeminism. Alla ska följa en och samma linje och kan inte utgå från olika perspektiv. Mitt

⁹³ Bly, Robert: *Järn Hans – En bok om män*, ICA-bokförlag, 1991

⁹⁴ Gavanoas, Anna: *Guds gråtande apostlar*, Bang

⁹⁵ Pullella, Philip: *Women criticize Vatican document on feminism*, World-Reuters, 2004-08-01

perspektiv är liberalkonservatism, dvs. jag kritiserar feminismen utifrån ett liberalt och konservativt perspektiv. Några andra kanske använder ett socialistiskt perspektiv eller ett konservativt perspektiv. Det är inget fel med det. Tvärtom, det ger en dynamik i debatten och det visar feministerna att det inte enbart är en viss kategori av människor som är emot feminismen. Det är både män och kvinnor, liberaler och socialister, gamla och unga. Det gemensamma målet är att dra upp feminismen, dvs. det onda, med rötterna så att vi därefter kan föra en saklig och konstruktiv debatt om hur vårt samhälle ska se ut.

De antifeminister eller feministkritiker som jag uppskattar mest är Warren Farrell⁹⁶ som är den feministkritiker som tydligast tar avstånd från patriarkatsmyten, Christina Hoff Sommers^{97 98} som på ett vetenskapligt sätt visar att samhällets problem omfattar båda könen samt Daphne Patai⁹⁹ som beskriver hur feminismen sprider ut heterofobiska attityder. Feministkritiker såsom Philip W. Cook¹⁰⁰ är också viktiga eftersom de pekar på fenomen som osynliggörs i samhället, dvs. mansmisshandel. Aaron Kipnis och hans fru Elizabeth Herron¹⁰¹ har skrivit en bok bortom maskulinitet och feminism som jag rekommenderar starkt. De pläderar för könsfred och bättre förståelse mellan könen främst genom att män och kvinnor får möjlighet att i grupper förstå sig själva bättre. När man ska bygga broar måste pelarna på båda sidorna vara väl förankrade så att bron inte rasar samman.

Vissa svenska debattörer såsom Dick Erixon¹⁰², Malin Siwe, Jan Guillou, Göran Skytte, Bo Rothstein, Johan Hakelius, Susanna Popova Hakelius, Marie Söderqvist, Bodil Bryntesson¹⁰³ och Birgitta Kurtén-Lindberg¹⁰⁴ kritiserar ibland lite sporadiskt feminismen för totalitarism mm. Men alltför ofta skrapar dessa debattörer enbart på problemets yta. Få ifrågasätter hela feminismens fundamenta och nöjer sig med att kritisera vissa valda delar som inte är alltför riskabla att kritisera.

De som ändå sköter sig bäst är Johan Hakelius som förstått att det ideologiska manshat som odlats inom vissa kretsar är ett hot mot samhällsordningen. Susanna Popova Hakelius har skrivit en bok om elitfeminismen och attackerar dagens radikalfeminism¹⁰⁵. Dock försöker hon rädda feminismen från elitfeministernas projekt som om att feminism vore något annat. Men man kanske inte ska begära mer än så av debattörer i det samhällsklimat som råder i dag? Bo Rothstein sköter sig också bra men avgränsar sig enbart till det akademiska livet utan att ifrågasätta den feministiska kärnan. Dick Erixon och Malin Siwe påbjuder ett starkt motstånd men verkar inte inse hur farlig feminismen är. De är mest inriktade mot socialismen, socialdemokratin och islamismen vilket givetvis också är en stor fara för samhällsutvecklingen.

Debattörer som Jan Guillou går inte att ta på allvar eftersom det viktigaste för honom och liknande debattörer är att i alla lägen vara politiskt inkorrekt och inte att föra fram genomtänkta resonemang. Timbrofeministerna ägnar sig mest åt skadereducering genom att kompromissa med feminismen. Birgitta Kurtén-Lindberg, Bodil Bryntesson och Marie Söderqvist kallar sig själva för feminister, högerfeminister, i stället för att tydligt ta avstånd

⁹⁶ Farrell, Warren: *The myth of male power*, Berkley books, 1994

⁹⁷ Sommers, Hoff, Christina: *The war against boys – How misguided feminism is harming our young men*, Simon & Schuster, 2001

⁹⁸ Sommers, Hoff, Christina: *Who stole feminism? – How women have betrayed women*, Simon & Schuster, 1995

⁹⁹ Patai, Daphne: *Heterophobia – sexual harassment and the future of feminism*, Rowman & Littlefield publishers inc. 2000

¹⁰⁰ Cook, W. Philip: *Abused men – The hidden side of domestic violence*, Praeger, 1997

¹⁰¹ Aaron, Kipnis, Herron, Elizabeth: *What women and men really want*, Nataraj publishing Co, 1995

¹⁰² <http://www.erixon.com> (en blog)

¹⁰³ Bryntesson, Bodil: *Feminismens offer*, Timbro, 1997

¹⁰⁴ Kurtén-Lindberg, Birgitta: *Tokfeminismen*, Timbro, 2001

¹⁰⁵ Popova, Hakelius, Susanna: *Elitfeministerna*, Albert Bonniers Förlag AB, 2004

från ideologins kärna. Det viktigaste för dessa ”feminister” är att rädda storföretagen från statens destruktiva inblandning inom främst jämställdhetsområdet samt förespråka biologism, dvs. att män och kvinnor är födda olika. Att rädda fotfolket från en destruktiv ideologi är mindre viktigt. Tyvärr har Timbro gått ännu längre efter att de insett att de svurit i kyrkan genom att kritisera ”tokfeminismen” och likhetsfundamentalismen. Av den anledningen har Timbro gett ut en intetsägande bok om frihetsfeminism som bygger på en extremt urvattnad definition av feminismen samt på likhetsfundamentalism. Till skillnad från Moderaterna, MUF och Timbro verkar fria Moderata Studentförbundet stå fria från politiskt korrekta högerfeminister. I sin tidning ”Svensk linje” under temat feminism och religion har diverse författare yppat kraftig kritik mot feminismen¹⁰⁶. Fria Moderata Studentförbundet har även skrivit en rapport om vänsterfeminismens framfart inom universiteten i Sverige¹⁰⁷.

Tecknaren Kalle Strokirk^{108 109} är den första som skrivit en bok som kritiserar feminismens fundamenta och inte bara vissa detaljer. Han är den enda svenska författare och en av få samhällsdebattörer som kan jämföras med Warren Farrells fundamentala ifrågasättande av feminismens kärna – patriarkatsteorin. Författaren är dessutom en av de få i hela världen som utger sig för att vara en antifeminist och inte frihetsfeminist eller något annat patetiskt. Han utmanar tanken om patriarkatet och förespråkar fred och harmoni mellan könen, men viktigast av allt, han förespråkar valfrihet. Strokirks bok utgör startskottet för det försvarskrig som måste till för att vända den destruktiva utveckling som vi har i Sverige. En frilansskribent vid namn Elise Claeson¹¹⁰ har insett faran med diverse högerfeminister som kompromissar med den liberala ideologin. Hon har efter att ha fått ett mail angående Antifeministiska samfundet funnit att hon hittat en dold opinion. Hon för ut det som Kalle Strokirk påbörjat till en vidare krets via Svenska dagbladet, Smedjan¹¹¹ och Svensk tidskrift^{112 113}.

Hon har även skrivit en uppgörelse med feminismens förtryck av mammor i boken ”mamma@home.se”¹¹⁴ där hon ger upprättelse till den traditionella hemmafrun, eller hemmamamman som Claeson föredrar att kalla henne. Hon beskriver den nytta som hemmafruar skapar i samhället. Förutom att marknära tjänster som städning, matlagning mm utförs har mammor som är hemma en stor betydelse för att skapa ett hem och för att barnens utveckling ska gå väl. Barnpsykologer har länge anammat anknytningsteorin som går ut på att barn knyts an till sin mor under sina två första levnadsår. Denna anknytning sker genom bland annat amning och andra kontakter. Barn börjar tidigt känna igen sin mors röst, doft och hud. Det ger barnet en känsla av trygghet som senare ger en stabil grund för att barnet ska våga utforska sin omgivning utan alltför mycket stress och ångslan. I dag börjar de flesta ettåringar på dagis vilket gör att de dras upp från anknytningsprocessen alltför tidigt och utsätts för många stressmoment såsom att inte ha någon riktig hemmabas. Barnet skjutsas istället fram och tillbaka, utsätts för hög bullernivå, stök och penalism.

Ända sedan Simone de Beauviers ”Det andra könet” har moderskapet betraktats som en biologisk fotboja. Ända sedan Alva Myrdals storbarnkammare och sociala ingenjörskonst har det svenska samhället utvecklats från en familjebaserad till en samhällsbaserad barnomsorg

¹⁰⁶ Svensk Linje 5-6/2000 - Tema: Feminism, <http://www.svensklinje.com/>

¹⁰⁷ Fria Moderata Studentförbundets: *Rättvisa och likabehandling*, 2004, <http://www.fmsf.nu/>

¹⁰⁸ Strokirk, Kalle: *Antifeministiska manifestet - en kritik mot ge igenställdhetens och avundsjukans evangelium*, Contra, 2003

¹⁰⁹ Runebert, Fredrik: *Antifeministiska manifestet — Startskottet för utmaningen av feminist- och socialisthegemonin*, Blaskan, nr. 1, 2004, Internettidning, <http://www.blaskan.nu>. Om du är intresserad av att läsa mer om mina åsikter om Kalle Strokirks bok.

¹¹⁰ Claeson, Elise: *Genuseliten vill ha ett nytt folk*, Svenska Dagbladet, 2003-11-12

¹¹¹ Claeson, Elise: *Godnattsagor från en feministisk banan-monarki*, Smedjan 2004-02-05

¹¹² Claeson, Elise: *Jätteproppen Ellen regerar*, Svensk tidskrift, nr.6 2003

¹¹³ Claeson, Elise: *Genu(s)teoretikerna har lärt sig maktens arrogans*, Svensk tidskrift, nr.3-4 2004

¹¹⁴ Claeson, Elise: *Mamma@home.se – Det moderslösa samhället*, Prisma, 2006

med dagisutbyggnad, expert- och terapismhälle och fastlåsta familjer. Symptomatiskt är att när Kristdemokraterna, det parti som är mest familjevänligt, vill ställa sig på barnens sida föreslår de kommunala nannies. Familjen klarar sig inte själv och istället för att ge familjerna bättre förutsättningar såsom skatteavdrag för hushållstjänster och skatteavdrag per barn, ska familjen låsas in än mer. Detta är dagens svar på prussiluskan i Astrid Lindgrens ”Pippi Långstrump”. BRIS går också på samma linje när de kräver en vuxengaranti istället för en föräldragaranti. Föräldrarna är inte förmögna att själva ta hand om sina barn utan statligt anställda måste ta det ansvaret. Här har vi kulturradikalismen i ett nötskal.

Claeson anser att vi lever i en statsmaktordning och inte i en könsmaktordning. Att kvinnor mår dåligt, uttryckt exempelvis i hög sjukfrånvaro, beror inte på att kvinnor jobbar mer än män (för det gör de inte) och inte på manssamhället (för det finns inte). Utan problemet är den vanmakt som staten har skapat. I USA betraktas det inte som något konstigt och fel om en kvinna vill vara hemma med sina barn. Det är till och med en merit då många amerikanska mammor engagerar sig i den civila sektorn via kyrkoföreningar, föräldragrupper mm. Det finns heller inte någon åldersspärr för när man kan göra karriär i USA. I USA befordras kvinnor när de är 50+. I Sverige är man passé i den åldern. Med andra ord behöver man inte göra allting samtidigt såsom i Sverige. Man behöver alltså inte studera, göra karriär och skaffa barn under perioden 20-30 år. I en mer frihetlig atmosfär som i USA utvecklas också olika alternativ såsom arbetsplatsdagis. I Sverige behövs inga sådana (även fast de finns) eftersom alla har en rättighet att ha sina barn på kommunalt dagis. Men framförallt skattar inte USA ihjäl sina familjer. Tvärtom, de tillåter skatteavdrag för alla barn i familjen. Slutsats: Svenska kvinnor mår dåligt på grund av vanmakt och stress som skapats av staten, inte av män.

Elise Claesons egna upplevelser är intressanta. I Sverige jobbade hon som jämställdhetsombudsman på Saco och kunde alla floskler om glastak och kvinnofällor. Hennes första barn blev ett experiment och fick vistas mycket på dagis. Men när hon fick sitt andra barn och när familjen flyttade till USA blev hon hemmafru. Hon märkte verkligen hur stora kulturskillnaderna mellan länderna var. Idag gör hon karriär som journalist efter att ha gått på Poppius journalistiska skola. Är hennes liv en kvinnofälla?

Det som kom närmast en kvinnofälla var hennes gnagande känsla av att barnet inte var hennes (och hennes mans, tyvärr är Claeson dålig på att erkänna pappans betydelse för barnet och att barnet även är faderns och inte bara moderns), utan samhällets. Barnsköterskan på mödravårdscentralen krävde att barnet skulle inställas för vägning varje månad eftersom föräldrarna inte kunde tänkas klara av det själva. Visserligen var det frivilligt, men underförstått var man en dålig förälder om man inte gjorde som man blev tillsagd. Claeson tackar också ROKS Ireen von Wachenfeldt för att hon visade feminismens verkliga ansikte. Efter Evin Rubars dokumentärer ”Könskriget” har tokfeminismen med sina konspirationsteorier varit på nedgång. Tyvärr gör hon samma misstag som Susanna Popova som försöker beslagta begreppet feminism genom att definiera om ordet till oigenkännlighet. Varför krångla till det? Vad ska hon med ordet feminist till? Har aldrig förstått mig på de där ordlekarna.

Det är skönt att det finns debattörer som Elise Claeson som vågar vidga vyerna något. Hon tror starkt på att hemmafrun eller hemmamamman är på väg tillbaka. Det hoppas jag med! Jag hoppas också på hemmapappans framkomst. Jag vill alltså komplettera Claesons mammafokus med att fler pappor kan vara hemma efter barnets ett- eller tvåårsdag. Claeson verkar tyvärr inte vara inne på den linjen då hon ger mamman monopol på barnet med hänvisning till reptilhjärnan och våra olika roller. Men människan är väl mer än sin reptilhjärna? Människan är väl inte naturens offer? Visst påverkas vi av reptilhjärnan och av biologiska faktorer såsom gener, men när civilisationen förändras förändras också möjligheterna för ett mer fritt och flexibelt samhälle där pappan kan vara mer hemma efter ett

eller två år. Jag tror nämligen på Claeson och anknytningsteorin och att det är bäst för barnet om mamman är hemma de första åren.

Efter det har doktoranden och tillika fil. kand. Björn Ljungberg och fil. kand. Emma Rydgren har skrivit en lättläst men ändå akademiskt inriktad bok om feminismen. Boken med titeln *Vem slår Eva? - Forskande feminister i genusland* tar avstamp från dokumentären ”Könskriget” som fick upp medelsvenssons ögon för vad akademiska feminister egentligen sysslar med. Författarna låter feministforskare såsom Eva Lundgren, Maud Eduards, Tiina Rosenberg, Inger Lövkrona, Carin Holmberg, Karin Widerberg, Maria Wendt-Höijer, Cecilia Åse, Drude Dahlerup, Anne-Marie Morhed, Jenny Westerstrand, Åsa Eldén, Lena Trojer och Anna Jonasdottir visa vad de går för.

Författarna beskriver hur feminismen är ett träd med tre grenar; 1. ideologi, 2. rörelse och 3. praktik. Dessa tre grenar är nära knutna till varandra och gör det än svårare att kritiskt granska den feministiska rörelsen. De flesta låter bli, det är för jobbigt. Men Ljungberg och Rydgren orkade.

Det mesta av innehållet i boken kände jag till sedan förut, men det är alltid trevligt med lite repetition, särskilt med tanke på hur underhållande det är att återläsa de verklighetsfrånvända genusprofessorernas fantasifulla formuleringar. Nu finns det inte längre några ursäkter för de som fortfarande tycker att feminismen är ofarlig, eller till och med bra. Den som har läst den här boken bör bli immun mot allt vad feminism heter, åtminstone något mer skeptisk och kritisk till alla påståenden som framställs såsom att ”män slår kvinnor”.

Boken kommer dock ut vid fel tillfälle. Det var för fyra, fem år sedan som vi hade behövt läsa den här boken. Nu har en dokumentär satt stopp för de värsta avarterna och hyperna i media. Nu är det i stället klimatförändringar som gäller för hela slanten. Feminismen är ute. Men samtidigt, ju mer fokus som ligger på något annat än feminismen, desto mindre bevakade är feministforskarna. Därmed kan de ställa till med stor irreparabel skada för svensk akademi. Redan nu har postmodernismens flum övertagit våra universitet, givetvis efter amerikansk modell. Å ena sidan finns det ingen sanning. Men å andra sidan är könet en social konstruktion enligt socialkonstruktivisterna som oftast sammanfaller med postmodernt spekulerande. Så hur vet man då det om ingen sanning existerar?

Varför ska man då, enligt feministen själv, bry sig om feministisk kunskap som ju i regel anser att det inte finns någon sanning, att vetenskap och traditionella metoder för sanningssökande är patriarkala påhitt? Jo, gruppstillhörigheten avgör. Om jag säger att män inte alls är överordnade kvinnor och den kvinnliga feministen säger att jo, män är visst överordnade kvinnor. Vem vinner då? Ingen enligt postmodern vetenskapssyn. Vi har alla vår sanning, det finns ingen äkta sanning eller någon verklighet utan oss. Men eftersom kvinnan är ett offer med särskilda och speciella kollektiva erfarenheter är det den kvinnliga feministen som får rätt. Jag som man har ingen möjlighet att förstå mig på kvinnans situation. Men av någon konstig anledning har kvinnor möjlighet att förstå sig på mannens situation. Eller ska jag tolka feministens position som att mannen inte är värd någon förståelse?

Feminismens forskning bygger i regel på flytande abstraktioner. De ser strukturer, dvs. de ser skogen men aldrig träden, de talar om män som ett kollektiv som bär skulden för så gott som allt, de talar även om kvinnor som kollektiv som alltid är offer för mäns ondska och de utgår alltid från premissen eller axiomet att män är överordnade kvinnor och deras forskningsresultat landar alltid i att män är överordnade kvinnor. Andra flytande idéer är att kön inte existerar. Män och kvinnor är kategorier som har konstruerats av oss människor. Först föds vi och sedan blir vi kön.

Överdriver jag? Låt mig ur nämnda bok ta ett citat från Anna Jonasdottir: ”Det råmaterial och de produktionsmedel med vars hjälp människor gör människor är, och kan inte vara annat än, försjälsligade könsliga människokroppar”. (s. 45).

Läs gärna detta flera gånger och betänk att detta är en professor i genusvetenskap och docent i statsvetenskap vid Örebro universitet. Professor, det betyder att hon får betalt av staten, dvs. av dina skattepengar. Levererar hon värden som du känner att du vill betala för?

De attackerar även kontinuumtanken hos Eva Lundgren som ligger bakom hennes inflaterade definition av våld där oönskade blickar slås samman med våldtäkter och grov misshandel i en enda kategori. Genom en sådan definition har hon tillsammans med några feministkollegor fått resultatet att 46 % av alla svenska kvinnor har blivit utsatta för kvinnomisshandel. Seriös forskning? Mer än så här ska man inte behöva skriva förrän man avfärdar denna forskning, men tyvärr har många valt att inte tänka kritiskt utan har svält denna siffra med hull och hår. Brottsoffermyndigheten beställde studien och Statistiska Centralbyrån hjälpte till att sprida dess ovetenskapliga resultat.

En sak som jag inte kände till sedan tidigare var att Eva Lundgren i socialmedicinsk tidskrift 2005 förklarade att "Slagen dam" i själva verket var en kvalitativ undersökning: "'Captured queen' is a qualitative study about men's violence against women in Sweden". (s.117)

Författarna gör sig, med rätta, roliga över denna plötsliga omdefiniering av den egna undersökningen som bygger på 7000 enkätsvar. När man använder kvalitativ metod genomför man oftast längre djupintervjuer. Så visst måste man beundra Eva Lundgrens och hennes kollegors arbetskapacitet när de djupintervjuat 7000 personer varav en intervju pågår minst en timme.

De få brister jag funnit i boken är att begreppet feministisk kunskap inte definieras särskilt tydligt. Syftar de på genusvetenskapen? Eller syftar de på all form av flumforskning? Förvisso nämner de på några ställen att feministisk kunskap är bara en del av den större socialkonstruktivismen.

På sidan 8 definieras feministisk kunskap så här: "Feministisk kunskap uppstår när forskaren utgår från (1) realistiska antaganden om verkligheten, fyller på med (2) kunskapsrelativistiska själv motsägelser för att därefter övergå i (3) könsteoretiserande på svarta tavlan."

Här täcks så gott som all dålig vetenskap in. Det enda som särskiljer feministisk kunskap är könsteoretiserande på svarta tavlan. Men det framgår inte om det är genus som åsyftas eller om det kan vara bredare än så. Dessutom kan man könsteoretisera utan att vara feminist, man kan ju vara allmänt flummig i frågan om kön. Själva grunden till feminismen, patriarkatsteorin och könsmaktsordningen, nämns inte ens. Men i andra delar av boken framgår det tydligt att feministisk kunskap är genusvetenskap och att könsmaktsordningen ingår som en grundläggande teori i feministisk kunskap. För mig har det ingen större betydelse eftersom jag anade vad de syftade på när jag läste boken och mina frågeställningar blev besvarade när jag läste ur boken. Men min läsupplevelse hade kunnat förbättras om jag hade fått en tydlig definition redan från början. Allvarigare blir det när en kritisk läsare, förslagsvis en feminist läser detta, då kommer budskapet inte att nå riktigt fram.

Författarna bjuder feministen på en enkel utväg genom att bidra med begreppsförvirringen inom den feministiska sfären. Susanna Popovas erfarenheter från feministiska försök att smita från ansvar för sina teser genom att slå in på petitessfel borde ha fungerat som larmklocka för Ljungberg och Rydgren.

Pär Ström är en senare feministkritiker. Han är främst känd som integritetsdebattör men har nu, via tankesmedjan Den nya välfärden, givit ut den feministkritiska boken "Mansförtryck och kvinnovälde"¹¹⁵. Verket är ingen vetenskaplig och akademisk produkt utan en debattbok. Men till skillnad från många genusvetare påstår heller inte författaren att han ägnar sig åt vetenskap. Författaren tar upp den extrema snedvridning som råder i

¹¹⁵ Ström, Pär: *Mansförtryck och kvinnovälde*, Den nya välfärden, 2007

samhällsdebatten, där media och andra aktörer ständigt söker efter kvinnoproblem men blundar för mansproblem.

Några av de exempel han tar upp handlar om de kvinnliga privilegier som vår gentlemannauppfostran har skapat. Han gör även en parallell till de fem manliga härskarteknikerna som många feminister brukar hänvisa till. Ström beskriver hur vissa kvinnor använder sex härskartekniker för att sätta män på plats. I ett annat avsnitt behandlas myten om män som arbetskygga latmaskar samt myten om de stora strukturella löneskillnaderna. Han tar även upp den kvinnovinkling som ständigt sker i media, hur undersökningar riggas för att bekräfta feministiska teser och beskriver hur män får kränkas grovt men kvinnor inte alls. Boken är helt klart läsvärd men jag kan inte befria mig från känslan att författaren väntade med sitt ställningstagande till feminismen inte längre var lika dominerande i samhället.

Den svenska antifeminismen representerades tidigare av AntiFeministiska Samfundet¹¹⁶ som grundades 1996 och som bestod av fler än 2 000 stödmedlemmar och cirka 70 betalande medlemmar. Det AntiFeministiska Samfundet begränsade sig främst till nätet men började även successivt testa nya kommunikationskanaler. Jag har själv varit aktiv på samfundet och har publicerat ett flertal artiklar där. Samfundet är ”för jämställdhet – emot feminism”, en slogan som har stött på många förvirrade och ilska reaktioner som går ut på att man inte kan vara för jämställdhet om man är emot feminism. Hur långt har samhällsutvecklingen gått då man tror att man måste vara feminist för att vara för jämställdhet? Jag föreställer mig Sovjetunionen under de värst despotiska åren då Stalin deklarerade att den som är för rättvisa måste vara kommunist. Den som inte är kommunist är för orättvisa. När värdeomdömen går hand i hand med en speciell ideologi är det farligt. Särskilt då ideologin har blivit ett med staten såsom feminismen har blivit i dag.

I valdebatter är feminismen något självklart som ingen vågar ifrågasätta, inte uttryckligen i alla fall. I regeringen sitter och har suttit ett antal feminister med stort inflytande. Den främsta representanten för feminismen är Margareta Winberg som till och med har varit vice statsminister. Samma person som för några år sedan implicit deklarerade att alla män är potentiella våldtäktsmän. Hennes ersättare Mona Sahlin är lika rabiat. På universitetet har genusvetenskapen brett ut sig, inte bara som en institution utan som ett tvång för de som läser statsvetenskap och liknande. Göteborgs universitet strävar efter att all forskning ska genomsyras av genusperspektivet. Detta betyder statlig styrning av både lärare och forskare. Vissa lärare har till och med dragit slutsatsen att om regeringens främsta mål är feminism och jämställdhet så är genusvetenskapliga teorier objektiva sanningar. Inte undra på att folk sätter likhetstecken mellan feminism och jämställdhet.

Nu är det dags att gå till nästa steg, proklamerar Gudrun Schyman. ”Den formella jämställdheten har kommit till vägs ände”¹¹⁷. Det svenska folket är tillräckligt indoktrinerade i det feministiska tänkandet så nu kan vi gå över från jämställdhet till feminism. Det är slut på samarbete mellan män och kvinnor, nu är det dags för konfrontation.^{118 119} Ränderna går aldrig ur, Vänsterpartiet fortsätter sin tradition av konfrontation. Feminismen är vår moderna marxism. Maria-Pia Boëthius anser samma sak: ”Kravet på jämställdhet är ett effektivt politiskt vapen, men inte detsamma som frigörelse från patriarkatets makt.”¹²⁰ Det är det sista som är den äkta feminismen. För att verkligen betona feminismens kärna ska jag lägga till feminismens vetenskapliga gren – genusvetenskapen. Genusvetenskap är inte samma sak som

¹¹⁶ <http://www.antifeminist.nu>

¹¹⁷ Schyman, Gudrun: *Nu lägger jag min röst på feminismen*, Aftonbladet, 2003-09-30

¹¹⁸ Brevinge, Åsa: *Vänsterpartiet utmanar Winberg*, Göteborgsposten, 2002-10-25

¹¹⁹ Motion från Vänsterpartiet: *Från jämställdhet till feminism*, 2002

¹²⁰ Nordman, Kerstin: *Medierna hindrar kvinnans frigörelse*, Vasabladet, 2003-10-02

jämställdhetsforskning eftersom genusvetenskap går bortom studiet av män och kvinnor, genusvetenskapen utgår från den bakomliggande maktrelationen.¹²¹

Med andra ord anser Gudrun Schyman och andra feminister att feminism och jämställdhet inte är samma sak. Feminism är mer än jämställdhet, feminism är en ideologi och den är auktoritär till sin natur. Jag vet inte vad du anser, men jag tycker i alla fall att detta räcker för att det AntiFeministiska Samfundet ska ha ett existensberättigande.

Inom samfundet huserade många olika personer med olika åsikter och värderingar. Samfundets medlemmar representerades både av kvinnor och av män, av alla politiska inriktningar, från arbetare till mäktiga personer. Det är alltså inte enbart en viss personlighetstyp som är antifeminist såsom vissa feminister verkar tro. Det är alltså inte så att antifeministen är en omogen man som inte får några tjejer eller en mäktig man som är rädd för konkurrens. Dvs. det klassiska men dåliga argumentet som även används av vissa antifeminister som kallar feminister för manshatande flator. Det första är i dag mycket vanligt, det senare mindre vanligt eftersom feminismen har utvecklats till det politiskt korrekta. Förut var det feminister som arbetade i motvind, i dag är det antifeministerna som gör det.

Många inom det AntiFeministiska Samfundet vågar inte skylta med sina namn. Fegt kanske många tycker. Jag håller med. Men vad jämför man då med? Jämför man hur det är att vara feminist? Att proklamera att man är feminist är inte särskilt kontroversiellt i Sverige. Snarare tvärtom, det är en fördel för den person som bekänner sig till den rätta läran – feminismen. Den som inte gör det kan stöta på vissa problem såsom mobbning, utstötning, utskällningar mm. Jag tror inte att de hot som många medlemmar i AntiFeministiska Samfundet känner är helt obefogade. Se bara på Ulf Lundell och han kallar sig inte ens antifeminist.

Några antifeminister vågade dock 2003 ta steget ut och skylta med sina namn för att utmana den feministhegemoni som råder i dag. Ett konstituerande möte genomfördes den 19 november 2003 i Stockholm, där valdes David Mohsen som är en kontroversiell och pratfrisk man till ordförande. Till styrelse valdes Simon Åslund (sekreterare), Claes Almgren (kassör), Kalle Strokirk och jag. Detta bekräftades på samfundets första årsmöte september 2004. Det var jag som, på uppdrag från Antifeministiska Samfundets webmaster, agerade valberedning till en interimstyrelse och var till en början samordnare. På samma möte slog vi fast våra stadgar och våra visioner. David Mohsen började sedan synas i media via Aftonbladet¹²². På ett extra årsmöte 11 juni 2005 valdes dock en ny styrelse på tre ledamöter; Kalle Strokirk som ordförande, Claes Almgren som kassör och undertecknad som sekreterare. Som sekreterare ansvarade jag bland annat för utskick av pressmeddelanden, att svara på frågor samt att föra protokoll på styrelsemöten. Samfundet gav även mig och Kalle Strokirk mandat att starta tidningen ”Anti-feministen”. Tidningen är den enda granskaren av feminismen i Sverige. Antifeministiska samfundet visade sig dock bestå av en samling feiga individer som enbart krävde att någon annan skulle ta riskerna för feministkritiken. Därför valde jag att hoppa av rörelsen så snart det var möjligt. Parasitism är aldrig bra, oavsett om det är feminism eller antifeminism.

Maskulinismen

Varför bygga sina idéer på en antirörelse eller en antiidé? Varför inte skapa något eget såsom maskulinism för att balansera den ojämsställda jämställdhetsdebatten? Jo, därför att en och samma person kan både vara för något och emot något. Jag är för liberalism för de som kan

¹²¹ Jordansson, Birgitta: *Genusprofessorerna – skildring av en process*, Rapport, 1/03, Nationella sekretariatet för genusvetenskap, <http://www.genus.gu.se>

¹²² Mohsen, David: *Feminismen själv dömer med ett eget parti*, Aftonbladet, 2004-05-06

hantera friheten och konservatism för de som inte kan hantera friheten. Jag är även för konservatism då den utgör en stabil grund för ett liberalt samhälle där rättigheter och skyldigheter går hand i hand i stället för ett rättighetssamhälle där alla bara ska ta men aldrig ge. Det finns mycket som jag är för. Men eftersom det finns så många som är emot feminismen men som inte har samma åsikter som jag är det viktigt att man kan samarbeta med andra ismer för att kunna stoppa den gemensamma fienden.

Jämför detta med de borgerliga partierna som knappast har identiska partiprogram men som ändå samarbetar för att minska socialismens makt. Det är därför ingen slump att de borgerliga partierna kallar sig för icke-socialister. Politiken är tvärsidig, på den ena sidan är man för något, på den andra är man emot något. Genom att redovisa båda sidor har man gett en tydligare bild av sina värderingar. Jag är oftast emot antirörelser eftersom det kan vara så destruktivt, men med feminismen har det faktiskt varit nödvändigt att mobilisera en motkraft. Om vi inte gör det kommer feminismens kollektivistiska samhällssystem vinna gehör. Deras könskrig och konspirationsteorier kommer att splittra upp mänskligheten i ett "vi mot dem"-tänkande. Så varför ska man då vara antifeminist eller feministkritiker? Jo, för vi behöver jämställa den ojämslida jämställdhetsdebatten. För att kunna gå vidare till ett bättre samhälle är det viktigt att undanröja alla hinder som finns i vägen. Det är det antirörelser såsom antinazism, antikommunism, icke-socialism, attac, motattac, Expo och eventuellt antifeminismen ska göra. Målet för dessa ismer är främst att stoppa en viss ism eller en viss utveckling. För att kunna bygga upp något nytt måste vi dra upp det onda med rötterna. Detta kan aldrig åstadkommas genom att begå samma misstag som feministerna eftersom vi då får två totalitära teorier att krossa. Maskulinism (manlighet) + feminism (kvinnlighet) leder inte till någon jämställdhet utan leder enbart till ett skyttegravskrig. I stället för att samarbeta konfronterar och motarbetar man varandra. Då tycker jag att det är bättre att enbart utgå från jämställdhetsbegreppet för då minskar risken för onyanserad politik som bara förvärrar situationen.

Att tro att maskulinism och feminism leder till jämställdhet är som att påstå att kommunism och liberalism leder till ett rättvist samhälle. I stället för att säga att man är kommunistliberal kan man säga att man är socialist eller socialliberal eller kanske anarkist. Det blir mycket enklare! Dock kan man tänka sig att liberaler och konservativa samarbetar för att minska det socialistiska och kommunistiska inflytandet genom att kalla sig icke-socialister och antikommunister.

Min syn på jämställdhet

Vad är då jämställdhet enligt mitt synsätt? Jämställdhet är ett fritt och demokratiskt samhälle där alla individer har möjlighet att göra sina egna val utifrån sina egna preferenser. Det ska alltså finnas valfrihet och förutsättningar för alla att göra vad de vill inom vissa rimliga gränser. Med rimliga gränser syftar jag på att man inte får inkräkta på en annan individs möjligheter att leva som han/hon själv vill.

Vad menas då med demokrati och frihet? Demokratien är möjligheten att välja det politiska alternativ som bör råda i samhället. Friheten handlar om att få leva som man själv önskar utan att motarbetas av staten eller någon annan. Denna frihet ska enbart begränsas av andra individers rätt till frihet. Friheten innebär i sin rena form att man har frihet att inskränka friheten och demokratin. Detta utgör dock inte min optimala frihet. Min optimala frihet utgår från ett liberalt perspektiv där den offentliga sektorn är så liten som möjligt och där yttrandefriheten råder helt oinskränkt. Friheten får förutom det som redan nämnts enbart inskränkas då en enskild individ själv beslutar sig för att inskränka friheten. Den viktigaste uppgiften som den offentliga sektorn har är att garantera en grundtrygghet och en

rättssäkerhet för alla. För att undvika att minoritetens rättigheter hotas samt att demokratin upphör via demokratin förespråkar jag en konstitutionell demokrati. Detta betyder att medborgarnas rättigheter skrivs in i och skyddas via konstitutionen med hjälp av en författningsdomstol.

För att uppnå min jämställdhet måste feminismens totalitära idéer och attityder krossas.

Detta var myntets framsida, här kommer myntets baksida. Jag är emot ett samhälle där människor inte får bestämma själva. Jämställdhet handlar om att det inte finns några orättvisor mot en viss grupp eller mot några individer. Med orättvisor åsyftas särbehandling eller hinder för en viss grupp eller individer. Detta likställer jag med begreppet diskriminering. Att diskriminera någon är att behandla någon orättvist. Det kan vara både formellt och informellt. Formell diskriminering handlar främst om lagstiftning medan det informella handlar om mindre medvetna orättvisor såsom att kvinnliga sjukdomar inte fokuseras lika mycket som manliga sjukdomar. På sätt och vis är det medvetet eftersom politiker aktivt satsar resurser på en reform. Politik handlar ju om att bestämma hur begränsade resurser ska fördelas på olika alternativ. Dock kan dessa politiker vara omedvetna om följderna av sina beslut eftersom det inte existerar några övermänniskor. Men trots det är det en orättvisa som man bör åtgärda när orättvisan upptäcks. Vissa anser att diskriminering enbart handlar om medvetna val. Om det stämmer eller inte beror på hur man definierar medvetenhet. Det kan handla om gradskillnader. Tidigare var kraven högre för diskriminering. Då var det nästan enbart apartheid som var diskriminerande. Nu har pendeln slagit över åt andra hållet. I dag råder hyperinflation på begreppet eftersom ordet används till så gott som allting. Man skulle kunna säga att medveten särbehandling innefattar både formell och informell särbehandling. Dock bör det ställas krav på hur stor orättvisan eller särbehandlingen är. Gränser får man diskutera sig fram till. Sedan bör det finnas en medvetenhet genom att politiker valt ett alternativ i stället för en annan. Om medvetenheten handlar om det, då är diskriminering en medveten särbehandling. Men om medvetenhet handlar om att politiker är 100 % medvetna om följderna av sina beslut anser inte jag att diskriminering förutsätter medvetna särbehandlingar. Dock blir man oftast medveten om följderna förr eller senare. När man blir medveten om följderna är det dags för en åtgärd. När man inte genomför en åtgärd för att eliminera särbehandlingen har vi en synlig diskriminering.

Jämställdhet är frånvaron av diskriminering, dvs. likhet inför lagen samt likvärdiga förutsättningar för alla. Det är lika möjligheter vid starten som ska avgöra om samhället är jämställt eller inte. Resultatet i form av löner och karriärer är inte det primära så länge alla har samma möjligheter att göra karriär och tjäna pengar mm. Reglerna ska vara lika för alla men inte resultatet. Ta en kapplöpning som ett exempel. Rättvisa är då att alla startar samtidigt då skottet avlossas. Regler såsom att ingen får hindra varandra fysiskt ska följas av alla. Om någon bryter reglerna genom att sätta krokben på sina konkurrenter har en orättvisa uppkommit. Men om alla startar samtidigt och följer reglerna då har en rättvis tävling genomförts. Den som kommer i mål först vinner. Om man inte utgår från det måste de som springer snabbast springa långsammare så att alla kommer i mål samtidigt eller också måste vissa starta senare än andra eller alternativt starta från olika ställen. Med andra ord är jag för jämlikhet i möjligheter men emot jämlikhet i resultat.

Vissa lagar såsom värnpliktslagen är diskriminerande mot män och inte kvinnor. Liknande lagar måste upphöra. Kraven för män och kvinnor att få en utbildning, arbete eller en styrelsepost ska vara lika för alla. Kvinnor och män ska uppnå samma fysiska kriterier för att få bli poliser. Kompetensen i form av intelligens, emotionell intelligens, kunskaper, erfarenheter mm. ska alltid gå före kön.

Att jämföra två kön och sätta denna jämförelse som en norm är en absurd idé eftersom sannolikheten för att det ska finnas lika många män med en viss kombination av egenskaper som kvinnor med samma kombination av egenskaper är väldigt liten. Det kommer alltid att

finnas en obalans mellan könen oavsett om det beror på kultur eller biologi. Dock ger den kulturella förklaringsmodellen en möjlighet att minska skillnaderna genom förbättrade förutsättningar, dvs. likvärdiga möjligheter för alla individer. En sådan utveckling tar lång tid såvida man inte inför kvoteringar och andra särbehandlingar. En stabil utveckling kräver dock en attitydförändring på gräsrotsnivå utan några radikala systemförändringar som bygger på centraliseringsbeslut.

Om alla människor är olika kan inte män och kvinnor uppnå exakt samma resultat i löner mm. Om alla människor är exakt lika, då kan man kallt räkna med att kvinnor och män bör uppnå exakt samma resultat.

Varför görs inga jämförelser mellan mörkhåriga och ljushåriga? Vänsterhänta och högerhänta? Tjänar vänsterhänta i genomsnitt lika mycket som högerhänta? De enda grupper som kvoteras är kön och etnicitet. Men kan man bunta ihop människor i sådana stora kollektiv? Borde inte mörkhåriga, vänsterhänta kvinnor tjäna exakt lika mycket i genomsnitt som ljushåriga, högerhänta kvinnor? Varför ska korta människor lyckas sämre med sina karriärer än långa människor? Det finns säkert ännu fler undergrupper att ta hänsyn till. Hur långt ska vi gå med petandet i systemen?

Positiv särbehandling betyder alltid negativ särbehandling. Om någon prioriteras på grund av könstillhörighet kommer alltid någon annan att missgynnas. En grupp kan inte särbehandlas och diskrimineras, enbart individer kan det. En individ som diskrimineras kompenseras inte av att andra med samma kön får ett jobb på bekostnad av någon av det motsatta könet. Diskriminering ska lösas på individnivå eftersom det är individer som skadas av diskriminering. Därför är anti-diskrimineringslagar bra förutsatt att det finns möjligheter för den enskilda människan att få sina fall prövade i en domstol. Kollektiv bestraffning borde inte accepteras i ett modernt samhälle. Jämställdhet handlar således om individens möjligheter och inte om kollektivet.¹²³

Generaliseringar

Som antifeminist och feministkritiker får jag ofta frågan varför jag generaliserar feminister på samma sätt som jag kritiserar feminister för att generalisera män. Det finns många orsaker. För det första generaliserar jag inte på ett felaktigt sätt. Jag utgår från det som är vanligast inom feminismen och koncentrerar mig på detta. För det andra finns det många så kallade feminister som inte är feminister utan enbart PR-lystna. Det finns ingen anledning att ta sådana personer på allvar. För det tredje är det en stor skillnad mellan att generalisera utifrån kategorier som man själv inte kan styra över och generalisera utifrån fria val. Man föds till man och kvinna, sedan får Beauvoir säga vad hon vill. Jag föds med en penis och jag tycker att det är åt helvete att dömas efter just denna egenskap. Jag är ingen kvinnomisshandlare, jag är en individ. Att generalisera en ism är inte lika allvarligt eftersom man själv väljer att bli feminist. Du föds inte till feminist, du väljer att bli det. Om en person är emot kvoteringar och andra kollektiva metoder och dillar om individens frihet i en värld som enligt feminismen är en mansstruktur får man också räkna med att man blir anklagad för att vara för kvoteringar och andra kollektiva reformer till kvinnors fördel. Kallar man sig för feminist då står man för det som feminismen står för. Den som är feminist sätter alltid könet först medan den som är liberal alltid sätter individen främst. Det går inte att sätta både individen och könet främst. Man är således inte liberal när man är feminist. Man är helt enkelt feminist när man är feminist. För det fjärde finns det olika generaliseringar. Dessa generaliseringar kommer jag att presentera här:

¹²³ Gür, Thomas: *Positiv särbehandling är också diskriminering*, Timbro, 1998

En sort är den mycket giftiga sorten. Grupper och kategorier används för ett särintresses politiska syften. ”Vi kvinnor behöver en lag mot prostitution och trafficking trots att det finns prostituerade som säljer sina tjänster av fri vilja och trots att det redan finns en lag mot kvinnohandel, dvs. slavhandel.” ”Vi kvinnor ska inte behöva utsättas för våldtäktsrättegångar, samhället ska tro på våra ord i stället.” ”Vi homosexuella behöver en lag som skyddar oss mot all kritik mot oss som grupp.” Osv. Särintressen gömmer sig bakom stora kollektiv utan att ha något riktigt mandat från kollektivet. Politikerna vågar inte gå emot särintresset eftersom det är en viktig grupp som kan riskera politikernas chanser att bli återvalda. Därför lyssnar man på dessa ormar och genomför reformer som strider mot allmänhetens intressen. Denna kritik ska dock inte sammanblandas med vikten av att majoriteten alltid tar hänsyn till minoriteten. Tvärtom, om samhället bygger mer på individperspektivet skulle inte majoriteten och minoriteten genomföra reformer mot allmänhetens, dvs. individernas intressen.

Den andra generaliseringen är den absolut giftigaste. Det är den generalisering som feminister gör sig skyldiga till när de påstår att män slår kvinnor. De män som slår kvinnor är i minoritet. Möjligtvis skulle jag kunna köpa generaliseringen om det vore så att 80 % av alla män slog kvinnor. Men även då är det lite vanskligt eftersom misshandel är en allvarlig anklagelse som även riktas mot de 20 % som är oskyldiga. Ju allvarligare anklagelse desto viktigare är det att vara saklig. I stället för att säga att män slår kvinnor kan man säga att 80 % av alla män slår kvinnor. Om vi ska hålla oss till verkligheten borde feministerna säga så här: ungefär 2 - 4 % av alla män slår 2 - 4 % av alla kvinnor.

Den tredje generaliseringen är mindre skadlig, närapå oskadlig. Det är den generalisering som ”vanliga” människor gör sig skyldiga till. ”Män meckar med bilar och kvinnor tar hand om barnen.” Detta är ju okey eftersom generaliseringen bygger på en majoritet. Om en man inte vill mecka med bilar utan vill ta ut föräldraledighet i stället så kan han få göra det. Visst finns det ett gruppträck, men det beror inte på generaliseringar utan på människors intoleranta hållning mot avvikare, dvs. jantelagen, i kombination med dåligt civilkurage.

Offermentalitet

Feminismens ideologi bygger på en offermentalitet. Kvinnor är offer och män är alltid förtryckare. Denna syn är farlig eftersom den cementerar den situation som råder i dag, eller ännu värre skapar en offermentalitet som inte tidigare fanns där. Visst är det okey att identifiera orättvisor och problem och sedan försöka hitta lösningar på dessa, men att utgå från att halva befolkningen alltid är offer är enbart fördummande. Offerbegreppet bör, till skillnad från i dag, utgå från en temporär och enskild situation och inte som en identitet eller en egenskap. Svaghet är inte något evigt utan något temporärt och ska betraktas så eftersom svagheten och offermentaliteten annars leder till ett kollektivt förtryck mot individen. Individerna bör bemyndigas och inte omyndigförklaras! Feministernas svar är då oftast att man måste se verkligheten som den är, dvs. att kvinnor är offer¹²⁴.

Det är lustigt att den ena objektiva synen ersätts av en annan objektiv syn och detta med argumentet att den första objektiva synen i själva verket inte är verklighet utan en ideologi som skapar konsekvenser för alla. Detta gäller givetvis inte feminismens objektiva syn utan de ser verkligheten som den är. Även om det vore så är det väl dumt att cementera denna verklighet genom att göra kvinnor till ännu mer offer. Ett annat argument är att den som en gång varit offer inte helt kan frigöra sig från de sår som detta har medfört¹²⁵. Förvisso kan

¹²⁴ Läs vilken feministisk bok som helst.

¹²⁵ Kelly, Liz., Burton, Sheila., Regan, Linda: *Bortom offer eller överlevare – sexuellt våld, identitet och feministisk teori och praktik*, The Child and Woman Abuse Studies Unit University of North London (2002-10-17)

man aldrig radera ut obehagligheter som hänt tidigare, men det är inte anledning till att använda samma strategier som man använde som offer. Man måste kunna gå vidare och stärka sin självkänsla. Problem kan inte lösas med samma medel som skapade problemen!

Könsroller – biologiskt eller socialt betingat

Den stora frågan som många teoretiker uppehåller sig vid är om könsroller är medfödda eller något som vi själva har skapat. Svaret på denna fråga är svårfångad eftersom all samhällsvetenskap lider av problemet att det inte går att isolera de problem eller fenomen som man studerar i laboratorium. Kemiska reaktioner kan man med någorlunda säkerhet bevisa genom isolerade tester, men könsrollernas ursprung är inte lika enkla.

Sociala och kulturella förklaringar

De bevis eller indikationer som lyfts fram av genusvetare som tror att könet är skapat av människor är exempel på samhällen där könsrollerna är ombytta. Ett exempel är Bijagosfolket som lever på en liten ö där männen är de som sminkar sig och ansvarar för vård och omsorg medan kvinnorna är de som arbetar ute på fälten samt bestämmer i familjen. Denna stam består av 20 000 individer och kan därmed inte generaliseras alltför mycket.¹²⁶ Margareth Mead har genom ideologisk styrning intervjuat människor i ett samhälle och kommit fram till att män betar sig som kvinnor¹²⁷. Resultatet har dock ifrågasatts. !Kungfolket anses ha varit ett mycket jämställt folk innan arbetsdelningen och inhägnaden kom till stånd. Att arbetsdelning och äganderätter leder till bättre välfärd betraktas som patriarkaliskt. Det var bättre då kvinnor samlade in frukter och jagade småvilt medan männen jagade storvilt. Det intressanta är att genusvetare med inriktning på antropologi betraktar detta som ett jämställt tillstånd där inga män slog några kvinnor. När !Kungfolket byggde hus kunde nämligen män slå kvinnor utan att någon upptäckte det eftersom de inte längre bodde kollektivt.¹²⁸ Det betyder alltså att jämställdhet kan uppnås trots att män och kvinnor har olika sysslor bara de inte bygger några hus. Män har våldet inbyggt i sig, de väntar bara på att ostraffat få utlopp för dessa behov. Detta är mannen i feminismens version.

Andra indikationer på att könsroller är sociala konstruktioner är att maskuliniteten (dvs. manligheten) har förändrats över tid samt skiljer sig mellan olika kulturer. Under antikens Grekland var gossekärlek och homosexualitet manligt. I 1700-talets Frankrike var det vanligt att män grät.¹²⁹ Dessa indikationer kan förklaras med att det feminina (det kvinnliga) har förändrats i lika stor utsträckning som maskuliniteten. Den sociala miljön kan alltså påverka män och kvinnor att vara på ett visst sätt samtidigt som män och kvinnor inte är lika varandra¹³⁰. Genusvetare som studerat dessa fenomen har själva erkänt att även i miljöer då det var manligt att gråta fanns det begränsningar för hur mycket som var rimligt för en man¹³¹. Dessa begränsningar fanns i regel inte för kvinnorna. Detta kan tyda på att det finns en grundskillnad mellan män och kvinnor som både kan minskas eller ökas.

¹²⁶ Stahlman, Bengt: *Könsrollernas Maskerad*, Studentlitteratur AB, 1998

¹²⁷ Kurtén-Lindberg, Birgitta: *Tokfeminismen*, Timbro, 2001

¹²⁸ Thurén, Britt-Marie: *Genusforskning inom antropologin – antropologiska bidrag till genusforskningen*, Höskoleverket, 2002

¹²⁹ Ekenstam, Claes m fl: *Rädd att falla: Studier i manlighet*, Gidlunds, 1998

¹³⁰ Lindberg, Kurtén, Birgitta: *Männens måttstock en kvinnofälla*, Svenska dagbladet, 1999-08-01

¹³¹ Ekenstam, Claes m fl: *Rädd att falla: Studier i manlighet*, Gidlunds, 1998

Andra indikationer som bortförklarar genusvetarnas påståenden är att det samhälle, där ombytt könsroller råder, är ett undantag som bekräftar regeln. Även om det är naturligt med heterosexualitet kan det finnas avvikelser såsom homosexualitet. Bara för att en sköldpadda ser ut på ett visst sätt i dag är det inte säkert att sköldpaddan alltid har sett ut så. Sköldpaddan kan ha förändrats med naturens förändringar. Studier har visat att djur anpassar sig efter miljön. Dessa förändringar bör väl ändå vara naturliga förändringar?¹³² Biologin är inte statistisk!

Darwins evolutionsteori¹³³ bygger på att det finns ett naturligt urval där de som kan anpassa sig bäst till de förutsättningar som råder överlever. Det behöver inte nödvändigtvis betyda att det alltid är den starkaste som överlever. Det är anpassningen och inte styrkan som är viktigast. Men detta beror ju också på hur man definierar styrka, om det är något absolut eller något relativt. För att ett urval ska vara möjligt överhuvudtaget måste det finnas en variation. Det naturliga urvalet kan ha varit orsaken till att män har utvecklats på ett visst sätt och kvinnor på ett annat sätt. De män som var förveklige överlevde inte, medan män som hade mycket muskelkraft överlevde.

Andra studier som likhetsteoretiker framför utgår från att människor påverkas främst av sin kultur. En sådan studie handlar om hur kvinnor och män framställs i barnböcker. Det man har fått fram är att det främst är män som innehar huvudrollerna vilket påverkar synen på män som aktiva människor (subjekt) medan synen på kvinnor påverkas av snövits och askungens passivitet (objekt).¹³⁴ Men hur vet man att framställningen i barnböckerna inte bygger på de verkliga könsrollerna?

Vissa anser att män har mer handlingsutrymme i sin roll än vad kvinnor har¹³⁵. Dock anser Joy K. Rosen¹³⁶ att pojkar är mer könsbundna och mindre flexibla i sin könsroll. Så frågan är vilket kön som är mest fångslad, om man nu måste avgöra det. Men den som vill propa på patriarkatsteorin bör besvara denna fråga. (Mer om detta i kapitlet om patriarkatsteorins baksidor). Sådana studier kännetecknas av att de utgår från könsroller trots att det är just könsrollsteorin som de vill bevisa. Oftast ställs frågor i enkäter på ett styrande sätt. Ett exempel på detta är: ”Vad tycker du är typiskt för en tjej? (utseende, fritidsintressen etc.) Hur tycker du att hon ska vara?” Som ni ser utgår man från att barn betraktar män och kvinnor olika. Varför frågar man inte barnet om han/hon anser att det finns skillnader mellan pojkar och flickor eller om pojkar och flickor är likadana? Är det ett visst svar man är ute efter? Är detta vetenskap?

Liknande teorier är att spädbarn betraktas på olika sätt beroende på kön. Ett exempel på det är att när pojkar skriker uppfattas de som arga medan flickor är rädda. Det är det Nina Björk syftar på när hon talar om blåa och rosa filter på BB. På dagis och i skolan pratar inte personalen med pojkarna utan ger dem order såsom ”Kom hit” och ”skynda dig”. Pojkarna svarar med order såsom ”hjälp mig” och ”knyt!”. Personalen pratar mer och umgås mer med flickor än med pojkar.¹³⁷ På så sätt blir pojkar, enligt teorin, mer aggressiva och kvinnor mer passiva. Men vad kommer först, barnens krav eller de vuxnas krav? Likhetsfundamentalister utgår oftast från att barn är helt oskrivna blad som helt saknar behov och biologiska förutsättningar.

¹³² Attenborough, David: *Den märkvärdiga historien om livet på jorden*, Forum, 1982

¹³³ Darwin, Charles: *The origin of species*, Modern library, 1993 (1859)

¹³⁴ Alvarsdotter, Bodil: *Barnbokens kön - Genusaspekter i litteratur och hos aktörer på marknaden*, magisteruppsats i biblioteks- och informationsvetenskap vid bibliotekshögskolan/biblioteks- och informationsvetenskap 2002:6

¹³⁵ Ex: Beauvoir, de, Simone: *Det andra könet*, Pan, 1949

¹³⁶ Rosen, K. Joy: *Sex-Role stereotypes in children's literature and their effect on reading comprehension*, Kean College of New Jersey, 1995

¹³⁷ Gens, Ingemar: *Från vagga till identitet – Hur flickor blir kvinnor och pojkar blir män*, Teorin bakom pedagogiken på förskolorna Björntomten och Tittmyran, Seminarium – Utbildning & förlag, 2002

Biologiska förklaringar

Särartsteoretiker har fört fram olika beteendestudier som indikation på att män och kvinnor är biologiskt olika. Det har nämligen visat sig att apor som inte får någon uppfostran från föräldrar utan enbart umgås med jämnåriga blir mer könsrollsriktade än de apor som uppfostras av föräldrar. I den grupp där apor är utan föräldrar sker det alltså ingen traditionsöverföring (dvs. ingen kulturell uppfostran), mellan föräldrar och barn.^{138 139 140} Av denna studie kan man alltså dra slutsatsen att uppfostran leder till att de biologiska skillnaderna minskar i stället för att öka såsom många likhetsfeminister anser att uppfostran leder till. Det är enligt denna studie tvärtom, det är de sociala inslagen som minskar skillnaderna mellan män och kvinnor. Kulturen tämjer naturen. Problemet med studien är givetvis att den är gjord på apor och inte på människor. Det kan finnas problem med att föra över dessa kunskaper på människan. Men ändå, är det inte troligt att barn som uppfostrar andra barn leder till en förvildning som gör att män och kvinnor blir mer manliga respektive kvinnliga. Denna förvildning kan å andra sidan bero på kulturella inslag såsom gruppträck. Men var uppstår gruppens könsföreställningar om det aldrig har skett någon traditionsöverföring? En annan aspekt är att nyfödda barn inte är medvetna om sin egen existens utan reagerar enbart instinktivt. När barnet är hungrig skriker barnet. När barnet har kissat och/eller bajsat på sig skriker barnet. Förvisso har varje nyfött barn en personlighet, men denna personlighet bör handla om biologiska faktorer, dvs. gener. Varför skulle biologiska könsskillnader vara så otroliga?

Enligt en svensk studie väljer flickor att leka med dockor och andra ”flickleksaker” på grund av hormoner. Det är andelen androgyner (manligt hormon) som avgör vilken typ av leksak ett barn väljer. Könsskillnader syns redan nio månader efter födseln. Pojkar har en bättre förståelse för hur saker hänger ihop. Därför tycker pojkar mer om att leka med byggleksaker. Flickor har i stället lättare för att tala och har ett större intresse för relationer och väljer därför leksaker såsom dockor.¹⁴¹ Man kan alltid fråga sig vad som kommer först: barnens krav eller föräldrarnas påverkan. Man kan heller inte säga att flickor som leker med bilar är onormala eftersom skillnader mellan pojkar och flickor inte betyder att flickor alltid måste leka med dockor. En studie gjord på apor tyder på att det är barnen som styr och inte främst föräldrarna¹⁴². Unga apor som får välja mellan pojkleksaker, flickleksaker och neutrala leksaker väljer utifrån kön. På vilket sätt har apor påverkats av kulturen? Men så kan man återigen anföra att människor inte är apor och därför är inte studien relevant för människobarn. En annan studie på djur visar att mängden testosteron påverkar beteendet hos råttor, vilket antyder att mängden testosteron till viss del avgör beteendet hos män och kvinnor. En kastrerad hanråtta är oftast mycket lugnare än andra hanar samtidigt som en råtta som tillsätts östrogen blir lugnare och mer ömsint.¹⁴³ Den som har haft en hankatt som inte kastrerats förstår vad studien har kommit fram till.

Man har också via studier av monozygota och dizygota tvillingar kunnat påvisa en biologisk faktor. Monozygota tvillingar, enäggstvillingar, är genetiskt lika varandra medan

¹³⁸ Söderling, Bertil: *Barn av samma stam: perspektiv på barnets utveckling och släktets*. Stockholm: Bonnier, 1967

¹³⁹ Hutt, Corinne, *Males and females*. Harmondsworth: Penguin, 1975

¹⁴⁰ Kurtén-Lindberg, Birgitta: *Tokfeminismen*, Timbro, 2001

¹⁴¹ Servin, Anna, *Sex differences in children's play behavior: a biological construction of gender?*, Uppsala: Acta Universitatis Upsaliensis, 1999

¹⁴² Gerianne, M. Alexander., Melissa, Hines: *Sex differences in response to children's toys in nonhuman primates (Cercopithecus aethiops sabaeus)*, *Evolution and Human Behavior* 23 (2002) 467–479

¹⁴³ Robert, Rigmor., Moberg, Uvnäs, Kerstin: *Hon & han – födda olika*, Brombergs, 1994, (de Ruiter, Aj, et.al: *Differential perinatal testosterone secretory capacity of wild house mice testes is related to aggressiveness in adulthood*, *Hormones and behavior*, 1993, 27:231-239)

dizogya inte är det. Det har då visat sig att enäggstvillingar är beteendemässigt lika medan icke-enäggstvillingar inte är lika varandra. Problemet med dessa studier är att man utgår från antagandet att uppväxtmiljön är identisk för de två typer av tvillingar. Det kan även vara så att enäggstvillingar uppfattar varandra annorlunda än vad dizygota tvillingar gör (då de inte ser så lika ut), därför kan det vara svårt att avgöra om det är arvet eller miljön som avgör. Men i mitt tycke är det i detta fall biologin som är mest troligt. Den biologiska faktorn påvisas även när man tittar på tvillingar som har skilts åt från födseln och som har olika uppväxtförhållanden. Dessa studier visar att tvillingar är lika trots skilda uppväxtmiljöer. Problemet med dessa studier är att tvillingarna inte har varit totalt separerade från varandra utan kan ha påverkat varandra. Det är också svårt att veta om uppväxtmiljön verkligen skiljer sig åt mellan de två tvillingarna.¹⁴⁴ Även här tycker jag att den rimligaste slutsatsen är arvets betydelse.

Människan har 46 kromosomer, varav 22 är parvis lika. Generna sitter uppradade på kromosomerna. Det genetiska könet handlar om det 23:e kromosompar som skiljer sig åt mellan könen. Kvinnor har två x-kromosomer medan män har en x- och en y-kromosom. När någon föds med en extra y-kromosom, XYY, får han väldigt tydliga drag av det som vi betraktar som manligt såsom långa och aggressiva. En extra X-kromosom däremot, XXY leder till en feminisering av mannen.¹⁴⁵ En annan skillnad mellan män och kvinnor är att könszellerna bildas i olika könskörtlar. Hanar har testiklar där spermier (sädsceller) bildas medan honor har äggstockar som innehåller ungefär 200 000 ägg. Könskörtlarna producerar även den största delen av kroppens könshormoner. Hos män produceras testosteron som gör mannen mer aggressiv än kvinnan. Hos kvinnor produceras östrogen, kvinnans könshormon, och progesteron, kvinnans könshormon och graviditetshormon.

I djurriket är det vanligast att honorna, dvs. de som producerar ägg, tar hand om barnen. Honorna är oftast något mindre och dessutom mindre aggressiva än hanarna. Dock finns det rätt så många undantag. Men oavsett vilket kön som tar hand om sina ungar utvecklas ett moderligt utseende och beteende, dvs. mer vårdande och kärleksfulla. Hos däggdjuren är det främst honorna som vårdar sina ungar. Hos däggdjur växer och utvecklas äggen till foster inne i en livmoder till skillnad från fiskar och andra djur som sprider äggen med vattnet eller på något annat sätt. Detta i kombination med att de flesta däggdjurhonor diar sina barn kan ha betydelse för honans känslor för sina ungar. För att honorna ska kunna klara sina uppgifter behöver hon äta mycket samtidigt som näringsomsättningen hålls nere för att samla upp näring till ungarna. Hanarna har oftast uppgiften som spermieleverantör och ibland försvarare och försörjare. När en babianflock förflyttas går oftast hanarna i periferin medan honorna går i mitten tillsammans med sina ungar¹⁴⁶. Varför? Av samma orsak som människor organiserade sina liv i tidigare tidsperioder. Hanarna försvarar och honorna diar.

Kvinnors förmåga att föda barn kan då vara en orsak till att kvinnor är mer lugna och mindre aggressiva än vad män är. En teori som motsäger denna biologiska teori är maktteorin där de som är underordnade av självbevarelsedrift alltid har bättre empati för sina överordnade än vad överordnade har för sina underordnade. En förtryckt färgad man i Sydafrika under Apartheidtiden måste tolka de vita människornas signaler bättre än vad vita behöver tolka de svarta. Men å andra sidan var väl apartheid ett regelsystem som byggde på rutiner vilket minskade behovet av empati. Det kan ligga något i maktteorin men det är farligt att överdriva dess betydelse. Det kan ju inte vara så att alla som är mer empatiska och fredliga är förtryckta. Dessutom är det ingen som har bevisat för mig att män bryr sig mindre om

¹⁴⁴ Milberg, Per, växtekolog: *Arv eller miljö?*, finns biologismen@slu.se <http://members.chello.se/pangea/index.html>, 1998

¹⁴⁵ Kurtén-Lindberg, Birgitta: *Tokfeminismen*, Timbro, 2001

¹⁴⁶ Kurtén-Lindberg, Birgitta: *Tokfeminismen*, Timbro, 2001

andra människor än vad kvinnor gör bara för att män reagerar på andra sätt än kvinnor. Snacka om kvinnlig norm!¹⁴⁷

Många feminister såsom Belinda Olsson¹⁴⁸ förnekar modersinstinkten och anser att amning inte är naturligt eftersom alla kvinnor inte kan och vill amma. Men bara för att en minoritet inte kan amma betyder inte att det inte är naturligt att amma. Att det är naturligt att amma betyder inte att de kvinnor som inte kan amma automatiskt är dåliga mammor. De få som tycker det går inte att ta på allvar. I stället för att förneka all kvinnlig biologi borde man titta lite mer på mannens mjuka biologiska egenskaper. Mannen är inte enbart en försvarare utan även en omsorgsgivare. Det är inte bara kvinnor som får hormonförändringar vid en graviditet, även män får det. Kvinnor har oftast en väldigt hög, femton gånger högre än i vanliga fall, östrogennivå inför förlossningen antagligen för att minska den smärta som är förknippad med en förlossning¹⁴⁹. Den ökande nivån av östrogen är också viktigt för att kvinnan ska knyta till sig barnet och utveckla starka känslor för det. Andra hormoner är prolaktin som bland annat får kvinnans bröstkörtlar att producera bröstmjolk. Liknande förändringar sker hos mannen. Kanadensiska forskare har kommit fram till att prolaktin- och kortisolnivån ökar samtidigt som testosteronnivån sjunker inför och efter graviditeten vilket får som effekt att mannen blir mer lugn och vårdande. Den ökande nivån av prolaktin och kortisol kan vara viktigt för att skapa en stark relation till sitt barn så att fadern inte lämnar familjen för att bilda en ny familj. Injicering av prolaktin i duvor leder till att de börjar ruva och leta efter mat till sina ungar. Kortisolet antas leda till att modern och fadern känner igen doften av sitt eget barn.¹⁵⁰ Detta tyder på att det även finns en fadersinstinkt. I stället för att förneka allt biologiskt borde vi i stället erkänna både faders- och modersinstinkten. En instinkt kan förträngas av kulturen men detta skapar ett instabilt samhälle som inte tar hand om barn på ett rimligt sätt.

Vissa använder honornas ägg och hanarnas spermier för att förklara varför honor är mer passiva och hanar mer aktiva. Ägg strävar efter att lagra näring samt att ta emot anstormande spermier och förs passivt ner till livmodern där ägget slår sig till ro. Spermiernas strategi är det motsatta, de är rörliga och simmar aktivt in i livmoder och äggledare. Detta kan fungera som en metafor men har ett mycket begränsat värde som bevis för könsskillnader.

Andra indikationer såsom muskelmassa och mental beredskap är mer relevanta i frågan om könsskillnadernas biologiska vara eller icke vara. Mannens muskler används vid både kamp och flykt. Därmed är mannen mer lämpad till att försvara gruppen än vad kvinnan är som har en mer avslappnad kropp med mindre muskulatur. Mäns kroppar består i hög grad av muskler medan kvinnors kroppar i hög grad består av fettdepåer.¹⁵¹ Anledningen till att män har möjlighet att få en större muskelmassa beror bland annat på att kvinnor har tunnare skelett, har mindre hjärtan (alltså det organ som pumpar ut blod, inte mindre kärlek), mindre blodvolym, färre röda blodkroppar, mindre testosteron, mindre och färre muskelfibrer.¹⁵² Dessa skillnader kan vara orsaken till att det existerar könsskillnader. Den tydligaste skillnaden är att kvinnor måste arbeta hårdare för att uppnå samma resultat som män samt att kvinnor inom en snar framtid inte kommer att kunna konkurrera med män inom de flesta sporter.

Andra kroppsliga skillnader är att män är längre och tyngre än vad kvinnor är. Män har mer skäggväxt och har mer kroppsbehåring. Detta kan vara orsaken till att kvinnor rakar sig

¹⁴⁷ Goleman, Daniel: *Känslans intelligens och arbetet – emotionell intelligens och social kompetens i arbetslivet*, W&W, 1998

¹⁴⁸ Olsson, Belinda: *Amningen är den verkliga kvinnofällan*, Aftonbladet, 2003-06-25 (Ett av flera exempel)

¹⁴⁹ Palmgren, Gorm: *Hormoner gör kvinnan hårdhudad*, Illustrerad vetenskap, nr. 11, 2003

¹⁵⁰ Langer, W. Jerk: *Blivande pappor är hormonbomber*, Illustrerad vetenskap, nr. 8, 2003

¹⁵¹ Robert, Rigmor., Moberg, Uvnäs, Kerstin: *Hon & han – födda olika*, Brombergs, 1994

¹⁵² Lundqvist, Eva, Brad, Bose: *Orättvist men sant*, B&K Sports Magazine 8/1997

mer under armarna än vad män gör eftersom det är mer naturligt med hår på män. Genom att kvinnor rakar sig under armarna förstärker kvinnor de naturliga skillnaderna. Med andra ord förstärker kulturen biologin. Andra skillnader är att män har bättre lungkapacitet och en bättre maximal funktionsförmåga för hjärtat. Kvinnor är dessutom mer känsliga för beröringar än vad män är. Vissa påstår till och med att den mest beröringsokänsliga kvinnan är mer känslig än den känsligaste mannen. Detta låter, i mina öron, inte särskilt troligt. Anledningen till kvinnors känslighet bör bero på att spädbarnets beröring aktiverar näringstillförseln så att barnet kan dia via moderns bröst. Vidare hör kvinnor bättre än män och är därmed bättre på att fånga upp nyansskillnader i rösten. Detta kan vara en förklaring till varför kvinnor har en bättre förmåga att förstå det icke-verbala i ett tal. Kvinnor ser bättre i mörker medan män ser bättre i ljus. Män har ett smalare synfält och kan därmed uppfatta djup och detaljer bättre än kvinnor som ser helheten bättre då synfältet är mer bredare. Jag tycker dock att sambandet mellan synfält och förmågan att tänka i detaljer eller i helhet är långt ifrån tydlig. Kvinnor är också mer förtjusta i söta smaker medan män är mer förtjusta i salta och bittra saker. Dessa kroppsliga skillnader kan ha en viss påverkan på mäns och kvinnors psykologi och beteende.

Även hjärnan skiljer sig åt mellan män och kvinnor. Vänster hjärnhalva används främst av kvinnor medan höger hjärnhalva främst används av män. De indikationer som tyder på detta är att hjärnbarken är större i den halva som är främst kvinnlig respektive manlig. En annan sak är att kvinnan uppfattar språket bättre än män medan mäns spatiala förmåga är bättre. Men det går även att vända på resonemanget så att kvinnor påverkas mer av höger hjärnhalva och män mer av vänster hjärnhalva eftersom kvinnor är mer emotionella och män mer aktiva.¹⁵³ Denna motsägelse kan tyda på att hjärnhalvorna är irrelevanta i frågan om könsskillnader. De fysiska skillnader i hjärnan som oftast togs upp av tidigare mindre seriösa biologister är att mäns hjärnor är större än kvinnors. Nu har det visat sig att kvinnor har 10 % fler nervceller. Hur det påverkar intelligensen är svårt att säga, men det troligaste är att kvinnor och män generellt sett är lika intelligenta. Dock kan skillnader i hjärnan leda till olika roller. Men hur vet man att inte miljön och uppfostran har lett till att män och kvinnor använder hjärnan olika? En mer väsentlig skillnad mellan män och kvinnor är sjukdomar som härrör från hjärnan. Det har visat sig att risken för män att bli schizofrena är större än hos kvinnor samtidigt som depressioner är vanligare bland kvinnor än bland män.¹⁵⁴

Rösten mellan män och kvinnor skiljer sig åt. Det är ovanligt med kvinnor som har stark bas. Detta bör påverka relationer mellan män och kvinnor samt mellan föräldrar och barn. Båda röster behövs för att barnet ska få en helhetsbild. Att män hotar och sätter gränser mer än kvinnor kan bero på just rösten, precis som kvinnors tendens att vara mer ömsinta och intima. Detta betyder dock inte att män inte kan vara ömsinta och kvinnor inte kan sätta gränser. Det betyder bara att det kan vara enklare för män och kvinnor att inta vissa roller. En annan aspekt är att män inte alltid vågar vara ömsinta på grund av pedofilistämpeln.^{155 156}

Carin Holmberg för fram exempel på människor som inte föds med rätt könsorgan, exempelvis kvinnor som föds med en penis som ligger inne i hennes slida. Män och kvinnor som har motsatta könsorgan, dvs. män med slida och kvinnor med penis. Detta anser Holmberg är ett bevis för att det inte finns något biologiskt kön. Det kan givetvis inte vara så att de exempel hon för fram enbart är små undantag, det vanligaste är ju ändå att män får en penis och kvinnor får en slida. Även om man tror på biologiska förklaringar erkänner man att

¹⁵³ Robert, Rigmor., Moberg, Uvnäs, Kerstin: *Hon & han – födda olika*, Brombergs, 1994

¹⁵⁴ Litton, Jan-Erik, Docent vid Karolinska institutet: *Bilden som avslöjar skillnaden mellan kvinnliga och manliga tankar*,

¹⁵⁵ West, Peter: "It ain't cool to like school": *Why are boys underachieving around the world? And what can we do?*

¹⁵⁶ Granström, Torbjörn: *Misstro mot män inom omsorgen*, SKTF-tidningen, nr. 6, 2001

vissa föds med avvikelser från det normala. Evolutionsteorin bygger på variationsrikedom. De variationer som anpassar sig bäst efter de miljömässiga förutsättningarna överlever.¹⁵⁷

Särartsteoretiker förklarar dessa undantag med hjälp av biologiska förklaringar. Enligt dessa förklaringar finns det hormonrubbingar som gör att flickfoster utsätts för höga nivåer av manligt könshormon och tvärtom. Detta leder till androgenitalt syndrom och testikulär feminisering. Män kan ha ett fel i kroppens mottagarsystem för testosteron. Det kan då ha testiklar i bäckenet som bildar testosteron men cellerna kan vara okänsliga för testosteron vilket leder till att kroppen inte utvecklar något yttre manligt könsorgan. Det är med andra ord manliga respektive kvinnliga könsorgan som styr dessa undantag. Bara för att vissa föds med funktionshinder och förståndshandikapp betyder inte det att funktionshinder och förståndshandikapp är det normala. Däremot måste kulturen, dvs. samhället, betrakta de människor som föds med defekter på samma sätt som andra människor. Med andra ord ska dessa människor betraktas som lika mycket värda som andra människor. Man kan kanske inte ställa exakt samma krav på funktionshindrade som på människor utan funktionshinder men man kan utifrån individens förutsättningar ställa krav på funktionshindrade människor. Samma sak bör gälla människor som lider av androgenitalt syndrom eller testikulär feminisering. De ska inte betraktas som svaga och dåliga människor utan de ska betraktas som människor som i detta fall kan ställas inför lika höga krav som genomsnittsmänniskan.

Andra skillnader i manlighet kan bero på skillnader i testosteronnivåer. Det finns ärftliga skillnader i testosteronnivå som kan påverka en mans sätt att vara. Samma sak gäller olika situationer. Inför och efter ett samlag har män en högre nivå av testosteron än vanligt.¹⁵⁸ Transsexuella personer vittnar ofta om att de känner sig instängda i fel kropp, män känner sig instängda i en kvinnokropp eller kvinnor känner sig instängda i en manskropp. För att kunna byta kropp krävs antingen en operation eller en hormonbehandling eller en kombination av båda. En man (här syftar jag på den fysiska tillhörigheten och inte till identiteten) behöver mer progesteron och östrogen som hämmar testosteronproduktionen och spermieproduktionen. Den manliga könsdriften minskar och erektion kan vara svårt att upprätthålla samtidigt som testiklar och prostatan minskar i storlek. Hormonbehandlingen leder också till att mannen utvecklar bröst och fetter omfördelas så att mannen får mer kvinnliga former samt minskar tillväxten av kroppshår (med undantag från huvud, ansikte och kön). Vissa män som har testat hormonbehandlingar berättar om att muskelpänsten avtar ifall de inte tränar, det yttre hudlagret blir tunnare och därmed mer ömtåligt och mer känsligt, kroppslukter förändras från mer metalliskt till mer myskliknande doft, de inre känslorna blir mer uppenbara. De kvinnliga hormonerna påverkar inte hårväxten i ansiktet, röstlägets tonhöjd eller förändring i benstommen vilket ger en antydning om att kvinnliga hormoner inte förklarar alla könsskillnader.¹⁵⁹

Hormonbehandlingar på kvinnor leder oftast till att kvinnors stämband förtjockas så att röstläget blir mörkare, dock inte lika mörk som mäns röstlägen. Fertiliteten avtar och menstruationen blir oregelbunden och upphör till slut. Samtidigt ökar könsdriften och den sexuella njutningen. Klitoris kan bli väldigt känslig, till och med så känslig att beröring är smärtsamt, samtidigt som klitoris förlängs och når 3 – 8 cm. Andra förändringar är ökad tillväxt av kropps- och ansiktshår, muskelmassan ökar ibland även utan någon träning, kroppen utvecklas till en mer manlig form bland annat genom att fetter omfördelas. Många kvinnor som har hormonbehandlats vittnar om att deras hud har blivit tjockare och därmed mindre känslig, kroppslukter förändras från mer söta och mysklika dofter till mer metalliska och skarpa dofter, känslorna förändras och de blir mer aggressiva. De manliga hormonerna

¹⁵⁷ Holmberg, Carin: *Det kallas manshat - En bok om feminism*, Anamma, 1996

¹⁵⁸ Robert, Rigmor., Moberg, Uvnäs, Kerstin: *Hon & han – födda olika*, Brombergs, 1994

¹⁵⁹ RFTS: *Hormonbehandling för transsexuella Man-till-kvinna*, Riksförbundet för transsexuella, 1997, <http://www.rfts.a.se/index.html>

orsakar dock ingen förminskning av bröstet eller av benstommen. Ännu ett bevis för att hormonerna inte betyder allt för könsskillnaderna.¹⁶⁰ Allt det här tyder på att det finns olika kön och att dessa kön har betydelse för individens välfärd.

Bortom särarts- och likhetsretorikens dogmer

Män är mer våldsamma och är överrepresenterade inom brottsstatistiken jämfört med kvinnor¹⁶¹. Detta kan både bero på uppfostran och miljö samt på biologiska och genetiska förklaringar. Jag tror främst på uppfostran. Om man uppfostrar en grupp på ett likartat sätt för att de ska försvara kvinnor och barn kommer det alltid finnas några individer som inte kan hantera sina kunskaper och förmågor på rätt sätt. Om kvinnor fick samma uppfostran skulle nog samma resultat uppstå hos kvinnor. Dock kan det vara så att män alltid kommer att begå något mer brott än kvinnor på grund av testosteronnivån, men jag kan inte riktigt förstå varför man måste begå brott och slå värnlösa människor för att man är aggressiv. Varje man (och kvinna) väljer själv hur de vill uttrycka sin aggressivitet. Testosteronnivåer är aldrig någon ursäkt. Sedan kan det ju också vara så att män traditionellt har tvingats vara mer aggressiva för att mänskligheten ska kunna överleva vilket betyder att miljön påverkat testosteronnivån i stället för att testosteronet skulle vara orsaken till aggressiviteten. Orsakssambanden är svårbestämda.

Män anses av de flesta vara mer polygama och kvinnor mer monogama. Ett belägg för detta är folkhälsoinstitutets befolkningsstudie som visar att de 10 % kvinnor som har haft flest partners har haft 15 eller fler samlagspartners medan de 10 % män som har haft flest partners har haft 29 eller fler samlagspartners¹⁶². Detta kan ha sin förklaring i den mänskliga historien då kvinnor medvetet eller omedvetet valde ut de män som hade de bästa egenskaperna för att därigenom förbättra fortplantningsframgången samt öka överlevnadssannolikheten. Kvinnor blir då mer kräsna av den enkla anledningen att kvinnor enbart kan föda ett begränsat antal barn under sin livstid. Kvinnors investering är också större än mäns med tanke på att barnet växer i kvinnans kropp under en 9-månaders period. I regel kunde inte kvinnor bli gravida förrän tre år efter den senaste graviditeten under mänsklighetens jägarperiod. Det var den långa amningsperioden som gjorde att kvinnor utrustades med ett naturligt preventionsmedel. Detta gjorde också att befolkningen hölls på en stabil nivå. Män däremot hade och har inga större begränsningar vid fortplantningen. För män blir det rationellt att sprida sin säd så mycket som möjligt för att sprida sina gener. Detta resonemang ger ett väldigt ödesbestämt intryck. Bara för att det varit nödvändigt med ett visst beteende tidigare i historien betyder inte det att det är naturligt för kvinnor att vara monogama i dag. Kvinnor kan lika gärna vara polygama om de vet att de inte behöver bli gravida vid varje samlag. Tack vare människans uppfinningsrikedom har människan fått en större frihet. Kvinnor behöver inte vara lika selektiva längre. Dock finns det en genetisk styrning kvar från tidigare samhällen, men den borde försvinna delvis ju längre tid vi lever i det samhälle som vi lever i dag. Samma sak gäller mannen. Det finns inte längre någon anledning att vara polygam, att sprida sin säd. Män kan gott hålla sig med en partner om de så önskar. Ett bevis för att synen på kvinnors sexualliv är stadd i förändring är att 13 % av kvinnorna och 62 % av männen har haft samlag utan känslor 1967. Motsvarande siffror för 1996 är 41 % för kvinnor och 73 % för män.¹⁶³ I ett samhälle där överlevnaden för hela gruppen bygger på att de bästa generna förs vidare för

¹⁶⁰ RFTS: *Hormonbehandling för transsexuella Kvinna-till-man*, Riksförbundet för transsexuella, 1997, <http://www.rfts.a.se/index.html>

¹⁶¹ SCB: *På tal om kvinnor och män – Lathund om jämställdhet*, SCB, 2002

¹⁶² Statens folkhälsoinstitut: *Om sexuallivet i Sverige 1996*, 2000-03-06, <http://www.fhi.se>

¹⁶³ Statens folkhälsoinstitut: *Om sexuallivet i Sverige 1996*, 2000-03-06, <http://www.fhi.se>

att därmed stå pall i den hårda konkurrensen mellan olika grupperingar är det en katastrof om en grupp består av 19 män och en kvinna. Denna grupp är dödsdömd. En grupp på 19 kvinnor och en man kan åtminstone i framtiden skapa en stark grupp.

Denna tanke bygger på att det finns en variation. Men om män och kvinnor väljer ut sin partner selektivt då borde ju genpoolen minska. Variationen skulle utvecklas till identiska gener hos alla människor. Anledningen till att det inte har blivit så beror på mutationer (slumpmässiga variationer i gener) och omkombinationer av gener. Därmed kommer alltid variationer att finnas vilket ligger till grund för ett urval där den som bäst anpassar sig efter omständigheterna överlever.¹⁶⁴

Det har också visat sig att män är både bättre och sämre än kvinnor inom områden såsom teknik och matematik samtidigt som kvinnor är både bättre och sämre än män inom vård och omsorg.¹⁶⁵ Hur kommer detta sig? Jo, inom manligt dominerande områden är spridningen större bland männen än bland kvinnorna och inom kvinnligt dominerande områden råder motsatsen. Peter West har visat att ett fåtal pojkar lyckas väldigt bra i matematik och vetenskap men att många fler pojkar misslyckas totalt¹⁶⁶.

Illustration över manligt dominerande områden (teknik)

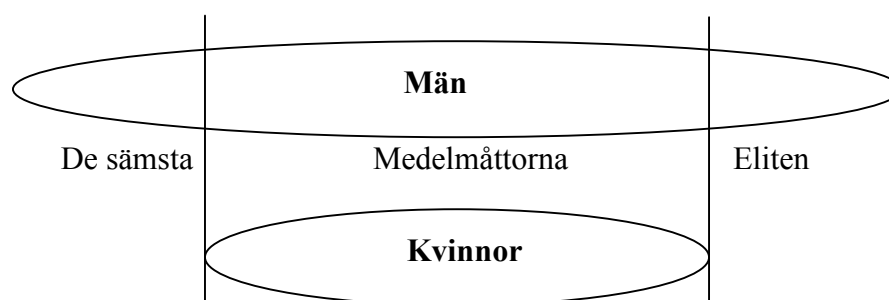
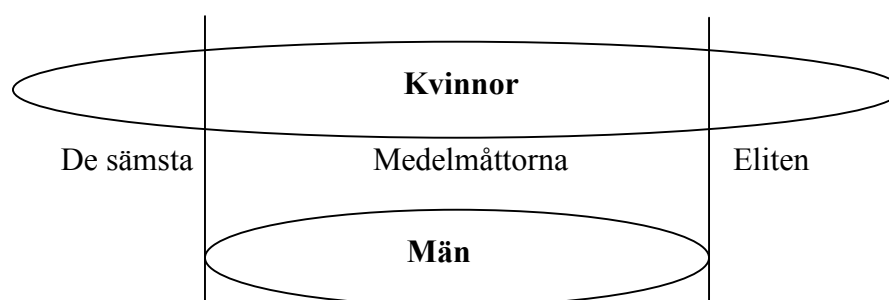

Illustration över kvinnligt dominerande områden (humaniora)

Nackdelen med detta synsätt är att allt blir så deterministiskt, dvs. förutbestämt. Män och kvinnor är redan i förväg dömda att bete sig på ett visst sätt även om medelmåttorna har

¹⁶⁴ Eriksson, Tomas: *Könsskillnader i personlighetsegenskaper*, Transmittorn, nr. 13

¹⁶⁵ Rasmuson, Marianne: *Hjärnan, inte livmodern det viktiga organet*, Svenska dagbladet, 1995-10-06

¹⁶⁶ West, Peter: "It ain't cool to like school": *Why are boys underachieving around the world? And what can we do?*

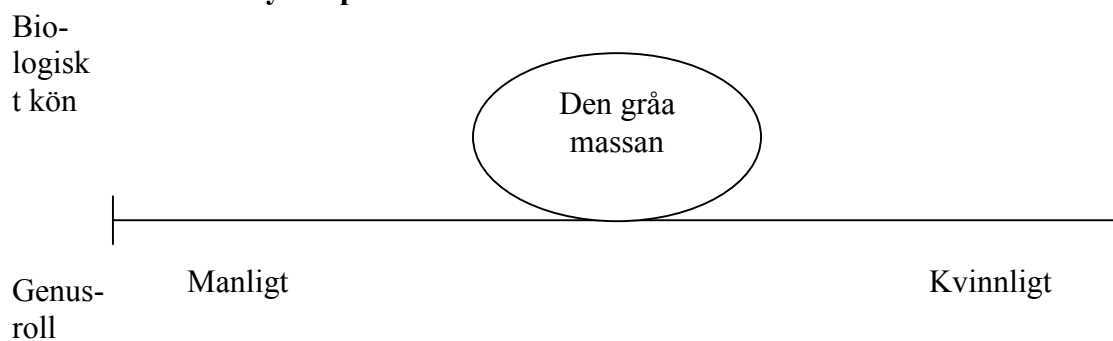
många gemensamma nämnare. Kvinnor kan aldrig bli bäst inom teknik medan män aldrig kan bli bäst inom relationsinriktade vetenskaper såsom humaniora. Jag har svårt för sådana ödesbestämda verklighetsbeskrivningar. Men jag har å andra sidan även svårt för verklighetsbeskrivningar som enbart för fram den gråa massan där män och kvinnor är identiskt lika varandra. Jag har svårt att tänka mig att både män och kvinnor finns till enbart för att vara lika varandra. Varför då två kön? Jag tror att det finns skillnader mellan män och kvinnor, men att detta inte förutbestämmer att kvinnor aldrig kan bli bättre tekniker än män eller att enbart kvinnor ska vara hemma med sina barn. Det är inte där egenskaperna ligger, det är i hur vi ser på verkligheten och på vilka förutsättningar vi har, östrogen contra testosteron samt barnafödande contra muskelmassa. Jag tror exempelvis att moders- och fadersinstinkten samt sexuella attraktioner är biologiska egenskaper.

Min syn på könsroller ligger någonstans emellan den traditionella/historiska synen och likhetsfeminismens nuvarande syn. Den historiska synen utgår från att män och kvinnor är totala motsatser eller motpoler eller åtminstone väldigt åtskilda. Likhetsfeminismen anser i stället att män och kvinnor är identiskt lika varandra. Det existerar sålunda inga sexuella spänningar mellan könen, utan det är den gråa massan som i individualismens namn utgör det stora kollektivet. Min syn är mer pragmatisk och nyanserad. Jag anser att män och kvinnor har vissa biologiska skillnader men att detta inte styr livet lika mycket som de tidigare så stelbenta könsrollerna gjorde. Tack vare teknologisk utveckling, högre välfärd och andra förbättringar har valfriheten för både män och kvinnor ökat. Detta har lett till att många har ifrågasatt de historiska könsroller som tidigare var så självklara och funktionella. De orsaker som tidigare fanns, männens muskelstyrka och kvinnans barnafödande, begränsade valfriheten för överlevnadens skull. Var och en specialiserade sig på det som de klarade av bäst med tanke på omständigheterna. I dag finns det bra hjälpmedel som gör att män och kvinnor kan söka samma sorts jobb. Det finns preventivmedel som gör att kvinnor kan planera barnafödandet bättre än vad som tidigare var möjligt. Kulturen har besegrat ett naturligt hinder! Könsrollsamhället må vara stelbent och konservativt men det handlade knappast om något förtryck. Män och kvinnor samarbetade för att kunna överleva. Det fanns ingen tid över för konstlade genusdebatter.

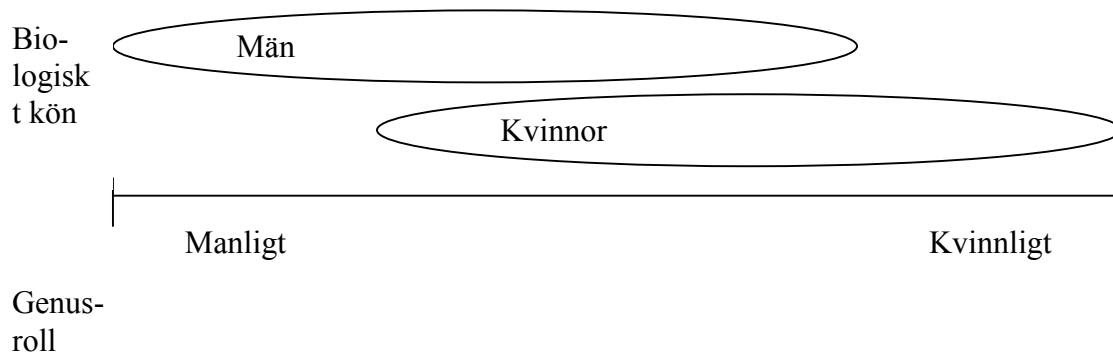
Den traditionella synen på män och kvinnor

Den feministiska synen på män och kvinnor

Min syn på män och kvinnor

Då det är helt omöjligt att exakt avgöra var biologin slutar och var kulturen börjar är det mycket riskabelt att bygga sin politik på ett kollektivistiskt synsätt där det är staten och inte individerna som avgör hur de vill leva sina egna liv. Om individerna själva får bestämma över sina egna liv kommer de att välja rätt oavsett om vi främst är biologiska eller sociala varelser. Är vi biologiska varelser väljer vi automatiskt rätt utan något statligt tvång och är vi sociala varelser är det upp till oss själva att välja livsstil utan något statligt tvång. En regering i Stockholm kan knappast avgöra hur alla ska leva för att erhålla ett så bra liv som möjligt. Politik ska inte utgå från att blidka en överideologi utan det ska handla om att ge så goda förutsättningar som möjligt för varje individ att skapa sin egen lycka. Föreställ er själva om särartsfeministerna och särartsteoretikerna har rätt angående de biologiska könsskillnaderna. Vore det inte en katastrof ifall regeringen gick emot denna naturgivna storhet genom att tvinga människor att leva såsom eliten vill att folket ska leva. Man skulle alltså gå emot

naturens gång och därmed skapa stor ångest och smärta hos folket då män som inte är gjorda för hushållsarbete och barnpassning tvingas till detta samt att kvinnor som inte är gjorda för förvärvsarbete och karriärtävlingar tvingas till att leva som män. Barnen far illa, precis som föräldrarna. Om staten ska bedriva en kollektiv politik måste vi utgå från att staten som en enskild organism är fullständigt medveten om hur verkligheten ser ut. Männskligheten tar en stor risk när man låter eliten styra alltför mycket över biologin.

Om vi i stället skulle ha det andra scenariot där könsskillnaderna främst är sociala, vad händer då med de familjer som fortfarande vill leva i en traditionell kärnfamilj? Om det inte finns några universella och biologiska könsskillnader då kommer ju varje individ att ha egna unika preferenser. Ska då staten motarbeta vissa familjebildningar bara för att överideologin säger så? Då har man ju begränsat människors valfrihet. Det är paradoxalt att feminister som inte tror på någon naturlig grund lika för alla helt plötsligt tror att alla människor vill leva såsom likhetsfeministerna förespråkar, dvs. ett karriärliv. Att krossa kärnfamiljen kan enbart vara rätt då man är objektivt säker på att det inte existerar några biologiska skillnader mellan män och kvinnor samtidigt som kärnfamiljen tvingar människor att leva på ett sätt som de själva innerst inne inte vill leva. Men hur kan Gudrun Schyman och Margareta Winberg veta hur jag vill leva? Hur min mamma och pappa vill leva? Om det är människor själva som konstruerar skillnaderna mellan könen då är det också människor som konstruerar sina egna sanningar. Gudrun Schyman kan inte veta vad andra vill såvida hon inte är en övermänniska. Men eftersom jag inte tror på övermänniskans existens förespråkar jag en neutral stat som inte särbehandlar eller prioriterar vissa grupper före andra genom lagstiftning, propaganda i utbildningen eller ekonomiska orättvisor såsom maxtaxa och föräldraförsäkringar. Risken med kollektivism är alltså tvåsidig! I ett kollektivistiskt Sverige spelar det således ingen roll vem som har rätt, likhetsfeministen eller särartsfeministen, med kollektivismens politik blir båda alternativen katastrofer.

Många likhetsfeminister ser män och kvinnor som positioner på en skala där könen utgör två motpoler. Dessa positioner skapas genom att män och kvinnor identifierar sig med en viss position genom uppfostran och osynliga normer. Män härmar andra män och uppfattas därmed som män medan kvinnor härmar kvinnor och uppfattas därmed som kvinnor. Den kvinna som härmar män uppfattas dock inte som en man utan som något avvikande. Detta ska utgöra ett bevis, enligt likhetsfeminister såsom Nina Björk¹⁶⁷, att kvinnlighet och manlighet inte är något biologiskt utan något konstruerat. Hur kan man komma fram till det? Även om kvinnor lyckas leka män behöver inte det betyda att det inte finns en naturlig kvinnlighet. Det enda de skapar är förvirring och queer, vilket verkar vara en förutsättning för att individer ska kunna tänka själva. Queer-inriktningar ifrågasätter om det existerar några naturliga sexualiteter. Enligt queerförespråkare är alla sexualiteter konstruktioner. Att män blir män och kvinnor blir kvinnor beror på repetitioner och imitationer som bygger på historiska diskurser, dvs. att män och kvinnor är två motsatta roller. Det är associationer som avgör hur en person uppfattas. Det räcker inte med att kvinnor leker män, samhället måste sträva efter att dessa kulturella sanningar raderas. När kvinnor och män delas in i stereotyper hämmas män och kvinnor. Daniel Goleman och Claude Steel kallar detta för stereotypotet. När människor betraktar en människa som en stereotyp kommer profetian att bli självuppfyllande. Studier visar att tjejer blir sämre på matematik och naturvetenskap på grund av att förväntningar är lågt ställda på tjejer.¹⁶⁸ Men borde inte samma sak gälla pojkar som är bråkiga? Eller pojkar som får sämre betyg än flickor? Det kan ligga något i detta, men man får inte dra det för långt.

¹⁶⁷ Björk, Nina: *Under det rosa täcket – Om kvinnlighetens vara och feministiska strategier*, Wahlström & Widstrand, 1996

¹⁶⁸ Goleman, Daniel: *Känslans intelligens och arbetet – emotionell intelligens och social kompetens i arbetslivet*, W&W, 1998

Det viktiga är att man börjar behandla människor som individer och inte som stereotyper. Ingenting löses genom att skylla på samhället.

En parallell skulle kunna göras till misshandel. Hur många tänker på kvinnor som blir misshandlade av män när man talar om misshandel? Det gör nog de flesta. Men är detta sant? Bör man inte även ifrågasätta denna kulturella sanning? För det är väl inget biologiskt faktum att män slår mer än kvinnor? Inte enligt feminismen i alla fall! Hur kan vi veta att det verkligen är så utan att verkligen undersöka saken? Kommer inte de associationer som hör ihop med begreppet misshandel styra samhällets värderingar samt samhällets lösningar på de problem som finns? Bara för att kulturen uppfattar män som män behöver inte män vara män precis som att misshandel inte behöver enbart handla om kvinnomisshandel.

Många queer-inspirerade feminister såsom Ingemar Gens påstår att skillnader mellan könen är mindre än skillnaderna inom könen och därmed kan man avfärda könsskillnader.¹⁶⁹ Kan så vara att skillnaderna är större inom könen, men vad spelar det för roll? Det är ju genomsnittet och medianen som är viktigast, i alla fall när det gäller lönestatistik. Varför detta undantag? Med det resonemanget kan vi heller inte säga att kvinnor föder barn och män inte eftersom det är en för grov generalisering. Alla kvinnor kan inte föda barn trots att de föds med en kvinnas kropp. Det betyder alltså att skillnaden mellan kvinnor som kan föda och kvinnor som inte kan föda är lika stor som skillnaden mellan de kvinnor som kan föda barn och alla män som inte kan föda barn. Med andra ord är det inte en kvinnlig egenskap att föda barn. Sådana underliga slutsatser kan man ju givetvis inte dra. Det blir ju absurt.

Det verkar som att likhetsfeminister lider av en överdriven rädsla för biologiska förklaringar. De verkar associera biologi med eugenik (rasbiologi) och könsförtryck. Men leder biologiska förklaringar oundvikligen till könsförtryck? Absolut inte! Män och kvinnor kan vara lika mycket värda trots att det existerar biologiska skillnader. Både män och kvinnor kan förvärvsarbeta inom alla områden även då män och kvinnor är biologiskt olika. Bara för att kvinnor har en viss biologisk kompetens behöver inte det betyda att kvinnor måste vara barnskötare. Det kan vara så, men behöver inte vara så. De kan faktiskt använda sin biologiska kompetens inom teknologin genom att komplettera mäns biologiska kompetens. Bara för att det historiskt har funnits ett samband mellan biologiska argument och könsförtryck behöver inte det betyda att alla biologiska förklaringar är konservativa eller sexistiska. Genom att identifiera de biologiska skillnaderna kan vi göra något åt det, precis som synliggörandet av sociala skillnader leder till att vi kan agera för att förhindra de stagnerande könsrollerna. Biologiska faktorer kan förändras, men det tar oftast längre tid än förändringar av sociala faktorer. Men genom att identifiera biologiska faktorer kan man planera sina liv bättre. Därför vore det dumt att utesluta en av de två alternativa förklaringar som finns till könsskillnader. Felet med nazisternas och andra rasbiologers idéer var inte att de studerade mänsklig biologi utan att de sökte och fann alltför enkla svar på komplexa frågor¹⁷⁰. Låt oss inte göra samma misstag igen. Dessutom blir det absurt att föra ett sådant resonemang eftersom många samhällsforskare (inklusive genusvetare) har missbrukat samhällsvetenskapen. Ett exempel på det är Sovjetunionens Lysenko som strävade efter den nya sovjetmänniskan som var mindre egoistisk. Tanken var alltså att människan var en social varelse som skulle kunna avprogrammeras (i dag heter det dekonstrueras) för att sedan kunna omprogrammeras (i dag heter det rekonstrueras). Han kallades förvisso för biolog men hans idéer var snarare kulturradikala, särskilt med tanke på att han fick för sig att han kunde förvandla vete till råg och granar till tallar osv.¹⁷¹ Fler exempel är 1600-talets häxprocesser

¹⁶⁹ Gens, Ingemar: *Från vagga till identitet – Hur flickor blir kvinnor och pojkar blir män*, Teorin bakom pedagogiken på förskolorna Björntomten och Tittmyran, Seminarium – Utbildning & förlag, 2002

¹⁷⁰ Milberg, Per, växtekolog: *Arv eller miljö?*, finns_biologismen@slu.se
<http://members.chello.se/pangea/index.html>, 1998

¹⁷¹ Hansson, Tommy: *Ondskans imperier – Tre ideologiska frestelser 1871 – 1991*, Contra, 2002

som doldes bakom en dimridå av vetenskaplig dräkt. Psykologi och sociologi mm. måste ju genast elimineras då psykologiska teser missbrukades. Bara för att kvacksalvare såsom Lysenko och flumakademiker såsom Judith Butler missbrukar samhällsvetenskapens fina namn kan man väl inte avfärda all sociologisk forskning?

Enligt Rigmor Robert och Kerstin Moberg¹⁷² är kunskapen om könsskillnader viktig att beakta eftersom det finns specifika kvinnosjukdomar, dvs. sjukdomar som främst drabbar kvinnor. Skulle dessa sjukdomar såsom fibromyalgi bero på kulturen? Inte särskilt troligt. Visst har många kvinnor det gemensamma att de har ansträngande arbeten, såsom sjuksköterskeyrket och lokalvårdareyrket, men varför skulle det avvika från manligt ansträngande arbeten såsom elektrikeryrket och industriarbete? Kan det ha något med mans- och kvinnokroppen att göra? Vissa använder den bristande forskningen inom medicinen kring kvinnors kroppar som ett bevis för patriarkatet. Men det man glömmer är att man inte forskar kring mäns problem med övergångsåldern, det som hos kvinnor kallas klimakteriet. Det enda man tar upp är att män blir perversa och desperata gubbar med ålderskomplex. Men har man försökt förstå detta problem mer ingående? Varför inte? Antagligen för att män inte pratar lika mycket om känslor utan försöker i stället uthärda som en ”riktig man”.¹⁷³ Borde inte detta då vara ett bevis för matriarkatet? Det finns fler exempel där man inte tar hänsyn till mäns problem i lika stor utsträckning som kvinnors. Det kanske har något med de traditionella krav som ställs på män att arbeta med musklerna medan kvinnor ska arbeta med relationer. Då blir det naturligt att man satsar mer på mäns problem än kvinnors problem eftersom dessa problem syns mer. Däremot syns inte psykologiska problem lika väl och därför kommer många människor i skymundan, främst män eftersom det är deras traditionella roll.

Med denna utveckling i baktanke har det blivit fult att vara manlig medan allt som är kvinnligt är vackert. Är inte detta en felaktig väg att gå, inte enbart för feministkritiker som jag, utan även för feminister som inte tycker att man ska cementera könsskillnaderna? Ett exempel är att så kallade grabbhumor inte är roligt utan det är enbart kvinnohumor som är roligt. Det är patetiskt när killar skämtar om kvinnor, men när det är tvärtom då är det helt plötsligt jätteroligt.¹⁷⁴ Jag tycker båda sorter är roliga, min favorit är beskrivningen av en man: Testosteronförgiftad varelse. Låt oss skippa överkänsligheten och låt oss leva i stället.

¹⁷² Robert, Rigmor., Moberg, Uvnäs, Kerstin: *Hon & han – födda olika*, Brombergs, 1994

¹⁷³ Fant, Maj: *Eftertryck – om ensamhet, sex och samlevnad 1985 – 1995*, Natur och kultur, 1995

¹⁷⁴ Blanksvärd, Anna: *Kvinnor är mycket roligare än män*, Aftonbladet 2002-09-30

Slutligen önskar jag att man lägger ned argument om att biologiska förklaringar är cirkelresonemang eftersom samma sak gäller kulturella förklaringar. Många feminister anser att Darwins naturliga urval där den som anpassar sig bäst efter omständigheterna är den som överlever och den som överlever är den som anpassar sig bäst efter omständigheterna. Detta är mest lek med ord eftersom de som tror på biologin redovisar indikatorer som visar på att människor och djur väljer sina partner efter naturligt urval. Ett större problem är följande: ”Det blir lättare för gruppen att identifiera och påverka könsspecifika mönster om arbets- och livsvillkor belyses ur ett genusperspektiv.”¹⁷⁵ Det blir alltså lättare att identifiera könsspecifika mönster om arbets- och livsvillkor belyses ur ett könsspecifikt mönsterperspektiv. Detta måste synliggöras. Förvisso finns det indikatorer som visar på att könsskillnader kan bero på kulturella förklaringar, men att bevisa könsskillnader genom att utgå från könsskillnader kan inte jämföras med att studera människors beteende och sedan skapa en teori om naturligt urval. Den som vill läsa mer om biologiska könsskillnader rekommenderas att läsa Rigmor Roberts och Kerstin Uvnäs Mobergs bok ”Hon och han – födda olika”¹⁷⁶, Anne Campbells bok ”A mind of her own”¹⁷⁷ samt Steven Pinkers bok ”The blank slate”¹⁷⁸.

Manlig respektive kvinnlig idrott

Med tanke på den likhetsfundamentalism som råder i dagens samhälle borde feminister förespråka en könsneutral idrott där män och kvinnor konkurrerar med varandra om platser i fotbollslag och hockeylag mm. Men det gör de i regel inte. Varför? Därför att det inte är realistiskt. Men om det är så orealistiskt hur kan man då betrakta biologiska förklaringar till könsskillnader som nonsens? Det har ju betydelse i en viss utsträckning, frågan är dock i hur stor utsträckning. I stället för att svara på detta förutsätter likhetsfundamentalisterna att det inte existerar några biologiska skillnader. Man enbart låtsas som att vi lever i en värld där män och kvinnor är identiskt lika varandra.

Vad är då bäst för kvinnoidrotten? Att ha separata verksamheter eller gemensam verksamhet med män? Det finns fördelar med båda tillvägagångssätten. Fördelen med att ha separata verksamheter är att kvinnor då får en bättre chans att visa vad de går för, de får en period på sig att visa hur duktiga de kan bli. Män har redan haft denna period. I dag håller det svenska damlaget i fotboll samma klass som ett divisionfemlag inom herrfotbollen. Att då tala om könsstrukturer när herrfotbollen är normen för fotbollen är underligt då män är bättre än kvinnor på grund av biologiska orsaker såsom större syreupptagningsförmåga, muskelmassa mm. Andra rationella förklaringar är att kvinnor än så länge inte har fått möjlighet att utveckla sina förmågor i tillräckligt stor utsträckning på grund av könsrollssamhället. Det tar ett tag innan man uppnår en nivå som kan locka en större publik. Givetvis väljer den fotbollsintresserade att titta på en match i Allsvenskan framför en match i division fem. Det är inget sexistiskt med det.

Nackdelen med separata verksamheter är att kvinnor inte möter ett lika starkt motstånd då de möter varandra i stället för mot män. Men då utgår man ifrån att kvinnor har en chans mot män vilket i dag är osannolikt. Om kvinnor ska konkurrera med män i det svenska landslaget kommer knappt någon kvinna att platsa i laget. Då är risken stor att många kvinnor tröttnar

¹⁷⁵ Folkhälsoinstitutet: *Hälsa, Arbetsliv, Kvinnoliv (HAK)*, 1998

¹⁷⁶ Robert, Rigmor., Moberg, Uvnäs, Kerstin: *Hon & han – födda olika*, Brombergs, 1994

¹⁷⁷ Campbell, Anne: *A mind of her own: The evolutionary psychology of women*, New York, Oxford university press, 2002

¹⁷⁸ Pinker, Steven: *The blank slate - the modern denial of human nature*, Penguin Putnum, 2002

och då har man inte uppnått några framgångar alls, och kommer aldrig att göra det heller. Kanske kan kvinnor med hjälp av evolutionen eller genom hormonbehandlingar mm. uppnå samma nivå som män, men innan vi är där är det nog till kvinnors fördel att spela i egna serier. Dock är jag skeptisk till varför män och kvinnor ska vara uppdelade när det gäller sporter såsom bowling och curling. Hur kan syreupptagningsförmåga och muskelmassa påverka utfallet i dylika sporter?

Idrottsarenan är en tydlig illustration över hur könsskillnaderna fungerar. På elitnivå har könsskillnaderna en stor betydelse. De tio procent bästa kvinnorna uppnår inte på långa vägar samma klass som de tio procent bästa männen. Då knappt någon motstrider detta faktum är det konstigt att många politiskt korrekta kräver att damfotboll ska visas på tv. Hur många divisionfemmatcher visas på tv? Varför ska vi särbehandla kvinnor? Om kvinnor inte uppnår en hög kvalitet då kan de heller inte räkna med någon publik och därmed heller ingen sändningstid i tv. Men å andra sidan har Umeås damlag visat att det går att skapa intresse för damfotboll. Det sker dock inte utan arbete.

Dessa förhållanden mellan den manliga och den kvinnliga eliten betyder dock inte att den sämsta fotbollspelaren bland män är bättre än den bästa fotbollspelaren bland kvinnor. Många genusvetare såsom Ingemar Gens försöker blanda bort korten genom att påstå att skillnaderna mellan könen är mindre än skillnaderna inom könen. Men detta har ju ingen praktisk betydelse då eliten inom idrottens värld utgörs främst av män.

Annika Sörenstams utmaning av manliga golfspelare var ett intressant och bra försök att avancera. Hon satsade friskt men lyckades inte helt och hållet med sin kupp. Feminister gör detta till en genusfråga och påstår att Annika Sörenstam utmanade manssamhället och patriarkatet. Detta är inget annat än skitsnack. Annika Sörenstam höll inte måttet, inte ens i en sportgren där muskelstyrka inte borde ha en så stor betydelse. Idrottsforskaren Håkan Larsson har fått för sig att det finns ett jämförelsetabu inom idrotten. Det är inte politiskt korrekt att jämföra resultaten mellan män och kvinnor. Och detta skulle vara beviset för manssamhället? Jojo, det är väl snarare så att det är beviset för feministsamhället. Nu är det ju så att män tjänar på att jämföra sina resultat med kvinnor, kvinnor förlorar på det. Så hur kan man då få det till en feministfråga? Håkan Larsson har sedan kommit fram till att det är statusberikande för en kvinna att utmana män eftersom hon då stiger i hierarkin medan män sjunker i hierarkin ifall de skulle börja tävla i kvinnlig idrott. Den första frågan som ploppar upp i mitt huvud är: Vad sjuttusningen sysslar de med inom idrottsakademien?

Sedan försöker jag förstå sambandet mellan prestationer och hierarki. Den som vinner en golftävling har presterat något och fått ett pris för sin bedrift. Det kan man ju kalla en hierarki om man så vill. Men hur kan man göra det till en jämställdhetsfråga eller en patriarkatsfråga? Kvinnor har ju rätt att ställa upp inom den manliga idrotten. Är det verkligen möjligt för en man att ställa upp i en kvinnlig tävling? Om kvinnor vore exakt lika bra som män skulle det inte vara degraderande för män att tävla mot kvinnor, alltså har köns- och genusfrågan ingenting med saken att göra. Sedan avslutar Håkan Larsson med det mest löjliga påstående som går att hitta (undantaget ROKS samlade meriter). Sörenstam utmanar, enligt Larsson, synen på att män och kvinnor har fysiska skillnader som gör att män och kvinnor måste hållas åtskilda. Det finns ingenting som tyder på att kvinnor någonsin kommer att uppnå samma nivå som män inom de flesta idrottsgrenar. Kvinnor kan gärna få utmana män inom bowling och curling och göra det till en feministgrej eftersom det inte existerar några logiska anledningar till att fysiska skillnader ska ha någon betydelse. Men att göra golf och fotboll till en feministgrej är bara löjligt så länge ingen kvinna lyckas besegra männen.¹⁷⁹

¹⁷⁹ Larsson, Håkan: *Sörenstam utmanar tankar om rättvisa*, Nationella sekretariatet för genusvetenskap, 2003-05-28

Under Det Rosa Täcket

Den som vill sätta sig in i feminismens teorier om sociala konstruktioner bör läsa Nina Björks bok "Under det rosa täcket". Den är en välskriven bok som ger en mer nyanserad bild av jämställdhetsdebatten än vad många andra feministiska böcker ger. Nina Björk är litteraturvetare och har i "Under det rosa täcket" analyserat texter i olika tidningar, såsom Elle, Aftonbladet, Expressen, Illustrerad vetenskap m.fl. Den som vill läsa en bok om feminism av en feminist utan att få en feministisk chock rekommenderar jag Nina Björks bok. Hon är den mest nyanserade och sakliga feminist jag har stött på. Nina Björk är mer medveten om de idéer som ligger bakom feminismens grunder och är också mer konsekvent än vad många feminister är. De feminister som säger sig vara likhetsfeminister samtidigt som de sminkar sig och låter mannen betala krognotorna borde verkligen läsa Nina Björk. Hon är också medveten om att hennes värderingar är just värderingar och inget annat. Precis som särartsfeministernas grundförutsättningar är värderingar. Men samtidigt krånglar hon till det genom att påstå att patriarkatet är ett faktum medan tolkningen av detta faktum är en värdering. Denna värdering styr sedan uppfattningen om vad som bör göras. Jag tycker Nina Björk sviker sitt postmoderna arv när hon påstår något liknande.

Även om hon är mer saklig och nyanserad än vad många andra feminister är anser jag att hon är något nedvärderande mot särartsfeminister. Som ett exempel döper hon om särartsfeministerna till livmoderfeminister och gör också många parodier på deras värderingar. Hon verkar inte ta särartsfeministernas och särartsteoretikernas teorier på allvar. Hon förkastar dem snarare än att förklarar bort dem. Nina Björks utgångspunkt är att män och kvinnor är lika av naturen. Med andra ord är det kulturella faktorer som styr könsskillnaderna. Hon beskriver en första feministisk strategi som att försöka uppvärdera de kvinnliga egenskaperna så att kvinnorollen blir lika mycket värd som mansrollen. Nina Björk anser dock inte att detta räcker eftersom feministerna då tar en alltför stor hänsyn till det rådande patriarkatets struktur. För att helt bryta patriarkatet måste alla attityder och förväntningar om könets olikhet försvinna. Flickor ska inte födas med rosa täcken och pojkar ska inte födas med blåa täcken. Detta resonemang bygger på att flickor redan på BB påverkas av föräldrarnas förväntningar. Jag tycker att det är alldeles för naivt att tro att barn påverkas på ett så tidigt stadium. I detta stadium bryr de sig enbart om biologiska behov såsom hunger mm. Att helt bortse från biologi är ett ideologiskt ställningstagande som inte har något med vetenskap att göra. Bara för att biologin har haft sina brister betyder inte det att även feminismen bör skapa brister.

Hon är något inkonsekvent när hon försvarar kvoteringar, främst Carl Thams professurer, eftersom hon vill uppnå en feminism bortom Kvinnan med stort K. Om man delar upp män och kvinnor på detta sätt då har man ju cementerat könsrollerna och motverkat de attityder som ska leda till det könlösa samhället. Kvinnor får gå före eftersom de är just kvinnor. Även om det skulle vara så, som Nina Björk påstår, att män har varit kvoterade sedan tidigare, så blir det knappast bättre av att man inför nya kvoteringar. Hon tar även avstånd från tanken om kvinnan som moder eftersom mannen likaväl kan ta hand om barnen. Några biologiska faktorer tar hon inte någon hänsyn till. Om kvinnor vill vara hemma med sina barn tycker inte jag att Nina Björk ska moralisera över det. För samtidigt påstår hon att om kvinnor är biologiska varelser då kommer kvinnor att välja rätt även om vi ger kvinnor andra alternativ än moderskapets ideal.¹⁸⁰ Ja men då så! Låt då människor leva sina egna liv!

¹⁸⁰ Björk, Nina: *Under det rosa täcket - om kvinnlighetens vara och feministiska strategier*, W&W, 1996

Privatisera könsrollerna

De könsroller som överideologin, likhetsfeministerna, vill upplösa är de kollektiva rolluppsättningar som skapats genom mänsklighetens historia. Som ersättning för dessa roller försöker likhetsfeministerna lansera den jämställda kvinnans roll vilket är ännu en kollektiv rolluppsättning. Feministerna är precis som de förhatliga "biologisterna" extrema fundamentalister som inte ens försöker inta ett nyanserat perspektiv. De mässar gång på gång de dogmatiska harangerna utan att ens lyssna på andra debattörer med annorlunda perspektiv.

Dagens människor härstammar från ett könsrollssamhälle som i mångt och mycket har styrt våra beteenden. Vårt könsrollsarv från nomadsamhället (och ännu tidigare) där män hade vissa uppgifter på grund av sin muskelstyrka och där kvinnor hade andra uppgifter på grund av sin förmåga att föda barn påverkar vår nutid. Dessa uppgifter kom att ge könen olika roller vilket blev tydligare ju mer utvecklingen framgick. I jordbrukssamhället blev rollfördelningen ännu större än i nomadsamhället på grund av att vissa arbeten på gården såsom plogning krävde ännu mer muskelstyrka än tidigare. När industrialiseringen och urbaniseringen tog vid levde könsrollerna kvar genom att männen var de som skulle försörja familjen genom förvärvsarbete inom industrin.

Till en början krävdes en viss muskelstyrka vilket var en konkurrensnackdel för kvinnor. Men i takt med teknikutvecklingen blev det mer möjligt för kvinnor att ta arbete vid traditionellt manliga yrken. När den offentliga sektorn expanderade efter andra världskriget blev det automatiskt kvinnor som sökte sig till dessa jobb. Män hade ju redan arbeten. Då försörjningsplikten låg på männen var det många som ansåg att kvinnor skulle lämna företräde för män samt inte pressa ned lönerna med högre utbud av arbetskraft. Detta problem gick att undvika genom satsningen på den offentliga sektorn vilket ökade efterfrågan på arbetskraft i lika stor utsträckning som utbudet. Då kvinnor främst hamnade inom den offentliga sektorn kom lönerna för kvinnor att hamna efter männens löner eftersom konkurrensen bland kvinnors arbetsgivare var nära på obefintlig. Dessutom ansåg många att kvinnor inte behövde några högre löner eftersom män hade försörjningsplikt. Denna plikt var till och med inskriven i lagen¹⁸¹.

De flesta feminister anser att de största orättvisorna mellan könen uppkom antingen under jordbrukstiden eller under industrialiseringen.¹⁸² När människor var nomader och levde i grupper var relationen mellan män och kvinnor någorlunda rättvis. Arbetsfördelningen var någorlunda jämställd. Männen jagade djur på fältet medan kvinnorna samlade in mat genom att plocka växter mm. i närheten av lägret. Enligt vissa uppskattningar samlade kvinnor in 60 – 70 % av all föda¹⁸³. Hur man nu kan räkna ut det! Men det är och andra sidan inget konstigt om kvinnorna lyckades samla in mer än männen eftersom de två arbetsuppgifternas natur skilde sig åt. Då gruppen behövde både kött och växter gjorde båda könen nytta. Männens insamling av mat var mer godtycklig eftersom jaktlyckan varierade. Ibland kanske de inte lyckades fånga något djur alls, ibland kanske de lyckades få jättemycket kött. Uppdelningen i roller var rationell på den tiden eftersom män har större muskelkrafter och eftersom kvinnor är de som har förmåga att föda barn och amma. Då barnen behövde sin mamma i närheten för amningens skull kunde hon inte röra sig så fort och obehindrat som det krävdes för att jaga, därför fick kvinnorna samla in växter samtidigt som de såg efter barnen. Dessa naturliga begränsningar har vår kultur besekrat med hjälp av teknologi och preventivmedel mm.

¹⁸¹ Makt, så klart: *Mäns historia - Vad är en riktig karl*, <http://www.jamstalldhet.nu>, 2002-11-09

¹⁸² Bland annat: Beauvoir, de, Simone: *Det andra könet*, Pan, 1949, French, Marilyn: *Det eviga kriget mot kvinnan*, Natur och kultur, 1992 och Wikander, Ulla: *Delat arbete, delad makt*, Åström, Gertrud., Hirdman, Yvonne: *Kontrakt i Kris*, Carlsson Bokförlag, 1992

¹⁸³ Stahlman, Bengt: *Könsrollernas Maskerad*, Studentlitteratur AB, 1998

Detta arv har satt sina spår på vår nutid. Arvet och miljön är en förklaring till dagens situation och inte en ursäkt för alla individer som inte lever som de själva önskar. Det är upp till oss själva, varje individ, att skapa sina egna liv. Detta kan vi göra när vi är medvetna om de förutsättningar som föreligger. Som jag tidigare har beskrivit har vi under mänsklighetens historia utvecklat en kollektiv rolluppsättning (stereotyper) som bygger på könstillhörighet, etnicitet, nationalitet och social klass mm. En man ska vara stark, aggressiv, tålmodig och rationell medan en kvinna ska vara vårdande, omsorgsfull och emotionell. En svensk är blyg medan italienare alltid är öppna. Småläningar är snåla och svarta män har mycket mer potens än vita män. Alla arbetare dricker öl, tittar på fotboll och röstar på Socialdemokraterna. Som ni ser gäller inte de kollektiva rolluppsättningarna enbart könstillhörigheten utan även andra egenskaper och tillhörigheter. Dessa kollektiva rolluppsättningar är hämmande för den enskilda individen och därmed också för samhället som helhet. Med tiden har vi förbättrat vår tillvaro och har på så sätt ökat vårt eget handlingsutrymme. Ursprungligen hade vi ett mycket begränsat handlingsutrymme, även om vi antagligen hade kunnat välja annorlunda än vad vi gjorde. I dag har vi så gott som alla förutsättningar som krävs för att skapa det samhälle som bygger på individer i stället för på kollektiv.

I stället för dessa kollektiva rolluppsättningar bör vi införa privata rolluppsättningar. Låt var och en skapa och välja sina egna roller och skriva sina egna livsmanuskript. Roller kommer alltid att finnas eftersom förväntningar, attityder, kategoriseringar, förenklingar av verkligheten och erfarenheter styr våra uppfattningar. En människa kan inte vara allt på en och samma gång men kan välja olika roller under olika perioder av sitt liv. En människa kan vara hippie som ungdom och konservativ moralist som pensionär, men man kan inte inneha båda roller samtidigt. En människa ska ha möjligheten att välja sin egen roll, att kunna välja roller såsom hippie, hemmafru, hemmaman, punkare, kristen mm. utan att någon annan moraliserar och lägger sig i. En människa ska inte behöva tvingas till en roll enbart för att han/hon föds med en viss könstillhörighet, hudfärg eller i en viss samhällsklass. Men å andra sidan är det upp till var och en att utmana kollektiva rolluppfattningar. Ingenting händer om man förväntar sig att någon annan ska fixa allt eller att alla ska rätta sig efter en människas livsval. Staten ska inte lägga sig i rolluppsättningen utan ska erbjuda varje individ möjligheten att välja sin egen roll eller egna roller. Den som inte väljer har också gjort ett val, dvs. att låta andra bestämma. Utifrån dessa individuella roller kan det visa sig att normen fortfarande är heterosexualitet eftersom majoriteten väljer denna roll. Detta betyder inte att minoriteten ska förlora rätten att välja rollen homosexualitet (om man nu väljer sin sexuella läggning vilket är ett måste om man helt utgår från en social förklaringsmodell). Om det är biologin som avgör våra val då kommer vi automatiskt att välja rätt. Om könsrollerna i stället bygger på sociala faktorer är det upp till var och en att välja sin roll som passar.

Det viktigaste är inte om könsrollerna beror på sociala eller på biologiska faktorer utan det viktigaste är att ingen tvingas till något som han/hon inte själv vill. Om biologiska faktorer, dvs. den traditionella och kollektiva rolluppsättningen, är den objektiva sanningen kommer staten tvinga människor att leva på ett onaturligt sätt då staten dikterar rolluppsättningen. Kvinnor och män tvingas leva som om att de vore identiskt lika trots att de biologiskt sett är olika. Detta kommer att skapa frustration, missnöje och allmänt lidande. Barnen skulle förlora all kontakt med sina biologiska förutsättningar eftersom de tvingas till en kollektivt statlig rolluppsättning som inte passar ihop med människans gener. Att leva mot naturlagarna leder till ett ofantligt lidande hos människor som inte kan förlika sig med sitt onaturliga leverne. Om det å andra sidan är sociala faktorer som objektivt styr könsrollerna kommer människor må dåligt av statens inskränkningar i valfriheten. Även om en kvinna av egen vilja skulle välja rollen hemmafru skulle det vara ekonomiskt omöjligt. Staten, dvs. likhetsfeministerna, likformar alla människor till en enda rolluppsättning.

Den rolluppsättning som överideologin, likhetsfeminismen, förespråkar är den roll där alla ska förvärvsarbeta sex eller åtta timmar per dag, göra karriär, vara hemma med sina barn i några månader utan möjligheter att själva bestämma hur länge och utan att kunna fördela ledigheten själva. Staten betror inte människor att välja själva utan styr och tvingar människor genom maxtaxa och föräldrapenning mm. som främst ger höginkomsttagare mer utrymme på bekostnad av låginkomsttagare. Feministerna, dvs. överideologin, skapar en kollektiv rolluppsättning där allt som avviker från den gråa massan är något felaktigt och fult. Feministerna gör sitt bästa för att skapa en kvinnoroll, den jämställda kvinnan som inte är för söt, utan är mer självständig, egoistisk, elak och totalt oberoende av andra. För mig är en jämställd kvinna en kvinna som ges möjligheten att välja den roll som hon själv önskar, inte en roll som överideologer önskar. För mig är inte en jämställd kvinna en kvinna som måste vara som Britney Spears eller som Margaret Thatcher för att respekteras. I stället för att hela tiden kollektivera kvinnor och män vilket det traditionella könsrollssamhället och överideologin, likhetsfeminismen, gör bör samhället behandla alla människor som individer utan att på konspirationsmanér utse ordet ”individ” som synonym till ordet ”man”. Bemyndiga den enskilda människan genom att låta var och en skriva sitt eget livsmanus, med egna skapade roller, utan några pekpinningar från överideologer och moralister. Skippa de två fundamentalistiska föreställningarna 1. ”Allt handlar om biologi” och 2. ”Allt handlar om social inlärning” och fokusera i stället på individuella val.

När det borgerliga samhället tog över efter det feodala samhället samt när industrialiseringen tog vid ökade skillnaderna mellan manligt och kvinnligt. Detta gällde främst i de högre klasserna där borgerliga kvinnor inte skulle röra på sig alltför mycket. De stod över arbetarklassens män och kvinnor och de var oftast arbetsledare för de kvinnor som arbetade i överklassens hushåll.¹⁸⁴ Idealet för dessa kvinnor var att inte arbeta utan ägna sig åt välgörenhet, tejudningar eller något liknande. De blev alltför ofta bleka, förklenade och uttråkade.¹⁸⁵ Arbetarkvinnorna var, till skillnad från de borgerliga kvinnorna, tvungna att arbeta för att arbetarfamiljerna skulle kunna försörja sig. Med andra ord var det enbart de borgerliga kvinnorna som skulle hålla sig med kvinnoideal med hjälp av arbetarkvinnorna. Det var bland annat därför många socialister och marxister ansåg att arbetarkvinnorna skulle hålla sig borta från de borgerliga kvinnornas befrielsekamp. Arbetarkvinnorna hade mer gemensamt med arbetarklassen än med kvinnoklassen. Både arbetarklassen och kvinnoklassen utsattes för en ideologisering som försvarades av de kristna konservativa i samhället. Ideologin gick ut på att arbetare föddes till arbetare och skulle inte kräva mer än vad de hade rätt till. Man föds med andra ord till arbetare. Det är därför riktigt av arbetsgivare att utnyttja arbetarnas arbetskraft. Denna ideologi fick starkt understöd från kristendomen som ansåg att var och en ska hålla sig på sin plats. Kvinnorna ansågs också vara födda till en viss klass som inte skulle kräva mer än vad de hade rätt till. Även denna ideologi fick starkt understöd av kristendomen. Kvinnor föddes till kvinnor. Det är ur den synvinkeln man skulle kunna betrakta Simone de Beauvoirs kända uttryck. Tyvärr har detta tankesätt gått över till sin motsats, dvs. det existerar inga skillnader mellan män och kvinnor. Både män och kvinnor var med andra ord förtryckta. Det var absolut inget exklusivt för kvinnor.

Genusvetenskap – feminismens högra hand

Genusvetenskap är en vetenskap som problematiserar kvinnans underordnade roll i samhället samt könsrollernas betydelse och beskaffenhet. Genus betyder kön men skiljer sig från det

¹⁸⁴ Wikander, Ulla: *Delat arbete, delad makt*, Åström, Gertrud., Hirdman, Yvonne: *Kontrakt i Kris*, Carlsson Bokförlag, 1992

¹⁸⁵ Wollstonecraft, Mary: *Till försvar för kvinnans rättigheter*, Ordfront förlag, 1997, (1792)

biologiska könet som är medfött. Själva ordet kommer från grammatiken och är: "... en språklig indelningskategori som i de flesta språk ursprungligen bygger på kön hos företeelser som betecknas med substantiv"¹⁸⁶. Ordet genus har använts sedan slutet av 1960-talet men fick inte sitt riktiga genombrott förrän 1975 då Gayle Rubin publicerade sin kända artikel i ämnet.^{187 188}

Genus handlar, inom genusvetenskapen, om de könsroller som uppstått på grund av sociala och kulturella faktorer medan kön handlar om de könsskillnader som beror på biologiska faktorer. Yvonne Hirdman importerade detta begrepp till Sverige och utvecklade sin teori om genussystemet. Anledningen till att feminismen har skilt det sociala könet från det biologiska könet är att de lättare ska kunna analysera könsrollernas betydelse. Det är viktigt att dela upp könsskillnaderna i biologiska respektive sociala skillnader eftersom det underlättar förståelsen av och diskussionerna om könet. När någon pratar om genus då förstår alla att det handlar om socialt och kulturellt påverkade könsroller. Eva Lundgren Gothlin menar att det finns fler genus än manligt och kvinnligt. Som exempel tar hon upp en indianstam där de som hade utstående könsorgan var de som klädde sig kvinnligt och de som hade slida klädde sig manligt.¹⁸⁹ Som parallell till detta kan man ta fenomenet flickpojkar och pojkflickor. Flumvetare såsom Butler anser inte att det behövs några åtskillnader eftersom alla könsskillnader beror på sociala och kulturella konstruktioner. Könsorgan och fortplantningsförmåga är bara något som vi människor har inbillat oss. I själva verket kan både män och kvinnor föda barn.¹⁹⁰

Genusvetenskapen riktar även skarp kritik mot den vetenskap, främst naturvetenskap, som förts under historiens gång. All vetenskap har utgått från mannen som norm. När statsvetare och andra vetenskapsinriktningar samt liberala politiker m.fl. talar om individer syftar de enbart på mannen. Kvinnan är, implicit, exkluderad från detta begrepp då hon avviker från mängden och därför är marginaliserad. Detta osynliggörs genom att ordet individ betraktas som neutralt. Därför är synliggörandet av begreppet individ en viktig uppgift för genusvetenskapen. Mycket av dessa tankegångar kommer från postmodernismens tankesätt där subjektet starkt ifrågasätts.

Ända sedan upplysningstiden har man utgått från ett subjekt som på ett objektivt och neutralt sätt kan stå utanför skeendets rum och uppfatta den verkliga sanningen.¹⁹¹ Denna kritik är befogad eftersom ingen människa kan uppfatta den objektiva verkligheten på ett fullständigt sätt. Så fort en människa ska studera ett fenomen måste den data som samlas in tolkas via människans begränsade sinnen och logik. Men att påstå att detta är ett typiskt manligt sätt att tänka är absurt eftersom även kvinnor har tänkt så genom tiderna. Den största objektivisten genom tiderna är en kvinna, Ayn Rand¹⁹², som skapat det filosofiska tankesystemet som gör anspråk på att förklara verklighetens rätta beskaffenhet. Men Ayn Rand är väl en social man som Popova beskriver i sin bok "Elitfeminismen". Att vara kritisk mot objektivism är inte samma sak som att hänge sig åt postmodernt relativisttrask eller att

¹⁸⁶ Norstedts svenska ordbok 1999

¹⁸⁷ Rubin, Gayle. 1975. *The Traffic in Women: Notes on the 'Political Economy' of Sex*. Ur *Toward a New Anthropology of Women*, R. Reiter (red). Monthly Review Press, New York.

¹⁸⁸ Thurén, Britt-Marie: *Genusforskning inom antropologin – antropologiska bidrag till genusforskningen*, Högskoleverket, 2002

¹⁸⁹ Lundgren-Gothlin, Eva: *Kön eller Genus*, Nationella sekretariatet för genusforskning, Göteborg, 1999

¹⁹⁰ Hallberg, Margareta: *Vad är en kvinna och en man?* samt *Kön och genus i feministisk teori*, stencilar från genusvetenskapliga metoder 5p. på Karlstads universitet.

¹⁹¹ Wendt Höjer, Maria & Åse, Cecilia: *Politikens paradoxer - En introduktion till feministisk politisk teori*, Acamedia Adacta, 1996

¹⁹² Rand, Ayn., Peikoff, Leonard: *The voice of reason – Essays in objectivist thought*, The Ayn Rand library, vol. 5, 1990

som amerikanska akademikerfeminister såsom Catharine MacKinnon¹⁹³ betrakta den kvinnliga logiken som mer vetenskaplig än den manliga logiken. Det finns ingen manlig och kvinnlig logik, möjligtvis kvinnliga och manliga perspektiv. Logiska slutledningar måste vara detsamma oavsett om det är en kvinna eller en man som står för slutledningen.

Debatt om genusvetenskap

Genusvetenskap har utvecklats till en politiskt korrekt vetenskap som ska genomsyra hela samhället. Arne Jarrick gjorde det stora misstaget att kritisera genusvetenskapen och fick då ilska svar från Yvonne Hirdman att biologi är helt ointressant. Arne Jarrick försökte påvisa att även konstruktivister, sådana som enbart tror på sociala könsskillnader, tror sig om att ha funnit sanningen. Alla konstruktivister är inte relativister svarade då Yvonne Hirdman. Men om allt är konstruktioner och om människor enbart kan se ett fenomen från ett håll, med ett perspektiv, hur kan man då finna en vetenskaplig sanning? Lösningen bör vara att man tar hänsyn till så många perspektiv som möjligt i en konkurrensinriktad akademi. Men inte om man är genusvetare, nej då väljer man det perspektiv som passar bäst för ens egna syften. Detta, mina vänner, är inte vetenskap. Det är vetenskap att bevisa att biologister har haft fel i vissa frågor såsom sambandet mellan intelligens och storleken på huvudet. Genom att falsifiera detta påstådda samband har man utvecklat vetenskapen.^{194 195 196} Vetenskap måste kunna ifrågasättas för att vara vetenskap.

En annan modig debattör är Bo Rothstein som har kritiserat genusvetenskapen för att vara en politisk vetenskap samt en institution som diskriminerar män. Han riktade bland annat skarp kritik mot den socialdemokratiska regeringen i allmänhet och utbildningsministern Carl Tham i synnerhet, för att de tagit ställning till vilka teorier som är bättre än andra. Det är okey att politiker prioriterar vissa områden, men de ska inte försöka påverka forskarnas teorier och metoder. Enligt tradition ska staten avgöra vilka forskningsområden som bör prioriteras, men metoder och teorier ska vara förbehållet forskningssamhället.¹⁹⁷ Carl Tham dementerade dock påståendet att staten har lagt sig i forskarnas metod- och teorival genom påståendet att han inte tar ställning för någon enskild teori. Med tanke på de kvoteringsförslag och andra centralregleringar som han lagt fram ter sig denna dementi som osannolik. Dessutom skriver han i en proposition följande: ”det är angeläget att genusperspektiv i ökad utsträckning införs i forskningen”¹⁹⁸. Han tillägger också att även genusteoretiska perspektiv ska få möjlighet att utvecklas.¹⁹⁹ Visst, men varför ska man behöva bilda en särskild institution för detta? Varför inte integrera genusperspektivet i sociologin, historiebeskrivningen och statsvetenskapen som ett perspektiv bland flera? Detta förklarar Yvonne Hirdman mycket pedagogiskt med att ”vi måste vara ifred, annars blir vi uppätta”^{200 201}.

Yvonne Hirdmans svar på Bo Rothsteins kritik av att genusteorin har blivit en statsideologi är att Rothstein lider av intellektuell dyslexi. Anledningen till Hirdmans påhopp är att genusteori inte är en teori utan flera teorier som handlar om att män och kvinnor skiljs åt för att upprätthålla ett manssamhälle där mannen är norm.²⁰² Vad detta har med Rothsteins

¹⁹³ MacKinnon, Catharine: *Feminism, marxism, method, and the state*, Signs, 1993

¹⁹⁴ Hirdman, Yvonne: *De konstruerade kropparna*, Svenska dagbladet, 1995-09-23

¹⁹⁵ Jarrick, Arne: *Tid att blåsa av kriget*, Svenska dagbladet, 1995-10-06

¹⁹⁶ SvD: *Gjorde bort sig...*, Svenska dagbladet, 1995-12-10

¹⁹⁷ Rothstein, Bo: *Genusteori och kalla fakta*, Svenska dagbladet, 1996-10-19

¹⁹⁸ Prop 1996/97:5 s 53

¹⁹⁹ Tham, Carl: *Tham vill inte ingripa*, Svenska dagbladet, 1996-10-25

²⁰⁰ Hirdman, Yvonne: Svenska dagbladet, 1995-01-06

²⁰¹ Hebb, Tim., Hoelstad, Peter: *Laddade relationer när kvinnor börjar synas*, Svenska dagbladet, 1995-01-16

²⁰² Hirdman, Yvonne: *Att lägga Rothstein tillrätta*, Svenska dagbladet, 1996-11-01

kritik att göra kan man fundera över eftersom Hirdmans invändning inte förändrar Rothsteins stora poäng, dvs. att staten försöker styra forskningssamhället att använda en viss teori och metod. Låt vara att genusteori är ett knippe av olika teorier, men utgångspunkten för alla dessa teorier är detsamma. Om politiker sagt att man ska satsa på mer forskning om kvinnor eller jämställdhet skulle det vara okey, men nu har politiker föreskrivit ett specifikt perspektiv. Yvonne Hirdman ansåg sig även attackerad när Rothstein i sin artikel kritiserade Hirdman för historieförfalskning när hon använde sig av makarna Myrdals åsikter om kvinno- och barnfrågor i stället för socialministern Gustav Möllers värderingar i sin bok "Att lägga livet tillrätta".²⁰³ Rothstein ansåg att Gustav Möller som minister borde ha haft mer inflytande än vad makarna Myrdal hade. Hirdman ansåg i sin tur, helt apropå, att Rothstein betraktar all genusteori som konspirationsteorier. Lite längre ned i artikeln försökte hon analysera Rothstein som en man som är fobiskt rädd för borgerliga feminister. Rothstein anser, enligt Hirdman, att arbetarkvinnor ska skyddas från dessa feminister. Män blir rädda när politiken förs in på kvinnoområden. Då gäller det att män fixar det på rätt sätt och lägger livet tillrätta. Snacka om konspirationsteorier. Hon lyckas även få Rothsteins krav på att regeringen inte ska prioritera en viss teori till att Rothstein vill förbjuda genusvetenskap. Om det är någon som är låg, så är det väl Hirdman. Rothstein höll sig till saken och har han fel i sin kritik är det bara att argumentera för det. Hirdmans personangrepp tyder på bristande argumentation.²⁰⁴ Rothsteins svar var saklig trots att Hirdman beskrivit Rothstein som dysläktisk mansgris som använder nazistiska argumentationsknep. Rothstein svarade med följande: "hon kan inte se ett bälte utan att genast försöka slå under det". Rothstein framhäver även att han har handlett uppsatser med genusperspektiv vilket bör bevisa att Rothstein inte har något emot genusperspektivet som sådant.²⁰⁵

Yvonne Hirdman är som sagt var en av de första som lanserade ordet genus för socialt kön. Ordet genus kommer från det engelska ordet gender som har samma betydelse som genus. Yvonne Hirdman har klagat på att Uppsala har infört ett genusperspektiv som tar hänsyn till både socialt och biologiskt kön genom att anställa inte bara genusvetare utan även biologer, antropologer och sociologer. Uppsalas mer nyanserade genusvetenskap upprör även andra likhetsfundamentalister såsom Tiina Rosenberg som gärna vill ha patent på forskningen. Det lustiga är att Hirdman har mage att påstå att Uppsalas genusvetenskap skulle vara styrt uppifrån. Vad är då genusvetenskapen?²⁰⁶

Hirdman anser att ordet genus bör reserveras för socialt kön och inte vara en kombination av socialt och biologiskt kön. Det riskerar att leda till biologism vilket blottar genusvetarnas tro på sina egna teorier. De tror alltså inte att deras teorier är tillräckligt starka i mötet med biologiska teorier. Hirdman försvarade sig genom att påstå att det är ovetenskapligt att definiera genus som en blandning av socialt och biologiskt kön. Förvisso kan det skapa onödig förvirring, men att kalla det ovetenskapligt känns underligt när hon själv företräder ovetenskap där abstrakta genussystem förutsätts utan bevis. Hon anser dessutom att de institutioner som inte följer detta har snott genusvetenskapens begrepp.²⁰⁷ Som om att genusvetenskapen inte själva har snott begreppet från något annat. Genus är ett begrepp inom grammatiken, så även Hirdman försvårar förståelsen av genusbegreppet genom att ändra på begreppets betydelse. Förvisso finns det ju ett intressant samband mellan ett grammatiskt begrepp som är en språklig konstruktion och ett kön som är socialt (och därmed också språkligt) konstruerat. Men det ursäktar ju givetvis inte en stöld!

²⁰³ Rothstein, Bo: *Genusteori och kalla fakta*, Svenska dagbladet, 1996-10-19

²⁰⁴ Hirdman, Yvonne: *Att lägga Rothstein tillrätta*, Svenska dagbladet, 1996-11-01

²⁰⁵ Rothstein, Bo: *Lysenkoism är alltid osmaklig*, Svenska dagbladet, 1996-11-15

²⁰⁶ Kalmteg, Lina: *Genus väcker heta känslor*, Svenska Dagbladet, 2002-10-15

²⁰⁷ Kalmteg, Lina: *Genus väcker heta känslor*, Svenska Dagbladet, 2002-10-15

Anledningen till att genus används i stället för socialt kön är att Hirdman anser att begreppet ”socialt” används som en slasktratt där vad som helst kan hällas i. Det kanske kan ligga något i det, men lösningen på problemet är knappast att hitta ett nytt begrepp som betyder samma sak, dvs. socialt kön. Eftersom genus ändå betyder socialt kön så har man ju slängt ned ännu en ingrediens i den soppa som samlats i slasktratten. Min teori är att Hirdman försöker göra sig märkvärdig genom att hitta nya namn till fenomen som redan har ett namn. Att använda begreppsparet genus och kön i stället för socialt kön och biologiskt kön är inget annat än lek med ord. Själva uppdelningen av könsuppfattningen är bra, men varför krängla till allt så mycket som möjligt? Försöker genusvetarna dölja något viktigt? Är det själva kärnan i genusvetenskapens värld som man försöker dölja genom ordlekar? Eller försöker man helt enkelt skapa en illusion av objektiv vetenskap genom att sträva efter elitism, dvs. att ingen vettig människa ska kunna förstå vad genusvetarna snackar om?²⁰⁸

Vidare anser hon att andra inriktningar än genusvetenskap är ovetenskapliga. Den biologiska förklaringen är banal och darwinistisk medan särartsfeminismens ståndpunkter om den onde mannen är konspiratorisk. Men denna konspirationsteori följer ju med i Hirdmans genusystem (patriarkatet). Hur kan man avfärda andra förklaringar än genusvetenskapen genom att kalla det ovetenskapligt? Hur vetenskapligt är genusvetenskapen då? Att utgå från en ideologisk ståndpunkt att könsskillnader absolut inte kan handla om något annat än socialt kön utan att kunna presentera några som helst bevis måste väl vara mer ovetenskapligt än den så kallade biologismen? Biologiska förklaringar kan ha använts för att bevara det samhälle som vi lever i. Men att misstänkliggöra alla biologiförespråkare är konspiratoriskt, odemokratiskt, ovetenskapligt, naivt och banalt. Feminister bygger upp straw-men, dvs. konstruerar en fiende som inte finns och attackerar sedan den fienden. Den som är intresserad av att avslöja dessa feministiska myter bör läsa Stephen Pinkers bok ”The blank slate”²⁰⁹. Genom att utesluta andra förklaringar än genusvetenskapliga förklaringar är man själv lika banal som socialdarwinister. Snacka om att kasta sten i glashus. Dessutom finns det, som jag redan gått in på, många exempel på samhällsvetare som missbrukat samhällsvetenskapen. Betyder det att även samhällsvetenskap är ovetenskaplig?

Thomas Gür kritiserade Nationella sekretariatet för genusforskning, som är en samordning av all genusforskning i Sverige, för att de presenterar genusforskningen som en tvärvetenskaplig teoribildning som bör integreras i alla vetenskapsområden. Thomas Gür menar att man vetenskapliggör en politisk ideologi. Senast detta skedde var 1921 då statens institut för rasbiologi upprättades. Precis som dåtidens rasbiologi hade ett finare namn, eugenik, har dagens sexistiska vetenskapsinriktning ett finare namn, dvs. genusvetenskap. Thomas Gür är dock noga med att stryka under att han inte antyder att genusforskningen kommer att användas på samma sätt som rasbiologin gjorde. Det finns vissa skillnader mellan fenomenet rasbiologi och fenomenet genusvetenskap. Den första skillnaden beror på att alla historiska fenomen är unika även om det finns grundläggande likheter. Den andra skillnaden bygger på att det var fler högt uppsatta människor som var för rasbiologin än vad högt uppsatta människor är för genusvetenskapen i dag. Den traditionella vetenskapssyn som genusvetare kritiserar bygger på att forskningen skulle stå självständigt från politiska idéer såsom rasbiologi och klassanalyser. När artikeln skrevs var genusvetenskapen mer kritiserad av högt uppsatta personer. Men i dag är en sådan kritik väldigt sällsynt. Med andra ord börjar vi närma oss det fenomen som Thomas Gür jämför med genusvetenskapen.²¹⁰

Maud Eduards, som då var styrelseordförande i nationella sekretariatet för genusvetenskap, svarade att: ”... medan rasbiologi söker argument för att diskriminera tar

²⁰⁸ Hirdman, Yvonne: *Konstruktion och förändring – genus som vetenskap*, Kvinnovetenskaplig tidskrift, nr.3-4, s. 10, 1998

²⁰⁹ Pinker, Steven: *The blank slate - the modern denial of human nature*, Penguin Putnam, 2002

²¹⁰ Gür, Thomas: *Genusforskning - På 20-talet var det rasbiologi*, Svenska dagbladet, 1999-02-27

genusforskning fram kunskap för att förhindra fortsatt diskriminering”. Eduards tar även upp rasbiologins syften, dvs. att nedvärdera andra raser och lyfta upp den egna. Det handlar alltså om att vita är överlägsna färgade, förståndshandikappade och andra s.k. mindervärdiga människor. Men det finns ju även en teori om judarna som går ut på att de har ingått en konspiration mot arierna och att judarna därför är mindervärdiga. Är inte det samma resonemang som feminister och genusvetare använder om män? Hon påstår även att genusvetenskapen ser ur de förfördelade människornas perspektiv. Jo, den synen hade nog även nazisterna gentemot judarna. Dessutom blir detta försvar obegripligt när man läser Maud Eduards syn på manlig och kvinnlig logik som jag kommer att beskriva senare i detta kapitel.

Förutom detta tog hon upp orsaken till att genusvetenskapen är så hårt kritiserad. Det har ingenting med genusvetenskapen och dess aktörer att göra, om det nu var någon som trodde det. Nej, det är ett motstånd som grundar sig i att män inte vill inse att kvinnor diskrimineras. För att bevisa detta hänvisade hon till att 20 % av kvinnors sjukdomar orsakas av mäns våld.²¹¹ Hur stor andel av mäns sjukdomar som beror på mäns respektive kvinnors våld framgick inte av någon anledning och någon källa till uppgiften redovisades inte. Maud Eduards tog, inte så överraskande, upp den stora feministhandboken och utnyttjade första paragrafen som lyder som följer: Om någon kritiserar genusvetenskapen eller feminismen hänvisa då till männens vilja att diskriminera kvinnor. Ett ord som alltid går hem är mansgrisar! Härskartekniker är en annan paragraf som kommer längre ned i feministhandboken. Denna paragraf kommer jag att redogöra för längre fram i denna bok. Den huvudsakliga kritik som Gür framförde besvarades inte av någon anledning, utan det var i stället ett argument mot ett argument som Gür aldrig framförde.

Rothstein drar en liknande parallell när han påtalade att det statliga organet, nationella sekretariatet för genusforskning, arrangerar firandet av kvinnodagen i stället för att låta en frivillig kvinnoorganisation göra det. Hela konceptet påminner om DDR:s statligt sanktionerade firande.²¹² (Myndigheten upprättades 1997 och har sin instruktion i Svensk Författningssamling nr 1997:61.) Nationella sekretariatet för genusvetenskap dementerade det hela genom att räkna upp en radda aktiviteter som anordnats av frivilliga organisationer. Dock dementerade de inte att skattepengar slängs bort på föreläsningar med gratis inträde.²¹³ Tänk er själva att institutet för nyliberalism erbjuder gratis föreläsningar med gratis inträde på skattebetalarnas bekostnad. Bo Rothstein svarade Eduards med att hänvisa till sekretariatets tidning ”Genus” och till affischer där sekretariatet för genusforskning står som ensam arrangör av demonstrationståget den 8 mars 2000.²¹⁴

Ett annat exempel på genusvetenskapens utveckling till en statsideologi är spektaklet kring familjerådgivaren Marie Eenfeldts bok ”Leva ihop”. Marie Eenfeldt hade den stora fräckheten att skriva om biologiska könsskillnader i en bok som var tänkt att delas ut till 100 000 avgångselever på gymnasiet för att öka förutsättningarna för att förhållanden mellan män och kvinnor skulle bli mer varaktiga. Detta kunde givetvis inte nationella sekretariatet för genusforskning tolerera. De försökte, men lyckades inte, stoppa boken. Däremot lyckades de få med ett brev som delades ut tillsammans med boken där det nationella sekretariatet för genusforskning framförde sina åsikter. Visst är det bra att båda perspektiven kommer fram, men varför skriver de inte en egen bok som de kan skänka till avgångselever? Dessutom brukar inte genusvetare bry sig så mycket om vad biologiförespråkare anser om könsskillnader utan de kör sitt eget race trots att det inte föreligger några bevis att könsskillnader enbart beror på sociala och kulturella faktorer. Carin Stenström som skrev en ledare om detta i den kristna tidningen Nya dagen framhöll det totalitära tankesätt som

²¹¹ Eduard, Maud: *Genusforskning - Förfördelade kvinnors perspektiv*, Svenska dagbladet, 1999-03-04

²¹² Rothstein, Bo: *Ska staten arrangera kvinnofesten?*, Göteborgsposten, 2000-03-08

²¹³ Borgström Eva, Olson Lena: *Ta reda på fakta, Bo Rothstein!*, Göteborgsposten, 2000-03-11

²¹⁴ Rothstein, Bo: *Förstatligad opinion skadar*, Göteborgsposten, 2000-03-20

genusvetare har. Det nationella sekretariatet för genusforskning är inget annat än "... ett organ för korrekthet och åsiktsstyrning...".²¹⁵ Eva Gothlin, dåvarande föreståndare för Nationella sekretariatet för genusforskning, och Bosse Parbring, informatör i samma organisation, svarade genom att kasta sten i glashus. De menade att deras protester berodde på att en statlig myndighet som Folkhälsoinstitutet inte ska styra barn ideologiskt. Exakt, det kanske skulle vara en idé att efterleva sina egna principer eftersom de själva företräder en statlig myndighet. De menade även att boken "Leva ihop" är ovetenskaplig, generaliserande och fördomsfull. Carin Stenström svarade, helt riktigt, med att genusvetenskapens uppfattningar inte heller är vetenskapliga.²¹⁶

Bo Rothstein fortsatte sin kamp mot den nya överideologin genom att i ett öppet brev till rektorn på Göteborgs universitet kritisera den nya verksamhetsplanen där genusperspektivet ska genomsyra all forskning. Rothstein skrev då sarkastiskt att han skulle vara tvungen att avsluta fyra forskningsprojekt och därmed bryskt säga åt sina fyra doktorander att de får ägna sig åt något annat, om han skulle kunna efterleva de nya principerna.²¹⁷ Hur sarkastiskt detta än var så var ju det konsekvensen av Göteborgs universitets nya verksamhetsplan. De som inte lever upp till dessa krav kan ju inte få några anslag. Om detta inte är åsiktsstyrning så vet inte jag vad det är. Dessa idéer påminner väldigt mycket om det tredje rikets forskningspolitik där vissa inriktningar inte var legala, exempelvis homosexuell forskning²¹⁸.

Svaret från vice rektorn, (rektorn hade väl viktigare saker för sig än att engagera sig i petitesser såsom högskolelagens portalparagraf och fri forskning), var en patetisk ursäkt om att några ord hade fallit bort i den färdiga versionen. För att bagatellisera lagbrottet påstod Ann-Mari Svennerholm, vice rektor, att meningen "genusperspektiv ska integreras i all forskning" inte ska "... tolkas som ett påbud utan med förnuft". Den ursprungliga skrivningen hade varit "... att genusperspektiv, när detta är relevant, är integrerat i all forskning och undervisning vid GU". Vid redigeringsarbetet hade detta fallit bort!²¹⁹ Är det verkligen någon som på allvar tror på detta? Bo Rothstein likställde, med rätta, detta grova misstag med att tappa bort ordet "allmän" i "allmän rösträtt". I verksamhetsplaner ska man vara väldigt noggrann med de grundläggande principerna. Det är ju det en verksamhetsplan är till för.²²⁰

Sedan kan man fråga sig varför all forskning, när det är relevant, ska bygga på genusperspektivet. Genusperspektivet bygger på två antaganden; det ena är att vi lever i ett patriarkat, män förtrycker kvinnor, det andra antagandet är att könsskillnader bygger på sociala konstruktioner och inte på biologiska grunder. Utifrån dessa antaganden kan olika genusteorier utvecklas. Detta perspektiv ska alltså integreras i all relevant forskning. Varför då? Om det ändå hade varit jämställdhet, men nej, Göteborgs universitet skriver genusperspektiv. Genom att skriva genusperspektiv i stället för jämställdhet har man avgränsat forskarnas handlingsutrymme.²²¹ Då är det bättre med jämställdhet, men även det begränsar utrymmet. Det bästa vore om politiker och byråkrater höll sina fingrar borta från problemformuleringarna och teoribildningarna.

En annan kritik som Bo Rothstein har riktat mot genusvetenskapen är att det är för få män på de genusvetenskapliga institutionerna. Enligt Bo Rothstein är det enbart två män av 116 som är registrerade som forskare, lärare och administratörer på de olika institutionerna.²²²

²¹⁵ Stenström, Carin: *Den totalitära korrekthetens förtryck*, Nya dagen 1999-05-07

²¹⁶ Gothlin, Eva., Parbring, Bosse: *Debatt. Replik på Nya Dagens ledare om "Korrekthetens förtryck"*, Nya dagen, 1999-05-14

²¹⁷ Rothstein, Bo: *Är forskningen fri?*, Svenska dagbladet, 2000-06-20

²¹⁸ Silverstolpe, Fredrik: *Homosexualitet i tredje riket*, Brutus Östlings bokförlag symposium AB, 2000

²¹⁹ Svennerholm, Ann-Marie: *Replik/genusforskning - Inte ett påbud*, Svenska dagbladet, 2000-06-22

²²⁰ Rothstein, Bo: *Replik/genusforskning - Vad är man beredd att sälja ut nästa gång?* Svenska dagbladet, 2000-06-28

²²¹ Rothstein Bo: *Forskningsfriheten vid universitetet avskaffad*, Göteborgsposten, 2000-06-17

²²² Rothstein, Bo: *Feministerna segregerar*, Göteborgsposten, 2000-11-04

Dessa siffror har ifrågasatts av bland annat Gunnel Karlsson, föreståndare vid nationella sekretariatet för genusforskning, eftersom alla namn inte finns representerade på hemsidorna.²²³ Förutom sådana petitesser (vilket det är, ingen kan väl på allvar ifrågasätta kvinnors dominans på genusvetenskapliga institutioner?) har Ulla M. Holm förklarat tillståndet genom att "... inget annat än fördomar hindrar män från att få kompetens inom detta fält". Dessutom har kvinnor mer behov av att få kompetens inom detta område än vad män har.²²⁴ Som ni nog alla märker var detta ännu ett klavertramp eftersom detta argument inte håller när ansvariga för teknikutbildningar skyller på kvinnors fördomar. Varför skulle detta argument hålla för genusvetare men inte för tekniker? Matriarkatet? Att genusvetenskapen ska göra en lika kritisk granskning av verksamheten som tekniska utbildningar ska göra är väl alldeles för mycket begärt. Det är institutionernas förbannade plikt och skyldighet att se till att studenter känner sig välkomna. Detta har också Rothstein betonat genom att illustrera detta med att man inte kan släcka eld med eld.²²⁵ Yvonne Hirdmans inställning känner vi igen sedan tidigare. Hon kvävs ifall genusvetenskapen tillåter män forska inom området. Denna ståndpunkt delar litteraturvetaren Margareta Fahlgren vid ett genusseminarium där hon varnar för att manliga litteraturvetare som sökt sig till genusvetenskapen tränger ut kvinnor. Därför bör kvinnor ha tolkningsföreträde.²²⁶ Dessutom är Hirdman stolt över att få sätta män på plats genom orden "håll käft" och genom att skryta om att "då lyckades jag sätta honom på plats". Är det en sådan genusvetenskap vi vill ha? Är det en sådan frontfigur som Hirdman som vi ska sätta vårt hopp till?

Hon och det nationella sekretariatet för genusforskning har klagat på att tidningar refuserat och satt stopp i debatten innan Hirdman har fått svara på den kritik som riktats mot henne. Kan någon på allvar tycka att detta är konstigt? Vad tillför Hirdmans artiklar den konstruktiva debatten? Vad har Hirdman att komma med förutom härskartekniker och fula debattknep? Hur många gånger har hon svarat Bo Rothstein sakligt? Varför skulle tidningar vilja publicera undermåliga artiklar som riktar sig mot en privatperson? Det är väl ingen som har intresse av att följa en personstrid? När politiska debatter förs över till personstrider då är det dags att sätta streck i debatten. Yvonne Hirdmans klagande påminner om nationalisternas martyrskap. I stället för att ifrågasätta sina egna brister och fel så skyller man allt på någon annan.

– Det är så synd om oss nationalister. Ingen lyssnar på oss. Ingen tar oss på allvar. Alla våra artiklar refuseras eftersom journalisterna är kommunister och politiskt korrekta.

Att det kan ha något med artiklarnas kvalitet att göra är helt otänkbara. Självklart är det tidningsredaktionerna som diskriminerar. Förvisso ligger det något i nationalisternas klagomål eftersom de behandlas styvmoderligt av etablissemangen med hänvisning till nationalisternas påstådda rasism. Men hur mycket mer rasistiska är nationalisterna än Yvonne Hirdmans sexism? Inte särskilt mycket. Faktum är att säger man a. Nationalister är rasister, då måste man också säga b. Yvonne Hirdman är en sexist. Skillnaden är dock att Yvonne Hirdman har vind i ryggen, hon är politiskt korrekt i dag. Om hon inte hade varit politiskt korrekt har jag svårt att tänka mig att någon tidning hade publicerat Hirdmans personangrepp på Bo Rothstein.

Nationella sekretariatet för genusforskning har publicerat artiklar som DN inte publicerade på grund av att DN avslutat debatten. Givetvis insinuerade feministerna att DN hade ett bakomliggande motiv till detta. Självklart var det patriarkatet som visade sitt fula tryne igen. Maud Eduards anser, utan att förklara varför, att Rothsteins "... utspel..."

²²³ Runebert, Johan: *Genusforskning – En vetenskap?*, Specialarbete på gymnasienivå, 2002, e-mailintervju med Gunnel Carlsson och Thomas Denk

²²⁴ Holm, M. Ulla., Holmqvist, Ingrid: *Osakligt om genusforskning*, Göteborgsposten, 2000-11-16

²²⁵ Rothstein, Bo: *Flickskolan återinförd*, Göteborgsposten, 2000-11-27

²²⁶ Kurtén-Lindberg, Birgitta: *Tokfeminismen: Genus*, Timbro, 2001

knappast inbjuder "...till dialog, vare sig i sak eller i framställningssätt." Rothstein har fört fram saklig kritik som ingen genusvetare verkar kunna ge något tillfredsställande svar på. Hur vore det med lite självrannsakan så att de kan åstadkomma bättre utbildningar som även lockar män? Hon fortsätter sedan med att indirekt försvara sin kollega Yvonne Hirdman. "Men om vi tar oss bakom ytan, det uppskrivade tonläget och påhoppet på enskilda individer, vad finner vi då?" Det är alltså Rothstein som är osaklig, inte Hirdman? Tror hon verkligen själv på detta? På fullt allvar? Det är ju bara följa debatten i kronologisk ordning för att se vem som står för personangreppen.

Maud Eduards för sedan ett väldigt skickligt resonemang om att Rothstein är motsägelsefull. "De politiska besluten blir inte annorlunda eller bättre med fler kvinnor, menar han, det är "historieförfalskning". Det är män som drivit fram reformerna (Studio Ett 19/9 96). Innebörden är densamma i den senaste DN-artikeln. Det är för många kvinnor inom genusforskningen. Männerna måste bli fler. (Men var det inte vad som sägs och görs som skulle räknas?)" Men den stora poängen är ju att just genusforskare tycker att det är så viktigt med könsblandning för att uppnå jämställdhet. Då borde ju även genusvetenskapen arbeta efter den principen. Att vända på resonemanget på detta sätt krävs ett retoriskt geni. Hon är skicklig, men odemokratisk. Varför ska Rothstein ta ansvar för genusvetarnas värderingar? Det är ju genusvetarna som anser att minskad segregering är viktigt. Ta ansvar för det, Maud Eduards! Sedan kan ju Rothstein ändå vara för en jämn fördelning mellan män och kvinnor även om kvinnor inte förbättrar de politiska besluten.

Sedan försöker Maud Eduards ifrågasätta Rothsteins förståelse av skillnaden mellan genusforskning och jämställdhet. Men den finns ju inte i dag. Genusforskning syftar till att skapa jämställdhet. Genusforskningen använder feministiska teorier för att skapa denna jämställdhet! "Det är oklart om Rothstein faktiskt inte förstår skillnaden mellan forskning och jämställdhet eller om det är ett försök att förlöjliga feministisk forskning/ genusforskning att kalla den för jämställdhetsforskning." Enligt Eduards är det en härskarteknik att likställa genusforskning med jämställdhetsforskning. Här har vi ett ypperligt exempel på ett fall där sjätte härskartekniken används, dvs. missbruk av härskartekniksteorin. Dessutom är det ett bevis för att feminism och jämställdhet inte är samma sak. Slutligen motsäger Maud Eduards sin tidigare inställning att kvinnor är mer kompetenta än män inom genusforskning genom detta: "Feministisk forskning är ett kunskapsfält, ett kompetensområde, som vilket annat vetenskapligt område som helst. Man behöver därför inte vara vare sig kvinna eller feminist för att bedriva feministisk forskning." Hur ska man som icke-feminist kunna utgå från en genusteori som förutsätter en tro på patriarkatet? Den som däremot tror på patriarkatet men vill bevara patriarkatet har absolut inget intresse i att studera genusvetenskap.

Hon kritiserade även Rothsteins inställning till kön och genus i den politiska debatten. "Han respekterar heller inte att genusforskning är ett vetenskapligt kompetensområde. Denna könsblindhet är av gammalt datum." Det kan hon ju få tycka. Men det besvarar inte själva kärnfrågan. Hur kan genusforskare som strävar efter jämställdhet, och vars teorier säger att segregering leder till hierarkisering, tillåta en sådan könssegregering inom genusvetenskapen? Om Rothstein anser att genus är irrelevant i politiken eller inte är helt oväsentligt. Det är en annan debatt. Hon fortsätter med att kritisera Rothsteins ordval och citat. Citaten kan vara felaktiga, det låter jag vara osagt. Men ordvalen är det inget fel på. Det handlar ju om "från män rensade kvinnomaktutredning". Jag använder samma resonemang som Boëthius. Man ska kalla saker för sitt rätta namn²²⁷.

Maud Eduards fortsätter: "Jag har exempelvis aldrig sagt att det är "en befängd idé" att "kvinnor och män över huvud taget bör samarbeta och vara lojala i en gemensam strävan för ökad jämställdhet". Däremot har jag hävdats att det är "en befängd idé" att kvinnor och män

²²⁷ Boëthius, Maria-Pia: *Det är ju mord*, Aftonbladet, 2002-10-02

"ska hålla ihop och vara rara mot varandra" för att kvinnor ska få ställa politiska krav." Och vad är skillnaden? Den är minimal. Slutsatsen är densamma. Varför ska man inte vara rara mot varandra? Skulle man inte kunna ställa politiska krav då? Jag tycker att man borde kunna hålla ihop trots att man har olika åsikter. Maud Eduards verkar inte kunna erkänna att hon mobbar ut män från genusvetenskapen genom sina teorier och sitt sätt att formulera sig. Det räcker ju att läsa hennes texter för att se hur hon föreställer sig jämställdheten. Hon bygger upp en norm, tillsammans med andra genusvetare, där studenter och forskare ska vara på ett visst sätt för att få godkännas. Män inom genusvetenskapen är som negrer inom rasbiologin. Hur välkommen skulle en svart man/kvinna känna sig på det rasbiologiska institutet?

Om Rothsteins anklagelser är fula och osakliga, vad är då genusvetarnas anklagelser? Män slår kvinnor! Män förtrycker kvinnor. Kvinnor hålls borta från maktens boningar genom härskartekniker. Var är de sakliga bevisen för det? Vad är beviset för att jag slår kvinnor? Exakt var? Maud Eduards kastar sten i glashus när hon påstår att Rothstein saknar belägg när han påstår att Eduards aktivt stänger ute män. Men det är ju just det som Eduards förespråkar i sina böcker. Det är ju bara att läsa innantill. Dock tycker jag att Eduards sköter debatten mycket, mycket bättre än Yvonne Hirdman som inte verkar kunna föra en konstruktiv debatt.

Yvonne Hirdman fortsatte slingra sig i sin opublicerade artikel och påstod att "Jag har formellt sett ingenting med vare sig Göteborg eller Umeå att göra. En elementär men viktig uppgift att förmedla." Det må så vara, men hon har ett moraliskt ansvar för detta. Hon ska se till att jämställdhet råder överallt, inte bara där det passar henne. Hirdman har ju inget formellt med riksdagen eller Socialdemokraterna att göra. Då ska hon ju enligt egen logik låta politikerna och Socialdemokraterna vara ifred. Även Hirdman påstår att Rothstein citerar fel. Hon anser att ordet "uppåtna" enbart har med genusperspektivet inom historia att göra. Oj, vilket fel! Så det gäller enbart historia, vilket är en viktig del av genusforskningen? Som om att detta skulle göra någon skillnad. Hon vill inte störas av andra när hon skriver om historien (historieförfalskning).

Hon förklarar även bort Rothsteins anklagelse av att ha sagt håll käften åt en student och stolt proklamerat att hon då kunde sätta honom på plats. "En gång när jag undervisade 60-poängsstudenterna i historia i teori- och metod och försökte förklara något för gruppen, hörde jag plötsligt en kille säga: det där förstår inte du. En otäck sekund var jag genast redo att böja mig inför domen, uttalad av en man otvivelaktigt, när jag hörde en av flickorna snäsa till att han skulle hålla käft. Då kunde jag sätta honom på plats." Jaså, det är det som är föreläsarens uppgift. Att sätta eleverna på plats? Vilket ideal för män som vill läsa genusvetenskap. Dessutom är väl detta ett maskulint sätt att leda en verksamhet? Det går väl inte för sig? Har hon inte läst sin Eduards? Även om Rothstein kan ha missuppfattat detta citat så kvarstår kritiken även om Hirdman själv inte sa håll käften. Varför frågade inte Hirdman vänligt mannen vad han menade, i stället för att låta en annan student säga hålla käften? En positiv sak är dock att Hirdman skrev en bättre artikel än den som publicerades. Hon borde ha hållit igen med den publicerade artikeln i DN och i stället fått den opublicerade artikeln publicerad.²²⁸

Bo Rothstein har trots allt motstånd fortsatt att granska överideologin i den akademiska världen. I en debattartikel i DN avslöjar Rothstein att universitetskanslern Sigbrit Franke vars uppgift är att garantera kvaliteten i svensk forskning har använt undermåliga metoder för att bevisa sådant som statsideologin önskar. Frankes forskningsrapport (formellt högskoleverket) - Doktorandspeglarna _ Högskoleverkets rapport 2003:28R – undersöker situationen för svenska doktorander. Resultatet har Franke skrivit under på via en artikel i DN²²⁹ och resultatet är uppseendeväckande då hela 45 % av alla doktorander känt sig diskriminerade.

²²⁸ Eduards, Maud., Hirdman, Yvonne: *DN-debatten om genusforskningen fortsätter här*, Nationella sekretariatet för genusforskning, 2002-08-23

²²⁹ Franke, Sigbrit: *DN-debatt*, 2003-09-16

Jag ställer mig frågande till om känslan av diskriminering är samma sak som diskriminering, det kan lika gärna vara en självförsvarsmekanism för att slippa konfrontera sina egna brister och misstag. Men problemet med studien är inte främst detta utan själva metoderna.

Respondenterna i undersökningen har besvarat frågan: "Har du blivit särbehandlad på grund av din könstillhörighet." genom en sjugradig skala från "inte alls" till "i mycket hög grad".

Genom Rothsteins granskning anser omkring 80 % att de inte alls blivit diskriminerade. För ungefär 15 % bör man tolka svaren som att respondenterna uppfattar det som ett ringa problem. De som då känner sig diskriminerade är 4 – 7 %, inte 45 %. Frankes metod har varit att slå ihop alla som inte fyllt i extremvärdet "inte alls". Därmed har hon i realiteten skapat en 28-gradig skala där alla som fyllt i 1 – 27 betraktas som diskriminerade. Detta är ett grundläggande fel som noggrant lärs ut till studenter på lägre nivåer. I Sverige verkar alltså metoder inte vara så viktigt på forskningsnivå, men studenter de ska inte sticka upp. Bara man har fått sina fina titlar får man göra vad man vill. Med Sigbrit Frankes metod kan man bevisa vad som helst, vilket verkar vara en standardmetod hos feministiska forskare. Läs mer om detta i kapitlet om kvinnovåld där jag granskar omfångsundersökningen "Slagens dams" metoder. Inte nog med det, man har inte skiljt på negativ och positiv diskriminering. Således kan vissa respondenter ha svarat att de blivit diskriminerade positivt, vilket det tyvärr finns utrymme för i lagen. Enkätfrågan bygger också på kontinuumtanken som jag kommer att redovisa närmare för i min granskning av "Slagen dam". Det är en populär metod bland feministiska akademiker att slå ihop smått och stort, petitesser och allvarlig diskriminering vilket givetvis minskar trovärdigheten för feministiska arbeten. Franke har således medvetet manipulerat data för att leverera rätt resultat till feministintelligentian.²³⁰ Det är också typiskt att uppgiften om att 20 % män känt sig särbehandlade inte tas upp i ljuset. De 20 % kan inte vara annat än negativ särbehandling medan de 45 % kvinnor som uppgett diskriminering lika gärna kan ha varit positivt särbehandlade²³¹.

Sigbrit Frankes svar blev den vanliga feministjargongen. Det är Rothstein det är fel på. Han är kvinnohatande psykopat som har problem från barndomen mm. Kanske är hon upplärd hos Yvonne Hirdman. Något riktigt svar på kritiken får man inte. Det största försvaret ligger i att beskylla Rothstein för osaklighet utan att komma med några konkreta exempel. Hon till och med antydde att det var en bedrift av högskoleverket att "tålmodigt" besvara Rothsteins frågor när det i själva verket är högskoleverkets skyldighet att göra det. Detta påtalade Birgitta Forsman som försvarade Rothstein i en senare artikel²³².

Det sakliga som Franke ändå lyckades häva ur sig var att Rothstein enbart fokuserade på en enkätfråga. Men det skulle väl bli en väldigt lång artikel om Rothstein skulle analysera alla frågor, han måste ju givetvis fokusera och ge ett konkret exempel. Som jag förstod det hade Rothstein fler invändningar än denna enkätfråga. Enligt Franke har 55 % svarat inte alls på alla fyra delfrågor i enkäten. Då återstår det 45 % varav många av dessa kan ha svarat att de blivit lite särbehandlade på en av de fyra delfrågorna. Detta är inget annat än relativism. Man har begått misstaget att konstruera en skala och sedan låta respondenterna sätta ett kryss på skalan. Av erfarenhet har många svårt att sätta sina kryss i skalans extremer vilket gör att det blir vanskligt att räkna in alla svar inom särbehandling.

Än värre blir det när Sigbrit Franke går från statistik till tolkning. I tolkningen av resultatet utgår hon från att svaren utgår från negativ särbehandling och inte positiv. Vad då utgår? En akademiker måste väl hålla sig till vetenskapliga metoder? Eller är det manlig logik? Man kan inte gissa sig till ett resultat om man vill vara vetenskapskvinna. Tro gör man i kyrkan och inte i de akademiska kretsarna.

²³⁰ Rothstein, Bo: *Bedrövligt anti-intellektuellt taskspeleri*, DN-debatt 2004-01-19

²³¹ Högskoleverket: *Sveriges doktorander i stor undersökning: Kvinnor och män i forskarutbildningen*, Pressmeddelande 2003-09-16, <http://www.hsv.se>

²³² Forsman, Birgitta: *Bo Rothstein modig försvarare av forskningen*, DN-Debatt, 2004-01-26

Vidare gömmer sig Franke bakom oppositionspartiernas stöd för högskoleverket vilket inte säger ett smack. Den veka, undfågande och feiga opposition vi har i Sverige är inget att hänga i julgranen. Borgarna skulle inte ens kunna identifiera maktmissbruk om det så skedde framför ögonen på dem.²³³

Den stora debatten har dock mest ägnats åt statistiska sifferlekar vilket inte säger särskilt mycket. Man glömmet oftast det fundamentala, dvs. hur man ställer frågor och hur man presenterar och tolkar denna data. Om man får svara på fyra frågor som bygger på en sjupunktsskala betyder det att man på varje fråga får välja på sex ja och ett nej. Det påminner lite om kärnkraftsomröstningen som i praktiken innebar två ja och ett vagt nej vilket leder till tolkningsproblem. Antingen är man särbehandlad och diskriminerad eller också inte. Antingen avvecklar man kärnkraften eller också inte. Om en person svarar ja närmast nej på en av fyra frågor kommer denna människa att vara särbehandlad. Om man konstruerar en ännu större skala, låt oss säga en hundrapunktsskala, då kommer ju ännu fler att hamna inom särbehandlingsområde. Snacka om att degradera vetenskapen.

Birgitta Forsman som är docent i vetenskapsteori försvarade Rothstein mot Frankes osakliga svar. Hon anser att Franke reducerade Rothstein till ett barn när Franke skrev att "Därför måste foten sättas ned!". En härskarteknik med andra ord! Birgitta Forsman påtalade även universitetslärarförbundets bedömning av Rothstein som försvarare av akademisk frihet med motiveringen att Rothstein "rakryggat och konsekvent försvarat universitetslärarens oberoende och integritet".²³⁴

Rothstein tog i sitt svar till Franke hjälp av professorn i matematisk statistik vid Chalmers, Olle Häggström, som bekräftade Rothstein kritik. Han till och med förstärkte kritiken genom att visa att Sigbrit Frankes sätt att räkna kan vara värre än att 27 av 28 svarsalternativ räknas som särbehandling. Man kan även säga att 2400 av 2401 svarsalternativ räknas som särbehandling ($7*7*7*7=2401$).²³⁵

I en jämställdhetsplan hittade jag följande: "Samtliga delkurser på grundkurserna i TF och PF ska gås igenom ur jämställdhetsperspektiv. Målet är att hitta litteratur av kvinnor att använda som kurslitteratur eller kompletterande litteratur, att i dialog med respektive lärare komma fram till hur ett genusperspektiv skulle kunna tillämpas, samt att diskutera hur jämställdheten bäst kan tillgodoses på just den kursen."²³⁶ Man ska alltså välja kurslitteratur utifrån vilket kön författaren har. Jättebra jobbat! Då har vi verkligen åstadkommit en jämställdhet inom universitetsvärlden där kompetens går före kön. Den bok som är bäst ska givetvis väljas. Har de som jobbat inom filosofin inte valt de bästa böckerna utan valt böcker skrivna av män vore det väl bra om de kunde stå för sin inkompetens att välja kurslitteratur.

Det går till och med så långt att genusperspektivet ska gå före patientnyttan, dvs. rätt diagnostik och behandling. Dessa ändrade prioriteringar vill utredarna Roos och Engqvist göra. Patienter har alltså mer nytta av genusperspektivet än av rätt diagnos och behandling. Det är viktigare att kvinnorepresentationen är 50 % än att projektet leder till bättre hälsa.²³⁷

Nu finns det också exempel på hur genusvetenskapen lägger sig i den politiska processen. Tre socialdemokratiska feminister har föreslagit att genusforskare ska granska riksdagspolitiker så att de inte uttrycker sig fel, tittar fel, gör fel helt enkelt. En åsiktspolis ska alltså installeras i riksdagen. Inte nog med det, förslagsställarna vill också indoktrinera alla gruppledare och utskottsordförande i genusvetenskap. Man har också lagt fram förslag på särskilt stöd för kvinnlig organisering där medlemstal och andra faktorer inte ska ha någon

²³³ Franke, Sigbrit: *Rothstein är kränkande*, DN-debatt, 2004-01-23

²³⁴ Forsman, Birgitta: *Bo Rothstein modig försvarare av forskningen*, DN-Debatt, 2004-01-26

²³⁵ Rothstein, Bo: *Thomas Östros bör agera mot Sigbrit Franke*, DN-debatt, 2004-01-27

²³⁶ Stjernberg, Elisabeth, mfl.: *Jämställdhetsplan för filosofiska institutionen*, 2002-06-05

²³⁷ Popova, Susanna: *Genusperspektiv anses viktigare än rätt diagnos*, Svenska Dagbladet, 2004-07-13

större betydelse. Partier föreslår även extra bidrag till kvinnligt företagande²³⁸. När ett område inte överensstämmer med politikerns personliga uppfattning måste staten ösa pengar över det området. Genusvetenskap är överideologin i Sverige.²³⁹ Framtiden är utstakad om vi inte bjuder på motstånd.

Jusek har gjort en mer systematisk genomgång av integrationen av genusperspektiv på universitet och högskolor. Den visar på att sociologiska ämnen har kommit längst i att integrera ett genusperspektiv, men ämnen som företagsekonomi är inte långt efter vilket jag personligen fick erfara på Karlstads universitet. Den kritik som Bo Rothstein har riktat mot påtvingade genusperspektiv har tydligen inte tagit skruv. Utredarna på Jusek anser att universitetsledningarna måste ta krafttag när det gäller genusperspektivet annars kommer utvecklingen att gå mycket långsamt. Snacka om dekret uppifrån!²⁴⁰

Sverige är inte ensam om denna genusinfluens. I USA har en likartad kritik riktats mot genusvetenskapen av bland annat Christina Hoff Sommers²⁴¹, Daphne Patai²⁴², Phyllis Schlafly²⁴³ och Noretta Koertge²⁴⁴. Samma segregeringstendenser syns i USA som i Sverige. De som vågar ifrågasätta feminismens dogmer blir utmobbad från klassrummen. I USA har man till och med gått längre i separationstendenserna eftersom de uttalat anser att kvinnor bör organisera sig separat. De ägnar också mycket tid åt att övertala kvinnor att välja den homosexuella vägen för att undgå den heterosexuella normen.²⁴⁵

Susanna Popova och Anna Wahl

Susanna Popova har granskat företagsekonomien Anna Wahl som i sin forskning utgår från genusvetenskap. Hennes avhandling var väldigt ifrågasatt men fick ändå godkänt. Hennes tjänster togs sedan i anspråk av regeringen i form av en näringslivsutredning där Anna Wahl utgick från det som egentligen skulle bevisas. I sin rapport ”mansdominans i förändring” utgår hon från att kvinnor är diskriminerade på grund av det genussystem vi lever i och missar det faktum att den kvinnliga representationen i styrelser är framgångsrik. År 2002 fanns det fler kvinnor i styrelser för privata bolag med fler än 200 anställda än 1993. 1993 fanns det 5 % kvinnor i dessa företags styrelser och 2002 var siffran 13 %. I ledningsgrupper har representationen gått från 6 % till 16 % kvinnor. Det har också visat sig att yngre kvinnor (18 – 35 år) är mer representerade än äldre vilket visar att utvecklingen går åt rätt håll. Detta ser inte Anna Wahl eftersom det inte passar in i hennes genusperspektiv. I stället skrev hon om hur mansdominansen återskapas. Hur kvinnor än betar sig utsätts kvinnor för förtryck. Med en sådan syn kan man bevisa vad som helst och ingen förbättring är god nog.

Själv säger Anna Wahl att det finns behov hos kvinnor att få en förklaring på sina problem i organisationens utformning i stället för att själv behöva ta ansvar. Jo, det är mycket möjligt

²³⁸ Justitiedepartementet: *Förslag för nya former för det statliga stödet till kvinnors organisering*, Pressmeddelande 2004-06-10

²³⁹ Malmström, Louise., Ernkrans, Matilda., Nordén, Maria, Nationella sekretariatet för genusforskning: *Låt genusforskare granska riksdagen*, 2003-08-15, <http://www.genus.gu.se>

²⁴⁰ Wigerfelt, Christer: *Håller genus klassen i undervisningen*, Nationella sekretariatet för genusforskning, <http://www.genus.gu.se>, 2002-10-16

²⁴¹ Sommers, Hoff, Christina: *Who stole feminism? – How women have betrayed women*, Simon & Schuster, 1995

²⁴² Patai, Daphne: *Heterophobia – Sexual harassment and the future of feminism*, Rowman & Littlefield publisher, 1998

²⁴³ Schlafly, Phyllis: *Feministfantasies*, Spence publishing, 2003

²⁴⁴ Patai, Daphne., Koertge, Noretta: *Professing Feminism: Cautionary Tales from the Strange World of Women's Studies*,

²⁴⁵ Patai, Daphne: *Heterophobia – Sexual harassment and the future of feminism*, Rowman & Littlefield publisher, 1998

att det behovet existerar. Men detta är inte forskarens uppgifter. De ska leverera hållbar vetenskap och inte ideologiproduktion. Anna Wahls forskningsresultat stämmer väl överens med statsfeminismens syn på verklig jämställdhet som inte går att uppnå utan radikala förändringar. Men med tanke på att Anna Wahl betraktar postmodernismen som sin religion är det inte särskilt konstigt att hon har denna inställning till forskning. Med en sådan syn är det inte så viktigt vad kvinnorna verkligen säger och hur man redovisar sina siffror. Det viktigaste är att man anpassar siffrorna efter teorin och inte efter verkligheten. Ett exempel på det är Anna Wahls slutsats att ledarskapet är könsmärkt då män inte anser att kvinnor passar som chefer. Som grund för detta har hon frågat elva män som är företagsledare inom privat sektor. De fick besvara följande påstående: "Kvinnor vill inte ha/söker inte chefsbefattningar". Fyra av dem bemötte påståendet med att kvinnor visst vill bli chefer, en sade att han inte visste och fem påstod att påståendet stämde. En svarande föll bort. Således fanns det ingen majoritet av de få som svarade på frågan. Att dra sådana slutsatser på ett så undermåligt beslutsmaterial måste bedömas som ovetenskapligt.

Att regeringen gett Anna Wahl förtroende att leverera beslutsmaterial för kvoteringsvara eller icke-vara beror mycket på den makt som Stödstrumporna²⁴⁶ fick efter valet 1994 då Socialdemokraterna av rädsla för att förlora makten anlidade personer som Ebba-Witt Brattström, Maria-Pia Boëthius och Agneta Stark. Under den period då regeringen var borgerlig var stödstrumporna duktiga på att kritisera regeringen för att de skar ned på den offentliga sektorn, bröt mot FN:s barnkonvention och att de försämrade kvinnors välfärd. Efter valet då Socialdemokraterna givetvis återvann makten blev det tyst då Socialdemokraterna drog ned lika mycket trots vallöften om motsatsen. Så intresserade var stödstrumporna av kvinnors välfärd.²⁴⁷ En parallell till detta är Agneta Starks inställning till kommunalarbetarnas strejk 2003. Detta kan du läsa om i kapitlet om löneskillnader.

Anna Wahl vägrar av någon anledning att ta debatten med Susanna Popova.²⁴⁸ Det är meningen att en forskare ska föra ut sina upptäckter till en bredare publik än till enbart akademiker vilket gör att det är Wahls plikt att förklara sina arbeten. Men Anna Wahl står över all kritik och avfärdar den på ett nonchalant sätt. Hon anser att hon blivit tillräckligt granskad av andra forskare och behöver inte stå ut med någon kritik.²⁴⁹ Inte nog med det. Anna Wahl och Veckans affärer spekulerar i att det är en konspiration och en komplott riktad mot en stackars feministlärare på Handelshögskolan. Att tidskriften *Axess* försökt sälja prenumerationer genom att erbjuda Susanna Popovas bok på köpet är oetiskt enligt den elit som vägrar att bli ifrågasatt. Man får ju inte lura i de stackars lättlurade studenterna att deras lärare kan ha fel.²⁵⁰ Hujamig!

Susanna Hakelius Popova har senare granskat tio avhandlingar inom genusvetenskap och kritiken är inte nådig. Grunden till hela problemet är att genusvetenskapen utgår från det som ska bevisas, dvs. könsmaktsstrukturen. Begreppet är heller inte tydligt definierat. Vänsterpartisten (vägval vänster) Ann-Marie Morhed, föreståndare för nationella sekretariatet för genusvetenskap, som var inbjuden till en diskussion av Timbro svarade Popova med att det inte behövs någon definition därför att begreppet är allmänt vedertaget. Allmänt vedertaget? Okey, om judekonspirationsteorin är allmänt vedertagen behöver man inte definiera begreppet. Bra jobbat! Om ett begrepp ska vara allmänt vedertaget borde det minsta kravet vara att det är tydligt definierat.

²⁴⁶ Boëthius, Maria-Pia., Witt-Brattström, Ebba., Stark, Agneta., m.fl.: *Kvinnors lilla lista* Norstedts, 1994

²⁴⁷ Popova, Susanna: *Elitfeministerna – Ett spel för gallerierna*, Bonnier Fakta, 2004

²⁴⁸ Popova, Susanna: *Anna Wahls debattvägran är arrogant*, DN-debatt, 2004-05-04

²⁴⁹ Wahl, Anna: *Popova är ytlig och okunnig om genusforskning*, DN-debatt, 2004-04-27

²⁵⁰ Lalouni, Jalal: *Handels beklagar utskick*, DN-kultur, 2004-05-12

Ett ytterligare problem med avhandlingarna är att de flesta utgår från den postmoderna teoribildningen som i korthet går ut på att ingen sanning existerar och ingen vetenskap är möjlig. Varför då slösa resurser på att forska?

Då måste man fråga sig varför avhandlingarna utgår från genusvetenskapliga teorier, vilket faktiskt är själva poängen med Popovas studie. Om forskningen formellt rubriceras under en viss disciplin gör detsamma. Eller hur förklarar Morhed att Nationella Sekretariatet för genusvetenskap listar dessa avhandlingar på sin hemsida om de inte är just genusvetenskapliga. Jag har inte sett någon renodlad avhandling i nationalekonomi på sekretariatets hemsida. De avhandlingar i nationalekonomi som tas upp på sidan är sådana som utgår från ett genusperspektiv. Vilket ju är naturligt! Så vart vill då Morhed komma med detta? Är det ett försök att blanda bort korten? Det är inte första gången genusvetare försöker sig på det.

Genusteorier

Det är hysterin kring genusperspektivet som gör att jämställdhetsdebatten är så snedvriden. Man utgår enbart från ett perspektiv och glömmer alla alternativa perspektiv. Det är klart, precis som den ultraradikala feministen Marilyn French påstår i en bok, att man hittar orättvisor och så kallade bevis bara man söker.²⁵¹

För att förstå genusvetenskapen lite bättre analyserar jag i de kommande kapitlen Yvonne Hirdman och Maud Eduards som är de genusvetare som är mest framträdande inom genusvetenskapen. Särskilt Yvonne Hirdmans teorier används av forskare inom genusvetenskapen.²⁵²

Yvonne Hirdman

Genus härstammar, som jag tidigare tagit upp, från det engelska ordet gender som på allvar började användas på 1980-talet. Feminister som talar det engelska språket började dela upp könet i sex (biologiskt kön) och gender (socialt kön). Att feminister valde att använda detta ord beror på att de kände ett behov av att betona den tvingande kraften som leder till könsskapandet.

Könsrollsbegreppet hade, enligt Hirdman, under en längre tid låsts fast vid en politisk hemvist som betraktade könsroller som något vi behöver befria oss ifrån. Därmed utvecklade man ett ingenjörstänkande som gick ut på att det var de kvardröjande könsrollerna som var ansvariga för den ojämlikhet som fanns och finns i samhället. Felet med rollerna var enligt politikerna att de inte var funktionella. Om man utgick från detta tankesätt ignorerade man patriarkatet eller genussystemet som Hirdman hellre kallar patriarkatet för.

Till skillnad från postmoderna feminister anser Hirdman att kroppen inte existerar rent, men att detta inte betyder att kroppen inte existerar. Hon menar att $1 + 1 = 2$ eller socialt + kön = kvinna är alltför enkel och ödesbestämd (deterministisk). Det går inte att urskilja könet från rollen. Sant, men det betyder inte att funktionen inte stämmer. Socialt + kön = kvinna kan vara sant även fast vi inte kan dra upp gränsen för var det biologiska slutar och det sociala börjar. Då hon tar avstånd från det postmoderna flumtänkandet tar hon inte avstånd från att det finns en biologisk grund. Trots det väljer hon att bortse från den grunden eftersom hon även tar avstånd från tänkande där den biologiska kroppen leder till vissa kulturella yttringar.

²⁵¹ French, Marilyn: *Det eviga kriget mot kvinnan*, Natur och kultur, 1992

²⁵² Den som är intresserad av andra genusvetare och feministiska författare hänvisas till min sida: <http://www.antifeminist.nu/users/fredjones/>

Hon tar med andra ord inte ställning utan flummar in sig i akademiska ordvitsar där det ändå slutar med att hon resonerar som en postmodern flummare.

Av den anledningen existerar inte 1 för sig själv, utan det enda som existerar är 2, dvs. produkten av det sociala och av könet. Men varför kallar vi då inte 2 för kön? Det borde väl vara enkelt? Anledningen är att kön är ett upptaget ord som använts i tusentals år för allt från könsorgan till synonym för man och kvinna. Att ord ändrar betydelse över tiden verkar inte intressera Hirdman. Hon verkar ignorera det faktum att många ord har förändrat betydelse genom åren på grund av förändrade attityder. Samma sak kan ske med ordet kön. Man behöver inte krångla till det med ett nytt ord - genus. En uppdelning av kön i ett socialt kön och ett biologiskt kön kan vara väldigt fruktbart för förståelsen av kön.

Hirdman fruktar att ett vetenskapligt användande av ordet kön är ett vågspel eftersom man riskerar att cementera könets gammalmodiga betydelser. Förvisso har språket sina brister, men nog kan människor kommunicera med varandra med hjälp av äldre ord genom andra beskrivningar. Hon tror att människor missförstår ifall man säger att "könsskillnaderna ger upphov till social differentiering" genom att de utgår från biologiska könsskillnader. Då är det bättre att säga att "genusskillnader ger upphov till social differentiering" eftersom man då inte ger någon plats för missförstånd. Men det hon glömmer är att man inte kan skriva genuskillnader utan att förklara vad genuskillnader är. Hon måste alltså ändå förklara genuskillnader för att läsaren ska kunna förstå hennes teorier. Alltså kan hon lika gärna använda ordet könsskillnader och förklara vad hon menar med könsskillnader. Eller varför inte skriva sociala könsskillnader på en gång? Sedan för hon ett liknande resonemang om ordet "kontrakt" som hon använder i sin teori om genuskontraktet. Eftersom kontrakt skapar vissa associationer såsom att det handlar om två jämbördiga parter, vilket enligt Hirdman inte är fallet när det gäller män och kvinnor, borde en ordkänslig genusvetare välja ett mer feministiskt ord. Varför inte göra om hela språket när hon ändå är i gång. Hela hennes resonemang stinker "nyspråk" från George Orwells²⁵³ största mardröm.

Hirdman delar in förståelsen av genuskillnader i tre kategorier. Den första kategorin är A – icke A där A står för mannen och icke A står för kvinnan. Med den formeln är alltså kvinnan något som inte är mannen. Den andra kategorin är A – a där A är en norm som alla jämförs med. Antingen når man upp till normen A eller också faller man in under kategorin a och är då mindre värd än A. Denna formel kan även kallas enkönsmodellen där enbart ett kön finns. Där kan både män och kvinnor vara A och a. Ett exempel är den kristna skapelseberättelsen där kvinnan är en produkt av mannens revben. Kvinnan har då, av många kristna, tolkats som en ofullständig man. Den tredje kategorin är A – B där A är mannen och B är kvinnan. Denna formel bygger på den gamla dikotomin och kontrasten mellan män och kvinnor. Formeln används främst av särartsfeminister och särartsteoretiker när de påstår att män och kvinnor är lika mycket värda men biologiskt sett olika. Som patriarkaliska exempel tar Hirdman upp Rousseau och Darwin. Darwin beskriver en konkurrens mellan män om de skönaste kvinnorna. Kvinnors viktigaste uppgift är att föda barn och därför har de inte behövt utveckla de inre egenskaperna såsom män har gjort. Kvinnan är därför mindre utvecklad samtidigt som hon avviker från mannen. Män ska göras starka medan kvinnor ska göras älskvärda. Män är mer intellektuella medan kvinnor är mer geniala i sitt sätt att ta hand om barn mm. Darwins A – B formel bygger med andra på A – a formeln, eller snarare en A – b formel, eftersom kvinnan är underutvecklad till en början och bör utvecklas till ett B. Rousseau borde dock betraktas som en förespråkare av en A – b formel eftersom han är så nedlåtande mot kvinnor samtidigt som han betonar könets skillnader. Mary Wollstonecraft borde i stället, enligt min tolkning, betraktas som en A – B förespråkare som vill att pojkar och flickor ska få samma uppfostran och utbildning så att även kvinnor har en möjlighet att

²⁵³ Orwell, George: 1984, Bokförlaget bra böcker, 1984 (1949)

utveckla sitt förnuft och därmed också sin dygd. Dock behöver inte kvinnors förnuft vara detsamma som mannens eftersom Wollstonecraft betonade att kvinnor bör vara bra på vissa saker och män på andra. Detta betyder dock inte att kvinnor och män inte bör agera på samma nivåer eller på samma platser. A - B tänkandet uppstod främst på 1700-talet och ersatte då A – a tänkandet.

Den moderna tidens B kan, enligt Hirdman, vara rökrummets Diana, den nya jämställdhetens idol, mediesterotypen och vetenskapens stereotyp. Rökrummets Diana är en sämre man, men ändå annorlunda. Hirdman hakar upp sig på en bild från 1960 där en flirtig tjej i randig tröja ska leda till ökad jämställdhet på mäns traditionella arbetsplatser. Tjejen ifråga ler mot kameran samtidigt som hon sitter vid ett bygge. Att le skulle vara synonymt med att flirta får stå för Hirdman. Jag måste bara säga att detta riskerar att förstärka bilden av feminister som elaka argbiggor som inte kan le. Mediesterotypen av B handlar om den kvinnobild som levereras av media i reklam, veckotidningar och tv mm. Inom vetenskapen är ämnet Kvinnan med stort K. Kontentan är helt enkelt att innan Hirdmans uppfinning genus uppkom var hela samhället ett segregerat helvete. Tur att genus har fått patent på sanningen så att hemska resultat från biologiska studier som visar på fysiologiska skillnader kan brännas upp.

De olika formlerna kan identifieras på olika nivåer i samhället och på olika platser samt inom olika diskurser (ideologier). De olika formlerna kan även kombineras med varandra under samma diskurs och plats. Kvinnor är alltså antingen a, B, aB eller Ba.

Kvinnan är köttet och mannen är själen. Förvisso anser vissa diktare att själen är lika hos mannen och kvinnan. Men i själva verket materialiseras själen via kvinnans kropp medan mannens kropp står under själen. Mannens plikter är att försörja och ta hand om kvinnan medan kvinnans plikter är att ta hand om barn och hushåll. Hirdman brukar betrakta detta som skillnaden mellan den stora världen och den lilla världen, det som Beauvoir kallar för transcendens och immanens²⁵⁴. Mannen är utåtriktad och har ett stort handlingsutrymme medan kvinnan är inåtriktad och har ett begränsat handlingsutrymme. Kvinnan sitter trygg i sitt lilla kök och väntar på att mannen ska komma hem från sin stora och otrygga värld. Detta kan jämföras med Susan Faludis syn på kvinnans tillbakagång under andra hälften av 1900-talet i boken ”Backlash”. Begreppet för denna utveckling är ”cooconing”.²⁵⁵ Den synen avslöjar hotet från omvärlden, det hot som männen är tvungna att möta. Men inte räknas detta hot och ansvar in i patriarkatsekvationen trots att vissa feminister erkänner dessa hot.

Synen på den stora och lilla världen skvallrar om synen på hushållsarbete och barnuppfostran, i stället för att kräva att män får tillgång till denna värld nedvärderar man denna värld. Hushållets värld är rikt och omfattande även om den är avgränsad gentemot omvärlden, men i praktiken är inte gränserna så tydliga som i teorin. Vänskapsband mellan olika kvinnor skapar en större värld än vad hushållets gränser ger sken av. Dessutom överskattas männens offentliga värld eftersom metaforen bygger på att alla män har tillgång till den offentliga makten eller möjligheter att göra en karriär och resa runt till olika platser. De flesta män har inte gjort någon karriär eller rest långväga, utan de flesta män går från hushållets trygga men rika miljö till arbetets oftast torftiga och slitsamma miljö. Förvisso ska man inte underskatta hushållets slitsamma arbete, men även då arbetet är repetitivt ser man hela tiden resultatet till skillnad från det löpande bandets arbete och gruvarbetet. Mannens arbetsplats är lika mycket avgränsad som kvinnans arbetsplats i hushållet. Både män och kvinnor var instängda och avgränsade till ett visst område. Men enligt Hirdman är det män som i sin naturliga uppbyggnad är den som skapar förändring och hittar på nya saker, så jag antar att männen helt enkelt får skylla sig själva.

²⁵⁴ Beauvoir, de, Simone: *Det andra könet*, Pan, 1949

²⁵⁵ Faludi, Susan: *Backlash - The Undeclared War Against Women*, Vintage, 1993

Enligt Hirdmans synsätt har inte kvinnor haft något handlingsutrymme utanför genuskontraktet, till skillnad från mannen. Dock har kvinnor kunnat skapa nya rum genom att förhandla om kontrakten, med hjälp av männens starkare maktposition. Kvinnors ”make the best of it”-strategier har dock bara lett till att genusgränserna har förstärkts eftersom genuskontraktets villkor berör hela hennes liv blir det främst hennes strategier som återskapar mönstren.

Hon ser även en konflikt inom A mellan den kontraktsbundna mannen som tar hand om kvinnan (det goda) och mannen som förförare, krigare och våldtäktsman (den onda). Med andra ord ingår inte våldtäktsmän som en del av genussystemet och patriarkatet vilket är en positiv del av Hirdmans teori.

Hirdman betraktar genus och genuskontrakten som en grundmelodi eller grundackord i historien som på ett eller annat sätt återspelas som slagdänga. Förändringar som kapitalism och demokratisering för genuskontraktet vidare genom omförhandlingar. Kapitalister utnyttjar kvinnors mindre genusvärde för att hålla nere lönekostnaderna. Sedan att kvinnor har mindre muskelmassa och sämre förutsättningar än män att arbeta fysiskt var bara ett påhitt i kontraktsförhandlingen. I demokratiseringen fick kvinnan plats i riksdagen och rösträtt som ett komplement till mannen. Folkhemmet krävde både en familjefader (Per-Albin Hansson) och en familjemoder. Men kvinnor har oftast fått ta över områden som har övergivits eller håller på att övergivas av män, exempel på det är lönearbeten såsom läraryrket. Marilyn French ger ett amerikanskt exempel där kvinnor tar över det religiösa området i takt med att män överger det religiösa för kapitalismens maktområden²⁵⁶. Kvinnor får också ta över lönearbeten som har ett samband med deras hushållssysslor vilket cementerar samhällsstrukturen. När bilden blir otydlig och diffus ersätts en A – B formel med en A – a formel eftersom genuskontraktet hotas då särskiljandet inte går att utläsa. Då en kvinna arbetar i en fabrik som en man måste man ersätta särartskvinnan med kvinnan som en sämre man, dvs. a.

Hirdman gör en historisk återblick i Sverige och beskriver utvecklingen från Per Albins folkhem till nutid. Till en början var socialisterna föga intresserade av kvinnans befrielse utan de fokuserade fullständigt på relationen mellan arbete och kapital. Att så var fallet är inte särskilt svårt att räkna ut eftersom det är svårt att slåss på två fronter samtidigt. Dessutom ansåg många kommunister och socialister att kvinnors frigörelse skulle komma automatiskt med kapitalismens fall eftersom kapitalisterna hade ett intresse av att kvinnor var hemma och reproducerade nya arbetare. Kapitalisterna var även intresserade av den billigare arbetskraften som kvinnor erbjöd på grund av sitt lägre genusvärde. Att det hela berodde på att kvinnor var utanför arbetsmarknaden på grund av traditionella könsroller är inga tankar som Hirdman vill befatta sig med. Nej, det är en struktur som byggts upp av mannens mystiska synfält där kvinnor automatiskt nedvärderas. Förutom denna förklaring är en annan tänkbar. Det var viktigare att lösa konflikten mellan arbete och kapital innan man gick vidare till konflikten mellan män och kvinnor. Till en början hade Sverige ett hushållskontrakt där kvinnor skulle ansvara för hushåll medan mannen skulle ansvara för försörjningen. Politiken gick då ut på att förbättra moderns anseende och välfärd. När liberalerna började tala om kvinnors frigörelse genom lönearbete hoppade socialisterna på tåget. Jämlikhetskontraktet konstruerades på 1960-talet.

När Socialdemokraterna slog fast att det skulle heta jämställdhet när det talades om rättvisa mellan könen tolkade Hirdman detta som en segregeringstendens. Jämlikhet = klass = maskulinum och jämställdhet = kön = femininum. Detta är helt felaktigt eftersom även kvinnor tjänar på en klasskamp (förutsatt att man tror på värdet av en klasskamp). Att jämställdhet handlar om femininum kan mycket väl stämma eftersom det främst handlar om

²⁵⁶ French, Marilyn: *Det eviga kriget mot kvinnan*, Natur och kultur, 1992

kvinnors rättigheter och mindre om mäns rättigheter samt kvinnors skyldigheter. Hade Socialdemokraterna kallat rättvisan mellan könen för jämlikhet hade Hirdman kallat det för osynliggörande eftersom man inte visar att det främst råder orättvisa mellan könen och inte mellan klasserna. Damned if you do, damned if you don't!

Hon avslutar sin bok om några historier om A, dvs. om mannen. Hon anser att bilden av mannen är en varelse som pumpas upp av muskler, vilket borde leda till att Hirdman drar slutsatsen att även män utsätts för idealbilder, objektifiering och ideologiska låsningar. Hon målar upp ett framtidsscenario efter sociologen Manuel Castells teorier om att globaliseringen hjälper kvinnor att bli mer fria. Dock riskerar den befrielsen ske på många mäns bekostnad eftersom kvinnor genom sin underordning har förvärvat egenskaper som kommer att behövas på framtidens globala arbetsmarknad. Genom en bättre position på arbetsmarknaden förstärks kvinnors förhandlingsposition i hemmet gentemot mannen. I detta samhälle riskerar män att bli arbetslösa vilket skulle kunna leda till att de överflödiga männen avgränsar kvinnors frihet. I detta samhälle riskerar kvinnor, tack vara genussystemet (patriarkatet), att bli slavar på annat sätt. Kvinnorna blir försörjarslavar som skickas ut för att jobba medan männen sitter hemma och samlar in förtjänsten. Är det någon som hajar till? Om det inte spelar någon roll om mannen är försörjare eller inte, hur kan man då bevisa patriarkatet eller genussystemet som sägs ligga bakom orättvisor mellan män och kvinnor? Om mannen sitter hemma kommer han alltså att överta kvinnans traditionella roll. Men till och med då är det alltså mannen som förtrycker. Det går inte att spekulera i kvinnors inofficiella makt i det samhälle där mannen hade försörjansvaret. Nej, då är det män som trycker ned kvinnor så att de håller sig på sin plats, antingen det är spisen eller om det är Rousseaus sköra och bleka kvinnor som inte får utföra något arbete. Men när rollerna är omvända, ja då är det mannen som är utsugare. Aldrig att det är kvinnor som suger ut arbetande män. Nej, nej! Om du tror det är du inte insatt i feministiska teorier. Feministiska teorier går ut på att bevisa att hur samhället än ser ut är allting alltid mannens fel.

Hon delar också in mannen som norm i två delar där en del handlar om mannen som ideal och mannen som normen för människan. Med andra ord kan mansnormen, maskuliniteten, vara ett ideal bland män samt vara en norm för hur en människa ska vara. Den första kategorin jämför extremiseringen av manligheten till ett ideal med verkliga män och den andra kategorin jämför mannen som norm för hur kvinnor är. På detta sätt har man garderat sig genom att peka på att idealet för mannen inte uppnås av några män samtidigt som det idealet är en jämförelsenorm för kvinnor. Med andra ord jämförs både män och kvinnor med denna manliga norm. Men om ingen man lyckas uppnå denna norm, hur kan man då kalla den normen manlig? Är det inte en mänsklig norm, eller snarare en omänsklig norm, som håller båda könen instängda?²⁵⁷

Maud Eduards

Maud Eduards behandlar i sin bok kvinnors självorganisering och kollektiva krav samt hur det nuvarande samhället reagerar på dessa särorganiseringar samt deras krav. Enligt Eduards är det inte kraven som är det viktigaste utan det är formen, dvs. själva organiseringen. Den demokratiska ordningen uppskattar inte separatism utan förespråkar samarbete mellan män och kvinnor. Det är bara män i formen av mänsklig norm som får organisera sig. När kvinnor ställer krav måste de göra det inom den rådande demokratins ramar.

Maud Eduards verkar förespråka en ny demokratisyn där särintressen och kollektiva särorganisationer är en viktig del. Men hur nytt är det korporativistiska tänkandet? Många

²⁵⁷ Hirdman, Yvonne: *Genus - Om Det Stablas Föränderliga Former*, Liber, 2001

ismer från socialism, konservatism till nazism och fascism har förespråkats organisationsdemokrati i olika former. Det är mest liberaler som reagerar negativt på sådan organisering. Det verkar även Maud Eduards gå med på eftersom hon kallar det nuvarande systemet för en liberal demokrati.

Maud Eduards anser att de institutioner som innehar makten i dagens liberala demokrati erbjuder ett starkt motstånd mot kvinnors kollektiva krav. För att visa på det har hon använt sig av några exempel: barnmorskemålet, kvinnohusockupationen i Umeå, stödstrumporna, ett tvärpolitiskt samarbete mellan kvinnor på Gotland, ROKS och kvinnojourernas kamp mot mäns våld. Att påstå att ROKS och kvinnojourernas verksamhet främst möter motstånd på grund av organiseringen är helt absurt. Det största problemet är ideologin, alla män är potentiella våldtäktsmän. Förvisso finns det variationer inom kvinnojourerna. Alla kvinnojourer håller inte med ROKS, vissa har till och med gått med i SKR (Sveriges Kvinnojourers Riksförbund) som är ett alternativ till ROKS. SKR betonar mer kvinnan som individ samt mer samarbete med män medan ROKS talar om kollektiv, dvs. mäns våld mot kvinnor samt inget samarbete med män. Dock är skillnaderna inte så stora.

Om politiker och journalister m.fl. är skeptiska till ROKS organisering så beror det främst på den ideologi som ligger bakom organiseringen. ROKS vill inte ha med män att göra därför att ROKS betraktar samhället som ett patriarkat där män förtrycker kvinnor. Där våldtäkter och kvinnomisshandel enbart är ett yttersta uttryck för patriarkatet.

Många feministiska organisationer, särskilt ROKS, anser att den traditionella och hierarkiska organisationsstrukturen är ett manligt sätt att organisera sig på. Därför väljer de den mer kvinnliga organisationsstrukturen som är mer platt. Hur kommer det sig att kvinnor vill ha platta organisationer? Är det för att de har erfarenheter av underordning? Låter lite väl långsökt. Skulle kvinnor tolka samma erfarenheter exakt lika för att sedan förespråka platta organisationer? (Kvinnor som inte förespråkar det som feminister förespråkar är per definition patriarkatsindoktrinerade så dessa kvinnor lägger vi därhän). Den enda riktiga förklaringen är att ROKS är särartsfeminister som anser att kvinnor är bättre organisatörer än vad män är. Sedan kan jag inte förstå hur man kan låta ett kön få patent på en organisationsstruktur. Det finns många män som förespråkar platta organisationer, exempelvis inom Miljöpartiet^{258 259} och förespråkare för den s.k. "nya ekonomin"²⁶⁰. Då feminister har kommit fram till att den nya ekonomins IT-företag inte erbjuder någon bättre jämställdhet än de gamla företagen hur kan man då på allvar ta patent på en organisationsstruktur. Det är väl inte strukturen på organisationen som är problemet om man ska vara en konsekvent feminist. Möjligtvis samhällets struktur. Men hur organiserar man en verksamhet utan en ledare? För vill man ha en platt organisation kan man inte, per definition, ha en alltför stark ledare eftersom det är helt omöjligt för en eller flera personer att ha kontroll över en stor organisation så länge det inte finns mellanchefer. För att sedan vrida till feministretoriken ännu ett varv brukar vissa feminister bråka på politiker för att de har förvärrat kvinnornas ställning och arbetssituation genom att ha sorterat bort en massa mellanchefer inom den offentliga sektorn, dvs. infört en mer platt organisation²⁶¹. Hur verkligheten än ser ut är den fel, och varje fel som går att identifiera är mannens.

Det finns två olika argument för att uppnå jämn könsfördelning. Det ena är nyttoargumentet att kvinnor kan erbjuda ett annat perspektiv än vad män har. Därmed kan vi få bättre beslut. Detta argument kan både bygga på en biologisk syn och på en likhetsfundamentalistisk syn. Den likhetsfundamentalistiska synen bygger på att kvinnor har

²⁵⁸ <http://www.mp.se>

²⁵⁹ Larsson, Reidar: *Politiska ideologier i vår tid*, Studentlitteratur, sjätte upplagan, 1997

²⁶⁰ Det IT-rättsliga observatoriet: *Den nya marknaden - Redovisning av ett seminarium om hur IT förändrar affärsverksamheter*, Observatorierapport 59/2003

²⁶¹ <http://www.kommunal.se>

andra erfarenheter än vad män har. För att kunna krossa patriarkatet måste man ta tillvara kvinnors erfarenheter av underordning. Detta argument förstärks av det faktum att män och kvinnor har olika åsikter inom olika ämnen såsom EU/EMU, kärnkraft, försvar, bistånd, flyktingpolitik och sextimmars arbetsdag. Kvinnor är mer intresserade av den offentliga sektorn, vård, skola och omsorg, samt miljö medan män är mer intresserade av utrikespolitik, ekonomi, skatter och BNP mm. Kvinnor står i regel mer till vänster än vad män gör. Att intresset för ekonomi och skatter kan vara en förutsättning för bra vård, skola och omsorg verkar inte intressera Maud Eduards. Det kan ju vara så att män och kvinnor värderar vård och omsorg lika mycket fast på olika sätt. Jag vill inte kalla kvinnors sätt att tänka för irrationellt, men då borde ju inte feminister som Maud Eduards insinuera att mäns sätt att tänka är känslolokalt.

Det känns dock som att Eduards överdriver skillnaderna något. I Demokratirådets rapport 1998 "Demokrati och medborgarskap"²⁶² råder det inte så stora skillnader mellan män och kvinnor förutom inom de områden som Eduards har påtalat. Ett exempel på en överdrift är att vissa statsvetare dragit slutsatsen att vi skulle ha haft sextimmarsarbetsdag i dag om riksdagen dominerats av kvinnor. Av kvinnor? Vilka kvinnor som helst? Om man bytt ut alla moderata män mot moderata kvinnor i riksdagen skulle då Moderaterna förespråka sextimmars arbetsdag? Någon försöker konstruera en kvinnlig gemenskap som legitimerar ett resonemang om att det krävs fler kvinnor för att kvinnor ska få en bra representation. Varför skulle inte en kvinna kunna rösta på en man som tycker exakt lika som den kvinnliga väljaren? Maud Eduards påstår dessutom att kvinnor som är för den offentliga sektorns utbyggnad anklagas för särintresse medan män som är för en mindre offentlig sektor inte utsätts för samma kritik. Så svenskt näringsliv, Timbro, Contra, Moderaterna och Centerpartiet kritiseras alltså inte för att vara särintressen? Snacka om att enbart se det som man vill se.

Det andra argumentet är rättvis- och demokratiargumentet att alla medborgare måste komma till tals samt ha samma möjligheter att sitta i regeringen. Eftersom kvinnor utgör 50 % måste de ha minst 50 % representation i riksdagen. När vi ändå är i farten så lär vi också kvotera in 11 % utlandsfödda medborgare²⁶³ (beroende av definitionen på invandrare). Hur många vänsterhänta medborgare som finns i Sverige har jag inga uppgifter om, men givetvis måste vi ju även kvotera in dessa. Sedan har vi ju ögonfärgen, hårfärgen och människor som bär glasögon. Givetvis måste även dessa grupper få en rättvis representation. Argumentet är ju solklart. Alla medborgare med glasögon har identiska åsikter. I Sverige har vi en demokrati där vi röstar på åsikter. Men i Maud Eduards Sverige ska vi kanske börja med att rösta på gruppstillhörighet. Alla svenska män med glasögon får bara välja mellan de kandidater som är svenska män med glasögon.

Ett sådant motstånd som jag här visar upp är ett bevis för att Maud Eduards har rätt. Kvinnor får inte organisera sig hur de vill. Frågan är då om jag i Maud Eduards Sverige får kritisera kvinnors organisering samt åsikter. Om jag tycker att feminismens verklighetsuppfattning är felaktig kan väl inte slutsatsen vara att jag bevisar patriarkatets existens. Hur för man en konstruktiv debatt i ett sådant system? Jag föredrar nog den liberala demokratin. Feminister får organisera sig hur de vill, de får säga vad de vill. Men samtidigt måste de vara beredda på att alla inte vill dansa efter deras pipor utan de får helt enkelt lära sig att ta kritik.

I barnmorskemålet drev JÄMO ett lönediskrimineringsmål som gick ut på att jämföra äpplen med päron. Det var tydligen så att barnmorskor tjänade mindre än manliga medicintekniker. Men det är ju inte samma yrke varför skulle de tjäna lika mycket?! Fallet var av en principiell art eftersom en dom i detta enskilda fall, skulle leda till att flera barnmorskor skulle stämna sina arbetsgivare för lönediskriminering. En enskild gruppanmälan blev alltså

²⁶² Petersson, Olof., m.fl.: *Demokrati och medborgarskap*, Demokratirådets rapport 1998, SNS-förlag

²⁶³ Ahlberg, Jan: *Statistik om gruppvaldtäkter*, BRÅ, 2000/3

prejudicerande. Det blev ingen fällande dom eftersom arbetena inte var likvärdiga. (Behövs det experter för att förstå detta? Var bor vi egentligen? I Sverige eller i Sovjetunionen?) Detta fall tar Maud Eduards som intäkt för att gruppjämförelser inte passar i det demokratiska samhället. Detta har hon helt rätt i. Men hennes slutsats blir som vanligt att motståndet mot gruppjämförelser beror på att män inte vill sluta förtrycka kvinnor.

I fallet husockupationen fick kvinnliga feminister kritik för att de hade ockuperat ett hus som skulle rivras i stället för att användas som kvinnohus. I detta fall håller jag med i sak eftersom det är bra med privata initiativ, oavsett (lagligt) syfte. Det jag tycker är fel är metoden och detta gäller oavsett om det är feminister, liberaler eller socialister som ligger bakom ockupationen. Om jag inte missförstått alltför mycket fick vänsterns husockupationer på 60-talet kritik för sina metoder. Varför inte jämföra den kritiken med den kritik som kvinnorna i Umeå fick? Antagligen för att det skulle ge en mer nyanserad bild av verkligheten. Hon har till och med själv påtalat att hon inte har jämfört kvinnors separata organiseringar med andra organiseringar. Hur kan man då dra så långtgående slutsatser om att kvinnor inte får organisera sig för att därmed öka sitt handlingsutrymme?

Stödstrumporna och den politiska samverkan på Gotland fick, enligt Eduards, kritik för att de utmanade den rådande ordningen. Stödstrumporna var ett nätverk som hotade med att starta ett parti (kvinnolistan) ifall de etablerade partierna inte skärpte sig. Vissa tyckte att detta var odemokratiskt. Jag respekterar den åsikten, men jag håller inte med. Så länge metoden är laglig är den demokratisk. Att hotet om ett kvinnoparti kan tolkas som utpressning handlar enbart om att de etablerade partierna känner ett hot mot sina egna mandat. Samma sak hände när Miljöpartiet och Ny demokrati vann mark i opinionen. Vilket parti av självbevaringsdrift skiter öppet i miljön? Hur ser vår invandringspolitik ut jämfört med Ny demokratis krav 1990-1991? När nya partier hotar med nya åsikter blir de etablerade partierna rädda och tar till sig av de nya stämningarna. Se bara på Folkpartiets krav på invandrare. Beror inte denna politik på en rädsla för att Sverigedemokraterna ska vinna mer mark?

Åsiktsmässigt tycker jag däremot att stödstrumporna hade fel. Jag delar inte deras syn på verkligheten. Men det finns många partier som jag inte stöder. På samma sätt som de etablerade partierna tog till sig av Miljöpartiets och Ny demokratis politik blev resultatet av nätverket kvotering bland annat via varannan damernas (Socialdemokraterna 1996).

Det politiska samarbetet mellan kvinnorna över partigränserna i Gotland mötte starkt motstånd av den enkla anledningen att svensk politik lider av något som heter "partipiskan". I stället för personligt ansvar inför väljaren är det partiet som fostrar politikerna. Om man vill få in fler kvinnor i riksdagen bör man förbättra personvalssystemet genom att minska partiernas makt över utnämningar samt ta bort alla spärrar. Den personliga kandidat som får flest röster får mandatet. Ingen annan! På det sättet får vi bort partipiskan och samarbeten över partigränserna blir inte längre lika nödvändiga.

Maud Eduards för ett resonemang om kvinnors handlingsutrymme genom att jämföra Simone de Beauvoir som är mer individriktad, Catharine MacKinnon som är mer radikal och kollektivt inriktad samt Judith Butler som är en postmodern feminist. Simone de Beauvoir anser att män är i transcendens medan kvinnor är i immanens. Män har ett stort handlingsutrymme medan kvinnor har ett väldigt begränsat utrymme. För att öka kvinnors handlingsutrymme anser Beauvoir att kvinnor måste överskrida sitt vara för att sedan inse att hon inte uppfattas som ett självständigt subjekt utan definieras utifrån sin grupptillhörighet. Catherine MacKinnon talar om en kvinnlig medvetandehöjning. Det betyder att det finns erfarenheter och praktiker som kvinnor delar med varandra. Denna insikt utgör en grund för handling, dvs. politisk aktivism. Det gemensamma för dessa två är att män är ansvariga för förtrycket. Butler talar i stället om abstrakta kulturer och praktiker som är kvinnofientliga. Det gemensamma för alla tre är att definitioner av kvinnor som naturliga kategorier är hämmande

för kvinnors handlingar. En annan gemensam ståndpunkt är att förändringar och ökat handlingsutrymme måste ske inom den rådande maktordningen.

Butler anser att kvinnors kollektiva agerande samt benämmandet av kvinnor förstärker kategorin kvinnor som en politisk grupp. Butler kan tänka sig vissa tidsbegränsade allianser för att därmed ställa krav på manssamhället. Detta för att undvika en cementering av kvinnors identitet. Maud Eduards anser att benämmandet av kvinnor och män som kategorier leder till att kvinnors handlingsutrymme förstärks medan mäns handlingsutrymme begränsas något från att ha varit universellt ingenting till att vara specifikt någonting. Genom att agera gemensamt ifrågasätts definitionen av kvinnor vilket ger feminister en möjlighet att rekonstruera kategorin kvinnor och därmed öka kvinnors handlingsutrymme. Maud Eduards understryker att man inte i förväg kan veta vilken betydelse en rörelse som satts igång av kvinnors gemensamma handlingar har eftersom varje kollektiv handling har sin egen dynamik. Är det då så klokt att använda feministiska strategier? Är det inte bättre att skapa ett stabilt samhälle genom en stegvis utveckling och samarbete?

Den liberala demokratin bygger, enligt Eduards, på heteronormativitetens logik. Heterosexuella män är normen. Kvinnliga krav som kvotering ställs mot höga demokratiska ideal såsom individ, kompetens, likabehandling mm. Harmoni är viktigare än kvinnors krav om att bekämpa mäns våld mot kvinnor. Att det är mer effektivt att samarbeta verkar inte Eduards förstå. Hon tror inte att män vill uppnå jämställdhet samt stoppa "mäns" våld mot kvinnor. Det feminister inte verkar förstå är att det inte är mäns våld mot kvinnor, utan vissa mäns våld mot vissa kvinnor. Det existerar inga samband mellan våldsamma män och vanliga män.

Maud Eduards gör också en stor grej av att kvinnor alltid måste jämföras med män. Kvinnor ska få de fördelar som män har. Vad menas med detta? Ska man göra tvärtom? Om nu feministerna har rätt, ska då män också förtryckas för att därmed krossa förtrycket. Varför krångla till det? Dessutom är det så att feminister och många andra kräver att män ska vara hemma mer med sina barn. Detta är väl ändå ett krav som bygger på en jämförelse med kvinnor. Män ska anpassa sig efter kvinnors sätt att vara. Som vanligt går inte de feministiska resonemangen ihop. För att dölja inkonsekvensen lindar man in resonemanget i fina akademiska resonemang som inte ger mer insikt än vad icke-akademiska feminister för fram. Hon tycker att det är viktigt att feminister inte hela tiden utgår från männen genom att påstå att kvinnor är underordnade och förtryckta, utan de måste bli duktigare på att peka ut männen så att kvinnorna blir normen. Män är då överordnade kvinnor samt förtryckare av kvinnor. Den intelligente förstår omedelbart att detta enbart är en lek med ord. De flesta som kan tänka logiskt vet redan att männen är motparten till kvinnor och att kvinnors underordning samtidigt betyder mannens överordning. Snacka om att underskatta människors intelligensnivå.

Hon går till och med så långt att hon ifrågasätter varför kvinnor inte ska kunna begära mer än vad män redan har. Ja, varför kan man inte göra det? "Det demokratiska idealet om lika fördelning begränsar kvinnors handlingsutrymme. Det skulle uppfattas som orimligt, rent av galet, att exempelvis begära högre lön eller fler platser till kvinnor. "Hela lönen" betyder "lika hög lön som män", "halva makten" att dela lika med män. Det finns inte ens ord för att kvinnor skulle få särskilda förmåner. Man kan ju inte, definitionsmässigt, begära mer än hela lönen." (s.155) Här skymtar en del av Maud Eduards visioner för det framtida samhället. "Hela lönen" och "halva makten" räcker inte. Hon går i Catharine MacKinnons fotspår där matriarkatet är målet²⁶⁴. Att begära jämställdhet samtidigt som man begär mer fördelar för kvinnor leder inte, per definition, till jämställdhet. Att vi i dag osynliggör kvinnors fördelar från könsrollssamhället har hon delvis rätt i ("Det finns inte ens ord för att kvinnor skulle få särskilda förmåner"). Nej, dessa förmåner finns redan och de ska vara utsagda. Det

²⁶⁴ Sommers, Hoff, Christina: *Who stole feminism? – How women have betrayed women*, Simon & Schuster, 1995

demokratiska idealet leder till demokrati. Maud Eduards tycker inte om demokrati, hon vill ha ett matriarkat.²⁶⁵

Genusvetenskap – en vetenskap?

Är genusvetenskapen en vetenskap enligt de definitioner av vetenskap som finns? Om genusvetenskap är vetenskap eller inte beror ju lite på vilka krav man ställer på vetenskapliga bevis. Som bekant kan man ställa högre krav på naturvetenskapens bevisföring och därmed få mer tillförlitlighet än vad man kan få av samhällsvetenskapen. Detta beror på att man inom naturvetenskapen kan isolera olika faktorer så att experiment blir möjliga. På det sättet går det att avgöra orsakssamband på ett mycket trovärdigt sätt. Samhällsvetenskap, där genusvetenskap ingår, studerar människor som är komplexa sociala varelser, med egna motiv och preferenser, som inte går att förstå utifrån generella grundlagar som fungerar inom fysikens värld. Så utifrån detta kan man säga att genusvetenskapen duger som en samhällsvetenskap, precis som nationalekonomi, företagsekonomi, sociologi och statsvetenskap.²⁶⁶

Problemet med genusvetenskap är dock att den är politisk och har ett ideologiskt mål i sikte. Den har redan i förväg bestämt vilka resultat den vill ha. Könsperspektivet förklarar alla problem i samhället och om resultatet av en studie leder till att kvinnor får det sämre eller att feminister får en nackdel i sina resonemang då ska studien designas om²⁶⁷. Nationalekonomi har förvisso länge varit väldigt inspirerat av klassisk liberalism och till viss del av nyliberalism, men har även varit inspirerat av socialism och kommunism (Keynes och Marx). Nationalekonomins olika teorier har inspirerats av det totala samhällets trender och har hela tiden ifrågasatts. Det är därför det finns två motstridande teorier inom nationalekonomin: Keynes konjunkturteori och Friedmans penningmängdsteori.²⁶⁸ En sådan bredd saknas inom genusvetenskapen vilket tyder på en undermålig självreflektion. Sociologin som är närbesläktat med genusvetenskapen kännetecknas främst av socialism och kommunism vilket kan försvaga även sociologins trovärdighet. Därmed finns det fler samhällsvetenskapliga inriktningar som kan ifrågasättas. Dock saknas den medvetna överideologin inom nationalekonomin och sociologin.

Feministernas svar på detta blir att all vetenskap är politisk, dvs. relativistisk. Allt beror på betraktarens värderingar och åsikter²⁶⁹. Historien skrivs av segraren vilket torde betyda att vi inte kan slå fast att Hitler var en kallblodig mördare eftersom det är segrarmakterna i väst som skrivit historien. Detta blir ju absurt i sin förlängning. Vad är då skillnaden mellan vetenskap och religion?

Man måste utgå från att det finns skillnad mellan planer och tillfälligheter, intresserad och ointresserad, utbildning och indoktrinering. Indoktrinering är att ge en bestämd bild av verkligheten, att inte ta hänsyn till andra teorier än de som stämmer in på ideologin. Studenter ska, enligt den brittiska filosofen Roger Scruton²⁷⁰, lära sig att väga olika teorier och perspektiv mot varandra, inte avfärda vissa teorier som nonsens utan att argumentera för det. Uppnår Yvonne Hirdman²⁷¹ och Tiina Rosenberg²⁷² dessa krav när de avfärdar alla biologiska

²⁶⁵ Eduards, Maud: *Förbjuden handling - om kvinnors organisering och feministisk teori*, Liber, 2002

²⁶⁶ Thurén, Torsten: *Vetenskapsteori för nybörjare*, Liber, 1998

²⁶⁷ Eliasson, Mona: *Väld, alkohol och övriga droger*, rapport från ett forskningsseminarium, Folkhälsoinstitutet, 1996:114, första upplagan (Ett exempel bland fler)

²⁶⁸ Begg, David., Fischer, Stanley., Dornbusch, Rudiger: *Economics*, femte upplagan, McGraw-Hill, 1997

²⁶⁹ Ljungberg, Björn, Rydgren, Emma: *Vem slår Eva? – Forskande feminister i genusland*, Avantema, 2007

²⁷⁰ Scruton, Roger., Ellis-Jones, Angela., O'Keefe, Dennis: *Education and indoctrination*, Sherwood Press, 1985

²⁷¹ Hirdman, Yvonne: *De konstruerade kropparna*, Svenska dagbladet, 1995-09-23

²⁷² Claeson, Elise: *Genu(s)teoretikerna har lärt sig maktens arrogans*, Svensk tidskrift, nr. 3-4, 2004

förklaringar som nonsens? Vid indoktrinering får studenten enbart ensidig information som passar ihop med en i förväg bestämd ideologi, exempelvis att män förtrycker kvinnor.

Ett annat drag är den ”dolda enheten”, som är den underliggande verklighetssynen, dvs. att allt kan förklaras ur ett könsperspektiv. Indoktrinering sker också i slutna system där kritik inte tillåts. Inom feministisk forskning tolkas allt motstånd och kritik som en bekräftelse på att de har rätt. Genusvetenskapens lärar går inte att falsifiera genom tvivel och kritiskt ifrågasättande utan påminner mer om religiösa dogmer än om vetenskap. Om en kvinna säger att hon inte är förtryckt beror det på att hon är duperad av patriarkatet. Om hon säger att hon är förtryckt då har kvinnan nått insikt. Hur argumenterar man mot detta? Hur argumenterar man mot Gud? När Gud intervenerar i människans liv är han god, när han inte gör det beror det på att djävulen är ond och att människan har syndat (och Gud således fortfarande god). Gud är allsmäktig, men ändå kan han inte skapa en fredlig värld med sin godhet. Detta beror givetvis på att människor har valt ondskan genom att äta ett äpple. Så där fortsätter det i oändlighet och för att få slut på diskussionen blir man tvungen att resignera och säga amen och halleluja.

Man kommer aldrig åt genusvetenskapens teorier eftersom de aktiva genusvetarna ständigt tolkar om verkligheten genom ad hoc, dvs. tilläggsteorier. Förhoppningsvis är akademikerna inom genusvetenskapen så pass hederliga att de inser det orimliga med feminismens världsbild efter att teorisystemet (Kuhns paradigm²⁷³) har blivit alltför komplext, inkonsekvent och motsägelsefullt. När detta sker uppstår en revolution inom vetenskapen, kanske blir det en tillbakagång till riktig vetenskap där nyanser och beviskrav ställs i förgrunden i stället för ideologiska ståndpunkter.²⁷⁴

I stället för att enbart slå fast att ”everything and nothing goes”²⁷⁵ borde man bestämma sig för vad vetenskap bör utgå ifrån. De redskap som människan är utrustad med är de fem sinnena och logiken. Med hjälp av de fem sinnena kan människor observera och registrera verkligheten. En människa kan dock inte få in all data om verkligheten, men tillsammans med andra människor kan människan skapa en så konsistent och trovärdig vetenskap som möjligt. De data som de fem sinnena registrerar ska, för att få mening, bearbetas av människans intellekt. Datan måste alltså bearbetas via logiken till information innan den går att förstå. Detta steg utgör också en risk för felslut, men ju fler som konkurrerar inom vetenskapen, desto bättre resultat får man. Därmed är överideologier en katastrof för den vetenskapliga utvecklingen.

Vetenskap i allmänhet handlar om att söka efter sanningen²⁷⁶. Sedan om det verkligen går att bevisa att den är objektiv är en annan sak, men man ska söka efter det som är mest troligt och rimligt utifrån de fakta man har för tillfället. Det är därför kritiskt tänkande och fri konkurrens är så viktigt då ingen vetenskapsman/kvinna vågar skriva något orimligt när de vet att de granskas av intellektuellt hederliga vetenskapsmän/kvinnor. Det är också viktigt med noggrannhet, ärlighet och hederlighet. Forskningsresultatet ska också kunna upprepas av någon annan.²⁷⁷ Det är därmed viktigt att verkligen redovisa sina metoder och sina teorier. Det måste gå att genomföra en liknande undersökning och få ett likartat resultat. Att lyckas med detta kan dock vara svårt i samhällsvetenskap eftersom det är svårt att studera en grupp människor och jämföra den med någon annan då det finns så många faktorer att hålla reda på. I naturvetenskap kan man ha två tester, den ena gruppen utsätts för någonting, en stimulans, den andra gruppen fungerar som en kontrollgrupp. Man kan då jämföra vad som händer i de

²⁷³ Thurén, Torsten: *Vetenskapsteori för nybörjare*, Liber, 1998

²⁷⁴ Sommers, Hoff, Christina: *Who stole feminism? – How women have betrayed women*, Simon & Schuster, 1995

²⁷⁵ Pawson, Ray., Tilley, Nick: *Realistic evaluation*, Sage, 1997

²⁷⁶ Thurén, Torsten: *Vetenskapsteori för nybörjare*, Liber, 1998

²⁷⁷ Stencil sammanställd av Måns Lindholm efter originalskrift av Torsten Thurén.

två grupperna efter att den ena gruppen utsatts för en stimulans. För att vara säkra på att stimulansen verkligen haft effekt kan det vara viktigt att jämföra detta resultat med en kontrollgrupp där man inte påverkar någonting.

Att göra detta med människor i ett öppet samhälle är närapå omöjligt. Men det betyder inte att vetenskap är omöjligt förutsatt att man är hederlig och redovisar allt man gör. Man får helt enkelt dra den slutsats som är mest rimlig. Om svenskar begår mer brott efter att antalet poliser har minskat drastiskt är det rimligt att tolka det som ett samband. Men det är inte rimligt att utgå från att alla svenskar påverkas av fler poliser. Det är heller inte rimligt att utgå från att samma samband finns i Finland eftersom finländare kanske har en annan attityd till brottslighet. Man måste alltid ta hänsyn till kontexten, sammanhanget, och inte dra alltför långtgående slutsatser av en studie. Alltså måste man noggrant beskriva miljön, sammanhanget, gruppernas sammansättning mm. så att man kan designa sina studier så lika som möjligt.²⁷⁸ Slår man upp ordet ”vetenskap” i Norstedts svenska ordbok erbjuds följande definition: ”... system av beprövade metoder som används för att så noggrant som möjligt undersöka, beskriva och förklara verkligheten”²⁷⁹. Det handlar alltså om att systematiskt pröva sig fram. Med ett finare ord att empiriskt pröva olika hypoteser om verkligheten.

Jag tycker att genusvetenskapen ska ingå i statsvetenskap och sociologi i stället för att vara en självständig institution. Alternativt skulle man kunna samla alla som är intresserade av könsrelationer inom ett och samma tak, dvs. att kombinera biologiska och sociala förklaringsteorier. När institutionen för genusvetenskap bildades på några universitet avgick två kvinnliga professorer²⁸⁰ för att de inte ansåg att genusvetenskapen skulle vara en självständig institution. Med andra ord är det inte enbart antifeministiska påhopp på en institution.

Problemet med genusvetenskapen är som jag tidigare nämnt att de som ansvarar för denna vetenskap redan har bestämt sig för vad man bör få fram. De, som subjektivister och konstruktivister, tror sig kunna uppfatta den objektiva sanningen. Det är politik och inte vetenskaplig forskning. Det är en överideologi och inte en självständig institution. Allt som strider mot genusvetarnas teorier avfärdas som biologism. Är detta vetenskap? Är det att se verkligheten med vetenskapliga ögon? Varför kan inte biologi och genusvetenskap leva sida vid sida? Varför konfrontation? Visst är det bra att testa nya perspektiv och nya förhållningssätt, men varför avfärda alla andra perspektiv som nonsens? Varför kan man inte föra en konstruktiv dialog med de som anser att könsroller inte enbart handlar om sociala faktorer? Vi har tidigare sett farorna och riskerna med statsideologier både i Sovjetunionen med Lysenko²⁸¹ i spetsen och i Nazityskland, låt oss inte göra om samma misstag.

Som jag tidigare nämnt är det tydligaste exemplet på hur ensidig genusvetenskapen är, att de avfärdar alla biologiska teorier utan att verkligen testa dem. De utgår helt enkelt från sociala förklaringar och gör allt för att bevisa maktkampen mellan könen. Förvisso kan man tycka att även biologer är sådana, men lösningen på detta är inte att ägna sig åt navelskåderi utan att samarbeta över ämnesgränserna. Men detta vill inte Yvonne Hirdman och gänget veta av.²⁸²

²⁷⁸ Pawson, Ray., Tilley, Nick: *Realistic evaluation*, Sage, 1997

²⁷⁹ Norstedts svenska ordbok 1999

²⁸⁰ GP: *Kvinnoprofessorer hoppar av*, Göteborgsposten, 1999-03-25

²⁸¹ Rothstein, Bo: *Lysenkoism är alltid osmaklig*, Svenska dagbladet, 1996-11-15

²⁸² Rasmuson, Marianne: *Hjärnan, inte livmodern det viktiga organet*, Svenska dagbladet, 1995-10-06

Mansforskning

På 1990-talet har en ny inriktning inom genusvetenskapen utvecklats. Efter att kvinnoforskningen startade på 1970-talet har mäns relationer till kvinnor och andra män hamnat lite i skymundan. Eller rättare sagt, intresset för mäns relationer med andra män och kvinnor har inte varit särskilt intressant förrän kvinnoforskningen slog igenom. Till en början förutsattes att män skulle forska inom kvinnoområden genom att försöka sätta sig in i kvinnors situation. Men nu har detta förändrats och därför har mansforskningen ökat i intresse. Lars Jalmert betonar att mansforskningen inte har kommit till på grund av att kvinnoforskarna gjort fel (nej gudbevare mig väl) utan för att komplettera kvinnoforskarna.²⁸³ Detta är tydligt om man har läst några böcker i ämnet eftersom teorierna och premisserna bygger på feministiska teorier om hur verkligheten ser ut.²⁸⁴ Yvonne Hirdman tycker dock att det vore synd ifall forskningen delas upp i mans- och kvinnoforskning. Hirdman föredrar epitetet genusforskare. Hirdman ger uttryck för att enkönade områden inte är så lyckade. Ändå vill hon inte göra något åt snedrekryteringen till genusvetenskapen. Hon till och med kritiserar mansforskningen för att vara homogen eftersom det är så få kvinnor som är aktiva inom det området.²⁸⁵ Fattar hon inte hur dum hon gör sig? Hon kan väl åtminstone vara konsekvent. Bara det faktum att mansforskningen existerar skvallrar om att det inte enbart är kvinnor som är eftersatta i forskningen utan även män. Forskningen har inte inriktat sig på relationer mellan män och har därför inte förstått mäns situation i samhället.

Per Folkesson bekräftar att mansforskningen härstammar från feministiska teorier och kvinnoforskning. Han menar att all feministisk text angriper dels genusrelationer och dels män. Detta ger anledning att forska om män som könskategori. Mansforskningen har inte samma fokus som kvinnoforskningen har, men det gemensamma är att man utgår från en feministisk position. Teoretiskt går det att utgå från en antifeministisk position, men var är den forskningen? Inte i Sverige i alla fall. I USA finns den intellektuellt hederliga Warren Farrell som dock går till överdrift åt andra hållet.

En indikation på att mansforskningen bygger på feminism är att patriarkatsteorin är nödvändig inom mansforskningen. Folkesson anser att mansforskningen måste vara befriande (emancipatorisk) och därmed blir det nödvändigt att vara feminist eller profeminist.²⁸⁶ Men om man vill befria män från könsroller och fastlåsta positioner borde man då inte hellre kalla sig för maskulinister då?

Ännu en indikation är att ett par mansforskare som en respons på Rothsteins kritik av genusvetenskapens mobbning av män gått ut till försvar för sina kollegor. Claes Ekenstam²⁸⁷ och Eivind Olsvik²⁸⁸ betonar att genusforskare och kvinnoforskare bemöter mansforskare på ett bra och generöst sätt. Det är väl inte så konstigt. Mansforskare utgår ju från feminismens perspektiv, hur kan man då tro att man inte ska bemötas på ett bra sätt. Det är givetvis de män som inte köper feminismens objektiva sanning som utsluts. De män som inte vill reducera sig själva till slavar har inget i genusvetenskapens värld att göra. Att stolt proklamera att mansforskare går i feminismens ledband har jag svårt att förstå.

Kimmel som dock är lite kritisk mot kvinnoforskare anser att det saknas forskning om hur det är att vara man. Därför är det inte riktigt att säga att all historia är männens. Historien

²⁸³ Hansson, Jon: *Vad döljer ni, killar?*, Aftonbladet, 1999-02-22

²⁸⁴ Claes Ekenstam m fl: *Rädd att falla: Studier i manlighet*, Gidlunds, 1998 och Nilsson, Bo: *Maskulinitet*, Boréa, 1999

²⁸⁵ Hansson, Jon: *Vad döljer ni, killar?*, Aftonbladet, 1999-02-22

²⁸⁶ Folkesson, Per, Ph.D. studerande: *Mansforskning som sårämnesforskning, patriarkatsforskning och meta-teoretisk forskning*, Nettverk för forskning om menn

²⁸⁷ Ekenstam, Claes: *Män utestängs inte från genusfältet*, Nationella sekretariatet för genusforskning, Genus, nr.3, 2002

²⁸⁸ Eivind Olsvik: *Et frigØrande projekt...*, Nationella sekretariatet för genusforskning, Genus, nr.2, 2003

beskriver förvisso mest män eftersom det är mest män som varit betydelsefulla för den allmänna historietvecklingen. Men även kvinnor såsom drottning Kristina har beskrivits i historien just för att hon var betydelsefull. Historiebeskrivningen utgår oftast från en maskulinitet, ett extremt exempel är Robert Blys²⁸⁹ mytopoetiska och universella maskulinitet. Kimmel anser att det finns flera maskuliniteter som skiljer sig i tid och rum. Han anser att kvinnoforskarna har misslyckats med att skriva om erfarenheten av att vara man. Detta är inte så konstigt eftersom kvinnoforskarna problematiserar maskuliniteten utifrån deras perspektiv, dvs. utifrån deras erfarenheter av maskulinitet som kvinnor. Män byter också maskulinitet, oftast på grund av att en maskulinitet hotas av eller är i en kris. Enligt Kimmel är det främst män i relation till varandra som skapar maskulinitet. Denna process av tillägnande och erövring av vissa maskuliniteter bygger på en oändlig cykel av jämförelser för att bevisa sin manlighet (maskulinitet). Kritik kan riktas mot Kimmel för att han inte relaterar det manliga till det kvinnliga. Han kan då anklagas för att legitimera en viss maskulinitet.²⁹⁰ Maskulinitetsteorin omfattar även Connells teori om hegemonisk maskulinitet som jag kommer att redogöra för under avsnittet patriarkatet.

Men till och med dessa mjäkiga mansforskare får kritik från feministerna för att bedriva antifeministisk mansforskning. Det räcker med att de studerar relationer mellan män för att betrakta dessa forskare som antifeminister. Om de skulle hitta ett enda problem som gruppen män kan tänkas vara utsatta för, ja då förstör man den feministiska traditionen att bara se det man vill se. Det är absolut förbud att ömka manliga finländare som hamnat i alkoholism och utanförskap, det enda man får ömka är kvinnor som frivilligt valt att sälja sina kroppar eller som "tvingats" arbeta mer i hemmet än mannen. Per Folkesson som jag tidigare har refererat till anser att mansforskare främst tar till sig vad andra manliga mansforskare har kommit fram till och ignorerar kvinnliga forskare. Inte kan det vara så att män vet bäst hur det är att vara man. Nej, det är ju därför kvinnoforskare, dvs. genusforskare, är så måna om att män utbildar sig på området. Återigen kastar det hycklande genuskollektivet sten i glashuset och får rätt eftersom ingen vågar protestera.²⁹¹

Detta debattklimat har lett till att mansforskare inte vågar påtala manliga problem. I stället tonas problemen ned. Ett exempel på det är mansforskaren Jonas Frykmans ord: "Förståelsen av en verksamhet som dessa självpåtagna plågor innebär..."²⁹². Jonas syftar här på kroppslig träning. Jag antar att anorexia och andra tjejpåtagningar också är självpåtagningar. Men det finns det ingen som vågar påstå.

Mansforskning handlar främst om att fjäska och ställa upp för feminismen. Ingemar Gens är ett exempel på en som förvisso lider av paranoia när det gäller mäns framtida roll i samhället, men som satsar mycket på att indoktrinera barn att inte bete sig på ett visst sätt, dvs. att agera i könsroller. Max Waltman, student och feminist, tyckte på ett seminarium att det var en dum frågeställning att fråga sig hur man ska få med män i feministrörelsen eftersom män bara ska ställa upp. Ställ inga frågor – ställ bara upp! Morgondagens robotmänniskor! Varför inte lite gammal hederlig tvångsanslutning när vi ändå är igång? Detta är ännu ett exempel på hur feminismen är totalitär. En man i publiken sade något under seminariet om hur dyrt det är för män att uppvakta kvinnor och att detta är en orättvisa. Han blev helt enkelt utbuad av pöbeln som bara ville höra feministiskt korrekta sanningar.²⁹³ Om ni är seriösa och vill läsa riktig mansforskning får ni vända er söderut till vårt grannland

²⁸⁹ Bly, Robert: *Järn Hans – En bok om män*, ICA-bokförlag, 1991

²⁹⁰ Eldth, Christer: *Maskulinitet som en homosocial handling - om Michael Kimmels bok: Manhood in America. A cultural history*, [Netzwerk för forskning om menn](#)

²⁹¹ Smirthwaite, Goldina: *Antifeministisk mansforskning*, Debatt, Genus 3-4, 2003

²⁹² Frykman, Jonas: *Pappor och deras pappor*, Claes Ekenstam m fl: *Rädd att falla: Studier i manlighet*, Gidlunds, 1998, s.

²⁹³ Strand, Martina: *Stormig debatt om män och feminism*, Nättidningen Hertha, Nr. 1, 2002

Danmark eller västerut till frihetens land USA som till skillnad från Sverige och Norge inte går i feminismens ledband. Mansforskning, nja, snarare feministisk mansforskning.

Normer och strukturer

Feminismen utgår från ett strukturresonemang där osynliga strukturer i samhället styr individernas livsval. Denna syn är för en liberal och konservativ en reducerande och pessimistisk syn på människan. Den är dessutom enfaldig och är en hybrid av diverse gruppkampsteorier. Marxisternas klasskampsanalyser har kommit i skymundan men finns som en viktig utgångspunkt i alla strukturresonemang. Den mer moderna könskampsanalysen har ersatt klasskampsanalysens hegemoni. En tredje strukturteori som bakas in i strukturresonemanget är den etniska kampen. En fjärde är heteronormativitetsteorin, dvs. heterosexuella förtrycker homosexuella. Det gemensamma för alla dessa delanalyser är att de utgår från kollektiv. Rättigheterna och orättvisorna finns hos kollektiven och inte hos individerna. Orsakerna till samhällsproblemen ligger i diskriminering och förtryck av vissa grupper inte av individer.

Strukturresonemangen är en komplex och gigantisk konspirationsteori som går ut på att fördela svarte pettern till den vita heterosexuella medelåldersmannen som inte har någonting att skylla på när han misslyckas. White trash får skylla sig själva. Det kan finnas undantag, sekundärt förtryck, såsom ungdomar och pensionärer. Men dessa identiteter är inte lika meriterande i svaghetsmoralens Sverige!

Givetvis är det okey att generalisera i vissa fall och att försöka identifiera mönster. Problemet är när man i samhällsanalysen utgår från en fundamental och systematisk strukturförklaring som alltid går före alla andra förklaringar.

Per Bauhn²⁹⁴ som är docent i praktisk filosofi i Lund förklarar det strukturalistiska felslutet på följande vis:

”Att identifiera olikheter mellan grupper med avseende på resurstillgång går förvisso att göra på samma sätt som vi identifierar arter av träd i skogen. Men när vi väljer att beskriva olikheten i termer av förtryck, så har vi gått bortom den rent deskriptiva strukturella utsagan.” (s. 39).

”Vi kan alltså inte enbart utifrån observerad olikhet i utfall sluta oss till förekomst av orättvisa.” (s. 40).

Mannen är, enligt feminister, normen i samhället. Det är mannen som utgör måttstocken som exkluderar allt som avviker från det som betraktas som manligt. Men detta är inte riktigt sant eftersom många kritiker har pekat på det faktum att västerländska kvinnor i många kulturer har stått över den mörkhyade mannen i andra kulturer. Feminister har då reviderat sin syn och kommit fram till att rasism och sexism har gått hand i hand i den hegemoni som den vite medelålders mannen från västvärlden har skapat i det patriarkala samhället.²⁹⁵ Det är alltså den västerländska mannen i medelåldern som är normen som allt annat jämförs med. Men inte heller det är riktigt sant. Pudelns kärna är att den västerländska medelåldersmannen ska vara heterosexuell för att kunna utgöra normen.²⁹⁶ Homosexuella avviker från det normala och betraktas som ett hot mot den rådande situationen. I koncentrationslägren under det tredje rikets storhetstid var det judar och homosexuella som befann sig längst ned i hackordningen. Mycket tyder på att de homosexuella hade det värre än judarna eftersom de andra fångarna hjälpte till att förtrycka de homosexuella. Alla grupper utom just homosexuella kunde

²⁹⁴ Bauhn, Per: *Om normativ strukturalism*, filosofisk tidskrift nr.1 2004

²⁹⁵ Truth, Sojourner: *Är inte jag en kvinna?*, 1850, och Lorde, Audre: *Öppet brev till Mary Daly*, 1978, i antologin: Essevald, Johanna., Larsson, Lisbeth: *Kvinnopolitiska nyckeltexter*, Studentlitteratur, 1996

²⁹⁶ Rosenberg, Tiina: *Queerfeministisk agenda*, Atlas, 2002

åtminstone finna tröst hos varandra, denna tröst erbjöds inte de homosexuella.²⁹⁷ Detta fenomen har fått namnet heteronormativitet och detta begrepp plockas upp så fort någon har en annan uppfattning än feministen eller någon annan radikalist. När Alf Svensson vägrar att gå med på homooptioner är han sexist, heterofascist och patriark som gör allt för att återupprätta heteronormativiteten²⁹⁸. Att homooptioner enbart bör handla om barnens bästa glöms alltid bort, om nu den tanken överhuvudtaget har infunnit sig. Jag anser, precis som Alf Svensson, att det inte är en rättighet att vara förälder, föräldrar har enbart skyldigheter gentemot sina barn. Om man kommer fram till att barn mår bäst av att ha en mamma och en pappa, då är det enbart detta faktum som ska styra. Denna fråga har fått alltför stora proportioner och dessutom blivit en ursäkt för feminister och homoaktivister att få förlöjliga medelålders män. Ett exempel på detta är Jonas Gardells förlöjligande brev till Alf Svensson i Aftonbladet valdagen 2002²⁹⁹. Det är tydligt att feministeliten håller ihop för att försöka försämra villkoren för mer konservativa och kristdemokratiska partier. Annars förstår jag inte Aftonbladets agerande.

Jag tycker personligen att det är konstigt att homosexuella måste få adoptera för att bli accepterade. Jag ser inget problem i att homosexuella betraktas som onormala eftersom homosexualitet inte är det naturliga sättet att fortplanta människan samt att homosexuella är i minoritet (2,4 %³⁰⁰ som minst och 4 – 8 % av befolkningen som mest³⁰¹). Problemet är inte att det finns människor som avviker från genomsnittet och därmed är onormala utan problemet är att samhället utgår från att det som är onormalt är felaktigt. Normalt är inte synonymt med rätt, det är synonymt med vanligt. Det vanligaste är heterosexualitet, men det kan väl inte betyda att homosexualitet är felaktigt? Det är inte den utgångspunkten man bör ha. Feminister verkar tro att homosexualitet enbart kan accepteras ifall de kan få allmänheten att tro att allt är normalt. Dvs. att homosexualitet och bisexualitet är normalt. Om det är normalt hur definierar man då normalt?³⁰² Många homoaktivister och feminister påpekar hur vanligt det har varit med homosexualitet i historien. I antika Grekland var det till och med en lyx att vara homosexuell. En förklaring till detta kan vara att samhällen där resursbrist råder är det inte ekonomiskt att slösa sina spermier på hälleberget genom homosexualitet och onani. Detta kan förklara varför gamla testamentet i bibeln fördömer homosexualitet och onani så tydligt medan det nya testamentet inte gör det lika tydligt. Under den tiden rådde en stor resursbrist på många områden. Andra historiska samhällen såsom i antika Grekland rådde ingen resursbrist tack vare slaveriet. Homosexualitet blev då en lyx som ”fint” folk ägnade sig åt.³⁰³

Jag välkomnar gärna en mer öppen syn på allting men det får inte gå till överdrift så att man påstår att det som är i minoritet är i majoritet. Jag vill gärna ha en mer öppen debatt och en friare värld där moralismen får mycket mindre utrymme. Men jag ser ingen större mening med att byta ut gårdagens stelbenta könsrollssamhälle mot likhetsfeminismens moraldiktatur. Låt oss ta en öppen debatt utan statliga pekpinna.

Vissa genusvetare går ännu djupare i sina studier om normer. De delar upp normen, den västerländska medelåldersmannen, i olika ideal. Dessa manliga ideal kallas för maskuliniteter. Den maskulinitet som finns högst upp på den hierarkiska patriarkatspyramiden är den hegemoniska maskuliniteten som ständigt utmanas av andra maskuliniteter.³⁰⁴ Dessa maskuliniteter skiljer sig även mellan olika platser. Ett exempel är i gymet där ett specifikt ideal råder. Detta ideal, dvs. hegemonisk maskulinitet, utgår från body-builderns värderingar

²⁹⁷ Silverstolpe, Fredrik: *Homosexualitet i tredje riket*, Brutus Östlings bokförlag symposium AB, 2000

²⁹⁸ Ex: Marklund, Liza: *Heterofascisterna i KD är på apstadiet*, Aftonbladet, 2001-02-09

²⁹⁹ Gardell, Jonas: *Nyblivne pappan Jonas Gardells öppna brev till kd:s Alf Svensson*, Aftonbladet, 2002-09-15

³⁰⁰ Statens folkhälsoinstitut: *Om sexuallivet i Sverige 1996*, 2000-03-06, <http://www.fhi.se>

³⁰¹ Liljestränd, Jens: *Made in pride – ett reportage om det rosa kapitalet*, Timbro, 2003

³⁰² Norstedts svenska ordbok 1999

³⁰³ Farrell, Warren: *The myth of male power*, Berkley books, 1994

³⁰⁴ Connell, W. Robert: *Masculinities*, Cambridge Polity Press, 1995

och leverne. Där är det starka och muskulösa män som utgör idealet.³⁰⁵ Inom andra områden såsom på arbetsmarknaden kan det vara rationella, känslolika ekonomer som utgör den hegemoniska maskuliniteten.³⁰⁶ Maskuliniteter får sin betydelse dels i förhållande till feminiteter och dels i förhållande till andra maskuliniteter. Det är en ständig kamp mellan olika maskuliniteter om vilken maskulinitet som ska vara ledande, dvs. hegemonisk. Från det perspektivet är maskulinitet en relationell process då maskulinitet skapas i förhållande till något.

Men maskulinitet är också, som nämnts tidigare, ett ideal. Det perspektivet utgår från en normativ process där män försöker skapa en viss maskulinitet. Men det vanligaste perspektivet, utanför genusvetenskapens värld, är att maskulinitet är något biologiskt. Den hegemoniska maskuliniteten i feminismens teori behöver inte ens innehas av någon man av kött och blod utan det kan räcka med ett ideal som upprätthålls av en skådespelare eller en rockstjärna. Ett exempel på en sådan hegemonisk maskulinitet är John Wayne och Arnold Schwarzenegger. Connell delar in maskuliniteten i två dimensioner och fem typer. Den första dimensionen handlar om kön och makt. I den dimensionen kan maskuliniteten vara hegemonisk (vita män), förhandlande eller medverkande (arbetsmarknadens parter) och underordnad (vita kvinnor/svarta män). Den andra dimensionen tar hänsyn till klass och etnicitet där maskuliniteten kan vara auktorativ eller marginaliserad. Denna dimension handlar bland annat om ekonomiskt och kulturellt kapital. Den vita heterosexuella mannen kan betraktas som en auktorativ maskulinitet medan den svarta homosexuella mannen kan betraktas som en marginaliserad maskulinitet.³⁰⁷ Jag har gjort en enkel tabell över de maskuliniteter som är möjliga. Fler alternativ finns, men för enkelhetens skull begränsar jag mig till åtta alternativ.

	Vit		Svart	
	Heterosexuell	Homosexuell	Heterosexuell	Homosexuell
Överklass	Alt. 1.	Alt. 2	Alt. 3	Alt. 4
Arbetarklass	Alt. 5	Alt. 6	Alt. 7	Alt. 8

Här följer ett försök till rangordning utifrån ett feministiskt tänkande. Jag tror inte att verkligheten är så orättvis så att vissa grupper är systematiskt förtryckta. Förvisso kan det finnas vissa orättvisor riktade mot vissa specifika grupper, men det betyder inte att vi lever i en patriarkal värld. Det finns även många rationella förklaringar till varför vissa grupper lyckas sämre än andra grupper. Under vissa perioder har vi dock levt i rasistiska och sexistiska samhällen såsom i Sydafrikas apartheidssystem och i islamistiska länder. Men med en feministiska världsbild kommer världen att beskrivas så här:

1. Vit heterosexuell man i överklassen
2. Svart heterosexuell man i överklassen (?)
3. Vit homosexuell man i överklassen (?)
4. Svart homosexuell man i överklassen

³⁰⁵ Johansson, Thomas: *Muskler, svett och maskulinitet*, Ekenstam, Claes m fl: Rädd att falla: Studier i manlighet, Gidlunds, 1998

³⁰⁶ Faludi, Susan: *Ställd – förräderiet mot mannen*, Ordfront, 2000

³⁰⁷ Connell, W. Robert: *Masculinities*, Cambridge Polity Press, 1995 och Connell, W. Robert: *The men and the boys*, Cambridge Polity Press, 2000

5. Vit heterosexuell man i arbetarklassen
6. Svart heterosexuell man i arbetarklassen (?)
7. Vit homosexuell man i arbetarklassen (?)
8. Svart homosexuell man i arbetarklassen

Som ni ser är jag lite osäker på hur andra och tredje platsen samt sjätte och sjunde platsen ska rangordnas eftersom det är osäkert ifall en svart heterosexuell man i överklassen/underklassen verkligen står över en vit homosexuell man i överklassen/underklassen. Men för att fortsätta resonemanget kan vi förutsätta att verkligheten ser ut på detta sätt. Som nämnts tidigare får maskuliniteter sin betydelse i förhållande till feminiteter. Vi antar för enkelhetens skull att den kvinnliga ordningen följer samma ordning som den manliga ordningen. Om vi då ska slå ihop maskuliniterna och feminiteterna i samma rangordning, hur kommer det då att se ut?

1. Vit heterosexuell man i överklassen
2. Vit heterosexuell kvinna i överklassen
3. Svart heterosexuell man i överklassen
4. Svart heterosexuell kvinna i överklassen
5. Vit homosexuell kvinna i överklassen
6. Vit homosexuell man i överklassen
7. Svart homosexuell kvinna i överklassen
8. Svart homosexuell man i överklassen
9. Vit heterosexuell man i arbetarklassen
10. Vit heterosexuell kvinna i arbetarklassen
11. Svart heterosexuell man i arbetarklassen
12. Svart heterosexuell kvinna i arbetarklassen
13. Vit homosexuell kvinna i arbetarklassen
14. Vit homosexuell man i arbetarklassen
15. Svart homosexuell kvinna i arbetarklassen
16. Svart homosexuell man i arbetarklassen

Anledningen till att jag placerar svart homosexuell kvinna i överklassen före svart homosexuell man i överklassen beror på att kvinnlig homosexualitet är mer accepterat än manlig homosexualitet. Det är främst manliga homosexuella som blir nedslagna för att de råkar ha ”fel” sexuell läggning. Som ni ser är det mycket svårt att rangordna olika maskuliniteter och feminiteter eftersom verkligheten inte är svart eller vit. Men om vi nu kan anta att denna rangordning stämmer, då är det ju män som finns längst ned på skalan. Om vi adderar ihop maskulinitetens status/maktpoäng och jämför det med feminitetens status/maktpoäng blir då resultatet ett patriarkat? En fortsättning på detta resonemang kommer i avsnittet om patriarkatet där jag lanserar patriarkatsekvationen.

Som ni ser är det inte självklart att just mannen är norm utan det är vita heterosexuella män i medelåldern. Detta visar också att svarta kvinnor i arbetarklassen är trippelförtryckta. Denna syn på världen lanserades av det amerikanska kommunistpartiet³⁰⁸. Men är detta verkligen gångbart? Ska man utse en viss folkgrupp eller samhällsgrupp som ansvarig för alla orättvisor som riktar sig mot andra grupper? Strävar inte alla grupper efter hegemoni? Det enda fel, om nu denna teori stämmer, är att denna grupp är ledande, dvs. segrare i dagens samhälle. Men inte ens det verkar stämma eftersom mycket tyder på att judar och östasiater, inte bara vita, är de som kontrollerar en stor del av samhället och dessa grupper har ju

³⁰⁸ Weigand, Kate: *Red feminism – American communism and the making of women’s liberation*, The John Hopkins University Press, 2001

förtryckts ett antal gånger genom historien³⁰⁹. Historikern Peter Englund ger ett exempel på det i sina historiska essäer om den tyska nazismen. Till en början försökte nazisterna bli kvitt judarna och dess makt genom bojkotter. Detta ledde dock till en smärre ekonomisk katastrof då börskurserna sjönk dramatiskt³¹⁰. Marknaden är blind för ideologier och diskriminering. Om man utgår från feministisk logik måste man ju dra slutsatsen att judarna förtryckte arierna då judarna hade en sådan ekonomisk makt.

Vissa maskuliniteter såsom homosexuella, äldre mambos, äldre ungarlar eller utslagna alkoholister eller andra personer som har misslyckats i förhållande till normen kan stå lägre än kvinnorna. Många kvinnor föraktar och hånar dessa maskuliniteter samtidigt som de tyr sig till de hegemoniska maskuliniteterna. Därmed hjälper även kvinnor till att upprätthålla den hegemoniska maskuliniteten och därmed också patriarkatet. Yvonne Hirdmans tankar är en kontrast till teorin om hegemonisk maskulinitet eftersom hon utgår från genussystemet (finare ord för patriarkatet) där isärhållning och hierarkisering ingår. Isärhållningen av män och kvinnor leder till att hierarkiseringen består, dvs. genussystemet. I detta system får kvinnor en mycket liten roll i reproduktionen av patriarkatet, trots att Hirdman själv något halvhjärtat säger att kvinnor har en patriarkalt stödjande roll.

När feministerna kör på i samma heteronormativitets spår glömmer de att de själva har skapat en inskränkt norm genom sin feministiska propaganda. Feministernas argument för att få förlöjliga medelåldersmän är, som jag tidigare har gått in på, att det inte är en självklarhet att homosexuella ska få adoptera och att alla kvinnor som anmäler våldtäkter inte erhåller en fällande dom. Att frågan om homooption enbart bör handla om barnens rättigheter och inte de homosexuellas rättigheter förträngs omedelbart. Dessutom skulle vi leva i en diktatur eller i en skendemokrati ifall det vore en självklarhet att homosexuella ska få adoptera. Självklarheter är en norm och behöver givetvis inte diskuteras. Varför ska samhället ta till sig feminismens trångsynta normer där avvikande åsikter förlöjligas och trycks ned? Dessutom är det konstigt att homosexuellas rätt att adoptera har fått så stora proportioner i ett samhälle som förtrycker alla utom vita medelålders män. Enligt undersökningar berör denna fråga högst 3,5 %³¹¹. Hur kan en sådan liten intressegrupp få ett så stort utrymme i ett patriarkat?

Feministiska normer

Som ni alla vet är det feministerna som definierar vad som är självklart och vad som inte är det. Den politiska korrektheten stipulerade före feministernas stora frammarsch att det var självklart att alla kvinnor skulle vara hemma och ta hand om hushållet samt uppfostra barnen. I dag har denna politiska korrekthet ersatts med en ny: likhetsfeministernas åsikter.

Är det inte ironiskt att feministerna har övertagit det som feministerna beskyller männen för att inneha, dvs. den hegemoniska makten. I mina ögon har inget förändrats, vi lever fortfarande i en trångsynt skendemokrati där Jantelagen och den politiska korrektheten är upphöjd till grundlag.

Andra exempel på feministernas normbildningar är skapandet av den jämställda kvinnan. Feminister tror sig veta hur en jämställd kvinna ska vara. Läs mer om detta i avsnittet om könsroller. Ett exempel är ytfeministernas eller mediefeministernas diskussion om Britney Spears. För att diskutera könsroller används den välkända Britney Spears som ett studieobjekt. En feminist anser att Britney Spears är alldeles för snäll och gullig för att accepteras som en jämställd kvinna. En annan feminist anser däremot att Britney Spears är en

³⁰⁹ Rojas, Mauricio: *Gemenskap och företagande – Företagande bland invandrare och minoriteter i USA*, Timbro/CVV, 2001

³¹⁰ Englund, Peter: *Brev från nollpunkten*, Iris förlag, 1997

³¹¹ RFSL: *Argument för homooption*, 2001, <http://www.homooption.nu/>

förebild för en jämställd kvinna eftersom hon är så frigjord och gör som hon vill. Ser ni inte det paradoxala i detta resonemang. I stället för de gamla konserverade könsrollerna ska vi införa feministiska könsroller där feministintelligentsian ska avgöra vad som är en riktigt jämställd kvinna. En jämställd kvinna får inte, enligt de analyser som mediefeministerna har gjort, bry sig om andra utan måste enbart tänka på sig själv. Hon måste vara frigjord samtidigt som hon måste vara ful och elak. En hemmafru kan väl aldrig betraktas som en jämställd kvinna? Eftersom en sådan kvinna inte vet sitt eget bästa. Det är klart att Belinda Olsson och Linda Skugge måste upplysa alla kvinnor om vad de egentligen vill. Varför kan inte dessa feminister acceptera att människor är olika? Och med människor syftar jag både på män och kvinnor! Varför ska feminister ha rätten att diktera de rätta rollerna? I ett riktigt jämställt samhälle ska alla ha rätten att välja sin egen roll utan att någon ska nedvärdera det valet. Ha gärna synpunkter på hur du vill leva ditt liv, men du ska fullständigt skita i hur jag, min syster och min mamma vill leva våra liv. Det angår inga andra än oss själva. Ytterligare ett exempel på feministernas dubbelmoral är att normen för en feminist är en vit heterosexuell kvinna från västvärlden. Det är knappast färgade kvinnor i Afrika som står högst upp på feministens agenda. Nej, det är den rika västerländska kvinnan som ska prioriteras. Varför vara så självgod när man är så sårbar? Ståda framför er egen dörr innan ni börjar anklaga folk för än det ena än det andra!

I dag är det knappt med särartsfeminister. Varför? Jo, därför att likhetsfeminismen har blivit en norm. De som avviker från denna norm blir förlöjligade, utskrattade och isolerade. Ett tidigt exempel på en särartsfeminist (många anser dock att hon är en likhetsfeminist³¹²) är Mary Wollstonecraft. Hon ansåg att kvinnor var underordnade män på 1700-talet men att detta främst berodde på att kvinnors sysslor inte var lika mycket värda som mäns samt att kvinnors goda egenskaper inte togs tillvara i regeringen. Kvinnorna fick ingen chans att använda sitt förnuft till att utveckla sina goda egenskaper (dygd).

”En dag hoppas jag att samhället ska vara så inrättat att mannen måste uppfylla sina medborgerliga plikter för att inte bli föraktad; och att medan han sysslar med sitt, skulle hustrun, som också är en verksam samhällsmedborgare, vara lika upptagen av att sköta familjen, uppfostra barnen och bistå grannarna”.³¹³ En parallell kan dras till Ellen Keys och Fredrika Bremers samhällsmoderlighet där moderligheten utvecklas från att enbart beröra familjen till att omfatta hela samhället.³¹⁴ Men detta är som sagt fel i dag.

Många likhetsfeminister använder benämningen särartsfeminist eller ännu värre livmoderfeminist som ett skällsord för de som inte helt och hållet köper likhetsfeministernas blinda övertygelse om att män och kvinnor är identiskt lika varandra. Särartsfeminister måste precis som alla andra feminister erkänna patriarkatets existens för att kunna vara en feminist. Om det inte vore så skulle feminismen vara en ogenomtränglig djungel av allt och ingenting. Att feminismen i dag är allt och ingenting är helt och hållet PR-feministernas fel. Dessa PR-feminister utnyttjar den politiska korrektheten till fullo för att vinna enkla poäng. Tack vare dessa röstfiskare har feminismen utvecklats till ett urvattnat begrepp. Detta är farligt för en demokrati eftersom debatten inte förs på ett hederligt sätt utan bedrivs av människor som försöker lura mer eller mindre insatta väljare.

En metod för att skapa en politiskt korrekt norm är att som feminister betrakta alla som inte är feminister som fördomsfulla. Dvs. det är feministerna som avgör vad som är fördomar och vad som inte är det. Så länge man inte definierar begreppet ”fördomar” bör feministerna undvika detta begrepp i debatten. För om man ska vara krass är alla människor oavsett kunskapsnivå fördomsfulla, såvida man inte tror på den fullkomliga och objektiva människan. Med tanke på feminismens konstruktivistiska ideal där allt handlar om ideologier så borde

³¹² Liedman, Sven-Eric: *Från Platon till kommunismens fall*, Albert Bonniers förlag, tolfte upplagan, 1998

³¹³ Wollstonecraft, Mary: *Till försvar för kvinnans rättigheter*, Ordfront förlag, 1997, (1792), s. 220

³¹⁴ Gemzöe, Lena: *Feminism*, Bildas ismer, Bilda förlag, 2002

inte feminister betrakta människan som objektiv och fullkomlig. Men feminister är väl de upplysta undantagen från regeln.

Många feminister brukar kombinera fördomsanklagelserna med att säga ”Du vet inte hur det är att vara kvinna”. Nej, vi män gör nog inte det. Men låt oss vända på feministsteken. ”Vet ni kvinnor hur det är att vara man?” Nej, det gör ni inte såvida ni inte är biologiskt överlägsna oss män. Alltså blir slutsatsen att alla som säger att kvinnor har det sämre än män är fördomsfulla. Så vad har vi för nytta av detta icke-argument i den svenska debatten? Om någon är fördomsfull, bevisa då det genom en konstruktiv dialog i stället för att slänga ur er en massa osakliga anklagelser! Andra feminister går längre: ”Alla kvinnor som INTE är feminister är antingen okunniga, ointresserade eller dumma i huvudet. Det finns faktiskt inga andra förklaringar.”³¹⁵ Så talar en äkta fascist!

Kärnfamiljen

Många feminister, bl.a. Gudrun Schyman³¹⁶, vill krossa kärnfamiljen. Är det feministernas taktik för att skapa individuell frihet? Tvinga folk att leva efter deras tycke och smak? – Men jag vill inte moralisera över andra människors levnadsväl utan enbart ifrågasätta kärnfamiljens normen, ursäktar populisterna Schyman sig. Om detta är sant vill hon ju inte krossa kärnfamiljen. Varför då påstå detta? Är det populismens logik som styr Schymans alla utspel?

Schyman och hennes vänner har hela tiden varit emot kärnfamiljen, stabiliteten i samhället, av den enkla anledningen att revolutioner blir så mycket svårare att genomföra med trygga kärnfamiljer. Vänsterresonemanget går oftast ut på att kärnfamiljen håller på att splittras och att andra familjeformer har tillkommit. Maj Fant (och RFSL) har beskrivit ett antal olika familjeformer som existerar för att legitimera teorin om moralupplösningen i samhället³¹⁷. Detta upplägg döljer dock att kärnfamiljen, dvs. två föräldrar av olika kön med barn, fortfarande är i majoritet. Kärnfamiljen är inte alls i kris. Skillnaden mot tidigare är bara att alla de som inte vill leva i en kärnfamilj inte behöver göra det längre, det är helt okey för kvinnor (och män) att begära skilsmässor, det är inte längre någon skandal. 75 % av alla barn lever tillsammans med sina två ursprungliga föräldrar medan enbart 17 % lever tillsammans med sin moder. 3 % bor med en ensamstående fader, 4 % med mor- och styvför, 1 % med far- och stymor samt 1 % i övriga familjer. Så var det med den krisen.³¹⁸ Enligt SCB utgör barn med ensamstående föräldrar cirka 26 – 29 % av antalet familjer i Sverige. Dock är den siffran något överdriven på grund av att barn som bor med sina ursprungliga föräldrar som har ett samboförhållande räknas in bland ensamstående.³¹⁹

Att mäta jämställdheten i antalet skilsmässor som många feminister gör är riskabelt för barnens välfärd. Skilsmässor bör vara möjliga men de ska undvikas in i det längsta. Föräldrar bör ta mer ansvar för sina frukter. Givetvis är det bättre för barnen om föräldrar som alltid bråkar skiljer sig, men det bästa är om män och kvinnor inte skaffar barn alltför fort och oansvarigt. Då är det bättre med preventivmedel i första hand och abort i andra hand. För att minska barnens problem vid separationer och skilsmässor borde samtalsterapi vara obligatoriskt. Särskilt med tanke på att många barn slits mellan de två separerande föräldrarna. Detta kan låta konservativt och reaktionärt men jag anser att man som förälder har ett stort ansvar för sina barn. Det minsta man kan begära är att föräldrarna sköter

³¹⁵ Marklund, Liza: *Korkat pittoresk gräns passerad*, Aftonbladet, 2001-04-20

³¹⁶ Schyman, Gudrun: *Kärnfamiljen – en källa till mycket ont*, Aftonbladet 2002-08-07

³¹⁷ Fant, Maj., Olivegren, Johannes: *Ensamliv*, Natur & Kultur, 1984

³¹⁸ Andersson, Gunnar: *Risken för skilsmässa ökar*, välfärdsbulletinen, 1996:1, SCB befolkningsstatistik, 1996

³¹⁹ SCB: *Barnfamiljerna*, 2000

separationen så bra som möjligt. Men tyvärr har nog Carl Hamilton rätt i att vuxna vill vara ungdomliga och undvika ansvar samtidigt som barn tvingas bli vuxna alltför fort.

För att rättfärdiga sina påhopp mot kärnfamiljen betonar Schyman att väldigt många kvinnor blir misshandlade av en närstående man. Oj, vilken genialisk idé, att ingen har tänkt på det tidigare. Om vi krossar kärnfamiljen kommer kvinnomisshandeln att helt och hållet upphöra. Att kvinnor inom andra samlevnadsformer såsom sambo utan barn aldrig utsätts för våld är ju en självklarhet. För att inte tala om alla homosexuella par som alla lever i idealiska och pacifistiska förhållanden. Andra exempel på feminister med liknande logik är Maria-Pia Boëthius³²⁰ och Susan Brownmiller³²¹ som har en liknande föreställning om hur enkelt det är att utrota våldtäktsproblemet. Till och med omfångsundersökningen ”Slagen dam” samt kvinnovåldskommissionen som ligger till grund för lagen om kvinnofridskränkning anser att jämställdhet är ett viktigt steg för att bekämpa våldet mot kvinnor.³²² Så om man i jämställdhetens namn kräver ett förbud mot kärnfamiljen så minskar det kvinnovåldet. Tyvärr verkar det mest motståndskraftiga partiet, Kristdemokraterna, ha gått på Schymans myt om att partnervåldet är det yttersta tecknet på ojämställdhet³²³. Som om att partnervåldet vore toppen av ett isberg.

Vilket kvalificerat skitsnack! Det finns ingen logik eller sans i Schymans uttalanden. Hon och hennes gelikar lever enbart på den feministiska normen som frodas i det politiskt korrekta Sverige. Hur länge ska denna skendemokrati få fortgå?

För mig är kärnfamiljen en av de viktigaste enheterna i samhället. Det är den första fronten mot statens pekpinnar och expansion. Ingen ska tvingas in i kärnfamiljen, men ingen ska heller bli motarbetade. För barnens bästa är det viktigt att slå vakt om kärnfamiljen. För att öka friheten för individen och familjen måste skatterna sänkas rejält så att familjer kan välja sina egna lösningar. De ska kunna välja själva om de ska vara hemma med sina barn eller göra karriär. Om de vill anlita barnomsorg ska de kunna välja själva mellan privat, kooperativt, kommunalt daghem eller en dagmamma. De ska kunna anlita en barnflicka/pojke eller låta en släkting sköta barnet. För att garantera valfriheten ska ett barnkonto införas som ska samköras med skattekontot för att undvika rundgång i systemet. De sänkta skatterna ger också utrymme för att lägga upp sina egna ekonomiska lösningar. I dag låses familjens pengar fast i statens allmänna pensionssystem där flexibilitet knappast är honnörsordet. Om någon vill vara hemma med sina barn kommer han/hon att förlora pensionspoäng och få det väldigt knapert på äldre dagar. För att undvika denna fälla bör familjen vara så pass fri att parterna själva kan ingå avtal som gör att en av parterna kan vara hemma med sina barn. Det är viktigt att parterna diskuterar sitt upplägg innan de skaffar barn så att det inte slutar med olösta konflikter. Om parterna har diskuterat sin framtid och ingått skriftliga avtal kan en part vara hemma medan den andra förvärvsarbetar. På det sättet kan den som förvärvsarbetar betala in pension till båda parter vilket är svårt med dagens stelbenta pensionssystem.

Gudrun Schymans generaliseringar och förlängning av marxism

Gudrun Schyman är drottningen över extrema generaliseringar. Hon påstår bland annat: ”kvinnor är systematiskt underordnade män”. Hon anser att ”... det är samma norm, samma struktur, samma mönster, som upprepas så väl i talibanernas Afghanistan som här i Sverige.”

³²⁰ Boëthius, Maria-Pia: *Skylla sig själv – en bok om våldtäkt*, Liberförlag, 1976

³²¹ Brownmiller, Susan: *Våldtäkt*, PAN/Norstedts, 1977

³²² Lundgren, Eva., Heimer, Gun., Westerstrand, Jenny., Kalliokoski, Anne-Marie: *Slagen Dam – Mäns våld mot kvinnor i jämställda Sverige – en omfångsundersökning*, Brottsoffermyndigheten och Uppsala universitet, Fritzes, 2001

³²³ Kristdemokraternas principprogram 2001, <http://www.kristdemokraterna.se>

Hon gör även allt för att förklara bort de kulturella skillnaderna i världen genom att hänvisa allting till det globala patriarkatet. Fadime Sahindal mördades inte för att hon drog ”skam” över en muslimsk familj utan det berodde på att män vill kontrollera kvinnors sexualitet. Visst, kan man på ett ytligt plan likställa muslimsk kultur med svensk kultur genom att likställa talibanska (till viss del muslimska) mäns kontrollbehov med de svenskar som våldtar sina kvinnor. Att muslimska män lever efter koranen och andra religiösa skrifter har ingen betydelse i sammanhanget. Även om Schyman erkänner skillnader såsom att ”i talibanernas Afghanistan avrättades kvinnor inför publik om de haft utomäktenskapliga förbindelser; i Sverige har vi en jämställdhetslag, men nästan varannan kvinna har utsatts för våld av en man” kan hon inte se den stora artskillnaden. Den skillnad som Schyman ser bygger alltså på att talibanerna är mer öppna och offentliga och står för sitt förtryck medan den svenska mannen förtrycker i det fördolda. Svenska män är i själva verket värre än talibanska män. Att kvinnor mördas och våldtas tas som intäkt för att svenska män förtrycker kvinnor. Att inte alla män gör sig skyldiga till dessa brott samt att fler män än kvinnor blir utsatta för våld är helt ointressant. Förövrigt är Schymans uppgift om att varannan kvinna har utsatts för våld är inget annat än nonsens. Det kommer från Slagen dams ovetenskapliga studie vilket jag kommer att analysera senare.

Skillnaderna mellan talibanerna och svenska män är milsvid om man enbart jämför den genomsnittliga mannen och den genomsnittliga talibanen. Jämför man den genomsnittliga våldtäktsmannen i Sverige med talibanerna då är det kanske inte några större skillnader. Man jämför äpplen och päron när man jämför svenska män med talibaner.³²⁴ Yvonne Hirdman har den goda smaken att kritisera Schyman för sin osmakliga jämförelse mellan svenska män och talibanska män.³²⁵ Schyman svarade att hon aldrig påstått att mordet på Fadime Sahindal var en könsmaktsordning som inte har något med etnisk kultur att göra. Det Schyman menar är att det är farligt att peka ut en viss etnisk kultur som orsaken till mordet.³²⁶ Varför då? Vad är det som är så farligt? När man kan utse en viss befolkningsgrupp såsom män kan man utse en etnisk kultur som orsak till mordet. För egen del drar jag slutsatsen att det var en individ som utförde mordet med ursäkten att det berodde på individens kultur. Maud Eduards vänder på problemet genom att påstå att man borde kunna betrakta gruppen män som skyldiga för ett svenskt mord lika väl som man kan beskylla gruppen kurder för ett kurdiskt mord³²⁷. Där har hon ju en poäng, men hon glömmer att män inte är en kultur utan ett kön som ingår i många kulturer samt att en kultur inte innebär att alla kurder som grupp måste ta ansvar för att en kurd följer eller (miss)tolkar en viss kultur.

Dessutom missar Schyman, som har ett totalitärt förflutet i bokstavsvänstern³²⁸, en liten detalj. Den lilla detaljen handlar om liv eller död, om yttrandefrihet eller inte yttrandefrihet. I Schymans värld är det ingen större skillnad mellan demokrati och diktatur. Det har det aldrig varit. Under kalla kriget förde vänstern fram kålsuparteorin som gick ut på att totalitära mördarregimer såsom Sovjetunionen, Kina och Kambodja m.fl. inte var sämre än det demokratiska USA³²⁹. Att ens komma på tanken att likställa Sovjetunionen med USA är absurt. Traditionen sitter kvar, i dag är det en mer modern form av kålsuparteori som gäller. I dag är USA lika onda, eller mer onda, än vad Saddam Hussein och Fidel Castro är. I dag är

³²⁴ Schyman, Gudrun: , inledningstalet på Vänsterpartiets kongress 2002 och Schyman, Gudrun: *Fördjupa debatten om könsmaktordningen!*, <http://www.vansterpartiet.se>

³²⁵ Hirdman, Yvonne: *Svensk genusordning något att vara stolt över*, DN, 2002-01-30

³²⁶ Schyman, Gudrun: *Att inte tala om andra kvinnomord vore också ett svek*, Nationella sekretariatet för genusforskning, 2002-02-15, Publicerat i DN, 2002-02-03

³²⁷ Eduards, Maud: *My country is the whole world*, Presentation, 2002-03-07

³²⁸ Ahlmark, Per: *Det öppna såret – om massmord och medlöperi*, Timbro, 1997 (Hon har varit med i Marxist-Leninistiska Kampförbundet (MLK). Att Schyman aldrig skulle ha varit kommunist är skattretande med tanke på att hon varit riksdagsledamot för ett kommunistparti.)

³²⁹ Ahlmark, Per: *Det öppna såret – om massmord och medlöperi*, Timbro, 1997

svenska män lika onda som de totalitära talibanerna är. Om Schyman levit i Afghanistan hade hon aldrig haft möjlighet att skriva de artiklar och hålla de tal som riktigt flödar av manshat. I Sverige får hon det eftersom Sverige är ett demokratiskt land. Att då säga att det enbart är gradskillnader och inte artskillnader mellan svenska män och talibaner eller mellan det svenska systemet och det talibanska systemet är att relativisera den västerländska värdegrunden in absurdum.³³⁰

Schyman för även kommunismens bristande respekt för demokrati och frihet vidare genom att jobba för sådant som hon inte har fått mandat för. Gudrun Schyman har fått mandat att representera Vänsterpartiet men har nu efter att hon blivit avsatt börjat agera mer självständigt och kommer att agera som en talesman för utomparlamentariska feministorganisationer. Om hon varit för personval och blivit vald för sina värderingar och inte för Vänsterpartiets värderingar hade det varit okey. Men nu har vi det partisystem som vi har och då får hon helt enkelt rätta sig efter de demokratiska reglerna.³³¹ Hon har vidare svårt att förstå att hennes parti kritiserar henne för att ta emot dubbla ersättningar när hon har en så hög riksdagslön (43 000 kr.). Schyman tror, inte särskilt oväntat, att det är en härskarteknik från Lars Bäckströms sida då han försöker flytta uppmärksamheten från det feministiska projektet till petitesfrågor såsom ekonomiska frågor. Petiteser? Att Vänsterpartiet bygger sin ideologi på en sådan syn på pengar bekommer inte Schyman eftersom höjda skatter enbart ska gälla alla andra utom Schyman själv. Nu har hon dock deklarerat att hon tänker skänka bort pengarna till kvinnoforum. Det hade hon i själva verket tänkt redan från början, hon hade bara glömt att nämna det.³³² Men faktum kvarstår dock, Schyman ägnar sig åt annat än riksdagsarbete trots att hon får riksdagslön. Man kan ju inte ägna sig åt annan verksamhet än riksdagsarbete på heltid om man är politiker. Eller det kanske är just det man kan göra som politiker? Sedan är det väl bara en detalj att Schyman dagen före ansåg att det inte var fel att få dubbel ersättning³³³. Nej, det är väl bara fel när medelålders män får det.

Sedan försöker Schyman skyla sitt mansförakt genom vanliga feministiska ursäkter. ”Att påstå att män förtrycker kvinnor, betyder inte att alla män förtrycker alla kvinnor. Inget uttalande om "män" kan vara sant för varje man, men det måste vara möjligt att tala om män och kvinnor som grupper”. Kan någon förstå logiken i detta? Det handlar inte om alla män men man måste ändå kunna tala om alla män, dvs. män i grupp. Nej, det bör man inte göra. Man bör hålla sig till sanningen, dvs. att vissa män slår vissa kvinnor. Genomsnittet av män tjänar mer än genomsnittet av kvinnor.

Nästa jämförelse mellan äpplen och päron är följande: det är ”tydligt att det framför allt är kvinnor som har arbeten som går ut på att ge omsorg, vård och utbildning åt andra människor: barn, sjuka och gamla såväl som friska vuxna. För detta får vi betalt, men sällan med en lön som kommer i närheten av motsvarande arbeten som går ut på att hantera varor, information och pengar”. Detta handlar om skillnader mellan privat och offentlig sektor samt skillnader mellan varu- och tjänsteproduktion. Att tro att dessa faktorer inte skulle spela in i lönesättningen är naivt. I stället för att utveckla konspirationsteorier borde Schyman försöka förstå logiken bakom detta, dvs. konkurrens, utbud och efterfrågan. Men i stället för att förstå elementära samband i ekonomin för Schyman Jónasdóttirs marxistiska konspirationsteorier vidare till en större publik.³³⁴

³³⁰ Schyman, Gudrun: inledningstalet på Vänsterpartiets kongress 2002 och Schyman, Gudrun: *Fördjupa debatten om könsmaktordningen!*, <http://www.vansterpartiet.se>

³³¹ Schyman, Gudrun: *Nu lägger jag min röst på feminismen*, Aftonbladet, 2003-09-30

³³² Eriksson, Göran: *Schyman skänker bort extraknäck*, DN, 2003-09-30

³³³ Eriksson, Göran: *Schyman extraknäck oroar vänstern*, 2003-09-29

³³⁴ Schyman, Gudrun: inledningstalet på Vänsterpartiets kongress 2002 och Schyman, Gudrun: *Fördjupa debatten om könsmaktordningen!*, <http://www.vansterpartiet.se>

Det kommunistiska petandet i systemet och bristande respekt för människors integritet har förvänts från kommunism till feminism. Precis som kommunismen och socialismen vill omfördela resurserna med tvång vill Gudrun Schyman och feminismen omfördela från män till kvinnor.³³⁵ Det män har jobbat ihop ska kvinnor stjäla trots att kvinnor redan nu har tillgång till de resurser som män förfogar över. Schyman vill lägga sig i hederliga människors privata leverne genom att skuldbelägga män för något som är upp till varje par att förhandla om. ”För hur länge vi är på jobbet hänger ihop med hur mycket arbete vi har att göra efter jobbet, när vi kommer hem. Dvs hur vi fördelar ansvaret för det obetalda arbetet. Ansvaret för maten, tvätten städningen, ungarnas ouppackade gymnastikpåsar, farmors födelsedag och allt det där andra som behöver göras för att vardagen ska flyta. Vi är många som har arbetat deltid för att få det här livspusslet att gå ihop. Vi betalar själva vår egen arbetstidsförkortning genom att vi får lägre lön, sämre pension och minskad ekonomisk självständighet. Ett system som upprätthåller vår underordning och konserverar manssamhället.”³³⁶

Detta är intressant. Gudrun Schyman erkänner att kvinnor jobbar mer deltid än män samtidigt som de står för den största andelen av hushållsarbetet. Det vore väl hemskt ifall det inte vore så. Om mannen stod för samma andel i hushållsarbetet som kvinnan samtidigt som han jobbar mer heltid än kvinnor vore det väldigt orättvist. Men nu har män och kvinnor fördelat arbetet på detta sätt. Det är ingen som tvingar kvinnor att ta det största ansvaret för hushållet. Att arbeta deltid och få mer tid för barnen betraktas i Schymans värld enbart som en nackdel. Vad vet hon om mäns önskan och vilja att ta hand om hushållet och sina barn? Män kanske vill ta mer ansvar för barnen men får inte för kvinnan. Mannen kanske inte kan göra det på grund av att kvinnan främst jobbar deltid och inte kan få heltid. Varför kan kvinnan inte få heltid? Antagligen för att vi inte har tillräckligt med jobb för alla. Vi har nämligen arbetslöshet i Sverige, skapad av en tillväxthämmande, företagshatande och kollektivistisk socialistregering med stöd av, just det, Vänsterpartiet.

Något som är symptomatiskt för vår tid är att vår före detta jämställdhetsminister Margareta Winberg använder samma symbolik som Schyman. Även vi i Sverige har vår talibanism.³³⁷ Tyvärr är inte Winberg lika ärlig som Schyman utan undanhöll sitt egentliga ställningstagande efter att Göran Persson tagit sitt förnuft till fånga och skickat henne till Brasilien.

Politisk korrekthet

Feminismen har främst under 1990-talet (men även före) utvecklats till en politiskt korrekt rörelse. Den politiker som inte hänger sig åt feminismen saknar självbevarelsedrift. Dock finns det en politiker som har integritet och ryggrad nog för att stå upp för sina idéer och det är Alf Svensson. Han vågar stå för att han inte är feminist, men han och hans parti är ändå för jämställdhet.

Men det går inte säga då överideologerna. Man kan väl inte vara för jämställdhet ifall man inte är feminist? Jo, det kan man. Detta är ett lysande exempel på hur långt det har gått. Feminismen har tagit patent på jämställdhet. Man kan inte föra en enda jämställdhetsdebatt utan att föra fram ordet feminist. Det är precis som Vänsterpartiets tro att de har patent på rättvisa. Den som tror att Moderater är för orättvisa är naiva eller korkade. Moderater är för rättvisa, men de definierar rättvisan annorlunda än Vänsterpartiet. Alla partier har gemensamma mål, alla är för rättvisa och jämställdhet mm. Många har glömt denna enkla

³³⁵ Schyman, Gudrun: *Nu lägger jag min röst på feminismen*, Aftonbladet, 2003-09-30

³³⁶ Schyman, Gudrun: inledningstalet på Vänsterpartiets kongress 2002 och Schyman, Gudrun: *Fördjupa debatten om könsmaktordningen!*, <http://www.vansterpartiet.se>

³³⁷ Winberg, Margareta: *Varför finner ni er i männens förtryck?*, Aftonbladet, 2004-04-07

sanning! Don Kulick³³⁸, socialantropolog och feminist, håller delvis med genom att tala om en statsfeminism som främst består av det socialdemokratiska kvinnoförbundets åsikter. I en artikel i Aftonbladet protesterar ett antal debattörer mot att det råder en politisk norm angående legalisering av prostitution. Det förs en monolog och inte en dialog angående denna fråga.³³⁹ Mona Sahlin bekräftar detta: ”Om man är feminist kan man ju inte förhålla sig till prostitution på annat sätt än att se den som manlig överordning och det är detta som gör lagen så kontroversiell.”³⁴⁰ Det finns ju inte så mycket utrymme till diskussion om man intar en så dogmatisk inställning i frågan. Men visst, man måste säga att Mona Sahlin är mer logisk än vad queerfeminister och diverse postmoderna flummare är i prostitutionsfrågan.

För att behålla den överideologi som råder i dag är det viktigt att hålla tillbaka all kritik som kan tänkas riktas mot överideologin. Ett sätt att göra det på är att skapa en politisk korrekthet som tydligt visar vad som är tabubelagt och vad som inte är det. Ett annat sätt är att använda sig av de sex härskarteknikerna som jag redogör i nästa avsnitt. Ett exempel på hur feminismen försöker bevara sin överideologi är att de ofta använder det faktum att alla människor som kritiserar patriarkatsteorin, kvoteringar och liknande reformer är ett bevis för att vi har ett patriarkat. – Se där! Deras motstånd bevisar att vi lever i ett patriarkat. De vill inte förlora sin makt och sina förmåner.³⁴¹ Påminner inte detta resonemang om en viss psykoanalytiker vid namn Freud? På svenska kallas det cirkelresonemang.

Om detta inte är ett cirkelresonemang då vet jag inte vad ett cirkelresonemang är. Patriarkatet existerar eftersom män har mer makt än kvinnor. De som säger emot detta bevisar att patriarkatet existerar. Den som inte protesterar mot patriarkatsteorin köper feminismens verklighetsbeskrivning. Med andra ord vinner feminismen med kronan och antifeministen förlorar med klaven. Detta kallar jag för rävsaxresonemang och psykologlogik³⁴². Det ironiska är då att feminister oftast lyckas identifiera osakliga cirkelresonemang från feministkritiker men de kan inte identifiera sina egna misstag. När en feministkritiker påstår att feminismen existerar på grund av att det finns bittra kvinnor som känner sig fula och som inte är populära bland killar då har man varit osaklig^{343 344}. Det är således kvinnors utseende som avgör ifall man är feminist eller inte. Detta resonemang ger jag inte mycket för eftersom det dels är alltför generaliserande och dels helt irrelevant. Om man inte har några motargument till de argument som feministerna levererar då ska man heller inte yttra sig i frågan såvida man inte har några konstruktiva och sakliga argument för en annan lösning än en feministisk. En dialog bygger på att varje part har något konstruktivt att säga. Att enbart försöka misstänkliggöra motparten skapar inte mycket demokratiskt värde. Ett liknande resonemang som vänder sig mot feministkritiker är att de är kvinnohatare som inte kan få tjejer³⁴⁵. Okey. Om vi nu antar att detta är sant, vad är då argumentet mot mitt resonemang mot feminismen. Har man besvarat mina argument mot feminismen genom att insinuera att jag är oskuld eller något liknande. Konstigt att man kan använda dylika resonemang när det passar feministernas syften. Annars brukar sådant prat hänvisas till patriarkatets områden. Det verkar som att många feminister är i maskopi med patriarkatet.

Ett annat problem med feministnormen är hyperinflationen. När alla partier från vänster till höger kallar sig för feminister har ordet drabbats av hyperinflation och därmed blivit

³³⁸ Stenberg, Jens: *Don Kulick*, Slitz

³³⁹ Andersson, Lillian, m.fl.: *Låt oss höra andra länders argument*, Aftonbladet, 2002-07-07

³⁴⁰ Huldén, Ghita: *Regeringen vill vänta med att utvärdera sexköpslagen*, Kvinnotryck nr. 8, 2003

³⁴¹ Ett exempel är: Björk, Nina: *Under det rosa täcket – Om kvinnlighetens vara och feministiska strategier*, Wahlström & Widstrand, 1996

³⁴² Thurén, Torsten: *Vetenskapsteori för nybörjare*, Liber, 1991

³⁴³ Mohsen, David: *Ni kan inte förändra vad män tänker på*, Aftonbladet 2001-11-16, (Artikeln bygger dock inte enbart på tesen om att feminister är feminister för att de är fula).

³⁴⁴ Petersen, Åsa: *Skulle det vara nytt?*, Aftonbladet, 2001-11-17

³⁴⁵ Finns många exempel på detta på Antifeministiska samfundets forum, <http://www.antifeminist.nu>

urvattnat och intetsägande. Många politiker verkar inte ens veta vad feminism är utan hänvisar till någon luddig definition från någon ordbok där feminismen står för jämlikhet/jämställdhet mellan män och kvinnor. Moderaterna är knappast feminister om man betänker de teorier som feminismen utgår ifrån. Ändå tycker Bo Lundgren att Moderaterna är feminister eftersom han är för jämställdhet^{346 347}. Han talar till och med om kollektiva löneskillnader mellan män och kvinnor och påstår, utan belegg, att män och kvinnor får olika löner för likvärdiga arbeten³⁴⁸. Men och andra sidan har Moderaterna sagt att feminismen påminner väldigt mycket om marxismens tanke sätt där olika grupper ställs mot varandra. I rapporten ”Fria män - socialiserade kvinnor” skriver Moderaterna följande: ”Moderat politik är inte ”liberal feminism” men grundläggande humanism!”³⁴⁹. På hemsidan betonar Moderaterna att de inte är feminister då det inte finns inskrivet i parti programmet men att detta inte utesluter att enskilda medlemmar kallar sig feminister³⁵⁰. Tyvärr verkar ett antal Moderater köpa feministernas och ROKS generaliserande, kollektivistiska och manshatiska ideologi. Ett exempel är Ulf Adelson och Lena Adelson Liljeroth³⁵¹. Alf Svensson har helt avfärdat tanken på att kalla sig feminist. Detta ska han ha en eloge för! Det kallas civilkurage! Men tyvärr har KD påverkats av stämningen då partiet anser att positiv särbehandling är en bra reform för att skapa jämställdhet³⁵². Positiv särbehandling är samma sak som kvotering fast med finare ord. Den enda skillnaden är att om två personer med identiskt lika kompetens söker ett jobb, då ska kvinnan få jobbet. Att överhuvudtaget tro att två sökande har identiskt lika kompetens är naivt. Men det kanske är en taktik från KD:s sida. De kanske vill erbjuda feministerna något som de ändå inte behöver genomföra i praktiken eftersom denna reform i själva verket är orealistisk. Om KD:s naiva förslag beror på detta då tar jag tillbaka min hyllning till Alf Svensson som en man med civilkurage. Ett annat budskap är KD:s påstående att mäns våld mot kvinnor är det yttersta uttrycket för bristande jämställdhet i samhället³⁵³. Men i det stora hela är Moderaterna och Kristdemokraterna de partier som kan betecknas som icke-feminister. Detta är ett demokratiskt problem eftersom vänsterinriktade väljare inte har något alternativ att vända sig till, det skulle väl vara Sverigedemokraterna och Nationaldemokraterna, men de är ju inga bra alternativ till Vänsterpartiet och Socialdemokraterna. För att visa hur ROKS betraktar sin roll i jämställdhetsgruppen citerar jag här Ireen von Wachenfeldt: ”Hur ska vi någonsin få kontinuitet och trygghet i arbetet när departementets sakkunniga och vi i Jämställdhetsrådet måste lära upp nya ministrar gång på gång?” Hon har förvisso rätt i nackdelarna med en hög omsättning av ministrar men formuleringen ovan visar också hur hon betraktar sin roll i jämställdhetsarbetet. Det handlar om att lära ut den ”rätta läran” till den jämställdhetsminister som finns för tillfället.

För att illustrera den överideologi som råder i Sverige hänvisar jag till vår före detta jämställdhetsminister som tidigare hade äran att kombinera jämställdhet med jordbruk eftersom hon innehade kompetensen att inte se skillnaden mellan män och boskap. Har vi någonsin haft en minister som är duktigare på att bunta ihop män till en kategori och sedan

³⁴⁶ Anf. 71 Bo Lundgren (m) replik, Snabbprotokoll 2000/01:122 Måndagen den 11 juni Kl. 10.00 - 18.05 <http://www.riksdagen.se/index.asp>

³⁴⁷ Lundgren, Bo: *Läs hela chatten med Bo Lundgren*, Aftonbladet, 2002-04-09, <http://www.aftonbladet.se>

³⁴⁸ Ibid.

³⁴⁹ Moderaterna: *Fria män, socialiserade kvinnor*, Riksdagskansliet jämställdhet.doc/MH/2001 10 4. Moderat politik, Rapport 2001-04-18

³⁵⁰ Moderaterna: *Är Moderaterna ett feministiskt parti?*, <http://www.moderat.se>, (2003-10-11)

³⁵¹ Adelson, Ulf., Liljeroth, Adelson, Lena: *Riktiga karlar slår inte kvinnor*, <http://www.moderat.se>, (2003-10-11) Ett annat exempel är: Adelson, Ulf., Olin, Axén, Kristina., Gunnmo, Gunno., Lédel, Ralph: *Mäns ansvar att öka tryggheten för kvinnor*, Aftonbladet, 2000-11-10 (Debattartikeln erbjuder dock några bra förslag på att lösa problemet med kvinnomisshandel.)

³⁵² KD: Principprogram, antaget 2001 samt Valmanifest 2002

³⁵³ KD: Principprogram, antaget 2001

smutskasta denna kategori? Det är Hitlermetoder vi ser! Han buntade ihop judar för att sedan smutskasta hela befolkningsgruppen. Precis som Hitler övergeneraliserade förhållandena i Tyskland övergeneraliserar vår jämställdhetsminister förhållandena i Sverige. Alla män är potentiella våldtäktsmän är det förgivettagande som före detta jämställdhetsministern har. Genom att tolka före detta jämställdhetsministerns ord kommer man lätt fram till att hon betraktar alla män som potentiella våldtäktsmän. Hon kanske aldrig har sagt ”alla män är potentiella våldtäktsmän” bokstavligt, men hon har sagt detta mellan raderna. När jämställdhetsministern, och andra feminister, ska tala om jämställdhet utgår de alltid från män som problem. Tänk om jag sade att araber är terrorister, judar är oärliga eller zigenare är tjuvaktiga osv. Vad skulle detta kallas? RASISM! Vad borde generaliseringar av män kallas? Jo, SEXISM! Eller könsrasism! Ett exempel på jämställdhetsministerns manshat är följande: ”Männen begår brott och fokus måste naturligtvis sättas på det kön som bär skulden”³⁵⁴. Männen begår brott? Det är inte vissa män! Nej, det är alla män! Tänk dig följande: ”Judar begår brott och fokus måste naturligtvis sättas på den ras/nationalitet som bär skulden”. Winberg fortsätter: ”Män har makt på grund av sitt kön.” Säg detta till den bostadslöse mannen i Stockholm som lever på att samla tomburkar. För dessa generaliseringar blev Winberg KU-anmäld av Moderaten Beatrice Ask. Skönt att se att det finns hederliga och rakryggade människor i Sverige som vågar stå emot den nya överideologin!³⁵⁵ Tyvärr blev det ingen åtgärd men det är ändå skönt att se att civilkuraget inte är fullständigt utrotat. Trots att KU inte ansåg sig kunna göra något åt Winbergs uttalande så var KU noggranna med att kritisera själva uttalandet som ett led i sin huvudsakliga kritik mot att regeringen är otydlig i jämställdhetspolitiken.³⁵⁶ Otydlig?

Var har den genuina rättskänsla, som Beatrice Ask uppvisat, tagit vägen? Nu är Winbergs uttalande snarare regel än undantag. Amerikanska feminister såsom Marilyn French och Catharine MacKinnon, ROKS, akademiska feminister såsom Yvonne Hirdman och Maud Eduards skriver alla indirekt under på Winbergs generaliseringar. Ett annat exempel är Margareta Winbergs före detta medarbetare som formulerar sig så här: ”Skandiaskandalen ser vi som ett exempel på hur manlig inkompetens förstör ett företag. Den tycks också vara ett exempel på mäns benägenhet att begå brott”³⁵⁷. I en senare artikel bekräftar Winberg att det inte är en slump att det just är Winbergs före detta medarbetare som formulerat sig på detta sätt³⁵⁸.

Mäns benägenhet att begå brott! Judars benägenhet att begå brott. Det blir hemskt när man tänker efter. Att Skandischeferna är individer ingår inte i den feministiska förklaringsmodellen, nej, där ser man bara könet. Klart att det är manlighetskulturen och inte företagskulturen eller någon annan kultur som är orsaken till oegentligheterna. Det går till och med så långt att Winbergs medarbetare föreslår psykstöd till män i toppen, dvs. samma diskussionsnivå som Hirdmans påhopp på Bo Rothstein. De socialdemokratiska kvinnorna går ännu längre i sin absurda makthandbok där män svartmålas som maktmissbrukare. Kvinnor behövs för att stävja detta missbruk. De menar till och med att beslut som tas av enbart män är ett ”icke-beslut”, ett påstående som inte ens är värt att bemöta.³⁵⁹

Flera partier såsom Folkpartiet och Centerpartiet har köpt denna retorik. Som ett exempel har Folkpartiet fått den notoriska manshataren Maria Carlshamre som en av Folkpartiets två EU-parlamentariker och Centerpartiet har skrivit en rapport med följande titel: ”Stoppa

³⁵⁴ Winberg, Margareta: Expressen, 1998-11-27

³⁵⁵ Skytte, Göran: *Om kor och män*, Aftonbladet 1998-12-04; *Winberg KU-anmäld*, Expressen, 1999-04-18 och Motion till riksdagen 1999/2000:A802 *Förnyad jämställdhetspolitik*, Tolgfors, Sten., Bill, Per (m)

³⁵⁶ Unckel, Per mfl.: *Uttalande av statsrådet Margareta Winberg om mäns kriminalitet*, Konstitutionsutskottets betänkande 1998/99:KU25

³⁵⁷ Alagic, Zoran., Evenéus, Dina: *Unken manskultur förstör företagen*, Aftonbladet, 2003-12-04

³⁵⁸ Winberg, Margareta: *Varför finner ni er i männens förtryck?*, Aftonbladet, 2004-04-07

³⁵⁹ Sveriges Socialdemokratiska Kvinnoförbund: *Makthandboken*, (2004-07-13), <http://www.s-kvinnor.a.se/>

våldtäkterna – ett ansvar framförallt för männen”. Vad sägs om en liten utveckling? ”Stoppa våldtäkterna – ett ansvar framförallt för invandrarna”. Eller varför inte: ”Stoppa våldtäkterna – ett ansvar framförallt för syrianerna”. Således får man Sverigedemokraterna och Nationaldemokraterna genom att enbart byta ut ett ord i Centerpartiets populistiska rapport. Det vi ser är en trend som måste brytas. Vänsterpartiet slog an tonen och nu är alla partier utom Kristdemokraterna och Moderaterna med på feministbanan.

Några år senare har Winberg dessutom mage att säga detta angående Robert Collins påstående om kvinnors bristande förmåga att köra bil: ”Lite väl grovt att göra en sådan generalisering.” Jo, tack! Om någon annan än Winberg sagt detta hade jag utan problem svält detta argument. Men nu är det generaliseringsexperten Winberg som betraktar män som boskap som säger detta. Men kanske har hon lärt sig något, hon kanske har insett sina brister. Hoppas hon har det, hoppas hon inte säger något mer. Nej, hon kan inte låta bli, hon fortsätter: ”Enligt den statistik som jag har sett är det snarare tvärtom. Män är oftare involverade i olyckor.”³⁶⁰ Det gick inte! Hon kunde inte låta bli. Det är män som kör sämre eftersom män oftare är involverade i olyckor. Först är det fel att generalisera, sedan generaliserar Winberg åt andra hållet. Kan det vara så att det är helt okey att generalisera män, men helt uteslutet att generalisera kvinnor? Winbergs efterträdare Mona Sahlin har tydligt visat att jämställdhetsministern är en samordningsminister som ska övervaka alla andra i regeringen att de sköter sig. Feminismen ska genomsyra hela samhället och hela regeringsarbetet.³⁶¹ Då kan man lugnt säga att feminismen är en statsideologi. Men antagligen stannar det inte där. Gudrun Schyman attackerar, med rätta, den så kallade feministiska regeringen för att inte göra tillräckligt för att förtjäna etiketten. Det räcker inte med att bara kalla sig feminist, man måste också agera som en sådan. Med tanke på den stämning som råder i dagens samhälle är det ingen större gissning att Gudrun Schymans krav på ett feministdepartement inom en snar framtid blir verklighet.³⁶² Socialdemokraterna har en tradition av att följa trender och ta till sig andras idéer för att bevara makten i Sverige. Se bara hur Socialdemokraterna successivt har kopierat Ny demokratis invandringspolitik.

Efter Winbergs reträtt till Brasilien har hon tagit bladet från munnen (!) och gått ännu längre.

Höjdpunkten för Winberg är ren hets mot folkgrupp:

”Vem sitter i fängelse?

Vem är fotbollshuligan?

Vem misshandlar kvinnor i hemmet?

Vem kostar mer vid sjukdom?

Vem tror att kvinnor är saker som kan köpas och säljas?

Vem nonchalerar sina barn?

Vem tar allmänt för stor plats i det offentliga rummet – utan att ha något särskilt att säga?

Vem startar och bedriver krig?

Vem leder världen mot mål som kan ifrågasättas?

Vem är patriark och egenkär?

Vill män vara denna börda? Vet de om att de är det? Måste det till en kvinnorevolution för att visa att vi inte finner oss?”³⁶³

Vad händer om jag svarar judarna? Vad händer om jag svarar zigenarna? Vad händer om jag, som Winberg, säger män? Någon reflektion?

Jag ber tusen gånger om ursäkt för att Bengt som jag inte känner har stulit en bil och misshandlat sin fru och hamnat i fängelse. Förlåt för att Peter inte tar hand om sina barn, förlåt

³⁶⁰ Olauon, Nils: ”Du snackar skit, Collin”, 2003-07-20

³⁶¹ Svenberg, Jenny: *Alla människor måste utgå från feminismen*, Kvinnotryck nr. 8, 2003

³⁶² Schyman, Gudrun: *Feministdepartement krävs*, Göteborgsposten, 2004-04-02

³⁶³ Winberg, Margareta: *Varför finner ni er i männens förtryck?*, Aftonbladet, 2004-04-07

att Jimmy tog alltför stort utrymme i klassrummet. Jag ska gottgöra allt som Bengt, Peter och Jimmy har gjort. Schyman och Winberg, snälla förlåt mig mina synder, ty jag är bara en simpel man!

I en senare artikel har Winberg skanderat: ”Gå ut farmor - akta dig för farfar!”. Denna bristande respekt för män är absurd och ger mig kalla kårar. Moderaterna utnyttjade förvisso en rädsla bland äldre för att gå ut, men faktum är ju att utomhusbrottsligheten är högre totalt sett än risken för våldtäkter och kvinnomisshandel som främst drabbar yngre kvinnor. Men att peka ut män på detta sätt är något helt annat. Mannen målas upp som en brottsling som strävar efter att kontrollera sina kvinnor.³⁶⁴

Det är inte möjligt att redovisa alla osakliga och totalitära bidrag till samhällsdebatten som den PR-desperata och avdankade manshatarpolitikern Margareta Winberg slänger ur sig. Men jag ska avsluta med det manifest som hon skrivit ihop tillsammans med sin väninna Annika Bahrtine (Göran Perssons exfru). Trots att Winberg inte har något att komma med tillåter Expressen och Aftonbladet Winberg breda ut sig vilket andra sekterister såsom Sverigedemokraterna inte får göra. Det bästa vore givetvis om kvällsblaskorna ignorerade dessa totalitarister och ägnade sig åt viktiga frågor samt uppfyllde sin uppgift i samhället, dvs. förmedla sakliga och icke vinklade nyheter. Det behövs ett kvinnouppror skanderar feministparet. Var det något nytt? Jo, det nya är att männens förtryck är värre än någonsin. Det blir bara värre och värre. Situationen på 1800-talet var mycket bättre än dagens samhälle.³⁶⁵

Folkpartisten, som borde betala in medlemskap i Vänsterpartiet, Birgitta Olsson anser att Margareta Winbergs osakliga slagord är välkommet. Det går så långsamt tycker barnet som inte får öppna julklapparna förrän kvällen kommer. Därför vill Birgitta Olsson starta ett gerillakrig (som om det inte redan är startat).³⁶⁶

Och när Sverige äntligen får en vettig jämställdhetsminister som inte betraktar män som kollektiva skuldbärare då protesterar genuseliten och anser att könet på ministern är ett bevis på att regeringens jämställdhetspolitik har förändrats till det sämre.³⁶⁷ Han har i artikeln också blivit pådyvlat åsikten att män som misshandlar kvinnor ska ha rätt till vårdnaden. Självklart tycker inte Orback det, och ingen annan heller för den delen. Däremot vill inte vi mer nyanserade att lagen ska utgå från att män missköter sig, utan lagen ska utgå från att de flesta sköter sig, vilket är fallet i verkligheten. Men efter all kritik har Jens Orback gjort avbön och är nu beredd att förändra lagen som att den utgår från att män är sämre föräldrar³⁶⁸. Det hela har utvecklats till någon sorts mobbing³⁶⁹ som till och med lett till att ett rykte om att Jens Orback misshandlat kvinnor spritts på mailinglistan hos det statligt finansierade Nationella sekretariatet för genusvetenskap³⁷⁰. Är det verkligen till sådant som våra skattepengar ska gå till? Mobbing av jämställdhetsministrar?

Fler exempel som visar på hur feminister slipper undan alltför enkelt är ROKS som alltför ofta använder ”har hört”-resonemang. I stället för att verkligen belägga sina ståndpunkter bygger ROKS och fler med dem sina resonemang på hörsägner. ”Jag har hört att många

³⁶⁴ Expressen.se: *Margareta Winberg: Gå ut farmor – akta dig för farfar*, 2004-07-06

³⁶⁵ Ölander, Micke: *Gör revolt – Kvinnor*, Expressen, 2004-08-17

³⁶⁶ Ölander, Micke: *Könskriget har startat*, Expressen, 2004-08-18

³⁶⁷ Berg, Lena., Eduards, Maud., Eldén, Åsa., Holmberg, Carin., Jeffner, Stina., Jansson, Maria., Kram, Ebon., Lundgren, Eva., Lövkrona, Inger., Mellberg, Nea., Rönnblom, Malin., Svanström, Yvonne., Thomson, Ulrika., Wachenfeldt, von, Irene., Wendt-Höjer, Maria., Westerstrand, Jenny: *Sexton kvinnliga forskare anklagar den nye jämställdhetsministern för att gynna männen*, DN-debatt, 2004-10-30

³⁶⁸ Mattsson, Pontus: *Olämpliga pappor ska inte få vårda barn*, Sveriges radio, 2004-11-10, <http://www.sr.se>

³⁶⁹ Mellin, Lena: *En man på kvinnoplats provocerar – Orback mobbas på grund av sitt kön*, Aftonbladet, 2004-11-23

³⁷⁰ Gustafsson, Thomas: *Orback utsatt för kampanj – Påstås vara kvinnomisshandlare, rasist och förespråka incest*, Aftonbladet, 2004-11-23

kvinnor...” ”Jag har hört att dansföreningen Römppävikko är kvinnoförnedrande”. När Römppävikko sedan bjöd in alla i debattstudion att närvara vid några dansevenemang tackade ROKS-representant Eva Engman blankt nej. Hon hade redan bestämt sig för att Römppävikko är ett patriarkalt påhitt och eftersom det är ett patriarkalt påhitt behöver man inte ta reda på ifall det är förnedrande eller inte eftersom patriarkala påhitt per definition är kvinnoförnedrande.³⁷¹ Suck!

Ännu fler exempel som visar på att feminismen blivit politiskt korrekt och att detta legitimerar fula debattknep är att den som inte köper likhetsfeministernas pseudoteorier avfärdas med det arroganta och nedvärderande tilltalsorden ”biologist”, ”livmoderfeminist” eller något ännu värre. Den som dristar sig till att kritisera feminismen blir kallad för ”patriark” eller ”sexist”. Ordet sexist kommer att behandlas närmare längre fram i boken. Hur är det fatt med demokratin när debatten är på en så låg nivå? Varför inte ta en konstruktiv debatt i stället för att nedvärdera alla som råkar ha andra åsikter? Är det antalet invektiv som avgör vad som är sant?

Det har också blivit politiskt korrekt att förakta vita medelålders män. Ännu värre är det om man är en äldre herre, då är man inte värd någon respekt alls utan då ska man rensas ut ur Sveriges television. Ett exempel på detta är Linna Johanssons osmakliga påhopp på Tomas Tengby där han som gubbslem förstör kocken Tinas mat med sina förnedrande kommentarer. Helt apropå vad då? Enligt den politiskt korrekta Johansson tafsar han sönder Tinas mat. Som tur är finns det kvinnor (kanske feminist)³⁷² med civilkurage som vågar säga ifrån när feministkollegor går över gränsen. Tyvärr är det inte alltför många som säger ifrån av den enkla anledningen att manshat har utvecklats till politisk korrekthet. Butikskedjan MQ säljer i sina butiker tröjor med texten ”Manshatare? Jajamänsan!”. Den texten är väl synlig på en skyltdocka i butiksfönstret. På MQ:s hemsida står det att överskottet av försäljningen går till cancerfonden.³⁷³ Gertrud Hellbrand har skrivit boken ”Vinthunden” och är en uttalad manshatare. Men en kille har hon – Han är rar enligt egen utsago! Undantagsregeln igen. Men förutom undantaget tycker hon att det är tveksamt om män verkligen ska få finnas. Dessutom ska män straffas hårt! Och varför ska egentligen judar få finnas, den frågan ställde sig en känd man för åttio år sedan. Men det tänkte inte den okritiska och undfägnande journalisten på eftersom han/hon inte tycker att det är så hemskt att säga så. Nej han/hon talar i stället om hennes varma leende. Undrar hur Hitlers leende såg ut? Jodå, medlöperiets dagar är här igen. Det värsta är att hon är lärare. Jag väntar mig stora krav på att hon ska avskedas precis som krav ställs på att lärare som röstar på Sverigedemokraterna ska avskedas. Men kan man skylla på språket eller något annat flummigt är det väl okey. Det är klart att om judarna hade konstruerat språket lika förtryckande som männen i helhet har gjort, hade det inte varit något fel med judehat. Men nu är det männen som har skapat språket för att sätta spår i den rena kvinnokroppen.³⁷⁴ Så då är det manshat som är okey och inget annat. Jag säger då det, var får dem allt ifrån? En lärare som bevisligen arbetar som lärare är Kia Norström på Jonsboskolan som anser att feminister får svära om dem vill. Vilken bra förebild för barnen! Tycker ni inte? Förutom detta ägnar hon sina lektioner åt omprogrammering och har skrivit om kända sagor såsom ”Sagan om ringen” så att de passar feminismens dogmer. I dessa pjäser är det tjejerna som styr och bestämmer och trycker ned alla pojkar på scenen. Kia har på vanlig finkultursmaner vänt och vridit på sagorna och figurrelationerna. Stackars barn!³⁷⁵

³⁷¹ SvT 1: *Kvinnohandel från Ryssland till Norrland*, Debatt, 2003-06-05, kl. 22,05

³⁷² Hagen Cecilia: *Dags att försvara Tomas Tengby och alla andra gubbar*, Expressen, 2003-02-13

³⁷³ Linder, Anders, PJ: *Ett nytt 68 pågår för fullt*, Svenska Dagbladet, 2004-04-25

³⁷⁴ Folkbladet: *"Språket genomsyras av förtryckande symboler"*, 2004-01-12

³⁷⁵ Johansson, Åsa: *Tjejerna dominerar - I Jonsboskolans feministiska julmusikal är tjejerna hjältar*, Södra Dalarnes tidning, 2003-12-18, <http://www.sodran.com/>

Blandade exempel på politiskt korrekthet

Det politiskt korrekta ska också inlemmas i kulturlivet. Många feminister med inriktning på litteraturvetenskap ondgör sig över de stelbenta och schablonmässiga könsroller som presenteras i skönlitteratur och barnböcker mm. En genusforskare har föreslagit att bibliotek ska bojkotta böcker såsom Enid Blytons fem-böcker eftersom de cementerar och bygger upp de könsroller som är så förtryckande mot både män och kvinnor. Då kan man ju fråga sig vem som har skapat dessa normer om det både är förtryckande mot män och kvinnor. Är män korkade idioter som skapar förtryckande normer mot sig själva? Med den synen är män antingen helt oskyldiga, precis som kvinnor är, eller också är män korkade idioter eller masochister. Detta tydliggör feministernas syn på mannen.

Här har vi ett ypperligt exempel på politisk styrning av kultur, precis som Maos kulturrevolution, fast mindre våldsamt. Margaretha Winberg har redan börjat med våra nationalskalder³⁷⁶. Undrar vad nästa kulturoffer på likhetsfeminismens altare blir? Fint folk som gillar finkultur och som blir subventionerade av staten för att se på Dramatens konststycken moraliserar alltför ofta över vanligt folks kulturkonsumtion. Människor är inte tillräckligt förståndiga för att själva avgöra vad som är bra kultur och vad som är dålig kultur oavsett om det handlar om vuxna människor eller barn. Som ni redan har förstått har inte föräldrar mandat från staten att ta ansvar för sina egna barn. I marxistisk anda är det staten som ska stå för uppfostran av barn och inte föräldrarna själva.

I en uppsats om barnböcker ur ett genusperspektiv delar författaren upp böcker i skräplitteratur och kvalitativ litteratur. Det räcker alltså inte med att slå fast att barnböcker sprider ut felaktiga signaler till barn såsom att alla kvinnor är lika passiva som snövit och askungen. Nej, man måste även moralisera över folks läsvanor. När hederligt arbetande människor tycker om en bok då är det skräplitteratur. Folk har inte förstått sitt eget bästa därför måste statsideologer och diverse översittare lägga sig i människors val av böcker. Enligt uppsatsen köper de flesta bibliotek inte in skräplitteratur för flickor men däremot köper de in viss skräplitteratur för pojkar. Detta är till pojkarnas nackdel och därför måste biblioteken sluta köpa in denna skräplitteratur. Jag skulle nog vilja säga att det är till allas nackdel när biblioteken drivs av ideologiska skäl. Biblioteken ska inte styra människor bokval utan ska erbjuda alla böcker som existerar, på ett eller annat sätt. Det är det biblioteken är till för. De ska först och främst erbjuda böcker till allmänheten. När biblioteken har uppnått det kriteriet kan de få utveckla verksamheten till andra områden såsom musik och datorer mm.

Så köp in det ni kallar skräplitteratur till både pojkar och flickor. Med ett ökat utbud av både könsschabloniserade böcker och icke-könsschabloniserade böcker ska nog våra barn kunna ta ställning på egen hand, kanske inte som unga, men som äldre. Vi ska lära våra barn etik och moral men vi ska inte lära våra barn att tycka ”rätt”. Sedan har jag svårt att se vad som är så fel med fem-böckerna. Det finns ju faktiskt en pojkflicka, George, med i den boken som på ett väldigt tydligt sätt överskrider könsgränserna. Vad är då problemet?

I hennes egen studie får hon höra från de barn hon intervjuar att pojkar och flickor är olika men att båda könen är lika mycket värda. Detta verkar man inte ta på något större allvar utan man kör bara på i feministteorins värld där kontakten med verkligheten är mindre viktig än att få teorin att gå ihop. Hon har själv påpekat att fem-böckerna skrevs för femtio år sedan och har lästs av många barn. Om nu barnlitteratur styr barnens åsikter så mycket borde ju barnen anse att män och kvinnor inte är lika mycket värda eftersom böckerna är så sexistiska. Hon visar även att pojkar och flickor väljer olika boktitlar utifrån kön. Det är svårt att förstå relevansen av att barn med olika kön väljer olika böcker. Visst påverkar barnlitteraturen

³⁷⁶ Snabbprotokoll 2002/03:17 Torsdagen den 14 november Kl. 12.00 - 12.33, 14.00 - 15.02
<http://www.riksdagen.se/index.asp>

barnens utveckling, men den styr inte utvecklingen för om den gjorde det skulle alla män vara exakt lika. Låt barnen få välja vilka böcker de vill. Vi behöver inga överideologer!

Visst kan det finnas en poäng i att förändra attityden till pojkar som vill läsa s.k. flickböcker. Men det ger ingen rätten att försöka styra barns bokval. I dag har flickor lättare att ta till sig pojkböcker än tvärtom vilket leder till att flickor förstår pojkar bättre än vad pojkar förstår flickor och därmed får flickor ett övertag.³⁷⁷

När det gäller finkultursdebatten i massmedia är det som vanligt intetsägande och meningslöst. Våra kära ung- och ytfeminister som skriver intressanta artiklar om petitesseer och personliga problem har en stor makt i dagens samhälle. Det är dessa som sätter agendan och skapar den atmosfär som vi har i dag, särskilt på våra skolor. Linda Skugge är ett exempel. Hon har moraliserat över hur Big Brother-Linda lever sitt liv. Big Brother-Linda anser att Skugge har noll koll och att hon borde få sparken. Jag har inga bra argument mot Big Brother-Lindas krav. Egentligen är det löjligt att skriva om denna personstrid som saknar sakargument, men tyvärr är denna historia regel snarare än undantag hos våra kvällstidningar. Linda Skugge undrar vad Big Brother-Lindas föräldrar har gjort för fel eftersom hon är så utseendefixerad och puckad. Som vanligt är det alltid samhällets eller föräldrarnas fel. Som vanligt är det feministerna som formulerar problemen och lösningarna.³⁷⁸ Björn Ranelid är ett annat exempel på hur Linda Skugge attackerar vita medelålders män³⁷⁹. Att Björn Ranelids utseende inte faller Skugge i läppen är väl knappast ett allmänintresse om det nu inte vore så att statsideologin sanktionerar dessa åsikter. Riktiga recensioner ska rikta in sig på boken och inte på författaren. Att tidningar som Expressen låter idioter som Skugge skriva sina krönikor är en skandal. Nog för att Expressen leker liberaler, men inte låter de Nationaldemokraterna skriva några krönikor i Expressen om hur elaka turkar är mot svenska blonda flickor. Varför ska då Skugge få skriva sina lögnaktiga krönikor där hon öser ut sitt manshat? Varför ska en person, som vill att män anklagade för våldtäkter ska bevisa sin oskuld för att bli friade, få skriva i Expressen? Varför ska någon som anser att "Socialstyrelsen borde märka upp alla bra män. För hur ska vi annars kunna veta? Vilka män som är okej."³⁸⁰ Winbergs hantlangare säger så här: "Men ingen vågar ännu peka på förövaren och säga det självklara: "Där är han. Han är avklädd – och han är man!"³⁸¹

Karolina Ramqvist skrev i DN en nedvärderande och förolämpande recension om Ulf Lundells notbok "best of". Hon betraktade verket som ett onaniobjekt för medelåldersmän som gått vilse i rockmyten. Samma nedvärderande syn som så många andra feminister har mot män får stort utrymme i en stor tidning. Dessutom anspelade Ramqvist på Lundells alkoholism. Ulf Lundell blev förbannad och skrev en överdriven, men lika förnedrande, svar till Ramqvist där han undrade om hon saknade pojkvän. Hon använde detta brev som skrevs i affekt för att skapa ett feministbevis då hon publicerade brevet i populistboken "Fittstim". Lundell ansåg att han hade rättigheterna till sina ord och att hon inte hade rätt att publicera brevet utan Lundells godkännande.³⁸² Lundell vann och har sedan dess bytt förlag.

Big Brother-Lindas ungar får, enligt kvällspressen, skämmas över vad deras mamma gör på tv, medan Big Brother-Mickes ungar (Micke var Lindas partner under Big Brother 2003) inte behöver göra det.³⁸³ Detta tror jag inte en sekund på. Jag skulle skämmas oavsett om det vore min mamma eller min pappa som betedde sig på det sättet framför tv-rutan. Men

³⁷⁷ Alvarsdotter, Bodil: *Barnbokens kön - Genusaspekter i litteratur och hos aktörer på marknaden*, Magisteruppsats i biblioteks- och informationsvetenskap vid bibliotekshögskolan/biblioteks- och informationsvetenskap 2002:6

³⁷⁸ Martinsson, Viktoria: *Big Brother-Linda rasar mot påhoppet*, Expressen, 2003-07-06

³⁷⁹ Wilhelmson, Markus: *Ranelidfejden*, Expressen, 2003-10-18

³⁸⁰ Skugge, Linda: *Stackars, stackars män*, Expressen, 2003-11-29

³⁸¹ Alagic, Zoran., Evenéus, Dina: *Unken manskultur förstör företagen*, Aftonbladet, 2003-12-04

³⁸² Cantwell, Oisín: *Lundell stämmer bok-förlaget för brevet i 'Fittstim'*, Aftonbladet, 1999-09-14

³⁸³ Olsson, Belinda: *Jag tänker på alla män som inte känner sina egna barn*, Aftonbladet, 2003-04-23

eftersom jag är liberal så har jag ingen rätt att moralisera över om någon väljer att medverka i en dokussåpa eftersom det inte direkt skadar någon annan. Det är visst också ett problem med att Big Brother-Linda får kritik för att hon inte är hemma med sina barn medan Big Brother-Micke inte får samma kritik. Vad beror detta på? Enligt feminister är det patriarkatets syn på att kvinnan ska stå vid spisen. Enligt min syn är det samhällets syn på fäder. Fäder är inte, enligt samhället, lika viktiga som mödrar. Där har vi problemet, således inget feministproblem. Men vad spelar det för roll när feministerna har vunnit problemformuleringsprivilegiet.

Andra petitesproblem är vilka frågor man ställer till kvinnliga krigskorrespondenter. Åsne Seierstad är en av de första kvinnliga krigskorrespondenterna vilket givetvis ger ett visst intresse och en viss osäkerhet. Dessutom är journalister experter på att ställa ovidkommande frågor såsom ”Vem ska bli statsminister ifall borgarna vinner”. Inte ställer man väl denna fråga till en Göran Persson? Vad orättvist! Problemet, enligt ytfeministerna, är att Seierstad fick frågor som män inte hade fått. Dock är det väl relevant att fråga hur hon kan hålla sig så fräsch i kriget? Antingen har män aldrig sett fräscha ut under sådana uppdrag eller också är det ingen som bryr sig om mäns hygien. Jag tycker att det är en intressant fråga till både män och kvinnor. Är det verkligen helt omöjligt att hitta en reporter eller en intervjuare som har frågat en man om han känt sig fräsch eller hur han har kunnat sköta hygien under svåra uppdrag.³⁸⁴

Problemet med modersmyten och amningsmyten är också en viktig fråga som ytfeminister försöker pracka på hederligt folk. Givetvis är det så att kvinnor totalt saknar naturliga instinkter såsom modersinstinkt. Mödrar har inte i regel något större intresse av att öka sannolikheten för sitt barn att överleva. Eftersom en ytfeminist inte upplever det så har alla kvinnor som vittnat om gröt i huvudet mm. under och efter graviditet och födsel totalt fel. Jag tror att det är både normalt och naturligt med moders- och fadersinstinkter. Några få avvikare ändrar ingenting.³⁸⁵

Schyman, en riktig feminist, blir upprörd över att två män som anklagats för våldtäkt frias. Schyman nämner inte ett ord om att de kan ha varit oskyldiga. Skulden förutsätts. Kvinnor ljuger aldrig. Om detta är fallet är det ju slöseri med pengar att genomföra kostsamma rättegångar mot män. Bättre då att verkställa ett standardstraff för de som anklagas för våldtäkter. Schyman tror att domstolar gör allt för att fria män. Och beviset för detta är att jurister sjunger den kvinnoförnedrande Ida-sången på recentiorer.^{386 387}

När någon kritiserar feminismens dogmer drar man slutsatsen att de försvarar mansordningen som kränker kvinnorna i domstolen. Givetvis får man inte begära rättstrygghet för alla eftersom den synen bygger på att samhället bryter samman i väsentliga delar om kvinnor kommer i åtnjutande av större respekt och fler rättigheter. För att en juristutbildning ska vara modern måste man påtvinga ett köns-, klass- och etnicitetsperspektiv.

Moraliserande över språkbruket i juristtraditioner är löjliga. Ingen hatar kvinnor på grund av skämtsånger. Men enligt feminister har kvinnor i alla tider betraktats som intrigerande och lömska. (Och hur har man betraktat män?). Enligt feminister förutsätter män att kvinnor falskanmäler män. Kan det inte vara så att män och kvinnor förutsätter att vissa män och kvinnor falskanmäler och att detta räcker för att kräva en trygg och stark rättssäkerhet?³⁸⁸

³⁸⁴ Olsson, Belinda: *Kadhammar jämförs inte med en nyponros*, Aftonbladet 2003-04-30

³⁸⁵ Olsson, Belinda: *Jag tänker på alla män som inte känner sina egna barn*, Aftonbladet, 2003-04-23

³⁸⁶ Schyman, Gudrun: *Patriarkatet härskar i domstolarna*, Aftonbladet, 2003-04-17

³⁸⁷ Schultz, Märten (jurist): *Man blir så jävla trött*, Aftonbladet, 2003-04-23

³⁸⁸ Schelin, Maria (Nätverket Justitias systrar): *Juristutbildningen är otidsenlig*, Aftonbladet, 2003-04-29

Mordet på Anna Lindh

Det har även visat sig att feminismen utnyttjat även de mest tragiska händelserna i sin ideologiska kamp. Att ROKS gör det är ingen nyhet, men att även genomsnittsfeministen gör det är symptomatiskt för vårt samhällsklimat. Överideologer kunde inte ens låta bli att försöka vinna enkla poäng på det barbariska Anna Lindh-mordet. Att som Agneta Stark göra en feministgrej av mordet är ett bottennapp. Hon borde skämmas. Okey att hon försöker måla upp en Anna Lindh som framstående feminist, även om det är en nidbild då Anna Lindh aldrig har varit känd för att vara feminist. Att hon sedan kämpat för kvinnors rättigheter är inte samma sak som att hon var en framstående feminist. Måste man vara feminist för att vilja ta vara på kvinnors rättigheter? Knappast. Men med en sådan definition måste man ju säga att Anna Lindh är feminist. Jag med! Men så enkelt är det inte. Att man överdriver Anna Lindhs bedrifter och egenskaper är naturligt, de flesta som dör får oftast mer komplimanger som döda än levande. En annan orsak till att Anna Lindh målas upp som en martyr för feminismen är att hon var en förebild för kvinnor. Att hon även var en förebild för män glöms lätt bort. Anna Lindh var en bra människa, inte bara en bra kvinna. Hon var en hederlig och uppriktig politiker vilket gjorde henne unik som politiker. Som avslutande stycke i sin artikel om Anna Lindh blandar Agneta Stark in kvinnors rädsla för våld. Sambandet mellan Anna Lindh-mordet och kvinnors rädsla för våld verkar vara hur naturligt som helst. För mig är det dock inte så. Jag ser inget samband alls. Men Agneta Stark har satt på sig sina genusglasögon och ser verkligheten enbart i rosa. Nu har alltså ännu en frizon försvunnit, enligt Agneta Stark. Förut kunde kvinnor få en lugn stund genom shoppingrundor undan sin våldsamma man som har slut på sprit när han kommer hem efter jobbet. Kvinnor kan inte vistas på mörka platser såsom parkeringsplatser och parker mm. och nu kan inte kvinnor ens känna sig trygga när de shoppar på ljusa dagen.³⁸⁹ Vadå, var Anna Lindhs man en kvinnomisshandlare? Har Agneta Stark något belägg för det? Men sådant behövs väl inte!

En annan som gör mordet till en feministgrej är, inte helt oväntat, ROKS som påpekar att tre kvinnor har blivit mördade av tre män under en kort tid. Enligt ROKS är det konstigt att det kan ske så öppet. Att ingen reagerar. Jag antar att ROKS-ordförande skulle ha räddat Anna Lindh om hon bara varit på platsen. ROKS anser att det känns naturligt att utesluta män efter allt som har hänt. Som om att ROKS inte bygger på den värderingen redan nu. Men det är väl utgångsförbud och arbetsläger som Ireen Von Wachenfeldt har i åtanke.³⁹⁰ Anna Lindh var en politiker och som en sådan tar man alltid en risk. Att det finns mentalstörda dårar på våra gator torde väl inte vara något nytt, även om många har gömt sig bakom en naiv föreställning om att Sverige är så mycket bättre än alla andra länder. Anna Lindh hade inga livvakter inför ett kontroversiellt val där tonläget som vanligt var högt.³⁹¹ Enligt sedvanlig feministlogik hade Anna Lindh haft livvakt om hon bara varit man, sedan att Anna Lindh själv helst avstod från det spelar mindre roll. Att Olof Palme inte hade livvakt är ett uttryck för matriarkatet. Att Jan O. Karlsson som tillfälligt tog över efter mordet också lyckades undvika livvaktsskydd är något som totalt ignoreras³⁹². Om någon behöver permanent livvaktsskydd i regeringen så är det väl Jan O. Karlsson som inte kan öppna käften utan att reta upp någon. Man kan givetvis ifrågasätta SÄPO:s säkerhetsbedömning samt beslutet om att enbart statschefen och statsministern behöver permanent skydd men att göra detta till en könsgrej är bara löjligt. Innan man ens vet motiven bakom mordet spekuleras det om ditten och datten. Det är en skymf mot Anna Lindh. Hon var värdigare ett bättre öde.

³⁸⁹ Stark, Agneta: *Friheten krymper*, DN-kultur, 2003-09-12

³⁹⁰ Wachenfeldt, Von, Ireen: *Protestera mot att läkarna kan få tillbaka sina legitimationer*, Månadsbrev, oktober 2003

³⁹¹ Stark, Agneta: *Friheten krymper*, DN-kultur, 2003-09-12

³⁹² Bratt, Peter., Karlsson, Lars-Ingmar: *Här går en oskyddad utrikesminister*, 2003-09-13

Manshatets höjdpunkt – SCUM-manifesto

Det har till och med gått så långt att svenska tidningar skriver positiva recensioner som tangerar hyllningar på manifestet SCUM-manifesto³⁹³ som skrivits av Valerie Solanas. Nazifeministen som sköt Andy Warhol var stolt över sitt tilltag eftersom han var en man som inte intresserade sig för hennes värdelösa och vedervärdiga skrifter. Det enda hon ångrade var att hon missade!³⁹⁴ Vad hade hon kunnat uträtta om hon haft Hitlers och Stalins resurser?

Den grundläggande tesen i manifestet är att män är patologiska och bedrägliga varelser. Män är misslyckade kvinnor, ett mellanting av apa och människa, den felande länken i naturen. Y-genen är en misslyckad och ofullständig X-gen med bristfällig uppsättning kromosomer. Valerie Solanas har bokstavligen bytt ut judar mot män vilket gör SCUM-manifesto till en sorts modern nazism. Kvinnor är i deras ideologi fredliga och förståndiga som tillsammans kan och ska skapa en utopi utan män.

Man kan ju förvisso tolka det som en parodi, men hur skulle vi ha tolkat ”Mein Kampf” om Hitler hade dött 1938 eller tidigare? Skulle inte några ”idealistiska” nazister betrakta Hitlers politiska manifest som en parodi? Eller är det så att män får tåla sådant eftersom Aristoteles, Rousseau, Martin Luther och många andra män har varit så sexistiska och betraktat kvinnor som lägre stående varelser? Förutom att det är en vedergällning mot män som är oskyldiga betyder det att ”Mein Kampf” kan betraktas som en fin bok om något snille kan bevisa att några judar har varit dumma mot arier eller tyskar. Det håller helt enkelt inte. Valerie Solanas bör betraktas som en mördarfeminist precis som Adolf Hitler. Högsta domstolen ansåg ju att de hade rätt att förbjuda Mein Kampf efter att det blivit ett ramaskri då Mein Kampf översattes till svenska. Förvisso anser ju den tyska delstaten Bayern att de har upphovsrättigheten till Mein Kampf. Men trots att HD fann att tyskarna inte har patent på verket i Sverige stoppades utgivningen.³⁹⁵ Något liknande verkar inte ske med SCUM med tanke på de positiva recensioner som skrivs i våra kära tidningar samt att feminister såsom Bang stöder verket³⁹⁶. Själv har jag inga problem med att man översätter böcker som Mein Kampf och SCUM-manifesto för att göra dessa källor tillgängliga för alla eftersom jag litar på människors förmåga att tänka själva. Men jag avskyr denna dubbelmoral.

Det finns dock fördelar med att SCUM-manifesto kommer ut till den svenska allmänheten. För vem, som har förståndet i behåll, kan läsa den utan att förkasta feminismen? Särskilt med tanke på att SCUM-manifesto, enligt Modernista och Sara Stridsberg, är en av de viktigaste feministiska verk som skrivits. Jenny Högström anser i Sydsvenska dagbladet att SCUM-manifestet borde likställas med biblar och erbjudas gäster på hotellrum.³⁹⁷ Nina Lekander skriver i en recension: ”Äntligen en skitförbannad kvinna som tillåter sig vara det, som uppfinner en så roligt grotesk ordsammanställning som Society for cutting up men och sedan agerar ut det som är så gräsligt förbjudet i Skandinavien: manshat.” Det är alltså konstigt att manshat skulle vara något förbjudet, vilket det inte är, det är snarare politiskt korrekt, och det om något är konstigt. Jag antar att det är konstigt att judehat är förbjudet och illegitimt. Det är klart att man ska få hata lite judar om man vill. Det ska väl ingen protestera emot. Hon kommer sedan fram till att det negativa med SCUM är att ”... manshatet tenderar att bli manstjat efter ett tag...” och att ”... inledningen fortfarande, i Stridbergs utmärkta

³⁹³ Solanas, Valerie: *SCUM-manifest*, Modernista, 2003 (1967)

³⁹⁴ Solanas, Valerie: *SCUM-manifest*, Modernista, 2003 (1967), Sara Stridsbergs förord

³⁹⁵ SvT24: *HD stoppar svensk utgåva av Mein Kampf*, 981221

³⁹⁶ <http://www.bang.a.se/lankar.htm> Länkar till SCUM som saknar ett tydligt avståndstagande.

³⁹⁷ Solanas, Valerie: *SCUM-manifest*, Modernista, 2003 (1967) Recensioner och pressklipp

översättning, ” är ”obetalbar”.³⁹⁸ Problemet är alltså inte manshatet utan manstjålet. Ja, man säger då det. Är det denna manssyn och människosyn som vi ska ha i framtiden? Aftonbladets finkulturselit anser i sin tur att boken är ”...en skrämmande klarsynt beskrivning av förvirrad manlighet”.³⁹⁹ Föreställ er följande: ”Mein Kampf är en skrämmande klarsynt beskrivning av förvirrad sionism.” Skulle de skriva samma sak om Mein Kampf?

I Kristianstadsbladet⁴⁰⁰ påbörjas en SCUM-hyllande artikel med följande citat: "Mannens uppgift är att producera sperma. I dag har vi spermabanker. Kvinnors uppgift är i själva verket att utforska och upptäcka, att uppfinna, skoja och göra musik - och allt det med kärlek. Med andra ord skapa en magisk värld." Är det provocerande frågar artikelförfattaren urskuldande. Recensenten har alltså läst boken men ändå inte fattat vad hon har haft i sin hand. Mannens uppgift är att producera sperma och då det finns spermabanker är mannen överflödig. Kvinnors uppgift är att utforska och upptäcka och sprida kärlek. Kommentarer är väl egentligen överflödiga. Men i dagens samhällsklimat där manshat är politiskt korrekt och där medlöparna är fler än kritikerna måste man ta itu med fenomenet. Hyllandet av mord känner inga gränser eller vad sägs om detta: ””SCUM manifest” är tufft och kompromisslöst men framförallt är manifestet ett sökande efter möjlig och mänsklig kärlek.” Mänsklig kärlek? Nu undrar jag om vederbörande verkligen har läst boken. Det är inte Nalle Puh som recenseras. Slutligen står det i respekterade nöjesguiden följande om förlaget som gett ut skräpet: ”Modernista står för snille och smak och har visat sig vara ett nödvändigt kosttillskott till det annars allt mer näringsfattiga svenska litteraturutbudet.”⁴⁰¹ Smak? Snille? Vilken idiot som helst kan väl slänga ihop ett hatmanifest och vilket förlag som helst kan väl ge ut skiten? Vad är det som är så intelligent med det? Och på vilket sätt visar en översättning av SCUM på god smak? Visar en översättning av Mein Kampf på en god smak? Möjligtvis är det en demokratisk uppgift att tillhandahålla klassiska verk som haft stor betydelse, men Sverige har ju böjt sig för Bayerns monopolanspråk så min slutsats är att demokratin inte är så viktig när det kommer till kritan.

I manshatande vänsterflumtidningen ETC skriver Maria-Pia Boëthius så här: ”Eller, som det står i Valerie Solanas lysande ”Scum Manifest”... ” och citerar från manifestet: ”Alla kvinnor har skit i sig, mer eller mindre, men det härrör från en livslång samvaro med män.”⁴⁰²

Om du tycker att man inte kan jämföra SCUM med Mein Kampf så kommer jag att citera några väl valda delar av ”SCUM-manifest”. I SCUM står följande: ”Mannen är av naturen en blodsugare, en emotionell parasit, och förtjänar därför av moraliska skäl inte att leva, eftersom ingen har rätt att leva på någon annans bekostnad.” (s. 74). ”De (män) (min anm.) kan odla kohagar tillsammans med rövslickarna eller också kan de gå till närmaste trevliga självmordscenter där de snabbt, diskret och smärtfritt kan bli ihjälgasade.” (s. 90). ”Utplånandet av mannen är därför en rättfärdig och god handling...” (s. 75). Det är slut på daddandet. Det är dags för hårdhandskarna. Kvinnorna måste göra slut på mannen för gott. Den slutgiltiga lösningen! Med en väl beprövad metod!⁴⁰³

Hitler säger så här: ”Endast kunskapen om judendomen ger den verkliga nyckeln till socialdemokratins inre, alltså verkliga, avsikter”.⁴⁰⁴ Och denna judendom ligger således bakom detta: ”Om socialdemokratin ställs inför en lära som mera överensstämmer med sanningen, men visar samma brutalitet vid genomförandet av sina idéer, kommer den att

³⁹⁸ Lekander, Nina: *Litteratur: Manifest för manfall*, Expressen, 2004-01-02

³⁹⁹ Solanas, Valerie: *SCUM-manifest*, Modernista, 2003 (1967) Recensioner och pressklipp

⁴⁰⁰ Östberg, Marit: *Manifestet som krossar mannen*, Kristianstadsbladet, 2003-12-29

⁴⁰¹ Nöjesguiden: *Nöjesguidens Stockholmspris 2003 - December/januari 2003*, <http://www.nojesguiden.se>

⁴⁰² Boëthius, Maria-Pia: *Mannens utstuderade feghet*, ETC, 2004-08-19

⁴⁰³ Solanas, Valerie: *SCUM-manifest*, Modernista, 2003 (1967)

⁴⁰⁴ Malnes, Raino., Midgaard, Knut: *De politiska idéernas historia*, Studentlitteratur, 1994, s. 63, citat från: Hitler, Adolf: *Mein Kampf*. (1970)

besegras, även om kampen blir svår.”⁴⁰⁵ Kommunisterna och socialdemokraterna är med andra ord våldsamma och då judarna ligger bakom marxismen och därmed också kommunismen och socialismen är det alltså judarna som är våldsamma. Inte nog med det, judarna är kulturförstörande också⁴⁰⁶.

”Vi har nu tekniska möjligheter att reproducera oss utan mäns hjälp (eller för den delen kvinnors) och att producera endast kvinnor. Vi måste omedelbart börja göra detta. Att behålla mannen har inte ens ett mycket tvivelaktigt biologiskt syfte. Mannen är en biologisk olycka: Y-genen är en ofullständig X-gen, det vill säga en gen med en bristfällig uppsättning kromosomer” (s. 33). Rasbiologin är tillbaka. Pojkfoster ska aborteras. Med hjälp av teknikparadiset är allt detta möjligt. För nazisterna var det den ariska rasens renhet som var viktigast⁴⁰⁷, i dag är det den kvinnliga rasen som är viktigast.

För de ”goda” männen väntar detta: ”SCUM kommer att döda alla män som inte ingår i SCUM:s manliga hjälptrupper. Männen i hjälptrupperna är män som arbetar flitigt för att utplåna sig själva...” (s. 82.). Se upp Claes Borgström! Slutet är nära! Som Lenin brukade säga: ”Nyttiga idioter”.

Och här kommer marxisttänkandet in: ”Mannen förändras bara när han tvingas till det av tekniken, när han inte har något val, när samhället kommer till det stadiet att han måste förändras eller dö. Vi har nått det stadiet nu; om kvinnor inte får igång sina arslen snabbt kommer vi alla att dö.” (s. 59). ”En liten handfull av SCUM kan ta över landet på ett år genom att konsekvent fucka upp systemet, selektivt förstöra egendom och döda män.” (s.80). Mannens diktatur måste ersättas av kvinnans diktatur. Kommunisterna anser att bourgeoisins diktatur måste ersättas av proletariats diktatur. Hitler valde att använda ordet demokrati i stället när han ansåg att judarnas majoritetsdemokrati måste ersättas med den germanska demokratin som bygger på ledarprincipen.

Även ROKS får stöd för sina ståndpunkter: ”Modern vill det som är bäst för hennes barn. Daddy vill bara det som är bäst för Daddy, det vill säga lugn och ro...” (s. 42). ”Då Daddy är känslomässigt störd älskar han inte sina barn...” (s. 43). ”Sammanfattningsvis har faderseffekten fränt sönder världen med manlighet. Mannen har ett negativt Midas-drag – allting han rör vid blir skit.” (s. 45-46). Jämställdhet är inte intressant eftersom kvinnor är överlägsna män på kärlek och omsorg. Passar ROKS som hand i handsken.

Och här kommer hets mot folkgrupp (alltså enligt lagen): ”Bögen, som accepterar sin manlighet, det vill säga sin passivitet, feminitet, och det faktum att han är helt och hållet sexuell, har också bäst nytta av kvinnor som är riktiga kvinnokvinnor, eftersom det då är enklare för honom att vara man, det vill säga feminin.” (s. 76). Då manlighet, det som män har lyckats lura kvinnor att betrakta som feminitet, är det lägsta som finns måste detta betyda hets mot homosexuella. Men sådant är väl bara förbjudet när nationalisterna och kristna präster yttrar sig nedlåtande.

Sara Stridsbergs och andra feministers omdömen av Solanas skarpa tankeförmåga och teoretiska kunskaper syns knappast i ”SCUM-manifest”. Hur kan män, som är så låga, så värdelösa, sådana biologiska olyckor, sådana korkade kreatur, kunna skapa så mycket? Den teknologi som Solanas hyllar har ju i mångt och mycket skapats av män (även då män använt tekniken felaktigt enligt Solanas värderingar). Hur får man ihop det? Ett teoretiskt snille skulle aldrig påstå att män som är så värdelösa, skulle kunna förtrycka de överlägsna kvinnorna i tusentals år. Det finns inga ursäkter för de feminister som söker ursäkter för Solanas irrationella och manshatande texter. En massa artiklar har skrivits om finkulturens

⁴⁰⁵ Malnes, Raino., Midgaard, Knut: *De politiska idéernas historia*, Studentlitteratur, 1994, s. 55, citat från: Hitler, Adolf: *Mein Kampf*, (1970)

⁴⁰⁶ Malnes, Raino., Midgaard, Knut: *De politiska idéernas historia*, Studentlitteratur, 1994, första delen, beskrivning av: Hitler, Adolf: *Mein Kampf*, (1970)

⁴⁰⁷ Malnes, Raino., Midgaard, Knut: *De politiska idéernas historia*, Studentlitteratur, 1994

nya gunstling Sara Stridsberg och precis som under kalla krigets intellektuella atmosfär är kommentarerna hyllande, ursäktande och apologetiska. I en DN-artikel tar man helt okritiskt till sig Stridsbergs onyanserade påstående att Valerie Solanas egentligen var snäll⁴⁰⁸. Skulle acceptansen vara lika stor när nationalsocialisterna hyllar Hitler som snäll? Knappast! Massmedia har oftast varit mesiga, fega och ytliga och har inte vågat granska makten som är dess egentliga uppgift. Massmedia sköter inte sitt jobb, de tar okritiskt till sig av de tankegångar som för tillfället är politiskt korrekta. Antifeminister behövs som en blåslampa på alla feministiska medlöpare som inte tydligt tar avstånd från nazifeminister såsom Valerie Solanas och Sara Stridsberg vars förord är minst lika extatisk, rabiat och manshatande som boken i sig.

En livs levande Solanas i svensk version är Joanna Rytel som proklamerar att hon aldrig tänker föda en vit man. Hon anser att manliga feminister – ”Killfeminister” försöker vinna enkla poäng hos feministerna, de vill bli benådade. Med Rytels ord: ”Killfeminister – fint ska det va! Plocka poäng och ligga med en rabiat råfeminist, va? Men som sagt, dom får gärna följa med hem så jag har någon att prata med om mitt vita manshat hela natten.” Valerie Solanas upp i dagen.

Aftonbladet har av lönsamhetsskäl påbörjat en artikelserie som Margareta Winberg satte ribban på. Här följer den sedvanliga hetsen mot gruppen män:

”Vi tar det igen:

Ett vitt gubbslem:

1 har brist på empati.

2 tror sig ha förtur på alla plan.

3 tar för sig på andras bekostnad.

4 vill att andra ska behaga hans förväntningar.

5 tål inte kritik.

6 har en fejkad mjukisfasad.

7 brer ut sin kropp utan att märka det.

8 tycker att män säger viktiga saker, fastän det var en upprepning av vad en kvinna precis sagt.

9 kräver uppmärksamhet dygnet runt.

10 tål inte att snubbla inför alla.

11 förstår bara ibland det viktigaste ordet NEJ i en kvinnas vokabulär.

w roffar, roff, roff.”

Byt helt enkelt ut ordet man mot jude och kvinna mot arier så förstår du vart vi är på väg. Ursäkten verkar vara patriarkatsteorin, att kvinnor är en förtryckt grupp och därmed har kvinnor rätt att hetsa mot män. Det är nämligen så, enligt feministlogik, att om man kan bevisa att man som grupp är förtryckt får man bete sig som man vill mot den grupp som anses förtrycka den förtryckta gruppen.

”PS. Jag tänker aldrig föda en vit man, så det så. Man vill ju inte utsätta andra tjejer för samma obehag i framtiden eller begränsa deras sexliv.”⁴⁰⁹

Antingen är hon särartsfeminist eller också är hon en värdelös feministförälder som inte kan uppfostra sitt barn enligt feministisk doktrin.

Här följer fler exempel på vilken betydelse den politiskt korrekta likhetsfeminismen har inom olika områden.

⁴⁰⁸ Persson, Annika: *Hon brinner för besatta kvinnor*, DN, 2004-01-05

⁴⁰⁹ Rytel, Joanna: *Jag tänker aldrig föda en vit man*, Aftonbladet, 2004-04-11

ROKS-styrelsen för könskriget vidare

Efter de två uppmärksammade dokumentärerna ”Könskriget” av Evin Rubar som sändes på Sveriges Television har en våg av artiklar sköljt oss rena från tidigare illusioner om ROKS ”sunda” verksamhet. Äntligen hade media och andra aktörer i samhället fått upp ögonen för det som redan fanns att läsa på ROKS hemsida och i ROKS tidning ”Kvinnotryck”.

I det andra numret av Anti-feministen har jag en artikel publicerad om ROKS ideologi och i en insändardebatt med den lokala kvinnojouren försökte jag i lokaltidningen Avesta Tidning upplysa kommuninvånarna om vad ROKS verksamhet bygger på. Få tog det på allvar eftersom det inte var rätt person som erbjöd informationen. När sedan en modig kvinna på Sveriges Television vågade nysta i det hela blev det legitimt att kritisera ROKS. Då kunde till och med trendkänsliga politiker inom Moderaterna och Kristdemokraterna kritisera ROKS. Till och med några centerpartister vågade sig på att kritisera lite grann men avslutade alltid sin kritik med att centerfeminismen är minsann ingen manshatarideologi. I efterhand har också centerpartisten Johan Linander i en bloggdiskussion stolt proklamerat att han kritiserade Ireen von Wachenfeldt för att ROKS inte tillät män att hjälpa till på kvinnojourerna. Varför kunde inte Linander ha proklamerat detta offentligt innan ”Könskriget”?

Nu har som ni flesta redan vet Ireen von Wachenfeldt som på ett mycket pedagogiskt sätt uttryckt det som ROKS ideologi bygger på, dvs. ”Män är djur”, frivilligt lämnat ordförandeposten för att rädda ROKS-organisationens rykte. Inte för att hon hade gjort fel, utan därför att ROKS kunde ta skada av det så kallade mediepådraget. Hon lyckades också skylla sina formuleringar på Evin Rubar som förvirrade henne så mycket att hon lurades till att häva ur sig de ord som hon blev rikskändis för.

Men kvar sitter styrelsen och den tidigare vice ordföranden Lina Ploug fick förtroende att ta över ordförandeposten. Allt verkar frid och fröjd. Mediaaktörerna verkar nöja sig med detta och tro att Ireen von Wachenfeldt var en ensam galning, någon som inte är representativ för ROKS. Att sedan hela styrelsen och särskilt Lina Ploug hade fullt förtroende för och fullständigt stödde Ireen von Wachenfeldt verkar de flesta ha glömt bort. Ett fåtal undantag finns dock. Före det extra årsmötet hade 16 kvinnojourer gått ur ROKS och efter årsmötet hade två till gått ur som protest mot att styrelsen inte byttes ut. De resterande cirka 110 kvinnojourer skriver dock under på ROKS ideologiska kurs. I denna artikel kommer jag att ta upp några exempel på att ROKS hela tiden har haft den ideologi som Ireen von Wachenfeldt gav uttryck för i ”Könskriget”.

Therese Persson, dåvarande vice ordförande, förklarar i Kvinnotryck nr. 3 2005 varför män ska hållas borta från kvinnojourer: ”En kvinna som kommer till en jour ska i första hand återta sitt livsrum som människa genom stöd och självhjälp. Det sker bäst genom att träffa kvinnor, ”bra kvinnliga förebilder” och inte genom att bli beroende av en ny ”god” man.” Observera att ordet god står inom citattecken. Det är alltså omöjligt att hitta en god man som kan hjälpa kvinnor på ROKS kvinnojourer. Vi män suger bara ut kvinnor och försvårar misshandlade kvinnors utveckling till egenmakt.

Sociologen Carin Holmberg argumenterar så här angående män på kvinnojourer: ”Jag förstår inte varför samarbetet med män ska ske under en period när kvinnor är som mest traumatiserade. Vad är det för pedagogiskt med det? Har jag blivit utsatt för ett rasistiskt brott är kanske inte det första jag vill göra att träffa en nydemokrat eller nynazist utan jag behöver faktiskt vila i vad jag varit med om, sortera ut och förstå innan jag konfronteras med någon som representerar en förövare.” Därmed liknar hon män vid rasister, nydemokrater och nynazister. Män är alltid förövare. Hon inser inte att hennes exempel hade stämt mycket bättre om hon hade sagt att de som utsatts för ett rasistiskt brott ska behöva mötas av vita och svenska män. Då hade liknelsen varit korrekt. Men å andra sidan, hon tror väl verkligen att alla män slår.

Goldina Smirthwaite skriver i Kvinnotryck nr. 7 2004: "Kvinnor våldtas, kvinnor misshandlas till döds, kvinnor utnyttjas och trakasseras sexuellt, kvinnor köps och säljs som handelsvaror – detta är inget mindre än sexistiska hatbrott mot kvinnor. Ändå får kvinnor i egenskap av just kvinnor inte vara med i den hetslagstiftning som ska förebygga hatbrott. Den bygger nämligen på en manlig norm där kvinnor i egenskap av kvinnor inte anses värda att skydda." Smirthwaite likställer lättklädda damer på reklampelarna med att sätta upp bilder på den "girige juden" på reklampelare. Behöver man ens argumentera emot detta nonsens?

Maria Wendt Höjer har i en artikel i Kvinnotryck nr. 1 2005 försvarat kampanjerna från Operation kvinnofrid genom att beskriva processen på följande sätt. Den första kampanjen visade slagna kvinnor och ingen reagerade. Andra kampanjen visade en bild på Ulf Adehlsson som sade att "riktiga karlar slår inte kvinnor" och det tyckte de flesta var lite trevligt. Men den tredje kampanjen skapade mycket hat hos män. Hon förstår inte att hatet och övertrampen i form av hot mot kampanjmakarna var ett fåtal män. Hon förstår inte att män upprörs av att pappor utmålas som barnmisshandlare. Hon förstår inte heller att det är generaliseringen som retar folk. Maria Wendt Höjer väljer i stället att alltid utgå från den teori som svärta ned män som grupp värst.

När Lina Ploug, nu nyvald ordförande, skriver om sexualiseringen av det offentliga rummet i Kvinnotryck nr. 7 2004 formulerar hon sig på följande vis om förhållandet mellan en kvinna och en man: "Några av de första stegen i normaliseringsprocessen är redan tagna före en tjej eller kvinna inleder en relation med en man. Han behöver inte bryta hennes självförtroende, det är redan gjort." Se hur välorganiserat patriarkatet fungerar. Mannen i förhållandet behöver inte göra så mycket för att bryta ned kvinnan eftersom detta redan är gjort av samhällets kommersiella krafter. Den som har läst lite om ROKS-ideologen och satanistforskaren Eva Lundgren vet att normaliseringsprocessen är närvarande i alla kärleksförhållanden.

År 2002 skickade ROKS ut pressmeddelandet "Fadime mördades på grund av kvinnohat som finns i alla kulturer" där alla kulturella skillnader betraktades som små gradskillnader. En version av Gudrun Schymans talibantal (gissa var hon fick sin inspiration ifrån). Av samma orsaker som man inte vill generalisera invandrare, av samma orsaker vill ROKS generalisera män.

I ett annat pressmeddelande 2002 "Nu får det vara nog Sten Hekscher" – Rikspolischefen är inte längre trovärdig" skäller Ireen von Wachenfeldt ut Sten Hekscher för att han har uttalat sig om att en polisman som misshandlat sin partner kanske blev provocerad och att fler regler enbart hämmar polisorganisationen. För en gång skall ligger det lite i Wachenfeldts och ROKS kritik då de anser att poliser inte ska ansvara för utredningar mot andra poliser. Men när hon utmålar Hekscher och polisorganisationen som kvinnohatare då har gränsen överträtts. I stället för att göra allt för att misstolka olika uttalanden borde ROKS försöka bevisa sina teser. Men vad vi får är en pekpinne till oss män: "Men för att våga ta ställning måste vi börja med oss själva. Vad har jag för värderingar? Misshandlar jag kvinnor? Våldtar jag mina barn? Köper jag sex i Sverige eller utomlands?". Det är alltså de här frågorna som är viktigast att besvara för en man. Med andra ord utgår ROKS från att män misshandlar och de som inte gör det tillhör undantagen.

Inte ens Liza Marklund som lägger ned mycket energi på att diskutera kvinnomisshandel får godkänt av ROKS eftersom Marklund försöker nyansera bilden av gruppen män. Säger vad man vill om Liza Marklund men hon inser att det är en minoritet av män som slår. Så här skriver ROKS i pressmeddelandet "Kändispanel löser inte problemet med mäns våld mot kvinnor" från 2004: "Liza Marklunds slutord, "Män måste sluta slå och kvinnor måste vägra bli slagna" träffar som en kniv i hjärtat på utsatta kvinnor som ännu en gång får bekräftat att det är deras fel att de blir slagna". Trots att Marklund i dessa slutord använder sig av feministretoriken "män slår" blir det inte godkänt. Trots att Marklund kräver att de män som

slår ska sluta slå, dvs. ta ansvar för sina handlingar, blir det inte godkänt. Varför? Jo, Marklund vill stärka kvinnorna genom att uppmana kvinnor att inte låta sig bli slagna. Att tro på sitt eget värde. Men så får man inte säga för då tolkar ROKS det som att kvinnor får skylla sig själva. Trots denna kritik har ROKS själva på sin egen hemsida skrivit "Gör klart för mannen att du inte accepterar hans beteende" under rubriken "Praktiska råd till kvinnor/tjejer som blir slagna". ROKS lever således inte som de lär, de lever efter motsättningar. En annan orsak till att ROKS är lite griniga på Liza Marklund är att de själva och ROKS-ideologen Eva Lundgren inte fick vara med och sprida sina manshatsteorier.

I Kvinnojoursvetenskap får man veta att orsakerna bakom våldet inte är individuella utan ligger på samhällsnivå, ni vet de berömda strukturerna som spökar överallt. Detta betyder att det enligt ROKS inte finns några särskilda grupper som misshandlar. Det är inte socialt utsatta män med dåligt självförtroende och dålig självkänsla som söker sig till alkoholen utan våldet är utspritt i hela samhället. Trots att fakta från BRÅ talar om motsatsen vidhåller feministerna denna tes utan några som helst belegg. Sedan att det finns kvinnomisshandlare inom alla samhällsgrupper är en annan sak men män med sociala problem är klart överrepresenterade.

Utifrån denna grund rekommenderar ROKS att kvinnan ska gå vid första slaget, oavsett om det är en örfil eller en knuten näve. Det har ingen betydelse att kvinnan slog först eller att det hela var en engångsföreteelse. ROKS nämner vidare inget om hur män ska bete sig när de får sitt första slag. ROKS vill dock gå ännu ett steg och menar att kvinnan ska gå redan när mannen har begränsat livsutrymmet. Med denna utgångspunkt kan man ju givetvis leda i bevis att kvinnor förtrycker män eftersom även män känner att livsutrymmet krymper i ett förhållande. I kvinnojoursvetenskap står det: "När man fört resonemanget så här långt känner många kvinnor att om de skulle ha följt det rådet så skulle de inte haft några relationer." Tänka sig att så många vill trycka ned sina kvinnor. Men varför undersöker inte ROKS kvinnors beteende mot män?

Gunilla Westny, ledamot i ROKS-styrelse, skriver så här om mansmisshandel: "Om det är så att män blir slagna så är det inget samhällsproblem, dessutom kan de männen också polisanmäla, rent fysiskt skulle de också kunna försvara sig..." (Aftonbladet, Män från alla samhällsklasser slår, 2004-12-06) Låt oss säga att mannen försvarar sig, hur kommer ROKS att tolka våldet mellan kvinnan och mannen?

Orsaken till att män slår är enligt Gunilla Westny: "Så länge männen är överordnade kvinnor och männen ser oss som objekt t.ex. då kan vi inte göra något åt mäns våld". Så länge män ser kvinnor som objekt är vi män ansvariga för våldet mot vissa kvinnor.

När Piteåuppropet startades för att ta det "kollektiva ansvaret" blev inte heller detta väl mottaget av ROKS som ansåg att även detta projekt dominerades av över- och underordning. Kvinnorna skulle bara le och vara tacksamma över att män tagit detta initiativ. Trots att Piteåuppropet bygger på att man tidigare inte tagit avstånd från kvinnomisshandel och att alla män har en skuld och ett ansvar för att män slår räckte det inte för att betraktas som feministiskt. Om man inte efter det kan se de sekteristiska dragen i ROKS vet jag inte vad som krävs för att bevisa tesen.

På en träff anordnad av uppropet hade Ronny Eriksson och Åsa Persson den dåliga smaken att ägna sig åt kvinnoförnedrande skämt, dvs. de skämtade om kvinnor. Den enda som fick mycket väl godkänt var Claes Borgström som slog fast att män inte behöver några program eller någon hjälp att få ordning på sina liv och sina rättigheter. Med tanke på att män är överrepresenterade bland bostadslösa/hemlösa⁴¹⁰ och missbrukare anar man JämO:s inställning till mänskliga rättigheter. Män får alltid skylla sig själva och kvinnor kan alltid skylla på strukturerna och de hemska männen. Klart att Borgström fick godkänt. (Kvinnotryck nr. 3 "Vad tänker de goda männen göra?")

⁴¹⁰ Socialstyrelsen: *Hemlösa i Sverige 1999 – Vilka är de och vilken hjälp får de?*, Socialstyrelsen följer upp och utvärderar 2000:1

När andra aktörer vill hjälpa till heter det: ”Vi står samtidigt inför det faktum att fler aktörer på marknaden vill arbeta med mäns våld mot kvinnor. Detta har lett till att många jourer får lägre förenings- och verksamhetsbidrag. På några håll har det gått så långt att man tvingats lägga ner jouren. Politiker – vakna och ta ert ansvar!” (Kvinnotryck nr.4 2004) ROKS är rädda för att bli utkonkurrerade av organisationer som är bättre.

Lena Berg skriver i Kvinnotryck nr. 3 2004 om att killar och män anser att sex är viktigt i ett kärleksförhållande. Detta tolkar Berg som att kvinnor måste vara tillgängliga. Att även män måste vara tillgängliga när kvinnan anser att sex är viktigt i ett förhållande verkar inte Berg inse. Hon skriver ”Som en kille sa ”sex är så himla viktigt... funkar inte det då blir det nästan helt omöjligt... en sån relation tar slut... för sex är så viktigt... faktiskt”. Han förväntar sig att en flickvän är sexuellt tillgänglig – en kärleksrelation utan sex går inte an. ... Männen i tidningsnotiserna ovan förväntar sig också att kvinnor är sexuellt tillgängliga. Före detta pojkvännen förväntade sig att hans förra tjej skulle vara sexuellt tillgänglig trots att hon brutit med honom och hade en ny partner. Den 40-50-åriga mannen som förgrep sig på en 19-årig tjej utgick från att hon är sexuellt tillgänglig. Han struntade i att hon inte ville vara tillgänglig för en främmande man.”

Här gör hon något riktigt fult, retoriskt sett. Hon går från ett sammanhang till ett annat utan att ta hänsyn till de olika villkoren. Att anse att sex är viktigt i ett förhållande är inte samma sak som att killar och män anser sig ha rätten att våldta flickvänner, f.d. flickvänner eller första bästa kvinna som går förbi. Ett typiskt exempel på extrem relativism som syftar till att bunta ihop alla män i en kategori.

Therese Persson fastslår i Kvinnotryck nr. 6 2004 att det är många män som försöker ragga upp och/eller köpa tolvåriga flickor. ”Det är inte fråga om ett fåtal män. Nästan direkt kan en tjej få förslag från tio olika män på en kontaktsida.” Kan någon förklara logiken i detta? Hon får många svar. I förhållande till vad?

I kvinnotryck nr. 3 2004 skriver Ireen von Wachenfeldt på samma tema: ”Är jag kvinna så är jag ett tillgängligt byte som mannen kan göra vad han vill med.” Ännu ett exempel på hennes manssyn. Om hon verkligen tror att män ser kvinnor på det här sättet är hon verkligen en manshatare. Hon fortsätter: ”Redan i hotet finns våldtäkten. Jag måste tänka på vart jag går, var jag befinner mig och hur jag betar mig. Denna känsla av hot, som skapar rädsla och osäkerhet är i sig en våldtäkt. Det har ingen betydelse vare sig jag är en nioårig flicka, en 16-årig flicka eller en kvinna i 50-årsåldern. Går jag ute en kväll och upptäcker att en man går efter mig, så bekräftas hotet.” Ett hot är ett hot och en våldtäkt en våldtäkt. Bara för att en kvinna är rädd för en man på gatan är det ingen våldtäkt. Ska man behöva förtydliga en så självklar sak? Det här är ännu en version av Maria-Pia Boëthius teori om våldtäktsmän som frontsoldater.

Den som minns Wachenfeldts ord i dokumentären ”Könskriget”: ”Det som sker i krig det sker i det tysta i fredstid. Men när det blir krig då är det liksom helt okey, att göra liksom, att använda våldet helt öppet” ska veta att detta publicerades i Kvinnotryck 3 2004 med dessa formuleringar: ”En form av hot och våld är krig. Genom så kallade krigsvåldtäkter begränsas kvinnors livsutrymme maximalt. Våldtagna, misshandlade och mördade kvinnor rapporteras under rubriken ”sårade i strid”. Våldtäkter, misshandel och mord av kvinnor och barn osynliggörs. Det våld som kvinnor utsätts för i krig beror inte bara på krigets förutsättningar, utan är direkt relaterat till det våld och hot om våld som finns i kvinnors liv i fredstid.” Som sagt var, inget nytt under solen.

Det sedvanliga kravet på omvänd bevisbörda formuleras implicit denna gång: ”I dag bygger lagstiftning på att kvinnan måste bevisa att det funnits våld och hot med i bilden för att mannen ska kunna åtalas för våldtäkt. Rättssamhället måste ta kvinnors och barns ord och upplevelser på allvar. Skedde den sexuella handlingen utan kvinnans samtycke är det alltid våldtäkt!”

I en recension av boken "I skuggan av pappa" skriver Angela Beausang i Kvinnotryck nr. 1 2004: "I intervjuerna med mödrarna framgår det att om mannen inte är dömd för våldet finns det inte." Med andra ord önskar artikelförfattaren att pappan ska fräntas rätten till sina barn på enbart indicier. Hon kan dock ha rätt i att familjerättssekreterare och andra aktörer som hanterar vårdnadstvister inte är tillräckligt duktiga på att ta hänsyn till de fall där fadern faktiskt misshandlar modern. Hon närmar sig också sanningen i följande formulering "Faderskap ses som ett komplement till moderskap och det goda föräldraskapet har moderskap som norm." Men hon verkar inte inse betydelsen av detta. Det hon skriver är ju att modern är normen och fadern är satt på undantag. Detta har också bekräftats av flera studier, bland annat Lena Celander-Jörgensens uppsats "Föräldraskap och vårdnadsansvar ur ett manligt genusperspektiv" samt Sven-Göran Berntsson och Peter Rimås uppsats "Diskrimineras män i vårdnadsutredningar?".

Ireen von Wachenfeldt pläderar i ledaren till Kvinnotryck nr. 7 2004 för att pappan ska bevisa att han är en trygg förälder innan gemensam vårdnad ska kunna tilldelas. "I Nya Zeeland kommer gemensam vårdnad endast ifråga om fadern kan bevisa att han är en trygg förälder." Med andra ord, modern är alltid en bra förälder och pappan bara i undantagsfall.

I ledaren i Kvinnotryck nr.6 2004 skriver Wachenfeldt: "Vårt samhälle präglas av över- och underordning, med män som utövar våld mot kvinnor. Kvinnorna i det här landet mår dåligt, Bosse Ringholm. Sluta att blunda för mäns våld! Är det inte dags att män börjar ta ansvar?" I den ledaren betonar hon också att ROKS i flera år har önskat sig en mansskatt, ni vet den skattebas som Gudrun Schyman ville införa. Så här förklarar hon mansskatten: "Så kallad mansskatt innebär att män som grupp tar ett samlat ansvar för de enorma kostnader som män som grupp förorsakat. Män – sluta slå, våldta och trakassera – det är dags att ni betalar notan nu och den är inte avdragsgill!"

Margareta Winberg, f.d. Jämställdhetsminister skriver i Kvinnotryck nr. 8 2004: "Män köper levande varor, män slår, män misskrediterar, män smiter från ansvar, män äger mest, män tjänar mest pengar, män roffar åt sig, män skjuter, män rånar och så vidare." Hon skriver också "Ibland är jag förundrad över att inte fler kvinnor verkligen hatar män. Så som män bär sig åt! Beror det på okunskap om denna strukturella maktordning?" Patriarkatsteorin framförs i vanlig ordning: "Kvinnors, i alla sammanhang, underordning och mäns motsvarande överordning." I samma artikel pläderar Winberg för separatism och att många kvinnor inte vill ha något med män att göra.

När någon försöker ge andra förklaringar än patriarkatsteorin låter det så här: "I boken "En riktig våldtäktsman" samsas mängder av sådana motstridigheter. Psykologiska faktorer som dålig självkänsla, utanförskap och brist på empati trängs med övergripande samhälleliga förklaringar om dålig kvinnosyn och myter om mäns sexualitet, med biologiska förklaringar om sexuella störningar, med privata hämndbegär och socialt gruptryck. Här och var tycker jag mig se var en feministisk textgranskare har skjutit in teoretiskt riktiga meningar om våldtäktsmannens normalitet, som flyter fritt mot textens övriga sammelsurium av orsaksförklaringar. Inte sällan kolliderar förklaringsmodellerna på en och samma sida." (Westerstrand, Jenny: *Recension av "En riktig våldtäktsman"*, Kvinnotryck nr.4 2004)

I Kvinnotryck nr.3 2004 står det: "Anastasia Swärd Lindblom menar att kvinnan under förundersökningen måste stå till svars om hennes uppträdande inte stämmer med den patriarkala föreställningen av vad som är en skyddsvärd kvinna." Med patriarkala föreställningar menas bevis för att våldtäkten har begåtts. Lindblom menar att kvinnor med låg status, missbruksproblem, prostituerade och psykiskt sjuka får skylla sig själva. Det har inget med bevisvärigheter att göra.

Men när det är en kvinna som har gömt ett barn från fadern som har fått vårdnaden om barnet låter det så här i Ireen von Wachenfeldts ledare i Kvinnotryck nr. 5 2004: "Kvinnojouren är faktiskt det enda stället där en kvinna kan söka stöd och hjälp i dag på

kvinnors lika villkor. Där görs heller ingen bedömning i någon skuldfråga – det är rättsväsendets skyldighet att avgöra.”

Slutligen skriver Ingetora Gumbel, verksam i Uppsala kvinnojour, i Kvinnotryck nr. 8 2004 om Jan Guillou: ”Han tänker inte ta något kollektivt ansvar för mäns våld mot kvinnor i år heller”.

Vissa exempel här är väldigt tydliga medan andra är mindre tydliga. Inget exempel slår dock Ireen von Wachenfeldts berömda slagord ”Män är djur”. Det är ett sådant kraftuttryck som behövs för att lyckas väcka den stora massan och därmed också etablissemangen. Om man måste analysera och bearbeta formuleringar för att skönja det ideologiska mönstret blir det för jobbigt att tag i saken. Då är det lättare att i slentrian erbjuda pengar till ideologiproduktion.

För att läsa mer ingående om debatten kring ROKS och könskriget hänvisar jag er till min hemsida⁴¹¹ där jag samlat ett antal länkar samt kommenterat debattens gång.

Barnens situation i feminismens land – daghem och skola

Detta avsnitt kommer i mångt och mycket att utgå från Anna Wahlgrens idéer om daghem, eller på orwellskt nyspråk: förskolor samt Per Kågesons bok ”Tid för barn”. Särskilt inspireras jag av de tankar som förs fram i Anna Wahlgrens ”Barnaboken”.⁴¹² Jag håller delvis med hennes analyser angående daghem, men tycker ändå att hon är alldeles för negativ till daghemsverksamheten som kan vara bra i vissa sammanhang. Anna Wahlgren är lika extrem och fundamentalistisk som likhetsfeministerna och socialisterna är i förhållande till daghemsverksamheten. Jag slår i stället ett slag för valfriheten och kommer att med hjälp av Anna Wahlgren kritisera daghemsverksamheten för att därmed ge en mer nyanserad bild av barnomsorgen. Jag kommer också att analysera hur feminister ser på daghem- och skolverksamheter.

Anna Wahlgrens politiskt inkorrekta synpunkter

Daghemmen har, enligt Otto Steiger⁴¹³ och Anna Wahlgren, växt fram som en nödvändighet då industrialiseringen har lett till en ökad efterfrågan på arbete utanför hemmen. Själv tror jag att daghemmen har byggts upp i en kombination av nödvändighet och ideologisk övertygelse hos feminister, kvinnokämpar och andra ideologer. Det är riskfyllt att betrakta samhället som något ödesbestämt. Enligt min syn har industrialiseringen och teknikutvecklingen gett oss en mycket större valfrihet än vad vi hade haft utan denna utveckling. Men det gäller att inte tappa ur barnet med badvattnet.

Utgångspunkten för Anna Wahlgren, som inspirerats av Walldorfsskolans pedagogik, är barnens fria lekar och naturliga relationer till andra människor. Anledningen till denna utgångspunkt är att barns lekar är en viktig del i ett barns utveckling då leken är ett hjälpmedel för barn att bearbeta sina intryck och förstå hur världen fungerar. Barn imiterar och tar till sig de roller och beteenden som de vuxna i barnets omgivning har. Dessa imitationer bygger på intryck som barnet utsätts för i vuxenvärlden. Förutom imitationer bygger barns lekar på det ojämsställda förhållande som råder mellan barn och vuxna. Barn är alltid styrda och underkastade sina föräldrars krav, tillrättavisningar mm. (dvs. uppfostran).

⁴¹¹ <http://www.runebert.com/roks.html>

⁴¹² Wahlgren, Anna: *Barnaboken*, Bonniers juniorförlag, 1983

⁴¹³ Steiger, Otto: *Till kritiken av den reformistiska modellen för samhällslig småbarnsuppfostran*, Wahlgren, Anna: *Barnaboken*, Bonniers juniorförlag, 1983

För att kunna hantera denna situation behöver barnet bearbeta sina intryck genom den fria leken där barnet själv får bestämma vad leken ska handla om. Det är i den fria leken som barnet kompenserar sig själv för sin underordnade ställning i familjen. Genom denna aktivitet befriar barnet sig från föräldrarnas sfär och blir därmed mer självständig. Av den anledningen är det viktigt att barnet får leka fritt. Föräldrarna ska inte lägga sig i och styra lekarna med instruktioner och order utan ska spela med i barnets spelregler. Detta får givetvis inte gå för långt så att föräldrarna tillåter barnet skada andra levande varelser. Föräldrarna ska med andra ord aktivera sina barn på olika sätt för att barnen ska få intryck att bearbeta. Dessutom är det viktigt att föräldrarna agerar som statister i barnens lekar så att barnen får utlopp för sina behov.

Problemet med daghemmen är att lönearbetare på dagfabriken inte har ett lika stort intresse av barnets öde som icke-betalda vuxna i barnets närhet har. Exempel på dessa vuxna är föräldrar, vänner, grannar och släkt. På daghem går omsorgen hem kl. 4 eller 5. Personalen på dagis kan inte ta med sig jobbet hem eftersom det skulle leda till utbrändhet och liknande problem. Utöver detta skapar personalens tidsbegränsade närvaro förvirring och oro hos barnet.

Daghem kan inte heller erbjuda intrycksskapande aktiviteter då barnen separeras från den vuxna världen. För att kompensera detta erbjuder daghem pedagogik och studiebesök. Problemet med pedagogik är att personalen påverkar barnens fria lekar genom att instruera barnen om hur de ska bete sig. Problemet med studiebesöken är oftast att barnen inte aktiveras utan får vara åskådare. En lösning på detta, förutom att som förälder vara hemma med sina barn och därmed aktivera dem via olika utflykter, är att integrera daghem med äldreboende så att generationsklyftan inte blir så stor.

Barnens behov av att leka fritt begränsas av daghemmens struktur där en hierarki skapas inom varje barngrupp. De starka barnen kommer då att inkräkta på de svaga barnens lekar. Om personalen ingriper kommer de att inskränka de starka barnens lekar. Daghemspersonalen sitter därmed i ett olöst dilemma.

Samhällets syn på våra barn är, enligt min mening, konstig och snedvriden. Tidigare i historien skaffade många barn för att garantera en trygg försörjning i framtiden. Att föräldrar sedan tvingade ut sina barn i arbete berodde inte på illvilja utan på realism och kärlek till sina barn. Valet stod mellan svält eller barnarbete. Vilken förälder som helst skulle välja barnarbete.

Men även då vi har uppnått en välfärd där barn inte måste arbeta för att överleva och där föräldrar inte behöver skaffa barn för att trygga sin ålderdom utgår vi fortfarande från samma lönsamhetstanke. Är det lönsamt att skaffa barn? Eller är det bara en kostnad? När politiker ska ta ett beslut inom något område händer det att politiker och journalister frågar hur detta beslut ska påverka barnafödandet i landet som om att barn vore en investering som följer börsindex eller något liknande index. Många går till och med så långt att de ser barnen som ett hinder för sin egen karriär. Anna Wahlgren tar i sin bok "barnaboken" upp ett exempel på en tidningsartikel där en kvinna påstår att om hon inte får en dagisplats är hennes liv förstört. Föreställ er den dag då hennes son får läsa denna artikel i tidningen där det står hur nära det var att han förstört sin mors liv. Om vi inte vill ha barn, varför skaffar vi då barn? Är det en statuspryl och en investering för framtiden? Eller handlar det enbart om drifter? Är det inte så att man bör skaffa barn för att man kommer att älska barnet som person? Det är min önskan att samhället kommer att värdera barn annorlunda i framtiden.

De argument som framförs av daghemsförespråkare ger vissa föräldrar skäl att anlita daghem. Men alla föräldrar köper inte dessa argument. Var är alternativen för dessa? Kan en förälder själv välja att vara hemma med sina barn för att kunna undvika de nackdelar som daghem medför? Är det möjligt att välja en annan lösning än kommunala daghem där andra

pedagogiska metoder än feministideologins metoder används? Råder det verkligen valfrihet i Sverige?

Här följer några argument för daghem:

- Barn lär sig att ta hänsyn
- Genom att leka i grupp utvecklas en gemenskap hos barnen
- En ensam mor kan inte ge tillräckligt med stimulans

De första argumenten är någorlunda godtagbara om det nu vore så att barn verkligen fick lära sig att ta hänsyn på dagis. Det är lättare att lära ut hänsyn i sammanhang där de som tar hand om barnet har ett särskilt intresse i barnets väl och ve. Hänsyn lärs inte ut genom konstgjorda situationer utan genom spontana och frivilliga sammanhang där barn möter vuxna och andra barn i det verkliga livet. Att barn utvecklar en gemenskapskänsla genom att leka med andra barn tvivlar jag inte en sekund på. Men vad är det som säger att föräldrar som är hemma med sina egna barn inte skulle kunna ta egna initiativ till möten med andra människor? Var har de frivilliga kontakterna tagit vägen? Har statens utbredning lett till att människor har förlorat förmågan att umgås på egen hand utan någon mellanhand? Det bådar inte gott för framtiden om Sverige har blivit så pass institutionaliserat.

Det sista argumentet som daghemsförespråkarna för fram är en skymf mot de föräldrar, i dag främst mamman, som tar hand om sina egna barn. Föräldrarna har alltså inte förtroende från staten att sköta sina egna barn? Har barnen blivit statens egendom? Lever vi i en lightversion av Platons och kommunismens utopi av barnomsorgen? Exakt hur kan människor som inte har något personligt intresse av ett barn lyckas bättre än de med personligt intresse för barnet? Eller är dessa argument bara undanflykter för att dämpa karriärlystna föräldrars skuldkänslor? Med detta vill jag inte skymfa daghemspersonalen eftersom de gör så gott de kan och levererar en bra omsorg i förhållande till omständigheterna. Daghem eller förskolor kan till och med vara utvecklande för barnet om det ges i lagomt stora doser. Frågan är dock om alla föräldrar är beredda att ta riskerna med denna omsorg.

Det som talar emot daghemmen är följande:

- Hur kan daghem som är tillrättalagd för barn erbjuda social anpassning? Social anpassning sker väl spontant och inte i konstgjorda miljöer?
- Innefattar hänsyn även vuxna människor? Hur utvecklas hänsyn till äldre då barn främst träffar andra barn? (Kan lösas genom att integrera daghem med ålderdomshem eller fler möjligheter för föräldrar och andra släktingar att hälsa på sina barn på dagis).
- Lojalitet och kamratskap stannar i gruppen. Vilket barn bryr sig om lokalvårdaren? (Kanske vore det en idé att låta barnen på dagis vara med och städa mer tillsammans med lokalvårdaren?)
- Barn måste ses och älskas för att bli tillräckligt starka för att fungera i grupp. Detta problem kan dock lösas genom deltidarbete i stället för heltidarbete.
- Det är svårt för personalen att engagera sig för varje individ, även vid hög personaltäthet, eftersom personalen inte bör favorisera någon särskild.
- Dagis kan i stora doser vara en hälsorisk då det kan leda till stress⁴¹⁴.
- Anna Wahlgren anser att barn ska vara hemma till 3-årsåldern. Många barnforskare har visat att barn före treårsålder inte är mogna att socialiseras. Det viktigaste är barnet och inte de vuxnas behov. Samvetet talar oftast om att något är fel⁴¹⁵.

En ytterligare nackdel som tillkommit efter 1970-talets inflammerade daghemsdebatt är att barn redan som spädbarn får plats på daghem eller förskola. Ett barn, särskilt i de första åren, behöver en kontinuitet för att känna den trygghet som krävs för att barnet ska våga undersöka sin omgivning. Torgny Gustavsson som blev tillfrågad, men inte pålystnad, av

⁴¹⁴ Frödén, Cecilie: *Samvetet har oftast rätt*, Kristdemokraten nr.20, 2004

⁴¹⁵ Ibid.

regeringen inför förändringarna i föräldraskapet 1998 dristade sig till att ett barn i de första åren behöver knyta an till en person. De nya idéerna om växelvist boende kan vara direkt skadligt för ett barn, bättre då att barnet bor hos en bestämd person som fungerar som ett ankare medan den andra föräldern kommer på många men korta besök. Samma sak gäller dagisverksamheten där personalen kan komma och gå och där det inte finns någon naturlig ankare att ty sig till. Förvisso kan ett barn känna trygghet hos daghemspersonalen, men risken är stor att barnets bild av verkligheten blir alltför splittrad när inte enbart en person sköter om honom eller henne.⁴¹⁶ De reformer som gjorts har främst målsättningen att uppnå jämställdhet och därmed mer karriärlystna kvinnor. För all del, det är inte enbart kvinnornas ansvar att se till barnens bästa. Men det samhälle som råder i dag är ju den sämsta av möjligt tänkbara. Varken pappan eller mamman finns där för barnet.⁴¹⁷

Mitt syfte med min behandling av daghem är inte att ifrågasätta daghemmets existens utan att ifrågasätta daghemmets monopollösning. Även här råder den likhetsfeministiska hegemonin!

Tid för barn - Den viktigaste välfärdsfrågan⁴¹⁸

Vänsterförfattaren Per Kågeson har i sin bok "Tid för barn" utgiven på SNS förlag 2005 tydligt visat att politiker och proffstyckare inte går i takt med opinionen inom familjepolitik och barnomsorg. Det ödmjuka krav som många ställer är att själva få välja sin barnomsorg; att anlita kommunala, kooperativa eller privata daghem, familjedaghem, anlita vänner och släktingar eller att själva vara hemma med barnen.

Vi har allt mindre tid för våra barn vilket lett till att tv:n och datorn fått ta över mer som barnvakter. Många studier visar att stressen och otryggheten ökar och att detta gör att många barn mår dåligt och att barn med exempelvis koncentrationssvårigheter inte får den trygga miljö de behöver för att övervinna sitt handikapp. Mycket tyder på att barn behöver en fast anknytning till sina föräldrar, ett ankare som skapar en meningsfull tillvaro. Per Kågeson har i sin bok redovisat mycket forskning som visar att många barn inte mår bra av att börja på daghem före treårsålder och i dag tvingas många föräldrar lämna sina barn på daghem efter 13 månader. Bland annat lider många barn mellan sex månader och två år som separerats från sina föräldrar av ett sorgearbete och av separationsångest som sedan kan leda till ångslan och depressioner. Lieberman (1997) menar att separationsångesten hos barn i regel når sin höjdpunkt under 12-18 månader, den tidpunkt då de flesta barn gör sin daghemsdebut. De flesta studier visar dock att lämplighet med daghem är individuellt, vissa barn anpassar sig snabbt medan andra aldrig gör det. Detta bör politiska partier ta hänsyn till i sin familjepolitik.

Risken för infektionssjukdomar är enligt svensk statistik två till tre gånger vanligare hos daghemsbarn än hos hemmabarn. En finsk studie visar att risken för daghemsbarn är 20 gånger så stor när det gäller ovanliga och livshotande sjukdomar. Till detta tillkommer problem med bullernivån som är väldigt hög på många daghem vilket kan öka risken för tinnitus hos barn. Men både separationsångesten och infektionsrisken avklingar vid cirka tre år.

Ett sätt att minimera nackdelarna med förskolor är att förbättra kvaliteten genom ökad personaltäthet och kortare vistelsetider. Per Kågeson anser efter att ha läst ett antal studier i ämnet att den optimala gruppstorleken är ungefär nio och det optimala antalet barn per vuxen är tre. Förutom att olika barngrupper kan vara olika och att det är riskabelt att låta politiker bestämma för mycket om detaljer är det, enligt mig, en riktig målsättning att försöka uppnå dessa mål. Men för att uppnå dessa mål krävs det en enorm resursförstärkning som inte är

⁴¹⁶ Gustavsson, Torgny: Svenska dagbladet, 1999-09-17

⁴¹⁷ Kurtén-Lindberg, Birgitta: *Tokfeminismen: Det vetenskapliga dagis*, Timbro, 2001

⁴¹⁸ Kågeson, Per: *Tid för barn*, SNS-förlag, 2005

möjlig utan att höja skatterna, eller öka tillväxten. Att höja skatter i ett land med världens högsta skatter är knappast en långsiktig bra lösning. Däremot kan det bli något bättre om man tillåter mer konkurrens och valfrihet för att därmed minska trycket på de kommunala förskolorna förutsatt att den privata ekonomin växer bra. En reform som försämrat möjligheterna att förbättra kvaliteten på daghem är införandet av maxtaxan där många kommuner avskaffade det tidsdifferentierade avgiftssystemet. Förvisso har arbetslösa föräldrars barn hållit nere genomsnittstiden men tendensen till ökad vistelsetid hos de övriga barnen är tydlig.

Det finns vidare inga entydiga bevis för att tidig daghemvistelse har en positiv effekt på barnens kognitiva förmåga och skolresultat. De studier som visar på detta har alltför stora brister. Många studier som visar att förskolebarn lyckas bättre i skolan tar ej hänsyn till föräldrarnas socioekonomiska bakgrund vilket kan ha betydelse då det kan tänkas att fler högutbildade och höginkomsttagare har utnyttjat förskola i högre grad än lågutbildade och låginkomsttagare. Två artiklar (Andersson 1989 och 1992) som det ofta hänvisas till i förskoledebatten för att belägga förskolans betydelse för barns kognitiva utveckling visar i själva verket att det inte finns några skillnader mellan hemmabarn, barn som börjar på daghem mellan ett och två år och de som börjar vid två år. Däremot visade det sig att barn som började före ettårsålder uppvisade bättre skolresultat. Med andra ord bör barn börja på daghem mellan sex månader och ett år för att förbättra barns kognitiva utveckling. Detta är knappast något som många daghemsförespråkare pläderar för. Vidare faller det på sin egen orimlighet att sex månader ska ha sådan stor betydelse, därför ligger det nära till hands att tro att slumpen medverkat i detta fall.

Totalt sett är de samband som kunnat visas mellan daghemsbarn och skolresultat svaga. Att daghemsdebut före treårsålder skulle ha ett samband med bättre skolresultat är inte belagt vetenskapligt. Många av studierna uppvisar också metodologiska problem såsom representativa urval och olika typer av selektion. Ett exempel på en sådan selektion är att föräldrar med ängsliga barn i högre utsträckning väljer att vara hemma med sina barn och därmed blir forskningsresultatet att hemmabarn har en sämre utveckling än daghemsbarn. Vidare bör man mäta mer än enbart skolresultatet vid ett visst tillfälle.

När boken skrevs var det främst Kristdemokraterna, Miljöpartiet och Moderaterna som hade en politik som överensstämde med folkets syn. Men nu har Moderaterna fullständigt övergivit sin frihetliga linje och värderar varje politiskt förslag efter hur det påverkar arbetskraftsutbudet och slängt ut allt som har med rätt och fel att göra. Moderaterna vill vara mer socialister än Socialdemokraterna genom att erbjuda gratis förskola för treåringar där barn ska drillas in i skolans värld. Kunskap går före leken. Partiet vill också styra familjernas val genom skattefördelar till dem som väljer rätt. Till partiets försvar vill jag dock anföra att de fortfarande erbjuder ett barnomsorgsstöd på 3 000 kr. i månaden som kan användas till att vara hemma med barn i åldern ett till tre.

Centerpartiet har i sin tur bytt sida efter att centerfeminismen gjort inbrott i partiets politik. Men å andra sidan har Centerpartiet återigen övergått till mer valfrihet efter ett stämmobeslut 2005 och därmed kan man säga att Centerpartiet och Moderaterna har närmats sig varandra. På nämnda stämman beslutades det att förslaget om barnomsorgspeng (barnkonto) skulle återkomma efter att ha övergivits inför valet 2002. Denna barnomsorgspeng i kombination med en avskaffad maxtaxa ger möjlighet att välja mellan olika barnomsorgsalternativ. Tyvärr vågade inte partiet gå hela vägen och genomföra en total valfrihet där även föräldrarna tillåts stanna hemma med sina barn. Före 2002 stod Centerpartiet för att neutralisera de olika barnomsorgsalternativen.

Centerpartiet vill också dubblera barnbidraget för att öka den disponibla inkomsten hos barnfamiljer så att fler föräldrar kan få mer tid för sina barn. Men det finns inga belägg för att ökad disponibel inkomst via höjda barnbidrag leder till sänkt arbetstid och mer tid för barnen.

Det största problemet som jag ser är att en sådan reform inte neutraliserar och jämställer de olika barnomsorgsalternativen. Om man enbart höjer barnbidragen kommer de som väljer att stanna hemma ändå att få mindre stöd än de som väljer andra lösningar. Detta är omoraliskt.

Att införa ett vårdnadsbidrag som Kristdemokraterna vill under namnet barndagar och Miljöpartiet under det gamla namnet skulle innebära en ökad valfrihet i ett mycket styrt system. Vårdnadsbidraget som infördes 1 juli, 1994 (och som dåvarande Centerpartiet tävlade med Kristdemokraterna att få ta äran för) kunde sökas av föräldrar med barn mellan ett och tre år. Bidraget uppgick till 2 000 kronor i månaden och reducerades om barnet hade plats i kommunal barnomsorg. Detta vårdnadsbidrag avskaffades dock av Socialdemokraterna 1995. Under den korta period som vårdnadsbidraget fanns blev reformen en framgång. Av de bidragsberättigade sökte 70 % och av dessa valde 78 % att stanna hemma för att utnyttja hela bidraget. I Nacka och Sollentuna har de moderatledda kommunledningarna infört en valfrihetsreform som erbjuder föräldrar som bildar bolag och som därmed har en F-skattsedel att få ett vårdnadsbidrag på 5 000 – 6 000 kr. per barn och månad. Efter skatt och avgifter betyder det 3000 kr. per barn och månad. Ett smart sätt av kommunerna att försöka kringgå regeringens maktområden. Problemet är dock att skatteverket gått ut med att de inte kommer att ge några F-skattsedlar till ett sådant ändamål eftersom vård av eget barn inte är en näringsverksamhet.

Kristdemokraterna förespråkar förutom 300 barndagar (vårdnadsbidrag), en graviditetspeng och en förändring av kommunallagen för att tillåta kommuner att införa vårdnadsbidrag. Det sistnämnda förslaget stöds även av Miljöpartiet. Miljöpartiets andra förslag för att öka tiden med barnen såsom arbetstidsförkortning och friår är fel av andra orsaker. Arbetstidsförkortning är föga flexibelt och försämrar möjligheten för de som vill jobba mer och friår är en kostsam och begränsad reform som knappast förbättrar möjligheten att öka tiden med sina barn på lång sikt. För att tiden med barn ska öka är arbetslinjen viktig då fler människor måste sättas i arbete och färre gå på bidrag. Välfärd byggs enbart via arbete och tid för barn är utan tvekan en viktig form av välfärd.

Övriga partier går mer på arbetslinjen eller jämställdhetslinjen. Folkpartiet visar tydligt att de väljer arbetslinjen då de anser att vårdnadsbidraget skapar marginaleffekter för de föräldrar som vill jobba. Vänsterpartiet är mer intresserade av statistisk jämlikhet i föräldraledigheten än av barnperspektivet. Socialdemokraterna och Centerpartiet ligger någonstans däremellan.

Arbetslinjen är i många stycken bra men den får aldrig gå före barnperspektivet. Att maximera arbetsproduktiviteten i dag kan försämma arbetsproduktiviteten i framtiden. Inte heller den s.k. jämställdheten som i dag är liktydig med statistisk jämlikhet ska gå före barnets bästa. Regeln ska vara att föräldrarna vet vad som är bäst för sina barn. Föräldrar som inte kan ta vara på sina barn utgör undantag och det är där som staten ska ingripa.

Förvisso vill alla partier, i förhoppningen att öka det manliga uttaget, höja taket i föräldraförsäkringen så att staten därmed ska ge högre ersättningar till höginkomsttagare. Med andra ord försöker partierna locka män att ta föräldraledigt genom mera pengar. Centerpartiet är alltså ett av dessa partier trots att partiet påstår sig förespråka ett grundtrygghetssystem och inte ett inkomstbortfallssystem. Staten ska enbart erbjuda en grundtrygghet och inte cementera inkomstskillnader i samhället. Vidare finns det inte mycket som tyder på att män tar ut mindre av föräldraledigheten på grund av föräldraförsäkringens konstruktion. Mäns andel av föräldrapenningen till sjukpenningnivå var 2003 18,4 % och andelen dagar till lägsta nivå var 18 %. Det verkar alltså inte spela någon roll vilken nivå ersättningen ligger på.

Per Kågeson visar också i sin bok genom ett par enkla räkneexempel att den totala inkomsten i familjen inte blir mycket högre av att mamman är hemma och inte pappan. Man kan också fråga sig om familjer verkligen strävar efter att maximera sina hushållsinkomster. Visst kan ekonomin vara en anledning till att arbetsuppdelningen ser ut som den gör i vissa familjer men det är inte särskilt troligt att en så kostsam reform som höjda ersättningsnivåer

kommer leda till högre manligt uttag av föräldraledigheten. Dessutom är det så redan i dag att det är vanligare att män med hög utbildning och hög inkomst tar föräldraledigt än att män med låg utbildning och låg inkomst gör det. Det existerar också ett samband mellan mäns föräldraledighet och kvinnors utbildningsnivå. En förklaring som Per Kågeson framför är att många kvinnor med låg utbildning och tråkiga jobb hellre väljer att vara hemma med sina barn.

Amningen har också betydelse då många mammor väljer att amma ända till åttonde månaden och vissa mammor ännu längre. Det finns fog att tro att fler män tar ut ledighet när barnen är något större såsom två och tre år med tanke på att många män redan i dag tar ledigt under den perioden. Den politiskt korrekta tolkningen av att så få män tar ut föräldrapenningdagar (2002 var det 15,5 %) är att män inte vill. En SIFO-undersökning beställd av Aftonbladet visar att 43 % av alla män under 30 år vill ta pappaledigt i ett halvår. Bland kvinnor håller 27 % med om att pappan bör ta ut ett halvår. Vågar man sig på en mindre politiskt korrekt tolkning som går ut på att mammor är de främsta motståndarna till att pappor tar ut föräldraledighet och inte papporna själva? Sedan spelar givetvis pappornas egna och omgivningens attityder en viss roll. Män förväntar sig en större negativ inställning från omgivningen än vad kvinnor gör.

Jag tycker att föräldraförsäkringen som bygger på inkomstbortfallsprincipen är absurd eftersom statens uppgift inte är att agera försäkringsbolag som cementerar ekonomiska skillnader. I stället för det mischmasch av social ingenjörskonst där barnbidrag, föräldrapenning, subventioner av daghem och annat stöd ingår bör samhället erbjuda en grundtrygghet lika för alla. Föräldrarna ska få ett barnkonto på cirka 100 000 kr. per barn och år till och med år 6. Resurserna på detta konto får föräldrarna själva bestämma över och det ska gälla oinskränkt. Detta barnkonto ska givetvis ersätta allt statligt stöd såsom barnbidrag, föräldrapenning och institutionsstöd. Barnkontot bör också kombineras med skattekontot för att minimera rundgången i systemet. De föräldrar som tjänar mycket får göra avdrag på skatten motsvarande 100 000 kr. och de föräldrar som tjänar lite får kontantstöd på 100 000 kr.

Ser man till vad folket tycker råder det ingen tvekan om att valfriheten har ett stort stöd i Sverige. År 2004 var det 44 % som helst skulle vilja vara hemma med sina barn och 21 % ville kombinera deltidsförskola med att vara hemma resten av dagen. Tillsammans utgör dessa två alternativ 65 %. De som helst föredrog förskola minst sex timmar var 11 %, dagbarnvårdare 5 % och en kombination av deltidsförskola och dagbarnvårdare 3 %. Man kan förvisso se ett ökat stöd för att ha barn på daghem hos yngre människor (1974-1985) men stödet för att vara hemma är trots det 34 % jämfört med 15 % för förskola. Vidare vill 9 % av föräldrarna vara hemma med barn i åldern tre till sex år. De undersökningar som gjorts om vårdnadsbidrag och valfrihet visar ett stort stöd för dessa. I folkomröstningar om vårdnadsbidrag i Karlstad, Uppvidinge och Örkelljunga har stödet för vårdnadsbidraget varierat mellan 51,6 % och 68,3 %.

När man kombinerar föräldrars preferenser med partipreferenser framkommer följande: 1. Daghem har mest stöd hos vänsterpartister, socialdemokrater och centerpartister. 2. Att vara hemma med sina barn har mest stöd hos kristdemokrater, miljöpartister och vänsterpartister (!). 3. Centerpartister är mest positiva till kombinationen deltidsförskola och dagbarnvårdare.

De som främst vill ha valfrihet i systemet är kristdemokrater och centerpartister. Notera alltså att centerpartister är väldigt positiva till daghem men vill ändå ha en ökad valfrihet via vårdnadsbidrag mm. Därmed har Centerpartiet alltså inget stöd hos sina väljare att inskränka valfriheten inom barnomsorgen. Socialdemokrater är förövrigt mest nöjda med dagens system. Extra intressant är att fler vänsterpartister anser att valfriheten är för liten än de som anser att den är bra eller för stor.

Det finns alltså mycket som talar för att valfriheten bör öka då alla barnfamiljer och alla barn är unika. Det går inte att forma alla barn i samma mallar. Det går inte att detaljstyra uppifrån för att uppnå en kortsiktig maximering av arbetskraftsutbudet. Att män tar ut en liten andel av föräldraledigheten är främst mäns förlust och inte kvinnors. Förvisso kan karriärs- och löneutvecklingen försämrats för kvinnor som varit hemma med barn men för att komma runt det behövs en attitydförändring till barn i samhället. En sådan attitydförändring kan inte påtvingas uppifrån utan måste byggas upp spontant underifrån. Barn utgör alltid en kostnad och den som inte inser det borde inte skaffa barn. Det går inte att både äta och behålla kakan. De politiska partierna bör också lyssna mer på väljarna och sluta försöka påtvinga alla en ideologi som några teoretiker har tänkt ut. På så sätt kan barnperspektivet paradoxalt nog vara en förutsättning för en långsiktig arbetslinje.

Familjedaghem

När någon propagerar för familjedaghem eller dylikt tolkas det direkt som en personlig kritik mot förskolor trots att dessa förskolor inte nämnts överhuvudtaget.^{419 420 421} Samma sak sker när hederliga personer som Alf Svensson talar om vårdnadsbidrag, då tolkas det direkt som att Alf Svensson vill avskaffa daghemsverksamheten.⁴²² Så kallade liberaler som Lars Leijonborg, som pratar om valfrihet men som menar statlig styrning, förstår inte att Alf Svensson vill ha valfrihet inom barnomsorgen. Föräldrar ska kunna välja om de ska vara hemma med sina barn, anlita kommunal, privat eller kooperativt daghem. Det finns studier som visar att föräldrar är lika eller mer nöjda med barnomsorgen än föräldrar som har sina barn i andra former än kommunal barnomsorg⁴²³ vilket borde betyda att kommunal verksamhet på ingalunda sätt är ett överlägset alternativ.

Förslaget till ny skollag innebär att begreppet förskoleverksamhet försvinner samt att kommunerna har skyldighet att erbjuda alla barn en plats i förskolan, men i familjedaghem enbart om det är möjligt eller nödvändigt. Därmed kommer staten att styra valet av omsorg.⁴²⁴ Skollagskommittén förutsätter att föräldrar som har barn på familjedaghem vill ha en förskoleplats.⁴²⁵

Sverige har lägst barnafödande i Norden men ligger på samma nivå som många andra västerländska länder. Sydeuropeiska länder såsom Italien har dock ett väldigt lågt födelsetal.⁴²⁶ Varför? Finns det något samband? Ja, i Sverige försöker politiker styra familjer genom kollektivomsorg samt heltidsarbete och/eller studier för både mamman och pappan. Detta syns tydligt i statistiken där förstagångsföräldrar blir allt äldre⁴²⁷. I de övriga nordiska länderna har föräldrar mer valfrihet. I Italien försöker politikerna hålla mammorna kvar i hemmen. Båda strategier leder till minskat barnafödande. Förvisso är inte det låga barnafödandet det främsta argumentet mot ekonomisk styrning av barnfamiljer utan det är livskvaliteten för barnfamiljerna. De föräldrar som vill vara hemma med sina barn ska ha den möjligheten. Sedan är det bara en extrakostnad att barnafödandet och därmed den hotande tillväxten och arbetsmarknaden skyntar i framtiden.

⁴¹⁹ Karlsson, Malene: *Rädda våra familjedaghem*, Kommunalarbetaren, nr. 4, 2003

⁴²⁰ Debatt: *Barn kommer alltid att vara barn i förskolan*, Kommunalarbetaren, nr.8, 2003

⁴²¹ Karlsson, Malene: *Jag har inte klagat på förskolan*, Kommunalarbetaren, debatt, nr. 11, 2003

⁴²² Tv-debatt inför valet 2002

⁴²³ Skolverket 2000 och Stockholms stad 1999

⁴²⁴ Karlsson, Malene: *Jag har inte klagat på förskolan*, Kommunalarbetaren, debatt, nr. 11, 2003

⁴²⁵ Lingegård, Anita: *Familjedaghemmen försvinner*, Kommunalarbetaren, debatt, nr. 11, 2003

⁴²⁶ Troedsson, Ingegerd: *Frigör familjen*, Timbro/CVV, 2000

⁴²⁷ SCB: *Barnlösa kvinnor efter ålder 1970, 1985, 1996 och 1999*, Befolkning, s. 19

Schyman är förvånad över att födelsetalen sjunker. Hon är övertygad om att det är det ojämsställda samhällets fel att födelsetalen är låga. Det är snarare vänsterns feministpolitik där kärnfamiljen motarbetas och där staten använder sig av familjeplanering för att styra människors livsval som har lett till låga födelsetal.⁴²⁸ Då staten slutar skatta ihjäl familjens frihet samt slutar pressa män och kvinnor att göra karriär och i stället tillåter alla människor att definiera sin egen lycka via ökad frihet kommer vi se en förändring av nativiteten.

Den feministiska skolan

Jag har kommit över en bok avsedd för grundutbildning och fortbildning inom förskola, fritidshem och skola utgivet av det ansedda bokförlaget Studentlitteratur där författaren frågar sig om skolan är till för Karin eller Erik. Svaret på den frågan är väl inte svår att gissa sig fram till. Författaren trycker på att två tredjedelar av alla extraresurser i skolan och på dagis går till pojkar. Det har även visat sig att pojkar får två tredjedelar av lärarnas uppmärksamhet. En förnuftig person skulle genast tolka detta som att pojkar har mer behov än flickor och får därför mer resurser och tid. Men en konspirationsteoretisk feminist kommer fram till något helt annat. I feministens tolkningsram är det flickorna som försakas trots att flickor får högre betyg. Även detta tas upp av författaren, men då som intäkt för att flickor är lika bra, eller bättre, än pojkar och att flickor inte får tillräckligt mycket uppmärksamhet för det. Det kan så vara att lärare kan bli bättre på att berömma de tysta och blyga eleverna som inte syns i klassrummet. Men det förstår väl alla att den uppmärksamhet som pojkar får inte omfattar alla pojkar utan ett fåtal pojkar som oftast missköter sig. Dessutom bör väl den grupp, om man ska ägna sig åt kollektiveringar, som har sämst betyg få mer hjälp och uppmärksamhet. Författaren kollektiviserar flickor och pojkar genom att personifiera dessa två grupper med Karin och Erik. Karin är snäll och tyst, Erik är busig och dominerande. Snacka om stereotyper!

Men utifrån denna förenklade verklighetsbild, hur kommer man då att behandla Fredrik och Andreas när förskollärare och skollärare lär sig att lyfta fram fler flickor? Låt säga att Karin får mer utrymme, hon märker att flickor och pojkar behandlas exakt lika och ser då en möjlighet att föra sin talan. Men vad händer då med lilla Anna som inte vågar tala högt trots att fem flickor är lika högljudda som fem pojkar? Får Fredrik, Andreas och Anna det bättre då? Är det inte bättre att individualisera skolgången och se mer på varje elevs unika position. Kosta vad det kosta vill, men detta är grunden för ett stabilt och rikt samhälle. Varje individ ska kunna känna sig trygg med sig själv. I stället för att se elever i kön och i stället för att planera verksamheten efter genomsnittet bör man se alla elever som unika människor som lär sig på olika sätt i varierande hastighet. Vissa barn mognar tidigare än andra, vissa barn lär sig snabbare än andra. De som kommer efter ska inte behöva känna sig som värdelösa bara för att de inte lär sig i samma hastighet som genomsnittet. De snabba eleverna ska inte behöva bli uttråkade och tillbakahållna bara för att de lär sig snabbare än genomsnittet. Detta leder till åldersblandningar som gör att individen blir viktigare än åldern. Vilket kön som får mest uppmärksamhet blir då en slump där mönstret är oväsentligt. En annan viktig sak är att de elever, oftast pojkar, som inte sköter sig ska direkt avskiljas från andra elever genom att placeras i OBS-klasser där de ska få den uppmärksamhet och disciplin som de behöver. Det ska inte vara så, som i dag, att det är den mobbade som tvingas byta skola. Att ta tag i problemen är bättre än att kollektivisera pojkar och etikettera pojkar som missanpassade

⁴²⁸ Schyman, Gudrun: *Nu lägger jag min röst på feminismen*, Aftonbladet, 2003-09-30

idioter som förtrycker flickor, eller som i USA⁴²⁹, potentiella våldtäktsmän och kvinnomisshandlare.

Vidare ska man inte, såsom feminister gör, slå ihop all uppmärksamhet till en enda kategori. Hur stor del av uppmärksamheten är positiv respektive negativ? Ingemar Gens redovisar studier som bygger på inspelningar från interaktioner mellan vuxna och barn på dagis där lärare, oftast kvinnliga, alltid umgås med flickor medan dialogen med pojkar går ut på att ge order och ta emot order.⁴³⁰ Den danska forskaren Erik Sigsgaard, författare till boken ”Utskälld”, har kommit fram till att många elever blir utskällda, vilket borde tyda på att just pojkar utsätts för denna behandling.⁴³¹ I Sverige har man tagit till sig av detta och genomför nu kurser för föräldrar så att de inte ska påtala det som är negativt utan enbart det som är positivt.⁴³² Man ska alltså inte höja rösten åt barn utan man ska med normal röst säga åt barnet som slår sin kamrat att han eller hon får klappa sin kompis i stället. Detta är en typisk social ingenjörinställning att överideologer vet bättre än föräldrarna vad som är bra för deras barn. I detta fall är det extra tydligt att den sociala ingenjörslösningen inte är särskilt realistisk. Barn testar gränser och vuxna måste sätta gränserna!

Ett annat problem sägs vara att flickorna får vara stötdämpare mellan bråkiga pojkar. Jag antar att inga lugna pojkar kan utsättas för detta problem? Att flickor är mer skötsamma och mer omsorgsfulla är väl inget problem? Snarare tvärtom. Problemet är snarare att vissa elever används som medel för att uppnå målet harmoni i klassrummet. Detta löser man inte genom könsfascism utan med individualism och personligt ansvar.

Enligt författaren får flickor oftast betyg tre och fyra i matematik medan de flesta pojkar får ett, två och fem vilket bekräftar bilden av att den grupp som har många som lyckas bra också har många som misslyckas totalt. Flickor läser mycket mer böcker än pojkar och får bättre betyg i språk. Författaren anser att samhället värderar matematik mer än språk på grund av könet. Det beror inte på olika trender i samhället. Jag vet inte hur hon har mätt detta, men det finns inga som helst belägg för detta. Dessutom har författare, journalister och översättare m.fl. en hög status. Författaren går till och med så långt att hon påstår att naturvetenskap historiskt sett haft lägre status än språk och att män därför ägnat sig mer åt detta eftersom mäns hjärnor har ansetts anpassat till detta. När industrialiseringen gjorde naturvetenskapen nödvändig steg statusen och vips blev mäns hjärnor mer lämpade för naturvetenskap. Jag vet inte varifrån författaren har fått uppgiften om att naturvetenskap skulle ha haft lägre status på antikens tid då Aristoteles lade grunden för naturvetenskapen. Jag hittade heller ingen förklaring till Gallileis status gentemot en författare såsom Machiavelli.⁴³³

Flickor får högre betyg men pojkar får högre poäng på nationella prov (SAT). Feminister tolkar det omedelbart som att de nationella proven är felaktiga och anpassade för killar. Betygssystemet är däremot perfekt som det är. Något argument för varför just SAT skulle vara snedvridet har aldrig levererats. Men om man ser på utvecklingen i USA och i många andra länder minskar klyftan mellan flickor och pojkar vid nationella prov medan klyftan är oförändrad eller större när det gäller betygen. Samma sak gäller klyftan inom matematiken där flickor närmar sig pojkarnas nivåer medan klyftan ökar när det gäller språket.⁴³⁴ I Sverige ser vi samma tendens, flickor har kommit ifatt pojkar inom matematik men pojkar lyckas

⁴²⁹ Sommers, Hoff, Christina: *The war against boys – How misguided feminism is harming our young men*, Simon & Schuster, 2001

⁴³⁰ Gens, Ingemar: *Från vagga till identitet – Hur flickor blir kvinnor och pojkar blir män*, Teorin bakom pedagogiken på förskolorna Björntomten och Tittmyran, Seminarium – Utbildning & förlag, 2002

⁴³¹ Lerner, Thomas: *Utskälld en fjärdedel av skoltiden*, DN-Kultur, 2003-09-09

⁴³² Cherif, Sofia: *Föräldrar får lära sig att inte skälla*, DN, 2003-09-18

⁴³³ Gulbrandsen, Jorun: *Är skolan till för Karin eller Erik?*, Studentlitteratur, 1994

⁴³⁴ Sommers, Hoff, Christina: *The war against boys – How misguided feminism is harming our young men*, Simon & Schuster, 2001

fortfarande sämre inom språk⁴³⁵. Om man vill vara lite maskulinistisk kan man påpeka att män och kvinnor i lika stor utsträckning fick icke-godkänt som provbetyg i matematik B 2001 medan färre kvinnor än män fick samma betyg som kursbetyg⁴³⁶. Vad skulle en feminist ha sagt om det vore tvärtom?

Med sedvanlig feministlogik där alla skillnader beror på diskriminering och förtryck måste slutsatsen av den rapport som Mats Björnsson skrivit för Myndigheten för skolutveckling vara att pojkar diskrimineras av flickor och kvinnor. Matriarkatet råder!

Kunskapsskillnaderna mellan pojkar och flickor har ökat till flickors fördel. Flickor har bättre betyg inom alla socialgrupper, etniska grupper och på alla bostadsorter. Flickor lyckas också bättre när det gäller nationella prov, examinationsfrekvens och utbildningsdeltagande. Mats Björnsson bekräftar också det som jag länge har påtalat: ”Det är vanligt att pojkar har mer kontakt med läraren men det är ofta ett fåtal pojkar som har det.” Forskning visar också att denna kommunikation främst är av negativ art. Läraren tillrättavisar pojkar som oftare än flickor missköter sig i klassrummen. Och denna tid får alla pojkar, även de skötsamma, på sitt kollektiva konto. Detta har även genusvetaren Ingemar Gens kommit fram till.

För pojkar är det viktigt att söka popularitet via våld, styrka, hierarki och konkurrens. En pojkes aktier stärks inte, varken hos flickor eller pojkar, om han lyckas bra i skolarbetet. Pojkar behöver, mer än flickor, balansera mellan att vara pluggis och populär. (Själv valde jag pluggisvägen.) Det är också intressant att notera att högstatusskolor i Stockholm har blivit flickdominerade medan lågstatusskolor har blivit pojkdominerade. Segregation som vägen till jämställdhet = feminism.

För att exemplifiera vilken syn feminister har citerar jag här Jorun Gulbrandsen: ”När jag ser flickor som hoppar rep - eller exempelvis ser Margareta ha uppvisning i Tae Kwon Doe – och hur de kan vara både smarta, starka och viga, ser jag framför mig den gymnastik som en del pojkar tycker om och som påminner mig om det sätt på vilket pojkar slåss: skrik, dunk, skrik, dunk. Som apor”.⁴³⁷ Denna förnedrande syn på pojkar går igenom feministernas syn på pedagogik. Många exempel av detta finns även i USA⁴³⁸.

Författaren nämner förvisso i förbifarten en pojke med läs- och skrivsvårigheter, Nils, som inte får särskilt mycket hjälp och uppmärksamhet. Men hon tar inte konsekvenserna av detta. Inte ens när hon gör ett test med eleverna i sin klass där resultatet blir att två pojkar får mycket tid medan andra får väldigt lite. Den tid läraren har gett en av dessa pojkar handlade om vilka böcker som pojken skulle skriva i. Alltså fullständigt bortkastad tid som vore vunnit om disciplinen fanns kvar i skolan. Men den har marxistlärningarna flummat bort när de skrev skolplanen. Ska jag som pojke få den tiden på mitt konto, trots att jag som person inte fått någon tid? Ska jag ta ansvar för att en pojke har svårt för disciplin? Vad sker med de två pojkar och tre flickor som i testet ingen tid fick? Blir det enbart de tre flickorna som får mer tid eller får inte ens de tre flickorna mer tid? Blir det bara de två flickor som fick mest tid bland flickorna i testet som får ännu mer tid? Författaren har enbart dragit slutsatsen att flickorna behöver vara utan pojkarna emellanåt.⁴³⁹ Det kan ju finnas pedagogiska anledningar till det (såvida man inte är likhetsfundamentalist) särskilt när man tar hänsyn till amerikanska studier som visar att pojkar tjänar på att ha rena pojkklasser⁴⁴⁰. Men frågan är om denna lösning verkligen ger Fredrik, Andreas, Nils, Anna och blyga Lisa mer tid och

⁴³⁵ Skolverket: *Ämnesproven skolår 9 2002*, Fritzes, 2002, <http://www.skolverket.se>

⁴³⁶ Skolverket: *Gymnasieskolans kursprov läsåret 2001/2002 – En resultatredovisning*, Fritzes, 2002, <http://www.skolverket.se>

⁴³⁷ Gulbrandsen, Jorun: *Är skolan till för Karin eller Erik?*, Studentlitteratur, 1994

⁴³⁸ Sommers, Hoff, Christina: *The war against boys – How misguided feminism is harming our young men*, Simon & Schuster, 2001

⁴³⁹ Gulbrandsen, Jorun: *Är skolan till för Karin eller Erik?*, Studentlitteratur, 1994

⁴⁴⁰ Sommers, Hoff, Christina: *The war against boys – How misguided feminism is harming our young men*, Simon & Schuster, 2001

uppmärksamhet. Det är mycket oroväckande att en lärares erfarenheter har upphöjts till någon sorts absolut sanning. Genom att vinkla sina observationer kan man få fram vilket resultat som helst. Därför krävs det fler studier än av feministiska aktivister.

Resultatet ser vi i dag då tjejer har fått ta mer plats i skolorna. I en studie av en norsk klass har man upptäckt att tjejer har blivit mer aktiva och att lärare börjar se detta som ett problem eftersom pojkarna trycks ned. Men när man tittar lite noggrannare på fakta blir man förbluffad. De som tar mycket utrymme i klassrummet är tre tjejer bland tretton tjejer och fem killar. Att de aldrig lär sig! Varför ska de tio tjejerna få den tid som de tre tjejerna tar upp på sina konton? Forskaren ser inte detta utan hakar upp sig på att hade dessa tre tjejer varit killar hade de betraktats som färgfläckar och personligheter medan dessa tjejer betraktas som problem. Det är ju lätt att säga. Är det inte snarare så att lärare förväntar sig att pojkar ska missköta sig och ta plats och när det är tjejer som gör det betraktas det som ett problem medan motsatsen betraktas som status quo. Man förväntar sig inget mer av en pojke! Det har inget med förtryck att göra. Men å andra sidan förändras synen på dessa tre tjejer när deras klass slås ihop med parallellklassen som visar en motsatt bild av den tjejdominerande klassen. Då är det inget problem längre antagligen på grund av att ett fåtal pojkar gör sig hörda i klassrummet. Vi är tillbaka på ruta ett igen. Det enda vi har åstadkommit är att vi skapat statistisk jämställdhet. Halleluja! Det måste ju glädja den enskilda eleven! Men som tur är kommer forskaren och artikelförfattaren fram till att det inte går att avgöra vilket kön som har det värst utan att båda grupperna kan ha olika problem som måste lösas på olika sätt. Även om detta är ett kollektivistiskt sätt att se på saken är det mycket bättre än dagens ”tycka synd om tjejer”-attityd.⁴⁴¹

Samtidigt som man oftast utser pojkar som monster finns det en trend att dalta med bråkstakar samt en trend som går ut på att undvika att sätta tydliga gränser. Barn tillåts missköta sig mer än tidigare. Förvisso är inte äga rätt metod för att tillrättavisa någon, men lärare tog i alla fall disciplinen på allvar, till skillnad från i dag. Förvisso ägnar lärare mycket tid åt att skälla på barn, men problemet med detta är snarare godtyckliga och oförklarade regler än att barnen blir utskällda. Om vuxna inte tar barns fostran på allvar kommer inte barn veta vad som är rätt och fel. Är det då så konstigt att barn begår fel? Att skälla på sådana barn torde vara omoraliskt. Men att påstå att utskällningar och tillrättavisningar som sådana är fel är att ge efter för relativistträsket. Barn behöver en moraluppfostran samt en demokratisk uppfostran (därmed inte sagt att barnen ska indoktrineras till demokrater). Men i stället för att höja disciplinen och individualisera skolgången ägnar sig diverse forskare åt att vänsterflumma och kräva att man inte ska ställa för höga krav på eleverna. Ett exempel är den debatt som uppstod om det självklara att barn inte ska få ha mobiltelefoner på under lektionerna. Folkpartiet föreslog att lärare skulle få beslagta elevernas mobiltelefoner för att skapa en god studiero, men det föll inte i god jordmån. Nej, bättre då att eleverna fostrar varandra, precis som de apor som jag nämnde i kapitlet om biologiska och sociala könsskillnader. Den infekterade debatten om betyg ger också en fingervisning om vart skolan är på väg. Det är enligt vänsterideologier förnedrande att värderas efter sina arbetsresultat. Om någon är bättre på matte än mig ska inte den personen få beröm för det. Nej, bättre då att tvinga alla elever att studera i exakt samma takt. För att verkligen illustrera de tankegångar som dominerar svenskt skolväsende citerar jag Erik Sigsgaard: ”... om tvånget minskar – och barnens frihet ökar – kommer det att leda till mindre skäll”. Öh, är detta lösningen på en bråkig och stökig skolmiljö? Skippa alla regler så att eleverna slipper bryta mot dem. En parallell: Morden ökar i Sverige! Vad göra? Jo, vi tar bort reglerna och tvånget och låter folk mörda hur mycket de vill. Vänsterideologins och feministideologins moralupplösning får sitt budskap formulerat på detta sätt: ”... gränssättning är bara en täckmantel för en auktoritär

⁴⁴¹ Nielsen, Bjerrum, Harriet: *Nye jenter og gamle kjønner*, NIKK magasin, nr. 2, 2003

uppfostran som sker på de vuxnas villkor". Visst är det bra att vuxna respekterar barns rätt till fria lekar i stället för indoktrinering på feministdaghem, men att förespråka fri uppfostran är att gå för långt. Säg vad man vill om auktoritär uppfostran men den tar i alla fall hänsyn till att reglerna är tydliga till skillnad från feministideologins strävan efter att i det fördolda programmera om alla barn.⁴⁴²

Våldet i samhället har tilltagit mer och mer under de senaste tio åren, skolan är inget undantag från den utvecklingen. Många försöker förvrida problembeskrivningen åt politiskt korrekta håll såsom hemska våldsfilm, alkoholism och mycket annat elände. Men våldsfilm påverkar ju inte alla, enbart vissa personer under vissa sammanhang. Våldsfilm är enbart en mekanism av flera, inte själva grundproblemet. Grundproblemet är att föräldrarna har kapitulerat utan att staten har övertagit ansvaret, vilket staten å andra sidan aldrig kan göra på ett tillfredsställande sätt. Uppfostran sker främst i pojkgänget och inte av föräldrar som i stället köper sig fria från ansvar och tid genom videoapparater, datorer och liknande. Det är inget fel med att barn använder ny teknik eller får leksaker. Däremot är det fel att ersätta tid och kärlek med materiella ting. När förebilder i pojkens och flickans omgivning saknas blir det andra som får överta den rollen. I bästa fall blir det en bra lärare eller en fritidspedagog. I värsta fall blir det hjälten eller boven i den senaste action-thrillern. De normer som följs bygger inte på traditionsöverföring utan genom kamratuppfostran, även om det inte är lika extremt som i Jan Guillous *Ondskan*⁴⁴³ eller som de apor jag tidigare nämnde som helt saknar vuxna förebilder.⁴⁴⁴

De uppgifter som Gulbrandsen levererar härstammar från 1970- och 1980-talet och betraktas enligt nya rön som felaktiga i dag. Tillståndet i klassrummen är inte så enkla som den tidigare forskningen visar på utan mer mångfaldig. Det finns inte bara två grupper i ett klassrum utan det finns fler kategorier såsom flickpojkar och pojkflickor.⁴⁴⁵ Problemet med detta synsätt är ju givetvis att man fortfarande utgår från könsskillnader och ignorerar individen. Men det blir mer nyanserat när man tar hänsyn till fler grupper än bara två. Synd bara att det ska ta tjugo- trettio år innan expertisen fattar det som bondförnuftet redan vet.

Det tvåkönade perspektivet leder främst till konflikter då den första vågen av könsforskning inom skolan kom fram till att tjejer är förtryckta och nedtystade av bråkiga pojkar som tar alltför stort utrymme. Den andra vågen har börjat klaga på att pojkar är förtryckta på grund av dåliga betyg och att lektionerna planeras av kvinnliga lärare för tjejer. Behöver jag nämna att den andra vågen ännu inte har kommit till Sverige? Antagligen kommer den inte att göra det heller eftersom Sverige och Norge har institutionaliserat feminismen medan Danmark inte har gjort det. Så den som vill se lite nyansering får läsa dansk (eller amerikansk) forskning. Professor Jan Kampmann anser inte att det är synd om vare sig pojkar eller flickor. Det är framförallt inte synd om pojkar bara för att kvinnorna har patent på omsorg av den enkla anledningen att män har valt bort omsorg på grund av den låga statusen. Men kan det inte finnas någon annan förklaring? Vem nedvärderar omsorg? Samhället eller feministerna? Män nedvärderar inte omsorg, däremot män som uttrycker omsorg på samma sätt som kvinnor. Detta är fel, men det blir inte bättre för att man skyller på män för allt som är fel med hänvisning till någon abstrakt maktteori. Precis som andra genusvetare har Jan Kampmann kommit fram till att tjejer är mer flexibla i sina könsroller. Hur kan det komma sig? Hur kan det kön som är förtryckt vara mer flexibla i sina roller? Förklaringen till att det går sämre för pojkar är att de inte har lärt sig omsorg, dvs. den omsorg som kvinnor har definierat. Några Tarzanmän får inte jobba i skolan, bara feminiserade personer som inte enbart aktiverar pojkar som har mest behov att röra på sig. Dock har jag

⁴⁴² Lerner, Thomas: *Utskälld en fjärdedel av skoltiden*, DN-Kultur, 2003-09-09

⁴⁴³ Guillou, Jan: *Ondskan*, Pirat, 1981

⁴⁴⁴ Kurtén-Lindberg, Birgitta: *Tokfeminismen: Kommersialism och tv och Mötet med Sverige*, Timbro, 2001

⁴⁴⁵ Knudsen, V. Susanne: *Könsparadoxer i skolen*, NIKK magasin, nr. 2, 2003

inga problem med att flickor och pojkar blandas mer i verksamheterna men det ska ske frivilligt och inte via indoktrinering.⁴⁴⁶

Men tyvärr verkar en mer individinriktad utveckling vara alltmer otrolig då de feministiska överideologerna påtvingar barn, och föräldrar som har en begränsad valfrihet, den feministiska ideologin. De värsta avarterna är Tittmyran och Björntomten i Gävle som bygger sin pedagogik på Ingemar Gens genusflum. I Karlskrona har man till och med gått så långt att de skrivit en feministisk skolplan samt lagt in feminism på skolschemat⁴⁴⁷. I Jokkmokk har en förskola (Kattens förskola) kommit fram till att det bästa är att ta bort alla bilar och dockor från förskolan eftersom de via kameraupptagningar har visat på ”En subtil skillnad”. Flickor uppmanades eller uppfostrades medan pojkar utmanades och uppmuntrades.⁴⁴⁸ Den som söker, den hittar!

Åsiktspolisen ERK moraliserar och likriktar reklam i Sverige

Könsdiskriminerande reklam har analyserats och förkastats av många feminister. Av den anledningen finns det många politiker som vill peka med hela handen för att likrikta reklamen till statsideologins fördel. Marknadens svar på detta är att försöka reglera reklambranschen på frivillig basis.

Könsdiskriminering inom reklambranschen regleras frivilligt av näringslivet via ERK som står för ”Etiska Råd mot Könsdiskriminerande reklam”. ERK inrättades 1988 av näringslivet och huvudmännen för rådet är Annonsörföreningen, Sveriges Reklamförbund, Svenska Tidningsutgivareföreningen, Sveriges Tidskrifter, Reklamfilmnämnden, Swedma, Radioutgivareföreningen, TV 3, TV 4 samt Kanal 5. Med andra ord granskar näringslivet sig själv, vilket kan skada trovärdigheten.

Som ni säkert förstår är ERK inte en produkt av någon frivillighet utan en produkt av press från statsideologin. Det är bättre att föregå än att föregås. Många politiker gör allt för att få reglera detta område. Det finns nämligen ingen lag mot könsdiskriminerande reklam i Sverige. Men det är inte särskilt svårt att lista ut vad politikerna hade gjort om ERK aldrig bildades. Förvisso har inte ERK några sanktionsmöjligheter, men de flesta företag rättar sig, av självbevaringsdrift, efter ERK:s beslut.

ERK:s uppgift är att pröva skriftliga anmälningar från konsumenter, näringsidkare, organisationer, myndigheter eller kommunala organ. ERK kan även på eget initiativ granska reklam på tv, i tidningar mm. En anmälan bör vara motiverad, innehålla uppgifter om tid och plats för den reklam som anmäls samt vem som är ansvarig för reklamen.

ERK stöder sig på Internationella Handelskammarens (ICC) Grundregler för reklam. Förutom det stöder sig ERK på följande tre principer:

1. Reklam som framställer kvinnor eller män som rena sexobjekt och som kan anses kränkande (sexistisk reklam).
2. Reklam som konserverar en otidsenlig syn på könsrollerna och därigenom framställer kvinnor eller män på ett nedvärderande sätt (schabloniserande reklam).
3. Reklam som på något annat nedvärderande sätt är uppenbart könsdiskriminerande för kvinnor eller män.⁴⁴⁹

Med andra ord försöker man styra budskapet i reklamen från en ideologi till en annan. Man får inte skildra en kvinna som tar hand om sina barn samt en man som meckar med en

⁴⁴⁶ Klausen, Anne-Mette: *Trenger vi Tarzan i skolen?*, NIKK magasin, 2003

⁴⁴⁷ TT: *Feminism på schemat i Karlskrona*, Aftonbladet, 2003-11-04

⁴⁴⁸ NSD: *Efter jul finns det varken dockor eller bilar på Kattens förskola*, Norrländska Socialdemokraten, 2003-12-11

⁴⁴⁹ <http://www.etiskaradet.org/>

bil. Nej, detta är kränkande och schabloniserande. Däremot är det helt okey att skildra en man som tar hand om sina barn samt en kvinna som meckar med bilar. Det är med andra ord förbjudet att schablonisera de traditionella könsrollerna, men det är helt okey att schablonisera nya könsroller, i detta fall ombytta roller. Snacka om att försöka styra människors tänkande. Hjärtvätt på samhällsnivå!

Vänsterpartiet, Miljöpartiet och några Socialdemokrater vill självklart att riksdagen ska få större inflytande över ERK så att den politiskt korrekta ståndpunkten förmedlas på ett mer effektivt sätt. Nu har ju riksdagen bara indirekt påverkat näringslivet att börja moralisera över olika reklamslag. Vänsterpartiet vill ha en mer direkt påverkan. År 2004 har Mona Sahlin börjat hota med lagstiftning för att demonstrera att hon verkligen går i Winbergs statsfeministiska fotspår.⁴⁵⁰

Jag har studerat hur fällningar av reklamslag har fördelats mellan män och kvinnor från 1998 till 2002. Slutsatsen är solklar: Majoriteten av fällningarna bygger på förnedring av kvinnor. Enbart två fällningar har gjorts till mäns fördel. Varför? Feministerna tolkar säkert detta som att detta är verkligheten. Men tänk om det är så att förväntningar av vad som kan vara sexistiskt styr vilken reklam som anmäls och fälls. Föreställningen om patriarkatet är alltså självuppfyllande.

Fördelningen av ERK:s fällningar 1998-2002:

Mansdiskriminerande reklam	2
Kvinnodiskriminerande reklam	99
Både och	28

Det intressanta är att när män blir förnedrade i reklamen blir också kvinnor det. Oftast bygger detta på utgångspunkten att när män blir objektifierade reduceras kvinnor till varelser som enbart är intresserade av manskroppar. Men vad gör man med män när kvinnor objektifieras? Är det bara kvinnor som reduceras? Detta ger en orättvis bild av verkligheten. Antalet fällningar till både kvinnans och mannens fördel borde ha varit fler på bekostnad av antalet fällningar till kvinnans fördel.

För att belysa det jag skrivit tar jag fotbollsförbundets reklam som ett exempel. Deras reklam består av följande slogan: ”Killar i shorts skall ses live!”. Detta handlar om att objektifiera män eftersom reklamen reducerar fotbollsspelarnas prestationer på plan till sexobjekt som enbart ska visa upp sig i shorts. Anmälaren reagerade på reklamens objektifiering av män men reklamen fälldes av ERK med motiveringen att det är kränkande mot både män och kvinnor. ERK menar alltså att kvinnor reduceras till att enbart vara intresserade av manskroppar och inte av sport. Därför bör reklamen betraktas som schabloniserande.

När kvinnor framställs som sexobjekt tas ingen hänsyn till att män reduceras till dreglande robotar, vilket också måste betraktas som schabloniserande. Ett exempel på det är Egmonts reklam för ett onlinespel där kvinnans kropp används enbart för mäns blickfång. I reklamen finns inga män med på bilden, så jag antar att ERK utgår från att om den som objektifieras finns med på bilden är det även kränkande för den som objektifieras. Men denna tolkning motsägs av Crush Medias annonsering efter en telefonförsäljare. I den reklamen uppträder en man som objektifierar en kvinna som dyker i vattnet. På bilden står det ”Har du koll?”. Detta var alltså inte någon reduktion av mannen från människa till dreglande mansgris utan enbart kränkande för kvinnan.

Andra exempel där män objektifieras och där ERK har fällt reklamen för både mans- och kvinnodiskriminering är Actas reklam för fondmäkleri där män är placerade i skyltfönster

⁴⁵⁰ Olsson, Lova: *Diskriminerande reklam kan stoppas med ny lagstiftning*, Svenska Dagbladet, 2004-02-17

med texten ”Han är hängiven, personlig, hungrig och för 100.000:- är han din”. I Adacos annonser för mjukost framställs män som sexobjekt som bör vara smala och sunda. Dessutom medföljer en något nedlåtande text: ”Behåll honom som han är”. Med något mindre stil står sedan bl.a.: ”Han har säkert allt du önskar. Fast ibland också lite för mycket av det goda. Det mesta tar du nog med en nypa salt. Men nattmackan - med dubbla ostskivor, den är inte bra... Så om du tycker att du har tillräckligt av honom, prova Slankie. Dessutom får du en god ost på köpet”. Denna reklam kunde givetvis inte bedömas enbart som kränkande för män utan kränkningen berörde även kvinnor eftersom reklamen cementerar bilden av att kvinnor ska stå för livsmedelsinköpen. Ett undantag från denna regel är bedömningen av Amelias annonser där en mans underliv visas inlindad i bandage med texten: ”Vi växer så det värker. Nu 115.300 exemplar”. Den bedömdes alldeles riktigt som kränkande enbart för män. Denna fällning berodde nog på att det är svårt att bli mer tydlig med objektifieringen av män. Den var till och med så tydlig att inte ens överideologer kunde tolka det på ett godtyckligt sätt. De extrema tolkningarna av schablonisering av könsroller leder till att Scan inte får marknadsföra sin produkt ”mamma Scan” utan att ERK är där med sina moraliserande pekpinningar. Man får nämligen inte utgå från att mamman tar hand om hushållet utan det måste vara tvärtom alternativt att både mamma och pappa Scan tar hand om hushållet. Snacka om politisk hjärntvätt. Varför ska vi skämmas över kultur?

En annan konstig sak är att halvnakna kvinnokroppar är okey när det finns ett samband med produkten såsom reklam för underkläder. Däremot är det fel att visa halvnakna kvinnokroppar när det inte finns något samband till produkten. Varför skulle halvnakna kvinnokroppar vara okey bara för att det finns ett samband med en produkt? Sexism är väl sexism? En naken kvinnokropp en naken kvinnokropp? PABC:s reklam för antenner betraktas inte som sexistiskt utan enbart förnedrande eftersom det inte existerar något samband med produkten. ERK fällde alltså en reklamannons utan att den föll in i någon av de två kategorierna sexism och schablonisering. Vilken tur att den tredje kategorin ”övrigt” finns, en liten slaskhink där man kan slänga allt som inte går att tolka efter några regler. Givetvis måste det finnas en utväg för dessa problem så att ERK kan fälla annonser och reklamslag som inte faller ledamöterna på läppen. Kan det bli mer godtyckligt än så?

Mona Sahlin har från sin ministerpost gett sin bedömning om hur ERK bör agera i olika fall. I en reklam visar Anna Nicole Smith upp sig i H&M:s underkläder vilket är sexistiskt eftersom Mona Sahlin ser ett uttryck av kvinnans språk i pornografin. Men i en annan H&M-reklam där Naomi Campbell, Daniela Pestova och Angie Everhart gör reklam inför julen tycker Mona Sahlin helt godtyckligt att det inte längre är någon sexism. Trots att deras uttryck för tankarna till porr. Så var går då gränsen? Det framgår inte i Sahlins godtyckliga resonemang. När Veckorevyn gör reklam för att de tillåter valkar och veck i sin underklädesreklam tycker Mona Sahlin att det är sexistiskt eftersom tidningen bör göra reklam för vad tidningen handlar om och inte visa rumpor. Det följer den gamla logiken att det är okey att göra lättklädd reklam för underkläder men inte okey när reklamen syftar till att sälja bilar. Men se det håller inte i Sahlins värld eftersom fackförbundet ”Byggnads” gör reklam för att protestera mot att gästarbetare ”utnyttjas” i Sverige. Reklamen bygger på en avklädd man i Anna Nicole Smith-pose. Detta var inte sexism. Det är bara sexism när Anna Nicole Smith och andra kvinnor visar sig på detta sätt. Om det hade varit reklam för kalsonger hade man förstått logiken, men som ni nog redan förstått existerar det ingen logik i ERK:s och Mona Sahlins bedömningar. Den enkla logiken är makt. Sahlin stöter sig gärna med företag men absolut inte med fackföreningar. När man fångar mannen i erotisk pose i boken ”Mangrant” då är det inte sexism eftersom Mona Sahlin inte vill ha bort sexuella och erotiska bilder. Mona Sahlin tycker att bilden i fråga är erotisk och då är det inget fel på bilden. Men när Linda Rosing viker ut sig i ”Slitz” tycker Sahlin att det inte är en erotisk bild utan en sexistisk bild. Men detta gäller enbart vissa erotiska bilder. När Pernilla Wahlgren viker ut sig

är det bara patetiskt och inte sexistiskt. Men var ligger skillnaden mellan Linda Rosings utvik och Pernilla Wahlgrens? Pernilla Wahlgren är äldre! Men usch då! Inte får man väl torgföra att även 33-åriga kvinnor som fött tre barn kan vara snygga.⁴⁵¹ Logiken är godtycklighet och att enbart kvinnor kan utsättas för sexism. Mona Sahlin och statsfeminismen har importerat radikalfeministen Catharine MacKinnons resonemang om att enbart kvinnor kan diskrimineras.

Här följer den totala summan fällningar som gjorts genom åren:

Fällningarnas orsaker:

Sexism:	154
Schabloniserande:	51
Summa:	205 (Egentligen 203 st. men ett inslag har dömts för både sexism och schablonisering).

Som ni ser utgör schabloniseringar cirka 25 % av antalet fällningar. En fjärdedel av ERK:s arbete går alltså ut på att bannlysa en viss politisk uppfattning, dvs. traditionella könsroller. Varför ska traditionella könsroller vara bannlysta medan nya könsroller ska vara godkända? Lägg ned åsiktspoliserna ERK!

Om vi vill uppnå en balans i jämställdhetsdebatten måste vi antifeminister, tyvärr, börja anmäla reklam som, med feministretorik, objektifierar män. Ett exempel på denna obalans är att jag inte kunde hitta någon fällning av Kellog's frosties manskränkande reklam där mannen betedde sig som en neandertalare. Trots att jag vet att den har blivit anmäld. Helst skulle jag vilja ignorera alla petitesser och allt moraliserande, men när feministerna nu har lyckats skapa en statsideologi som dömer reklaminslag på ett godtyckligt sätt måste en motreaktion till för att balansera samhällsdebatten.

Jag har själv lämnat in några anmälningar som, inte alldeles oväntat, inte har lett till någon åtgärd. Jag rekommenderar er alla att anmäla all reklam som kan betraktas som mansdiskriminerande utifrån en feministisk logik. Jag hoppas att detta kan visa feministerna hur absurda deras objektifieringsresonemang är.

Men trots att fler män lämnar in ansökningar om mansdiskriminerande reklam drar ERK slutsatsen att män får tåla mer eftersom vi lever i ett patriarkat (ännu ett cirkelresonemang).⁴⁵²

Sexism

Sexism är motsvarigheten till rasism, dvs. att människor värderas efter vissa egenskaper såsom hudfärg eller könstillhörighet. Den som anser att män är mer värda än kvinnor eller de som anser att kvinnor är mer värda än män är sexister. Men gäller detta även de som anser att män och kvinnor är bra på olika saker? Är de som anser att män är bättre på att uppfinna nya saker och tänka ekonomiskt medan kvinnor är bättre på att vårda och förstå andra människor samt skapa fred på jorden sexister? Nej, svarar jag entydigt. Man är absolut inte någon sexist bara för att man inte håller med likhetsfeministerna om allting. Människor kan faktiskt vara olika samtidigt som de är lika mycket värda. Visst kan det vara svårt att förstå detta för de som är vana med socialismens Jantelag och extrema jämlikhetsideal, men man måste åtminstone försöka få människor att förstå denna logik om vi ska kunna få ett mer liberaliserat och fritt samhälle. Begreppet sexism används, precis som begreppet fördomar och rasism, som ett argument i sig. Dessa benämningar är inga argument utan enbart påståenden⁴⁵³. Utan några riktiga argument och definitioner bör man utesluta dessa ord ur debatten. De används

⁴⁵¹ Olauson, Nils: *Stringtrosor ute på hal is*, Aftonbladet, 2004-02-12

⁴⁵² Andersson, Anna: *"Pappas kokbok" kränker män*, Aftonbladet, 2004-11-04

⁴⁵³ För att förstå mitt resonemang rekommenderas: Gilbert, A. Michael: *Handbok i argumentation – Så får du gehör för dina åsikter*, Richters, 1996

enbart för att nedvärdera den andra partens ställningstagande. Dessa metoder kallas av feminister för härskartekniker och detta kommer jag att redogöra för i nästa avsnitt. Samma fenomen finns i debatten om invandring och integration där kritiker mot invandringen direkt blir kallade för högerextremister och rasister som om restriktiv flyktingpolitik skulle vara samma sak som rasism. Dessutom sätter man likhetstecken mellan rasism och nationalism utan att förklara varför. När Sverigedemokraterna kommer på tal skriker man bara rasism och främlingsfientlighet. Det behöver inte alls handla om främlingsfientlighet. Rasism handlar det knappast om. Men främlingsfientlighet är i alla fall värt att diskutera. Sverigedemokraterna vill inte ha någon invandring för att de vill bevara vår svenska kultur, våra svenska traditioner mm. De påstår även att alla är lika mycket värda, men att detta inte är samma sak som att alla ska få bo i Sverige. De vill garantera andra länders möjligheter att bevara sin nationella kultur lika mycket som de vill bevara svensk kultur i Sverige.⁴⁵⁴ Själv tycker jag att denna politik är helt ointressant och alltför begränsande och främlingsfientlig, jag är helt för öppna gränser och ett mångkulturellt samhälle, men jag tänker aldrig sätta mig över andra människors åsikter genom primitiva tilltalsord. Vi som är för mångkultur har väl bättre argument än så?

Man kan förvisso mistänkliggöra Sverigedemokraterna genom att studera deras historia. De härstammar från Bevara Sverige Svenskt (BSS) och kan därmed misstänkas för att vara opportunisterna som inte vågar stå för sin rasism och sin främlingsfientlighet.⁴⁵⁵ Med detta resonemang bör vi dra samma slutsats om Sverigedemokraterna som med det största och mest trovärdiga feministpartiet som vi har bland de etablerade partierna i Sverige, dvs. Vänsterpartiet. Det gamla kommunistpartiet som under hela sin livstid har stöttat alla mördarregimer som råkat ha kommunism som förtecken borde också bojkottas.⁴⁵⁶ Hur kan ett sådant parti vara rumsrent i dag? Hur kan ett sådant parti vara förlåtet när ett annat parti såsom Sverigedemokraterna inte är det? Vänsterpartiet gav upp sin kommunism 1989, Sverigedemokraterna har fullständigt gett upp sina nazistiska och rasistiska värderingar 1995 när Mikael Ekman tog över. Varför inte, i konsekvensens namn, legitimera båda partierna? Varför mobba ut det ena samtidigt som man accepterar det andra? Jag väljer att inte lita på varken Vänsterpartiet eller Sverigedemokraterna. Gudrun Schyman och hennes gäng har tydligt visat var de står någonstans. Utbrytargruppen Nationaldemokraterna har med all önskvärd tydlighet visat vad Sverigedemokraterna egentligen är ute efter. En grupp som jag betraktar som riktiga nationalisterna är Kons-net Engelbrekt⁴⁵⁷ som är en utbrytargrupp från Kristdemokratiska Ungdomsförbundet. De nedvärderar inte andra raser, nationaliteter eller kulturer, tvärtom. Alla kulturer ska ha rätt att leva ifred utan inblandning från någon annan kultur. Detta kan man tycka vad man vill om men det är absolut inte rasism och främlingsfientlighet.

Så lägg nu ned detta intetsägande och antiintellektuella trams om sexism och rasism. Användbarheten för dessa två begrepp är väldigt begränsade och ska så vara. Det ska inte användas mot alla som råkar ha en annan åsikt än den man själv har. Vi har väl kommit längre än så i mognadsutvecklingen än att vi sitter i sandlådan och kallar varandra för fascister och kommunister? Eller?

Det finns dock vissa användningsområden för dessa begrepp. Jag kommer här att ge exempel på användningsområden för begreppet sexism. När feminister påstår att världen kommer att bli så mycket bättre om bara kvinnor får ta över då är man sexist. När ninjafeminister och nazifeminister hotar män med våld och liknande då är man sexist. När en feminist säger att alla män är potentiella våldtäktsmän eller att män begår brott mot kvinnor

⁴⁵⁴ <http://www.sverigedemokraterna.se> och Sverigedemokraternas partiprogram.

⁴⁵⁵ Larsson, Stig., Ekman, Mikael: Sverigedemokraterna - Den nationella rörelsen: Ordfront/Expo, Sthlm, 2001

⁴⁵⁶ Ahlmark, Per: *Det öppna såret*, Timbro, 1997

⁴⁵⁷ <http://www.engelbrekt.org>

har han/hon gjort sig skyldig till sexism. När en man anser att kvinnor inte är värda någonting utan det är helt okey att misshandla och våldta kvinnor, då är man sexist. När en man tvingar kvinnor att vara hemmafruar då är man sexist. När feminister tvingar kvinnor att förvärvsarbeta är man sexist. När kvinnor organiserar sig i en organisation med namnet S.C.U.M (Society for Cutting Up Men) då är man en sexist. När man resonerar på samma sätt som ovanför men använder raser i stället är man givetvis rasist, och det finns ett par exempel som tyder på att Vänsterpartiet och Sverigedemokraterna är sexister respektive rasister.

De sex härskarteknikerna

Berit Ås, norsk professor och kvinnoforskare⁴⁵⁸, har utvecklat en teori om härskartekniker med hjälp av sina erfarenheter som politiker. Hon märkte att män alltid fick mer uppmärksamhet än vad kvinnor fick samt att män alltid höll ihop för att utesluta kvinnor från gemenskapen. De tekniker som män använder för att utesluta kvinnor kallar hon för de fem härskarteknikerna.

De fem härskarteknikerna är följande:

1. Osynliggörande
2. Förlöjligande
3. Undanhållande av information
4. Dubbelbestraffning
5. Påförande av skuld och skam

Den första härskartekniken, osynliggörande, sker när någon, givetvis en man, inte erkänner ett problem. Då har mannen osynliggjort motpartens problem. Detta kan handla om att köra över eller ignorera någon. När jag inte håller med en feminists verklighetsbeskrivning eller värderingar, då har jag gjort mig skyldig till en härskarteknik. När feminister inte håller med mig om min verklighetsbeskrivning och mina värderingar är han/hon enbart politiskt korrekt och har då rätten att ignorera mig utan att anklagas för användandet av härskartekniker.

Den andra härskartekniken, förlöjligande, handlar om att göra sig lustig på någon annans bekostnad såsom Gudrun Schyman och Linda Skugge gör. Men det gör de väl enbart för att försvara sig själva mot patriarkatet. Ni vet den där försvarsrätten som USA inte har någon rätt till, eftersom vi lever i ett patriarkat och eftersom USA enbart består av patriarker. Ett exempel på ett förlöjligande är när någon insinuerar att svenska män är talibaner, när någon kallar Göran Skytte för dumskalle eller när någon kallar Göran Persson för fyrkantig.⁴⁵⁹ Fågel Fenix ger exemplet att kvinnor jämförs med höns⁴⁶⁰. Att män jämförs med grisar, mansgrisar, är givetvis inte relevant i sammanhanget.

Den tredje härskartekniken, undanhållande av information, handlar om att hålla någon okunnig om vissa saker. Med andra ord gör man sig skyldig till tredje härskartekniken ifall man inte köper de abstrakta och obevisade teorierna om patriarkatet. Det är ju en objektiv sanning som ingen får ifrågasätta. Att biologister har samma inställning till vetenskapen förträngs av feministerna samtidigt som de kritiserar biologisterna för att vara politiska. Kan det bli mer politiskt än feminism och genusvetenskap?

Den fjärde härskartekniken, dubbelbestraffning, kan jämföras med den klassiska rävsaxen. Det spelar ingen roll vad du väljer eftersom vad du än väljer får du fel. Psykologen vinner

⁴⁵⁸ Ås, Berit: *Handbok i frigörelse*, <http://www.roks.se>

⁴⁵⁹ Kanal 4:s partiledarutfrågning av Gudrun Schyman inför valet 2002

⁴⁶⁰ <http://fagelfenix.se>

med klaven och patienten förlorar med kronan (eller var det tvärtom?). Ett feministiskt exempel på detta kan vara att om en flicka (inte en pojke) pratar i klassen är du stökig och stör alla andra, om du däremot är tyst betraktas du som oengagerad. Hur du än gör, gör du fel. Ett annat exempel från feministlägret är att om kvinnor är hemma med sina barn förlorar hon en framtida inkomst och karriär. Om hon i stället arbetar anklagas hon för att försumma sina barn. Jag har en enkel lösning på detta lilla problem, om man inte har lust eller tid med sina barn, så skaffar man sig heller inte några barn. Ett mer svårlöst problem är att få män att jobba inom barnomsorgen och andra områden. Å ena sidan är alla män potentiella våldtäktsmän och pedofiler, men å andra sidan så vill ingen man söka sig till barnomsorgsyrken⁴⁶¹. Varför? Låg lön? Ja, det kan vara en orsak. Men knappast den enda. Hur välkommen är en man på ett daghem? Egentligen? Handen på hjärtat! Under de tio senaste åren har antalet män sjunkit från 15 000 till 5 000 inom omsorgsyrken.⁴⁶² Vad beror detta på? Beror det på att ingångslönerna och medianlönerna har sjunkit de tio senaste åren? En annan förklaring kan vara att män inte vågar sig på en verksamhet där kvinnor dominerar. Men vad ska en patriark vara rädd för? Det är väl bara att hunsa kvinnorna! Dock tror jag på den förklaringen då jag ändå inte tror på patriarkatet. Män känner en trygghet bland andra män, precis som många kvinnor känner en trygghet bland andra kvinnor. Detta kallas med ett finare ord för homosocialitet. Lösningen på detta är inte att skuldbelägga män utan att försöka förstå drivkrafterna bakom olika yrkesval.

Ett eget exempel på en rävsax är följande: Jag hade en duktig feminist i feministkunskap (sammhällskunskap) som anklagade oss killar för att ta för oss för mycket i klassrummen. Men när det blev dags för betyg fick man givetvis höra att man inte pratade tillräckligt på lektionerna. Det lustiga var också att tjejerna i min klass var de som skrek och headerade. Vi killar hade viktigare saker för oss än att tjafsa om petitesser. Observera att jag är en kille! Jag kan alltså inte åberopa någon härskarteknik även då jag hamnade i en rävsax. Kalle Strokirk har i sin bok berättat en liknande historia om sin skoltid⁴⁶³ vilket inte heller kvalificerar sig som härskarteknik.

Den sista härskartekniken, påförande av skuld och skam, är en kombination av förlöjligande och dubbelbestraffning. Här följer ett exempel som vi tidigare har använt:

Anklagelse 1 - förlöjligande: Män är talibaner!

Anklagelse 2 - dubbelbestraffning: Män är potentiella våldtäktsmän och pedofiler samtidigt som män vägrar jobba inom barnomsorgen och vården.

Slutsats: Påförande av skuld och skam!

Känns inte denna teori något krystad och abstrakt? Att få en så genomslagskraft trots att teorin bygger på så lösa grunder, dvs. på Berit Ås erfarenheter som politiker, är en skandal. Inte nog med det, feminister missbrukar denna teori å det grövsta när de diskuterar med feministkritiker. Så fort man inte håller med om deras dogmatiska likhetsfeminism och konspirationsteorier har man gjort sig skyldig till härskartekniksbrott. Det är lite väl enkelt att komma undan med dåligt underbyggda resonemang genom att överutnyttja en dylik teori. Visst kan det finnas de som använder dessa tekniker systematiskt, men det är inte någon anledning att bli paranoid. Dessutom är det bara fördummande att utgå från att män använder dessa tekniker för att upprätthålla det manliga samhällets hierarki - patriarkatet. Det män,

⁴⁶¹ Lindkvist, Vanja: *Kvinnlig norm råder inom barnomsorgen*, Jämsides, nr. 3, 1998

⁴⁶² Granström, Torbjörn: *Misstro mot män inom omsorgen*, SKTF-tidningen, nr. 6, 2001

⁴⁶³ Strokirk, Kalle: *Antifeministiska manifestet - en kritik mot ge igenställhetens och avundsjukans evangelium*, Contra, 2003

precis som kvinnor, är ute efter är att uppnå personliga fördelar med hjälp av fula knep. Dessa fula knep ska avslöjas, men den teori som är till för att avslöja dessa knep får inte förvandlas till ytterligare ett fult knep. Därför lanserar jag en sjätte härskarteknik: Missbruk av härskartekniksteorin. Den är viktig för att teorin om härskarteknikerna ska bli komplett och inte så absurd som den blivit i dag.

Här har vi den nya härskartekniksteorin:

De sex härskarteknikerna:

1. Osynliggörande
2. Förlöjligande
3. Undanhållande av information
4. Dubbelbestraffning
5. Påförande av skuld och skam
6. Missbruk av härskartekniksteorin

Som avslut vill jag påvisa vad som är tanken bakom teorin med ett citat från Nationella sekretariatet för genusforskning angående Berit Ås 75-års seminarium. ”Teorien om härskarteknikerna är en teori om makt, eftersom det handlar om att hitta undertryckandets väsen och att ge den ett namn. Att ge den ett namn är väldigt viktigt så att den som utsätts för undertryckandet kan placera upplevelsen utanför sig själv, sa Beatrice Halsaa.”⁴⁶⁴ Som ni ser är de feministiska teorierna en strategi för att lägga ansvaret utanför ens egen kontroll. Force-majour är feminismens signum. Eva Lundgren, manshatardrottningen, (som jag behandlar mer ingående i kapitlet om kvinnomisshandel och våldtäkter) har i ROKS medlemstidning svarat så här på frågan om hur hennes feministiska intresse väcktes: ”Rent personligt startade det när jag inte tyckte att jag fick mitt äktenskap att kännas bra. Jag var 21 år när jag gifte mig och jag kände mig totalt misslyckad. Jag trodde att allt berodde på att jag var så dålig. Det var det enda sätt jag kunde tolka det på.”⁴⁶⁵ Gudrun Schyman generaliserar sitt äktenskap med Lars Westman till alla äktenskap: ”Det är väldigt vanliga kvinnor och väldigt vanliga män som slår - och väldigt vanliga kvinnor som blir slagna och du och jag är ett väldigt vanligt exempel på just detta.”⁴⁶⁶ I rest my case!

Pär Ströms version av de sex härskarteknikerna⁴⁶⁷

De fem härskarteknikerna som feminister ofta tjarar om är som bekant; 1. Osynliggörande; 2. Förlöjligande; 3. Undanhållande av information; 4. Dubbelbestraffning och 5. Påförande av skuld och skam. Pär Ströms uppställning för de sex härskartekniker som han menar att vissa kvinnor använder mot män är: 1. Användning av K-vapnet; 2. Förlöjligande; 3. Påförande av skuld och skam; 4. Osynliggörande; 5. Misstänkliggörande och 6. Användning av B-vapnet.

Användning av K-vapnet handlar om att kvinnor använder sin kvinnlighet för att uppnå sina mål och syften. Exempel på det är att via klädsel och beteende sända sensuella signaler till män, signaler som appellerar till mäns ridderlighet. Det kan även handla om att använda tårar för att påverka män i en viss riktning. Dessa manipulationer kan användas när ett

⁴⁶⁴ Nationella sekretariatet för genusforskning: *Härskarteknikerna i fokus på 75-årsseminarium*, 2003-04-25

⁴⁶⁵ Svenberg, Jenny: *Eva Lundgren spräcker den svenska självbilden - Jag blir gärna jämställdhetsminister*, Kvinnotryck 4, juni-augusti 2001

⁴⁶⁶ Ovander, Petter: ”Det var en ständig kamp”, Aftonbladet, 2004-11-13

⁴⁶⁷ Ström, Pär: *Mansförtryck och kvinnovälde*; Den nya välfärden, 2007

punkterat däck ska bytas på bilen eller vid en domstolsförhandling. Enligt författaren finns en turboversion som kan likställas med att använda kärnvapen i det könskrig som Ström anser pågår för tillfället. Det vapnet är det få kvinnor som använder sig av, men de existerar. Det är de kvinnor som falskeligen anklagar män för incest, våldtäkt, misshandel eller liknande för att vinna en vårdnadstvist eller för att hämnas. Detta görs i vetskapen att kvinnor oftast blir trodda när ord står mot ord.

Det förlöjligande som Ström syftar på är många kvinnors syn på män som pappor när de ger sig in i de traditionellt kvinnliga områdena. Mammor som förlöjligar sina män när de klär sina barn, flåtar håret på sin dotter med mera. Många kvinnliga författare porträtterar även män som obotliga fånar. Ta bara Astrid Lindgrens böcker där pappan i Emil-böckerna är kolerisk och vansinnig, pappan i Ronja Rövardotter på gränsen till dåre och farbror Melker på Saltkråkan är som ett förvuxet barn som inte ens kan laga till ett enkelt mål mat.

Påförande av skuld och skam handlar om kollektiva egenskaper som påklistras män. Det tydligaste exemplet på detta är Gudrun Schymans talibantal där svenska män likställdes med talibaner i Afghanistan. Författaren anser att vi lever i ett samhällsklimat som gör det legitimt att kalla män för gubbslem av den enda anledningen att män existerar. Den fjärde härskartekniken, osynliggörande, är tudelad. Dels handlar det om att kvinnor har dolda förmåner såsom deras starka ställning inom traditionella kvinnoområden, hem och barn, samt den ridderlighet mot kvinnor som män uppfostrats med. Dels handlar det om de problem som främst drabbar män, men som inte ses som något större problem av de kvinnor som använder sig av de sex härskarteknikerna. Ett exempel på detta är att det betraktas som ett privilegium för mannen att förvärvsarbeta heltid medan det är något ofördelaktigt för kvinnan att kunna kombinera deltidsjobb med familjär barnomsorg.

Misstänkliggörande är en metod för kvinnor att behålla makten över barnen; särskilt i vårdnadstvister är den samhällsattityd som säger att mamman alltid är den bästa föräldern något som gynnar kvinnor. Det finns även kvinnor som ser en förhöjd risk med att deras partners tar hand om de gemensamma barnen, även då de lever tillsammans. Den sista härskartekniken är B-vapnet, där B står för barn. B-vapnet är smalt men vasst, och den har vissa likheter med K-vapnets turboversion. Den vanliga användningen av detta vapen är att vid gräl säga följande: ”Då skiljer vi oss och i så fall ska du veta att du har sett barnen för sista gången”.

Det spelar ingen roll om mannen i fråga har rent mjöl i påsen, eftersom han vet att han har ett underläge i samband med myndighetskontakter.

Patriarkatsteorin

Patriarkatet är teorin som handlar om att män förtrycker kvinnor och att kvinnor är underordnade män. På fikonspråk kan det låta så här: ”Patriarkat är en analytisk kategori som namnger en makrostrukturell princip för social organisering genom vilken män som grupp tillägnar sig kvinnors arbete och sexualitet.”⁴⁶⁸ Denna kära teori har många namn. Du kanske känner igen orden; maktstrukturer, strukturer, genussystem, genusstruktur, genusordning och manssamhälle? Det finns fler men det får räcka. Beviset för detta brukar vara att föra fram ekonomisk makt, elitfördelning, våldtäkter, kvinnomisshandel mm. Dvs. patriarkatet betyder att en minoritet av män likställs med att män är överordnade kvinnor. Det avvikande definieras som normen. Är inte detta att generalisera? Enligt feminister generaliserar de som anser att män och kvinnor är olika. Man buntar ihop män och kvinnor i två kategorier, oavsett

⁴⁶⁸ Mulinari, Diana: *Den antirasistiska feminismen*, Sverige mot rasism, <http://www.sverigemotrasism.nu>, (2003-02-05)

individens unika egenskaper, och fastslår att män och kvinnor av naturen är olika. Det kan ligga något i det, men är inte feministernas generaliseringar ännu värre?

Definitionen av patriarkatet är väldigt diffus eftersom ingen feminist riktigt förklarar vilken makt som män har över kvinnan samt hur stor andel av männen som har hur stor andel av kvinnorna förtryckta. Det första intrycket man får är att det handlar om att alla män förtrycker alla kvinnor. Men så är det visst inte enligt de flesta feministerna eftersom de förnekar att de syftar på alla män. De syftar enbart på vissa män eller på män som grupp. Men vad är då män i grupp? Jo, en generalisering. Gruppen män bör bestå av alla män. Vad ska det annars bestå av? 10 % av männen? Säger man gruppen män har man indirekt pekat på alla män. Män har med andra ord utsatts för utpekandets mekanism⁴⁶⁹, den mekanism som gör att kvinnor förblir förtryckta genom generaliserande kategorier. Att samma sak görs av feminister ignoreras med hjälp av rätt glasögon. Genom att säga gruppen män eller enbart män så har man övergeneraliserat. Ursäkterna om att man inte syftar på alla män utan på vissa är enbart patetiska ordlekar. Om man menar vissa män, varför skriver man då inte "vissa män"? Det vore ju enkelt och det skulle minska riskerna för missförstånd. När det handlar om manssamhällets val av ord är det väldigt relevant, då kommer ordet "man" vara synonymt med jordens undergång. Män är verkligen grymma då de använder ordet "man" när de syftar på en individ. Sedan får vi ju inte glömma det hemska ordet "brandman". Vadå, är det bara män som får bli brandmän? Om detta är viktigt, då kan jag inte ens föreställa mig hur viktigt det är att använda rätt ord när man talar om patriarkatsteorin. Men jag antar att kvinnor och män inte lever efter samma logiska förutsättningar. Catharine MacKinnon har ju lanserat den kvinnliga logiken som givetvis är bättre än den manliga^{470 471}.

Där Hirdman och andra feminister och genusvetare är otydliga är Boëthius⁴⁷² rätt så tydlig. Boëthius definition av patriarkatet är patriarkerna plus alla män. Med andra ord syftar Boëthius på alla män när hon talar om patriarkatet. Dock betonar hon att det är patriarkerna som drar i trådarna. Tyvärr framgår det inte så tydligt vad patriarkerna är, men jag antar att det är eliten (politiker, massmedia, näringslivet osv.) som Boëthius syftar på. Med andra ord har Boëthius tydlighet på ett område ersatts med en ny otydlighet. Boëthius illustrerar patriarkatet med en pyramid där patriarkerna sitter i toppen. Varje byggsten i pyramiden är själv en pyramid. Männen lär sig att tävla mot varandra för att klättra upp för pyramiden. Klättrandet ger mening i livet för många män. De flesta män tävlar inom varje byggsten och när någon har nått toppen av en minipyramid hoppar han över till nästa.

Patriarkerna har, som tidigare nämnts, tilldelat män privilegier. För att någon ska vara privilegierad måste någon vara underprivilegierad. De underprivilegierade är alltid kvinnorna. Alla män ska garanteras en kvinna att se ned på, denna strategi hotas när kvinnorna kräver frigörelse. För de män som inte lyckas få någon kvinna har patriarkerna erbjudit prostitution, dvs. ett privilegium till män. Bortanför pyramiden finns en inhägnad öken med blomstrande oaser där kvinnor vistas. Dessa kvinnor används för att dölja att även män är förtryckta.

I dag har det dock förändrats något. Tidigare använde patriarkerna strategin att beskriva kvinnorna som svaga. I dag betecknar patriarkerna kvinnan som en fiende. Kvinnors ökande rättigheter har varit en revolution mot detta stelbenta förtryckarsamhälle. Patriarkerna försöker därför skapa fiendskap mellan könen för att bevara systemet. Deras frontsoldater mot kvinnorna är våldtäktsmän och kvinnomisshandlare m.fl.⁴⁷³ Susan Brownmiller som har inspirerat Boëthius i sitt konspirationstänkande menar att det räcker att en minoritet av män

⁴⁶⁹ Edwards, Maud: *Förbjuden handling - om kvinnors organisering och feministisk teori*, Liber, 2002

⁴⁷⁰ Catharine, MacKinnon: *Feminism, marxism, method, and the state*, Signs, 1993, 636

⁴⁷¹ Sommers, Hoff, Christina: *Who stole feminism? – How women have betrayed women*, Simon & Schuster, 1995

⁴⁷² Boëthius, Maria-Pia: *Patriarkatets Våldsamma Sammanbrott - Om Varför Våldtäkt Finns*, 1990

⁴⁷³ Boëthius, Maria-Pia: *Patriarkatets Våldsamma Sammanbrott - Om Varför Våldtäkt Finns*, 1990

våldtar för att sätta alla kvinnor i skräck.⁴⁷⁴ Samma resonemang förs av ROKS och Gudrun Schyman m.fl.

Marilyn French⁴⁷⁵ anser att män för ett medvetet krig mot kvinnor främst genom misshandel, våldtäkter och prostitution. Men det finns även mindre utpräglade indikationer som oftast osynliggörs av politiker och andra människor med makt. Exempel på osynliggörande är statistik över hur stor andel av den totala förmögenheten som kvinnor står för samt hur stor inkomst kvinnor har jämfört med män. Både Maria-Pia Boëthius, Susan Brownmiller och Marilyn French är tydliga med vad de syftar på när de talar om patriarkatet, det är alla män! Marilyn French utgår från att varje enskild man har ansvar för att patriarkatet består. Andra feminister är mer luddiga på det området och hänvisar i stället till vissa män osv. Yvonne Hirdman talar om ett abstrakt genussystem som är en version av patriarkatet. Jag har redan behandlat Yvonne Hirdmans teorier i kapitlet om genusteorier.

Dock försöker French tona ned sin tydliga definition genom att påstå att hon inte är ute efter några enskilda män (samma ologiska resonemang som Schyman för) utan är mer intresserad av det system som utvecklats till det manliga kastet. Marilyn French' manliga kast kan jämföras med Boëthius patriarker. Marilyn French är även tydlig med att det är en medveten strid som männen för mot kvinnorna. Boëthius skiljer sig något från French på det området eftersom hon menar att män kan vara omedvetna om att de är förtryckare eftersom det är patriarkerna som drar i trådarna. Patriarkerna är medvetna om patriarkatet men det är inte säkert att alla män är medvetna om detta. Med andra ord påtalar dessa två författare en elit som ansvarar för dagens patriarkatsamhälle. ROKS beskriver detta på följande sätt: "Det är heller ingen artskillnad mellan de män som misshandlar och dem som utövar ett mer subtilt kvinnoförtryck. En del män behöver inte göra någonting alls, de får ändå högre lön än sina kvinnliga kolleger, eftersom det är inbyggt i systemet. Medan andra män kan misshandla och våldta så att alla kvinnor är rädda för att bli våldtagna." Hon hävdar också att: "De män som utövar det extremaste våldet stöttas av alla de män som stödjer det här systemet genom att inte protestera".⁴⁷⁶ Boëthius frontsoldater!

Om detta inte är en väl utvecklad konspirationsteori så vet inte jag vad som är en konspirationsteori. Vad är skillnaden mellan denna teori och judekonspirationsteorin där judarna utgör eliten och arierna den förtryckta massan? Det är en stor risk man tar ifall man propagerar för dylika idéer.

Feminismens utgångspunkt är alltså att kulturen (patriarkatet) är genompyrd av kvinnohat.⁴⁷⁷ Feminister har genom observationer och nya teorier och perspektiv avslöjat vissa kvinnohatande inslag såsom att kvinnor duger bäst till att stå vid spisen. Men samma sak gäller synen på män där män utges som en försörjare utan omsorgsförmågor. I dag är de inslag som pyr av kvinnohat avslöjade och/eller överdrivna medan de inslag som pyr av manshat är osynliggjorda. I USA finns det studier som visar på att den amerikanska kulturen döljer manshat, eller misandry, vilket feministerna envist förnekar.⁴⁷⁸ Geoff Dench⁴⁷⁹ går till och med så långt att han påstår att patriarkatet är en strategi för kvinnor att bli försörjda av sina män vilket är samma sak som en värdereducering av mannen från människa till robot.

⁴⁷⁴ Brownmiller, Susan: *Våldtäkt*, PAN/Norstedts, 1977

⁴⁷⁵ French, Marilyn: *Det eviga kriget mot kvinnan*, Natur och kultur, 1992

⁴⁷⁶ Kvinnobulletinen nr. 2, 1995

⁴⁷⁷ Ex: Holmberg, Carin: *Det kallas manshat - En bok om feminism*, Anamma, 1996, Vänsterpartiet, Yvonne Hirdman

⁴⁷⁸ Nathanson, Paul., Young, K. Katherine: *Spreading misandry - The Teaching of Contempt for Men in Popular Culture*, Montreal, Quebec, Canada: McGill-Queen's University Press, 2001

⁴⁷⁹ Dench, Geoff: *Transforming men - Changing patterns of dependency and dominance in gender relations*, Transaction Publishers, 1996

En reflektion över feminismens historiesyn

Den ursprungliga betydelsen av patriarkatet är stamfader⁴⁸⁰ vilket kan värderas som ett förtryck eller som en trygghet. Den definition som feminismen utgår ifrån är att män är överordnade kvinnor vilket har ett visst samband med den ursprungliga definitionen. Exakt vad som menas med orden ”män” och ”kvinnor” är något diffust. Vissa feminister definierar ”män” som gruppen män och ”kvinnor” som gruppen kvinnor medan andra feminister använder den alternativa definitionen där ”män” utgörs av vissa män, några män, många män, de flesta män. Exakt vilka dessa män och kvinnor är framgår sällan. Det kan i princip handla om att 1 % av alla män har makt över 99 % av alla män och alla kvinnor. Men det kan även betyda att alla män är överordnade alla kvinnor. ”Vissa män” skvallrar om en mer nyanserad bild av verkligheten där 51 – 100 % av alla män är överordnade 51 – 100 % av alla kvinnor. De som utgår från gruppen män bör dock utgå från att alla män är överordnade alla kvinnor. Annars använder man språket på ett slarvigt och konstigt sätt. Eller också är detta en feministisk strategi för att skapa uppmärksamhet utan ansvar genom att skylla ifrån sig med att man inte menar alla män utan bara vissa män.

En alternativ teori är att män har en genomsnittligt högre makt än kvinnor. Det kan då betyda att det finns en kvinna som är mäktigast i världen men att kvinnor ändå i genomsnitt har mindre makt än män. Det kan också betyda att det finns kvinnor som har makt, men att män, hur lågt de än sjunker på samhällsstegen, alltid har en kvinna att se ned på. Den manliga eliten, även kallad patriarkerna, är de som styr patriarkatet genom lagar, normer, attityder och praxis. Patriarkerna tillåter män på lägre nivåer att köpa kvinnors kroppar genom sexualitet, äktenskap, pornografi och prostitution mm. På det sättet kan patriarkerna behålla sin makt. Män får fördelar för att bevara systemet intakt. När en grupp har fördelar är det alltid någon annan grupp som missgynnas. Denna grupp är alltid kvinnorna.

Patriarkatet kan även definieras positivt genom att feminister definierar feminismen på följande sätt: feminismen strävar efter kvinnors jämställdhet med män. Denna definition utgår från samma förutsättningar som definitionen av patriarkatet, dvs. att män har makt och kvinnor är diskriminerade. Oavsett vilka definitioner man väljer är patriarkatet ett otydligt och abstrakt begrepp. Man utgår från en maktstruktur utan att dela upp strukturen i sina beståndsdelar. Hur värderar feministerna männens makt i förhållande till kvinnornas makt? Vilka problem har män som grupp respektive kvinnor som grupp? Kan man jämföra dessa två grupper genom att mäta de strukturella orättvisorna? Om inte, kan man då anklaga män för att förtrycka kvinnor? Var är bevisen? Borde inte män vara oskyldiga till motsatsen är bevisad? Så fungerar i alla fall vårt rättssystem.

Hur patriarkatet har uppstått är det inte många feminister som försöker förklara. Troligen beror det på att de inte har någon aning om hur ett patriarkat skulle kunna uppstå. I stället för att gå in på sådana svåra bitar utgår man helt enkelt från att vi lever i ett patriarkat, utan att ens försöka bevisa denna premis. Ett ypperligt exempel på detta är Yvonne Hirdman⁴⁸¹.

Om vi ska tro bibelns skapelseberättelse skapade Gud Adam först som en avbild av sig själv. När Adam kände sig ensam skapade Gud Eva av Adams revben. Eva blev en avbild av Adam, alltså enbart indirekt en avbild av Gud. Antagligen är det därför som många uppfattar Gud som en man när han i själva verket är en ande som logiskt sett borde vara könlös. Utgår man från denna berättelse är det inte så svårt att förstå att ett patriarkat uppstår. Dock behöver inte detta leda till ett kvinnoförtryck. Även om det står i bibeln att mannen är kvinnans överhuvud och att kvinnan ska tåga i församlingen behöver inte det betyda ett förtryck utan det kan betyda en uppdelning. Män har ansvaret för det offentliga och kvinnan för det privata.

⁴⁸⁰ Prismas nya uppslagsbok, Rabén Prisma, 1995 och bibeln

⁴⁸¹ Ohlsson, Lena., Grinups S. Berit: *Jämställdhetskunskap*, Grinups, S. Berit: Försök att förklara ojämsställdheten

Varför man skulle värdera det privata som mindre värt har jag svårt att förstå. Dessutom står det i bibeln att mannen inte får behandla kvinnan hur som helst utan mannen måste behandla henne med respekt. Men trots att den positiva utvecklingen är möjlig ser jag också att den negativa utvecklingen är möjlig. Men är religionen verkligen samma sak som verkligheten? Kan man sätta likhetstecken mellan bibeln och människors attityder? Jag tror varken på Gud eller bibeln så för mig verkar denna teori osannolik.⁴⁸²

Om vi ska köpa likhetsfeministernas antaganden om att män och kvinnor föds lika då borde män och kvinnor ha startat vid en och samma startpunkt i vårt ursprung. Det betyder att vi antingen började samarbeta och dela upp arbetet eller att vi började konkurrera med varandra. Om vi samarbetade delade vi upp arbetet godtyckligt eftersom det inte finns några fördelar av att män jagar eller plogar jorden eftersom det antingen inte existerar några skillnader i muskelstyrka eller att muskelstyrkan inte har någon betydelse för vem som ska ploga och vem som ska amma barnen. Om män och kvinnor började konkurrera skulle den starkaste parten ha vunnit. Den utvecklingen skulle leda till att den starkaste överlever och att den hierarki som uppstår efter ett könskrig förs över till nästa generation precis som en monarki. Kvinnor har då antagligen försökt överta makten men misslyckats. Detta låter konstigt eftersom män och kvinnor är så lika och då borde kvinnor ha tagit över makten åtminstone vid något tillfälle. Om detta perspektiv är sanningen då kan vi inte beskylla män och kvinnor för att vara där de är. Jag kan ju inte rå för att mina förfäder konkurrerade ut kvinnorna. Jag kan ju ge ifrån mig den makt jag ärvt men vem har rätt att begära det av mig? Jag har förvärvat makten på ett hederligt sätt och inte gjort något ont. Kvinnorna får väl konkurrera ut mig då! Om vi i stället går på samarbetsteorin så blir det mer ett förhandlingsspel där jag gärna går med på att låta kvinnor få mer makt bara jag slipper riskera mitt liv för att försvara kvinnan. Vid en förhandling krävs det ett givande och ett tagande, man kan alltså inte enbart begära fördelar och rättigheter utan man måste även ta på sig skyldigheter.

Ett annat perspektiv är att utgå från könsrollsförsvarens (särartsfeministernas och biologisternas) förutsättningar att män och kvinnor föds olika. De flesta anser att män och kvinnor är lika mycket värda trots att de är olika. Detta har man i dagens kollektivist- och homogensamhälle svårt att förstå. De som anser att män och kvinnor föds olika samt med olika värden skapar direkt ett patriarkat där män är bättre lämpade att göra det mesta. Kvinnor är veka och värdelösa vilket gör att de kommer att bli andra klassens medborgare. Detta är det inte många som i dagens samhälle tror på. En annan teori är att män och kvinnor är olika men lika mycket värda. Ur den synvinkeln lämpar sig en samarbetsteori ännu bättre än i likhetsfeminismens verklighetsbeskrivning. Om män och kvinnor är bra på olika saker kommer det att leda till komparativa fördelar och därmed en högre välfärd ifall män och kvinnor specialiserar sig på vissa uppgifter. Även särartssynen kan leda till konkurrens som gör att män vinner på grund av att de har andra egenskaper som lämpar sig bättre än kvinnornas egenskaper. Låter inte detta mer troligt än när konkurrensscenariot utspelar sig i likhetsfeminismens värld? Ett ytterligare scenario är att mannen är ond och älskar att våldta både jord och kvinnor. Simone de Beauvoir har ju en teori om att män och kvinnor var jämställda innan mannen började ploga jorden⁴⁸³. Detta scenario är ju det troligaste scenariot ifall man är en patriarkatsteoretiker. Män föds till att bli svin eller väljer att bli svin. Alla män är potentiella våldtäktsmän, det finns en liten kärna i varje man som vid rätt kontext och vid rätt tillfälle förvandlar en ytligt sett hederlig man till en farlig våldtäktsman.

Som ni nog redan vet intar jag en position mellan särartsfundamentalisterna och likhetsfundamentalisterna men står kanske likhetsfundamentalisterna något närmare. Jag

⁴⁸² Jehovas vittnen: *Finns det en skapare som bryr sig om oss?*, Watch tower bible and tract society of Pennsylvania, 1998 och Nya världens översättning av den Heliga skrift, 1992

⁴⁸³ Beauvoir, de, Simone: *Det andra könet*, Pan, 1949

förespråkar samarbetsteorin eftersom den verkar mest trolig i en värld där resurserna inte är obegränsade. Jag tror också på utvecklingen och på välfärdssamhället som har lett till att vi inte behöver dela upp uppgifterna mellan könen. Vi kan skapa ett fritt och mångfaldigt samhälle som inte moraliserar över individens val.

Att som många feminister strunta i att förklara hur patriarkatet har uppstått är inte hederligt. Ett samhälle uppstår inte i ett vakuum. Mänskligheten nollställs inte efter varje ny generation utan varje generation påverkas av den tidigare generationen.

Vägen till allmän rösträtt

Vägen till den allmänna rösträtten har varit lång och de demokratiska rättigheterna har utvecklats stegvist. I början av 1700-talet hade vi en ståndsriksdag där representationen byggde på de fyra tillhörigheterna; adel, präster, borgare och bönder. Det gemensamma för alla dessa stånd var att de stod för en minoritet av den totala befolkningen. Därmed hade de flesta människor ingen representation i riksdagen. Människor var på den tiden indelade i grupper som hölls isär genom särskilda lagar, s.k. privilegier. De som stod utanför ståndssamhället var politiskt omyndiga. I slutet av 1700-talet och i början av 1800-talet fick de liberala idéerna en större betydelse vilket ledde till att ståndssamhället successivt urholkades. Vid 1866 års representationsreform ersattes fyrståndsr riksdagen med en tvåkammarriksdag. Det var då klassamhället växte fram där alla hade samma rättigheter och skyldigheter men där ekonomiska och sociala faktorer delade in människor i olika grupper.

Under 1800-talet och 1900-talet utvecklades det politiska systemet, sakta men säkert, till en parlamentarisk demokrati. Efter tvåkammarriksdagens införande hade 5,5 % av befolkningen och 21 % av alla myndiga män rösträtt vid andrakammarvalet. De som hade möjlighet att få rösträtt var män som var minst 21 år och som uppfyllde vissa kriterier. Dessa kriterier handlade om att myndiga män måste uppnå en viss inkomst och en viss förmögenhet för att erhålla rösträtt. I första kammaren hade alla män och kvinnor som uppnått en viss minimiinkomst rösträtt. Men den rösträtten var indirekt (via landstingen eller via stadsfullmäktige) och graderad. De båda kamrarna var likställda med varandra och ett lagförslag kunde inte klubbas igenom utan att båda kamrarna godkände förslaget. Dock hade första kammaren vetorätt i grundlagsfrågor.

År 1907 antogs en rösträttsreform som fick laga kraft 1909. Denna reform gav alla män rösträtt till andra kammaren. Graderingsskalan till första kammaren begränsades till en 40-gradig skala. Dubbelt utskyldstreck och värnpliktsstreck infördes. Det betyder att de röstberättigade var tvungna att betala skatt och genomföra värnplikt för att erhålla rösträtt. Dessa krav kan ju förvisso verka rimliga, men i praktiken uteslöt det många arbetare som på grund av arbetslöshet, strejk, lockout (arbetsgivarens stridsmedel) eller sjukdom inte kunde betala sin skatt. På den tiden betalades skatten ett år efter inkomståret vilket kunde leda till att man inte hade möjlighet att betala sin skatt då man hellre lade sina pengar på mat än på skatt. Till saken hör också att arbetslöshetsförsäkringen inte infördes förrän 1933.

Med tanke på att värnpliktsstreck krävdes för rösträtt fick män rättigheten rösträtt genom skyldigheten värnplikt. Många, främst socialister, hade till och med börjat tala om ”ett gevär, en röst”⁴⁸⁴. Samtidigt hade första kammaren, som dominerades av förmögna män, kvar sin vetorätt i grundlagsfrågor. Därmed var den allmänna rösträtten för män något begränsad. År 1911 hölls det första valet där alla män hade rösträtt. Kvinnor fick rösträtt till andra kammaren 1919. Då slopades även den 40-gradiga skalan vid kommunala val, dvs. indirekt till första kammaren. Reformen medförde också att kravet på betald skatt i valet till andra

⁴⁸⁴ Makt så klart: *Historik Sverige - Sveriges kvinnor får rösträtt*, <http://www.jamstalldhet.nu>, 2002-11-09

kammaren slopades. Våljarkåren var 1911 19 % av den totala befolkningen och 54 % 1921. Med andra ord fick män allmän rösträtt 10 år före kvinnorna. Men och andra sidan fick även män rösträtt 1919-1921 då kravet på betald skatt och andra demokratiska begränsningar slopades.⁴⁸⁵

Samma sak gäller andra kvinnliga rättigheter som inte kom långt efter att även män fick rättigheter. Ett exempel på det är när näringsfriheten infördes.

Detta visar också på att tanken om rättigheter och skyldigheter i balans är mer sannolik än att män medvetet eller omedvetet har förtryckt kvinnor genom hela historien. Värnpliktstreck och krav på inkomster och i vissa fall allmänbildning (John Stuart Mill⁴⁸⁶) tyder på att människor inte enbart delar ut rättigheter utan även kräver motprestationer. Att kräva av sina röstberättigade medborgare att de är allmänbildade borde vara en självklarhet. I dagens samhälle är det fullt att ställa krav och detta har smittat av sig på feministernas offerideologi.

Patriarkatsteorin och judekonspirationsteorin

Ersätt kategorin män i patriarkatet med judarna och kvinnorna med arierna samt byt namn på patriarkatet till judekonspirationsteorin så har du nazismen. Judarna hade enligt nazisterna ingått en internationell konspiration och i smyg tagit över alla statliga institutioner och alla stora företag. Judarna förtryckte arierna och övriga folkslag på ett strukturellt sätt. Allt var judarnas fel! Hur gick det efter Hitlers maktövertagande? Många av de som röstade på nazismen ansåg nog inte att judarna skulle gasas ihjäl. Men nu blev ju det resultatet. Varför? Säkert en kombination av många faktorer såsom ekonomiska och politiska förutsättningar samt populistiska teorier. En dylik teori såsom judekonspirationen kan väldigt lätt spåra ur. Samma sak kan hända med patriarkatet, även om jag tror att de flesta feminister inte är onda människor. Men räcker det inte med en ond människa för att idéer såsom patriarkatet ska bli farligt?

Var drar man gränsen? Hur långt får man gå med sina påståenden? Att förbjuda dylika teorier är nog inte rätt väg att gå. Det är som att lägga locket på en kokande kastrull. Däremot måste vi alla lära oss att tänka kritiskt och självständigt. Vi måste vara restriktiva när vi drar dylika slutsatser. Vad är bevisen? Hur säkra är dessa bevis?

Vad är skillnaden mellan nazismens och feminismens teorier? Feministerna strävar efter jämställdhet. Vad hade nazisterna svarat? – Vi strävar efter rättvisa och upprättelse! Just det, upprättelse! Jämställdhet för feminister är ju inget annat än kvinnans upprättelse.

Har jag gått för långt i mina liknelser?

Det är möjligt! Men att feminister inte fattar att patriarkatsteorin skrämmer bort många är för mig väldigt konstigt. Att slänga ur sig påståenden om strukturellt förtryck utan att ha några egentliga bevis är populism och fascism. Och att dessutom straffa dagens män för vad män gjorde på 1600-talet är för mig helt otänkbart. Hur kan en demokratiskt sinnad människa göra det?

Judarna hade alltså ingått en konspiration och tagit över hela samhället genom kapitalismen, kommunismen och media osv. Med andra ord talade nazisten om ett strukturellt förtryck. Om jag hade kritiserat nazisterna, tiden före det ödesdigra valet 1932, med att säga att detta sätt att dela upp människor i olika kategorier samt att dela in dessa grupper i förtryckare och förtryckta inte är särskilt humant, då hade de säkert svarat:- Ja, men om det är så då? Det säger väl allt. Nu tror jag dock inte att feministerna är elaka människor såsom nazisterna var. Men retoriken och metoderna är väldigt likartade. Det är resultatet av

⁴⁸⁵ Norborg, Lars-Arne: *Sveriges historia under 1800- och 1900-talen*, Almqvist & Wiksell, fjärde upplagan, 1993

⁴⁸⁶ Malnes, Raino., Midgaard, Knut: *De politiska idéernas historia*, Studentlitteratur, 1994

feminismen som jag motarbetar. Om feministerna vill se resultat borde de överge sin totalitära teori, patriarkatsteorin, och fokusera på enbart könsroller, dvs. genusvetenskap. Genusperspektivet fyller en viktig funktion i vårt samhälle, men bara så länge det inte blir det allenarådande perspektivet.

Men om feministerna skulle följa min strategi, då självdör ju feminismen. Men det kan väl inte vara ett värde i sig att upprätthålla feminismen? Det som borde spela roll är den gemensamma visionen som många människor har om jämställdhet. Varför riskera jämställdheten för prestigens skull? När någon slänger ur sig en massa snedvridna och populistiska anklagelser samt häver ur sig en massa osäkra och bisarra feministbevis hur har man då tänkt sig skapa en konstruktiv debatt? Jag har själv märkt att jag reflexmässigt säger nej till allt som feministerna påstår. Detta är fel, det är samma sak som att dansa efter feministernas pipor. Vad man bör göra är att utgå från det som man tycker är rätt och sedan kritisera feministerna utifrån det. Varför vill feministerna försvåra för människor att föra en konstruktiv debatt?

Jag vill slutligen påtala att risken med dylika jämförelser är att man relativiserar onda ideologier som nazismen. Jag är dock medveten om denna risk men vill betona att man inte ska använda olika måttstockar för olika ideologier. Samma måttstock måste givetvis gälla alla ideologier. En ideologi som pekar ut judar som syndabockar är en ond ideologi. Samma sak måste sägas om den ideologi som pekar ut män som syndabockar. Därmed har jag inte påstått att feminismen kommer att gå så långt att de gasar ihjäl män. Det jag säger är att de teoretiska grunderna överensstämmer mellan ideologierna. Det betyder inte att feminismen är beredda att gå lika långt som nazismen. Undantag finns. Valerie Solanas och hennes medlöpare tvekar inte en sekund att få döda män. Men dessa är som tur är i minoritet. Vid ett val mellan nazism och feminism väljer jag, som jag tidigare skrivit, utan att tveka feminismen.

Varför inte helt enkelt erkänna att det inte finns några hållbara bevis för att patriarkatet existerar? Hur ska feminister någonsin kunna identifiera samt värdera alla strukturella orättvisor mot män respektive kvinnor? Så länge man inte gör det är det enbart populism att tala om patriarkatet. Män ska inte betraktas som skyldiga förrän detta har bevisats! Är detta för mycket begärt?

Patriarkatsekvationen

Då patriarkatet är en så allvarlig anklagelse tycker jag att det krävs mycket bevis för att föra fram patriarkatsteorin. Som hjälp för detta lanserar jag patriarkatsekvationen:

$$(Mäns\ relevanta\ problem\ 1 * Vikten) + (Mäns\ relevanta\ problem\ 2 * Vikten) + (Mäns\ relevanta\ problem\ 3 * Vikten) + (Mäns\ relevanta\ problem\ 4 * Vikten) + (Mäns\ relevanta\ problem\ 5 * Vikten) \dots < (Kvinnors\ relevanta\ problem\ 1 * Vikten) + (Kvinnors\ relevanta\ problem\ 2 * Vikten) + (Kvinnors\ relevanta\ problem\ 3 * Vikten) + (Kvinnors\ relevanta\ problem\ 4 * Vikten) + (Kvinnors\ relevanta\ problem\ 5 * Vikten) \dots$$

Man kan även byta ut relevanta problem mot makt och vanmakt:

$$(Mäns\ makt\ 1 * Vikten) + (Mäns\ makt\ 2 * Vikten) - (Mäns\ vanmakt\ 1 * Vikten) - (Mäns\ vanmakt\ 2 * Vikten) \dots < (Kvinnors\ makt\ 1 * Vikten) + (Kvinnors\ makt\ 2 * Vikten) - (Kvinnors\ vanmakt\ 1 * Vikten) - (Kvinnors\ vanmakt\ 2 * Vikten) \dots$$

Är det realistiskt att kunna fylla dessa ekvationer? Hur identifierar vi alla faktorer och hur värderar vi varje faktor? Om det inte är realistiskt att lösa denna ekvation, hur kan man då

vara så säker på att vi lever i ett patriarkat? Bör vi inte kräva högre krav på bevisföringen än dagens diffusa och abstrakta bevisföring? Män bör vara oskyldiga ända tills motsatsen är bevisad och än är inte patriarkatets existens bevisad.

Lustigt nog förespråkar den värsta konspirationsteoretikern Maria-Pia Boëthius att denna princip ska gälla, men jag antar att det enbart är intressant när det passar Boëthius syften. När media och partikamrater har varit för elaka mot Gudrun Schyman efter att hon helt oskyldigt har försökt fuska med skatten anser Boëthius att Schyman inte bör avgå förrän hon är fälld för skattefusk. Hon hänvisar till den 11:e artikeln i FN-stadgan som lyder så här: "Envar, som blivit anklagad för straffbar gärning, har rätt att betraktas som oskyldig, till dess hans skuld blivit lagligen fastställd vid offentlig rättegång." Exakt Boëthius, bra att du förde denna princip på tal. Hur vore det om du kunde använda dig av samma princip när du talar om män? Förvisso glömmet Boëthius att politik inte är synonymt med juridik så därför kan man avsätta en politiker trots att hon inte har gjort sig skyldig till ett lagbrott. Det räcker med att hon har varit oetisk för att hon ska behöva avgå. Konspirationsteorier är inte heller renodlad juridik, men till skillnad från Schyman innehar inte män som kollektiv något förtroendeuppdrag som legitimerar en sådan behandling av män. Möjligtvis av enstaka män, men inte av kollektivet män. Dessutom är det nog en fördel att vara kvinna i Gudruns fall eftersom en Gunnar Schyman⁴⁸⁷ inte skulle kunna gråta ut i tv och därmed vinna lite sympati på grund av sin könsroll. Lars Ohly försöker slänga på lite bränsle genom att beskylla pressen för att beskriva de kvinnliga kandidaterna med negativa ord, exempelvis Ulla Hoffmann som för gammal, Ingrid Burman som färglös och Camilla Sköld Jansson som dåligt påläst. Medan Jonas Sjöstedt och Lars Ohly beskrivs som karismatiska, kunniga och trevliga.⁴⁸⁸ Men tänk om det är sant då? Allt behöver inte handla om kvinnoförtryck? Det kan finnas sakliga orsaker till att man beskriver folk så där. Som ett exempel beskrivs Bo Lundgren som torr och färglös men inte skriker han sexism för det. Dessutom har Schyman, helt obegripligt, beskrivits som karismatisk och kunnig.

Vidare förbannar Boëthius massmedia för att döma människor på förhand. Där har hon i och för sig en poäng, men hon beskriver det felaktigt som en könsfråga. Det intressanta är att hennes anklagelser mot alla män inte räknas in. Det ironiska är att Boëthius egna artiklar som publiceras i just de tidningar som Boëthius kritiserar stinker av mansförakt och anklagelser mot alla män. Även där struntar massmedia i den 11:e artikeln i FN-stadgan och publicerar Boëthius skrönor och konspirationsteorier.⁴⁸⁹

Det är just denna rättsprincip som Sveriges rättssystem utgår ifrån. Alla är oskyldiga ända tills motsatsen är bevisad, inte tvärtom. Alltså är det feministerna som har bevisbördan eftersom det är de som står för anklagelserna. Är inte denna princip en rätt så trygg och säker grund för ett demokratiskt rättssamhälle att stå på? Jag tycker det. Denna princip borde även gälla på andra områden än på rättsområdet. Särskilt då politiska och ideologiska teorier har ett klart samband med hur rättsområdet är beskaffad. Detta samband illustreras tydligt med de samband som många feminister för fram om att rättssäkerheten för män ska försämrats för att våldtagna kvinnor inte ska vara rädda för att anmäla brott⁴⁹⁰. Visst är det ett bra mål att underlätta våldtagna kvinnors möjligheter att anmäla våldtäkter, men det får aldrig gå ut över rättssäkerheten.

Hur är det med feministernas bevisning angående patriarkatets existens då? Jodå, feministerna har hittat ett antal fiktiva och verkliga strukturella orättvisor som riktar sig mot kvinnor. Dock ignorerar de möjligheten att män kan utsättas för strukturella orättvisor. Ta värnplikten som ett exempel, där har vi egentligen en strukturell orättvisa mot män. Men hur

⁴⁸⁷ Guillou, Jan: *Gunnar Schyman hade fallit än hårdare*, aftonbladet, 2003-02-03

⁴⁸⁸ Carlbom, Mats: *Ohly förnekar ränksmideri mot Sjöstedt*, DN

⁴⁸⁹ Boëthius, Maria-Pia: *Schyman borde suttit kvar*, Göteborgsposten, debatt, 2003-01-27

⁴⁹⁰ Schyman, Gudrun: *Patriarkatet härskar i domstolarna*, Aftonbladet, 2003-04-17 (Ett exempel av många)

går jämställdhetsdebatten i dag? Jo, det är en strukturell orättvisa mot kvinnor. ”Kvinnorna har varit utestängda från värnplikten, nu är det dags att männens sista högborg att krossas”⁴⁹¹. Allt för att bevisa patriarkatets existens! Skulle denna bevisning hålla i en rättegång?

Bevis för patriarkatsteorin

Att det finns en minoritet av män som sitter på höga poster i politiken och i näringslivet kan aldrig vara ett bevis för patriarkatet. Att det finns en minoritet som våldtar kvinnor kan inte heller vara ett bevis för patriarkatets existens. Hur kan jag ta ansvar för hur andra män beter sig? Trots att män, enligt patriarkatsteorin, är överordnade kvinnor anser vissa feminister paradoxalt nog att även män har problem och att de inte kan leva sina liv som de själva önskar på grund av samhällets strukturer. Hur är då männen överordnade kvinnorna? Hur kan man tro på patriarkatets existens samtidigt som man tror att även män har kollektiva problem? Det finns två lösningar på detta problem. 1. Feministerna är inkonsekventa. 2. Feministerna ser ned på mäns problem.

Vissa feminister anser att man även bör hjälpa män på samma sätt som man bör hjälpa kvinnor. Men varför ska man hjälpa en grupp som är överordnad? Ska samhället lägga ned resurser på att hjälpa överklassen? Varför ska man göra det? Maria Wetterstrand skriver så här: ”Ett samhälle där människor kan göra fria livsval skulle också leda till att många män valde andra vägar i livet än i dag. Jag är övertygad om att det finns män som i dag väljer oönskade karriärer på grund av att det främjas av deras könsnorm. De väljer att prioritera pengar, status och makt framför mer sociala värden som kanske skulle göra vissa av dem lyckligare. Den man som aktivt väljer att bryta mot normen blir minst lika motarbetad som en kvinna som försöker bryta mot den kvinnliga könsnormen.”⁴⁹² Det är jättebra och fint skrivet, men hur kan hon påstå sig vara feminist? En feminist tror på patriarkatet. Men om män och kvinnor stöter på lika hårt motstånd är det väl knappast ett förtryck mot kvinnor.

Om det finns ett strukturellt förtryck mot kvinnor kan det inte finnas några mansproblem som kan mäta sig med kvinnornas eftersom det då per definition inte är något strukturellt förtryck mot kvinnor. Om feminister syftar på att könsrollerna hämmar männens och kvinnornas rörelsefrihet så är det en annan sak än att säga att det finns ett strukturellt förtryck. Med hjälp av könsrollsproblematiseringar kan man komma fram till att vi har ett ojämnt och inskränkt samhälle. Låt oss säga att gruppen kvinnor har tio relevanta orättvisor i vårt samhälle varav varje orättvisa är av samma vikt. Om vi då säger att gruppen män har fem relevanta problem, då kan vi slå fast att gruppen kvinnor är mer orättvist behandlade. Med andra ord har vi ett ojämnt samhälle. Men det kan aldrig vara ett patriarkat eftersom det då inte är så att män är överordnade kvinnor. För om det vore så då skulle alla kvinnor ha det sämre än den man som har det sämst! Icke så troligt! Ett patriarkat förutsätter att det enbart finns kvinnor som har relevanta problem. Då kvinnor har 10 relevanta problem och män har 0 relevanta problem, då har vi ett patriarkat. Åtminstone om vi ska gå efter bokstavstolkningen.

Ett alternativt sätt att se på patriarkatet är att likställa det med ett ojämnt samhälle där man räknar ut att kvinnor har det sämre än män. Men hur bevisar man det? Hur värderar man mäns och kvinnors problem? Och hur skiljer man renodlade kvinnoproblem från individrelaterade problem och andra problem som beror på andra faktorer än kön? Hur får man ihop patriarkatet? Och vad är poängen? Varför inte helt enkelt erkänna att båda könen är orättvist behandlade i vissa sammanhang? Varför inte helt enkelt fokusera på individen?

⁴⁹¹ Svensson, Malin: Centerpartiets Ungdomsförbund

⁴⁹² Wetterstrand, Maria: *Feministiskt parti inget för mig*, Nyhetsbrev rörpost, 2003-11-06, <http://www.mp.se/mariawetterstrand>

En fråga som jag kontinuerligt återkommer till (även i denna bok) och som aldrig fått något svar på är vilka dessa män är. Män i allmänhet är ett väldigt abstrakt begrepp. Om man inte vet vilka dessa män är hur ska man då kunna bättra sig som man? Hur ska jag kunna veta att jag är en av dessa män som upprätthåller patriarkatet? Jo, genom att jag inte tycker som feministerna tycker! Detta är det enda kriterium som finns för att jag inte är det undantag som bekräftar regeln. Att först påstå att det inte är enskilda män som är ansvariga och sedan påstå att systemet upprätthålls av män i allmänhet begår man ett fult debattknep. Man tar inte ansvar för vad man påstår. Genom att påstå att män i allmänhet är förtryckare slipper man ta ansvar i varje enskilt fall. Då kan feministen lugnt och säkert säga att du är ett undantag som bekräftar regeln. Jag tycker detta är fegt och ynkligt!

Löner och arbetsförhållanden i ett genusperspektiv

Exempel på verkliga strukturella skillnader, som om de stämde vore orättvisa, är att kvinnor har lägre löner än män. Den siffra man oftast tar upp i dessa sammanhang är 20 - 25 %⁴⁹³. Det låter ju väldigt mycket eller hur? Om det vore så att löneskillnaderna mellan män och kvinnor inom samma yrkeskategori, med samma arbetsgivare inom den privata sektorn vore 20 % - 25 %, då skulle vi ju ha ett bevis för att vi lever i ett patriarkat. Jag skulle nog erkänna det i alla fall. Men nu är det ju inte så. Den egentliga skillnaden ligger på 0,7 - 2 %⁴⁹⁴. Inte mycket att hänga upp i julgranen! 2 % som kan härledas till könet? Denna skillnad kan också förklaras av andra faktorer såsom att kvinnor begär lägre ingångslöner än vad män gör vilket får långsiktiga konsekvenser och att arbetsgivare möter större risker att anställa kvinnor eftersom de kan kosta mer vid eventuella graviditeter än vad män gör. Detta handlar inte om att förtrycka, det handlar om rationella val. Trots det är det en orättvisa, men det är inget bevis för patriarkatets existens. Om vi vill lösa detta problem ska vi fokusera på andra faktorer såsom skillnader (eller orättvisor) mellan offentlig och privat sektor, ökade möjligheter för barnfamiljer att hitta sin egen lösning (därmed ökar sannolikheten för att även män är hemma med sina barn), att förbättra kvinnors förhandlingsteknik så att deras ingångslöner blir högre osv. Att enbart utgå från ett könsperspektiv löser inte problemen. Könsperspektivet eller genusperspektivet måste kompletteras med andra perspektiv för att bli användbart. Om man går efter SCB:s statistik 1995-2002⁴⁹⁵ visar det sig att skillnaden som värst ligger mellan 8 och 10 %. Då har man gjort en standardavvägning, alltså tagit hänsyn till faktorer som ålder, utbildning, arbetstid, skillnader mellan privat och offentlig sektor samt olika yrkesgrupper. Dock tar man ingen hänsyn till vilka arbetsgivare man har, vilken position man har och på vilka geografiska platser man arbetar samt vilka erfarenheter man har. Det tas heller ingen hänsyn till arbetets svårighetsgrad. Förutom dessa faktorer spelar de faktorer som jag tidigare redovisat en stor roll. SCB utgår från alltför grova yrkesindelningar. När man jämför yrkena mer detaljerat förklaras löneskillnaderna till stor del av sakliga faktorer. Claes-Håkan Gustafson som är arbetsmarknadsanalytiker på SCB erkänner till och med att han inte har en aning om hur stor ”diskrimineringen” är och vad dessa 8 % löneskillnader består av⁴⁹⁶.

Den statistiska metoden som ger dessa siffror bygger på att man kan jämföra två yrken och därefter slå fast att de är identiskt lika. Det finns inga jobb som är exakt lika och det finns ingen som kan värdera kompetens på ett objektiva sätt. Det är företagen själva som avgör vad

⁴⁹³ <http://www.vansterpartiet.se>

⁴⁹⁴ Meyersson Milgrom, M. Eva., Petersen, Trond., Snartland, Vemund: *Equal Pay for Equal Work? Evidence from Sweden and a comparison with Norway and the U.S.*, 2001

⁴⁹⁵ SCB: *På tal om kvinnor och män – lathund om jämställdhet*, 2004., SCB – Lön: *De tio vanligaste yrkesgrupperna 2000*

⁴⁹⁶ Rognerud, Kainz, Knut: *Kvinnor diskrimineras mest i privata sektorn*, DN, 2004-09-10

som är kompetens och inte någon genusvetare. Möjligtvis kan man ge det svenska domstolsväsendet mandat att avgöra vad som är skäliga löneskillnader från fall till fall.

En ytterligare aspekt är att män i allmänhet är bättre förhandlare än kvinnor. En studie av Stephanie Sjöberg från Jusek visar att nytexaminerade kvinnor begär lägre ingångslöner än vad män gör inom den privata sektorn⁴⁹⁷. Den som får en låg ingångslön får väldigt svårt att komma ifatt, därför blir det extra viktigt att förbättra kvinnors förhandlingstekniker. En studie visar, inte särskilt oväntat, att fördelningen av chefsjobb har en stor betydelse för löneutvecklingen senare i arbetslivet. Då fler män får chefspositioner har män en fördel i konkurrensen. Men vad man då glömmer är att det inte existerar några bevis för att män fick chefsjobbet på något annat sätt än på sina meriter. Löneutvecklingen inom samma yrkesgrupp kan också påverkas beroende på inriktning. Ett exempel är att kvinnor oftast väljer kemiteknik som främst ger jobb inom läkemedelsindustrin där lönen oftast är lägre än inom yrken där datatekniken står i centrum.⁴⁹⁸ Då är det väl bara för kvinnor att välja datateknik i stället för kemiteknik då? Det är bättre att kvinnor själva tar tag i sin situation i stället för att skylla allt på samhället.

Diskriminering av kvinnor kan, enligt Eva M. Milgrom Meyersson, vara av tre sorter 1. fördelningsdiskriminering, 2. olika lön men likvärdigt arbete samt 3. värderande diskriminering.⁴⁹⁹ Fördelningsdiskriminering handlar om att arbetsgivare delar upp kvinnor och män i olika yrken som skiljer sig i lönenivåer. Detta har Eva M. Milgrom Meyersson motbevisat i sina undersökningar. Det är främst på utbudssidan, dvs. kvinnor som söker jobb, som avgör vilka arbeten de har. Kvinnor väljer andra utbildningar än män och får därför olika arbeten. Den andra diskrimineringsformen handlar om att jämföra löner mellan män och kvinnor med samma yrken, vilket jag anser är den enda diskriminering som finns att tala om. Dock har Eva M. Milgrom Meyersson visat att skillnaderna inte är så stora. Ju mer specificerat en yrkeskategori är, desto mindre blir löneskillnaderna. Enligt Eva M. Milgrom Meyersson är löneskillnaderna hos privata tjänstemän 0,7 -1,7 %. Arbetsgivarverket visar att löneskillnaderna för statsanställda ligger mellan 1 och 2 %. Arbetsgivarverket menar att indelningar i svårighetsgrader är svårt att göra vilket betyder att en ännu större del av löneskillnaderna mellan könen kan förklaras av svårighetsgraden. Den största förklaringen till löneskillnader är nämligen skillnader i svårighetsgrader. 5 – 6 % av löneskillnaderna förklaras av yrkesvalet, dvs. att kvinnor väljer vissa yrken och män andra. På tredje plats kommer arbetstidens längd. Andra förklaringar är arbetsresultat och kompetensnivå. Slutligen visar statistiken enbart löneskillnader som är oförklarliga vilket inte är samma sak som lönediskriminering.⁵⁰⁰ Om man jämför mäns och kvinnors lönenivåer inom yrket bilmekaniker är skillnaderna större än när man tar hänsyn till ålder, utbildning, arbetstider, deltid- eller heltidsarbete samt produktivitet. Jag tycker att jämförelserna ska göras på en så låg nivå som möjligt eftersom slagordet ”lika lön för lika arbete”⁵⁰¹ enbart kan tas på allvar då man jämför två likvärdiga arbeten. Ju bredare definitioner på yrkeskategorier desto mindre trovärdighet får undersökningen. Det är viktigt att inte jämföra äpplen och päron utan

⁴⁹⁷ Jusek: *Början på löneklyftan - män begär och får högre ingångslöner*, Personal & Ledarskap Nr 1, 2003-01-30, <http://www.jusek.se>

⁴⁹⁸ Tenfält, Torbjörn: *Ingångslöner lägre för kvinnor*, 2003-02-17

⁴⁹⁹ Meyersson, Milgrom, M. Eva., Petersen, Trond., Snartland, Vemund: *Equal Pay for Equal Work? Evidence from Sweden and a comparison with Norway and the U.S.*, 2001 och Lundgren, Anna: *Utvecklingen av löneskillnaderna mellan kvinnor och män i staten år 2000 – 2002*, Arbetsgivarverket, Enheten för ekonomi, statistik och arbetslivsfrågor, DNR: 306-0373-ESA-70, 2003-06-23

⁵⁰⁰ Lundgren, Anna: *Utvecklingen av löneskillnaderna mellan kvinnor och män i staten år 2000 – 2002*, Arbetsgivarverket, Enheten för ekonomi, statistik och arbetslivsfrågor, DNR: 306-0373-ESA-70, 2003-06-23

⁵⁰¹ Boëthius, Maria-Pia., Witt-Brattström, Ebba., Stark, Agneta., m.fl.: *Kvinnors lilla lista*, Norstedts, 1994

verkligen jämföra kompetensen och arbetsuppgifterna.⁵⁰² Därmed är det viktigt med en diskrimineringslag som ger individer rätt att pröva sina fall i en rättegång.

Den tredje diskrimineringsformen handlar främst om skillnader mellan privat och offentlig sektor där offentlig sektor domineras av kvinnor och där privat sektor domineras av män.^{503 504} Som jag nämnt tidigare kan man genom att jämföra kategorin kvinnoyrken med kategorin mansyrken utan att ta hänsyn till kompetens, arbetsgivare och marknadsform mm. identifiera en skillnad på 20 – 25 %. Enligt SCB tjänar kvinnor enbart 82 % av mäns löner⁵⁰⁵. Men hur seriös är en sådan jämförelse? Det räcker med att se Aftonbladets bluffkampanj⁵⁰⁶ för att förstå vad det handlar om. Det Aftonbladet glömmer är att titta på SCB:s standardvägda siffror, dvs. att hänsyn tas till gruppen kvinnors och mäns olika ålder, utbildning, arbetstid, olika sektorer och yrkesgrupper. Tar man hänsyn till detta blir siffran i stället 92 %.⁵⁰⁷ Men Aftonbladet kräver ändå att kvinnor inte ska tjäna bara 82 % av männens löner. Man kan väl inte tycka att det är orättvist att män som jobbar heltid tjänar mer än kvinnor som jobbar deltid osv. Om kvinnor tjänar mindre än män kanske det beror på något annat än att män är monster.

Det kan till exempel vara så att om de flesta kvinnor väljer att jobba inom den offentliga sektorn (vilket är ett frivilligt val eftersom ingen tvingar någon till en viss utbildning) så kommer de att tjäna mindre än de som jobbar inom privat sektor av den enkla anledningen att de som jobbar inom privat sektor har fler alternativ att välja mellan. Den som har fler alternativ att välja på har ett starkare förhandlingsläge. Så denna diskriminering godkänner inte jag som diskriminering mot kvinnor eftersom lönen inte är låg på grund av att kvinnor väljer ett visst yrke utan lönen är låg på grund av att konkurrens saknas. Om man tillåter privata alternativ slipper vi detta problem eftersom fackförbunden inom dessa områden blir starkare. Kommunal har dock ett exempel på ett argument mot mitt resonemang. Det har visat att sig att 15 % av deras medlemmar, dvs. män, tjänar bättre än kvinnor i genomsnitt. Alltså borde det inte handla om val av arbetsgivare. Men då man tar en närmare titt på vilka yrken som berörs ser man att män oftare har yrken där det finns konkurrens från privat sektor. Av den anledningen hålls lönerna uppe. Men även då man har konkurrens kan man aldrig räkna med att sjukvård kommer att uppnå samma lönenivåer som industrin av den enkla anledningen att sjukvård bygger på en annan verksamhetslogik. Det går inte att få lika hög tillväxt inom sjukvården (även om det genom strukturella förändringar går att förbättra sjukvårdens tillväxt⁵⁰⁸) som inom industrin. Dessutom är det felaktigt att ställa de två branscherna mot varandra eftersom industrin och andra privata sektorer finansierar sjukvården. Kommunals motargument har även motsagts av sina egna medlemmar. Brandmännen som är lika lågavlönade som många kvinnoyrken fick ingen större lönelöft än andra yrkesutövare såsom vård och omsorg efter strejken 2003. Brandmännen har, precis som många kvinnoyrken, ingen konkurrens från privata alternativ. Till skillnad från de flesta kvinnoyrken kommer aldrig brandmän att få en tillfredsställande konkurrens eftersom privata alternativ inte är särskilt realistiska.

⁵⁰² Meyersson Milgrom, M. Eva., Petersen, Trond., Snartland, Vemund: *Equal Pay for Equal Work? Evidence from Sweden and a comparison with Norway and the U.S.*, 2001

⁵⁰³ SCB: *Anställda i åldern 20-64 år efter anknytning till arbetsmarknaden - 1987-2001*, Arbetskraftsundersökningarna, <http://www.scb.se>

⁵⁰⁴ SCB: *Högskolexaminerade kvinnor och män arbetade lika mycket*, Pressmeddelande, 2000-12-20, Nr 2000:335

⁵⁰⁵ SCB: *På tal om kvinnor och män – Lathund om jämställdhet*, 2002, Kvinnornas lön i procent av männens efter sektor 1992–2000, Lönestatistik, Medlingsinstitutet och SCB

⁵⁰⁶ Gunne, Monica., Mellin, Lena: *82 % är inte nog*, Aftonbladet-Kvinna, 2003-03-03

⁵⁰⁷ SCB: *På tal om kvinnor och män – Lathund om jämställdhet*, 2002, Kvinnornas lön i procent av männens efter sektor 1992–2000, Lönestatistik, Medlingsinstitutet och SCB

⁵⁰⁸ Ekelund, Mats: *Vårdsektorn kan bli en tillväxtbransch*, Svensk tidskrift, nr.2 2003

I en jämförelse mellan Sverige, Norge och USA ser man att USA har högre straff för lönediskriminering (dvs. olika lön för likvärdigt arbete). Detta borde även införas i Sverige i kombination med att lönediskrimineringsmål bör tas upp i de allmänna domstolarna i stället för i specialdomstolar (arbetsdomstolen) där särintressen styr alltför mycket. Löneskillnader mellan män och kvinnor har länge antagits gå hand i hand med löneskillnaderna totalt sett. Av de tre länderna är löneskillnaderna i Norge minst före skatt medan löneskillnaderna i Sverige är minst i disponibel inkomst (dvs. efter skatt mm.). Men i USA sjönk löneskillnaderna mellan män och kvinnor då de totala löneskillnaderna ökade på 1980-talet. Detta berodde på att kvinnorna förbättrade sina positioner och fick därmed högre löner. Det har även visat sig att löneskillnaderna mellan män och kvinnor är störst inom samma yrkeskategorier i USA medan löneskillnaderna mellan män och kvinnor i Sverige är störst inom olika sektorer.⁵⁰⁹ Det finns vissa indikationer på att de totala löneskillnaderna påverkar kvinnors motivation att göra karriär eftersom kostnaden för att göra karriär är oförändrad medan belöningen för att göra karriär i USA är högre än i Sverige och i Norge. En annan aspekt är barnomsorgen som sänker kostnaderna för kvinnor att göra karriär.⁵¹⁰

JÄMO pläderar för en användning av arbetsvärdering där stress, arbetsmiljö, utbildning mm. utgör kriterier för vad som är ett likvärdigt arbete.⁵¹¹ JÄMO:s syn på arbetet har stöd i jämställdhetslagen: ”Ett arbete är att betrakta som likvärdigt med ett annat arbete om det utifrån en sammantagen bedömning av de krav arbetet ställer samt dess natur kan anses ha lika värde som det andra arbetet. Bedömningen av de krav arbetet ställer skall göras med beaktande av kriterier såsom kunskap och färdigheter, ansvar och ansträngning. Vid bedömningen av arbetets natur skall särskilt arbetsförhållandena beaktas. Lag (2000:773)”.⁵¹² Det finns fyra huvudkriterier som man ska ta hänsyn till vid en arbetsvärdering; 1. kunskaper och färdigheter, 2. ansvar, 3. ansträngning samt 4. arbetsförhållanden.⁵¹³ Den skillnad som inte kan förklaras med hjälp av dessa fyra kriterier är könsdiskriminering.⁵¹⁴ Tanken bygger på föreställningen att arbetsvärdet beror på arbetsinsatsen och inte på arbetsresultatet. Hela tankesättet påminner om Marx´ syn på arbetsvärdet. Det äkta värdet på en produkt är det arbete som har lagts ned i produkten.⁵¹⁵ Filosofin bakom arbetsvärderingsprincipen kanske fungerade inom statliga verk, men på den dynamiska och effektiva marknaden är dessa idéer enbart nonsens. Dessutom kostar en arbetsvärdering mycket pengar, enligt Telia kräver processen för ett Teliabolag med 1 000 anställda mellan ett och två år för att bli klar.⁵¹⁶ Dessa pengar skulle kunna satsas på något mer viktigt, såsom forskning och utveckling eller någon annan investering. Allting har en alternativkostnad och ingen vinner, förutom de som investerat i feminismens totalitarism, på byråkrati och meningslösa utredningar i statligt ledband. Dessutom tar man inte någon hänsyn till individens prestationer utan man utgår från att alla människor som har samma arbete ska ha exakt samma lön.

En tredje aspekt som JÄMO inte tar någon hänsyn till är att olika arbetsgivare har olika ekonomiska situationer.⁵¹⁷ Den underliggande uppfattningen i dessa arbetsvärderingar är att löner är en rättighet och inte en ersättning för utfört arbete. Denna marxistiska syn på lönesättningen har inte ifrågasatts särskilt mycket av pressen. De enda som har kritiserat

⁵⁰⁹ Meyersson Milgrom, M. Eva., Petersen, Trond., Snartland, Vemund: *Equal Pay for Equal Work? Evidence from Sweden and a comparison with Norway and the U.S.*, 2001

⁵¹⁰ Meyersson, Milgrom, M. Eva., Petersen, Trond: *Is there a glass ceiling for women in Sweden, 1970 – 1990? A panel analysis of lifecycle and cohort effects*, 2001

⁵¹¹ Jämo: *Tema blad – arbetsvärdering*, Lönelots, juni 2000, <http://www.jamobud.se>

⁵¹² 2 § Jämställdhetslag (1991:433)

⁵¹³ Jämställdhetsombudsmannen: *Förändringarna i jämställdhetslagen*, januari 2001, www.jamobud.se

⁵¹⁴ Jämo: *Temablod – Löneskillnader*, Lönelots, augusti, 2000, www.jamobud.se

⁵¹⁵ Gill, T. Richard: *Den moderna nationalekonomin*, Aldus/Bonniers, 1976

⁵¹⁶ Myrén, Karin: *Telia startar jakt på orättvisa kvinnolöner*, ComputerSweden, 2002-03-20

⁵¹⁷ Söderqvist, Marie: *Lönediskriminering - en myt på modet*, 2000-10-17, <http://www.mediainstitutet.se/>

uppfattningen att kvinnor drabbas av lönediskriminering är SAF (nu svensk näringsliv), men dessa uttalanden tolkas enbart som partsinlagor medan det JämO häver ur sig tolkas som opartiska och objektiva fakta. Detta trots att den statistik som man hänvisar till är opålitlig samt feltolkade. Exempel på det är att kvinnors löner enbart utgör 83 % av mäns löner skulle vara ett bevis för lönediskriminering. Ett annat exempel är en TCO-köpt SIFO-undersökning där mer än en miljon svenskar påstår att de själva eller någon annan har blivit lönediskriminerade. Har vi börjat anamma den feministiska logiken fullt ut? Den logik som går ut på att om kvinnor säger en sak så är det så. Säger en kvinna att hon blivit våldtagen, då har hon blivit det och då behövs det ingen rättssäkerhet för den misstänkta gärningsmannen. Säger en kvinna att hon är lönediskriminerad, då är hon det och då spelar det ingen roll vad arbetsgivaren eller någon neutral studie säger. Detta är ännu ett exempel på hur den feministiska statsideologin resulterar i onyanserade debatter.⁵¹⁸ Vissa är till och med så cyniska att de erkänner att arbetsvärderingar inte är objektiva, men pläderar för sådana värderingar ändå.⁵¹⁹

Visst kan det vara bra om fackförbunden ägnar sig åt dylika värderingar för att skapa argument till kollektiva och individuella löneförhandlingar men att kräva att företagen ska slösa tid och pengar på meningslösa arbetsvärderingar är omoraliskt. Det är förövrigt konstigt att man ger studier som bygger på slaskhinkslogiken så stor betydelse. Med slaskhinkslogiken syftar jag på ekonomiska formler där man identifierar ett antal poster såsom utbildning, ålder, kunskap mm. Efter att ha gjort detta uppfinner man ett X, en slaskhink, en kategori för diverse allehanda, en kategori övrigt. Bara för att man inte har kunnat förklara denna slaskhink, dvs. en löneskillnad som inte går att förklara, drar man slutsatsen att det är diskriminering när det i själva verket kan betyda vad som helst.

Det skulle även vara intressant att veta vad som händer i fall en manlig kontorist jämför sin lön med mannens genomsnittliga lön eller medianlön och finner att han tjänar för lite. Har han då rätt att begära högre lön så att han har lika hög lön som ”män” har? Eller är detta enbart förbehållet kvinnor? Om alla män och kvinnor börjar ägna sig åt arbetsvärdering efter något statligt eller fackligt direktiv då kommer vi ju införa ett centrallönesystem där alla kontorister med ett visst ansvar, arbetsförhållande mm. har exakt samma lön. Hur påverkar detta lagen om utbud och efterfrågan? Kan marknaden skapa den välfärd vi behöver genom att slå ut lagen om utbud och efterfrågan?

Fackförbunden HTF, ST och SKTF uppmärksammade att privata pensionsförsäkringar betalar ut mindre pengar per månad till kvinnor än till män. Anledningen till det är att kvinnor lever längre än män, vilket gör att de får betalt under en längre period än vad män får. Detta kallar fackförbunden för orättvisa och kräver en mer könsneutral pensionsförsäkring, som om detta vore möjligt. En könsneutral pensionsförsäkring är individuell, den tar hänsyn till ett antal kriterier såsom rökare – icke-rökare, kvinna – man, arbetsförhållanden inom vissa yrken mm. Detta är det mest rättvisa systemet. Att låta män betala för att kvinnor ska få lika mycket i månaden och därmed få ut mer än vad män får totalt sett är inte könsneutralt. Det kan tyckas mer rättvist, med tanke på att kvinnor generellt väljer låglöneyrken samt att många kvinnor varit hemma en längre period och därmed förlorat pensionspoäng. Men det är långt ifrån könsneutralt eftersom en grupp får betala för den andra gruppen. De privata försäkringarna är egentligen mer rättvisa, sedan kan politiker och fackliga ombud tycka vad de vill, privata försäkringar ägnar sig inte åt statlig välgörenhetspolitik, de idkar affärsverksamhet. Det rättvisa är inte att ge kvinnor mer statlig pension, det rättvisa är att ge män och kvinnor mindre statlig pension till förmån för mer privat pensionssparande. Staten ska enbart erbjuda en grundtrygghet, en grundpension, som är lika för alla.

⁵¹⁸ Söderqvist, Marie: *Lönediskriminering - en myt på modet*, 2000-10-17, <http://www.mediainstitutet.se/>

⁵¹⁹ Jämo: *Tema blad – arbetsvärdering*, Lönelots, juni 2000, <http://www.jamombud.se>

Det striden handlar om är statistik samt om män och kvinnor är relevanta faktorer att ta hänsyn till. Då känns det lite underligt att insatta fackpampar påstår följande: ”Att dela upp kvinnor och män på detta sätt är ett fördomsfullt sätt att behandla nästan en miljon försäkringstagare på.” Fördomar? Jag antar att även lönestatistik uppdelad på män och kvinnor är fördomar. Man kan ha olika åsikter om de privata pensionsbolagen har agerat rätt men att kalla det fördomar är enbart löjligt. Att göra det till en jämställdhetsgrej är om möjligt ännu värre.⁵²⁰

Kommunals strejk

Kommunals strejk syftade till att höja kommunals medlemmars löner i allmänhet och kvinnors i synnerhet. De prioriteringar som gjordes när avtal slöts, som givetvis var enbart arbetsgivarens, gav sjuksköterskor mest, medan övriga yrkesgrupper strejkade förgäves, till och med förlorade på avtalet. En fördel är att kommunal lyckades höja lägstalönerna, vilket borde vara det viktigaste, dock hade man kunnat satsa mer på de mest lågavlönade. Manligt dominerande arbeten som brandmän, som riskerar sina liv, fick inte mycket. Många är till och med så missnöjda att de hotar med att gå ur kommunal. Så mycket för patriarkatets fördelar.

Kommunal inser inte att de låga lönerna beror på att stat och kommun har monopol på många verksamheter. De låga lönerna beror inte på att de är kvinnor utan på vårdsektorns natur. Att en manlig skolvaktmästare tjänar 16 300 kr. i månaden efter 25 år i yrket beror främst på att skolor till största delen är kommunala (92-95 %⁵²¹). Vissa ser läraryrket som ett bevis mot detta argument eftersom lönen och statusen sjönk ju fler kvinnor som sökte sig till läraryrket.⁵²² Att statusen sjönk kan ju bero på att människor blivit bättre utbildade vilket gör att en lärars status inte är lika mycket imponerande. Dessutom sjunker både status och lön ju fler människor som söker sig till läraryrket om nu inte efterfrågan på lärare ökar i samma takt som utbudet.

Den viktigaste frågan för en feminist vore att stödja kommunal eftersom lönerna är, tillsammans med skatterna, den viktigaste frågan för kvinnans självständighet. Men i stället för att öppet visa sitt stöd till Kommunal ägnar man sig åt petitesser såsom Big Brother-Linda eller spetsfundigheter såsom frågan om kvinnor i själva verket är ett kön eller ett genus. Kvinnor av kött och blod är mindre intressant, särskilt om kvinnorna är invandrare.⁵²³

Vissa kritiserar kommunal för att de är ansvarslösa när de kräver högre löner. Men Kommunal har visat att löneökningar inte behöver betyda så mycket för kommunernas budgetar. Det finns tre metoder att få fram pengarna som behövs; 1. Höjd skatt. Detta alternativ är för mig helt otänkbart eftersom skattetrycket redan nu är en av världens högsta. 2. Prioritera om utgifterna i kommunen. Det nästbästa. 3. Staten slutar lura kommuner på pengar för att staten ska klara sina budgetrestriktioner (mina värderande ord).⁵²⁴ Det bästa alternativet. Pengarna för detta ska tas från utgiftsområden såsom propagandautgifter, bidrag, subventioner, kultur mm. Den andra kritiken berör samhällsekonomin. Risken med för höga löner är inflationen. Om alla fackförbund kräver lika mycket i löneökning kommer reallöneökningen att bli marginell eftersom inflationen äter upp löneökningen. Men ansvaret för detta ligger inte på Kommunal utan på de andra fackförbunden. Vissa gör detta till en

⁵²⁰ Eriksson, Holger., Camhede, Annette., Efraimsson, Inger: *925 000 kvinnor diskrimineras av försäkringsbolagen*, Dagens Nyheter, 2000-10-30

⁵²¹ Bergsmark, Bengt: *Höjd lön kan betala sig själv*, Kommunalarbetaren Nr. 6, 2003

⁵²² Mavi, Devrim, JE: *Fajten fortsätter*, Kommunalarbetaren, nr.12, 2003

⁵²³ Ledare: *Ekande tyst från feministerna*, Kommunalarbetaren, nr. 11, 2003

⁵²⁴ Bergsmark, Bengt: *Höjd lön kan betala sig själv*, Kommunalarbetaren, nr. 6, 2003

feministgrej och påstår att man kritiserar kraven bara för att de är kvinnor. Detta är inget annat än skitsnack eftersom det är ett standardargument hos arbetsgivare och många ekonomer.

De ursäkter som feminister och genusvetare för fram för sin tystnad under strejken är patetiska och icke-trovärdiga. Agnetha Stark gnäller över att hon jobbar 18 timmar om dagen. Då kanske det börjar bli dags att lugna ned sig lite samt omprioritera livsvalen. Vad kan vara så viktigt att det, för feministen, är viktigare än höjda kvinnolöner? Att räkna ut hur farligt ekonomi och EMU är för kvinnor? Yvonne Hirdman påpekar att hon är forskare (tveksamt) och ingen politiker (också tveksamt). Alltså kan hon inte offentligt stödja Kommunals strejk. Det är väl alldeles för konkret för en abstrakt genusteoretiker som hon. Dessutom är hon 60 år så det är inte upp till henne att skita ned sina fingrar. Budkavlen går, påpassligt, vidare till de yngre feministerna. (Du vet de där yngre feministerna som huserar på våra stora och ”seriösa” tidningar och som levererar intressanta analyser om amningens onaturlighet och andra privata problem). Kristina Hultman (journalist) skjuter över ansvaret på Kommunal eftersom feminismen inte är en institution (tveksamt). Enskilda feminister kan inte prioritera på egen hand och komma fram till vad som är viktigt utan en stark ledare. Klart att det är lika viktigt att diskutera genusperformativitet som höjda kvinnolöner. Som tur är kan man lita på Maria-Pia Boëthius. Även om hon är en extrem manshatare har hon alltid valt sina diskussionsämnen med omsorg. Hennes prioriteringar är att förhindra våldtäkter och höja kvinnolöner inte att införa genusanarki.⁵²⁵

Elitens sammansättning

En annan feministisk fråga handlar om varför eliten främst består av män. Många feminister och genusvetare hänvisar då till begreppet glastaket. Detta begrepp syftar på att kvinnor utifrån lagstiftning och principprogram har möjlighet att göra karriär samt inta höga positioner i samhället. Men i praktiken finns osynliga hinder som gör att kvinnor slår huvudet i taket när de försöker komma vidare från en viss nivå. Enligt Meyersson existerar det ett glastak eftersom det bevisligen finns väldigt få kvinnor på höga positioner. Dock är hon skeptisk till om det verkligen handlar om diskriminering från arbetsgivarens sida. Det är viktigt att skilja mellan arbetsgivarens ansvar och arbetarens ansvar. Men om det är arbetarens ansvar är det givetvis inget glastak! De förklaringar som finns till varför det är så få kvinnor bland eliten är många. En förklaring är att män vill bevara sin maktposition och känner sig därmed hotade av kvinnors framfart. Det är så klart den feministiska förklaringen. En annan är fördomar om att män är bättre på ledarskap, samarbete samt arbeta i lag mm. En tredje förklaring kan handla om ren psykologi. Män rekryterar män eftersom män (och kvinnor) föredrar att arbeta med andra män (eller kvinnor).⁵²⁶ Jag är tveksam till om rekryteringen verkligen går till på detta sätt. Den troligaste förklaringen är nog att män väljer män eftersom det finns en begränsad pool att välja ifrån. De som läste på KTH och Handels för 30 år sedan var män, det är de män som i dag har ett stort samhällsinflytande. En annan indikation som tyder på att män inte rekryterar män på grund av fördomar och psykologi är att 50 % av alla högt uppsatta män har fruar som är högt uppsatta chefer. Detta tyder ju på att de män som tar beslut om rekryteringar vet om att kvinnor kan vara väldigt kompetenta. Detta tar man inte upp i dagspressen eftersom det strider mot dagens politiska korrekthet. Det man i stället för fram, med hänvisning till

⁵²⁵ DM: *Feminister! Varför är ni så tysta om strejken?*, Kommunalarbetaren, nr.11, 2003

⁵²⁶ Meyersson, Milgrom, M. Eva., Petersen, Trond: *Is there a glass ceiling for women in Sweden, 1970 – 1990? A panel analysis of lifecycle and cohort effects*, 2001

kvinnomaktutredningen, är att 25 % av manliga chefer har fruar som är hemmafruar.⁵²⁷ Är inte detta ett medvetet ge en onyanserad bild av verkligheten?

De förklaringar som jag beskrivit ovan har det gemensamma att de utgår från att svaret till glastaket ligger på efterfrågesidan. De förklaringar som finns på utbudssidan utgår från att arbetsgivarna inte kan rå för att det är flest män som innehar höga poster inom näringslivet och inom den offentliga sektorn. Glastaket (?) kan bero på att kvinnor inte satsar på utbildning i samma utsträckning som män, vilket kvinnor gör, om inte mer än män. En annan förklaring är att män och kvinnor väljer olika utbildningar vilket oftast är fallet. Andra förklaringar är att kvinnor sätter familjen framför karriären eller arbetar deltid för att få mer tid över för hemmet eller för att kvinnor inte har möjlighet att få en heltidstjänst. Eftersom kvinnor främst jobbar inom offentlig sektor kan det vara svårt att få heltidstjänster då den offentliga sektorn är den sektor som politiker kan spara in på. Det är ju givetvis svårt att spara på de manliga verksamheterna eftersom dessa främst är privata. Staten kan ju knappast lägga ned Volvo när statens ekonomi inte går ihop utan det är så klart vård- och omsorgsykten som får stryka på foten (även om man skulle kunna dra ned på kultur, bidrag, informationskampanjer mm.). Av den anledningen blir det ännu viktigare att tillåta privata alternativ inom vård och omsorg. Dessutom är det viktigt att man inte spelar bort skattebetalarnas pengar på ett hazardspel vid namn offentlig sektor såsom Vänsterpartiet vill göra. För att garantera kvinnors standard måste staten hålla utgiftstak samt hålla budgeten i balans eftersom ekonomisk lek i dag kan leda till en ekonomisk katastrof imorgon.

När arbetsgivare ska anställa personal är de beroende av hur många som har rätt utbildning samt hur många som är intresserade av att söka ett visst jobb. Finns det inte tillräckligt med kvinnor med en viss utbildning finns det inte mycket att göra för en arbetsgivare. Att införa kvotering som utgår från hur många kvinnor som finns i hela Sverige blir snedvridet eftersom andelen kvinnor bland de sökande kanske inte avspeglar samhället i övrigt. Om man ska införa kvotering borde ju andelen kvinnor bland de sökande vara utgångspunkten och inget annat. Man kan väl inte tvinga kvinnor att läsa vissa ämnen bara för att få en jämn fördelning, dvs. kvantitativ jämställdhet? Mellan 1975 och 1980 gick det elva män på varje kvinna som tog civilingenjörsexamen. Inte så konstigt då att kvinnor är underrepresenterade inom många yrken. Kvinnors representation bland eliten beror, enligt Meyersson, främst på utbildning, ålder, erfarenheter, arbetstid, heltid eller deltid, typ av industri och arbetsgivare. Utbildning är redan färdigbehandlad. Kvinnor har tidigare varit diskriminerade, eller ointresserade, av att utbilda sig till vissa yrken. Detta lever kvar ännu i dag eftersom eliten oftast plockar sina efterträdare bland äldre personer med erfarenheter. Om man tittar på medelåldern bland män i eliten och jämför det med medelåldern bland kvinnor ser man att kvinnor är yngre än män. Det kan tyda på att yngre kvinnor är bättre utbildade än äldre kvinnor. Intressant är då att yngre kvinnor utgör 25 % i ledande positioner⁵²⁸. En annan aspekt är att ju högre upp någon kommer i hierarkin desto fler timmar arbetar man⁵²⁹. Om någon arbetar deltid kan det vara svårt att få höga positioner i samhället.⁵³⁰

En ytterligare aspekt är att en större andel kvinnor sitter på toppositioner i USA än i Sverige, 46 % mot 31 %.^{531 532} Antagligen beror det på att den sociala rörligheten är större i

⁵²⁷ Hadley-Kamptz, Isobel: *Väl mätt men fel tänkt - kvinnomaktutredningen ser inte individerna*, Timbro rapport 3/98

⁵²⁸ Popova, Hakelius, Susanna: *Elitfeministerna*, Albert Bonniers Förlag AB, 2004

⁵²⁹ Förutom Eva M. Milgrom Meyersson: Resolvia: *Medlemsundersökning – Akademikerförbundet SSR & svensk Chefsförening*, Rapport, april – maj 2003

⁵³⁰ Meyersson, Milgrom, M. Eva., Petersen, Trond: *Is there a glass ceiling for women in Sweden, 1970 – 1990? A panel analysis of lifecycle and cohort effects*, 2001

⁵³¹ Kalmteg, Lina: *Jämställd riksdag men inte jämställt samhälle*, Svenska dagbladet, 2002-09-19

⁵³² Leijonhufvud, Jonas: *Kvinnliga chefer en bristvara i Sverige*, 2004-08-06 (Human development report 2004, s. 221-223)

USA och att det finns inkomstskillnader som gör att fler kvinnor motiveras att satsa på sin karriär. En annan förklaring är att offerideologin är mindre utspridd i USA, om man nu bortser från Jesse Jackson rörelsen som lett till offermentalitet bland ”black americans” som inte gör något åt sin situation⁵³³. Det är i det perspektivet som det är så svårt att förstå Winbergs hot om lagstiftad kvotering ifall svenska styrelser inte uppnår 25 % kvinnorepresentation. Vore det inte bättre att införa mer marknadsekonomi såsom i USA? Förvisso är den kvinnliga representationen i svenska statliga bolag 30 % vilket bör vara godkänt, medan näringslivet enbart har cirka 9 procent⁵³⁴ vilket kan förbrylla något. Det ligger i företagens intresse att få fram kompetenta kvinnor och de företag som inte lyckas kommer antagligen att få det svårt i framtiden. En rätt så självklar förklaring är att kvinnor är dominerande inom offentlig sektor och därmed är det lättare för en kvinna att få en hög position då män inte i lika stor utsträckning konkurrerar om dessa positioner. Men detta betyder inte att kvotering är lösningen, snarare en förstärkning av problemet. När det gäller chefspositioner är den offentliga sektorn någorlunda jämställd med 53 % kvinnor. Dock borde väl andelen kvinnor vara större med tanke på att det är mest kvinnor som jobbar inom den offentliga sektorn. Men nu handlar ju chefspositioner inte om kön utan om kompetens. Totalt i båda sektorerna står kvinnliga chefer för 23 % av chefsbesättningarna.⁵³⁵ År 2001 var samma siffra i Sverige 17 % samtidigt som motsvarande siffra i USA var 43 %⁵³⁶.

TCO anser att barnafödandet är det som hindrar kvinnor i karriären. Fyra av tio kvinnor tror att deras möjligheter på arbetsmarknaden påverkas negativt av att skaffa barn medan en av tjugo män tror detsamma. Detta tas som intäkt för att vi lever ett socialt normsystem där kvinnor ska sköta barnen och män ska försörja familjen. Det kan ju inte helt enkelt vara så att biologin har försett kvinnan med ett yttre tecken när graviditeten är ett faktum. Visst kan vissa män ha ölmagar, men de flesta kan se skillnad på graviditet och en ölmage.

TCO spekulerar i den troliga teorin att kvinnors bättre betyg inte hunnit visa sig i karriären än på grund av att ungdomars etablering på arbetsmarknaden sker i allt högre åldrar. En biologisk förklaring som TCO bör få fan för hos statsfeministerna är följande: ”För allt fler unga kvinnor krockar etableringsfasen i arbetslivet med familjebildning eftersom även barnafödandet skjuts längre upp i åldrarna. Bara något år efter att högskoleutbildningen är avslutad och kvinnorna kommit in på sitt första jobb ringer den biologiska klockan – dags för barn! Så följer graviditet och sedan föräldraledighet som tas ut till 84 procent av kvinnorna. Och sen är det snart dags för ett syskon. Det är inte konstigt att unga män får ett försprång i karriären!” Vadå en biologisk klocka? Den existerar väl inte? Det är mäns förtryck, allena, som tvingar kvinnor att skaffa barn och vara hemma med barnen. Det sistnämnda köper även TCO, men de gör misstaget att utgå från biologiska förklaringar. Det måste bli bakläxa hos Schyman. Personligen drar jag slutsatsen att kvinnor väljer att skaffa barn och vara hemma med sina barn. Så enkelt var det avklarat.

Något som tyder på denna enkla slutsats är att hälften av de tillfrågade i samma studie skulle tacka nej till ett chefsjobb. Motsvarande för män är en tredjedel. Den politiskt korrekta slutsatsen är patriarkatet. Men den troligaste förklaringen är att dessa kvinnor värderar andra saker högre än karriären. Det visar sig också genom att kvinnor oftast väljer chefsjobb som personalchef och informationschef medan män väljer economichef och verksamhetsledning.

⁵³³ Erixon, Dick: *Medborgarrättsrörelse i kris*, <http://www.erixon.com>, 2004-12-12

⁵³⁴ Sundén, Maria., Wahlberg, Maria: *Bolagsledningarna fylls av allt fler män*, Svenska dagbladet, 2004-01-12

⁵³⁵ SCB: *Chefer efter sektor 2000*, Lönestatistik och Medlingsinstitutet

⁵³⁶ Young, Cathy: *The mommy tax – Is motherhood a boon or a burden for women today?*, Reason magazine, 2001-06, <http://www.reason.com>

Detta har också betydelse i karriären. När det gäller hur män och kvinnor uppfattar problemet att få ihop livspusslet är skillnaderna mellan könen små vilket tyder på samarbetsteorin.⁵³⁷

Jan Wallander, f.d. VD på Handelsbanken har berättat om hur hans erfarenheter visar att många kompetenta män har fått stå tillbaka för mindre kompetenta kvinnor för att få en högre kvinnorepresentation. Jämos svar blev, som vanligt i feministkretsar, att Jan Wallander inte är tillräckligt insatt. Jan Wallander är förbluffande okunnig som före detta VD. Vad vet han? Bättre då att lyssna på staten som vet bäst vad som är bra och inte är bra för företagen. Jämo förklarar pedagogiskt att den manliga normen gör att kvinnor missgynnas, givetvis utan att presentera några bevis. Wallander svarar att viljan och möjligheterna mellan män och kvinnor har skilts åt och att detta har gjort att urvalet bland kvinnor är sämre än bland män. Jämo replikerade med ett dräpande argument: ”De kvalificerade kvinnorna finns där redan nu. Men de hålls ute eftersom män kvoterar in män.” Argumenteringen ligger på ”jag har rätt du har fel eftersom jag har rätt”-nivå.⁵³⁸

Som en liten utvikning vill jag betona att JÄMO, när det gäller diskriminering vid tillsättning av tjänster, intar en hycklande hållning som godkänner ROKS rätt att vara en kvinnlig arbetsplats på grund av ideologiska skäl⁵³⁹ medan svenska kyrkan inte har motsvarande rätt av ideologiska skäl. En annan intressant sak är att feminister gärna lägger sig i verksamheter där män är dominerande, men när universitet såsom Luleå universitet återinför flickskolor uteblir protesterna.⁵⁴⁰

Jag kan förstås hålla med om att tillsättningen av styrelser är lite väl stelbent där många ledamöter är proffsledamöter som ingår i fler än en styrelse. Detta medför ju att poolen av kandidater begränsas och att perspektiven blir lite väl snäva inom det privata näringslivet. Därför kan ett förslag om nomineringskommittéer som lagts fram av aktiespararna⁵⁴¹ vara en bra metod för att uppnå ökad representation för kvinnor. Anledningen till det är att nomineringskommittén ska utses av bolagsstämman och därmed försvaras aktieägarnas intressen gentemot den mer initierade styrelsen som är mer benägen att välja sina vänner än de som aktieägarna anser är mest kompetenta. En annan viktig reform är att skilja staten och storföretagen åt. I flera decennier har staten och storföretagen gått hand i hand och minskat möjligheterna för fri konkurrens och dynamisk entreprenörskap. Inte konstigt att svenskt näringsliv är stelbent jämfört med det amerikanska.

Vidare är män i majoritet inom de vanligaste rekryteringsbaserna affärsområdeschef, divisionschef eller regionchef. Studier visar också att många kvinnor saknar de kontaktnät som män har. Det handlar ju inte om diskriminering utan om spelets regler. Kvinnor får rätta sig efter spelets regler och bygga upp nätverk. Vill man ha ett annat samhälle får man plädера för det men risken är stor att det slutar med något särartsfeministiskt tjafs. Det finns många män som saknar nätverk och kontakter, tror du att dem får några toppjobb? Knappast! Men vad ska dem skylla på?⁵⁴² Att företagare hellre väljer att befordra män som de känner än kvinnor de inte känner är mänskligt och absolut ingen diskriminering. En arbetsgivare har rätt att anställa vem han/hon vill. Det är ju arbetsgivaren som tar riskerna med affärsverksamheten och ingen är så dum att han/hon anställer en man eller en kvinna som är minst kompetent (totalt sett). Dessutom har TCO visat att många kvinnor skulle tacka nej till ett chefsjobb⁵⁴³.

⁵³⁷ Wallberg, Anna Karin: *Livspussel och ledarskap – en rapport om varför så få kvinnor blir chefer*, TCO nr.8/03, 2003-11-04, <http://www.tco.se>

⁵³⁸ Ylinenpää, Niklas: ”*Det är männen som prioriteras*”, Aftonbladet, 2003-02-17

⁵³⁹ Wachenfeldt, Von, Ireen: ”*Sköna maj, välkommen...*”, *sjunger vi i visan*, maj 2003, <http://www.roks.se>

⁵⁴⁰ Luleå universitet: *Datateknisk ingång - för tjejer*, 80 poäng,

<http://ugglan.adm.luth.se/Program.asp?programkod=DAKOM>

⁵⁴¹ Örtengren, John: *Därför behöver vi nomineringskommittéer*, Aktiespararen, nr. 10, 2003

⁵⁴² Strandberg, Lina: *Männens nätverk hindrar kvinnor*, DN-ekonomi, 2004-01-15

⁵⁴³ Hagman, Karin., Sjöström, Britta: *Varannan kvinna nobbar chefsjobb*, TCO, Pressmeddelande 2004-01-15, <http://www.tco.se>

Slutsatsen är givetvis politiskt korrekt och utgår från att människor inte kan tänka själva och lägga upp sina liv på egen hand.

Många feminister försöker också vinna enkla poäng genom att peka på kvinnors misslyckanden i politiken. Exempel på dessa är Mona Sahlin och Gudrun Schyman. De menar att om de vore män skulle de aldrig ha behövt avgå. Detta är ju ett väldigt riskfritt påstående eftersom ingen kan bevisa motsatsen, men då det är dessa feminister som kommer med anklagelsen borde det vara dessa debattörers ansvar att leverera bevis för att män slipper undan lättare än kvinnor. Vissa av dessa debattörer brukar peka på Björn Rosengren och Jan O. Karlsson och jämför deras förhållanden med Mona Sahlins och Gudrun Schymans. Men till skillnad från Gudrun Schyman har dessa två herrar inte brutit mot lagen utan de har begått oetiska handlingar. Precis som Björn Rosengren fick sitta kvar på fina poster fick Mona Sahlin det. Vissa kanske tycker att Mona Sahlin fick mer skit än Björn Rosengren men Mona Sahlin var faktiskt statsministerkandidat och av en sådan ställer man oftast högre krav. Höga förväntningar leder till stora besvikelser när förväntningarna inte uppnås. Om det nu verkligen var så att Sahlin blev hårdare dömd är svårt att avgöra eftersom båda fick mycket skit i massmedia. Men den stora skillnaden mellan dessa två personer är att Mona Sahlin upprepade sina oetiska handlingar. Jan O. Karlsson bör vi inte ens nämna eftersom han hade fått godkänt av Göran Persson. Han hade inte ens försökt mygla utan redovisade öppet sina ersättningar. En annan faktor som spelar in är Mona Sahlins uppkäftiga attityd. Den som sträcker ut hakan riskerar att få en smäll på käften. Den som går ut hårt med att det är sexigt att betala skatt får extra mycket kritik när han/hon inte betalar skatt. Denna attityd hade varken Björn Rosengren eller Jan O. Karlsson. Mona Sahlin och Gudrun Schyman har således enbart sig själva att skylla. Att de är kvinnor är ingen ursäkt eftersom kvinnor och män är lika förnuftiga. Det handlar inte om någon manlig konspiration utan om skattebrott och hyckleri. Egentligen borde jag inte ens ta upp dessa absurda påståenden, men eftersom det är politiskt korrekt att tycka synd om kvinnor hit och dit så måste jag försöka påvisa alternativa synsätt. Kvinnor ska inte särbehandlas på grund av sitt kön utan ska, precis som de flesta män (och kvinnor) alltid har gjort, ta ansvar för sina handlingar.⁵⁴⁴

Kvinnorepresentationen i riksdagen, parlamentet, där den grundläggande politiska makten ligger, har de senaste mandatperioderna legat inom 40 – 60 % intervallet. Detta bör visa att patriarkatet inte existerar, möjligtvis kan man förbättra valsystemet så att väljarna själva kan välja i större utsträckning via personval, men det är bara en finjustering. Andelen kvinnor i riksdagen är i dag 45,2 % (förra mandatperioden 42,7 %). Det mansdominerade partiet Moderaterna som felaktigt beskrivs som konservativt ökade sin kvinnorepresentation trots valförlusten. Detta berodde på personkryssningen vilket visar att väljarna inte tolererar mansdominansen. Eller också visar det helt enkelt att de kvinnor som ställde upp i Moderaterna var mer kompetenta och pålitliga än de män som ställde upp för Moderaterna. Jag röstade själv på en kvinnlig Moderat, inte för att demonstrera jämställdhet utan därför att jag uppfattade henne som den bästa representanten för mina åsikter. Det är trist att inte alla tänker på det sättet utan väljer könet före åsikten. Om jag ska välja mellan en riksdag som är full av manliga socialdemokrater och en riksdag som är full av kvinnliga Moderater då väljer jag det sistnämnda alternativet. Åsikterna går alltid före könet, sedan kan feminister och maskulinister säga vad de vill. Regeringen, som verkställer riksdagens beslut, bestod i sin tur 1999 av 11 kvinnliga och 9 manliga statsråd, dvs. 55 % kvinnor i landets högsta ledning. Vissa har betraktat detta som väldigt jämställt men i själva verket är ju riksdagen lika jämställd. Regeringen har sedan 1996 varit väldigt jämställd, frågan är dock om detta har uppnåtts på bekostnad av kvaliteten. Det intressanta i elitfördelningsresonemanget är att många, exempelvis Drude Dahlerup, anser att 55 % kvinnorepresentation är mer jämställt än

⁵⁴⁴ Boëthius, Maria-Pia: *Schyman borde suttit kvar*, Göteborgsposten, debatt, 2003-01-27

50 %. ”Jag ser gärna att det blir 50 procent eller varför inte 55. Det finns en risk att man lägger sig på soffan och tänker att nu kommer utvecklingen av sig själv.” Vad är tanken bakom detta? Att institutionalisera en hämnd mot män för att kvinnor tidigare var underrepresenterade? För mig är alltid 50 % kvinnorepresentation mer jämställt än 55 % om nu representationen är viktig för jämställdheten överhuvudtaget. Med Dahlerups resonemang vore 100 % kvinnor mer jämställt än 50 % kvinnor.⁵⁴⁵ Maud Eduards verkar också tycka det eftersom hon anser att det är väldigt konstigt att kvinnor inte kan begära mer än halva makten och hela lönen⁵⁴⁶. En annan aspekt är att den kvinnliga representationen bör jämföras med andelen kvinnor av de som ställer upp och blir nominerade inför valet. Med det perspektivet blir det något ojämnt eftersom kvinnor får en större andel representation i riksdag, landsting och kommun än vad kvinnors andel av de nominerade utgör⁵⁴⁷. Men å andra sidan har väljarna gjort sitt val och detta val ska respekteras. Det bästa vore dock om väljarna fick bestämma ännu mer än i dag så att representationen blev precis såsom väljarna vill ha den.

När vi slutligen uppnår 50 % kvinnor kommer det fortfarande vara manskulturen som styr när något negativt händer. Eller vad sägs om detta resonemang: ”Det finns exempel på framgångsrika företag som lyckats bättre när det gäller könsfördelningen.

Föreningssparbanken har 41,7 procent kvinnor i styrelsen och en kvinnlig vd. Gambro har 40 procent kvinnor i styrelsen. Vi kan hoppas att det inte finns samma unka kultur där som i männens Skandia. Men det är inte säkert. Fortfarande är kvinnor ofta gisslan i styrelsen. De behöver bli många fler.”⁵⁴⁸ När mutskandaler uppstår har det ingen betydelse hur många kvinnor som finns i företaget eftersom mutor och korruption per definition är manskultur. Ändå anser Zoran att om Skandia hade haft 40 % kvinnorepresentation skulle Skandiaskandalen aldrig ha uppstått. Det är viktigt att rensa ut all inkompetens i styrelserna.⁵⁴⁹ Här tror Winbergs lärjunge Zoran att omoral är samma sak som inkompetens. Kvinnor kan inte göra sig skyldiga till mutbrott eftersom kvinnor som gör sig skyldiga till mutbrott enbart är männens gisslan. Resonemanget fortsätter: ”Borde inte styrelserna ha fler sociologer, psykologer och inte minst etikforskare runt bordet vid sammanträdena?”⁵⁵⁰. Kvinnokultur är per definition etik! Och affärsverksamhet är i socialistfeminismens värld en social välgörenhetsinrättning.

Detta blir lite konstigt då man betänker att alla feminister måste bekänna sig till likhetsfundamentalismen. Om män är mer giriga och onda så beror det på uppfostran. Kvinnor är mer omsorgstagande, icke-giriga och goda vilket i konsekvensens namn måste vara en produkt av uppfostran. Om nu kvinnor blir uppfostrade på samma sätt som män och blir rekryterade av eliten kommer kvinnor att bli lika giriga. Om inte kommer man in i ett förbjudet särartsresonemang. Fast det kanske bara är förbjudet så länge man inte intar ståndpunkten att kvinnor är godare och fredligare än män, dvs. sexism. Väljer man i stället alternativet att män fostras om till kvinnor kommer ju män att bli omsorgstagande och ingen kommer då ägna sig åt ekonomisk verksamhet som är förutsättningen för vård, skola och omsorg. Men jag antar att detta resonemang enbart är produkten av manlig logik. Och därmed patriarkalisk!

⁵⁴⁵ Kalmteg, Lina: *Jämställd riksdag men inte jämställt samhälle*, Svenska dagbladet, 2002-09-19

⁵⁴⁶ Eduards, Maud: *Förbjuden handling - om kvinnors organisering och feministisk teori*, Liber, 2002

⁵⁴⁷ SCB: *Nominerade och valda efter födelseland - Allmänna valen 1998*, Valstatistik, SCB

⁵⁴⁸ Alagic, Zoran., Evenéus, Dina: *Unken manskultur förstör företagen*, Aftonbladet, 2003-12-04

⁵⁴⁹ Alagic, Zoran: *Kvinnor är mindre giriga*, Svenska dagbladet, 2003-12-05

⁵⁵⁰ Alagic, Zoran: *Kvinnor är mindre giriga*, Svenska dagbladet, 2003-12-05

Kvoteringsiver

Ska kvinnor få dubbel rösträtt som kompensation för att kvinnor fick rösträtt tio år senare än män? Det är en fråga som ingen förnuftig människa skulle ställa, inte på allvar i alla fall. Däremot är det få som inser det stora problemet med följande fråga: Ska kvinnor få företräde till väl valda statusyrken för att kvinnor tidigare haft rollen som hemmafruar i stället för karriärister? Den feministiska lösningen på denna fråga kallas i den allmänna debatten för kvotering.

Kvotering är en vedergällningsreform som riktar sig mot männen i samhället. Denna reform går ut på att företag och myndigheter anställer kvinnor trots att det finns män som har en lika bra eller bättre kompetens. Men, protesterar feministen, vad är det som säger att män är mer kompetenta än kvinnor?

Inget! Det är heller ingenting som säger att kvinnor är mer kompetenta än män. Därför är kvotering så bedrägligt. Konsekvenserna blir att man ersätter pesten med koleran. Därmed har vi inte kommit någonstans. Snarare ett steg längre ifrån jämställdhet!

Men då får vi ju inte glömma att män kvoterats in på arbetsmarknaden sedan tidigare, inflikar feministen. Tja, med den logiken har kvinnor kvoterats in i hushållsarbete och hemmafruarbete. Detta arbete är ingen dans på rosor (precis som förvävsarbete), men det är dock ett bra jobb som skapar mervärde för hushållet även om det inte finns redovisat på något byråkratiskt papper. Som tur är håller vårt stelbenta könsrollssamhälle på att försvinna. Den tekniska utvecklingen har möjliggjort en mer individuell valfrihet, vilket jag strävar efter att förbättra.

Historiskt sett finns det en bra förklaring till att män jobbade ute på fältet och kvinnor arbetade hemma på gården. Denna förklaring håller inte längre, därför har vi nu både män och kvinnor på arbetsmarknaden. Män har inte kvoterats in, de har arbetat sig upp, precis som Marianne Nivert i dagens Sverige och Margareth Thatcher i 1980-talets Storbritannien har gjort. Det har med andra ord skett en förändring, detta kallas för utveckling.

Men låt oss nu anta att män i alla år har kvoterats in på arbetsmarknaden (trots att inga kompetenta kvinnor ställde sig till förfogande av olika skäl) och att feministerna nu anser sig ha rätten att bli inkvoterade i företagsstyrelser, myndighetsposter och till olika chefsbefattningar mm, då får vi följande scenario:

Dagens män som är mer kompetenta än de kvinnor som söker samma jobb, ska få se sig förbisedda på grund av att dagens mäns fäder har haft en fördel framför dåtidens kvinnor. Genom att kvotera in kvinnor, kvoterar man automatiskt ut män. Simsalabim! Hämnaden är ljuv!

Att ändra attityder och skapa förutsättningar för alla individer, oberoende kön, borde vara den rätta vägen. Om det sedan visar sig att könsrollssamhället består, då är det väl så då. Poängen är att det ska finnas reella alternativ, vilket det inte fanns tidigare och som inte finns nu heller alla gånger.

En annan sak som är viktig att komma ihåg är att kompetensen beror alldeles på vad som efterfrågas. Det vill säga, det är företagen som avgör vad som är kompetens och inte någon objektiv akademikermodell a'la genusperspektivet. Så i stället för att klaga på samhället borde alla göra sitt bästa för att klättra på karriärstegen. Faktum är ju att vi har haft kvinnor som hållit måttet och nått ända fram. Den främsta förebilden för detta är Margareth Thatcher som inte verkar räknas som en kvinna eftersom hon är så hård och rationell.

Så lägg ned alla orättvisereformer och särintressereformer till förmån för helheten. Stelbenta principer för sakens skull som ”varannan damernas” leder bara till en hämmande utveckling. Kvotering tar ingen hänsyn till kompetensen utan enbart till könet. De som i stället föreslår ett intervall på 40 % - 60 % betraktar jag som mer pragmatiska feminister som åtminstone till viss del tror på kvinnans kompetens. Jag tror dock ännu mer på kvinnans

kompetens än vad de gör. Till och med så pass mycket att doping av kvinnor inte behövs för att de ska vara konkurrenskraftiga. Den som däremot tjarar på om fifty-fifty principen tar inte kvinnans kompetens på allvar.

Exempel på kvoteringar är Carl Thams kvinnoprofessurer. Tanken var att tvinga kvinnor att bli professorer, projektet misslyckades då EU påtalade det uppenbara, dvs. att det strider mot de rättstatliga principer som EU bygger på (och som Sveriges grundlag bygger på)!⁵⁵¹ Det är inte diskrimineringen som är problemet, det är kvinnors motivation och val av utbildning som är problemet. Ett annat exempel på kvotering är de intagningskrav som ställs för dem som vill bli antagna till polisskolan. På många ställen har man sänkt intagningskraven enbart för att kvinnor ska kunna komma in.⁵⁵² Dessutom har vi olika krav inom fysiska verksamheter mellan män och kvinnor. Män ska klara Coopers konditionstest på 9 minuter och 30 sekunder medan kvinnor bara behöver klara testet på 10 minuter.⁵⁵³ Detta beror givetvis på att män generellt sett har bättre syreupptagningsförmåga samt större muskelstyrka än vad kvinnor generellt har. Men vad har det med saken att göra? En polis ska klara av vissa uppgifter. Om en person inte klarar dessa krav ska denna person inte bli polis oavsett om personen råkar vara en man eller en kvinna. Enligt likhetsfundamentalister existerar det ju inga skillnader mellan män och kvinnor. Varför ska då kvinnor prestera mindre än män? Om man sänker kraven för kvinnorna har man antingen sagt att kvinnor inte är lika bra som män på att vara polis eller att män ställs och har ställts inför alltför höga krav. Ska polisens insatser värderas efter vilket kön polisen har? Nej, konsekvensen säger att vi ska ha exakt lika höga krav för båda könen eftersom det är förmågan att hålla ordning på gator och torg som ska avgöra vilka som ska få bli poliser och vilka som inte ska få bli det. Om nu kvinnor inte klarar de krav som ställs på männen, sänk då kraven till kvinnans nivå. Men detta förutsätter givetvis att man inte har sänkt kraven för kvinnor alltför mycket i förhållande till de egenskaper som krävs för att vara en bra polis. Det värsta av allt är att denna orättvisa har institutionaliserats i jämställdhetslagen där positiv särbehandling tillåts.

Samma sak gäller militärhögskolan där man har blandat ihop begreppen något. Där anser man att positiv särbehandling är att låta de kvinnor som uppnår kraven gå före män oavsett om männen är mer kompetenta än kvinnorna eller inte. De flesta brukar kalla detta för kvotering, men i en Orwellsk värld får man stå ut med nyspråk. Som argument för att få kvotera hänvisar den jämställdhetsansvarige på försvarsmakten att det finns studier som visar att effektiviteten och produktiviteten ökar samt att arbetsmiljön förbättras om könsfördelningen är jämnare. Om detta är sant då har de ansvariga för utbildningen satt felaktiga kriterier för officersutbildningen eftersom den leder till att flest män blir intagna vilket leder till ineffektivitet. Med andra ord är rekryterarna inkompetenta! För varför har man satt upp kriterier som uppnår ineffektivitet? Om man vill effektivisera verksamheten får man väl lägga till de egenskaper som kvinnor har till kravlistan i stället för att fuska genom diskriminering.

Den jämställdhetsansvarige fortsätter resonemanget med att säga att försvaret inte behöver OS-medaljörer utan lämpliga officerare. Ja, men då så. Varför lägger man då en sådan stor vikt vid löpning och annan fysisk aktivitet? Antingen är konditionen viktig eller också är den det inte. Det är bara att välja. Är kondition viktigt då ska den med bäst kondition bli intagen på militärhögskolan. Om man tycker att konditionen är viktig i kombination med social kompetens eller något annat, då får man väl också mäta social kompetens. Kvotering är aldrig en lösning, kvotering är alltid ett problem. Vår hycklande försvarsminister, Leni Björklund, tycker kvotering är en utmärkt idé eftersom vi behöver kvinnor inom officerskåren. Men hur kommer det då sig att fru försvarsminister är emot allmän värnplikt, dvs. mönstringstvång och

⁵⁵¹ Rothstein, Bo: *Debatt/könskvotering - Thamprofessurernas saga är all*, Svenska dagbladet, 2000-07-12

⁵⁵² Stenström, Irene: *För och mot kvinnor - Fackets dilemma från starten*, Polistidningen 2002-07-02

⁵⁵³ Utbildningskrav för polisprogrammet 2002

utbildningsreservshot för alla människor? Att officerskåren består av 3,5 % kvinnor är en skandal eftersom 0 % kvinnor är tvingade att mönstra och göra värnplikt. Varför ska kvinnor bossa över verksamheter som enbart kan fungera när män krälar i leran? Varför inte införa kvoteringar inom dessa områden? Vad sägs om 50 % kvinnor i leran? Hur kan försvarsministern vara en kvinna? Det är alltså en kvinna som bestämmer över en massa män! Försvaret är med andra ord ett patriarkat. Hela försvarspolitiken stinker ”plocka russinen ur kakan”.⁵⁵⁴

Feminister upprepar ständigt den statistik som ligger till grund för Carl Thams gräddfiler, dvs. 93 % av landets professorer är män, 90 % av landets dekaner och prodekaner är män, 88 % av landets prefekter är män samt 78 % av landets rektorer är män.^{555 556} Den slutsats som man oftast drar är att detta enbart beror på patriarkatet och att det är universitetens fel. Det kan givetvis inte vara något fel på kvinnorna som borde ha sökt sig till en professur? Då kommer nästa replik blixtnabbt: -Jaha, så du menar att kvinnor är mindre kompetenta än män? Nej, jag menar inte det. Dock har de som anser det lika stor rätt att yttra sig som jag eller någon annan har. Men nu är inte jag någon särartsteoretiker utan jag tror på logiska förklaringar. Att enbart slå fast att det är mäns fel är lite väl enkelt. Att man sedan går ännu längre och påstår att enbart feminister ser igenom den illusion som de kallar patriarkatets glasögon visar bara hur många feminister som lider av hybris. De själva har givetvis funnit den enda sanningen, den upplysta feministen! Att könsrollssamhället har gjort att kvinnor inte valt att göra karriär i samma utsträckning som män är alldeles för enkelt. Nej, här måste vi lägga in en konspirationsteori för att visa att allt är männens fel. Kvinnor kan inte lastas för någonting som sker på detta jordklot. Det måste vara skönt att få skylla ifrån sig allting på ett abstrakt patriarkat. Sedan verkar inte feminister, såsom Nina Björk⁵⁵⁷, förstå att det finns andra lösningar än att kvotera in kvinnor. Nina Björk, du vet den där likhetsfundamentalisten som tycker att det är så viktigt att betrakta kön som oviktigt. Trots det vill hon ha kvotering som bygger på kön. Till och med den mest konsekventa likhetsfundamentalisten har svårt för att vara riktigt konsekvent. Sedan har ju genusvetenskapens fanbärare visat hur utbildningspolitik ska föras, det är bara studenters fördomar som hindrar studenter från att läsa genusvetenskap. Mer behöver väl inte sägas?

På uppdrag från utbildningsdepartementet undersökte professor Ulla Riis och docent Leif Lindberg om någon diskriminering vid tjänstetillsättande inom universitet och högskolor förekommer. Enligt deras undersökning, som är den mest omfattande i Sverige⁵⁵⁸, finns det inga belägg för att diskriminering föreligger. Tvärtom gick 33 % av alla tjänster till kvinnor trots att kvinnor stod för 22 % av de sökande. Med andra ord förekommer, med feministlogik, mansdiskriminering vid tjänstetillsättningar vid universitet och högskolor.⁵⁵⁹ Den studien var dock inte intressant för de politiskt korrekta. Därför gömdes denna studie undan. I stället blev det en annan studie som var mindre omfattande men mer politiskt korrekt uppmärksammas.⁵⁶⁰ Agnes Wold och Christine Wennerås kunde visa att Medicinska forskningsrådet könsdiskriminerade vid tillsättande av post-hoc tjänster. Studien kan enbart säga något om hur situationen ser ut inom ett verksamhetsområde och därför kan man inte lägga en alltför stor vikt vid denna studie. Nationella sekretariatet för genusforskning kryddar det hela med att påstå att de professorer som fick de professurstjänster som hann kvoterats innan EU lyckades

⁵⁵⁴ Olsson, Lova: *Förtur ska ge fler kvinnliga yrkesofficerare*, Svenska dagbladet, 2003-03-19

⁵⁵⁵ Prop. 1994/95:164: *Jämställdhet mellan kvinnor och män inom utbildningsområdet*, Tham Carl

⁵⁵⁶ Björk, Nina: *Under det rosa täcket – Om kvinnlighetens vara och feministiska strategier*, Wahlström & Widstrand, 1996

⁵⁵⁷ Björk, Nina: *Under det rosa täcket – Om kvinnlighetens vara och feministiska strategier*, Wahlström & Widstrand, 1996

⁵⁵⁸ Rothstein, Bo: *Debatt/könskvotering - Thamprofessurernas saga är all*, Svenska dagbladet, 2000-07-12

⁵⁵⁹ Ds 1996:14

⁵⁶⁰ Rothstein, Bo: *Debatt/könskvotering - Thamprofessurernas saga är all*, Svenska dagbladet, 2000-07-12

rädda demokratin i Sverige hade ändå fått dessa tjänster eftersom de var tillräckligt kompetenta. Men om detta vore sant är det ju helt vettlöst att tillgripa kvoteringar.

Att kvotera in kvinnor är bara kortsiktigt och det löser inga egentliga problem. Det är samma sorts logik i detta som i Gudrun Schymans löften om 9 miljarder kr. till höjda kvinnolöner inför valet 2002⁵⁶¹. Det löser kanske orättvisorna på kort sikt, men på längre sikt består problemen. Det är tyvärr så med strukturella problem att man inte kan lösa dessa med hjälp av kortsiktiga och temporära lösningar. Det behövs strukturförändringar för att få en långsiktig rättvisa i lönesättningen för personal inom den offentliga sektorn. Lösningen är att konkurrensutsätta den offentliga sektorn samt i kombination med detta leverera mer pengar till höjda löner inom den offentliga sektorn. Om man inte tillför den offentliga sektorn mer resurser kan vem som helst räkna ut att den offentliga sektorn blir ett B-lag där ingen vill arbeta. Så för att undvika detta blir politiker tvungna att lämna utrymme för bättre löner till de som arbetar inom den offentliga sektorn. Detta är en långsiktig lösning på ett strukturellt problem.

Samma sak gäller kvoteringar som är kortsiktiga lösningar på ett strukturellt problem. I dagens Sverige har vi alltför avgränsad valfrihet. Vi har uppfostrats av staten att bete oss som Jantar. Med hjälp av föräldrarnas uppfostran och med hjälp av attityder och förväntningar har vi skapat ett kollektivt fängelse för alla individer som vågar tänka utanför samhällets referensramar. Kvinnor var tidigare orättvist behandlade på universiteten, men dessa hinder är nu borta. Innan reformer som syftar till att avskaffa formella hinder ger resultat kan det ta lång tid eftersom ingen blir professor hux-flux. Det krävs flera års arbete. Om det varit en minoritet bland kvinnor som sökt professurer då kan inte universiteten klandras eftersom det ligger utanför deras ansvar. Om någon kan bevisa individuell diskriminering då tänker jag inte vara särskilt snäll mot universiteten. Men som jag har sett så är inte denna diskriminering riktad mot just kvinnor, utan mot studenter och i vissa fall mot manliga professurskandidater. Kvinnor har därmed inte hunnit visa fram framfötterna än. Exempelvis har könsfördelningen till doktorandutbildningen varit ojämn, men för terminen 2001/02 har könsfördelningen för första gången blivit jämn⁵⁶². Ett exempel på den spontana utvecklingen är att studera andelen kvinnor i riksdagen som från 1929 stadigt har ökat till 45 % 2002⁵⁶³. Det är ett första steg i den spontana utvecklingen som leder till äkta jämställdhet. Nästa steg kanske blir fler professorer osv. Varför så bråttom? Rom byggdes inte på en dag. Det vi håller på med just nu är en långsiktig attitydförändring. En sådan långsiktig förändring motverkas av kortsiktiga lösningar såsom kvoteringar mm. Det skapar känslor av orättvisa bland manliga sökanden (även hos kvinnliga) och kan därmed rasera de nya attityder som samhället har byggt upp. Ett exempel på det är de spänningar som uppstått i USA i kölvattnet av de kvoteringsprogram som används flitigt på bl.a. USA:s universitet⁵⁶⁴. Dessa kvoteringar har till och med lett till att judar och östasiatiska kvoteras ut då de lyckas alltför bra med sina studier⁵⁶⁵.

De attityder jag pratar om är upplösningen av det traditionella könsrollssamhället. Denna upplösning ska leda till ett individualistiskt samhälle där fullständig valfrihet ska råda. Dessutom visar statistik att det är fler kvinnor än män som går på universitet⁵⁶⁶. Det har även visat sig att kvinnor har högre betyg i högskolestudier och gymnasiet än vad män har^{567 568}. Detta är

⁵⁶¹ Vänsterpartiets valprogram 2002

⁵⁶² SCB: *Jämn könsfördelning bland nya doktorander*, Nationella sekretariatet för genusvetenskap, 2003-07-01

⁵⁶³ SCB: *Riksdagens sammansättning 1929-2002*, Valstatistik, SCB

⁵⁶⁴ Fria Moderata Studentförbundets: *Rättvisa och likabehandling*, 2004, <http://www.fmsf.nu>

⁵⁶⁵ Smedjan

⁵⁶⁶ SCB: *På tal om kvinnor och män – Lathund om jämställdhet*, Högskolestuderande och -examinerade 1999/00, 2002, s. 32

⁵⁶⁷ Skolverket: *Gymnasieskolans kursprov läsåret 2001/2002 – En resultatredovisning*, Fritzes, 2002,

<http://www.skolverket.se>

⁵⁶⁸ Skolverket: *Ämnesproven skolår 9 2002*, Fritzes, 2002, <http://www.skolverket.se>

indikationer på att en vändning är på gång. Låt oss bida tiden för den långsiktiga jämställdhetens skull.

Men feministerna kommer aldrig att bli nöjda. Även då representationen är jämställd drar feminister slutsatsen att vägen dit inte har varit jämställd. Kvinnor har fått jobbat mer än män för att komma dit de vill.⁵⁶⁹

Gernerfallet

Ett konkret exempel på hur långt kvoteringshysterins politiska korrekthet har gått är Gernerfallet. På Lunds universitet uppstod ett pinsamt spektakel när Bengt Ankarloo skulle ersättas efter sin pensionering.⁵⁷⁰ Hela spektaklet handlade om att en kvoteringsfundamentalistisk kvinna vid namn Inger Lövkrona gick lite för långt i sin strävan efter ”blind jämställdhet”. I ett brev till ledamöterna i lärarförslagsnämnden föreslog hon en metod för att kunna stryka toppkandidaten Kristian Gerner som kandidat till en professorstjänst för att sedan genom jämställdhetslagens hjälp tillsätta en kvinna på professorstjänsten. Sakkunnigrådet hade utsett Kristian Gerner som mest kompetent. För att kunna bortse från den oviktiga kompetensen utarbetade Inger Lövkrona en plan. Planen gick ut på att hitta orsaker till varför Gerner inte skulle kunna få tjänsten så att förstanamnet skulle bli Harald Gustavsson. Då Harald Gustavsson redan var professor vid Lunds universitet skulle budet gå vidare till de som rankades som tvåor. Dessa tvåor var Klas-Göran Karlsson och Birgit Sawyer. Eftersom sakkunnigrådet värderade Klas-Göran Karlsson och Birgit Sawyer som likvärdigt kompetenta skulle rektorn Boel Flodgren anställa Birgit Sawyer med hjälp av jämställdhetslagen. Att lärarförslagsnämnden ska ägna sig åt personliga påhopp och känslolokalla beräkningar bör inte vara idealet för tillsättningen av professorer. Hon har till och med felciterat universitetets prorektor Arne Ardeberg genom att påstå att han gett henne rekommendationer om hur lärarförslagsnämnden skulle bete sig för att slippa föreslå Kristian Gerner. Alternativt kan det vara Arne Ardeberg som fick kalla fötter när han insåg att han hamnat på en väldigt hal och tunn is. I vilket fall som helst är det en skandal att man i förväg bestämmer sig för vilka som ska rekommenderas. Universitetens krav på förutsättningslöshet verkar väga lätt hos vissa människor.⁵⁷¹ Inger Lövkronas patetiska ursäkt var att brevet var ett internt brev som inte skulle ha spridits till pressen.⁵⁷² Nej, sanningen ska göra dig fången, sanningen är farlig, den ska inte komma ut till allmänhetens kännedom. Universitetens personal ska ostört kunna styra och ställa i sin elitistiska högborg. De argument som lärarförslagsnämnden lyckades skrapa ihop var att Kristian Gerner inte bevisats vara en bra handledare samt att Gerner hade en gammeldags kvinnoosyn och doktorandsyn.

Dock har många försvarat Gerner's förmåga till bra handledning, ett exempel är en kvinna som lyckades bli klar med sin avhandling med Gerner som handledare samtidigt som hon hade två barn att ta hand om. Argumenten för att Gerner har en taskig kvinnoosyn kommer från ett svar från en intervju av lärarförslagsnämnden där Gerner anser att det inte går att göra så mycket åt kvinnors studiesituation eftersom kvinnor föder barn.⁵⁷³ Än sedan då? Det är en åsikt lika värd som alla andras. Ska alla professorskandidater gå igenom en åsiktsdetektor innan de blir aktuella för en professorstjänst? Har feministintelligentsian lyckats installera en åsiktspolis vid Lunds universitet? Vad gällde synen på doktorander tog lärarförslagsnämnden

⁵⁶⁹ Fridner, Anna: *Jämställt på medicinska akademiska tjänster – men vägen dit är inte jämställd*,

Pressmeddelande från Uppsala universitet. 2004-04-29, <http://www.skolverket.se>

⁵⁷⁰ Ingvarsson, Per: *Nu har Bengt Ankarloo fått nog*, Sydsvenskan, 2002-05-04

⁵⁷¹ Ingvarsson, Per: *Professur skulle gå till kvinna*, Sydsvenskan, 2002-04-02

⁵⁷² Sandqvist, Karin: *"Jag är synnerligen irriterad"*, Sydsvenskan, 2002-04-03

⁵⁷³ Ingvarsson, Per: *Bråk om professors kvinnoosyn*, Sydsvenskan, 2002-03-28

en provföreläsning som ett bevis. Där hade Gerner tagit hjälp av sin kompis Ulf Zander för att han skulle slippa springa fram och tillbaka för att byta overheadbilder. Detta bevisar, enligt lärarförslagsnämnden, att Gerner har en gammeldags syn på doktorander. För det första var inte Ulf Zander doktorand, för det andra gjorde han det som en tjänst till Gerner. För att rädda sitt eget skinn påstår lärarförslagsnämnden att Gerner ”drivit gäck” med den viktiga frågan om förhållandet mellan professor och doktorand. Är de sanna eller? Varför skulle man inte kunna ta hjälp av någon? Finns det ett förbud mot att professorer tar hjälp av en vän? Intressanta regler lärarförslagsnämnden pläderar för.

Dessutom anklagar de Gerner för att ha varit nonchalant och avsnoppande. Detta går inte heller att ta på allvar eftersom det inte kom fram förrän lärarförslagsnämndens förslag blev så hårt kritiserat. Den troligaste förklaringen är att allt är en efterhandskonstruktion.

Lärarförslagsnämnden i Lund är inte trovärdig.^{574 575 576} En ledamot i nämnden reserverade sig mot beslutet, Eva Queckfeldt. Hon vittnar om hur sammanträden handlat om hur de ska hantera media för att slippa fler skandaler.⁵⁷⁷ All heder åt Eva Queckfeldt. Till och med Kristian Gerners konkurrenter protesterade mot den indirekta kvoteringen, eller rättare sagt diskrimineringen, genom att skriva under en skrivelse om att Gerner är självskriven på tjänsten. Till och med Inger Lövkronas påläggskalv Birgit Sawyer protesterade mot den undermåliga hanteringen från lärarförslagsnämnden.^{578 579}

Givetvis kunde inte konspirationsteoretiker i den politiska korrekthetens tjänst låta bli att spekulera om maktstrukturerna på universiteten. Givetvis var det ju så att män protesterar mot att förlora makt, förmåner och status. Det handlar knappast om rättvis behandling av individer eller kompetens. Kompetens och meriter kan nämligen tillförskaffas på orättvisa grunder eftersom gamla strukturer hindrar kvinnor från att visa upp bra meriter. Om det nu vore sant är inte det ett argument för att man ska blunda för kompetensen bara för att det inte existerar någon objektiv kompetens. All kompetens måste tolkas efter vissa kriterier. Det är dessa kriterier man ska ändra om något är orättvist. Det får aldrig handla om att bedriva några personliga vendettor mot oskyldiga män. Lövkronas arbete var bra anser feministintelligentsian, det var en revolution och all jämställdhetsarbete bygger på revolutioner.⁵⁸⁰ Om detta är sant då är jämställdhet något förkastligt eftersom alla revolutioner bygger på en kollektivistisk grund där alla metoder är tillåtna. Förändringar i samhället ska alltid ske gradvis så att man inte kränker individens rättigheter. På senare tid har en genusforskare studerat mediebevakningen under den period då Gernerfallet var aktuellt. Inte helt oväntat kom man fram till att mediebevakningen var partisk till Gerners fördel.⁵⁸¹ Men tänk om det är så enkelt att feministerna hade fel. De hade begått ett fel som alla andra utom feministerna ansåg var fel. Ska då dessa människor, som inte faller feministerna i smaken, förbjudas att tala för sin åsikt? Är det så att vi ska kvotera in Moderater som är underrepresenterade bland journalister och kvotera ut vänsterpartister som är överrepresenterade? Vi kanske borde införa en centralreglering där politruker bestämmer hur mycket individens rättigheter betyder från fall till fall?

⁵⁷⁴ Sandqvist, Karin: *Professor avvisar anklagelser*, Sydsvenskan, 2002-03-30

⁵⁷⁵ Ingvarsson, Per: *Lärarförslagsnämnden vill ej ha Gerner*, Sydsvenskan, 2002-04-30

⁵⁷⁶ Ingvarsson, Per: *Gerner anklagar nämnden för lögn*, Sydsvenskan, 2002-05-02

⁵⁷⁷ Ingvarsson, Per., Sandqvist, Karin: *Nämnd diskuterar Gerner igen*, Sydsvenskan, 2002-04-12

⁵⁷⁸ Sjö, Björn: *Toppkandidater anser att Gerner ska få tjänst*, Sydsvenskan, 2002-04-24

⁵⁷⁹ Ingvarsson, Per: *Besked om professorstjänst dröjer*, Sydsvenskan, 2002-04-04

⁵⁸⁰ Jönsson, Kutte: *Den farliga jämställdheten*, Sydsvenskan, 2002-05-17

⁵⁸¹ Jarlbro, Gunilla: *Manliga snillen och tokiga feminister*, Media and communication studies, 1003:1, Lund universitet, 2003

Hemarbete contra förvärvsarbete

Feminister betonar ofta att kvinnor står för merparten av hushållsarbetet^{582 583}, men utelämnar uppgiften om att män förvärvsarbetar mer än kvinnor. 1990 förvärvsarbetade män 39,1 timmar per vecka medan kvinnor förvärvsarbetade 35,5 timmar per vecka. SCB visar tydligt att män och kvinnor totalt arbetar lika mycket per vecka och dygn.⁵⁸⁴ De kvinnor som inte vill arbeta mer än män inom hushållet behöver inte göra det. Om kvinnor har lägre toleranströsklar så anser inte jag att det självklart måste vara männen som ska anpassa sig efter kvinnorna.⁵⁸⁵ Att kvinnor har lägre toleranströsklar visar sig av SCB:s statistik över mäns och kvinnors tidsanvändning där ensamstående kvinnor lägger ned mer tid på hushållsarbete än vad ensamstående män gör.⁵⁸⁶ Det har även visat sig att kvinnor har minskat sitt hushållsarbete med 43 minuter per dag under en tioårsperiod. Män har under samma period minskat sitt förvärvsarbete med 30 minuter per dag. Män och kvinnor har alltså närat sig varandra, kvinnor har dock, säkert av egenintresse, förändrat sitt beteende 13 minuter mer än vad män har gjort. Den feministiska repliken blir då att män har mer tid för fritidssysslor. Detta stämmer till viss del. Kvinnor använder en större tid åt personliga aktiviteter såsom att sova och äta mm. De två aktiviteterna, fritidssysselsättning och personliga aktiviteter, tar således ut varandra.⁵⁸⁷ Ingemar Gens är en av få forskare inom genusvetenskapen som frågar sig vems fel det är att kvinnan städar eftersom kvinnan enligt kvinnomaktsutredningen är konflikträdd och hellre städar själv. Är det då mannen som inte städar eller är det kvinnan som inte vill ha bråk som bär ansvaret? Men han säger samtidigt att det är fel att hela tiden försöka finna en syndabock eftersom det inte alltid behöver finnas en sådan.⁵⁸⁸

Pappor tar enbart ut 14 %⁵⁸⁹ av den totala föräldraledigheten. Feminister och diverse politiskt korrekta politiker lägger upp planer för hur den sociala ingenjörskonsten ska kunna korrigera detta fel som många svenska familjer har valt. Familjeplaneringen a'la Myrdal är tillbaka. Partier tävlar om att hota och locka män att vara hemma med sina barn i stället för att satsa på mer valfrihetsprojekt såsom barnkonto och skatteavdrag som gör att föräldrar själva kan välja barnomsorg. Mona Sahlin går i sin företrädares fotspår och föreslår kvotering av föräldraförsäkring⁵⁹⁰.

Staten ska inte styra via kvoteringar, riktade bidrag och inkomstbortfallsprojekt utan staten ska ge alla föräldrar möjlighet att vara hemma med sina barn. Det är attityden i samhället som behöver förändras, det är synen på barnen som måste förändras. Barn är ingen lönsamhetskalkyl som man ska försöka utvinna ekonomiska vinster ur utan barn ska uppfostras av kärleksfulla föräldrar som är beredda att ta hand om de frukter som de har odlat. TCO och diverse centralplanerare har visat via studier att familjer där mannen tar ut föräldraledigheten minskar risken för skilsmässor och ohälsa samtidigt som sannolikheten för

⁵⁸² Stahlman, Bengt: *Könsrollernas Maskerad* Studentlitteratur AB, 1998

⁵⁸³ Wallberg, Anna Karin: *Livspussel och ledarskap – en rapport om varför så få kvinnor blir chefer*, TCO nr.8/03, 2003-11-04, <http://www.tco.se>

⁵⁸⁴ SCB: *Jämnare fördelning av arbetet: kvinnors hemarbete, mäns förvärvsarbete minskar*, Tidsanvändningsundersökningen 2000/01, Pressmeddelande från SCB 2002-05-23, 14:00, Nr 2002:132

⁵⁸⁵ Meyersson, Milgrom, M. Eva., Petersen, Trond: *Is there a glass ceiling for women in Sweden, 1970 – 1990? A panel analysis of lifecycle and cohort effects*, 2001

⁵⁸⁶ SCB: *Jämnare fördelning av arbetet: kvinnors hemarbete, mäns förvärvsarbete minskar*, Tidsanvändningsundersökningen 2000/01, Pressmeddelande från SCB 2002-05-23, 14:00, Nr 2002:132

⁵⁸⁷ SCB: *Jämnare fördelning av arbetet: kvinnors hemarbete, mäns förvärvsarbete minskar*, Tidsanvändningsundersökningen 2000/01, Pressmeddelande från SCB 2002-05-23, 14:00, Nr 2002:132

⁵⁸⁸ Renberg, Gudrun: *Jämställdhet - ingenting för män?*, Intervju med bl.a. Ingemar Gens, Manliga Nätverket

⁵⁸⁹ SCB: *På tal om kvinnor och män – Lathund om jämställdhet*, Ersatta dagar för vård av barn 1974–2001, 2002, s. 38

⁵⁹⁰ Svenberg, Jenny: *Alla människor måste utgå från feminismen*, Kvinnotryck nr. 8

fler barn ökar. Studierna rensar resultatet från faktorer såsom utbildningsnivå, sysselsättning och mammans ålder. Inkomst och andra faktorer tar de alltså inte hänsyn till även då det givetvis kan spela in. Att de som tar ut föräldraledigheten har planerat och diskuterat innan de har skaffat barn är heller inte omöjligt vilket gör att risken för konflikter minskar. Jag tror dock på studiens resultat, men jag tror inte på framtingad föräldraledighet via piskor och morötter.⁵⁹¹ Debattörer som förespråkar mer pappaledighet låtsas att frågan är principiell. Alla andra försäkringar är individuella och därmed borde även föräldraförsäkringen vara det. Förutom att argumentet är irrelevant i frågan om föräldraförsäkringen är det en direkt lögn. Marie Söderqvist påpekar helt riktigt att vård av sjukt barn inte är individuell. Varför bråkar man då inte om det? Jo, av den enkla anledningen att mammor och pappor tar ut sänär jämställt.⁵⁹² Enligt riksförsäkringsverket tog män ut 43 % av den tillfälliga föräldraförsäkringen 2001.⁵⁹³ Föräldrarna har med andra ord lytt feministintelligentsian och därmed behöver man inte gräva ned sig i principiella petitessdiskussioner. Att män och kvinnor är kvantitativt jämställda när det gäller vård av sjukt barn skvallrar också om att män och kvinnor tar sitt ansvar för sina barn. Att pappor inte tar ut föräldraledigheten i lika stor utsträckning som mammor kan bero på att dessa familjer betraktar amningen som en viktig hälso- och välfärdsfråga. Ska då klåfingriga politiker lägga sig i detta? Att tala om individualiserad föräldraförsäkring är ett nyspråk som påminner om mantrat ”frihet är krig...”. Göran Persson har i efterhand avslöjat att Margareta Winberg lurade honom med att tala om individualiserad föräldraförsäkring⁵⁹⁴. Inte konstigt att hon har skickats iväg till Brasilien. Där kan hon väl inte göra så stor skada?

En indikation på att pappors mindre uttag av föräldraledighet inte enbart beror på mäns ovilja är en sifundersökning som visar att 86 % är emot en lag om att mammor och pappor ska dela på föräldraledigheten. De vill själva bestämma över sina egna liv. De som var mest emot lagen var kvinnor över 40 år (92 %) medan män över 40 år var mer positiva (86 %).⁵⁹⁵

Vissa betraktar andelen män som tar ut föräldraledighet samt andelen hemmafruar som en jämställdhetsmätare. Jag tycker att denna måttstock är väldig tveksam eftersom kvinnor kan av fri vilja välja hemmafrurollen. Det har dock visat sig i många studier att arbetsgivare har varit negativt inställda till mäns föräldraledighet. Detta är dock en relevant måttstock för jämställdheten. Samma sak gäller arbetsgivarens syn på kvinnan som mamma och potentiell mamma. Att förbättra dessa faktorer handlar om ett långsiktigt arbete, inte om centralplanering. Det ligger i företagets intresse att inte låta sådana faktorer påverka anställningsvalet. Erfarenhet av barnuppfostran kan ha en stor betydelse för den totala kompetensen. USA är egentligen ett mer jämställt land än Sverige eftersom valfriheten är bättre där. En tydlig indikation på detta är att andelen hemmafruar och karriärister är högre i USA än i Sverige.⁵⁹⁶

Amning är en naturlig och enkel metod för att ge barnet mat. Vissa påstår att det inte alls är naturligt utan tycker att bröstproduktion hos kvinnor enbart är en slump. Det kan man ju få tycka, ingen, inte ens barnen, tjänar på att kvinnor som inte vill amma gör det mot sin vilja bara för att en majoritet av alla mammor ammar sina barn. Fördelar med amning är att barnet via den nära kroppskontakten får en trygghet, en fast punkt, i tillvaron. WHO betraktar amning som en viktig hälsoindikator. Socialstyrelsen har länge verkat för att stimulera amning, särskilt under de första sex månaderna. Undersökningar visar både i Sverige och i andra l-länder att barn som ammas har en mindre infektionsrisk än barn som matas med

⁵⁹¹ Nordh, Sture., Oláh, Livia: *Ny forskarrapport: "Pappaledighet minskar skilsmässor"*, DN-debatt, 2002-06-26

⁵⁹² Söderqvist, Marie: Marie Söderqvist: *Låt mamman ta hand om barnet första året*, Expressen, 2003-02-19

⁵⁹³ Riksförsäkringsverket: *Ersatta dagar för vård av barn 1974-2001*, <http://www.rfv.se>

⁵⁹⁴ Gunnarsson, Helena: *Feminismen: Bubblan som sprack*, Fokus, 2006-03-31

⁵⁹⁵ Gustavsson, Cecilia: *Nej till lag om att dela barntiden*, Aftonbladet, 2003-02-25

⁵⁹⁶ Claeson, Elise: *Mamma@home.se – Det moderslösa samhället*, Prisma, 2006

flaska. Det är även ovanligare med allergier hos barn som ammas. Innehållet i bröstmjölken är i regel idealisk. Många trender angående amning har kommit och gått och därmed har också amningsfrekvensen varierat. Amningsnivån för barn vid sex månader har från slutet av 1960-talet (det var från de åren amningsfrekvensen blev mer representativ och pålitlig) ökat med 50 – 74 %.⁵⁹⁷ Elisabeth Olhager har även visat att bröstmjolk är bra även för de för tidigt födda spädbarnen. Vissa kritiker av amning har framfört att bröstmjolk inte ger tillräckligt med protein och energi till barnet. Detta har Olhager bevisat är felaktigt.⁵⁹⁸

Det första året är mamman viktigast främst på grund av amningen. Efter ett eller två år kan pappan ta över mer av uppfostran och vården av barnen. Staten ska dock inte reglera och lägga sig i utan ska låta föräldrarna själva avgöra barnomsorg och amning. Min rekommendation till samhällsetik är dock att mamman är hemma det första året och ammar sina barn, medan pappan tar över efter barnets ett eller två års födelsedag.

Nancy Chodorow, psykoanalytiker som har kombinerat psykoanalys med sociologi, anser att vi har offrat barnen för jämställdheten. Hon kritiserar många män för att vara för prestigefyllda när de slåss för sina rättigheter som fäder. Många män har organiserat sig i organisationer som kämpar för faders rättigheter. Dessa konflikter som uppstår mellan fäder och mödrar skadar barnen. Samhället intar vuxenperspektivet i stället för barnperspektivet. Hon är också kritisk mot de feminister som har nedvärderat moderskapet genom att framställa det som en trist hushållsplikt. Betty Friedans⁵⁹⁹ kritik av amerikansk grå och anonym förortsidyll med hemmafrustristess har lett till alltför långtgående slutsatser. I stället för att begära mer valfrihet begärde Friedan och hennes feministvänner mer karriärism. Detta beror på att feministerna till en början var så rädda för biologiska förklaringar så att de slängde ut barnet med badvattnet. Nancy Chodorow anser att många, särskilt i det högt utbildade USA, väntar för länge med att skaffa barn och att de då får infertilitetsproblem då den biologiska klockan slår.⁶⁰⁰ Kan vara bra att ha i åtanke då frågan om föräldraledighet ska besvaras.

”Mannen är alltid viktigare än kvinnan”

En populär teori är att mannen är mer viktig än kvinnan. Exempel som brukar tas upp är att samhället satsar mer på kvinnliga sjukdomar än manliga. Detta kan stämma till viss del när det gäller sjukdomar som fibromyalgi mm. Men frågan är om det beror på könet eller om det beror på sjukdomens natur. Det är lättare att diagnostisera ett benbrott än en mer psykisk sjukdom.

Ett motexempel är bröstcancer, som är vanligast hos kvinnor, och prostatacancer, som av förklarliga skäl är vanligast hos män. Feministerna jämför aldrig hur mycket pengar som satsas på dessa två sjukdomar och kommer då heller inte fram till att man satsar mindre på prostatacancer. Men är det verkligen pengarna man ska mäta med? Är det inte resultatet som är viktigast? Om fler män än kvinnor drabbas av cancer är det då inte rätt att satsa mer på prostatacancer än på bröstcancer? Enligt socialstyrelsens uppgifter ligger det till på det viset.⁶⁰¹ Men sedan är det väl inte riktigt att jämföra två slumpmässiga sjukdomar utan det riktiga är väl att jämföra slutresultatet där fler kvinnor än män dör per år, men där kvinnor generellt lever längre än män.

⁵⁹⁷ Socialstyrelsen: *Amning av barn födda 2000*, Hälsa och sjukdomar 2002:7

⁵⁹⁸ Olhager, Elisabeth: *Även tidigt födda klarar sig på bröstmjolk*, Pressmeddelande från Linköpings universitet, 2003-09-08, <http://www.forskning.se>

⁵⁹⁹ Friedan, Betty: *The feminine mystique*, New York, 1963

⁶⁰⁰ Lönnrot, Ami: *Vi har offrat barnen för att bli jämställda*, Svenska dagbladet – I dag, 2002-09-17

⁶⁰¹ Socialstyrelsen: *Dödsorsaker 1999*, Hälsa och sjukdomar 2001:7, <http://www.sos.se>
<http://www.sos.se/spc/dodsreg.htm>

Enligt information från Läkemedelsverket är det en myt att mediciner nästan enbart prövas på män. De allra flesta läkemedel som kommer ut på marknaden har testats på både män och kvinnor. De läkemedel som avviker från denna norm är läkemedel som syftar till att bota typiska kvinnosjukdomar och typiska manssjukdomar. Denna myt har fått stor genomslagskraft och har till och med tagits upp i en statlig utredning. Men i själva verket är de som arbetar med att utveckla läkemedel så pass smarta att de utgår från hur stor andel män respektive kvinnor som drabbas av en specifik sjukdom. Som ett exempel är kvinnor överrepresenterade när läkemedel inom området depressioner ska utvecklas.⁶⁰² Vid utprovning av mediciner är man också restriktiv med att testa på kvinnor som är gravida för att undvika negativa bieffekter.⁶⁰³ Så var det med den ”sanningen”.

När socialstyrelsen analyserar samtliga hälsopolitiska indikatorer har män en högre dödlighet än kvinnor.⁶⁰⁴ Fortfarande en patriarkal struktur inom sjukvården? Kvinnor söker mer hjälp, men män får ibland dyrare läkemedelsbehandling (trots detta lever män kortare än kvinnor). Men samtidigt kostar kvinnors vård cirka 300 miljarder och mäns vård 250 miljarder. Många grupper av läkemedel förskrivs oftare till kvinnor än till män. Män får dock i genomsnitt dyrare mediciner, vilket inte är samma sak som bättre mediciner. Men låt oss inte bli småaktiga! Man måste passa sig när man jämför könsskillnader inom vården. Ett exempel på det är att män oftare får by-pass-operationer vid kranskärlssjukdomar än kvinnor. Vad är förklaringen till det? Beror det på att kvinnor är mindre viktiga än män? Nej, flera studier visar att kvinnor har färre indikationer än män före ingreppen och löper större risk att dö efter operationen. Således har sjukvården tagit hänsyn till skillnader mellan mans- och kvinnokroppen och samtidigt försökt värdera båda könen lika. (Men det verkar som att försiktigheten har gjort att läkare inte opererat kvinnor när det varit motiverat).

Det kan även finnas könsskillnader som beror på att kvinnor lever längre än män. Ett exempel på det är grönstarrsoperationer. Det finns vissa skillnader mellan äldre och yngre patienter som till viss del härrör från att riskerna vid en operation är större när man bli äldre. Att många äldre kvinnor ändå inte opereras efter vad som är motiverat beror främst på socioekonomiska förhållanden där kvinnan oftast lever ensam med en låg pension. Men samtidigt får man inte glömma att kvinnliga låginkomsttagare får bättre vård än manliga låginkomsttagare.⁶⁰⁵

Fler män dör i prostatacancer (2549 år 2004) än kvinnor i bröstcancer (1 572 år 2004). Trots det får alla kvinnor över 40 år automatiskt erbjudande om att screenas med mammografi, men några liknande förebyggande åtgärder erbjuds inte den manliga motsvarigheten.⁶⁰⁶ Centerpartiet har startat en kampanj för att stärka forskningen om bröstcancer och har kört hårt med trosuppfattningen att kvinnor diskrimineras inom vården.⁶⁰⁷ Borde inte Centerpartiet lägga lika stor vikt vid att alla män testas för prostatacancer samt initiera en kampanj för att motverka problemet med prostatacancer? För män och kvinnor är väl lika mycket värda?

Centerpartiet har även, med riksdagsledamoten Solveig Ternström i spetsen, spridit myten om att sjukvården i Sverige diskriminerar kvinnor inom hjärt- och kärlsjukdomar. Denna myt har populariserats via TV-serien ”Ett svenskt hjärta” som skådespelerskan Ternström använder sig av för att få mer politiskt inflytande. TV-serien är ren fiktion, men Ternström använder serien som ett bevis på att kvinnor diskrimineras.

⁶⁰² Språss, Åke: *Myt att mediciner testas bara på män*, UNT (Uppsala), 2004-07-06

⁶⁰³ Läkemedelsverket, http://www.lakemedelsverket.se/Tpl/NormalPage_661.aspx

⁶⁰⁴ Socialstyrelsen: *Jämställd vård? – könsperspektiv på hälso- och sjukvården*, <http://www.sos.se/sosmeny.htm>, 2004-03-31

⁶⁰⁵ Socialstyrelsen: *Jämställd vård? – könsperspektiv på hälso- och sjukvården*, <http://www.sos.se/sosmeny.htm>, 2004-03-31

⁶⁰⁶ Ström, Pär: *Mansförtryck och kvinnovälde*, Den nya välfärden, 2007

⁶⁰⁷ Helte, Stefan: *Centern utmanar andra partier om cancerpengar*, Dagens medicin, 2007-10-10

När 15 hjärtspecialister kritiserar Ternström och TV-serien på DN Debatt den 13 februari⁶⁰⁸ och förklarar vilka myter dessa uppfattningar bygger på svarar Ternström med att strukturerna finns där, men de syns inte.⁶⁰⁹ God dag yxskaft!

Flickors benägenhet att dämpa sin ångest genom att skära sig själva är ett annat exempel som feminister tar upp för att bevisa patriarkatet. De problem som främst pojkar har såsom ADHD får, enligt feministerna, mycket mer resurser och forskningsfokus.⁶¹⁰ Frågan är dock om detta verkligen beror på kön. Är det inte så att ett ADHD-barn oavsett kön syns mer i klassrummen än vad barn som skär sig i handleden gör? Det är därför inte särskilt konstigt att samhället har fokuserat på problemet med ADHD särskilt med tanke på att det påverkar så många fler än enbart sjukdomsbäraren och dess närmaste anhöriga. Även socialstyrelsen tar upp denna förklaring om att pojkars problem är mer utagerande och därför lättare att upptäcka⁶¹¹. Därmed inte sagt att man inte ska förbättra forskningen kring flickors problem med ångest. Självklart ska man göra det, det är nu man kan bedöma om samhället betraktar flickor som mindre värda eller inte. Det är nu som sjukdomen är identifierad, det är nu samhället kan agera. Att göra det till en feministgrej är bara löjligt, det gynnar inte någon part. Att jämföra antalet forskningsrapporter riktade till respektive kön säger inte ett dugg. För det första kan pojkar ha värre problem än flickor och behöver därmed mer resurser (mest troligt med tanke på betygen). För det andra är det en svår avvägningsfråga att avgöra vad som är en pojksjukdom och vad som är en flicksjukdom. Inte är det väl så att den enda pojksjukdomen är ADHD och den enda flicksjukdomen är att skära sig i handleden. Sedan är det ju inte ens så att alla som har ADHD är pojkar, 20 - 25 % är nämligen flickor av de barn vars föräldrar får vårdbidrag för ADHD⁶¹². Men de har mindre utåtriktade symptom.⁶¹³ Det finns även pojkar som skär sig i handleden⁶¹⁴. För det tredje är flickors problem med att skära sig i handleder, som jag tidigare nämnt, mer osynliga på grund av sjukdomens natur. Att upptäcka skärsår är inte alltid så enkelt. Att upptäcka ADHD-barn är enklare eftersom dessa barn gör sig omöjliga. Mycket av de problem som ungdomar och kanske främst flickor drabbas av beror på att efterfrågan på vård ser annorlunda ut i dag än vad den gjorde då systemet byggdes upp⁶¹⁵.

Feminister brukar slänga ur sig obevisade påståenden såsom att pojkar prioriteras redan från förskolan medan flickor inte duger som de är. Sanningen är väl snarare så att ingen duger som de är, alla elever ska formas i någon sorts kollektivistisk form, den socialistfeministiska människan. Om det nu vore så att flickor nedvärderas och att pojkar hela tiden får uppmärksamhet, hur kan det då komma sig att flickor får bättre betyg? Hur kan flickor vara bättre i skolan än pojkar ifall flickor diskrimineras? Det måste ju betyda att flickor är så pass biologiskt överlägsna pojkar så att inte ens diskriminering under hela skolgången gör att flickor blir sämre än pojkar. Konstigt, det känns som att det är ett argument levererat av biologister, sådana som påstår att kvinnor är mest lämpade till vissa uppgifter medan män är lämpade till andra uppgifter.

⁶⁰⁸ Swahn, Eva mfl.: *En myt att kvinnorna får sämre hjärtsjukvård*, DN, 2008-02-13

⁶⁰⁹ Narvehed, Lotta: *Läkarna missar helhetsperspektivet*, DN, 2008-02-13

⁶¹⁰ Mavi, Devrim: *Du är mindre värd, flicka lilla*, Dagens arena, 2008-02-08

⁶¹¹ Socialstyrelsen: *Jämställd socialtjänst? – Könsperspektiv på socialtjänsten*, 2004-103-2

⁶¹² Statens Beredning för medicinsk Utredning: *ADHD hos flickor – En inventering av det vetenskapliga underlaget*, november 2005

⁶¹³ Sjukvårdsrådgivningen: *Adhd/Översikt*, 2008-01-25,

<http://www.sjukvardsradgivningen.se/allakapitel.asp?CategoryID=26790>

⁶¹⁴ Andersson, Helen., Ohlin, Annika: *Självskaдебeteende – en studie om sex professionellas syn på fenomenet*, C-uppsats, sociala omsorgsprogrammet, Högskolan Kristianstad, 2006-06-09

⁶¹⁵ Vårdförbundet: *"Tjejer säger inte saker rakt ut men det gör killarna"* – *Vem lyssnar på flickorna?*, Girl child project, Rapport, 2004-07-06

Petitessproblem såsom att flickor används som stöddämpare mellan bråkiga pojkar bevisar ingenting annat än att man har högre tankar om flickor än om pojkar. Man utgår ifrån att pojkar är bråkiga, men är det inte såsom feminister annars påstår, att pojkar (dvs. de fem som syns mest) är bråkiga bara för att lärarna utgår från det. När det gäller flickors snällhet brukar feminister utgå från att flickor är passiva bara för att lärarna utgår från det. Vilken grupp är då mest värderad? Flickorna eller pojkarna? Lärarna utgår från att flickor är tillräckligt mogna för att ta hand om pojkarna, inte tvärtom. Det kan ju i och för sig vara så att flickor mognar snabbare än pojkar, men då faller ju feminismens gnällreportoar. – Det är ju ingen som bryr sig om vad flickorna vill utan de ska enbart lugna ned pojkarna. – Är det någon som bryr sig om vad pojkarna vill, eller nedvärderas de för att de är pojkar och inte präktiga flickor?

Många feminister bråkar om att pojkar tar för stor plats i skolan, när det i själva verket enbart är ett fåtal pojkar som tar plats. Genom att peka på fem pojkar generaliserar man hela pojkgruppen och utgår därefter från att varje pojke är en vilde som borde tämjas. Flickor duger inte som de är utan måste våga ta för sig mer, gnäller feministen. Det är väl klart att man måste ta för sig mer, inte genom att ta till sig bråkstakarnas sätt att vara utan att välja att synas mer. Svara på fler frågor osv. Om feminister tycker att detta krav är nedvärderande bara för att det är ett manligt sätt att vara då vet jag inte riktigt vad som är problemet. Om flickor är bra som de är då kan de väl fortsätta att vara tysta då, om de nu är så tysta som det påstås. Det är nog snarare så att de få pojkar som missköter sig gör det ordentligt medan flickor gör det oftare men mindre synligt. De som då får skit för sitt beteende är pojkarna, inte flickorna.⁶¹⁶

⁶¹⁷

Objektifiering – mantrat som åkallar dimridån

Ett exempel på en fiktiv strukturell orättvisa är att kvinnor objektifieras och utnyttjas av män. Men om kvinnor objektifieras så blir även män det. Eller menar feministerna att kvinnor ser igenom det ytliga utseendet och ser rakt in i männens hjärtan? Jag tvivlar att så är fallet. Utseendet är viktigt för båda könen och ingen kan skylla sina egna misslyckanden på något så abstrakt som objektifiering. Feministernas påstående om att kvinnor utnyttjas handlar främst om reklam, prostitution och porrfilmer. Att kvinnorna ersätts för att visa upp sina kroppar har ingenting med saken att göra. Sedan är det väl inte ens värt att försöka tala om mäns krav att vara snygga. Den kommersiella bilden av mannen är antingen en framgångsmaskin (ledande positioner är inte enbart en dans på rosor), klantskalle eller sexobjekt. Ibland gör man sig rolig över mannen, ibland använder man hans magrutor för att sälja deodoranter och bilar. Anabola steroider är inget problem som är värt att diskuteras eftersom det inte drabbar så många kvinnor. Vad vet feministerna om mäns reaktioner över att beskåda Arnold Schwarzenegger och Brad Pitt? Brittiska forskare har inte helt oväntat kommit fram till att kvinnor vill ha män med tilltalande utseende (om nu någon trodde något annat). Idealbilden av en man är Brad Pitt⁶¹⁸.

Jag tror att det ligger till så, precis som många feminister i andra sammanhang gärna påstår, att män aldrig kan känna hur det är att vara kvinna i dagens samhälle. Nej, det är just det. Men varför tänker man inte på motsatsen? Hur kan man förespråka en patriarkatsteori när man vet att kvinnor inte vet hur det är att vara man i dagens samhälle? För dem kan väl inte mena att kvinnor är så pass biologiskt överlägsna mäns empati att kvinnor kan förstå män bättre än vad män kan förstå kvinnor?

⁶¹⁶ Andnor, Berit: *Flickors ohälsa negligeras*, DN-debatt, 2003-05-20

⁶¹⁷ Lindberg-Kurtén, Birgitta: *Tokfeminismen*, Timbro, 2001

⁶¹⁸ Kasvi, Leif: *Så ska ni se ut, killar!*, Aftonbladet, 2002-12-13

Feministers påståenden att bilden av kvinnan är mannens bild är konstig och irrelevant eftersom även bilden av mannen bygger på kvinnors syn på män. Det är självklart att bilden styrs av betraktaren. Det är skillnad på profil och image⁶¹⁹. Om kvinnor vill att män ska uppfatta kvinnor annorlunda (image) måste kvinnorna ändra sitt sätt att se på sig själva (profil). Kvinnor kan påverka mannens bild av kvinnan men de kan inte helt kontrollera den. Samma sak gäller för männen. Samma regler som gäller för marknadsföring av produkter gäller marknadsföring av en person.

Sedan kompliceras bilden ännu mer när man tar in det faktum att kvinnor även speglar sig i andra kvinnor för att skapa sin profil mot både män och kvinnor. Kvinnor vill gärna ha en man med status för att signalera en viss profil till sina väninnor. Samtidigt måste kvinnorna signalera en viss profil för att attrahera dessa män som skapar en profil mot andra kvinnor. Samma sak gäller för männen. Det är vi själva som styr vår profil, hur vi vill vara, men det är motparten som bestämmer vår image, hur vi ser ut. Nina Björk använder Simone de Beauvoir som ett analysobjekt för att förklara objektifiering. Män är de som agerar och är aktiva, medan kvinnor är passiva och vackra dockor. Alla som föds med en slida (dvs. till könet kvinna) förväntas agera på ett visst sätt (dvs. som genuset kvinnlig). Könet kan liknas vid kärnan och genuset vid frukten. Kärnan är det man är, en varelse med slida eller penis, frukten är vad man blir.⁶²⁰ Därav Beauvoirs kända uttalande: ”Man föds inte till kvinna man blir det”.⁶²¹

Feminister verkar tro att kvinnor ser verkligheten genom mäns ögon medan män ser genom sina egna. Hur kan det vara möjligt? Män är väl inte mer än människor? De ser väl också med kulturens ögon och påverkas de också, om det nu är så att kvinnor är så fångna i kulturens fångsel. Simone de Beauvoir försökte att förändra den traditionella kvinnligheten och i stället anamma mannens intellektuella egenskaper eftersom detta inte borde vara exklusivt för män. Av den anledningen kom Beauvoir att betraktas och gör det fortfarande, som en manlig kvinna. I Sartre fann Beauvoir en livskamrat som hon kunde älska eftersom Sartre enbart ville älska en kvinna med intellekt. Sartre hjälpte därmed Beauvoir att undvika kvinnans rollegenskaper. Men varför ignorerar man förväntningar på mannen?

Inte heller mannen är fri att göra som han vill eftersom han är styrd av ett socialt tryck som tillsammans med mannen själv skapar manligheten. Det är exakt samma process som kvinnans skapelse. Varför då enbart beklaga kvinnans fångelse? Jag håller med om att könsrollerna har hämmat den individuella kraften, men att vårt samhälle har gjort det möjligt att effektivt protestera mot detta. Det finns förvisso ett starkt socialt tvång som jag kallar Jantelagen, men denna lag är inte skapad från ingenting. Den är skapad av oss och kan därför förändras. Det är upp till oss att leva som vi vill leva. Det gäller bara att våga ta språnget ut. Beauvoir kan sägas ha misslyckats med att leva helt okvinnlig eftersom hon var så ensam på den tiden.⁶²² Men i dag är vi mer öppna för olika synsätt. Dock finns det en risk att vi hamnar i någon Queer-diktatur där homosexuella såsom Jonas Gardell ironiserar och nedvärderar kristna värden.⁶²³ Varför skapa en ny rolldiktatur? Låt oss kämpa mot kollektivets bojor, de bojor som stipulerar hur vi ska vara. De bojor som talar om för oss hur en riktig kvinna, man eller gay mm. måste vara för att bli accepterad. Men låt oss inte skapa en ny kollektiv rolluppsättning. Låt oss privatisera livsmanuskrivandet samt rolluppsättandet. Det är vi själva som ska skriva våra egna livsmanus och skapa våra egna roller. Det är inte någon annan som ska göra det åt oss. Låt oss skapa en mångkultur där alla människor kan trivas och där

⁶¹⁹ Kotler, Philip., Armstrong, Gary., Saunders, John., Wong, Veronica: *Principles of marketing*, Prentice Hall, andra upplagan, 1999

⁶²⁰ Björk, Nina: *Under det rosa täcket – Om kvinnlighetens vara och feministiska strategier*, Wahlström & Widstrand, 1996

⁶²¹ Beauvoir, de, Simone: *Det andra könet*, Pan, 1949, s. 162

⁶²² Björk, Nina: *Under det rosa täcket – Om kvinnlighetens vara och feministiska strategier*, Wahlström & Widstrand, 1996

⁶²³ Gardell, Jonas: *Nyblivne pappan Jonas Gardells öppna brev till kd:s Alf Svensson*, Aftonbladet, 2002-09-15

förutsättningarna att växa som människor förbättras. Det krävs en mental revolution för att skapa en mer öppen attityd till världen.

En olöslig paradox är Beauvoirs beskrivning av subjekt och objekt, transcendens och immanens. Hon skriver att kvinnor gör sig själva till objekt för att tillfredsställa mannens behov och förväntningar. Men om kvinnor gör sig till objekt är hon väl ett subjekt? Hon föds inte till ett objekt, utan hon gör sig själv till ett objekt. Okey att män är med och trycker på objektifieringsprocessen, men detsamma måste väl sägas om män. De tvingas att objektifiera sig själva för att kunna bilda familj. Se bara på gammpojckarnas (män som aldrig lyckas bilda familj utan bor kvar i barnhemmet) situation ser ut. Folk tittar konstigt på dem och sprider rykten om hur illa de lever. De undrar varför en gammpojcke kan vårda en skog så väl när han ändå inte har några barn som kan ärva skogen. De undrar hur stökigt det ser ut i deras hem, samt om gammpojckar verkligen äter som de ska. De spekulerar ifall gammpojckarna har samlag med sina kor eller inte. Det handlar mångt och mycket om fördomar och rädsla för det som avviker från det normala. Om du är intresserad av gammpojckarnas situation rekommenderar jag Bo Nilssons "Maskulinitet".⁶²⁴ Samma sak händer inom gay-rörelsen och i Queer-rörelsen. De som inte klär sig queerigt och gayigt accepteras inte utan misstänks för att vara smyghetero eller något liknande. Även subkulturer skapar sina normer. I den subkulturen finns det ingen plats för homosexuella som inte vill hata heterosexuella.

Vad gör män när de försöker skaffa sig en fru vilket de måste göra i det konventionella könsrollsamhället? De gör sig själva till objekt. De muckar gräl med andra män. Visar upp sina fina fjädrar så att kvinnorna kan beskåda skådespelet. Män gör inte allt detta skådespel för sin egen skull. De gör det för kvinnorna. De gör inte karriärer och tjänar mycket pengar för sin egen skull utan för att få brudar och bilda familj. Kvinnor väljer de män som kan försörja dem och deras avkomma. Så vem objektifierar egentligen vem? För det ligger även något i det som feministerna påstår, dvs. att män objektifierar kvinnan. Kvinnor ska vara vackra och målade som påfåglar. Men vem tvingar kvinnor att leva upp till idealen? Vem tvingar män att göra det? Kvinnor skulle tidigare i könsrollssamhället stå för hushållsarbetet. Men vem jobbar för vem? Kvinnan jobbar för att mannen ska trivas i hemmet. Objektifiering eller kärlek? Välj själv! Mannen förvärvsarbetar för att försörja familjen. Objektifiering eller kärlek? Välj själv! Jag väljer nog kärleken som förklaring till detta. Kärleken och den logiska arbetsuppdelningen. Män och kvinnor har kompletterat varandra och därmed också objektifierat varandra. Sedan får vi heller inte glömma att män gör karriär och kvinnor sminkar sig av andra orsaker än att öka sitt marknadsvärde på kärleksmarknaden.

Jag är också osäker på om utseendefixeringen verkligen går att få bort samt om det verkligen är önskvärt att stoppa utseendefixeringen. Möjligtvis tycker jag att man ska se till att likriktningen stoppas. Varför är det bara en viss sorts kvinnor som syns i reklamen? Jo, därför att samhället har skapat ett ideal för hur kvinnor och män ska se ut. Man tar med andra ord inte någon större hänsyn till individuella preferenser utan man utgår från någon majoritetsuppfattning, en förfinad stereotyp. Om man erbjuder fler alternativ blir det lättare för enskilda människor att välja "rätt" kvinnoideal. För jag är mycket tveksam till att alla män faller för exakt samma kvinnor. Det vore en väldigt stor biologisk miss ifall alla män tänder på samma sorts kvinnor och tvärtom.

Enligt vissa är inte utseendet det viktigaste, utan det är det inre som räknas! Har du hört denna klyscha tidigare? Det borde du ha gjort! Är det verkligen så? Inte i min värld i allafall. I min värld är det utseendet som styr kärleken och allt annat världsligt. Det är inte det som gömmer sig i det inre som är det avgörande, för vem kan se det? Det är inte ens säkert att du själv är medveten om vad som gömmer sig i ditt inre. Hur kan då andra se det? Tänk efter!

⁶²⁴ Nilsson, Bo: *Maskulinitet*, Boréa, 1999

Vad faller du för hos en kille eller en tjej? Är det inre egenskaper som snäll och givmild, eller är det yttre egenskaper såsom utseende, agerande och rörelser som styr?

Jag kan inte säga att jag attraheras av någonting som finns i det inre. Är någon snygg så uppfattar jag denne person som snygg och inte som manipulativ eller snäll. Det första man tar intryck av är hur någon ser ut, inte hur personen ifråga är innerst inne. Det är naivt att tro något annat. Detta betyder att man inte faller för någon som är ful, men som är vackrast innerst inne eftersom man aldrig upptäcker denna skönhet innan man har känt denne person i tio eller tjugo år. Efter tio år då kan man börja snacka om att man ser den inre skönheten hos någon. Då om någonsin. Därför borde alla som ska skaffa barn umgås med sin partner under en längre period, exempelvis tre, fyra år eller längre, innan man skaffar barn. Det får inte vara ett statligt tvång utan bör vara en moralisk princip som individer bör följa. Om fler följde denna princip skulle riskerna för skilsmässor och otrygga familjeförhållanden minska radikalt.

Det är hyckleri att påstå att det inre är det viktigaste. De primitiva drifter som människan är utsedd med reagerar på de yttre formerna, stora bröst, läcker häck mm. Det kan väl knappast vara något nytt? Det är ju den välkända fortplantningsförmågan. Så hur kan man bli förvånad över att människan är så utseendefixerad? Ska denna naturliga utseendefixering betraktas som något fult, och någonting som man måste ta död på? Hur ska vi leva då? Vad ska då fortlevnadsprocessen bygga på? Dataanalyser? Psykoanalyser? kärleksgurumeditationer? Telepati? Queer-terapi? Tyvärr tror inte jag på dessa metoder i detta avseende. Vi kan inte förtränga de mänskliga behov som vi har. Visst kan man styra mycket själv, men till vilken nytta och till vilket pris? Man kan välja att leva i tristess om man vill, men vad är poängen?

Jag förstår att de människor som betraktas som fula anser att man ska se till det man har i sitt inre. Men då glömmer man en sak. Vad som är fult för en person behöver inte vara fult för en annan person. Hursomhelst, de som generellt sett betraktas som fula vill säkert ha någonting att kompensera sitt ofullkomliga utseende med. Det är helt förståeligt. Även jag skulle nog tjäna på att människan prioriterar det inre framför det yttre. Men jag vet att jag själv inte gör det, så hur kan jag då begära att andra ska göra det.

Sedan har vi de hycklande kräken som är oerhört snygga och populära, som gärna påpekar att utseendet inte är någonting att fästa sig vid. Våldigt lätt för dem att säga! De tycker att det är fruktansvärt att de ideal som ställs upp från ingenstans, får tonårsflickor att banta sig till små stickor. Samtidigt ställer dessa hycklande kreatur upp på att själva stå modeller till reklamaffischer mm. Hur tänker man då? Vilka får modelljobben? Generellt sett är det snygga kvinnor och män som i princip inte behöver retuscheras, men som blir det ändå, som får jobben. Det är i regel inte de som är fula och mulliga som står modeller. Om man å ena sidan säger att utseende inte är så viktigt, och å andra sidan ställer upp som modell vad är man då om inte en hycklare? Missförstå mig inte, om jag höll måttet så skulle även jag tjäna pengar på mitt utseende. Men jag skulle aldrig påstå att utseendet inte har någon betydelse, för det är helt absurt. Den enda reform jag kan tänka mig att genomföra är en lag om att det ska finnas informationstext till alla bilder som är retuscherade så att det syns att det inte är äkta. Men jag har svårt att tänka mig att detta skulle ha någon praktisk betydelse. Inte ens ett förbud mot lättklädda kvinnor på reklamaffischer mm. skulle leda någonvart eftersom vi har de drifter vi har. Vi människor tycker om sexiga män och kvinnor. I stället för att se det som något sjukt borde vi se det som något positivt. De tjejer och killar som oroar sig för sitt utseende behöver självförtroende och inget förmynderi. Därför bör samhället bemyndiga individerna så att de kan tänka mer självständigt och inte i flock.

Gudrun Schyman har skrivit en hyllning till mannen, det som i andra sammanhang brukar kallas för pornografi och objektifiering. I boken ”mangrant” har Schyman och 20 andra författare objektifierat den manliga kroppen, det som är så hemskt när kvinnor utsätts för

det.⁶²⁵ Detta är hyckleri och ingenting annat. Antingen är man emot objektifiering oavsett kön eller också är man för objektifiering. Alternativt anser man inte att objektifiering existerar i någon större utsträckning utan vad det handlar om är att utseendet är viktigt för båda könen.

Många feminister talar om den manliga blicken som nedgraderar kvinnan till ett objekt som enbart får sitt värde genom sitt utseende. Den norska dokumentärfilmaren Margreth Olin har berättat om hur kvinnor nedvärderar kvinnors utseende genom kränkande uttalanden och blickar. Män har, tvärtom vad många feminister påstår, gett henne komplimanger och varit snälla.^{626 627} Men jag vet redan svaret på detta. Alla kvinnor har tagit till sig mannens sätt att värdera kvinnan samtidigt som mannen leker hjälten. Vi har därmed ännu en fin konspirationsteori att glädjas åt.

Pornografi – grunden för prostitution och våldtäkter

Pornografen betraktas ofta som något kvinnoförnedrande av moralistiska feminister. Varför skulle porren vara kvinnoförnedrande? Är det för att kvinnan blir penetrerad? Det är det gamla vanliga sättet att gå tillväga. Är det för att kvinnan suger av killen? Ja, men killen brukar oftast slicka kvinnan. Är det för att kvinnan skriker? Ja, men det händer att killen också gör det. Konstigt att man betraktar kvinnor som skriker som förnedrande. Det är väl tvärtom, det tyder ju på att kvinnor njuter och män presterar. Det är inte jämställdhet. Är det för att porren ger en fel bild av sex och kärlek? Det kan jag i och för sig hålla med om. Men tonåringars intresse för nakna kvinnokroppar försvinner inte bara för att man förbjuder porr. Dessutom är det upp till föräldrarna att uppfostra barnen. En vuxen man ska kunna titta på porr utan att tro att alla kvinnor är som porrstjärnan. Jag är fullständigt övertygad om att de flesta män fattar det.

Vissa feminister kombinerar sitt resonemang om kvinnoförnedring med mansförnedring. Då känns det mer nyanserat eftersom man försöker se från båda könen perspektiv. En feminist som klarat av det är Maj Fant⁶²⁸. Hon menar att porren spelar på manliga underlägsenhetskänslor. Porren förstärker mannens bild av att inte räkna till, att inte kunna prestera. Därmed för porren de traditionella könsrollerna vidare. Många män har, enligt Maj Fant, dålig kontakt med kvinnor eftersom de antingen inte vågar träffa riktiga kvinnor eller för att de inte är populära bland kvinnor. Givetvis är inte alla män som tittar på porr ensamma fysiskt sätt, men mentalt kan de känna sig ensamma även om de är gifta. Med det synsättet blir det fel att betrakta pornografi som ett bevis för patriarkatet eftersom både män och kvinnor förnedras av den. Det är alltså inte så enkelt att män som onanerar till porrfilmer har en önskan om att utöva makt över kvinnor. Det kan alltså vara en drog för vissa män. Om det är sant borde dessa män få hjälp, precis som narkomaner och alkoholister kan få det. Men det betyder inte att porren måste avskaffas. ROKS verkar visst skriva under detta, dock omedvetet. I sin strävan efter att få förlöjliga och förolämpa män i allmänhet kan det hända att man inte tänker efter innan man öppnar munnen. Det är lätt hänt. Här kommer ett exempel på ett slagord som visar hur ROKS intar en förstående syn på män som porrmissbrukare: ”Papperssex – Killar me’ komplex!”⁶²⁹

ROKS har genomfört en moralpekande kampanj för att få politiker att enbart anlita hotell som inte har pornografi på hotellrummen som om att detta skulle ha något med ROKS kärnverksamhet att göra. Så länge pornografen inte kostar mer för skattebetalarna ska man

⁶²⁵ Engström, Fredrik: *Gudrun Schymans hyllning till mannen*, Expressen, 2003-06-06

⁶²⁶ Gentile, Jeanette: *Kroppen min – dokumentär*, Svenska dagbladet, 2003-02-14

⁶²⁷ Johansson, Junttila, Catarina: *Kvinnors kritiska blickar*, Kommunalarbetaren nr. 15, 2003

⁶²⁸ Fant, Maj: *Eftertryck – om ensamhet, sex och samlevnad 1985 – 1995*, Natur och kultur, 1995

⁶²⁹ Wachenfeldt, Von, Ireen: *ROKS årsmöte och riksträff*, Månadsbrev juni 2003, <http://www.roks.se>

fullständigt strunta i vad politikerna gör på sin fritid. Men feminister lider precis som socialisterna av kleptomani, de ska lägga sig i andra människors leverne och ta ifrån den ena rätten efter den andra bara för att tillfredställa sina sjuka behov att styra andra människor.⁶³⁰

Pornografi kopplas ofta samman med prostitution och med sexuella övergrepp som om att sambandet däremellan vore solklart. De som är emot pornografi anser oftast att filmerna domineras av mannens blick. När resonemanget kommer till definitionen av mannens blick slår sig resonemanget helt slätt. Några riktiga argument mot pornografi existerar inte förutom att man moraliserar och kallar pornografin ett sätt för män att kontrollera kvinnor och exploatera kvinnan för egen vinning. Att det finns män med i porrfilmerna har inte gått fram. Undrar om porrmodståndarna har sett några porrfilmer överhuvudtaget.

Som vanligt har också feminister svårt att förklara gayporr. I och för sig brukar de kunna förklara bort lesbisk porr genom att det är ett förspel för männens heterosexuella lustar. Moralisten Moira Sullivan anser att det inte spelar någon roll ifall det är en kvinna som producerar eller om det är en man. Kameravinklarna och iscensättningar blir detsamma ändå. Men vad är då skillnad på manlig och kvinnlig porr om det inte spelar någon roll om det är kvinnor eller män som producerar filmerna? Är det konspirationsteorier som gäller igen. Har kvinnorna blivit lurade av patriarkatet? Är de 20 % kvinnor som det senaste året har sett en porrfilm styrda av sina patriarkala pojkvänner⁶³¹? Så Ingrid Swedes porrfilmer skiljer sig inte från traditionell porr. Men varför vill hon då förnedra sig själv genom att producera och själv medverka i egna porrfilmer? Är hon dum i huvudet? Tycker hon om pengar? Tycker hon om att ha sex? Den enda som kan svara på detta är Ingrid Swede, men tyvärr verkar feministerna tro att de är så pass allsmäktiga att de tror sig kunna avgöra vilket motiv Ingrid Swede har.⁶³²

När Alexa Wolf visade sin snedvidna propagandafilm mot en porrfilm på tv1000 blev det moralpanik i Sverige. Lagar och förordningar skulle införas och åtgärder vidtas. Efter ett tag lugnade paniken ned sig, antagligen för att moralpaniken ersattes av en ny moralpanikstrend. En feminist motsatte sig redan från början den syn på pornografi som ”shocking truth” stod för. Petra Meyer ansåg i debattprogrammet ”svart eller vitt” att inte all pornografi är kvinnoförnedrande. Regissören till den porrfilm som Alexa Wolf valde att visa är inriktad på just förnedringsporr, både för män och kvinnor. Vad man än tycker om förnedringsporr så har det ingenting med könsfrågor att göra. Dessutom är det konstigt att Alexa Wolf inte visade fler porrfilmer än en med tanke på att hon ägnat ett och ett halv år till att titta på porrfilmer på tv1000.⁶³³

Många porrmodståndare brukar börja sina aggressiva utspel med att definiera pornografi som porno = horor och grafi = framställning eller skrift. Betydelsen blir alltså framställning, skildring av horor eller varför inte horskrift. Jag har svårt för semantiska lekar så jag går helt enkelt vidare till vad pornografi är i dag. Om man ändå vill gräva ned sig i semantiken (läran om språket) kan man alltid fundera över varför idiot är ett skällsord när ordet idiot betyder enskild. Varför är enskild fel? Det finns med andra ord skillnader mellan dåtidens och nutidens bruk av ord. Det kallas förändring. Nog om det. Pornografi består av ett stort urval olika inriktningar som inte går att generaliseras till principen ”pornografi är teori och våldtäkt är praktik”. Denna syn tydliggör hur feminister tänker, alla människor är lika, alla kvinnor har samma erfarenheter, de kvinnor som inte har dessa erfarenheter och inte tycker exakt lika är dumma i huvudet.

Andrea Dworkin och Catharine MacKinnon skiljer på pornografi som är våldsinriktat, ojämnt och kvinnofientligt och erotiska som är jämlikt och icke-våld. Mjukporr betraktas som en position på en pornografiskala och därmed är även mjukporr kvinnofientligt. Anja

⁶³⁰ Wachenfeldt, Von, Ireen: *Internationella kvinnodagen 8 mars*, mars 2003, <http://www.roks.se>

⁶³¹ Statens folkhälsoinstitut: *Om sexuallivet i Sverige 1996*, 2000-03-06, <http://www.fhi.se>

⁶³² Sullivan, Moira: "Men porrstjärnor tjänar mycket pengar...", *Kvinnotryck* 3/2001

⁶³³ Meyer, Petra: "Jag tycker att alla har rätt att tycka vad de vill om porr", *Bleck*

Hirdman anser att mjukporr erotiserar konsumtionen medan hårdporr konsumerar erotik⁶³⁴. Vad som är erotiska är väldigt diffust och flummigt, det verkar vara samma sak som feministisk porr. Jag tycker att de som inte gillar pornografi kan skapa sin egen pornografi eller låta bli att titta. Man får kritisera formen och innehållet om man vill men man ska inte kräva förbud bara för att pornografi inte faller en på läppen. Om pornografi objektifierar kvinnan genom att sätta den nakna kvinnan i centrum genom att zooma in hennes könsorgan, precis som man gör med mannens, så är det väl bara att skapa en ny pornografigenrer. Det finns ju jättemånga olika genrer inom pornografin såsom gayporr, S/M mm. Att män penetrerar kvinnor är väl inte så konstigt, det är ju så det går till. Sedan kan omständigheter och sättet akten genomförs vara verklighetsfrämmande. Men pornografin utger sig i regel inte för att vara dokumentärer. Om tonåringar får en felaktig bild av sexualitet och kärlek så beror inte det på pornografin, precis som att våldsfilmerna (vilket borde vara något värre än sex och kärlek) inte har ansvaret för tonåringarnas utveckling. Det är i första hand föräldrarnas ansvar att se till att tonåringar inte konsumerar pornografi för tidigt samt utbildar sina barn i sexualitet. I andra hand är det skolans sak att informera om de förändringar som uppstår i puberteten.

Om man vill förändra pojkars syn på sex och kvinnor borde man rikta in sina åtgärder mot skolundervisningen och inte på att förbjuda pornografi. Förvisso tycker jag att man ska förbjuda pornografi där aktörerna inte kan ge utlopp för sin egen vilja såsom barnporr och djurporr. Att filma äkta våldtäkter och misshandel är olagligt, dock är det inte olagligt att skildra våldtäkter och misshandel genom skådespeleri. Sadomasochism bygger på vissa regler som inte alltid framkommer i debatten om pornografi, man får nämligen inte göra vad som helst inom sadomasochismen (praxis). Det som borde uppröra mer är att vi inte har något förbud mot tidelag och innehav av djurporr i Sverige⁶³⁵. Vissa så kallade liberaler som har glömt att frihet alltid ska gå hand i hand med ansvar anser att barnporr och djurporr måste få spridas fritt eftersom det är en konstform och att förbud därmed inskränker yttrandefriheten. Många av dessa brukar inte anse att lagen om hets mot folkgrupp är felaktig trots att den inskränker yttrandefriheten. Skillnaden mellan hets mot folkgrupp och barnpornografi torde vara uppenbar, men tydligen inte för alla. Hets mot folkgrupp dödar inga judar, det förolämpar judar. Detta borde inte vara olagligt precis som hets mot män inte bör vara det. Men att döda judar, även om man fångar upp det med en kamera och säljer det till finkulturen, måste vara förbjudet. Samma sak måste givetvis gälla barnporr och djurporr. Givetvis ska man inte ha rätten att i konstens namn utföra sexuella övergrepp på barn och djur som inte kan ge sitt samtycke till akten. Här har vi någonting att uppröras över. Kvinnor är, som ni alla vet, varken djur eller barn, kvinnor är vuxna människor som är utsedda med förnuft och kritiskt tänkande. Kvinnor kan ge sitt samtycke.

Pornografi skapar inte våldtäkter eftersom alla män som tittar på pornografi inte våldtar. Men säger feministen, det är som att påstå att rökning inte leder till cancer eftersom inte alla rökare får cancer. Sant, det finns ett samband mellan rökning och cancer, risken för cancer blir högre om man röker. Men rökning handlar om att fysiskt intar cigarettens innehåll vilket direkt påverkar kroppen medan porrfilmer och våldtäkter saknar något riktigt samband. Sambandet mellan rökning och cancer är enkel, först röker du sedan får du cancer. Det är inte så att du först får cancer och sedan röker du. De som tittar på porrfilmer och våldtar kvinnor kan mycket väl titta på porrfilm för att de har en viss pervers läggning. Dessutom kan man inte förbjuda porrfilmer bara för att vissa sjuka människor inte klarar av det. Pornografi kan vara en utlösare, en mekanism, som leder till att vissa män våldtar. Om vi då förbjuder

⁶³⁴ Parbring, Bosse: *Mjukporren är mer reaktionär*, Genus nr. 3-4, 2003

⁶³⁵ Taubert, Johan: *Veterinärer kräver lag mot djursex*, Aftonbladet, 2004-02-06 och Förbundet djurens rätt: *Riksdagspartierna om tidelag*, 2003-03-04, <http://www.djurensratt.se/>

pornografi, vad är det då som säger att dessa sjuka män inte stöter på andra utlösare? Då lär vi ju fortsätta att förbjuda. När ska vi då sluta?⁶³⁶

Prostitution – vem utnyttjar vem?

Många anser att prostitution och sexarbete ska vara en förbjuden verksamhet eftersom kvinnors kroppar inte ska vara till salu. Detta förespråkar man trots att det är kvinnors egna kroppar det handlar om. Samma kroppar som feminister i andra sammanhang vill att kvinnor själva ska äga. Att förbjuda kvinnor att göra vad de vill med sina kroppar med hjälp av lagstiftning är helt horribelt och motsägelsefullt. Enligt Susan Brownmiller leder rätten att köpa en kvinnas kropp via prostitution (som i de flesta samhällen är olagligt) till att män får uppfattningen att de har rätt till kvinnokroppen utan att betala. Vilken lysande logik! Om man har rätt att köpa ett hus, då kommer man också tro att man får ta huset utan betalning.⁶³⁷ Jodå, med ett sådant resonemang vore vårt samhälle en anarki i dag.

Resonemanget förs även på regeringsnivå då prostitution, enligt enmansutredaren i prostitutionsutredningen Inga-Britt Thörnell, är oförenligt med ett modernt jämställt samhälle. Moralismen är alltså tillbaka i en ny skepnad! Män ska nämligen inte ha rätt att köpa kvinnor som om de vore varor.⁶³⁸ För det första är det skillnad på varor och tjänster, varor är fysiska produkter medan tjänster är intangibla/osynliga. För det andra måste detta resonemang även gälla alla människor som är arbetare eftersom de säljer sig för ett företag och/eller för en kund. Man säljer inte sin kropp bara för att man använder kroppen som ett medel i sin försörjning.

Ett argument för att få omyndigförklara kvinnor är att de är narkotikamissbrukare, dvs. mindre än hälften av dem är beroende av narkotika och alkohol⁶³⁹. Genom att förbjuda prostitutionen slutar de knarka! Troligt va? Nej, om man ska få positiva effekter ska man rikta in åtgärderna mot narkotikan eftersom det är narkotikan som dessa kvinnor försöker finansiera med hjälp av prostitution. Att bruka eller missbruka narkotika samt att prostituera sig är två frivilliga handlingar som staten inte har någon rätt att moralisera över. Brott utan brottsoffer är i själva verket inget brott. Förvisso kan narkotikamissbruk leda till att tredje person skadas vilket är statens uppgift att förhindra. Men orsakssambanden är inte alltför tydliga. Det är därför jag till viss del kan gå med på ett förbud mot narkotika men inte mot prostitution. Dock kan man ifrågasätta om förbud mot narkotika är så effektivt då priserna stiger till skyhöga nivåer när riskerna för narkotikahandeln ökar. Ju högre dessa priser är, desto svårare är det att finansiera missbruket och ju svårare det är att finansiera sitt missbruk desto högre är sannolikheten kriminella handlingar blir de viktigaste inkomstkällorna⁶⁴⁰.

Därmed blir det tredje part som får lida. För att förhindra detta kan det vara en poäng med att lätta på narkotikaförbuden. Detta skulle även leda till att kvinnor som i dag finansierar sitt missbruk inte behöver prostituera sig ifall de inte vill. I och för sig är det inte många som blir tvingade till prostitution av någon annan person, men då priserna är så höga på narkotika minskar alternativen för den som vill, eller snarare måste, fortsätta sitt missbruk. Men ska de då få fortsätta sitt missbruk? Det beror på hur stora riskerna är för feltändningar som kan leda till skador mot tredje person är. Det kan låta kallt, men man kan inte tvinga någon att sluta missbruka narkotika. Man kan hjälpa narkotikamissbrukare, men man kan inte erbjuda någon

⁶³⁶ Russel, E. H. Diana: *Nadine Strossen – The pornography's wet dream*, Summer, 1995, <http://www.echonyc.com>

⁶³⁷ Brownmiller, Susan: *Våldtäkt*, PAN/Norstedts, 1977

⁶³⁸ SOU 1995:15 s148 och Näringsdepartementet: *Prostitution och handel med kvinnor*, Odaterad

⁶³⁹ Regeringens proposition 1997/98:55 - Kvinnofrid

⁶⁴⁰ Persson, Bill: *Tankar om nyliberalismen*, Contra, 1992

långsiktig lösning ifall han/hon inte vill sluta med narkotika. Det är därför projekt såsom sprututbytesprogram är så intressanta⁶⁴¹ eftersom kontaktytorna med missbrukarna ökar och därmed blir det lättare att erbjuda hjälp. Stadsmissionen har också bra verksamheter där den presumptiva avgiftaren ställs inför krav samtidigt som han/hon bemöts som en människa och som pestsmittad. De kvinnor som vill sluta med narkotika ska få den hjälpen, men de som inte vill sluta ska inte behöva tvingas ge upp sin viktigaste inkomstkälla. För jag ser hellre att man prostituerar sig än att man stjälar pryglar från hederliga människor. Så oavsett om vi fokuserar på allmänhetens bästa, torskarnas bästa eller de prostituerades bästa så kommer jag fram till att en legalisering av prostitution är den bästa vägen. En sådan reform skulle leda till att problemet synliggörs på ett bättre sätt samt att staten lättare kan kontrollera de förhållanden som de prostituerade arbetar under.

En fackförening för prostituerade är väldigt viktigt för att öka de prostituerades rättigheter samt arbetsförhållanden. Nu har till och med "frihetsivrarna" SAC (Sveriges Arbetares Centralorganisation - Syndikalister) nekat sexarbetare rätten att organisera sig inom förbundet. Inte ens sexarbetare som ägnar sig åt laglig verksamhet ska få något stöd.⁶⁴² Snacka om missriktad välvilja! Rosinho Samba har krävt att prostitution (eller sexarbete) ska legaliseras och har startat en fackförening för detta syfte. I kampen för sexarbetares rättigheter har hon bett om och fått en F-skattesedel för sin prostitutionsverksamhet. Därefter har hon stämt staten för koppleri då staten tar emot en del av hennes inkomst i skatt. Om det är förbjudet att köpa sex och det är förbjudet att agera hallick måste statens skatteupptagning var olaglig. Eftersom sexarbetare är tvungna att betala in en del av sin inkomst till staten måste staten betraktas som en hallick. Med andra ord har staten samma funktion som en hallick, dvs. tar en del av de prostituerades inkomst. Skillnaden är dock att hallickerna införskaffar arbete åt den prostituerade medan staten enbart ställer till med förtret och vägrar att erbjuda prostituerade samma sociala grundtrygghet som alla andra yrkesgrupper. Givetvis lades förundersökningen ned eftersom man inte kan anmäla staten för brott. Nu funderar regeringen på att förverka de prostituerades inkomst, med andra ord en kriminalisering av prostitution. Så mycket för sexarbetarnas väl!^{643 644}

Tidigare var det förbjudet att sälja sex, men i dagens snedvridna feministsamhälle är det tvärtom. Nu är det de som köper sex som är brottslingar⁶⁴⁵. På inget annat område har man skapat en sådan inkonsekvens genom att kriminalisera köparen. Tänk er själva att enbart kriminalisera narkotikaköparen. Det vore absurt. Inom alla andra områden är det så viktigt att poängtera att provokationer inte ska vara lagligt, dvs. poliser har inte rätt att provocera fram brott. Men det är helt okey att i detta fall låta prostituerade locka fram brott genom att erbjuda en tjänst som är laglig att erbjuda men olaglig att köpa. Trots det ska staten ha in skattepengar från denna verksamhet. Med andra ord blir staten en hallick som dessutom stöder en verksamhet som provocerar fram brott. Höjden av hyckleri!

En annan viktig aspekt är alla de prostituerade som enbart har att välja mellan svält och prostitution. Många, bland annat Centerpartiet, har använt argumentet att de som prostituerar sig är fattiga och därmed måste vi förbjuda prostitutionsköp⁶⁴⁶. Hur stor är fattiga sexarbetares valfrihet? Den är liten naturligtvis, men vägen ut ur detta problem är knappast att förbjuda hennes eller hans viktigaste inkomstkällor utan det är att höja den allmänna standarden i världen. Det är lätt att införa en lag mot prostitution eller mot barnarbete, men det är mycket

⁶⁴¹ Fries, Björn (narkotikapolitisk samordnare): *Sprututbyte*, Mobilisering mot narkotika, Dnr 209/02, 2003-03-04

⁶⁴² <http://www.sac.se/>

⁶⁴³ Östergren, Petra: *Regeringens skeva jämställdhet*, Svenska dagbladet, 2003-07-28

⁶⁴⁴ Sambo, Rosinha: *The situation of sex workers in Sweden*, Taipei Sex Worker Conference 2001

⁶⁴⁵ Lag om förbud mot köp av sexuella tjänster (1998:408)

⁶⁴⁶ Socialdemokraterna: *Sexhandel med kvinnor och barn*, 2006-04-24

svårare att skapa välfärd som gör prostitution och barnarbete onödigt. Lagen mot prostitution är ett sätt att smita från de viktiga frågorna. De syftar enbart till att dämpa västvärldens dåliga samveten. I Sverige är det viktigt att införa ett stabilt grundtrygghetssystem i stället för dagens ofantliga projekt som främst bygger på inkomstbortfallsprincipen. Det är viktigt därför att ju mer omfattande verksamhet staten har desto sämre skydd erbjuds de som mest behöver hjälp. Ju bättre grundtrygghet desto större valfrihet erbjuds varje individ.

Att den prostituerade får status som vittne och inte som målsägande säger mycket om lagens perversion. Antingen kriminaliserar man både köparen och säljaren eller också kriminaliserar man ingen av parterna. Kvinnor utnyttjar män lika mycket som män utnyttjar kvinnor inom prostitutionsbranschen. Kvinnor tjänar pengar på desperata, ensamma och olyckliga män medan män utnyttjar de prostituerades tjänster. Maj Fant påstår att det inte främst är ensamma män som söker sig till prostituerade. Men då definierar hon ensamma män som ogifta vilket motsäger hennes allmänna användning av ordet där ensamhet är en känsla och inte ett objektivet fenomen⁶⁴⁷. Prostitutionen handlar med andra ord om utbud och efterfrågan. Många feminister svarar då att den prostituerade och torsken inte är jämställda⁶⁴⁸. Underförstått är det den prostituerade som är den svage som inte kan förhandla till sig ett bra pris. Kolla upp priserna för ett samlag och se om du håller med om det! Förutom att det är väldigt generaliserande och fördömande är det kontraproduktivt att kriminalisera torsken eftersom prostitutionen inte försvinner bara för att politiker hittar på ännu en ny lag. Nej, vill man stärka de prostituerades ställning ska man se till att de får del av vårt välfärdssystem samt möjligheter att organisera sig i fackföreningar.

Tidigare var det alltså enbart säljaren som var kriminaliserad i Sverige, i dag är det enbart köparen. Ska vi göra ett till försök? I det försöket kanske vi kan tänka lite mer logiskt och därmed kriminalisera båda parter, eller varför inte legalisera hela fenomenet? Ett intressant faktum är att många instanser var emot denna mansdiskriminerande lag, men det spelade ingen roll eftersom skickliga lobbyister såsom ROKS var för lagen. Exempel på instanser som var emot lagen var följande: Socialstyrelsen, Rikspolisstyrelsen, Domstolsverket, Justitiekanslern, Riksåklagaren⁶⁴⁹ och RFSU. De prostituerade har förvandlats till symboler för feministernas kamp mot väderkvarnen som de så fantasifullt har döpt till patriarkatet. Visst kan man strypa åt efterfrågan om man vill, men varför skulle man inte kunna åstadkomma samma resultat genom att strypa åt utbudet? Vore det inte då mer effektivt att strypa åt både utbud och efterfrågan på en gång såsom i USA? Troligen inte om man får tro amerikansk statistik.⁶⁵⁰

Anledningen till denna inkonsekvens och syndabockssökande beror på radikalfeminister som anser att vi har en maktstruktur i samhället som gör att kvinnans samtycke inte räknas. Hon är så hunsad att hon inte vågar avgöra om hon ska vara prostituerad eller inte. Catharine MacKinnon påstår att kvinnor inte kan ge sin accept eftersom det vore samma sak som att lita på slavens ord om att de inte har något emot att slava för slavdrivaren.⁶⁵¹ Det är förklaringen till att 100 % av Sveriges kvinnor är prostituerade! Jag ser det i stället som så att samhället inte godkänner kvinnors intellekt och förmåga att tänka själva utan det är feministintelligentsian som ska bestämma över den enskilda kvinnans liv. Många sexarbetare bekräftar att de är självständiga varelser som till och med har ett övertag på kunden⁶⁵². RFSU

⁶⁴⁷ Fant, Maj., Olivegren, Johannes: *Ensamliv*, Natur & Kultur, 1984

⁶⁴⁸ Bl.a. ROKS och regeringen: Regeringens proposition 1997/98:55 - Kvinnofrid

⁶⁴⁹ Regeringens proposition 1997/98:55 - Kvinnofrid

⁶⁵⁰ RFSU: *Yttrande över betänkande av 1993 års prostitutionsutredning*, SOU 1995:15

⁶⁵¹ Patai, Daphne: *Heterophobia – sexual harassment and the future of feminism*, Rowman & Littlefield publishers inc. 2000

⁶⁵² Östergren, Petra: *Synden ideologiserad – Modern svensk prostitutionspolicy som identitets- och trygghetskapare*, Magisteruppsats vt. 2003, Stockholms universitet, socialantropologiska institutionen, <http://www.ostergren.se>

har rapporten ”Sex på köpet?” visat att det snarare är känslan av makt som får prostituerade att fortsätta sin verksamhet. Mannen har ett stort behov av intimitet (vilket inte alls motsägs av att mannen är gift) och känner rädsla för övergivenhet. Kvinnan har makten, hon kan välja, medan det är mannen som vill ha något av henne och inte tvärtom. I början på 1990-talet upptäcktes män som led av tvångsmässig sexualitet. Rapporten visar också att de prostituerade och torskarna haft det gemensamma att de inte haft fungerande föräldrar som förebilder som barn. Förvisso har studien riktat in sig på högskolestuderande som inte missbrukar någonting och som skulle ha kunnat få ett annat jobb. Man kan därmed säga att studien riktar in sig mot en annan grupp inom gruppen prostituerade än vad som är politiskt korrekt. Men även i denna studie tas problem upp såsom att kvinnorna (de prostituerade) hade råkat ut för fysiska, psykiska och sexuella övergrepp. De har också lidit av ätstörningar och andra psykosomatiska sjukdomar samt till och med försökt begå självmord. Samtidigt målades profilen av männen (dvs. torskarna) upp som nedstämda, deprimerade och en dålig självkänsla. Båda parter söker därmed lindring i prostitutionstillfället. Att det finns problem inom prostitutionen bör väl inte vara någon större fråga, men frågan är om kriminalisering av prostitution hjälper någon.

Sedan finns det uppgifter, som bland annat feministen Marilyn French⁶⁵³ har godkänt, att 10 % av de prostituerade är män, dvs. inte kvinnor. Enligt socialstyrelsen finns det ett antal män som erbjuder sex mot betalning riktat mot kvinnor⁶⁵⁴. Hur är det med dessa män? Kan inte de heller tänka själva? Eller är just dessa tio procent de småpojkar som svenska män och kvinnor utnyttjar på Thailand? Så passande! Men nu har en studie visat att det är vanligare att pojkar säljer sex än flickor⁶⁵⁵. Hur passar det in i genussystemet?

Men om lagen åtminstone hade positiva effekter på de prostituerades vardag, då skulle jag inte vara så angelägen om att vilja avskaffa lagen även om den är orättvis mot män. Men när lagen inte ens är till nytta för de som lagen är till för då har någonting gått helt snett. Om man kriminaliserar prostitutionen kommer den inte att försvinna utan den kommer enbart att byta plats. Rigida regleringar har en tendens att skapa svarta marknader. Lagen verkar bygga på att prostitution är lika med gatuprostitution. Men nu står gatuprostitutionen för en tredjedel av den totala prostitutionen. Två tredjedelar bedöms försiggå i dolda former såsom på Internet osv.⁶⁵⁶ Den största gruppen tros prostituera sig under enstaka korta perioder. Vissa har prostitutionen som en heltidsverksamhet. Ett ytterligare problem är att hyresvärdar är tvungna att säga upp hyreskontraktet ifall han/hon får reda på prostitutionsverksamheten. Detta leder givetvis till att mötet mellan sexarbetaren och kunden förflyttas till farligare miljöer såsom bilar, undanskymda platser utomhus osv. Alternativet är givetvis hotellrum, men även där finns risk för upptäckt och stigmatisering.⁶⁵⁷

Dessutom försämrar man de prostituerades möjligheter att finansiera sitt missbruk och sina lyxbehov vilket leder till både ångest hos de prostituerade och ökad kriminalitet för allmänheten. Med hjälp av Internet och hallickar kan de prostituerade ändå nå sina kunder. Utan en hallick kan det vara svårt att hitta kunder och få verksamheten att gå runt, därför leder den nya lagen till att de prostituerade blir mer beroende av hallickar vilket inte är en positiv utveckling. Detta leder också till att riskerna för prostituerade att råka ut för galningar som misshandlar kvinnor ökar då prostitutionen blir mer dold. Oavsett om prostitutionen minskar eller inte så kommer aldrig de riktiga galningarna att bry sig om en lag mot prostitution. Det

⁶⁵³ French, Marilyn: *Det eviga kriget mot kvinnan*, Natur och kultur, 1992

⁶⁵⁴ Socialstyrelsen: *Kännedom om prostitution 1998–1999*, artikelnummer 2000-03-007

⁶⁵⁵ Sidenblad, Erik: *Fler pojkar än flickor säljer sex*, Svenska dagbladet, 2005-07-03

⁶⁵⁶ Socialstyrelsen: *Kännedom om prostitution 1998–1999*, artikelnummer 2000-03-007

⁶⁵⁷ Östergren, Petra: *Synden ideologiserad – Modern svensk prostitutionspolicy som identitets- och trygghetskapare*, Magisteruppsats vt. 2003, Stockholms universitet, socialantropologiska institutionen, <http://www.ostergren.se>

är mycket bättre om de prostituerade är sina egna, dvs. fria företagare. Enligt socialstyrelsen har prostitutionen (dvs. den öppna) minskat med 90 % i Stockholm, men de prostituerade är mer utsatta i dag än tidigare. De vanliga kunderna har skrämts bort och de farliga återstår.⁶⁵⁸

Marieke van Doornienck som forskar om prostitution säger att kunder ofta känner mer skuld om prostitutionen är kriminaliserad. Det ökar risken för att männen blir våldsamma och aggressiva. Medan de visar mer respekt om deras möte mer liknar en någorlunda normal affärsrelation. Men en del av kunderna klagar. Annelies Daalder från justitiedepartementet i Haag citerar vissa män som säger att kicken är borta nu när prostitution är lagligt. Det blir nästan som att gå till doktorn på sjukhuset, klagar de. Med andra ord minskar stigmatiseringen av prostituerade ifall prostitutionen legaliseras. I Holland där man är mer intresserad av verkligheten har en fjärdedel av alla prostituerade uppgett att de trivs med att sitt arbete. Dessa hade också en bättre hälsa än en grupp kvinnor med andra yrken. Dock hade resterande en sämre hälsa än inom andra yrkesområden. Således är inte fenomenet med prostitution en fråga om svart eller vitt.⁶⁵⁹

Det räcker att jämföra länder som har lagar mot sexköp med länder som inte har lagar mot sexköp för att se att hallickverksamheter, våld mot prostituerade, exploatering av prostituerade samt kriminalitet med anknytning till prostitutionen är högre i länder där man har lagar mot sexköp⁶⁶⁰. Dessutom har lagen lett till att priserna sjunkit med cirka 50 % eftersom riskerna har ökat för kunderna. Därmed måste de prostituerade erbjuda en mer konkurrenskraftig tjänst för att kunna få kunder överhuvudtaget. Av den anledningen måste de prostituerade ha fler samlag för att kunna klara sig. Dessutom har veneriska sjukdomar ökat, bl.a. i Malmö, på grund av att de prostituerade oftare går med på att ha samlag utan kondomer för att vara mer konkurrenskraftiga.⁶⁶¹

Ett annat problem är att många sexkunder inte vågar vittna mot kriminella personer då de är rädda för att själva åka dit. Därmed minskar rättssäkerheten för de prostituerade. De grupper som lagen försöker skydda är i regel emot denna lag (men jag antar att deras röster inte räknas eftersom de är så hunsade och korkade). Många internationella sexarbetare (prostituerade) har slagit fast att de är emot alla former av lagstiftning mot sexhandel. Ett exempel är International Committee for Prostitutes' Rights (ICPR) som vid ett möte i Amsterdam 1985 antog deklARATIONEN, Prostitutes' Rights Charter. De signaler som staten velat sända ut till samhället, dvs. att det är fel att köpa sex av kvinnor, har en väldigt liten effekt eftersom gatuprostitutionen som sjönk efter införandet av lagen, har börjat öka igen och närmar sig nivåerna kring tiden före sexköpslagens införande⁶⁶². Hur den totala prostitutionen ser ut är det svårt att ha något hum om.

Det har till och med visat sig att prostitutionen i Holland har minskat eftersom de prostituerade måste betala skatt för sitt arbete, särskilt alla regleringar som det medför har varit påfrestande.⁶⁶³ Därmed minskar ju förtjänsterna med att arbeta som prostituerad, då är det bättre att jobba i Belgien. Varför inte införa detta i alla länder, då bör väl prostitutionen sjunka? I Sverige har de statliga utredningar som föregått beslutet om sexköpslagen inte tagit någon hänsyn till sexarbetarna själva. Man har alltså inte rådfrågat experterna innan man genomfört lagen. Samma sak sker i massmedia, journalister (och politiker) lyssnar bara på de

⁶⁵⁸ Wong, Ola: *Sexköparna har blivit farligare*, DN, 2004-06-20

⁶⁵⁹ Ibid.

⁶⁶⁰ Leigh, Carol: *Prostitution and the law: International policies and practices*, San Francisco Task Force, slutlig rapport, 1996 (1995)

⁶⁶¹ Rapport Lag (1998:408) om förbud mot köp av sexuella tjänster - Metodutveckling avseende åtgärder mot prostitution

⁶⁶² Lisinski, Stefan: *Prostitution på gatan ökar*, DN, 2006-12-27

⁶⁶³ Nyström, Johanna: *Vem tar ställning?*, Riksförbundet för sexuell upplysning, 2006-11-02

som har negativa erfarenheter av prostitution. De som påstår motsatsen fryses ut.⁶⁶⁴ De prostituerade har med andra ord offrats på ROKS altare för att feministerna ska få hålla lekstuga i Sveriges riksdag.

Petra Östergren har berättat om hur hon har blivit utmobbad från feministrörelsen på grund av att hon vågade ifrågasätta det feministiska axiomet att prostitution är en förlängning av mannens normalförtryck av kvinnan. Hon har även berättat om Lillian Anderssons arbete för sexarbetares rättigheter. Till en början fick hon och hennes rörelse stöd från feminister, men efter några månader manövrerade feministerna ut de som försvarade prostitutionen. Nu ägnar politiker, akademiker m.fl. sig åt politisk likriktning genom att motarbeta de som försöker föra fram sexarbetarnas synpunkter på prostitution och pornografi.⁶⁶⁵ Många som försöker se alternativ till dagens lagstiftning kring narkotika och prostitution blir utmobgade och nedtystade. Ett intressant exempel på hur politiker och dagstidningar styr debatten med järnhand är genom dagstidningars konstruktion av en missbrukare. Enligt dagspressen och de som förespråkar sprututbytesprogram beskrivs narkotikamissbrukaren som en kvinna medan motståndarna beskriver narkotikamissbrukarna som ungdomar. Ingen av dessa beskrivningar stämmer överens med verkligheten, det är män som har mest problem med drogmisbruk.⁶⁶⁶ Men vem är intresserad av en sådan grupp? Med tanke på mäns överrepresentation inom drogmisbruk är det rätt så lustigt att just kvinnligt missbruk är så hemskt. Särskilt lustigt blir det om man betänker att det för män oftast är en väldigt dålig idé att prostituera sig för att finansiera sitt missbruk. Män får i stället ägna sig åt kriminell verksamhet såsom inbrott och misshandel mm. Rättvist?

Förbudet mot prostitution försvårar även arbetet mot trafficking där unga, oftast omyndiga, tjejer och killar luras över till Sverige för att sedan tvingas till sexhandel. Genom att synliggöra prostitutionen blir det lättare att eliminera dylika problem som trafficking. Men i stället för att fokusera på problemet förstöras man upp problemet till hyperinflationära höjder. Det finns många exempel på hur massmedia ljuger och blåser upp siffror för att leverera bevis om att den skräckpropaganda som ROKS och Margareta Winberg m.fl. sprider angående trafficking från Ryssland och Östeuropa stämmer. Utifrån propagandans innehåll kan man få intrycket att alla ryska kvinnor som bosätter sig i Sverige är prostituerade samt att alla prostituerade har blivit lurade av elaka hallickar som låser in dem och torterar dem. De hallickar som man talar om existerar och dessa hallickar ska man inte ge någon nåd till. Men det är ingen ursäkt för att leka med siffror och lura hederliga svenskar att tro att norrlänningar sysslar med slavhandel. Det enda man har åstadkommit är att österlänningar har svårare att få visum till Sverige vilket antagligen är ett steg i regeringens lösning av den misslyckade integrationspolitiken. I stället för att förbättra politiken försämrar man för vanliga hederliga människor. I Winbergs statistiska värld råder hyperinflation. Vid ett tal inför ROKS påstod Winberg att tusentals kvinnor och barn är fångna i sexslavhandel. Ett drygt år senare är siffran mer än en miljon kvinnor och barn i hela världen, hälften av dessa finns i Europa. Någon grund för att en halv miljon kvinnor och barn är fast i slavhandel i Europa finns inte. Ändå har Thomas Bodström och Anna Lindh använt samma siffra. Näringsdepartementet har till och med tagit med denna siffra i ett faktablad⁶⁶⁷. Återigen skapas en sanning genom att regelbundet upprepa ett påstående.

⁶⁶⁴ Östergren, Petra: *Synden ideologiserad – Modern svensk prostitutionspolicy som identitets- och trygghetsskapare*, Magisteruppsats vt. 2003, Stockholms universitet, socialantropologiska institutionen, <http://www.ostergren.se>

⁶⁶⁵ Östergren, Petra: Paper presented at the World Action Forum for Sexwork Rights May 26th 1998

⁶⁶⁶ Nyman, Erik., Svensson, Anna: *Sprututbyte i ett narkotikafritt samhälle*, Lunds universitet, Socialhögskolan, SOL 065, VT-2002

⁶⁶⁷ Regeringskansliet: *Prostitution och handel med kvinnor*, Näringsdepartementet, november 2002

Till och med borgarna och massmedia utgår från denna siffra som ett faktum. Vid ett senare tillfälle har Winbergs siffra 500 000 sexslavar avgränsats till EU-området. Om det är så att man inte ser något slut på denna utveckling, vilket inte Winberg eller någon statsfeminist ger sken av, kommer EU vara fylld av fem miljoner sexslavar i EU om tio år. Hur troligt låter det? Svenska rikskrims uppfattning är 200 – 500 här i Sverige. EU-kommissionens uppskattning är mer trolig, den ligger på 120 000 för Europa. För en gång skull vill jag ge Folkpartiet en eloge för att de hänvisar till den siffran i stället för att hänvisa till en spöksiffra. Spelar då detta någon roll, om det är 120 000 eller 500 000? Ja, faktiskt. Det påverkar de politiska prioriteringarna och det påverkar vår bild av verkligheten. På ett sätt är det likgiltigt eftersom det räcker med att en sexslav existerar i Europa för att det ska vara en katastrof. Men det hjälper ju inte den enskilda sexslaven att man förstorar upp problemet till moralpanik. IOM, International Organization for Migration, är ett mellanstatligt organ som studerar flyktingströmmen i Europa. De har kommit fram till att 120 000 – 500 000 människor kommer in i EU utan tillstånd. Att tro att alla dessa människor är sexslavar är naivt och ovetenskapligt.^{668 669} Ännu mer ovetenskapligt blir det när man blandar ihop trafficking och prostitution.

Enligt Winberg bryr sig inte de flesta torskare om att de utnyttjar kvinnor för sin egen njutnings skull. Vissa påstår att de känner empati med kvinnorna, men det hindrar dem inte från att ha sex med dem. Pengarna som torskarna betalar går främst till ett fåtal ”hallickar”. (Exempelvis staten). Dessa betalar dessutom för narkotika och alkohol för att därmed få kvinnor att sälja sig själva. I hennes värld är hönan eller ägget problemet inget problem. Vidare påstår hon att sadister utgör 10 % av den totala befolkningen. Sadister är de som känner lust och njutning i andra människors lidanden. Hon tar även upp nekrofiler och pedofiler som en del i prostitutionsproblemet. Begränsade avarter omvandlas till mainstream.

Hon slår även fast att absolut ingen tycker om att ligga med tjugo karlar per dygn. Hur vet hon det? Och om hon har rätt, kan det finnas många som anser att nackdelarna inte överväger fördelarna, dvs. betalningen. Prostitution är, i feministisk version, helt enkelt upprepade våldtäkter. Prostitution är teorin och våldtäkt är praktiken. Hallickarna äger, påverkar och samverkar med stora massmediakanaler. Både media och hallickarna appellerar till människans låga sexuella drifter. Så är vi där igen – i konspirationens värld!

I stället för att kollektivera kvinnan (och mannen) genom förbud mm. bör samhället bemyndiga kvinnan (och mannen) så att hon (han) kan ta vara på sitt eget liv. Om feministerna tänker efter lite så borde de förstå att det de erbjuder är värre än det som deras fantasiobjekt patriarkatet står för. I stället för att objektifiera den prostituerade kvinnan bör samhället se den prostituerade kvinnan som ett subjekt som kan tänka själv. Verkligheten är inte så enkel som feministernas målningar ger sken av, det är inte så att mannen alltid är förtryckare och kvinnan alltid offer, utan det är män och kvinnor som är förtryckare samt män och kvinnor som är offer. Men även detta perspektiv blir felaktigt då man utgår från att en och samma person en gång för alla är ett offer. Genom att bemyndiga alla individer befriar vi oss från offerrollen som håller oss nere på svaghetens nivå. För den som vill fördjupa sig i tankegångar om jantelagens moral rekommenderas att läsa Dick Erixons bok ”Svaghetens moral”⁶⁷⁰.

Även prostitutionen har feminister använt som ett bevis för patriarkatets existens. Antalet prostituerade uppskattas i Sverige till 2 500 och antalet sexköpare till 125 000.⁶⁷¹ Statens

⁶⁶⁸ Siwe, Malin: *Kvinnliga turister får betala för osannolika sexsiffror*, Initierat, nr. 1, 2003-05-12

⁶⁶⁹ Regeringskansliet: *Prostitution och handel med kvinnor*, Näringsdepartementet nov. 2002, faktablad. En imponerande läsning om verklighetsflykt.

⁶⁷⁰ Erixon, Dick: *Svaghetens moral*, Pejling nr. 9, Timbro, 1999

⁶⁷¹ Rapport Lag (1998:408) om förbud mot köp av sexuella tjänster Metodutveckling avseende åtgärder mot prostitution

folkhälsoinstitut uppskattar att 14 % av alla svenska män har betalat för sex. 430 000 män har betalat för sex minst en gång. Men de flesta av dessa kontakter har skett utomlands vilket gör att den siffran blir irrelevant i frågan om lagstiftningen i Sverige.⁶⁷² Knappast en majoritet av män, som vanligt!

Vår lagstiftare formulerar problemet så här i Lag (1998:408) om förbud mot köp av sexuella tjänster: ”Den som mot *ersättning skaffar* sig en *tillfällig sexuell förbindelse*, döms – om inte gärningen är belagd med straff enligt brottsbalken – för köp av sexuella tjänster till böter eller fängelse i högst sex månader.”

Observera tillfälliga sexuella förbindelser och inte permanenta sexuella förbindelser. Därmed är det helt okey att köpa sig en fru vilket också finns inskriven i lag. Kvinnor (och män) har enligt lag rätt till hälften av mannens (kvinnans) tillgångar vid en skilsmässa. Snacka om prostitution! Snacka om hyckleri! Sedan måste man fråga sig vad som händer med den som har regelbunden sexuell kontakt med en och samma prostituerad. Med ersättning menas, enligt förarbetet till lagen, att även alkohol eller narkotika eller något liknande erbjuds som betalning⁶⁷³. Aj då, hela vårt ragningsystem är hotat. Mannen betalar kvinnan en öl i förhoppningen om att få ett ligg. Prostitution!

Slutligen, hur kvinnodiskriminerande är ett timarvode på 3 000 kr? En veckoinkomst på 20 000 kr. utan beskattning? Jessica, 32 år, kände aldrig någon förnedring, bara spänning när hon tog emot sina första kunder. Det är en kick att göra något otillåtet. Vilket tyder på att en legalisering av prostitution skulle få Jessica, lyxprostitueraren, att ägna sig åt något mer spännande som för tillfället inte är tillåtet. Hon hade förstås en tuff barndom, vilka har inte haft det?, präglad av skolbyten och utanförskap.^{674 675}

Inte nog med detta! I vanlig ”bror duktig” maner har Sverige moraliserat över andra länders lagstiftningar. Margareta Winberg kan inte respektera Greklands humana syn på prostituerade utan väljer att alliera sig med den kristna puritanska högern. När Grekland ville lätta på vissa regler på grund av OS gick moralisten Winberg i taket.⁶⁷⁶ Grekland har nu ändrat sina lagar på grund av den kritik som framförts, dock inte såsom Winberg skulle ha önskat utan som de grekiska fackförbundsmedlemmarna önskar. Den tidigare lagen om prostitution hade stränga regler om att prostituerade enbart får arbeta i bordeller där enbart tre personer arbetar. Bordellerna får inte ligga alltför nära skolor, kyrkor och andra välgörenhetsbyggnader vilket är bra regler. Dessutom finns det ett förbud mot att gifta personer köper sex vilket är en ganska korkad lag. Detta håller alltså på att luckras upp efter stora påtryckningar från de prostituerades fackförbund.⁶⁷⁷

Det som hamnat i skymundan är den manliga prostitutionen som finns både i gaykretsar och i heterosexuella sammanhang. Erfarenheter från manliga och kvinnliga sexarbetare är väldigt snarlika.⁶⁷⁸ Främst i fattigare länder, såsom i Gambia, förekommer det att svenska kvinnor köper kärlek, läs sex, från inhemska män^{679 680}. Manlig prostitution är givetvis inte lika vanligt som kvinnlig prostitution, men finns likväl. Detta borde betyda att de kvinnor som utnyttjar dessa tjänster gör sig skyldiga till ett lika allvarligt brott som manliga torskar.^{681 682}

⁶⁷² Statens folkhälsoinstitut: *Om sexuallivet i Sverige 1996*, 2000-03-06, <http://www.fhi.se>

⁶⁷³ Regeringens proposition 1997/98:55 - Kvinnofrid

⁶⁷⁴ Careborg, Anna: *Han vill ha mig som älskarinna*, Expressen 2003-07-06

⁶⁷⁵ Careborg, Anna: *Jag har vant mig vid en viss livsstil*, Expressen 2003-07-06

⁶⁷⁶ Österman, Hans: *Bordellbråk trappas upp*, Aftonbladet, 2003-07-28

⁶⁷⁷ TT: *Grekland ändrar prostitutionslagar*, DN-Nyheter, 2003-08-26

⁶⁷⁸ Parker, Joe: *How prostitution works*, RN, Lola Greene Baldwin Foundation, 1998-04-08

⁶⁷⁹ Hernbäck, Eva: *Krass kärlekjakt i Gambia*, DN-resor, 2003-05-04

⁶⁸⁰ Forsell, Fred., Nilsson, Jessica: *Svenska Anna, 27, och Veronika, 29, är de nya sexturisterna*, Expressen, 2004-09-05

⁶⁸¹ Lumholdt, Helene: *Man är till salu*, Socialpolitik, nr. 1-2, 1995, <http://www.socialpolitik.com>

⁶⁸² Petersson, Claes: *Pojkarna säljer sex till män*, Aftonbladet, 2003-10-06

Hur kan det vara ett patriarkat när en manlig prostituerad inte får samma uppmärksamhet som en kvinnlig?⁶⁸³ Men hur är lagen och förarbetet formulerat? Man har även ignorerat att manliga prostituerade löper större risk än kvinnliga prostituerade att drabbas av HIV/AIDS.⁶⁸⁴ Patriarkatet är som du ser en feministisk konstruktion!

Det stora kardinalfelet hos prostitutionsmotståndare är att de generaliserar alltför mycket. Självklart är det såsom många studier visar att många prostituerade mår dåligt av olika orsaker. Det man inte tar hänsyn till när man ska gå från analys till åtgärder är att de studier som gjorts inte är representativa av den enkla anledningen att ingen vet hur den totala populationen ser ut. Dessa studier bygger på kunskaper inhämtade från sexarbetare som söker kunder utomhus samt sexarbetare som frivilligt tar kontakt med sociala myndigheter eller forskare⁶⁸⁵. Petra Östergren har gjort intervjuer med sexarbetare som har andra åsikter än vad som vanligtvis redovisas offentligt. Det bryter mot det politiskt korrekta eller mot den rådande diskursen.⁶⁸⁶

Kvinnomisshandel och våldtäkter

Kvinnomisshandel och våldtäkter är allvarliga brott och bör tas på ett mycket stort allvar. Pionjärer såsom Maria-Pia Boëthius och Katarina Wennstam ska ha eloger för att de har arbetat så hårt för dylika frågor. Maria-Pia Boëthius bok ”Skylla sig själv”⁶⁸⁷ 1976 har blivit en hörnsten i våldtäktsdebatten. 1970-talets debattnivå var inte särskilt hög inom dessa områden och de utredningar som gjordes om våldtäkter och kvinnomisshandel var undermåliga. Detta sammanfaller med de sociologiska utredningarnas kris där tidigare experimentutredningar blev hårt kritiserade och ersatta av pragmatiska rövslickare och av konstruktivistiska ingenting fungerar eftersom det inte existerar någon sanning utredningar.⁶⁸⁸ Nu har vi dock fastnat för en blandning av pragmatism och konstruktivism där politiker och andra höjdare beställer studier med ett visst resultat. Den enda skillnaden från 1970-talet är att det i dag är politiskt korrekt att vara feminist vilket har gjort att värderingarna till våldtäkter har förändrats drastiskt, även om vissa värderingar kvarstår. Katarina Wennstam⁶⁸⁹ har skrivit en liknande bok om misshandel och våldtäkter, lika ensidigt men empatiskt som Boëthius böcker i ämnet. Hon insinuerar att ingenting har hänt inom rättsväsendet sedan Boëthius bok, att samma gamla unkna manssamhälle råder i dag som tidigare. Hon har vissa poänger men tenderar att överdriva sina analyser av rättssamhället. Särskilt problematiskt blir det när man inte jämför rättssamhällets hantering av våldtagna kvinnor med hanterandet av misshandlade män osv. Tyvärr har dessa feministiska pionjärer gått alldeles för långt och övergeneraliserat problemet. De har även försökt förlöjliga och sätta munkavle på de som har en annan åsikt än de själva har. Detta är olyckligt eftersom det behövs en öppen och seriös debatt för att lösa de problem som vissa kvinnor utsätts för.

⁶⁸³ Gustafsson, Thomas., Carlsson, Mattias: ”Det är svårast att försonas med sig själv”, 2001-08-06

⁶⁸⁴ Ekdahl, Ewa: *Manlig prostitution ökar i Europa*, Amsterdamkonferensen, Folkhälsoinstitutet, HIV-aktuellt 2000

⁶⁸⁵ SOU 1995:15 s 81, 137

⁶⁸⁶ Östergren, Petra: *Synden ideologiserad – Modern svensk prostitutionspolicy som identitets- och trygghetsskapare*, Magisteruppsats vt. 2003, Stockholms universitet, socialantropologiska institutionen, <http://www.ostergren.se>

⁶⁸⁷ Boëthius, Maria-Pia: *Skylla sig själv - en bok om våldtäkt*, Liberförlag, 1976

⁶⁸⁸ Pawson, Ray., Tilley, Nick: *Realistic evaluation*, Sage publication, 1997

⁶⁸⁹ Wennstam, Katarina: *Flickan och skulden*, Albert Bonniers Förlag AB, 2002

Definition av våldtäkt

Boethius var kritisk till dåtidens definitioner och är fortfarande kritisk till nutidens definitioner av våldtäkter eftersom de utgick och utgår från själva våldet och hotet och inte om själva integritetskränkningen.

Dåtidens officiella definition (1976) var: "Tvingar man kvinna till samlag genom våld mot henne eller genom hot som innebär trängande fara dömes för våldtäkt till... Lika med våld anses att försätta en kvinna i vanmakt eller något sådant tillstånd."

Boëthius utgår från Susan Brownmillers definition av våldtäkter som är följande: "Om en kvinna väljer att inte ha samlag med en man och han fullföljer samlaget mot hennes vilja - då är det våldtäkt."⁶⁹⁰

Min definition är följande: "Om en kvinna väljer att inte ha samlag med en man och kommunicerar detta till mannen och han fullföljer samlaget mot hennes vilja - då är det våldtäkt."

Dagens definition är denna: "Den som genom våld eller genom hot som innebär eller för den hotade framstår som trängande fara tvingar någon annan till samlag eller till annat sexuellt umgänge, om gärningen med hänsyn till kränkningens art och omständigheter i övrigt är jämförlig med påtvingat samlag, döms för våldtäkt..." (Sveriges Lagar 1999 - Brottsbalken 6 kap. §1 Om sexualbrott)

Själv tycker jag att skillnaderna är hårfina, men så är det väl med juridik. Jag tycker dock att Brownmillers definition är mycket tydligare än de officiella. Dock tycker jag att Brownmiller glömmer en viktig detalj, det duger inte att en kvinna inte protesterar. Om det ska vara en våldtäkt måste kvinnan ha kommunicerat en motvilja annars kan det ju givetvis inte vara våldtäkt. Mannen är väl ingen tankeläsare eller? Annars får vi införa ett system där män har med sig standardiserade kontrakt som kvinnan måste skriva på före ett samlag.

Problemet med att utgå från Maria-Pia Boëthius och Brownmillers definition är att det lätt kan leda till en relativisering av våldtäkter. Denna principfasta idé om att våldtäkter inte behöver utföras med våld riskerar att bli kontraproduktivt då alla olika våldtäkter får samma straffskala. Det får absolut inte bli så att den som använder fysiskt våld vid våldtäkten får samma straff som den som utan våld våldtar en kvinna. Det är samma sak som att relativisera våldet vid våldtäkter. Givetvis måste vissa våldtäkter bestraffas hårdare än andra.

Ett annat problem med att försöka utvidga definitionen av våldtäkter för att därmed låta kvinnor avgöra våldtäktsdefinitionen är att rättssamhället riskerar att bli alltför godtycklig. Vissa feminister vill gå så långt att även då en kvinna inte kommunicerat sin motvilja ska samlaget betraktas som en våldtäkt. Om en kvinna ligger med sin man för att göra honom glad eller lugn då är det en våldtäkt ifall kvinnan innerst inne inte vill ha samlag⁶⁹¹. Hur ska mannen kunna veta det? Hur kan någon på allvar förespråka ett sådant resonemang? Linda Skugge går till och med så långt att bevisbördan bör vändas från kvinnan till mannen. Med andra ord ska mannen bevisa att kvinnan var med på samlaget och inte tvärtom. Denna princip skulle betyda att dagens rättsprincip att man är oskyldig ända tills motsatsen är bevisad ändras till att man är skyldig ända tills motsatsen är bevisad.⁶⁹² Rättssäkerheten för män upplöses helt och hållet om man ska gå på den linjen. Den enda förutsättning som kan legitimera ett sådant tillstånd är att kvinnor av naturen är godare än män. Om inte har man offrat oskyldiga män på feminismens altare! Om man inte tror att kvinnor är godare än män, då kan kvinnor utnyttja situationen till sin fördel genom utpressning mm.

⁶⁹⁰ Boëthius, Maria-Pia: *Skylla sig själv - en bok om våldtäkt*, Liberförlag, 1976

⁶⁹¹ Wennberg, Suzanne: *Täpp till lucka i våldtäktslagen*, DN-debatt, 2004-03-28

⁶⁹² Skugge, Linda: *"Misshandel vanligaste dödsorsaken för kvinnor i åldrarna 15-44."*, <http://www.lindaskugge.se>, (Expressen), 2002-12-14

Det så kallade Tumba-målet har rört om samhällsgrytan ordentligt. På grund av de excesser och hysteriska utspel som Tumba-målet medfört har gamla nyanserade partier börjat kopiera Vänsterpartiets partiprogram. Alla partier utom Kristdemokraterna, Socialdemokraterna och Moderaterna har krävt omvänd bevisbörda. De utnyttjar en tragisk situation för att vinna enkla PR-poäng. Det parti som flippat ur mest är faktiskt Centerpartiet som i programmet ”Stoppa våldtäkterna! - ett ansvar framförallt för männen” (varför inte byta ut ordet männen mot syrianer?) föreslår förbud mot grov pornografi inom EU, omvänd bevisbörda, samt uttryckt samtycke för samlag. Centerpartiet vill med andra ord införa ett system där man och kvinna skriver på ett skriftligt avtal. Därefter måste man sända avtalet till en neutral institution för förvaring. Ett orwellskt samhälle!⁶⁹³ I Storbritannien har man infört ett liknande system. Så länge man tolkar detta som att den kvinna som är medvetlös aldrig kan ge sitt samtycke är det okey. Men om förändringen enbart är detta är det ju ingen större förändring. Är det inte bättre att utgå från att våldtäkter är våld och hot om våld samt medvetlöshet? Att börja tala om samtycke riskerar att urarta.⁶⁹⁴ Vissa vill gå ännu längre. Det ska inte ens räcka med att få ett ja, det måste även vara ett autentiskt ja. Frågan är bara hur man vet det. Johan Gyberg anser att den man eller pojke som tjuvar på sin flickvän om penetrationssex våldtar sin flickvän om hon först sagt nej men sedan ändrat sig.⁶⁹⁵ Flickan kan ju inte tänka själv utan är hjärntvättad av sina elaka pojkvän. Eget ansvar kan enbart mannen ha! Så det kommer inte ens räcka med ett ja i framtiden!

Frågan är också hur man enligt expertisen ska gå tillväga. Ska vi ta död på passionen och tala nyktert och sterilt med varandra innan sänghalmen kan ta vid? Ska man ge upp vid första försöket och aldrig mer försöka igen? Många kvinnor säger nej till sin potentiella pojkvän men kan ge efter en tid senare när hon ändrat sig. Är detta samma sak som kidnappning? Rent generellt är det ju män och pojkar som är mer sexuellt ivriga vilket i feministisk teori tolkas som att samhället utgår från att det är flickans ansvar att undanröja en våldtäkt. Ja, om man lever i George Orwells tankevärld kan allting bli lite förvirrande. Nej lita på människan och relativisera inte våldtäkter. Dåligt sex är inte samma sak som våldtäkt.

Dessutom kan de feminister som forskar i frågan få fram bättre resultat ur ett feministiskt perspektiv ifall man utvidgar våldtäktsdefinitionen samt använder andra ord än våldtäkter. Många kvinnor har en bestämd uppfattning om vad som är en våldtäkt och vad som inte är det. Om man då går ut med en enkät där man frågar om man någon gång har haft önskad sex då kommer fler att skriva under på det än om man frågar om någon har blivit våldtagen. Ändå slår de flesta genusvetare ihop önskad sex med våldtäkter. Det är väl ändå kvinnan som ska avgöra om hon blivit våldtagen eller inte? Var det inte så det var tänkt? Nu är det feministintelligentsian som avgör om någon har blivit våldtagen eller inte.⁶⁹⁶

Problemet med dagens definition är att sexuella övergrepp på funktionshindrade och medvetlösa hamnar utanför våldtäktsbegreppet. I dag betraktas detta som sexuellt utnyttjande. För feminister verkar det ha stor betydelse vad man kallar det för. Jag har svårt att förstå det eftersom det viktigaste är straffskalan som i dag är alldeles för snål. Men visst underlättar det om man slår ihop vissa delar av sexuellt utnyttjande med våldtäkter. Regeringen har lagt fram ett förslag om en utvidgning av våldtäktsbegreppet där det är offren som avgör definitionen på våldtäkt. Tyvärr är förslaget lite diffus eftersom man inte gör klart om det är kvinnor som ska avgöra vad som ska definieras som våldtäkt eller om det är kvinnor

⁶⁹³ Linander, Johan., Qarllsson, Annika: *Stoppa våldtäkterna! – ett ansvar framförallt för männen*, Rapport från Centerpartiet maj 2004

⁶⁹⁴ Wahldén, Christina: *Brittisk lag kräver ja*, Svenska dagbladet, 2004-05-05

⁶⁹⁵ Jacobsson, Magnus: *Våldtäktsman – utan att förstå det*, Svenska dagbladet, 2004-07-01

⁶⁹⁶ Lundgren, Eva., Heimer, Gun., Westerstrand, Jenny., Kalliokoski, Anne-Marie: *Slagen Dam – Mäns våld mot kvinnor i jämställda Sverige – en omfångsundersökning*, Brottsoffermyndigheten och Uppsala universitet, Fritzes, 2001

som ska avgöra från fall till fall vad som är en våldtäkt. De två alternativen skiljer sig markant från varandra. Den förstnämnda utgår från en strikt och i förväg bestämd definition av vad som är våldtäkt. Den sistnämnda är en godtycklig definition där kvinnan avgör vad som är våldtäkt och vad som inte är det i stället för att en domstol avgör detta. Om man ska tro kvinnans ord kan man ju lika gärna spara in de kostnader som dyra rättegångar medför.

Straffrättsprofessorn Suzanne Wennberg är väldigt tydlig på den punkten. Hon anser att samlag utan uttryckligt samtycke ska vara straffbart. Med andra ord förespråkar hon att man är skyldig ända till motsatsen är bevisad. En feministisk devis i sammanhanget. Hon jämför våldtäkter med ett rån där rånaren inte behöver använda våld eller hot för att få det han/hon vill ha. Det hon glömmer är att hotet är implicit. När någon påstår sig ha blivit rånad kan man inte enbart gå på anmälarens utsaga, man måste också finna bevis för att han blivit rånad samt blivit rånad av just den som polisen misstänker. Samma sak gäller en våldtäkt. Det som skiljer är att det oftast står ord mot ord i ett våldtäktsfall vilket försvårar bevisningen. Att en man felaktigt trott att en kvinna gett sitt samtycke till ett samlag är inte samma sak som att den rånade frivilligt ger rånaren sin plånbok. Om någon hotar någon med kniv och pistol finns det ingen frivillighet vare sig i rånexemplet och våldtäktsexemplet.⁶⁹⁷

Att betrakta kvinnor som är kraftigt berusade som våldtagna när de haft sexuellt umgänge med någon som är lika kraftigt berusad är att relativisera våldtäkter. Våldtäkter är inte att dagen efter ett samlag ångra att man har haft sexuellt umgänge. Våldtäkter är det som man hör av namnet, våld och hot om våld, inte att kvinnan ångrar sig i efterhand. Med den logiken kommer vi åter till det faktum att män måste ha med sig standardavtal som kvinnor får skriva på innan de kan ha sex tillsammans. Och varför stanna där? Man kan väl hota någon att skriva på ett skriftligt avtal. Alltså måste man lämna in en ansökan till staten innan man genomför ett samlag. Börjar inte det hela likna Platons idealsamhälle där staten styr vem som ska ha sex med vem? Att ha sex med någon som sover är att våldföra sig på någon, det är inget snack om den saken. Hur ska man kunna kommunicera sin motvilja eller acceptans om man sover? Men där ska också gränsen gå! Om kvinnan är vaken och om hon är förmögen att säga nej och gör det är det en våldtäkt. Om kvinnan inget säger eller inget gör är det ingen våldtäkt. Svårare än så är det inte. Om man enbart ska gå efter kvinnans känslor kan resultatet bli vad som helst. Den som är intresserad av att läsa om de problem som en alltför omfattande våldtäktsdefinition kan leda till bör läsa Katie Roiphes bok ”The morning after: Sex, fear, and feminism”. En fråga man kan ställa sig är vad som händer om en kvinna känner sig våldtagen när hon förlorar sitt jobb? Eller om en man känner sig våldtagen när han förlorar ett jobb och blir långtidsarbetslös⁶⁹⁸? Problemet med lagförslaget är att motiveringen är diffus och totalitär. Förhoppningsvis kommer inte mina farhågor att besannas när lagen blir verklighet, men hur tolkar man Bodströms uttalanden om att kvinnors känslor ska vara avgörande?

Sedan blir det ännu mer diffust när Madeleine Leijonhufvud anser att lagförslaget leder till att man inte behöver pröva ifall förövaren verkligen insåg att han hade sex med någon som inte ville vilket gör att man inte behöver fråga om offrets beteende. Då har man ju gått på Linda Skugges linje och ruckat på rättssäkerheten eftersom bevisbördan har bytt sida från den som anklagar till den som bli anklagad. Män ska med andra ord bevisa sin oskuld och inte tvärtom såsom det är i dag då den som anklagar ska bevisa den anklagades skuld.⁶⁹⁹

Symptomatiskt för vår tid är att ROKS extrema förslag har blivit mainstream. Omvänd bevisbörda är ett gammalt ROKS-förslag som bland annat framförs av Therese Persson, vice ordförande i ROKS. Men hon anser att det inte behövs någon lagändring, utan det enda som behövs är en ny praxis.⁷⁰⁰ Jösses!

⁶⁹⁷ Wennberg, Suzanne: *Täpp till lucka i våldtäktslagen*, DN-debatt, 2004-03-28

⁶⁹⁸ Warren Farrell hävdar detta i: Farrell, Warren: *The myth of male power*, Berkley books, 1994

⁶⁹⁹ Strandberg, Lina: *Lättnad över skärpt syn på sexbrott*, DN, 2003-08-30

⁷⁰⁰ Persson, Therese: *Kan man anmäla ett år efteråt?*, Aftonbladet, chat, 2004-11-02

Men om man nu ska vara konsekvent måste man betrakta allt som män uppfattar som våldtäkter som våldtäkter. Ett exempel på den godtyckliga gränsen är att ett förhållande mellan en elev och en lärare även i fortsättningen ska betraktas som sexuellt utnyttjande. Beror detta på att även kvinnor kan göra sig skyldiga till detta brott? Tänk om en manlig elev känner sig våldtagen av en kvinnlig lärare då? Är inte det en våldtäkt då? Jag trodde det var subjektiva känslor som skulle avgöra detta? Hur ska feministerna ha det?⁷⁰¹ Eller är det bara kvinnor som har rätt till subjektiva känslor?

Anledningen till förändringarna är att så få kvinnoplågåre ställs inför rätta och blir dömda. Ett stort problem är att många kvinnor inte vill anmäla sin plågoande. Detta stämmer till viss del, men enligt en granskning av Sundsvallstidningen är det främst män som backar ur och försöker dra tillbaka sina anmälningar.⁷⁰² Nu står ju förvisso kvinnomisshandel under allmänt åtal vilket gör att kvinnan inte behöver anmäla misshandeln för att brottet ska utredas. Men för att polisen ska kunna föra bevisningen i hamn är det viktigt att brottsoffret samarbetar med polisen.

Slutligen har ROKS visat hur de ser på avtjänat straff. En malmöspelare fick två futtiga månader för misshandel och olaga tvång. Jag kan förstå att detta irriterar många. Men ROKS hakar inte upp sig på det utan på att Malmö FF välkomnar honom tillbaka. Man kan ju alltid spekulera om ekonomiska intressen eller som ROKS om manliga intressen, män håller alltid varandra om ryggen. Men att Malmö FF välkomnar en person som avtjänat sitt straff kan väl inte vara fel. Vår rättstradition bygger i teorin på att den som avtjänat sitt straff har sonat sitt brott och har rätt till en andra chans. Förvisso är det svårt att godta när straffen är så oförsämrat milda, men det är ju knappast Malmö FF:s fel. ROKS utgår även från att denna man kommer att misshandla igen. Vad är detta för en syn?⁷⁰³

Kulturrelativister har svårt att skilja på demokratier och diktaturer samt mellan frihet och förtryck. Haideh Daragahi anser att svenska feminister har svikit invandrarkvinnor som behandlas som mindre värda än svenska kvinnor då man relativiserar våldet och kallar allt för patriarkatet. Haideh Daragahi går till och med så långt att hon kallar svenska feministers syn på kulturellt betingat våld som rasism. På frågan om vad som skiljer våldet mot kvinnor i Sverige mot våldet i islamiska länder svarar hon med något som borde vara självklart: "I Sverige ser hela samhället ner på kvinnomördarna. Men män i Mellanöstern som dödar sina döttrar för att rädda familjens heder har den dominerande kulturens tysta stöd. I flera länder ger lagarna mildare straff för den sortens mord. Många hedersmördare blir inte ens straffade!"⁷⁰⁴

Det gemensamma för alla dessa feminister är att de vill förbättra uppklaringsstatistiken genom att försämrå rättssäkerheten. Att det skulle finnas problem med att få fällande domar inom andra områden verkar obekant i dessa kretsar. Vad är uppklaringsprocenten för inbrott och stölder? Vad är uppklaringsprocenten för allvarliga brott såsom vanvård och misshandel inom äldreården? Svaret är att stöldbrott har lägst uppklaringsprocent. Som exempel klaras 2 % av alla cykelstölder upp och då är inte mörkertalet inräknat⁷⁰⁵. Inom äldreården klaras nio av tio fall som utreds upp. Många ärenden läggs ned omedelbart. När det gäller uppklaringar av stölder mm. handlar det om resursbrister och prioriteringar. När det gäller anmälningar inom äldreården handlar det främst om att ord står mot ord, dvs. ett bevisproblem. Det finns vissa åtgärder som skulle kunna förbättra situationen såsom ett oberoende granskningsinstitut som ersätter socialstyrelsen och länsstyrelsen som delar på ansvaret vilket skapar en otydlig

⁷⁰¹ Letmark, Peter: *Offren avgör vad som är våldtäkt*, DN, 2003-08-29

⁷⁰² Jonsson, Peter: *Slagna män tar ofta tillbaka anmälan*, Sundsvalls tidning, 2004-02-09, <http://www.st.nu>

⁷⁰³ Wagner, Michael: - *Han borde inte vara välkommen*, Aftonbladet, 2003-11-26

⁷⁰⁴ Svensson, Gert: "Jag är stolt över att kallas kulturförädare", DN, 2002-10-23

⁷⁰⁵ Pressmeddelande från BRÅ: *Våldsbrott klaras upp i högre utsträckning än andra brott*, Domstolsverket informerar, nr. 4, 2003

ansvarsfördelning.⁷⁰⁶ Våldsbrott klaras ut i högre grad än andra brott (vilket är en riktig prioritering) än andra brott⁷⁰⁷.

Omfattningen av våldtäkter och kvinnomisshandel

Enligt statistik från ROKS anmäldes 19 046 våldtäkter 1998, dvs. knappt 0,5 % av den kvinnliga befolkningen. 40 % av dessa anmälningar ledde till åtal. Anledningen till att 60 % inte ledde till åtal berodde bland annat på bristande bevisning, vilket man inte kan göra så mycket åt i efterhand. Man kan i förebyggande syfte informera alla kvinnor (och män) om vad de bör göra efter en misshandel eller en våldtäkt för att underlätta bevisföringen för polisen. Man kan även utbilda polisen att bättre ta hand om utsatta kvinnor. Dessa utbildningar bör även omfatta myndighetspersoner bland annat inom socialtjänsten.

ROKS och BRÅ uppskattar, hur man nu kan göra det, att det finns ett mycket stort mörkertal. Detta mörkertal är så stort att ROKS och "Slagen dam" uppskattar att enbart 25 % av misshandelsfallen anmäls.^{708 709} Detta skulle betyda, om samma mörkertal gäller för våldtäkter, att antalet våldtäktsfall egentligen ligger på: 76 184, dvs. knappt 1,9 % av alla kvinnor per år. Enligt "Team för våldtagna kvinnor i Stockholm" ligger dock mörkertalet på 50 % och inte på 75 %⁷¹⁰. De flesta studier som påvisar mörkertal är oftast väldigt små vilket gör att trovärdigheten inte är särskilt stor.

Antalet anmälda kvinnomisshandelsfall är 14 000. Studier visar på att mörkertalet är 25 000 kvinnor⁷¹¹. Det betyder att 39 000 kvinnor blir misshandlade varje år, vilket utgör 1 % av Sveriges alla kvinnor. Detta förutsätter dock att varje kvinna enbart anmäler en gång vilket inte är särskilt troligt. Utgår man från ROKS siffror blir det 18 666, dvs. 0,5 %. Utgår man från att enbart 25 % av alla fall anmäls är siffran 56 000, dvs. 1,4 %. "Slagen Dam"⁷¹² kommer fram till att 46 % av alla kvinnor har blivit slagna någon gång. Hur får man ihop alla dessa siffror?

Enligt amerikanska undersökningar utsätts 2 – 3 % av amerikanska kvinnor av våld under ett år. Men av dessa är det en liten andel som har allvarliga skador. Amerikanska feminister går ut med siffror som 4 – 18 miljoner misshandlade kvinnor i USA per år. En stor del av dessa siffror består, förutom av inflation, av många kvinnor som blivit lätt misshandlade såsom örfilar, knuffar mm. Studier visar att män utsätts för lika mycket våld som kvinnor gör, vilket gör att det enbart är de grova misshandelsfallen som skiljer gruppen män och gruppen kvinnor åt.⁷¹³ Samma situation bör råda i Sverige, men det vet vi ingenting om tack vare övernitiska feminister som gör allt för att bevara myten om patriarkatet. I "Slagen Dam" har man inte frågat män om hur ofta de blir misshandlade av sin partner eller sin före detta partner. Ändå utgår studien från ett kontinuum av våld där psykologisk och verbal misshandel, sexuella trakasserier samt fysiskt våld såsom en örfil finns på den ena sidan och

⁷⁰⁶ Bäsén, Anna: *Vem ska ta hand om mamma? – Min dagbok inifrån äldrevården*, DN-bokförlag, 2004

⁷⁰⁷ Pressmeddelande från BRÅ: *Våldsbrott klaras upp i högre utsträckning än andra brott*, Domstolsverket informerar, nr. 4, 2003

⁷⁰⁸ <http://www.roks.se>

⁷⁰⁹ Lundgren, Eva., Heimer, Gun., Westerstrand, Jenny., Kalliokoski, Anne-Marie: *Slagen Dam – Mäns våld mot kvinnor i jämställda Sverige – en omfångsundersökning*, Brottsoffermyndigheten och Uppsala universitet, Fritzes, 2001

⁷¹⁰ Lisinski, Stefan: *Våldtagna låter bli att anmäla*, DN, 2003-08-30

⁷¹¹ BRÅ: *Våld mot kvinnor i nära relationer*

⁷¹² Lundgren, Eva., Heimer, Gun., Westerstrand, Jenny., Kalliokoski, Anne-Marie: *Slagen Dam – Mäns våld mot kvinnor i jämställda Sverige – en omfångsundersökning*, Brottsoffermyndigheten och Uppsala universitet, Fritzes, 2001

⁷¹³ Sommerss, Christina Hoff: *The spouse abuse myth*, USA TODAY, 1994-10-26, s. 13.

där grov fysisk misshandel och våldtäkter finns på den andra. Med hjälp av detta kontinuumtänkande likställs temporära och lindrigt våld med systematiskt och grovt våld. En örfil ska inte placeras i samma kategori som misshandel, dvs. att slå någon gul och blå. Kontrollerande beteenden såsom (svartsjuka, nedsättande tillmälen eller mannens hot att skada sig själv om kvinnan lämnar honom, förbud att träffa släkten eller arbeta ska inte räknas in under våldsstatistiken⁷¹⁴. Med andra ord har man relativiserat våldet för att få upp siffrorna. Om man hade frågat män och jämfört med kvinnornas svar då hade det varit relevant, men när man enbart frågar kvinnor kan man i princip inte dra några som helst slutsatser om patriarkatet ligger bakom våldet eller inte.⁷¹⁵ Jerzy Sarnecki, professor i kriminologi, anser att misshandelssiffran i ”Slagen dam” är en nonsenssiffra eftersom så gott som alla människor antagligen har blivit misshandlade någon gång. Om man hade frågat män hade man antagligen fått en högre siffra än 46 %. Brita Bjelle anser att det är viktigt att redovisa allt våld som sker mot kvinnor. Det må så vara, men man ska inte baka in allt i en kategori, dvs. våld mot kvinnor eftersom det inte ger någon möjlighet till att minska våldet i samhället. Om man generaliserar våld såsom i ”Slagen dam” kommer lösningen att vara något universellt eftersom patriarkatet är universellt. Verkligheten är inte så enkel, man kan inte lösa våldsproblematiken med en universallösning. Det trodde jag att utbildade sociologer visste.⁷¹⁶

När man sedan betänker att en och samma våldtäktsman och/eller kvinnomisshandlare kan ha attackerat fler än en kvinna och att en kvinna kan ha anmält en man flera gånger pyser ännu mer luft ut ur feministballongen. Brottsförebyggande Rådet påtalar att vid misshandel, olaga hot och ofredande räknas varje preciserat tillfälle som ett brott vilket leder till att en kvinna som blivit utsatt för misshandel en gång i veckan ett helt år registreras 52 misshandelsbrott⁷¹⁷. När man tar hänsyn till dessa siffror förstår man att det inte handlar om någon majoritet av män som slår kvinnor.

Bakgrunden till ”Slagen dam” är följande: Den av Bengt Westerberg tillsatta kvinnovåldskommissionen 1993 hade som sin främsta uppgift att göra en översyn av brottsbalkens 6:e kapitel om sexualbrott ur ett kvinnoperspektiv, dvs. feministperspektiv. Regeringen gav i samband med kvinnofridsreformen brottsoffermyndigheten uppdraget att utse forskare som skulle genomföra en brottsofferundersökning utifrån mäns våld mot kvinnor. Ett av de viktigaste förslagen som kvinnovåldskommissionen lade fram var kvinnofridsbrottet. Detta antogs med smärre förändringar och rubricerades som grov kvinnofridskränkning. Till grund för den nya lagen ligger ”insikten” om att våldsbrott mot kvinnor inte utförs av avvikande och patologiska män utan våldet är normaliserat. Fördelen är att det nya brottet tar hänsyn till systematiska och regelbundna brott och inte till enbart en incident. Var för sig kan varje incident vara relativt lindrigt men sammansatt kan det vara ett mycket allvarligt brott. Men med en sådan definition borde inte mansmisshandel utförd av kvinnor vara så omöjligt, men detta har inte intresserat feministeliten.

Slagen dam är skriven av tre författare varav Eva Lundgren är den mest kända. Eva Lundgren har tidigare varit inblandad i vetenskapliga fadäser. Det främsta exemplet är hennes expertutlåtande angående massgravar utanför Södertälje. Enligt Eva Lundgren fanns det, år 1993, vetenskapliga belägg för att en pedofilhärva har utnyttjat barn sexuellt och sedan begravt dem någonstans utanför Södertälje. Detta visade sig sedan vara helt omöjligt. Man hittade aldrig någon massgrav och flickan som var vittne om detta gav motstridiga uppgifter.

⁷¹⁴ Frangeur, Renée: *Mellan tro och vetande – kvinnojourrörelsen i allans och konflikt med modern forskning om mäns våld mot kvinnor*, Forum för kvinnliga forskare och kvinnoforskning, nr. 2, 2003, <http://www.liu.se/org/kvinnoforum/>

⁷¹⁵ Lundgren, Eva., Heimer, Gun., Westerstrand, Jenny., Kalliokoski, Anne-Marie: *Slagen Dam – Mäns våld mot kvinnor i jämställda Sverige – en omfångsundersökning*, Brottssoffermyndigheten och Uppsala universitet, Fritzes, 2001

⁷¹⁶ Mårtensson, Mary: ”Rent nonsens om våld mot kvinnor”, 2001-05-15

⁷¹⁷ Nilsson, Lotta: Statistiskolan 11. *Våld mot kvinnor*, Apropå 1/2001, Brottsförebyggande rådet

Eva Lundgren har också blivit utslängd från Norge för att hon ägnat sig åt oseriös forskning om kvinnomisshandel i religiösa familjer. Andra gången gillt gick det bra. I Sverige togs hon emot med öppna armar och fick den stora äran att skriva en forskningsrapport beställd av regeringen.⁷¹⁸

Slagen dam är ett beställningsverk som utgår från det resultat som de vill få fram. För att få fram rätt resultat designar de studien på det sätt som passar in i genusmallen. I ”Slagen dam” står det i förordet (företalet) att regeringen gav i samband med kvinnofridsreformen brottsoffermyndigheten uppdraget att utse forskare som skulle genomföra en brottsofferundersökning utifrån mäns våld mot kvinnor. Det var alltså brottsoffermyndigheten med Britta Bjelle i ledningen som gav Eva Lundgren uppdraget. Med tanke på Eva Lundgrens förflutna där hon tidigare har ägnat sig åt oseriös och ifrågasatt forskning så är det väl inte alltför långsökt att slå fast att regeringen ville få fram ett visst resultat. Särskilt med tanke på att gränsen mellan regeringen och myndigheter inte är särskilt skarp. Ett konkret exempel på detta är följande citat: ”En viktig utgångspunkt för den genusorienterade våldsforskningen var att finna alternativ till den rådande synen på våld som en fråga om ”avvikande” individers beteende.”⁷¹⁹ Det var ju just denna forskning som regeringen efterfrågade.

Förutom att ”Slagen dam” utgår från ett kontinuumtänkande där verbala hot är lika allvarliga som våldtäkter och grov misshandel bygger frågorna i enkäten på snedvridna och icke valida frågor (dvs. man mäter inte det man avser att mäta). Ett exempel på detta är fråga 106 i enkäten: ”Har det hänt någon gång, efter att du fyllt 15 år, att någon man har fått dig att delta i någon form av sexuell aktivitet fast du egentligen inte ville?”. Vad mäter man här? Är det våldtäkter eller är det oönskad sex? Är oönskad sex samma sak som våldtäkter? Det ligger ju förvisso inom kontinuumtankens ramar (vad gör inte det?) men man borde vara lite mer försiktig med siffrorna. Genom att fråga någon om hon har haft oönskad sex skapar man inflation i våldtäktsiffrorna. Anledningen till att de ställer denna fråga är att alla kvinnor som sägs ha blivit våldtagna inte har förstått det själva utan bara tror att de haft oönskad sex. Oönskad sex kan betyda mycket, det kan bland annat betyda att en kvinna har haft samlag som hon i efterhand har ångrat. Den som har varit otrogen kan ju ha haft oönskad sex. Med den definitionen är det inga problem för män att bli våldtagna. Tänk bara på den press som samhället lägger på stackars män som inte kan prestera tillräckligt i förhållande till idealet. Denna syn på våldtäkter härstammar från USA:s mest extrema feminister såsom Catherine MacKinnon som anser att kvinnor inte kan ge sitt medgivande eftersom de inte är tillräckligt fria i det manssamhälle som de lever i. För att lösa detta bör man programmera om alla män, och kanske kastrera dem, innan kvinnor kan få tillbaka sin röst igen.⁷²⁰

Kvinnor kan inte tänka själva utan är beroende av experter som tolkar åt dem. Om man frågar om kvinnor blivit misshandlade så kommer de att svara nej trots att de enligt expertisen borde svara ja. Det är precis samma logik som ligger bakom häxpaniken på 1600-talet, samma logik som ligger bakom incesthysterin i Sverige på 1980- och 1990-talet, samma logik som ligger bakom pedofilhysterin i USA på 80-talet och i Europa på 90-talet.⁷²¹ Jag kan förstå den inställningen eftersom 46 % av de som inte gjort någon anmälan till polisen ansåg att händelsen var för betydelselös. Detta köper inte Eva Lundgren trots att de kvinnor som var rädda för hämnd från mannen och att polisen inte skulle tro på kvinnan utgjorde en väldigt liten andel.

⁷¹⁸ Guillou, Jan: *Häxornas försvarare*, Pirat, 2002

⁷¹⁹ Lundgren, Eva., Heimer, Gun., Westerstrand, Jenny., Kalliokoski, Anne-Marie: *Slagen Dam – Mäns våld mot kvinnor i jämställda Sverige – en omfångsundersökning*, Brottssoffermyndigheten och Uppsala universitet, Fritzes, 2001, s. 11

⁷²⁰ Patai, Daphne: *Heterophobia – sexual harassment and the future of feminism*, Rowman & Littlefield publishers inc. 2000

⁷²¹ Guillou, Jan: *Häxornas försvarare – Ett historiskt reportage*, Pirat, 2002

Sedan finns det en rätt så långsökt förklaring till varför kvinnor underrapporterar och minimaliserar våldet. Då dagens diskurs är jämställdhetsdiskursen vill ingen kvinna avvika från normen och vara ojämfälld. Om mannen slår kvinnan är de inte jämfällda, denna avvikelse från normen gör att kvinnan inte kan ta till sig det verkliga förhållandet. Snacka om att idiotförklara kvinnor!

Andra frågor som leder till inflation är frågor om en kvinna har råkat ut för en man som har hållit fast henne, knuffat henne osv. Sådant som även män kan drabbas av och därmed borde man fråga båda könen. Man likställer även hot med våld. Detta beror på att man inte kan skilja på sexuellt våld och fysiskt våld samt mellan hot om våld och våld. För mig är det enkelt, när någon hotar mig med våld då är det hot om våld, när någon slår mig på käften då är det våld. Men det är väl en patriarkalisk logik och en sådan logik är ju per definition förtryckande. Logiken bakom detta är att kvinnor som blir misshandlade känner sig hotade av den mannen. Vad har det med saken att göra? Jag känner mig hotad av stora invandrargång och nazistgång, men inte har de begått några brott bara för det?

Andra frågor som borde jämföras med mäns svar är kontrollerande behov såsom svartsjuka, förbud att träffa vänner och släkt, nedsättande tilltal, förbud att använda pengar mm. Genom kontrollerande behov kan man genom ett processperspektiv finna ett samband mellan hot om våld och våld. 55,4 % av de som blivit hotade i nuvarande äktenskap har blivit utsatta för våld i nuvarande äktenskap. I tidigare äktenskap är samma siffra 87,9 %. Därmed finns det enligt "Slagen dam" ett samband mellan hot om våld och våld. Men om hot om våld och våld är samma sak hur kan man då finna ett samband där emellan? Det är ju kaka på kaka!

Oro för våld bland kvinnor varierar från 49 – 85 %. 71 % är rädda för att gå hem när det är mörkt och 56 % är rädda för att bli våldtagna. Men med tanke på att män utsätts för mest våld totalt samt utanför hemmet är denna rädsla något irrationell. Kvinnor borde då vara mer rädda för hemmet om man ska utgå från statistiken.

Slagen dam betonar att kvinnor som blivit misshandlade är färre när det gäller nuvarande make eller sambo jämfört med före detta make eller sambo. Tolkningen av detta är att de som är i en relation inte vågar erkänna det av självbevaringsdrift. De nämner inte den mer troliga tolkningen att de flesta kvinnor kanske lämnar de män som behandlat dem illa. På så sätt kommer kvinnor som kanske har haft 20 förhållanden varav ett förhållande kännetecknades av våld svara att hon varit utsatt för våld av en före detta make eller sambo. Sannolikheten är därmed större att en kvinna blivit utsatt av en före detta make eller sambo än av en nuvarande eftersom en nuvarande per definition enbart är en person medan före detta make eller sambo kan vara allt från noll till hundra (eller ännu fler).

Författarna till "Slagen dam" utgår från att det inte finns några sociala förklaringar och har inte helt oväntat även fått fram det i sin studie. En brittisk undersökning visar att kvinnor i 16 – 24 år årsålder som har skilt sig samt kvinnor som är låginkomsttagare är de som främst hotas av våld. Detta gällde även män. 4,2 % av män och kvinnor har blivit fysiskt misshandlade av sin nuvarande eller före detta partner det senaste året. Under en livstid har 23 % kvinnor och 15 % av männen blivit misshandlade av sin partner eller f.d. partner. Om man räknar in hot blir det 26 % för kvinnor och 17 % för män. Kvinnor blev mest skadade (47 % mot 31 %). Kvinnor stod för tre fjärdedelar av de kroniskt misshandlade, dvs. systematiskt misshandlade.

"Slagen Dam" gjorde ju ett stort nummer av att kvinnor bagatelliserar den misshandel som de utsätts för. Den brittiska studien bekräftar det, enbart 17 % ansåg att de utsätts för brott trots att studien har utgått från vad som är olagligt. Det mest intressanta är att knappt någon man ansåg att de blivit utsatta för ett brott medan fyra av tio kvinnor betraktade misshandeln som ett lagbrott. Studien visar också att män var mer benägna att leva kvar med den som har

misshandlat honom än vad kvinnor är vilket borde betyda att även män minimaliserar våldet.⁷²²

Innan vi går vidare skulle jag vilja fördjupa mig i kontinuumresonemanget som för de flesta känns intuitivt fel. Felet med resonemanget inskränks dock inte enbart till en känsla utan är även ett intellektuellt sett mycket dåligt argument. Nozick har använt ett liknande argument för att bevisa att beskattning är lika med tvångsarbete. Om staten tar en del av en människas inkomst i skatt då kommer alla människor att ägna ett antal arbetstimmar åt att jobba för staten. Förvisso är det tvingande att betala skatt, men hur kan man likställa det med slaveri och tvångsarbete? Tanken är ju inte att förslava medborgaren utan att omfördela. Ingen tvingas till ett visst arbete året runt bara för att en viss andel av inkomsten går till skatt som i sin tur går till välfärdsfördelar. Visst kan man tycka att det är en rättighetskränkning om man nu tycker att rätten till frihet och rätten till egendom kräver noll i beskattning, men att likställa dessa kränkningar med tvångsarbete är orimligt. Nozick konstruerar då ett kontinuum där tvångsarbete finns i ena ändpunkten och total frihet utan skatter på den andra. Däremellan finns det olika nivåer av skattenivåer och inskränkningar i friheten. Genom att visa ett indirekt samband mellan straffarbete och beskattning är beskattning lika med tvångsarbete.⁷²³ Med andra ord har Nozick gjort en liknande relativisering som feministerna bakom ”Slagen dam” har gjort. Genom att konstruera ett kontinuum där grovt våld finns på den ena sidan och där verbalt våld finns på den andra har man bevisat att allt våld är systematiskt våld mot kvinnor, verbalt våld är grovt våld. Samma sak gör Gudrun Schyman och hennes vänner när de jämför svensk kultur med talibansk kultur genom att sätta båda kulturerna i ett kontinuum. Beviset är lika trovärdigt som att konstruera ett biologiskt kontinuum där amöbor finns i den ena ändpunkten och där människan finns på den andra. Genom att människan har vissa gemensamma nämnare med apor finns aporna nära människan. Då apor har vissa gemensamma drag med en annan djurart finns även den djurarten på skalan. Till slut har man kommit fram till amöban som är slutpunkten på skalan och därmed har man bevisat att människor är amöbor.

Det stora misstaget som författarna till ”Slagen dam” gör är att blanda ihop förhållanden där mannen systematiskt förtrycker och misshandlar kvinnan med förhållanden där båda parter systematiskt misshandlar och sårar varandra.⁷²⁴ Misstaget förstärks av att man enbart ställer frågor till kvinnor och ignorerar mäns upplevelser. Vidare blir det fel när man inte skiljer på fysisk och psykisk misshandel eftersom kvinnor främst utsätts för fysisk misshandel och män för psykisk misshandel. Detta har sin förklaring i könsrollerna där män uppfostras som aggressiva försvarare och kvinnor som vårdande och relationsinriktade. Utöver det har muskelmassan en betydelse. Ett annat misstag är att betrakta vägen till brottet som ett brott i sig. Att tolka rädslan för ett slag som ett hot från mannen är som att betrakta bankrånarens promenad till banken som ett brott när det i själva verket enbart är bankrånet som är brottet. Med ett sådant tankesätt kan man dra slutsatsen att promenader bör förbjudas.

Enligt BRÅ dödades 16 kvinnor per år på grund av partnervåld mellan åren 1990 och 1999. Enligt SCB dog 36 kvinnor respektive 75 män i mord, dråp och annat övervåld 1996. Så mycket för patriarkatet. Tydligt har vi ett väldigt självdestruktivt patriarkat i Sverige (och i hela världen).⁷²⁵ I 72 % av fallen av dödligt våld mot kvinnor döms gärningsmannen för mord medan motsvarande siffra är 56 % det dödliga våldet generellt. Så mycket för den patriarkala fördelen. Vid dödligt våld för kvinnor är kniven det vanligaste sättet. Invandrare är

⁷²² Mirrlees-Black, Catriona: *Domestic Violence: Findings from a new British Crime Survey self-completion questionnaire*, Home Office Research Study 191, London

⁷²³ Wolff, Jonathan: *Robert Nozick – en introduktion*, Daidalos, 1992

⁷²⁴ Pape, Hilde: *Vold og krenkelses i unge menneskers parforhold*, Tidskriftet – Medisin og vitenskap, nr. 15, 2003-08-14, 123, 2016-20, <http://www.tidsskriftet.no/>

⁷²⁵ SCB: *Döda efter region, dödsorsak, ålder, kön och tid*, 1996, <http://www.scb.se>

överrepresenterade, men det ska vi tala tyst om. Det är bara män som ska synliggöras inom statistiken, inga andra grupper. Möjligtvis kvinnor om det nu gynnar feminismens mål. Men om vi ska hålla oss till det vi vet så är gärningsmannen oftast psykisk störd och motivet är oftast svartsjuka samt vanmakt. Observera vanmakt inte makt. I min värld är vanmakt och svartsjuka ingen ursäkt, men ändå en förklaring. Förvisso är även förklaringsvärdet relativt lågt eftersom inte alla män som känner vanmakt slår sin partner. Något som kan vara till feministisk fördel är att fler gärningsmän döms till rättspsykiatrisk vård men en nackdel är att gärningsmännen döms till längre fängelsestraff än gärningsmän totalt. De män som döms är psykiskt instabila och självmordsförsök är en vanlig företeelse.⁷²⁶

Maria-Pia Boëthius upprörs av ett påstående från TT att den främsta dödsorsaken för europeiska kvinnor mellan 15 och 44 år är misshandel. Det hon verkar uppröras av är inte att så många dör utan det faktum att massmedia omskriver detta till misshandel i stället för att kalla detta för mord. Dessutom döljer man den grupp som är skyldig, dvs. männen genom att kalla den skyldige för partnern. Det är så klart mycket bättre att påstå att män slår kvinnor. Att samma omskrivningar görs om det mesta framgår inte av Boëthius retorik.⁷²⁷ Hur många beskriver krig som något blodigt och obarmhärtigt? Oftast är kriget enbart ett medel för att uppnå ett visst mål. Soldater som tvingas ut i krig, vilket är en omskrivning för enbart män, betraktas som brickor i ett spel och inte som människor av kött och blod. Dessutom kan en partner även vara kvinna då vi har den moderna trenden homosexualitet att ta hänsyn till. Det finns inget som tyder på att homosexuella skulle vara mindre våldsamma mot sina partners.

Dock har Boëthius stora nyhet visat sig vara en stor fet lögn. Det finns inga som helst belegg för att kvinnor främst dör på grund av misshandel. Den främsta dödsorsaken för europeiska kvinnor är i själva verket trafikolyckor, självmord och bröstcancer, just i den ordningen.⁷²⁸ Enligt socialstyrelsen är hjärt- och kärlsjukdomar den vanligaste dödsorsaken för kvinnor (och män) i Sverige.⁷²⁹ Globalt gäller dessa orsaker: aids, tuberkulos och självmord. Enligt WHO står kvinnomisshandeln för 7 % av alla dödsfall i världen, oavsett krig eller fred. Generellt står U-länderna för en större del av kvinnovåldet än I-länder vilket tyder på att samhället kan påverka misshandelsantalet. WHO-rapporten visar också att faktorer såsom låg ålder, låg utbildning, låg inkomst samt tidigare ungdomsbrottslighet ökar riskerna för misshandel. Även biologiskt arv kan spela in. Detta skiljer sig från feminister som försöker relativisera allt våld mot kvinnor och generalisera alla våldsutövare.⁷³⁰ När det handlar om något politiskt korrekt behövs det ingen källgranskning, då kan man inte ens förlita sig på TT. Alltihop bygger på en spekulation i en rapport från Europarådet⁷³¹. I den rapporten antog man att mäns våld var den främsta orsaken till kvinnors död och invaliditet. TT kunde inte läsa innantill utan raderade bort invaliditet. Dessa organ utger sig alltså för att vara professionella. Aftonbladets kulturredaktör Håkan Jaensson ansåg inte att uppgiften var konstig trots att en journalist borde veta att den vanligaste dödsorsaken för kvinnor är trafikolyckor. Det är nog snarare lathet än en rimlighetsbedömning som ligger till grund för denna oprofessionalitet. I dag har det alltså gått så långt att man inte ifrågasätter en uppgift

⁷²⁶ Rying, Mikael: *Dödligt våld mot kvinnor i nära relationer*, BRÅ-rapport 2001:11

⁷²⁷ Boëthius, Maria-Pia: *Det är ju mord*, Aftonbladet, 2002-10-02

⁷²⁸ Frigyes, Paul: *Svenska medier spred myt om kvinnomord*, Journalistförbundets tidning journalisten, 2002-11-11

⁷²⁹ Socialstyrelsen: *Dödsorsaker 1999*, s. 38, Hälsa och sjukdomar 2001:7, <http://www.sos.se>,

<http://www.sos.se/epc/dors/dodsreg.htm>

⁷³⁰ Ohlsson, Leif: *Mäns våld mot kvinnor i världen*, Omvärldsbilder i veckan 021118-14 på internationella dagen mot kvinnovåld, www.smvk.se/Omvarldsbilder

⁷³¹ Keltsova, Olga: *Committee on Equal opportunities for women and men*, Domestic violence, doc. 9525, 2002-07-17

om att män är monster och mördare.⁷³² I min värld ska det krävas väldigt mycket för att man ska förlita sig på en sådan uppgift. Som jag nämnt tidigare är alla oskyldiga ända tills motsatsen är bevisad.

WHO uppskattar att våld är den främsta orsaken till dödsfall för män och kvinnor i åldern 15 – 44. Andelen män som råkar ut för detta är 14 %, medan andelen kvinnor som råkar ut för detta är 7 %. WHO slår även fast att mer än 50 % av alla dödsfall i militära konflikter består av civila. Ungefär hälften av de kvinnor som dör i homicide dödas av en närstående. En av fyra riskerar att utsättas för våld av någon närstående under sin livstid. De flesta offer kommer att utsättas för mer än ett tillfälle av våld under sin livstid. En tredjedel till hälften av dessa kombineras av sexuella inslag.⁷³³

Dessa oprofessionella och fula metoder används även i USA. Flera tidningar, varav Washington Post är en, har påstått samma sak som våra svenska medier. Lögner och hets mot män är alltså ett globalt fenomen och inte enbart ett svenskt. I USA hade man dock en forskningsrapport att luta sig mot. Problemet var bara att urvalet inte var representativt utan studien hade fokuserats på fattiga kvinnor i Philadelphia. En av rapportens författare tar avstånd från denna generalisering som är fullständigt ovetenskaplig.⁷³⁴ Självklart är det inte enbart massmedia som ljuger, även politiker försöker utnyttja lögner för att vinna poäng. Gudrun Schyman (vem annars?) skrev en motion 2002 där just denna lögn togs upp som ett bevis för att patriarkatet existerar och för att jämställdhetspolitiken inte är tillräckligt feministisk.⁷³⁵ Även långt senare upprepade Schyman denna lögn i ett utskick till svenska feminister⁷³⁶. Det obevisade påståendet från Europarådet verkar bli en långvarig vandringssägen. I en utrikespolitisk debatt fortsatte Lars Ohly att sprida denna lögn.⁷³⁷ Måste man agera som en hök för att dessa människor ska hålla sig till sanningen?

Den taktik som gäller nu är att byta ut ordet ”död” mot ”ohälsa” så att den vanligaste orsaken till ohälsa är kvinnomisshandel⁷³⁸. Anledningen torde vara att begreppet ”ohälsa” är mer abstrakt och mycket svårare att kontrollera.

Vem våldtar och misshandlar och varför?

Det gemensamma för feministerna är att de betraktar våldtäkter och misshandel som ett uttryck för makt. Detta härstammar främst från amerikanska feminister såsom Susan Brownmiller och Catharine MacKinnon som anser att en våldtäkt är en maktdemonstration, det handlar knappast om sexuell njutning. Att våldtäkter kan lugna fångar som inte har några kvinnor är helt uteslutet. Nej, våldtäkter används för att skapa hierarkier. Det handlar om vargar och byten. De som våldtas i manliga fängelser för kvinnligas och görs passiva i förhållande till penis. Du hör ju själv! Man väljer givetvis inte den mest troliga förklaringen såsom att det är de som är fysiskt starka eller överlägsna på något annat sätt utnyttjar detta till sin fördel och därmed våldtar vissa män andra män. Enligt Brownmiller borde fångar lika gärna masturbera för att tillfredsställa sig sexuellt. Men räcker det? Behöver inte människor närhet? Även kvinnor våldtar i kvinnofängelser, men inte i lika stor utsträckning. Men det faktum att kvinnor våldtar andra kvinnor tyder på att det inte handlar om patriarkat eller något

⁷³² Frigyes, Paul: *Svenska medier spröd myt om kvinnomord*, Journalistförbundets tidning journalisten, 2002-11-11

⁷³³ WHO: *World Health Organization Calls Violence a Leading Public Health Concern*, 2002-10-04

⁷³⁴ Sommerss, Christina Hoff: *The spouse abuse myth*, USA TODAY, 1994-10-26, s. 13.

⁷³⁵ Schyman, Gudrun, m.fl.: *Från jämställdhet till feminism*, Motion till riksdagen 2002/03:A299

⁷³⁶ Schyman, Gudrun: *Till alla feminister*, 2003-09-30, Skickat på Genuslistan.

⁷³⁷ Ohly, Lars: *Utrikespolitiska debatten i riksdagen*, <http://www.vansterpartiet.se>

⁷³⁸ Ferguson, Harry., Hearn, Jeff., m.fl.: *Ending Gender-based violence: A call for global action to involve men*, SIDA, 2004

liknande. Jag förstår inte varför det är så svårt att acceptera att våldtäkter kan handla om sex. För feminister räcker inte de troligaste förklaringarna utan de måste krångla in sig i komplexa konspirationsteorier.

Att våldtäktsmän oftast är blyga psykopater som är sexuellt utsvultna samt dominerade av en fru och/eller en mamma är, enligt Brownmiller, en myt. Denna syn skyller Brownmiller på det freudianska tänkandet. Det är möjligt att en majoritet av våldtäktsmännen inte ingår i den kategori som Brownmiller anser är en myt. Men nog finns det våldtäktsmän som går att placera i kategorin sexuellt utsvultna osv. Våldtäkter handlar alltså inte om irrationella och okontrollerbara lustar utan om medveten förnedring. Våldtäkter har med andra ord enbart med manlighet och inte med sexuell lust att göra.⁷³⁹ Om vi får tro Marilyn French så existerade det alltså inga våldtäkter för 4000 år sedan eftersom patriarkatet inte existerade då⁷⁴⁰. Är det någon som tror på det?

Att galningar som våldtäktsmän skulle vara rationella bygger på principen att alla män är potentiella våldtäktsmän. Oavsett om det handlar om sexualitet eller inte är det enbart psykopater som våldtar. Vem som helst våldtar inte. Om man utgår från det har man en mycket hemsk manssyn. Faktum är att om man har en sådan syn på våldtäkter är man en idiot ifall man inte hatar män. Att inte kalla våldtäktsmän för psykopater är samma sak som att säga att det är normalt och friskt att våldta kvinnor. Självklart är det inte normalt och friskt utan det är psykopater som våldtar. Sedan kanske det inte handlar om sexuellt utsvultna psykopater, men psykopater är dem. Brownmillers syn är tydlig: Den polisregistrerade våldtäktsmannen kan vara vem som helst.⁷⁴¹ Mörkertalet är inte intressant när det går att bevisa rätt sak med de register som finns att tillgå.

Många kvinnor stannar kvar hos den man som slår. Detta tycker jag är tragiskt och irrationellt. Det är konstigt att man inte kan ställa kravet på en kvinna att hon ska bryta med den som slår henne. Att det är svårt är det få som betvivlar. Att prata om hjärntvätt och hot mot barnen mm. är bara dåliga ursäkter. Män som slår bär alltid ansvaret för att de slår, kvinnor som blir slagna bär alltid ansvaret för att de stannar kvar hos mannen. Varför ska man hitta på en massa ursäkter för detta irrationella beteende när man inte får hitta på en massa ursäkter för att män slår kvinnor? Den som inte låser sin bil får enligt samhället skylla sig själv. Om man utgår från feministlogiken får man enligt försäkringsbolagen få skylla sig själv ifall man inte låser sin bil eller om man varit för full och av den anledningen blivit rånad. För att få ut försäkringspengar måste man ha vidtagit alla nödvändiga försiktighetsåtgärder som tänkas kan⁷⁴². Jag förstår försäkringsbolaget men jag håller inte med om man ska få skylla sig själv ifall man inte låser sin bil. Men den som anser att människor som inte låser sin bil får skylla sig själva kan med konsekvensen i behåll anse att kvinnor får skylla sig själva när de provocerar eller stannar kvar hos den som slår. Jag tycker dock att samhället ska informera kvinnor redan i skolan om hur man bör agera i sådana situationer. Men framförallt måste samhället lära sina medborgare att tänka kritiskt och självständigt. Dessutom är det viktigt att samhället värderar offren högre än brottslingarna. Det handlar om dimensionen: offer - brottslingar och inte om dimensionen: män - kvinnor. BRÅ har utformat en informationsbroschyr som ger rekommendationer till bilägare om hur de ska minimera riskerna för att bli bestulna. Ett exempel på en rekommendation är följande: ”Lämna inte bilnyckeln i fickan på din jacka om du lämnar den obebakad i till exempel ett omklädningsrum”⁷⁴³. Med feministisk logik skuldbelägger BRÅ offren för bilstölder. Lämnar man sin bilnyckel i fickan får man skylla sig själv om man blir bestulen.

⁷³⁹ Brownmiller, Susan: *Våldtäkt*, PAN/Norstedts, 1977

⁷⁴⁰ French, Marilyn: *Det eviga kriget mot kvinnan*, Natur och kultur, 1992

⁷⁴¹ Brownmiller, Susan: *Våldtäkt*, PAN/Norstedts, 1977

⁷⁴² Läs vilket avtal från vilket försäkringsbolag som helst.

⁷⁴³ BRÅ: *Nya bilar stjäls med nyckeln*, http://www2.bra.se/extra/news/?module_instance=12&id=306

Det påstås även från många håll att myndighetspersoner inte tar kvinnors problem på allvar. Förvisso kan det ha varit sant på så sätt att många har varit naiva och okunniga. Exempel på det är att politiker inte trots att det förekommit några våldtäkter inom familjen. Feministerna får detta givetvis till att makteliten inte velat lägga sig i familjernas angelägenheter eftersom de behöver kvinnomisshandeln för att hålla nere kvinnorna samt för att män åtminstone ska ha en kvinna att se ned på ifall en man faller nedför den hårda hierarkin patriarkatet. Jag tror inte på denna konspirationsteori utan tror mer på ofullkomlighetsteorin. Män är, precis som kvinnor, inte fullkomliga, de är ibland okunniga och naiva. Därför är det bra med en fri debatt så att pionjärer såsom Maria-Pia Boëthius kan öppna ögonen på de som styr samhället. Av den anledningen är det bra att vi har en bra fördelning mellan män och kvinnor i riksdagen eftersom män inte lika väl som kvinnor kan föreställa sig problemet med våldtäkter och kvinnomisshandel. Det man inte ser finns inte.

För att stödja mitt resonemang vill jag gärna hänvisa till BRÅ som visat att myndigheterna inte särbehandlar män: "Kvinnor utgör därmed en mindre andel av offren vid de ouppklarade fallen än vid dödligt våld totalt sett, 19 procent mot 35 procent."⁷⁴⁴

Vilka är de som slår kvinnor? Det kan vara vem som helst svarar feministen. Det går inte att se vilka som är våldtäktsmän eller kvinnomisshandlare innan man har lärt känna personerna. Det ligger något i det, men man kanske ska vara lite misstänksam mot de som är bråkiga och muckar mycket gräl. Många kvinnor faller faktiskt för sådana egenskaper och detta måste man våga ta i. Kvinnor, precis som män, måste tänka sig för innan de ingår förhållande med någon. Men det är sant att alla män som misshandlar inte har misshandlat någon innan eller på något annat sätt visat sitt aggressiva beteende. Dessa män har, enligt statistiken, inget gemensamt med varandra ifall man begränsar sin analys till klass- och sociala förhållanden. Av den anledningen kan man alltså slå fast att vem som helst kan vara en våldtäktsman eller en kvinnomisshandlare, trots att det bara handlar om cirka 2 % av männen? Bara för att man inte har funnit några gemensamma nämnare behöver inte det betyda att det inte finns några. Bara för att man har bevis för att vita svanar existerar kan man inte dra slutsatsen att det inte existerar några svarta svanar.

Dessutom har många feminister, bland annat ROKS⁷⁴⁵, själva medgett att de män som slår oftast är överdrivet svartsjuka. De har ett extremt kontrollbehov som gör att kvinnan isoleras från både familj och vänner. Är detta typiskt för den genomsnittliga mannen? I stället för att se på de individuella egenskaperna talar man om kollektiva egenskaper som härstammar från patriarkatet. Det är alla mäns fel att 2 % av männen slår 2 % av kvinnorna. Om det nu är patriarkatet som styr männens handlingar, varför slår då inte alla män sina kvinnor? Varför är det bara några få som slår kvinnor ifall det handlar om strukturer? Hur får man ihop ekvationen? Jo, man påstår att våldtäktsmännen är patriarkernas, dvs. elitens, frontsoldater i kriget mot kvinnan och hennes frigörelse (med ett finare ord emancipation)⁷⁴⁶. Hur man har anlitat dessa frontsoldater framgår inte, men det är väl som det ska vara. Det räcker med att man har en penis för att vara skyldig, detta kallas för rättssäkerhet. Fråga Linda Skugge så får du höra!

Enligt feministernas bibel, statistiken, är det inte vilka män som helst som slår sina kvinnor. Min fråga till feministerna blir då detta: Är detta verkligen den genomsnittlige mannen i Sverige?:

"Majoriteten (70 procent) av männen som dömts för grov kvinnofridskränkning var tidigare dömda för våldsbrott. Av de tidigare dömda männen var en tredjedel dömda för brott

⁷⁴⁴ Rying, Mikael: *Dödligt våld mot kvinnor i nära relationer*, BRÅ-rapport 2001:11, s.13

⁷⁴⁵ ROKS: *Varningssignaler och råd*, <http://www.roks.se> (2008-07-16)

⁷⁴⁶ Boëthius, Maria-Pia: *Patriarkatets Våldsamma Sammanbrott - Om Varför Våldtäkt Finns*, 1990

mot den kvinna som det aktuella åtalet om grov kvinnofridskränkning avsåg. En gemensam nämnare för många av de dömda männen var alkohol- eller narkotikamissbruk.⁷⁴⁷

Det finns alltså en överrepresentation av alkoholmissbrukare och återförbrytare jämfört med andelen missbrukare och återförbrytare i det totala samhället.

Detta kritiserar docent Mona Eliasson⁷⁴⁸ som påstår att 65 % av dessa män var opåverkade under misshandeln. Förmodligen har Eliasson aldrig hört talas om abstinensbesvär. Dessutom är det konstigt att man försöker bortförklara det uppenbara faktumet att majoriteten av de män som kränker en kvinna är alkoholister genom att insinuera att alkoholen inte har något med saken att göra. Som ett argument framförs resultatet av en studie där alkoholens påverkan på kvinnomisshandlare i 90 olika kulturer visade att de flesta inte var påverkade av alkohol. I 70 % av fallen var mannen nykter, medan mannen var berusad i 9 % av fallen. Vad hände i de resterande fallen (70 + 9 = 79)?

En förklaring till detta var att många av dessa kulturer var muslimska och i dessa kulturer är inte alkohol tillåtet. Denna studie kan väldigt enkelt missbrukas till nationalisters fördel eftersom det visar att muslimska män slår sina kvinnor av andra skäl än alkohol. Vad sägs om kulturella och religiösa skäl? Nej, usch på mig. Hemska tanke. Men borde inte docenten ha tänkt på denna möjlighet till misstolkning innan hon tog upp denna studie? Det var ju så viktigt när det gällde resultatet av kvinnoforskningen. Hennes motiv var troligen att bevisa att även nyktra män slår. Oj, vilken sensationell nyhet! Men för att bättra på sitt resonemang pekar hon på en amerikansk studie där 20 % av 400 misshandlare var nykterister. Hennes slutsats är då att man inte kan säga att män slår på grund av alkoholproblem. Detta är en konstig och generell slutsats som bygger på att det finns en universell förklaring till kvinnomisshandel (Schyman och Boëthius är alltså inte ensamma). I feminismens enkla värld finns det inte flera orsaker till att män misshandlar kvinnor utan det finns en Orsak med ett stort O. Hon till och med spekulerar i att män och kvinnor uppfattar misshandlaren som påverkad trots att han inte är påverkad enligt polisen. Ja, det är ju klart att polisen gör det. Vi män betalar ju skatt för att poliserna ska förtrycka kvinnor.

En aspekt som är intressant i sammanhanget är att det finns studier som visar på att bruk av illegala medel bland kvinnor har ett visst samband med kvinnomisshandel. Detta beror troligen på att sådana kvinnor söker sig till sådana miljöer där risken för misshandel ökar.⁷⁴⁹

Vidare:

"Det framkommer även i analysen av de anmälningar som lett till dom att de som döms för grov kvinnofridskränkning åtalas för en mängd andra brott, varav flertalet är riktade mot samma kvinna."

"Omkring 40 procent av männen har dokumenterade alkoholproblem."

"Vidare är 11 procent av männen narkotika- eller bland-missbrukare."

"Nära en fjärdedel av männen har i samband med rättegången genomgått en rättspsykiatrisk undersökning eller undersökning enligt 7 § lagen om särskild personutredning, eller både och. Av dessa män har nära en tredjedel (29 procent) erhållit psykiatrisk vård som påföljd."⁷⁵⁰

Är detta verkligen den genomsnittliga mannen? Svara ärligt nu! Visst finns det mörkertal som man kan åberopa, men varför skulle dessa vara annorlunda än dessa män? Kriminologen Mikael Rying har granskat ett område där mörkertalet knappast kan vara stort. Han har granskat de män som fällt för att ha dödat sina partner eller expartner. Det mönster han fann

⁷⁴⁷ Rying, Mikael: *Grov kvinnofridskränkning - En kartläggning*, BRÅ-rapport 2000:11

⁷⁴⁸ Eliasson, Mona: *Våld, alkohol och övriga droger*, rapport från ett forskningsseminarium, Folkhälsoinstitutet, 1996:114, första upplagan

⁷⁴⁹ Pape, Hilde: *Vold og krenkelses i unge menneskers parforhold*, Tidskriftet – Medisin og vitenskap, nr. 15, 2003-08-14, 123, 2016-20, <http://www.tidsskriftet.no/>

⁷⁵⁰ Rying, Mikael: *Grov kvinnofridskränkning - En kartläggning*, BRÅ-rapport 2000:11

är något som ROKS och kvinnojourerna väljer att blunda för. Det har nämligen visat sig att 80 % av dessa män är psykiskt sjuka och att 60 % av dessa män är registrerade för andra brott. Hälften är arbetslösa, förtidspensionerade och i beredskapsarbete.^{751 752 753} Det har även visat sig att lågutbildade och socialt marginaliserade grupper av män är de som misshandlar flest kvinnor.⁷⁵⁴ Med andra ord är det inte vilken man som helst som begår dylika brott. Det finns väldigt få belägg för att detta skulle vara sant. Men detta är hypoteser som inte längre får undersökas i Sverige. Det är inte politiskt korrekt.

Vad ditt svar på min tidigare fråga än blir så glöm aldrig att med hjälp av statistik kan du i princip få fram vad som helst. Men vore det inte bra om man kunde försöka ty sig till den mest troliga tolkningen av statistiken så att vi åtminstone slapp de värsta avarterna?

De analyser som feminister gör kring våldtäktsproblematiken handlar i alltför stor grad om strukturellt förtryck. Feministerna vill gärna ge sken av att det är patriarkatet som leder till våldtäkter och kvinnomisshandel. Susan Faludis tes är att män slår, därför att enskilda män inte har den makt som mannen som grupp har. Många enskilda män har inte fått det som utlovats mannen i bland annat sportens och näringslivets värld.⁷⁵⁵ Felet ligger då på kapitalismen och kommersialismen. Detta resonemang påminner om Maria-Pia Boëthius resonemang om att en man alltid har en kvinna att se ned på för att männen lägre ned i hierarkin ska godkänna manliga system som kapitalismen⁷⁵⁶.

Det finns inte särskilt många studier som visar på att det skulle finnas något samband mellan patriarkatet och våldsutövning. Förvisso kan jag tänka mig att ett könsrollssamhälle (det feminister försöker måla upp som ett patriarkat) där män uppfostras med ett visst ideal leder till ett visst beteende. Trots denna privata (föräldrarna) och allmänna (skolan och andra institutioner) uppfostran utgår jag alltid från den enskilda människans ansvar. Ingen kan skylla sina misstag på andra (samhället osv.) eller på barndomen eller på något annat som ligger utanför ens egen kontroll. Det är alltid den enskilda människan som bär ansvaret för det han/hon gör. Givetvis utgör psykiskt sjuka människor ett undantag. Det handlar i grund och botten om människosynen. Har människor förmåga att ta ansvar för sitt liv eller inte?

Detta könsrollssamhälle som vi ärvt av våra föräldrar och de av sina föräldrar kan, som jag nämnt tidigare, förklara varför män är överrepresenterade inom fysisk misshandel. Eftersom alla människor är olika kan vissa människor vara mer känsliga för yttre påverkan såsom uppfostran mm. Dåliga förutsättningar kan utlösa fler våldsvärkare än vad som skulle ha funnits ifall förutsättningarna vore bättre. Precis som invandrare som känner sig utanför samhället är överrepresenterade i brottsstatistiken är män överrepresenterade bland de som begår fysisk misshandel. Det paradoxala här är givetvis att män använder våld för att de har makt och invandrare för att de inte har makt. Det gäller att välja och vraka bland teorierna. Den större muskelmassan är en annan trolig förklaring till varför män är överrepresenterade.

Men resonemanget om att invandrare och män är överrepresenterade i brottsstatistiken betyder inte att alla invandrare blir kriminella eller att alla män blir kvinnomisshandlare. Om man verkligen ska ta de feministiska teorierna på allvar borde alla män vara kvinnomisshandlare om det är patriarkatets fel att män slår kvinnor. Men så är inte fallet. Detta beror på att vi alla är individer och vi reagerar alla olika i olika situationer. Vi män är inga stereotyper som följer ett bestämt mönster enbart för att vi råkar födas med en penis. Därmed blir de individuella förklaringarna viktigare för att minska kvinnomisshandeln. Det är

⁷⁵¹ Kjöllner, Hanne: *Av elände följer elände*, DN, 2004-02-04

⁷⁵² Rying, Mikael: DN, 2001-12-15

⁷⁵³ Rying, Mikael: *Dödligt våld mot kvinnor i nära relationer: Inte vilka män som helst*, Valfärd Nr.1 2003, s.4

⁷⁵⁴ Vidlund, Susanna: *Bara var femte slagen kvinna går till polisen*, Aftonbladet, 2002-08-29

⁷⁵⁵ Faludi, Susan: *Ställd – Förräderiet mot mannen*, Ordfront, 2000

⁷⁵⁶ Boëthius, Maria-Pia: *Patriarkatets Våldsamma Sammanbrott - Om Varför Våldtäkt Finns*, 1990

oftast osäkra män som lider av identitetskriser samt känner att de tappar kontrollen över sitt eget liv som misshandlar och våldtar. Dessa problem projiceras över till kvinnan som får ta emot smällarna. Sedan kan kvinnor provocera fram våld, vilket inte betyder att de får skylla sig själva, det är alltid den som slår som har ansvaret. Det betyder bara att man måste se fler sidor än en för att förstå helheten. Feminister såsom vänsterpartister blir fly förbannade om man talar om att kvinnor bör minimera riskerna för våldtäkter men är snara till att beskylla USA för att Al-Quada dödar 3 000 människor. Det är med andra ord okey att skylla på offret i det ena fallet, men helt felaktigt att skylla på offret i det andra fallet. Inkonsekvens är Vänsterpartiets signum!

Många feminister kräver ett strukturperspektiv när de ska finna förklaringar till varför män slår kvinnor. Samtidigt vill de betona de enskilda männens ansvar för att de slår. Det går inte att både äta kakan och behålla den. Feministerna måste bestämma sig vad som gäller, är det strukturerna som avgör eller är det individerna. Man kan väl inte klandra enskilda män ifall de likt zombies slår sina kvinnor? Är det patriarkatets fel att män slår kvinnor, då kan inte män ta ansvar för sina egna handlingar. Men och andra sidan lyckas feministerna skuldbelägga hela det manliga släktet genom att påstå att alla män har ansvar för att kvinnor blir misshandlade. Men om alla män har ansvaret då har man ju gjort sig skyldig till en generalisering och därmed också utsett män till eviga syndabockar. I sin förlängning måste det här ansvarstänkandet leda till att alla människor är ansvariga för allt som händer. Detta är ju givetvis orimligt.

Vägen ut ur denna fälla går genom undantagsregeln. Det finns undantag som inte slår sina kvinnor och som inte förtrycker kvinnan och som till och med försöker befria kvinnan. Okey så det är bara vissa män som förtrycker, eller många män som förtrycker, eller varför inte en majoritet/minoritet som förtrycker. Feministisk teori är komplex och anledningen till detta är att den är alldeles för ideologisk. Förespråkarna kan inte erkänna teoriernas brister utan försöker i stället lappa och laga med hjälp av tilläggsteorier (ad-hoc)!

Enligt en amerikansk studie⁷⁵⁷ är det de mest patriarkala samhällena (dvs. könsrollssamhällena) samt de minst patriarkala samhällena som drabbas värst av kvinnomisshandel. Det betyder att i samhällena där patriarkatet varken är starkt eller svagt råder det mindre kvinnomisshandel. Studien bygger på strukturella förutsättningar såsom ekonomiska och politiska förhållanden samt lagstiftning i amerikanska delstater. Att kvinnomisshandeln är så vanlig bland de mest patriarkala delstaterna beror på att män anser sig ha rätten att bestämma över kvinnan. Men varför slå när man redan har makten? Att kvinnomisshandeln även är så vanlig bland de minst patriarkala delstaterna beror, enligt författarna, på att kvinnorna kräver mer jämställdhet i familjen då det råder strukturell jämställdhet. Studien bygger på strukturella förutsättningar medan förklaringarna och slutsatserna bygger på individuella förklaringar. Slutsatsen bygger alltså på att det finns en skillnad mellan strukturell jämställdhet och privat jämställdhet inom familjen. Men samtidigt försöker man förklara den frekventa kvinnomisshandeln i strukturellt ojämsställda delstater med att männen måste hålla kvinnorna på mattan. Men varför skulle inte män känna ett behov att sätta kvinnorna på plats i de delstater där varken patriarkatet är starkt eller svagt? Vill inte kvinnorna ha jämställdhet i de delstater där patriarkatet varken är starkt eller svagt? Eller är männen mer jämställda i dessa delstater? Resonemanget går inte ihop. Varför är inte sambandet mellan patriarkatet och våldsutövningen linjär?⁷⁵⁸

⁷⁵⁷ Coleman, D.H., Straus, M.A.: *Marital power, conflict, and violence*, 1986

⁷⁵⁸ Dutton, G. Donald: *Patriarchy And Wife Assault: The Ecological Fallacy*, Department of Psychology University of British Columbia, 1994

Andra indikationer på att feministernas verklighetssyn inte stämmer är den misshandel som begås i homosexuella förhållanden⁷⁵⁹. Denna misshandel är lika utbredd som misshandel inom heterosexuella förhållanden^{760 761}. I en amerikansk undersökning har det till och med visat sig att våldet är vanligare i lesbiska förhållanden än i manliga förhållanden. Feministernas svar på detta är givetvis att den som slår i homosexuella förhållanden är mannen.⁷⁶² Carin Holmberg och Ulrica Stjernqvist anser dock att detta är ett förenklat resonemang. I stället är det äktenskapet och parrelationen som är en patriarkalisk konstruktion, fylld av manliga strukturer, vilket gör att vissa lesbiska kvinnor slår sina partners.⁷⁶³ Detta är ett cirkelresonemang som i vanliga fall inte skulle stå oemotsagd. Att det är män som slår kvinnor och aldrig tvärtom bevisas genom att män är en majoritet av dem som slår. När studier visar på att det finns en stor minoritet av homosexuella som slår då är det i alla fall män, dvs. genusmän inte penismän. Så homosexuella kvinnor tar till sig mäns roll i familjen och spöar sin kvinnliga partner. Då kan väl även kvinnor i heterosexuella förhållanden inta mannens roll? Om det är så att inte alla män slår kvinnor då är det inte manligt att slå, däremot kan man säga att en majoritet av de som slår är män. En man är en person med penis. Om du har en penis är du en potentiell misshandlare. Hur kan då en homosexuell kvinna vara en misshandlare när hon inte har någon penis?

Man har till och med kunnat bevisa att detta resonemang är fel då våldet är vanligare i homosexuella förhållanden som saknar en rolluppdelning än i rolluppdelade förhållanden.⁷⁶⁴

Dessutom är det inte politiskt korrekt i ett könsrollssamhälle, eller det som feministerna kallar för patriarkat, att slå kvinnor. Den som slår kvinnor betraktas som en fegis eller en fjolla som inte vågar slåss med de som är lika stora som en själv. Om man är ute efter status och prestige så är det mer korrekt att slå någon som är starkare, helst den som är starkast. För kan man slå den som är starkast blir man kung. Det är knappast någon manlig konspiration där män samarbetar för att hålla nere kvinnan. Tvärtom, män är väldigt destruktiva mot varandra och attackerar varandra för att imponera på tjejerna. Vilka är det som är objektifierade? Män måste visa upp sig i granna färger för att ha någon chans att hitta en partner. Visst finns det undantag, men de flesta tjejer väljer inte de tysta och passiva killarna utan de väljer de aktiva, skrikiga och bråkiga killarna. Det är antalet mucktillfällen som räknas och inte antalet romantiska tillfällen. Komplimanger och dylikt ingår bara i spelet och är inget annat än ytligheter som alltför ofta går hem hos många kvinnor.⁷⁶⁵ Dessutom är det oftast våldtäktsmän som står längst ned i fängelsehierarkin.⁷⁶⁶ Den kvinnliga forskaren Renée Frangeurs menar att i hennes släkt betraktar man det som en skam att som man misshandla en kvinna⁷⁶⁷. De flesta känner nog igen sin egen släkt i detta. Så jag delar absolut inte feministernas tro att patriarkatet uppmuntrar män att slå kvinnor, snarare tvärtom. Våld mot kvinnor är omanligt⁷⁶⁸!

⁷⁵⁹ Winberg, Margareta., Sahlström, Ingegerd: *Kvinna slår kvinna, man slår man – homosexuell partnermisshandel*, Nationellt råd för kvinnofrid, 2003

⁷⁶⁰ Chesanow, Neil: *Violence at Home*, New Woman, February 1992

⁷⁶¹ Östergren, Petra: *Utmana den radikalfeministiska våldsteorin!*, Debatt, Genus 1/04

⁷⁶² Köjs, Anders: *Kvinnovåld alltid mäns våld*, Kuriren, 2003-05-30

⁷⁶³ Holmberg, Carin., Stjernqvist, Ulrica: *Våldet ser likadant ut i samkönade relationer*, Kvinnotryck nr. 8, 2004

⁷⁶⁴ Landolt, A. Monica., Dutton, G. Donald: *Power and personality: An analysis of gay male intimate abuse*, University of British Columbia

⁷⁶⁵ Många exempel av det finns att hitta i: Fant, Maj: *Eftertryck – om ensamhet, sex och samlevnad 1985 – 1995*, Natur och kultur, 1995

⁷⁶⁶ Grünewald, AnnBritt: *Våld mot kvinnor är omanligt*, Projekt kvinnofrid, näringsdepartementet (2004-03-18)

⁷⁶⁷ Frangeur, Renée: *Mellan tro och vetande – kvinnojourrörelsen i allans och konflikt med modern forskning om mäns våld mot kvinnor*, Forum för kvinnliga forskare och kvinnoforskning, nr. 2, 2003,

<http://www.liu.se/org/kvinnoforum/>

⁷⁶⁸ Grünewald, AnnBritt: *Våld mot kvinnor är omanligt*, Projekt kvinnofrid, näringsdepartementet (2004-03-18)

Men svaret på detta är enkelt. Feministerna vet att män försvarar sina fruar, sina mödrar och sina döttrar av en enda anledning. Jo, för att män äger sina kvinnor, dvs. sina fruar, sina mödrar och sina döttrar. Det är därför män försvarar kvinnor. Män känner sig nämligen skymfde när någon annan man vidrör hans egendom utan tillåtelse. Att män skulle känna något så fint som kärlek för sina fruar, mödrar och döttrar är helt uteslutet. Nej, män bryr sig inte om nära och kära, de bryr sig bara om sig själva.^{769 770} Den som har läst Valerie Solanas manshat känner igen detta resonemang⁷⁷¹.

Alternativa teorier om våldtäkter

Alternativa teorier såsom att män våldtar kvinnor på grund av sexuell attraktion och att män misshandlar kvinnor på grund av vanmakt, inte makt, är inte längre politiskt korrekta. Alla studier måste ha ett genusperspektiv för att tas på allvar.

Våldtäktsmän är inte ute efter sex utan vill enbart känna makt över kvinnor. Det är lika troligt som att påstå att bankrånaren inte är ute efter pengar utan strävar efter makt att terrorisera bankpersonalen. Att antalet våldtäkter ökar under sommartider då kvinnor är mer lättklädda antas av feminister vara enbart en slump⁷⁷². (Förvisso kan även teorin om att våldtäkterna ökar på grund av att fler kvinnor är utomhus kunna stämma.) Ytterligare indikationer som är ointressanta är att ”Slagen dam” visar att frekvensen sexuellt våld är högre för yngre kvinnor (18 – 24 år och 25 – 34 år) än för äldre kvinnor (55 – 64 år). Statistiken för sexuella trakasserier är ännu tydligare, där är nästan två tredjedelar av de kvinnor som uppger att de blivit trakasserade i åldern 18 – 34.⁷⁷³ En annan teori som negligeras är att män är fysiskt starkare än kvinnor och därför har en fysisk möjlighet att bruka våld. När kvinnor misshandlar får det inte lika synligt resultat som när en man misshandlar, därför är det snedvridet att räkna med psykisk misshandel och lätt fysisk misshandel i kvinnomisshandeln så länge man inte håller koll på mansmisshandelns utbredning.

Sociala faktorer såsom alkoholmissbruk och annat missbruk samt fattigdom kan förklara en stor del av kvinnomisshandeln.⁷⁷⁴ Även faktorer såsom generationsöverföring kan spela in, dvs. barn som har sett sin pappa slå sin mamma tenderar att också han bli en kvinnomisshandlare.⁷⁷⁵ Det gäller även barn som själva blivit slagna av sina föräldrar. Amerikanska studier visar att män som slår kvinnor oftast har blivit mycket utskällda och slagna som barn⁷⁷⁶.

I tidningar som *Illustrerad vetenskap* publiceras alternativa teorier om våldsamma män. Biologiska defekter såsom genfel kan vara en del av förklaringen till våldsbrott. En undersökning på 1037 barn i Nya Zeeland visar att det finns en genetisk skillnad mellan män och kvinnor som kan förklara mäns våld. Genen MAOA ser till att människor kan leva ett

⁷⁶⁹ Lynggard, Trine: *Voldtekt i krig – mer enn krigsstrategi*, NIKK-magasin nr. 1, 2004, <http://www.nikk.uio.no> (Även Susan Brownmiller för ett sådant resonemang i: Brownmiller, Susan: *Våldtäkt*, PAN/Norstedts, 1977)

⁷⁷⁰ Boëthius, Maria-Pia: *Mannens utstuderade feghet*, ETC, 2004-08-19

⁷⁷¹ Solanas, Valerie: *SCUM-manifest*, Modernista, 2003 (1967)

⁷⁷² Fransson, Dag: *Kvinnovåldet ökar i sommar*, 2004-05-21

⁷⁷³ Lundgren, Eva., Heimer, Gun., Westerstrand, Jenny., Kalliokoski, Anne-Marie: *Slagen Dam – Mäns våld mot kvinnor i jämställda Sverige – en omfångsundersökning*, Brottsoffermyndigheten och Uppsala universitet, Fritzes, 2001

⁷⁷⁴ Rying, Mikael: *Dödligt våld mot kvinnor i nära relationer: Inte vilka män som helst*, Valfärd Nr.1 2003, s.4

⁷⁷⁵ Socialstyrelsen: *När mamma blir slagen – Att hjälpa barn som levt med våld i familjen*, Artikelnr 2005-131-9, 2005

⁷⁷⁶ Lerner, Thomas: *Utskälld en fjärdedel av skoltiden*, DN-Kultur, 2003-09-09

normalt liv efter en trafikolycka eller ett sexuellt övergrepp. Omkring en tredjedel av befolkningen har en speciell variant av denna gen som gör att man blir mindre motståndskraftig vid obehagliga upplevelser. Genfelet gör inte att människor blir kriminella men att de har svårare eller har sämre förutsättningar att stå emot frestelser. Den genen gör att vissa människor har svårare att hantera skilsmässor mm. vilket tyder på att ett stabilt samhälle är viktigt oavsett om människor är totala biologiska eller sociala varelser. Biologi och kultur samverkar med andra ord och utesluter inte varandra.

Det som gör att män drabbas i större utsträckning än kvinnor är att MAOA-genen alltid sitter på en X-kromosom som män bara har en av. Som bekant har både män och kvinnor 23 kromosompar varav det 23:e kromosomparet skiljer sig mellan könen. Det sista kromosomparet är hos män XY och hos kvinnor XX. När mannens MAOA-gen är defekt finns det ingen ersättning till den defekta genen eftersom MAOA-genen alltid sitter på en X-kromosom. Kvinnor däremot är garderade genom att den friska MAOA-genen i den ena X-kromosomen övertar den defekta MAOA-genen i den andra X-kromosomen.⁷⁷⁷ När det gäller teorin om vanmakt i stället för makt möts de som vill hjälpa män som misshandlar kvinnor på hårt motstånd. Feministhegemonin vill hellre sprida sin hatpropaganda än att låta idealister som vill förhindra våldtäkter och misshandel vinna mark. De är till och med så inkorrekta så att de talar om samspelet inom familjen som föregår misshandeln. Det samspel som man ska ignorera trots att det är en viktig kunskap.⁷⁷⁸

En annan teori som ignoreras är Stadsmissionens syn på människor. På Klaragården⁷⁷⁹ tas misshandlade kvinnor emot för att få skydd från sina plågoandar. Till skillnad från ROKS utgår inte Klaragården från att män som grupp är skitstövlar, utan de utgår från att det är en minoritet som misshandlar kvinnor. I verksamheten syns detta tydligt då en blandning av män och kvinnor i personalen betraktas som något positivt eftersom misshandlade kvinnor oftast enbart har dåliga erfarenheter av män. Då är det bra att isolerade kvinnor får möta män som det går att lita på så att de vågar leva igen. ROKS har en motsatt strategi, att utnyttja kvinnors utsatthet och isolering för att indoktrinera sitt manshat. De betraktar män som ett ont släkte, något som kvinnor ska befrias ifrån. Kvinnor ska isoleras och inte hjälpas tillbaka till ett fungerande liv.

Vad bör man göra åt problemet?

Många feminister gör ett stort nummer av att samhället hittar på samt godkänner ursäkter i stil med att kvinnan provocerade eller att mannen hade druckit för mycket. Feministerna är då inne på rätt spår men verkar inte se hela bilden. Faktum är att hela rättsväsendet och hela samhället bygger på svaghetens moral där ursäkter såsom alkohol och provokationer framförs så att man ska tycka synd om brottslingar. Vems fel är det att bilen är stulen om jag har glömt att låsa bilen? Vems fel är det att huset är länsat ifall jag inte har låst huset? Mitt, eller hur? Vems fel är det att den holländska liberalnationalistiska populisterna Pim Fortuyn mördades? Var det hans fel eftersom han inte ville ha någon invandring eller var det mördarens fel?

Många feminister förespråkar en försämrad rättstrygghet för att samhället ska kunna bevisa att de tar kvinnomisshandeln på allvar. Jag antar att rättstryggheten även ska elimineras i fall då kvinnor slänger sina barn från broar⁷⁸⁰. ROKS-ordförande Ireen Von Wachenfeldt påstår att domstolar i detta manssamhälle utgår ifrån att kvinnor vill bli våldtagna om dem inte kan

⁷⁷⁷ Palmgren, Gorm: *Genfel släpper lös våldsmannen*, Illustrerad Vetenskap, nr.2, 2003

⁷⁷⁸ Rönnåsen, Lina: *Män som brukar våld får behandling*, Hallandsposten, 2003-07-09

⁷⁷⁹ Lifvendahl, Tove: *Toves brev*, 2003-12-26 <http://www.lifvendahl.com>, <http://www.stadsmissionen.se>

⁷⁸⁰ Jansson, Pär: *Mamman dömd på förhand i medierna*, Journalisten.se, 2002-03-19

bevisa att de blivit våldtagna⁷⁸¹. Fler feminister såsom Gudrun Schyman påstår samma sak. Vilken logik! Det har absolut ingenting med rättstrygghet att göra, ni vet den där principen om att man är oskyldig ända till motsatsen är bevisad. Denna princip är en manlig princip enligt ROKS, Schyman och Skugge m.fl. Kvinnliga principer blir då i praktiken detsamma som godtycklighet och justitiemord. ROKS är dock lite motsägelsefulla med tanke på att de trots sin syn på kvinnliga principer anser att kvinnor är bättre människor än män då kvinnor ljuger mindre än män. Kvinnor är helgon som aldrig skulle ljuga för domstolen. Jag delar inte heller denna helgonteori utan jag hänger mig åt ofullkomlighetsteorin för både män och kvinnor.

Gudrun Schyman är av samma åsikt som ROKS, hon önskar indoktrinera rättsväsendet i genusperspektivet - män ljuger alltid, kvinnor talar alltid sanning. Vissa saker såsom att kvinnans kläder och andra irrelevanta frågor inte bör ställas eller tas på allvar av de som dömer håller jag delvis med om. Men Schyman går för långt i sitt resonemang. För vissa betyder talet om rättssäkerhet att män känner en rädsla för att män inte längre ska ha tolkningsföreträde⁷⁸². Vilket humbug, vad som menas är att om en kvinna säger att hon är våldtagen då är hon våldtagen och ingen får ifrågasätta "sanningen". I feminismens värld ska det inte existera några advokater, inte för män i alla fall. När en kvinna känner sig våldtagen på grund av att hon ångrar sig i efterhand då är det en våldtäkt. Män behöver alltså använda sig av standardkontrakt innan de hoppar ner i sänghalmen.

ROKS menar också att manssamhället inte tar avstånd från våldtäktsmännen utan enbart från kvinnorna. Det är en felaktig bild. Våldtäktsmännen står längst ned i fängelsehierarkin, till och med kriminella personer fattar att våldtäktsmän är avskum. Majoriteten av alla män och kvinnor tar avstånd från våldtäktsmän. Den som påstår något annat ljuger. Sedan kan det vara så att många undviker våldtagna kvinnor på grund av osäkerhet och rädsla för att säga något felaktigt. Detta är inte exkluderat för enbart kvinnor som blivit våldtagna. Det gör också en stor poäng av de frågor som advokater ställer till våldtagna kvinnor såsom klädsel, sexvanor och alkohol mm. Frågor om berusning är befogade men klädval och dylikt är helt irrelevanta. Det finns dock en viss logik i detta att fråga om sexvanor för att minska trovärdigheten hos vittnesmålet. Detta görs i många sammanhang, exempelvis vid vårdnadstvister och vid skilsmässor mm. Att man inte frågar killen som står bakom 7-eleven kassan om han brukar visa att han faktiskt har pengar i kassan beror på att det absolut inte är relevant. Däremot kan det vara relevant att fråga killen om han har en bra syn eller inte för att därmed få fram om hans vittnesmål är trovärdigt. Försäkringsbolaget måste fråga butiksägaren om han sköter säkerhetsrutinerna riktigt. Låser ni efter er varje kväll? Den som inte låser sin bil får enligt allmänheten skylla sig själv. Jag tycker inte det, jag ska kunna lämna min bil var som helst utan att någon ska röra den. Folk borde lära sig att skilja på vad som är mitt och vad som är ditt. Det kan inte vissa människor - en minoritet av människorna. Det är därför korkat av mig att inte låsa min bil, men det är inte mitt eget fel att bilen är stulen. Den som bär ansvaret är alltid tjuven och ingen annan. Samma princip ska gälla vid våldtäkter. Det är tyvärr en utopi att kunna lämna sin bil olåst! Det kommer alltid att finnas människor som inte kan respektera lag och ordning.

Generaliseringarna om män är skrattretande och absurda, men samtidigt skrämmande. Det ligger en fascistisk anda över ROKS. De hatar män för att de är män. De hatar inte våldtäktsmän för att de är våldtäktsmän. Utan de hatar män för att det finns våldtäktsmän, för att våldtäktsmän är män. Den moderna arvssynden förföljer oss män! Här följer några exempel: "Signalerna från rättssystemet och manssamhället är tydliga: Skyll dig själv om du utmanar männen.", "Det är männen som skall ta ansvar för sina egna handlingar. Nu!". "Vi

⁷⁸¹ Wachenfeldt, Von, Ireen: *ROKS årsmöte och riksträff*, Månadsbrev juni 2003, <http://www.roks.se>

⁷⁸² Schelin, Maria: *Juristutbildningen är otidsenlig*, Aftonbladet debatt, 2003-04-29

vill synliggöra det stora folkhälsoproblemet - mäns våld mot kvinnor.”⁷⁸³ ”... om vi inte är med så synliggörs inte mäns våld mot kvinnor.”, ”ROKS är positiv till att utredningens förslag men kritisk till att utredningen inte klart definierar att det är mannen som utför våld mot kvinnor och barn.”⁷⁸⁴ ROKS har även önskat sig en mansskatt av riksdagen. Den går ut på att män ska betala mer skatt på grund av att män slår kvinnor. Kvinnor ska inte behöva betala för att män slår.⁷⁸⁵ Detta har Gudrun Schyman efterapat och fått en massa publicitet för. Även Vänsterpartiet har tagit till sig detta resonemang och pläderar i en motion om att man bör tillsätta en utredning som räknar ut hur mycket mäns våld mot kvinnor kostar samhället. Dessa pengar skulle, enligt Vänsterpartiet, kunna användas till att höja kvinnolöner mm. Men löser man problemet genom att räkna ut kostnaden?⁷⁸⁶ Vänsterpartiet vågar dock inte ta bladet från munnen och tydligt förespråka en mansskatt.

ROKS och andra kvinnoorganisationer får dessutom särskilt stöd av staten jämfört med vanliga organisationer, undantaget politrukernas etablerade partiorganisationer, tidningar, idrottsföreningar samt svenska kyrkan. Det finns till och med en speciell lag som reglerar ersättningen till ROKS och andra kvinnoorganisationer. Det intressanta är att det i den lagen uttryckligen står att medlemmarna till flertalet ska bestå av kvinnor. Det betyder en institutionalisering av könssegregeringen.⁷⁸⁷ Staten ska inte lägga sig i hur medlemslistan ser ut. Jag tycker att alla föreningar ska få ett grundbidrag oberoende medlemsantalet förutsatt att de uppnår vissa minimikriterier. Mer än så ska ingen organisation få. Möjligtvis kan man tillåta att staten står för kostnaderna för ROKS behandling av misshandlade kvinnor men då ska de fascistiska förtecknen bort. Staten eller kommunen ska ansvara för att alla kvinnor (och män) som misshandlas ska få hjälp. Hur detta ska gå till har ingen betydelse, både statliga och privata alternativ måste få finnas. Men ROKS inställning är att de har ett eget berättigande. Samtidigt som ROKS klagat över att så få bryr sig om ”mäns våld mot kvinnor” blir de upprörda när de blir utkonkurrerade av bättre alternativ som bryr sig om misshandlade kvinnor. Här får ni ett exempel på det: ”Helt plötsligt finns det många på arenan som vill ta tag i frågorna ”mäns våld mot kvinnor”. Det är givetvis bra och vår önskan. Men det får inte ske på bekostnad av vår lilla penningpåse.”⁷⁸⁸ Nej, alla särintressen slår vakt om sitt och skiter i helheten!

De kvinnojourer som valt att ansluta sig till ROKS har således godkänt denna ideologiska grund. Det finns dock kvinnojourer som inte köper detta resonemang utan har valt att gå med i SKR - Sveriges Kvinnojourers Riksförbund i stället. Skillnaderna är dock inte särskilt stora. SKR betonar individen mer och tonar ned talet om män som förövare. Men med tanke på att ROKS är så extrema är det ingen större seger att SKR existerar. Alla Kvinnors Hus, AKH, i Stockholm är den största kvinnojouren i Sverige. Bakgrunden till Alla Kvinnors Hus är att en grupp feminister samlades i Kvinnohusgruppen för att få politiker att satsa på jourverksamhet. Det rådde vissa meningsskiljaktigheter inom gruppen och den mest nyanserade delen av gruppen startade i stället Alla Kvinnors Hus och fick snabbt stöd av politikerna i kommunen. Kvinnohusgruppen var missnöjda och ansåg att Alla Kvinnors Hus hade kompromissat med ideologin, dvs. att män slår kvinnor, och bara erbjuder en social jourverksamhet. Av den anledningen ansågs AKH gå i politikernas ledband. Det enda parti som inte stod på Alla Kvinnors Hus sida var, just det, Vänsterpartiet. Det är således inte jourverksamheten som är det viktiga utan ideologin.

⁷⁸³ Wachenfeldt, Von, Ireen: *ROKS årsmöte och riksträff*, Månadsbrev juni 2003, <http://www.roks.se>

⁷⁸⁴ Wachenfeldt, Von, Ireen: *"Sköna maj, välkommen..."*, sjunger vi i visan, maj 2003, <http://www.roks.se>

⁷⁸⁵ Wachenfeldt, Von, Ireen: *Uppvaktningar av riksdagskvinnor*, 2000

⁷⁸⁶ Ohly, Lars., m.fl.: *Statens ansvar för mäns våld mot kvinnor*, Motion till riksdagen 2004/05:v282

⁷⁸⁷ Förordning (1982:865) om statsbidrag till kvinnoorganisationernas centrala verksamhet

⁷⁸⁸ Wachenfeldt, Von, Ireen: *ROKS har flyttat till Hornsgatan 66 i Stockholm*, Månadsbrev februari 2003, <http://www.roks.se>

Fördelen med Alla Kvinnors Hus blir ännu större när Cecilia Önfelt som var ordförande 1990-1996 formulerat AKH:s ideologi. Hon menar att kvinnovåldet är ett samhällsproblem. Förutsättningen att få slut på våldet mot kvinnor är en allmän attitydförändring. Vad det betyder kan vara svårt att tolka. Det kan betyda både feminism och jämställdhet. Det som talar för jämställdhet är att AKH tar avstånd från ”alla män är potentiella våldtäktsmäns”-resonemang. Men tyvärr har AKH valt att vara medlem i ROKS vilket gör en något skeptisk. Dock har AKH varit på kollisionkurs med ROKS som enligt Önfelt är isolationistiskt och radikalfeministiskt.

Ett tydligt exempel på ROKS sekteristiska beteende är Renée Frangeurs mer vetenskapliga syn på kvinnomisshandel och våldtäkter. Hon kritiserar ROKS för sin ensidighet och för sin tendens att bortse från allt som inte stämmer in på ROKS fördomar. Hydén, docent i socialt arbete i Stockholm och professor, försökte i *Kvinnotidskrift* vidga ROKS vyer något och föra fram andra förklaringar till vissa mäns våld mot vissa kvinnor än patriarkatsteorin. Detta föll givetvis inte i god jordmån utan hon blev utskälld av ROKS husfilosof Eva Lundgren och Nea Mellberg från Umeå kvinnojour. Sedan dess har Hydéns forskning varit portförbjuden inom ROKS. De som avviker från ROKS ”sanningar” förnedras, förlöjligas, fryses ut och mobbas ut.⁷⁸⁹ Detta stämmer perfekt in på definitionen av en sekt.

Är det dessa totalitära och hatiska ideologer som skattebetalare ska finansiera? Ansvaret för att misshandlade män och kvinnor får hjälp ska vara kommunernas eller statens. Om staten och kommunen väljer att ha egna verksamheter eller om de lägger ut verksamheten på någon organisation har ingen större betydelse. Det viktigaste är att man håller rent hus och inte stöder totalitära ideologer. Jag har varit i kontakt med några kommunalpolitiker i Avesta för att kritisera kommunens finansiering av en kvinnojour som är ansluten till ROKS. Deras resonemang verkar gå ut på att det inte finns något alternativ till ROKS och att det viktigaste är att kvinnor får vård. Det kan tyckas så, men hur hälsosamt är det att indoktrineras i manshat när man är så utsatt som en misshandlad kvinna är? Jag misstänker starkt att det är en ekonomisk fråga, politiker vill inte ta över ansvaret för verksamheten eftersom de inte har tillräckligt med resurser för det. Om det i stället är så att politiker inte vill ha en egen verksamhet på grund av rädsla för att utsatta kvinnor inte litar på kommunen borde man se till att påverka kvinnojouren att gå ur ROKS och bli självständig. Det finns alternativ till ROKS. Ett exempel är Klaragården som ser det som en fördel att män finns representerat i personalen. Anledningen till det är att de kvinnor som kommer dit oftast har dålig erfarenhet av män och därför är det bra att de får träffa män som är bra och pålitliga. Vore inte det en bättre ideologi än ROKS ideologi som går ut på att män ska hålla sig så långt borta från misshandlade kvinnor som möjligt. Det kan ju inte vara så att kommunerna ska finansiera Nationalsocialisterna bara för att de startar en kvinnojour eller jour för misshandlade svenskar. Det säger sig självt. Men varför ska då ROKS få pengar?

För att få bukt på misshandelsproblemet förespråkar Ung Vänster och andra manshatande organisationer feministiskt självförsvar. De har åtminstone halvt rätt i behovet av självförsvar. De har som vanligt glömt de offer som existerar inom gruppen män. Fast de får väl skylla sig själva eller klara sig själva, de är ju ändå män. Ni vet väl att män är biologiska varelser när det passar feministerna? Jag är för att skolan lär ut självförsvar, dock är jag emot att man enbart lär ut det till hälften av befolkningen. Särskilt när det är män som blir misshandlade mer än kvinnor. Tanken bakom feministiskt självförsvar är att kvinnor är biologiskt överlägsna män och att kvinnor därför kan stå emot kulturella frestelser såsom att missbruka sina kunskaper om våld. Meningen är att man ska använda självförsvar i försvararsyfte, men hur kan man garantera att våldet enbart begränsas till självförsvar? Det bästa är därmed att lära alla

⁷⁸⁹ Frangeur, Renée: *Mellan tro och vetande – kvinnojourrörelsen i allans och konflikt med modern forskning om mäns våld mot kvinnor*, Forum för kvinnliga forskare och kvinnoforskning, nr. 2, 2003, <http://www.liu.se/org/kvinnoforum/>

självförsvar så att man jämnar ut oddsen så att inte missanpassade idioter som älskar att slåss regerar våra gator och torg. Men rädslan existerar enbart hos kvinnan, enligt Maria Wendt Höjer⁷⁹⁰. Mannen kan tryggt gå på staden och känner aldrig någon rädsla för att bli nedslagen. Om det har gått genusteoretikern Höjer förbi att män inte erkänner sin rädsla i lika stor utsträckning som kvinnor kan jag meddela henne detta nu. Det är könsrollerna som ligger bakom denna uppfattning. Någon i familjen måste vara lugn och stabil, den rollen har genom historien gått till mannen. Men bara för att ytan är lugn, måste då även det inre vara lugnt?

Dessutom är det irrationellt att kvinnor är rädda att gå ut på staden eftersom det främst är män som blir slagna utomhus. Kvinnor blir främst misshandlade i hemmet. Det är där åtgärderna ska sättas in. Men även om statistiken visar att kvinnor och män är irrationella måste man ta rädslan på allvar. Det finns bevisligen kvinnor som blir nedslagna och våldtagna utomhus av en okänd man. Även om det är massmedias fel att kvinnor känner mer rädsla än nödvändigt genom att överexponera offentlig misshandel av kvinnor så är det rationellt att vara försiktig eftersom det räcker att en person är våldtäktsman av 100 000 personer för att det ska föreligga en risk. Vissa anser att kvinnors rädsla är irrationell eftersom rädslan inte överensstämmer med verkligheten, men då kan man lika gärna säga att män är irrationella som inte är mer rädda än vad de är. Sanningen är nog att båda könen är irrationella i förhållande till verkligheten, men att enbart kvinnan är rationell när det gäller att vidta försiktighetsåtgärder. Män tar i regel alltför stora risker och råkar också mest illa ut. Det betyder dock inte att den man som misshandlas får skylla sig själv. Eller vad säger ni feminister? Ska kvinnor skylla sig själva för att de har blivit våldtagna? De var ju utmanande och provocerande?

Vänsterpartiet i Göteborg skriver följande om feministiskt självförsvar: ”Medan även killar i stor utsträckning är utsatta för våld, så är det ett våld av en helt annan karaktär. Medan killar hamnar i bråk med andra främmande killar, exempelvis i krogkön, så blir huvuddelen av det våld som riktas mot tjejer utfört av en närstående man, ofta i hennes hem. Det omfattande sexualiserade våldet som vi i dag ser är i stort sett enbart riktat mot tjejer. Det är ett våld som ingen tjej gjort sig förtjänt av.”⁷⁹¹ Rent ytligt kan man ju inte annat än hålla med. Men observera uttrycket ”killar hamnar i bråk”, inte ”killar blir misshandlade av andra främmande killar, exempelvis i krogkön...”. Nej, killar hamnar i bråk, de provocerar fram sin misshandel. Tänk er följande: ”Kvinnor hamnar i våldtäkter” och ”kvinnor hamnar i misshandel”. Skulle inte detta medföra ett ramaskri? Bara för att en man säger åt en annan man att ta det lugnt i krogkön i stället för att knuffa på alla och tafsa på alla tjejer som finns i kön har den mannen gjort sig förtjänt av att bli slagen gul och blå. Om någon säger ordet ”neger” då har han gjort sig förtjänt av lite misshandel. Men om en kvinna provocerar med urringningar och retsam förförelse då finns det inga ursäkter längre. Om en kvinna säger ”neger” då får man inte slå kvinnan. En man får gärna slå en annan man, det håller männen splittrade, men en man får aldrig slå en kvinna. Samma sak gäller när kvinnor slår män, då är det helt okey för det finns alltid en ursäkt när kvinnor slår män eftersom kvinnor är änglar till skillnad från män som är monster. Dessutom skriver Vänsterpartiet i Göteborg att ingen har gjort sig förtjänt av sexualiserat våld. Nej, det är klart, men jag antar att män som blir misshandlade i krogkön har gjort sig förtjänta av det. Nu kanske någon tycker att jag har lagt in för mycket betydelse i dessa ord, men då glömmer man att dessa uttalanden förutsätter en sådan syn på män och kvinnor. Tänk efter själva, hur noggranna är inte feminister att synliggöra mäns våld, dvs. att en majoritet som misshandlar inom familjen är män som slår kvinnor. Om nu feminister är så noga med orden borde de vara det på alla områden.

⁷⁹⁰ Höjer, Wendt, Maria: *Rädslans politik*, Liber, 2002

⁷⁹¹ Johansson, Wiwi-Anne: *Feministiskt självförsvar en självklarhet i skolan*, 2002-08-19, <http://www.vansterpartietgoteborg.nu>

Annars kan man uttrycka sig lite tydligare: Jag skulle vilja påstå att det förmodligen är vanligare att män genom sitt konkludenta handlande samtycker till slagsmål än att kvinnor samtycker till sex som leder till skador som tvingar dem att uppsöka läkare.” Det är vänsterradikalen och centerpartisten Johan Linander som hävt ur sig detta i en riksdagsdebatt om den nya sexualbrottslagstiftningen.⁷⁹²

Ett exempel på hur feminister vinklar sin forskning, vilket vissa till och med erkänner, är att de tänker igenom vilka konsekvenser deras resultat kommer att få innan de genomför studien. Vad är det för vetenskapssyn? Är vetenskap samma sak som ideologi? Är det inte bättre att erkänna de ideologiska ställningstagandena så att läsaren kritiskt kan läsa resultaten av olika studier? Att alla människor är subjektiva betyder inte att man inte ska sträva efter att uppnå en så neutral och objektiv forskning som möjligt. Att medvetet utgå från ideologi i sin forskning är bara cyniskt och ovetenskapligt. Här följer ett exempel från en alkoholpolitisk rapport: ”–Det har betydelse för vilken forskning vi får, och för om vi ska kunna ta ansvar för att våra resultat inte kan missbrukas och användas mot kvinnor. För att kunna göra det måste vi titta på myterna och fundera över vilka konsekvenser våra resultat kan få”.⁷⁹³

Här kommer några exempel på indoktrineringen. Paula Kamen anser att samtal om sex har blivit väldigt populärt. Hon refererar till ett samtal som hon minns där en man, Joe Weinberg utmanade de andra männen att tänka på tillfällena då de har känt sig pressade av att ligga med en kvinna för att därmed komma in i ”männens klubb”. När männen diskuterade positiva benämningar om sexuellt aktiva kvinnor kom de inte på ett enda ord, när de i stället diskuterade positiva benämningar om sexuellt aktiva män kom de på många ord. Weinberg ingår i en organisation som arbetar mot våldtäkter på kvinnor. Han reser runt till olika universitet och diskuterar mäns syn på kvinnor och deras sexualitet. Han fördömer inte mäns åsikter och utsagor som sexism utan försöker i stället föra en konstruktiv dialog.

Till en början riktades information om våldtäkter enbart till kvinnor. Men nu har man även börjat rikta informationen till män. Enligt Kamen lärde sig kvinnor att säga ”ja” till sex på 1970-talet. Nu har kvinnor även lärt sig att säga ”nej” till sex. Katie Roiphe anser att den feministiska diskussionen om våldtäkter förvirrar unga kvinnor genom att blanda ihop dålig sex med våldtäkter. Hennes tes är att kvinnornas rädsla för sex har skapat den stora kalabaliken kring våldtäkter. Hon anser att man lägger en för stor börda på män som ska tolka kvinnors vilja eller ovilja att ha sex. Definitionen av våldtäkter har utsträckts till att även omfatta känslomässig utpressning och påverkan av alkohol.⁷⁹⁴ Kamen avslutar med en önskan att feminister ska uppmuntra kvinnor att tänka kritiskt i stället för att enbart tala om för kvinnor hur de ska bete sig.⁷⁹⁵

Petra Östergren är så ärlig att hon erkänner att hon själv varit enkelspårig när hon tidigare trodde på den enkla radikalfeministiska tesen om att män slår kvinnor för att behålla makten. Hon upprepade dessa teser trots att hon kände till att vissa lesbiska slår varandra, att vissa kvinnor slår vissa män osv. Men hon ville inte ge upp den enkla världsbild som feminismen erbjöd henne. Den var ju ett så effektivt vapen mot manssamhället. Petra Östergren erbjuder en mer komplex och sammansatt teori om våldet men kan ändå inte överge tron på en konspiration där den heterosexuella mannen styr och headerar.⁷⁹⁶ Men trots dessa skönhetsfläckar har hon civilkurage nog att utmana den radikalfeministiska (egentligen feministiska) våldsteorin att allt våld mot kvinnor utförs mot män. Östergren anser att många, bl.a. i direktiven till kvinnofridsrådet, bagatelliserar samkönad partnermisshandel. Problemet

⁷⁹² Anf. 22. Johan Linander, Snabbprotokoll 2004/05:32, Torsdagen den 18 november, Kl. 12.00-16.32

⁷⁹³ Eliasson, Mona: *Våld, alkohol och övriga droger*, rapport från ett forskningsseminarium, Folkhälsoinstitutet, 1996:114, första upplagan

⁷⁹⁴ Roiphe, Katie: *The Morning After: Sex, Fear and Feminism*, Back Bay Books, 1994

⁷⁹⁵ Kamen, Paula: *Acquaintance Rape: Revolution and Reaction*, <http://www.paulakamen.com/>

⁷⁹⁶ Östergren, Petra: *Kvinnorna, männen, våldet*, Bleck, augusti 2000, <http://www.petraostergren.com>

med Östergrens resonemang är att hon ersätter teorin om mansnormen med teorin om heteronormen. I bästa fall kan man säga att hon kombinerar dessa två. Men hon tappar fotfästet när hon inte inser att fler perspektiv behövs. Det räcker inte att tala om heteronormen, som egentligen inte existerar som förtryck, utan man måste inse att våld kan bero på många orsaker. Det finns ingen universallösning. Det är konstigt att en queerteoretiker som anser att queerfeminismens stora fördel är att den kan hantera olikhet och mångfald. Pyttisan, den ser bara krossandet av heteronormen som lösning på alla problem. Det är en bättre teori än radikalfeminismens dogmatiska patriarkatsteorier men det är inte tillräckligt.⁷⁹⁷ Att ROKS håller så hårt på sina enkla teser beror troligen på att de kommer i kontakt med så många hemska fall av kvinnomisshandel att de inte kan hantera det utan att ta till överförenklade analyser av verkligheten. Men om ROKS vill lösa problemen måste de nyansera sina resonemang mer.

Falsa anklagelser – vanligt förekommande eller ett patriarkatstrick?

En annan aspekt som sällan tas på allvar är de falska anklagelser som kvinnor riktar mot oskyldiga män. Enligt amerikanska studier handlar det om 9 - 60 % av alla våldtäktsanmälningar⁷⁹⁸. Warren Farrell använder ett antal studier för att slå hål på myten om att kvinnor aldrig misshandlar män samt att kvinnor aldrig initierar våld. Enligt "National Family Violence Survey's nationwide random sampling of households" är kvinnor lika benägna, eller mer benägna, att misshandla sin partner. Farrell tar även upp de studier som visar att 9 - 60 % av alla våldtäktsanmälningar är falska. "US Air Force" har gjort en studie på 556 fall där 27 % kvinnor erkände att de ljugit. Tre oberoende forskare anlätades för att studera alla dessa fall efter 25 kriterier och kom fram till att 60 % (och inte 27 %) av dessa fall var falska. Eugene Kanin, professor i sociologi, uppskattar att 47 % av alla våldtäktsanmälningar är falska⁷⁹⁹. FBI som har varit lite mer konservativ i sin bedömning uppskattar att falska anklagelser står för 9 % av alla anmälningar.

Problemet med dylika uppskattningar är att man inte kan förutsätta att en anmälan är falsk bara för att bevisning mot mannen saknas eller enbart för att kvinnan erkänner att hon har ljugit. Förvisso kan ju feminister det, men ska vi vara lika låga? För att avgöra om en anmälan är falsk måste det finnas bevisning som räcker i en rättegång. Det kan även finnas vissa representationsproblem, 556 fall på en viss arbetsplats är inte tillräckligt för att dra några egentliga slutsatser förutom att falska anklagelser är ett faktum. Oavsett om det är 2 % (feministen Brownmillers uppskattning⁸⁰⁰) eller 60 % är falska anklagelser ett bevis för att rättssäkerheten är viktig. När någon bevisar att risken för falska anklagelser är 0 % då kan vi diskutera en försämrad rättssäkerhet.⁸⁰¹ För även om Susan Brownmiller har tonat ned, samtidigt som hon har erkänt, problemet genom att påstå att den egentliga siffran för falska anklagelser ligger på 2 % är en våldtäktsanmälan väldigt allvarlig⁸⁰². Denna falskanmälningsnivå är likvärdig med andra brottskategorier, men då en falsk våldtäktsanklagelse kan förstöra en mans fortsatta liv är det värre än andra anklagelser. Även om rättsystemet bygger på att alla är oskyldiga ända tills motsatsen är bevisad gäller inte detta alltid på gatan. Där är det folkets domstol som avgör och de brukar inte bry sig så mycket om domstolshandlingar utan där är det känslor som styr. Missförstå mig rätt, jag är också

⁷⁹⁷ Östergren, Petra: *Utmana den radikalfeministiska våldsteorin!*, Debatt, Genus 1/04

⁷⁹⁸ Zepezauer, S. Frank: *Believe Her! The Woman Never Lies Myth*, IPT Journal, Vol. 6, 1994

⁷⁹⁹ Roberts, Carey: *Promoting False Allegations of Rape*, ifeminist.com, 2003-08-05

⁸⁰⁰ Brownmiller, Susan: *Against our will: Men, women, and rape*, Fawcett Books, 1993

⁸⁰¹ Farrell, Warren: *The myth of male power*, Berkley books, 1994

⁸⁰² Brownmiller, Susan: *Against our will: Men, women, and rape*, Fawcett Books, 1993

känslomässigt förbannad på de som verkligen begår sådana bestialiska brott, men man kan inte för den sakens skull vara känslomässig mot de som är oskyldiga eller där bevisen inte räcker till.

I Nya Zeeland har polisen tröttnat på alla falska anklagelser där unga flickor som varit berusade skyller på våldtäkter när hennes far eller någon annan närstående undrar var hon varit och varför hon har kommit hem så sent. Polisen har börjat ta krafttag mot de som falskeligen beskyller någon för våldtäkt genom att åtala de som uppenbarligen ljuger. Alltför mycket resurser går åt till att undersöka våldtäktsbrott som aldrig har genomförts. Dessa resurser skulle ha kunnat använts till något vettigare.⁸⁰³ Ett uppmärksammat fall i Storbritannien visar tydligt hur farligt det kan vara att tumma på rättssäkerheten. En kvinna som blivit avfärdad efter en "one-night-stand" hämnades genom att anmäla mannen för våldtäkt. Man kan tycka att mannen var ett svin som utnyttjade en kvinna för en natt men det är en risk som alla människor utsätts för.⁸⁰⁴

I Sverige påstår länskriminalen i Skaraborg, Lars Johansson, att 50 % av alla våldtäktsfall är påhittade.^{805 806} Detta har man kommit fram till efter att ha jämfört anklagelserna med de skador som finns dokumenterade. Problemet här är givetvis att en våldtäkt kan genomföras utan att skador uppstår. Ett konkret exempel är en kvinna som misshandlade en man som inte ville betala för sex och som sedan påstod att hon blivit våldtagen⁸⁰⁷. Som tur var fungerade rättssystemet i det fallet.

I andra rättsfall kan det gå sämre och därmed bättre för ROKS. Kammaråklagaren Stefan Holmlin tog sitt liv efter att ha utsatts för falska anklagelser om sexbrott samt umgängessabotage från hans f.d. hustru. Holmlins moder Rigmor Persson har skrivit ett antal brev till olika myndighetspersoner som inte har kunnat svara på när rättsväsendet ska börja arbeta efter den alternativa hypotesen att kvinnan ljuger.⁸⁰⁸ Pelle Svensson publicerade 1992 en artikel i DN där han varnade för att män fälls enbart efter kvinnors utsagor. Att inte ta hänsyn till någon annan bevisning än kvinnans utpekande är givetvis skandalöst. Nu är nog inte rättssystemet så ruttet som Pelle Svensson gör gällande, men systemet tangerar att tro mer på kvinnor än på män. Pelle Svensson jämför, precis som Jan Guillou⁸⁰⁹, dagens rättsprocesser med 1600-talets häxprocesser. De fall som Pelle Svensson avser är där kvinnor anmäler sina före detta män för våldtäkt och misshandel för att därigenom vinna vårdnaden om de gemensamma barnen. Problemet med dessa anmälningar är att de görs flera år i efterhand vilket gör att den tekniska bevisningen närapå blir omöjlig. Pelle Svensson har framförallt reagerat på att sådana kvinnor ofta har med sig en stödperson från kvinnojouren som tillsammans med kvinnans juridiska ombud gråter strida tårar. Att kvinnan som anmäler en man gråter kan jag förstå eftersom kvinnans påstående kan vara sant. Men att ombuden gråter kan inte tolkas på något annat sätt än att de försöker manipulera rätten. Högsta domstolen har ställt upp följande krav för att rätten ska gå på kvinnans linje vid påstådda våldtäkter:

1. Kvinnan får inte ha ett starkt motiv för att beljuga mannen.
2. Hennes berättelse skall vara lång och sammanhängande med unika detaljer.

⁸⁰³ Polisreporter: *Police sick of false sex complaints*, Evening Standard story, 2004-01-14, <http://www.manawatueneveningstandard.co.nz>

⁸⁰⁴ White, Stephen: *Jail for revenge girl*, Mirror, 2004-06-12, <http://www.mirror.co.uk/>

⁸⁰⁵ Intervju på tv4:s hemsida: <http://www.tv4.se>: *Påhittade våldtäkter - psykolog varnar om konsekvenserna*, 2002-10-15

⁸⁰⁶ Wachenfeldt, Von, Ireen: *Poliser går på känslan*, Kvinnotryck nr. 7, 2002

⁸⁰⁷ HP-i dag: *22-åring dömd för misshandel efter sexlekar*, Hallandsposten, 2002-11-22

⁸⁰⁸ Persson, Rigmor: *Hur många fäder skall offras på "incesthysterins altare" innan rättsväsendet ingriper?*, Brev till Thomas Bodström, 2002-05-20

⁸⁰⁹ Guillou, Jan: *Häxornas försvarare – Ett historiskt reportage*, Pirat, 2002

3. Om kvinnan ändrar sin utsaga på någon väsentlig punkt så skall hon kunna ge en rimlig förklaring till varför hon ändrat sig.

4. Kvinnan skall inte kunna beläggas med att ha ljugit på avsnitt som har betydelse i ansvarsfrågan.

5. Det får i övrigt inte finnas något som talar emot kvinnans berättelse.”

Detta är väl inte för mycket begärt? Enligt Pelle Svensson frångår de lägre instanserna dessa krav för att tillmötesgå den feministiska ideologin.⁸¹⁰ Ett konkret exempel på en som har utsatts för falska anklagelser angående incest är författaren Ulf Gyllenhak som har skrivit en bok om hur han som anklagad saknade rättssäkerhet då han betraktades som skyldig innan detta var bevisat.⁸¹¹ Katarina Wennstam och andra feminister har ifrågasatt det rättvisa i de fem krav som rättssamhället ställer på den kvinna som anklagar en man för våldtäkt⁸¹².

Det finns flera orsaker till att falska anmälningar är många. Förutom möjligheten att vinna vårdnaden om gemensamma barn kan det bland annat bero på yttre påtryckningar från pojkvänner, vänner och föräldrar. Det kan även handla om att försöka dölja otrohet genom att beskylla någon oskyldig för våldtäkter. Det finns många exempel på det i USA. Det har även visat sig att hämnd mot mannen eller att övernitiska feminister av ideologiska skäl vill vinna uppmärksamhet för sin sak kan vara faktorer som spelar in.⁸¹³ Svenska exempel har uppmärksammats av bland annat DN där mamman i en vårdnadstvist anmäler sin före detta partner tre veckor före huvudförhandlingen i vårdnadstvisten.⁸¹⁴ Är det inte lite väl misstänkt agerat? Advokat Kerstin Koorti berättar om hur många kvinnor har föreslagit hur de ska vinna vårdnadstvister genom att ljuga. De kvinnor som föreslår detta gör det eftersom det fungerar. Koorti har därför slutat ta sig an vårdnadstvister där hon ska företräda kvinnor. Hon har gjort sig känd för att vara väldigt kontroversiell då hon anser att många män utsätts för falska anklagelser. Detta är ett faktum som används mot Koorti och därmed behöver man inte bry sig om vad Koorti säger. Mats Sjösten, domare vid Göteborgs tingsrätt, berättar att många domare känner till att vissa kvinnor ljuger för att vinna en vårdnadstvist. Johanna Schiratzki betonar att det saknas studier och statistik som visar hur vanligt det är med falska anklagelser därför kan man inte säga att det är vanligt. Nej, det är bara feminister som får spekulera om mörkertal och kalla det för sanning. Vi andra måste snällt vänta tills statsfeministerna behagar tycka precis som oss. Johanna Schiratzki förklarar även varför incestanklagelser är så vanliga vid skilsmässor och vårdnadstvister. Det handlar givetvis inte om att män och kvinnor vill vinna med alla medel. Nej, vad det handlar om är att barnen helt plötsligt får så lite kontakt med den andra föräldern att barnet helt plötsligt känner att han/hon vågar tala om vad pappan har gjort med honom/henne. Trovärdighet = noll!⁸¹⁵

Ett passande citat som en amerikansk reporter har fällt är följande: "we have done one better than Orwell, rather than being jailed for your own thoughts, you can now be jailed for someone else's thoughts."⁸¹⁶ Vi har lyckats bättre än Orwell, i stället för att bli fängslad på grundval av sina tankar kan du nu bli fängslad för någon annans tankar. (Fri översättning).

⁸¹⁰ Svensson, Pelle, f.d. advokat: *Häxprocesser mot män*, Dagens nyheter, 1992-06-28

⁸¹¹ Gyllenhak, Ulf: *Var är pappa? – Roman om en anklagelse*, Natur & Kultur, 1993

⁸¹² Wennstam, Katarina: *Flickan och skulden*, Albert Bonniers Förlag AB, 2002

⁸¹³ Roberts, Carey: *Promoting False Allegations of Rape*, ifeminist.com, 2003-08-05

⁸¹⁴ Svensson, Gert: *"Jag känner mig stämplad för all framtid"*, DN, 2003-04-08

⁸¹⁵ Svensson, Gert: *Ord mot ord om incestanklagelser*, DN, 2003-04-08

⁸¹⁶ Corry, E. Charles: *Domestic Abuse And Violence Defined*, Equal Justice Foundation, 2002

Alla män är potentiella våldtäktsmän

För att toppa den feministiska bevisningen om patriarkatet försöker feministerna slå ihop våldtäktsmännen med patriarkatet. Ni hör ju själva hur det låter. Det finns en minoritet som är våldtäktsmän. Denna minoritet är ett bevis för att patriarkatet existerar. Feministen har så klart en lösning på detta problem. Våldtäktsmännen är patriarkatets frontsoldater och så länge inte alla män tar ansvar för detta samt hindrar våldtäktsmän från att våldta så är alla män potentiella våldtäktsmän.⁸¹⁷ Hur dessa frontsoldater anlitas och på vilka grunder de har rekryterats framgår inte. Är inte detta fåniga resonemang bevis nog för att patriarkatet är en fascistteori som försöker skuldbelägga mannen?

Många uppfattar feministernas idéer som ett ”alla män är potentiella våldtäktsmän”-resonemang. En strategi som de flesta feminister använder för att motverka denna kritik är att, som vanligt, skylla allt på männen. Tänk så paradoxalt att lösa denna kritik genom att generalisera och skuldbelägga ännu en gång. En av dessa kända feminister är Maria-Pia Boëthius som för ett något ologiskt resonemang.

Resonemanget går ut på att allmänheten, dvs. männen enligt feministiskt resonemang, själva upprätthåller myten om att ”alla män är potentiella våldtäktsmän” genom att resonera som de gör. Männens resonemang är, enligt dessa feminister, att en kvinna inte bör följa med en okänd man hem eller lifta osv. Det finns förvisso män som påstår att kvinnor får skylla sig själva om de följer med en man hem, men det finns ju också kvinnor som påstår att män borde utrotas. Precis som att jag inte kan bygga ett resonemang på att några kvinnor påstår dylika saker kan inte feminister dra slutsatser av att vissa män är iskalla.

Anledningen till att allmänheten anser att kvinnor inte bör följa med en man hem beror på sannolikheter och risker. Det handlar absolut inte om att alla män är potentiella våldtäktsmän. Bara för att det finns flygplan som kraschar så betyder ju inte det att alla flygplan är potentiella flygplanskrascher. Vad som är intressant är sannolikheten. Låt oss säga att sannolikheten för att bli våldtagen av en okänd man är 1 % (nu är jag snäll). Då handlar allmänhetens resonemang om vilka risker man är beredd att ta. Risken är väldigt liten för att man blir våldtagen, men resultatet är förödande.

Alla bilar är inte potentiella dödsolyckor bara för att det finns folk (en minoritet) som dör i trafikolyckor. Det finns exempel på kvinnor som våldtagit män^{818 819}. Tar man hänsyn till feministernas definition av våldtäkter, dvs. att säger en kvinna att hon är våldtagen så är hon det, blir det ännu fler män som råkat ut för våldtäkter (fast de männen är väl inte medvetna om det?). Detta är ett bevis på att en kvinna kan våldta en man. Men detta betyder inte att alla kvinnor är potentiella våldtäktskvinnor! Eller?

Om sådana fall är alla kvinnor potentiella barnmisshandlare då en kvinna missköter sitt barn och slänger detta barn från en bro. Dessutom är alla män potentiella pedofiler och alla kvinnor potentiella kidnappare då de flesta föräldrar uppmanar sina barn att inte lifta.

Med detta resonemang är alla människor potentiella våldtäktsmän. Alla människor är potentiella bankrånare. Alla människor är... Ja, jag kan fortsätta i evighet. Bara för att sannolikheten är minimal för att en villa ska brinna upp, så är det inte många människor som låter bli att betala in försäkringspremier. Alla hus är inte potentiella husbränder. Men det finns en sannolikhet för att just ditt hus brinner upp i morgon. Är du beredd att ta den risken?

Så varför ska inte en kvinna följa med en okänd man hem? Jo, därför att det finns en viss risk med det. Dock är det så klart inte kvinnans fel att hon blir våldtagen även om hon tar en viss minimal risk. Det är alltid våldtäktsmannen som är skyldig. Men man kan aldrig få detta "minimera risker"-resonemang till ett "alla män är potentiella våldtäktsmän"-resonemang.

⁸¹⁷ Boëthius, Maria-Pia: *Patriarkatets Våldsamma Sammanbrott - Om Varför Våldtäkt Finns*, 1990

⁸¹⁸ Ericsson, AnnCharlotte: - *Visst kan män våldtas*, Aftonbladet, 1999-01-15

⁸¹⁹ Carlqvist, Ingrid: *Han våldtogs – av fem kvinnor*, 2004-08-15

"Alla män är potentiella våldtäktsmän" är ett feministresonemang som syftar till att hämma allt motstånd genom att skuldbelägga mannen. Den som läst Boëthius bisarra artikel i ETC angående mäns ansvar för våldtäkter och kvinnomisshandel förstår att Boëthius inte står för sin "alla män är potentiella våldtäktsmäns"-resonemang⁸²⁰.

För samtidigt som feminister svär på att de inte anser att alla män är potentiella våldtäktsmän säger de att våldtäkter och kvinnomisshandel är en produkt av patriarkatet. Det är alltså patriarkatet som livnär ett fysiskt kvinnoförtryck. Dessa gärningsmän skiljer sig inte från övriga män eftersom alla män anser att de har en rättighet att förtrycka kvinnor i äktenskapets fängelse. Kvinnor hålls på mattan genom hotet om att bli misshandlade och våldtagna. Att någon råkar säga att "alla män är potentiella våldtäktsmän" är enbart toppen på isberget. Mellan raderna kan man utläsa detta resonemang hos så gott som varje feminist. Det räcker att utgå från ROKS, Maria-Pia Boëthius, Gudrun Schymans, Margaretha Winbergs, Susan Brownmillers perspektiv att kvinnomisshandel och våldtäkter är ett strukturellt problem och inte ett individuellt problem för att inse detta. Vad säger man då? Jo, att alla män är potentiella våldtäktsmän. Det finns inga egenskaper som skiljer våldtäktsmännen från övriga män. Med potential syftar man på en möjlighet som finns inbyggd i mannen. Mannen har en moralisk potential, inte bara en fysisk potential, att våldta. Att denna anklagelse inte alltid bygger på biologiska resonemang är en klen tröst eftersom kulturen är något som vi själva skapar och således har vi skapat ett samhälle där alla män är potentiella våldtäktsmän.

För att verkligen belysa feministernas resonemang och för att verkligen visa hur absurt dessa resonemang är kommer jag att hänvisa till en PR-kupp som Gudrun Schyman är upphovskvinna till. Gudrun Schyman blev upprörd över att en journalist på Expressen hade skämtat om att män bör låta sina fruar köra vid jultider eftersom många män kör ned i diket när de ser H&M:s snygga affischkvinnor. Schyman dömer även journalisten till att vara en dålig pappa (tänk hur Schyman skulle reagera om någon påstod att hon var en dålig mamma) då han försöker få sin dotter att inte vara alltför lättklädd. Enligt Schyman är det att legitimera en attityd att män har rätt att utnyttja kvinnor. Det ska inte spela någon roll hur man är klädd. Det vore kanske ett ideal, men det är verklighetsfrånvarande eftersom det alltid kommer att finnas psykopater och idioter som tror sig ha rätten att våldta en kvinna. Bara för att man säger åt sin dotter att inte klä sig för sexigt betyder inte det att alla män våldtar eller att kvinnor får skylla sig själva när de blir våldtagna. Man kan faktiskt ta ansvar för sin klädstil utan att bli ansvarig för våldtäkter. Den som våldtar har alltid ett lika stort ansvar oavsett klädsel. Men kvinnor har ansvaret för hur de klär sig och betar sig inför andra. Varför klär man sig sexigt? Är det för att egga upp sig själv till onanins höjder? De flesta kvinnor klär sig sexigt för att reta män. En minoritet av kvinnorna försöker dock i stället egga upp andra kvinnor, vilket är exakt samma fenomen.

Är män robotar som är alltför svaga för att stå emot en sexig kvinna? Kanske till viss del eftersom det är naturligt att attraheras av det motsatta könet. Men det betyder givetvis inte att män alltid styrs av sina drifter. Män kan ta kontrollen över sina drifter om man önskar det. Samma sak gäller ju mäns klädstil, även män kan attrahera och reta kvinnor. Det måste ju finnas gränser för hur man får klä sig? I dag har vi ju en lag som bestämmer att vi inte får gå nakna offentligt (förargelseväckande beteende). Varför? Jo, för att vissa människor är så överkänsliga. Jag tar gärna bort denna onödiga lag, men det är hyckleri att inte inse att man har ett ansvar för sina egna handlingar.

Sedan kan man också betrakta faderns förmananden till dottern som riskminimering. Fadern är helt enkelt rädd om sin dotter eftersom fadern älskar sin dotter. I den feministiska världen verkar sådana tankesätt vara helt främmande. Kan man älska sina barn? Barn är väl enbart sådana där odrägliga varelser som förstör kvinnornas karriärer? Låt mig i alla fall

⁸²⁰ Boëthius, Maria-Pia: *Mannens utstuderade feghet*, ETC, 2004-08-19

illustrera för dem som kan och vill förstå mitt resonemang med en stad där hundra människor bor. Femtio stycken är kvinnor och femtio stycken är män. Av dessa femtio män är en man en psykopat som ser kvinnor som hans ägodel eller som ett lovligt byte för hans sjuka och perversa fantasier. Om fadern säger åt sin dotter att klä sig någorlunda restriktivt syftar inte fadern på de fyrtionio män som inte ens skulle drömma om att våldta någon utan fadern syftar på det hot som den man som är psykopat utgör. Det är enbart en person i denna stad med femtio män som är en potentiell våldtäktsman, men hur ska fadern och dottern i förväg kunna veta vilken denna man är? Eftersom det existerar en man som är farlig existerar det ett hot. Sannolikheten må vara liten att dottern träffar på denna man, men konsekvenserna av att dottern mot all förmodan träffar på denna man är katastrofal. Vilken förälder är beredd att ta denna risk? Om man kan minimera riskerna genom att inte reta upp den man som är psykopat ska man då ignorera den? Mitt svar är att den fader som inte oroar sig över sin dotters välbefinnande är en dålig fader. Schymans resonemang om vad som är en bra respektive en dålig fader är kontraproduktiv. Hon låter abstrakta feministprinciper gå före kvinnors väl. Att undvika faror genom att undvika vissa platser och personer har queerfeministen Petra Östergren förstått⁸²¹.

Avslutningsvis vill jag hänvisa till ett citat av Maria-Pia Boëthius stora idol Susanne Brownmiller: "... attityderna hos de halvvuxna är särskilt viktiga då dessa är potentiella våldtäktsmän".⁸²² I Sverige är ROKS hovleverantör av "alla män är potentiella våldtäktsmän"-resonemang. ROKS anser, precis som Margareta Winberg som är ROKS bundsförvant, att det är män som begår brott och att strålkastarljusen måste riktas mot dem som begår brott. En strategi av bland annat länspolismästaren Gunno Gunnmo, antagligen för att dölja polisens egen inkompetens, är att män ska ta kollektivt ansvar för mäns våld mot kvinnor men inte känna kollektivt skuld.⁸²³ Att vara skyldig förutsätter delaktighet i brottet. Men om man inte är delaktig, varför ska man då ta ansvar? Varför ska man ta ansvar för andra? Vad ska då en man göra för att bli ansvarsfri? Prata med sina vänner och sin familj om att det är fel att våldta kvinnor? Vad är poängen med det? Det är ingen, förutom våldtäktsmännen själva (om ens det), som anser att det är rätt att våldta någon. Kalle Strokirk uppträdde i morgontv tillsammans med JämO:s Claes Borgström och där frågade han vad man förväntar sig att män ska göra⁸²⁴? Vad har man ansvar för och vad bör man som man göra? Något svar från ryggradslösa feminister kan man inte förvänta sig. Kan det vara att män bör utsätta sig själva för en risk genom att rädda en kvinna som håller på att bli våldtagen? Ska vi införa ett medborgargarde? (Med tanke på hur polisen sköter sina uppgifter i dagens samhälle så kanske den tanken inte är så långsökt).

Maud Eduards är ärlig nog att inte gå med på denna uppdelning eftersom män är delaktiga genom att de utnyttjar det handlingsutrymme som våldtäktsmän och kvinnomisshandlare ger alla män. Därmed är alla män, socialt och moraliskt sett, både skyldiga och ansvariga för allt kvinnovåld.⁸²⁵ Detta populiseras av Johan Ehrenberg på vänstertidningen ETC⁸²⁶. Därmed är vi tillbaka till Maria-Pia Boëthius teori om mäns frontsoldater vilket bekräftas av Boëthius i en artikel i ETC. Där anklagar hon alla män för att vara fega som inte tar ansvar för våldtäkter. Att många kvinnor inte tar det ansvar som Boëthius anser att män bör ta nämns inte. Hon går till och med så långt att hon påstår att män saknar förmåga att känna empati med kvinnor och flickor som utsätts för övergrepp. Detta då många män blir upprörda över att bli

⁸²¹ Östergren, Petra: *Slå tillbaka! En handbok i självförsvar för kvinnor*, Natur & Kultur, 1998, <http://www.petraostergren.com/>

⁸²² Brownmiller, Susan: *Våldtäkt*, PAN/Norstedts, 1977, s. 286

⁸²³ Eduards, Maud: *Ansvar och skuld*, Kvinnotryck 2, mars 2002

⁸²⁴ Tv 1:s Gomorron Sverige, 2004-10-05, kl. 06.45

⁸²⁵ Eduards, Maud: *Ansvar och skuld*, Kvinnotryck, nr.2 2002

⁸²⁶ Ehrenberg, Johan: *Alla män ansvarar för våldtäkterna*, Aftonbladet, 2003-12-01, redaktör på vänstertidningen ETC: <http://www.etc.se>

kallade våldtäktsmän och potentiella våldtäktsmän.⁸²⁷ Men det mest extrema exemplet kommer som vanligt från USA. Vid Maryland University spikade ett par feminister upp en lista på slumpmässiga mansnamn som gick på universitet med rubriken potentiella våldtäktsmän⁸²⁸. Så mycket för manssamhällets attityder. Vissa kanske anser att detta enbart är extremister, men som ni nog redan har förstått är detta enbart toppen på ett isberg.

Incest, pedofili och barnmisshandel

Incest, pedofili och sexuella övergrepp på barn var på tapeten under 1980-talet. En flodvåg av hets mot män gick igenom hela Sverige. Män måste övervakas extra mycket på daghemmen eftersom man aldrig vet vilken man som kan vara en pedofil. Så rätt så rätt, ingen kan i förväg veta vem som är pedofil. Till och med 1999 fanns det rabiata radikalfeminister (ROKS) som ansåg att män inte skulle få arbeta på förskolor och daghem för att skydda barn mot sexuella övergrepp. Män skulle inte ens få tillgång till datorer eftersom män då skulle kunna surfa på porrsidor⁸²⁹. Men tyvärr glömde man en liten detalj – ja, du vet de där osynliggjorda kvinnorna. Det kanske börjar bli dags att rikta strålkastarljuset mot gruppen kvinnor också. Min förhoppning är att vi inte gör det eftersom varje kvinna är en egen individ och ska inte buntas ihop till kollektivet kvinnor, såvida det inte handlar om mindre skadliga generaliseringar såsom att kvinnor föder barn och ammar sina barn.

I Storbritannien visade BBC1 en dokumentär om kvinnliga barnmisshandlare som dessutom utförde sexuella övergrepp mot barn.⁸³⁰ Det vore nyttigt om ett liknande program visades i socialisti..., jag menar, svensk television. Men förvånansvärt nog visade Kalla fakta på tv4 en dokumentär om kvinnliga sexuella förövare av barn⁸³¹. Där framkom också att risken är större att män faller vid misstanke än att kvinnor gör det. Det är till och med så illa att många myndighetspersoner inte ser eller tror att kvinnan kan göra sig skyldig till ett sådant brott. Dessutom anger Brottsförebyggande rådet att ungefär en tredjedel av barnmisshandlarna är kvinnor och med tanke på det berömda mörkertalet finns det säkert fler kvinnor som misshandlar än så⁸³².

Här har vi tydliga exempel på hur genusperspektivet förblindar människor genom extremt tunnelseende. Viktiga orättvisor och fenomen upptäcks aldrig på grund av en rigid verklighetssyn. Det handlar inte enbart om den orättvisa könskampen där män beskrivs som förtryckare och kvinnor som oskyldiga offer utan det handlar också om våra barns välfärd. Det är detta som är mest tragiskt. Vi offerar våra barn för att föra en destruktiv könskamp. Hur löser vi detta problem? Gör vi det genom att likt feminister måla upp kvinnor som förövare? Knappast! Vi måste se förövarna som individer och lösa deras specifika problem och inte stirra oss blinda på obevisade, universella och abstrakta teorier. Men ROKS märker ingenting, de har sitt tunnelseende, sitt genusperspektiv, och märker inte vilka upptäckter som görs ute i verkligheten. De fortsätter sin hetsjakt och slänger ur sig obevisade påståenden såsom att ”vanliga” män är inblandade i sexuella övergrepp på barn⁸³³.

Precis som den förhärskande synen på häxprocesserna på 1600-talet är att det enbart var kvinnor som blev anklagade på grund av att de var just kvinnor som utmanade män och den

⁸²⁷ Boëthius, Maria-Pia: *Mannens utstuderade feghet*, ETC, 2004-08-19

⁸²⁸ Kurtén-Lindberg, Birgitta: *Tokfeminismen, 90-talets sexuella trakasserier*, Timbro, 2001

⁸²⁹ Petter Lidbeck: *Är alla karlar snuskhumrar?*, Aftonbladet, 1999-04-23

⁸³⁰ Child sexual abuse by women, UK TV Programme - Panorama - BBC1 - 10 pm Monday 6th October 1997

⁸³¹ Tv4: Kalla fakta, 2004-05-03 kl. 21.00

⁸³² Brottsförebyggande Rådet: *Barnmisshandel – en kartläggning av polisanmäld misshandel av små barn*, Fritzes, BRÅ-rapport 2000:15

⁸³³ Wachenfeldt, Von, Ireen: *”Vanliga” män i alla samhällsklasser är inblandade i sexuella övergrepp mot barn*, Månadsbrev juni 2004

manliga medicinvetenskapen utgår man från att bara män är kapabla att utnyttja barn sexuellt. Faktum är dock att verkligheten inte är så enkel. Av de som anklagades för häxeri i Sverige var 15 % män, i Würzburg i Tyskland 50 % män och i Island och Estland var de nära 100 % män. Den härskande klassen var föga intresserade av häxprocesser utan ansåg det vara ett ofog som störde ordningen i samhället. De som främst krävde åtgärder mot de så kallade häxorna var allmogen samt prästerna som bidrog till att så många ”erkände” och angav andra för ”häxeri”.⁸³⁴

Ett exempel för att visa den allmänna attityden är att mamman som lyfte upp sitt barn på ett broräcke bara fick böter. Hon var oaktsam, men inte grovt oaktsam. Hur kan någon lyfta upp ett barn på ett broräcke? Hade det varit en man hade det varit andra bullar. Känns retoriken igen?⁸³⁵ Däremot vet ”alla” att Michael Jackson är ”skyldig” till det som han anklagas för, dvs. pedofili. Michael Jackson är ju trots allt man. I Aftonbladet slås ett uttalande upp som en sensation: ”Visst skulle jag låta mina barn dela säng med en vuxen man”. Öh, och? Varför skulle inte ett barn få sova i samma säng som en vuxen man? Skulle man ställa samma fråga till en kvinna? I Ingressen står det att Michael Jackson inte hade något emot att låta sina tre barn dela säng med en misstänkt pedofil. Det han svarade på var frågan om han kunde tänka sig att låta sina barn sova hos en misstänkt pedofil som Michael Jackson kände. Jackson svarade att om han personligen kände personen i fråga skulle han tillåta det. Alltså, inte vilken pedofil misstänkt som helst, utan en vän som misstänkts för pedofili. Detta visar hur allmänheten betraktar män. En vuxen man ska inte sova i samma rum och i samma säng som ett barn. En man som är anklagad för pedofili är skyldig innan rättegång.⁸³⁶

Sexuella trakasserier

Sexuella trakasserier handlar om fysiska och psykiska kränkningar av en människas kön. Begreppet sexuella trakasserier kommer från engelskans ”sexual harassment” vilket har en mer omfattande definition än vad sexuella trakasserier brukar ha. Egentligen borde fenomenet benämnas som könsrelaterade trakasserier. Men eftersom den svenska definitionen av sexuella trakasserier har närmat sig den engelska definitionen samtidigt som begreppet sexuella trakasserier är inpräntat i vårt samhälle vore det dumt att ändra på benämningen. Inom EU definieras sexuella trakasserier så här:

”Uppträdande av sexuellt slag eller annat uppträdande grundat på kön, som är ovälkommet och kränker individens integritet. Uppträdandet blir trakasserier om det fortsätter efter det att den som blir utsatt gjort klart att det är ovälkommet. Det är varje individs ensak att avgöra om det är en kränkning eller inte”.

En annan definition har gjorts av en internationellt känd forskare vid namn Gubert:

”alla upprepade eller oönskade muntliga eller fysiska sexuella närmanden, uttalat sexuella nedvärderande påståenden eller sexuellt diskriminerande kommentarer från någon på arbetsplatsen som upplevs kränkande eller stötande av mottagaren eller som orsakar mottagaren obehag eller förnedring eller som stör mottagarens arbetsprestation”.

Feministernas modell för sexuella trakasserier är motmaktsmodellen som utgår från att könsrollerna förstärks genom att minska tjejernas värde i förhållande till killarnas. Med andra ord är sexuella trakasserier enbart en förlängning av våra normala könsumgängen. Feministerna förnekar sig aldrig!

⁸³⁴ Guillou, Jan: *Häxornas försvarare – Ett historiskt reportage*, Pirat, 2002

⁸³⁵ Hamilton, Carl: *Lagen – den lästes med nålfina regler*, Aftonbladet, 2002-10-17

⁸³⁶ Sundholm, Magnus: ”Visst skulle jag låta mina barn dela säng med en vuxen man”, Aftonbladet, 2003-12-29

Sexuella trakasserier på arbetsmarknaden skiljer sig något från sexuella trakasserier i skolan eftersom skolan har större ansvar för eleverna än vad arbetsgivarna har för sina anställda. Skolan utgör en viktig del av människors attityder eftersom det som händer i skolan kan forma livsvalen. Den som blir utsatt för sexuella trakasserier kanske väljer en språkutbildning i stället för en teknikutbildning. Då skolan utgör en viktig del av samhället samtidigt som skolan är en avspeglning av hela samhället, har staten infört en arbetsmiljölagstiftning som även omfattar skolelever. Tidigare gällde den lagen enbart arbetsmarknaden.

I många studier har det enbart varit flickor med i urvalet. Redan där har man bestämt sig för vad man vill få för resultat. Men det finns de som tagit sin uppgift på allvar. I en studie som baserades på en enkät av Kullenberg och Ehrenlans framgick att även pojkar borde finnas med i kartläggningen. Många enkäter har även varit begränsade geografiskt sett. Men studien ”allvar eller på skämt”⁸³⁷ bygger på en nationell enkätundersökning. Dock var bortfallet stort på grund av att enkäten bestod av 90 frågor och var därmed mycket omfattande. Svarefrekvensen låg endast på 51 % (980 av 2200). Tjejer svarade i högre grad än killar och förklaringen till detta var givetvis att flickor känner sig mer angelägna om att svara eftersom det främst drabbar dem. Med andra utgår man från det som man försöker bevisa. Dessutom är det en gissning och en spekulation som studiens resultat motsade. Författarna till studien använde de öppna frågornas svarsfördelning som en indikation på att deras gissning stämmer. Flickorna svarade mer omfattande och ingående på de öppna frågorna än vad killarna gjorde. Jag antar att inte någon könsrollsteori passar in i denna förklaring. Men skulle man inte kunna tänka sig att tjejer är bättre på att uttrycka sig i skrift än vad killar är? Att tjejer har ett bättre ordförråd än killar brukar annars vara en populär teori. Dessutom tillhör det mannens roll att inte klaga.

En fråga i detta frågeformulär handlar om språkbruket i skolan. Som en förklaring till vad som menas med språkbruk har forskarna skrivit följande: ”Att elever kallar andra elever för hora, slyna, fitta eller liknande?” Vart tog ordet BÖG vägen? Vart tog ordet KUK vägen? Vart tog ordet FJOLLA vägen? Ett plus är i alla fall att enkäten gav två exempel på kränkande kommentarer om sexualitet: ”alla tjejer är horor ’ eller ’jag hatar bögar”. Men det handlar ju främst om att attackera heteronormativiteten. Ett fult sätt att försöka få upp siffrorna är följande: ”Elever som gnider, stryker eller trycker sig mot andra elever på ett sexuellt vis (även ”av misstag ”)?” Varför lägger man in en parentes med orden ”även av misstag”? Det händer ju hela tiden att man råkar nudda någon av misstag. Hur kan man räkna sådana incidenter som sexuella trakasserier? Det är oseriöst att lägga upp en enkät på det sättet. Man har även tagit med antalet gånger man frågat ut en och samma tjej/kille och fått ett nej. Så följande repliker är sexuella trakasserier⁸³⁸:

- Vill du gå ut med mig?
- Nej!
- Vill du gå ut med mig?
- Nej!

Med denna definition har även jag blivit sexuellt trakasserad eftersom en kvinna har frågat mig om jag vill dansa flera gånger trots att jag redan har sagt nej ett antal gånger. Har det inte blivit inflation på begreppet sexuella trakasserier? Nu har det väl gått lite väl långt? Okey, att det kan vara lite enerverande, men att kalla det trakasserier är att vara extremt överkänslig!

⁸³⁷ Menckel, Ewa, Witkowska, Eva: *Allvar eller på skämt? - En nationell undersökning av språkbruk och sexuella beteenden bland gymnasieelever*, Arbetslivsinstitutet, 2002

⁸³⁸ Blom, Lisa: *Envist tjat om träff kan vara sextrakasseri*, Aftonbladet (TT) 2001-11-05

Enligt studien uppfattar flickor mer än pojkar (dock inte särskilt mycket mer) att det råder sexuella trakasserier på skolorna. Det har även visat sig att det är verbala angrepp som är vanligare än fysiska. Flickor är även proportionellt sett mer utsatta för sexuella trakasserier, men skillnaderna är inte särskilt stora. Ett exempel är följande: 60 % av flickorna och 55 % av pojkarna har utsatts för sexuellt kontaktsökande. Vad gäller kränkande kroppskontakter och uppvisande av pornografiska bilder (Visat eller lämnat stötande bilder, foton, teckningar eller meddelande till dig?) är killarna fler än tjejerna. Vad gäller pornografiska bilder blir tolkningen svår eftersom killarna både kan tycka om och tycka illa om pornografiska bilder. Av frågan framgår det inte hur manliga eleverna uppfattar detta. En bild kan ju vara stötande för en kille även om bilden visar en snygg naken tjej.⁸³⁹

Den mest kända rapporten som studerat fenomenet är FRID-A som publicerades av JämO 1987. Undersökningen riktades till olika förbund inom LO och TCO och svarsfrekvensen var endast 50 %. Av de som svarade ansåg 17 % att de blivit sexuellt trakasserade. Det stora bortfallet fick inte forskarna att fundera över resultatets trovärdighet, tvärtom, de utgick från att ännu fler kvinnor egentligen var sexuellt trakasserade. Det intressanta är också att många av de kvinnor som svarat ja på frågor om sexuella trakasserier hade fått stopp på det genom att säga till samt att 20 % av de kvinnor som inte gjorde det svarade att det avslutats av sig självt. Med tanke på att JämO definierar sexuella trakasserier som ett fenomen som får kvinnor att må dåligt måste man dra slutsatsen att en oönskad blick eller hälsningsfrasen ”Hej snygging” gör kvinnan illamående. Kvinnor är alltså överkänsliga offer som inte själva kan avstyra mäns kontaktsökande. Men å andra sidan utgår de flesta undersökningar från att sexuella trakasserier inte har något med kärlek eller sex att göra utan allt handlar om makt. Sedan att det är vanligare med trakasserier bland arbetskollegor och inte bland överordnade är oväsentligt. Vi börjar med andra ord se en upplösning av gränsen mellan mänskligt samspel och sexuella trakasserier.⁸⁴⁰

Även inom detta område är det en minoritet av män som utsätter kvinnor för sexuella kränkningar. Det har inte gjorts mycket forskning i frågan, men enligt den amerikanska företagskonsulten Susan L. Webb rör det sig om ungefär 5 % av alla män. Därmed inte sagt att problemet är negligerbart för kvinnor, men däremot är det ett motargument mot patriarkatsteorin.⁸⁴¹

I USA har studier visat att både män och kvinnor blir sexuellt trakasserade och att skillnaderna mellan könen inte är alltför stora. Ett exempel på det är AAUW:s (American Association of University Women) som visar att 78 % kvinnor och 68 % män blivit trakasserade. En studie från Michigan som följt upp denna studie har kommit fram till att gränsen mellan förövare och offer är väldigt oklar.⁸⁴² Den amerikanska studien, NCVS, visar att fler män utsätts för rån, mord, grov misshandel samt mild misshandel än kvinnor. Studien visar även att 48 500 män blivit våldtagna eller sexuellt trakasserade vilket bevisar att även män kan bli det. Förvisso är det mycket vanligare att kvinnor råkar ut för våldtäkter och sexuella trakasserier (500 000), men det är viktigt att betona att även män kan falla offer för dessa brott.⁸⁴³

⁸³⁹ Menckel, Ewa, Witkowska, Eva: *Allvar eller på skämt? - En nationell undersökning av språkbruk och sexuella beteenden bland gymnasieelever*, Arbetslivsinstitutet, 2002

⁸⁴⁰ Söderqvist, Marie., Popova, Susanna: *Konsten att skapa ett problem - JämOs kamp mot sexuella trakasserier*, Timbro, nr.7, 1996

⁸⁴¹ Menckel, Ewa, Witkowska, Eva: *Allvar eller på skämt? - En nationell undersökning av språkbruk och sexuella beteenden bland gymnasieelever*, Arbetslivsinstitutet, 2002

⁸⁴² Sommers, Hoff, Christina: *The preteen sexual harasser*, AEI Print Index No. 10005, 2000-01-01, <http://www.aei.org/>

⁸⁴³ Bachman, Ronet., Saltzman, E. Linda: *Violence against Women: Estimates from the Redesigned Survey*, National Crime Victimization Survey, Bureau of Justice Statistics Special Report, U.S. Department of Justice, August 1995, NCJ-154348, (National Crime Victimization Survey, NCVS), (The Uniform Crime, UCR),

Det har även visat sig att män inte definierar sexuella trakasserier lika omfattande som kvinnor gör. Detta kan vara ännu en förklaring till varför män inte svarar att de blivit sexuellt trakasserade lika mycket som kvinnor. Samma resonemang om kvinnors medvetenhet som Catharine MacKinnon för kan tillämpas på mäns medvetenhet. Män måste bli medvetna om hur de blir sexuellt trakasserade innan de inser att de blivit sexuellt trakasserade⁸⁴⁴. Men jag anser att många kvinnor är alldeles för överkänsliga och borde inte definiera sexuella trakasserier så omfattande. Kvinnor betraktar till exempel skämt om det egna könet som sexuella trakasserier i större grad än män. Varför ska män tolerera skämt medan kvinnor inte ska göra det?⁸⁴⁵ Jag tycker att man går för långt ifall man tolkar sexuella skämt och pornografiska bilder som sexuella trakasserier eftersom bedömningen blir alldeles för godtycklig. Sexuella trakasserier bör avgränsas till att enbart handla om oönskade beröringar samt oönskade förslag och sexuella förolämpningar.

Daphne Patai⁸⁴⁶ ägnar sig mest åt att analysera den industri som har utvecklats i USA inom området sexuella trakasserier (SHI = Sexual Harassment Industry). Hon beskriver hur feminismen har utvecklats från en kvinnorörelse som kräver likhet inför lagen till en överkänslig och totalitär feminism som kräver mer än likhet inför lagen. Dessa feminister strävar efter en medvetandehöjning hos kvinnor om sin position i samhället. Kvinnor behöver utbildning för att upptäcka sin egen underordning. Om man behöver utbildning för att veta att mäns beteende är sexuella trakasserier är det då verkligen sexuella trakasserier? Det man inte vet tar man ju ingen skada av. Dessutom är risken stor att man skapar något som inte fanns där förut, man konstruerar med andra ord sin egen sanning. Men feminister som MacKinnon anser att kvinnor inte är tillräckligt fria för att kunna ge sin accept. Att låta en kvinna svara ja eller nej på en fråga om sexuella trakasserier och underordning är som att fråga en slav om han/hon vill arbeta för slavdrivaren. Slaven vet inte om något annat och vågar inte protestera mot slavägaren. Konstigt att just feministerna är så pass upplysta att de vet hur verkligheten ser ut. För mig är det dessutom mycket förmätet att jämföra slaveriets förtryck med dagens lyxsamhälle i USA. Att ta sexuella trakasserier på allvar är, enligt amerikanska feminister, en nödvändighet för att kunna ta en kvinnas erfarenhet på allvar. Men hur kan man ta en kvinnas erfarenhet på allvar ifall hon inte är ett självständigt subjekt som kan ge legitima och korrekta svar på sin egna erfarenheter om sexuella trakasserier?

Patai berättar om en konferens där feminister diskuterade sexuella trakasserier. Ett specifikt fall där en kvinna blev fälld för sexuella trakasserier mot en annan kvinna ledde till en oro hos feminister om homofobi. Att någon risk för heterofobi skulle föreligga kom aldrig på tal. Patai beskriver en hetsstämning mot män och heterosexualitet. Många feminister vågar inte stå för sin heterosexualitet utan skäms för sin läggning inom feministiska kretsar. Anledningen till denna stigmatisering är att heterosexualitet betraktas som en del av patriarkatet. I Sverige utgör begreppet heteronormativitet den motsvarande teorin. Hur långt har vi kommit om homofobin ersätts med heterofobi? Hur kommer det sig att homosexuellas erfarenheter föranleder mer auktoritet än en heterosexuell?

Patai ger många exempel på fåniga fall av sexuella trakasserier där medvetna och inlärda missförstånd leder till att män förlorar sina arbeten utan möjlighet till rättvist försvar. Patais fokus ligger på de amerikanska universiteten som har krav på sig att eliminera alla sexuella trakasserier eftersom ett fall av sexuella trakasserier kan bli väldigt kostsamt. Av den anledningen genomför universiteten egna utredningar som oftast är godtyckliga och undermåliga. Män som anklagas för sexuella trakasserier saknar procedurrättigheter och

⁸⁴⁴ Patai, Daphne: *Heterophobia – sexual harassment and the future of feminism*, Rowman & Littlefield publishers inc. 2000

⁸⁴⁵ Blom, Lisa: *Envist tjat om träff kan vara sextrakasseri*, Aftonbladet (TT) 2001-11-05

⁸⁴⁶ Patai, Daphne: *Heterophobia – sexual harassment and the future of feminism*, Rowman & Littlefield publishers inc. 2000

rättssäkerhet, männen betraktas som skyldiga utan bevisning. Utgångspunkten är att kvinnor aldrig ljuger om sexuella trakasserier och våldtäkter. Detta leder också till en inskränkt yttrandefrihet eftersom skämt, vissa ord och åsikter om abort betraktas som sexuella trakasserier. Orsaken till detta är att sexuella trakasserier består av alla handlingar som leder till en fientlig stämning eller fientlig atmosfär. Att hysa en viss åsikt kan givetvis skapa en fientlig atmosfär.

Den amerikanska feminismen utgår, likt feministerna som gjorde ”Slagen Dam”, från ett kontinuumtänkande där sexuell utpressning av anställda är lika illa som ett skämt eller som en åsikt som skapar en ”fientlig stämning” i klassrummet. SHI har då inskränkt yttrandefriheten och försämrat mäns rättstrygghet. Detta var inget större problem för feministerna innan homosexuella blev fällda för sexuella trakasserier. Lagar om sexuella trakasserier är till för kvinnor och förövarna är alltid män.

Patai beskriver hur feminister som Catharine MacKinnon och Valerie Solanas har påverkat feminismen till en heterofobisk lära. Samma sak är på väg att hända i Sverige. Skillnaden är dock att det inte finns så mycket pengar att hämta i skadeståndsmål i Sverige som i USA vilket bör minska risken för en SHI i Sverige. Men och andra sidan bygger omfångsundersökningen ”Slagen dam” samt kvinnomaktskommitténs betänkanden som ligger till grund för lagen om kvinnofrid på kontinuumtanken som ger en godtycklig definition av sexuella trakasserier. Precis som MacKinnon anser författarna till ”slagen dam” att kvinnans tolkning av sexuella trakasserier och misshandel inte är trovärdiga samtidigt som kvinnors erfarenheter är viktiga att ta på allvar.

I Sverige har Marie Söderqvist och Susanna Popova⁸⁴⁷ granskat JämO:s definition av sexuella trakasserier samt dess arbete för att motverka den. Arbetsgivare har via lagstiftning påtvingats att vidta åtgärder för att minska sexuella trakasserier som om att detta vore arbetsgivarens ansvar och inte arbetstagarens. Om arbetsgivaren inte kan bevisa att de vidtagit adekvata åtgärder blir de skadeståndskyldiga. Med andra ord omvänd bevisbörda. Författarna visar också hur omfattande JämO definierar sexuella trakasserier där både blickar och oönskade förslag betraktas som sexuella trakasserier.

Den hetsjakt på män som pågår inom vissa verksamheter har ideologiska förtecken i stället för en önskan om att hjälpa kvinnor i svåra situationer. I stället för att lära kvinnor att vara överkänsliga och tolka så gott som allt som sexuella trakasserier utan att kommunicera sin motvilja till motparten borde man försöka förebygga sexuella trakasserier genom dialog. Joan Kennedy Taylor, som förvisso ägnar sig åt förvirrande semantik om liberalfeminism, har skrivit en bra bok om hur man förhindrar en industri för sexuella trakasserier. Boken försöker besvara frågan: Vad ska man göra om man inte vill anmäla motparten till polisen?⁸⁴⁸ Den attityden till mänskliga relationer verkar ha försvunnit i takt med välfärdsstatens expansion.

Bevis mot patriarkatsteorin

Det som alltför ofta glöms bort i samhällsdebatten är balansen mellan rättigheter och skyldigheter samt att undersöka verkligheten på ett nyanserat och mer omfattande sätt. Här följer ett resonemang om patriarkatsekvationens minussida.

⁸⁴⁷ Söderqvist, Marie., Popova, Susanna: *Konsten att skapa ett problem – JämOs kamp mot sexuella trakasserier*, Timbro, Nr. 7, 1996

⁸⁴⁸ Taylor, Kennedy, Joan: *What to Do When You Don't Want to Call the Cops: A Non-Adversarial Approach to Sexual Harassment*, New York University Press

Rättigheter och skyldigheter

Feminister av olika schatteringar vill både äta och behålla kakan. De vill ha alla rättigheter som överhuvudtaget är möjliga att få men de vill inte tumma på sina privilegier. Det är fortfarande mannen som ska ta initiativ till en date. Det är fortfarande mannen som ska fixa fel på bilar och liknande. Det är fortfarande mannen som ska utföra de största grovjobben. Det är fortfarande mannen som ska stå för notan vid ett restaurantbesök. Det är fortfarande mannen som ska bjuda upp till dans. Det är fortfarande mannen som ska uppvakta kvinnor med blommor och choklad. Det är fortfarande enbart män som tvingas till värnplikt. Det är fortfarande män som förväntas försvara kvinnan och inte tvärtom. Dessutom har ytterligare orättvisor tillkommit såsom att kvinnor får lägre taxor av taxibolag. Detta trots att statistiken tydligt visar att män löper störst risk att bli överfallna på offentliga platser⁸⁴⁹. Andra exempel är att kvinnor får gå in gratis på vissa krogar. Det finns även krogar som har en högre åldersgräns för män än för kvinnor.⁸⁵⁰ Det finns fler exempel! Dessa privilegier och spelregler var rationella på den tiden då män förvärvsarbetade och då kvinnor var hemmafruar. I dag ligger det inte till så. Även om kvinnor tjänar mindre än män betyder inte det att kvinnor inte kan betala sin egen nota. Är det någon som försöker behålla kakan samtidigt som man äter upp den? Man kan gärna skylla på män när det gäller abstrakta resonemang om löneskillnader som beror på rationella orsaker men man drar sig i det längsta att förändra det som är positivt för kvinnan, även om det är irrationellt beteende.

Intresset bland feminister att ändra på detta är mycket lågt. Förvisso har vissa feminister propagerat lite tyst och halvhjärtat för att allmän värnplikt även för tjejer ska införas. Men det kan inte jämföras med de tonlägen som hörs när det är frågan om kvinnors rättigheter. Med tanke på den frekvens och det tonläge som feminister använder i dessa sammanhang är inte kvinnors skyldigheter lika intressanta som kvinnors rättigheter. Dessutom kan inte de som förespråkar äkta allmän värnplikt erkänna att värnplikten har varit en nackdel för män.

Många feministers ursäkter för detta är att karlarna vill ha det så. Jaså, finns det någon statistik som stöder detta? Jag vet i alla fall att jag betraktar dessa exempel som något negativt och något som jag gärna slipper. Det är inget privilegium att tvingas bjuda upp till dans, det är en plåga så länge majoriteten av kvinnorna inte själva kan bjuda till. Det är även en plåga att behöva riskera pliktjänstgöring med uselt betalt. Oavsett vad de flesta män anser om detta så bör en konsekvent feminist arbeta för att eliminera dessa orättvisor.

Varför har inte kvinnors skyldigheter förändrats i samma takt som kvinnors rättigheter? Kvinnor har fått rösträtt, möjligheter till utbildning och karriär mm. vilket är väldigt bra. Förvisso gnäller många feminister ändå och tycker att utvecklingen går alldeles för långsamt eftersom Rom visst byggdes på en dag. Dock är det ingen av dessa som gnäller över att utvecklingen av kvinnors skyldigheter går för sakta. Varför?

Antagligen för att feminister är precis som alla andra människor, obotliga egoister. Men då ska man också stå för det i stället för att hyckla för jämställdhet. Jämställdhet bygger på att både män och kvinnor ges likvärdiga rättigheter och möjligheter. Dessa finns till viss del redan nu. Dock behövs det mer för att skapa ett så optimalt jämställt samhälle som möjligt. Men om feministerna enbart genomför reformer för kvinnors rättigheter samtidigt som de ignorerar kvinnors skyldigheter uppstår ett glapp mellan män och kvinnor. Med feministlogik skulle detta kallas ett matriarkat, med min logik skulle det kallas ett ojämnt samhälle.

En feminist borde kräva både skyldigheter och rättigheter. Även då feminister anser att kvinnor är underordnade män finns det alltid vissa skyldigheter som kvinnan bör ta på sig samt privilegier som kvinnan måste avsäga sig för att erhålla nya privilegier och rättigheter.

⁸⁴⁹ SCB

⁸⁵⁰ Söderqvist, Marie., Popova, Susanna: *Konsten att skapa ett problem – JämO:s kamp mot sexuella trakasserier*, Rapport nr. 7, 1996, Timbro

Därför måste feminister både kräva att kvinnor avsäger sig vissa rättigheter och att kvinnor erkänns andra rättigheter. Jämför John Stuart Mills krav på kunskap för att införa allmän rösträtt, dvs. rösträtt = rättighet och kunskap = skyldighet^{851 852}.

Mary Wollstonecraft⁸⁵³ ansåg att kvinnor var förtryckta av män på 1700-talet (och tidigare) men att kvinnor trots det hade vissa privilegier som de måste avsäga sig. Wollstonecraft menade också att kvinnan måste uppfylla vissa plikter för att helt och hållet kunna erhålla vissa rättigheter. Detta har samtida feminister helt tappat bort. Tänk att man måste gå tillbaka ända till 1700-talet för att finna en nyanserad feminist (?) som förstår att man inte enbart ska kräva rättigheter utan även kunna förtjäna dessa rättigheter via uppfyllandet av skyldigheter. Dock finns det ett undantag i Nina Björk⁸⁵⁴ som någorlunda tydligt och konsekvent förespråkar en ny världsordning där kön inte spelar någon roll överhuvudtaget. Förvisso anser jag att det liknar den grå massan eftersom en viss spänning mellan könen behövs, men det är skönt att det finns konsekventa feminister som förstår att de måste ge upp vissa förmåner för att erhålla andra förmåner.

Patriarkatsekvationens baksida

Baksidan av det mynt som feministerna kallar för patriarkatet är inte lika intressant att behandla. Anledningen torde vara att om man tog hänsyn till båda sidor av det mynt som feministerna försöker servera oss med rätt sida uppåt skulle teorin om patriarkatet totalt rasera. Det som intresserar feminister är klagovisor om kvinnorollens nedvärdering av kvinnor och inget annat. Det som totalt glöms bort är att även mansrollen har begränsat mäns utrymme. Män har inte fått göra precis som de har velat. Män har inte betraktats som individer utan som en del i ett kollektiv. ”En riktig man”-bojan har genom hela historien varit fastkedjad runt mannens fötter. Vilket fängelse är det inte att inte kunna sammanföra sitt inre med sitt yttre? Att inte få visa sina egentliga känslor för att riskera att bli utskrattad och mobbad av både män och kvinnor, bli utfryst från männens gemenskap samt ratad från kvinnor är en boja lika tung som kvinnors hemmafruboja. Män får inte gråta, visa känslor eller vara svag. Män måste hela tiden vara starka och beredda att försvara sina familjer. Kvinnan har med tacksamhet tagit emot detta försvar genom att trygga hemmet inifrån. Denna uppdelning var av nytta i tidigare knapphets samhällen, men i dag är dessa roller väldigt malplacerade. (Även om rollerna kanske passar vissa människor).

Det har också varit så att mannens könsroller varit mer begränsade än kvinnors då kvinnor har kunnat överskrida genusgränserna utan att förlora alltför mycket. Ett exempel är den respekt och acceptans som pojkflickor ger medan flickpojkar betraktas som något fel. Flickor som betar sig som flickor är det inget fel på, men pojkar som betar sig som flickor är det fel på. Med andra ord är det vissa handlingar som ger status, inte ett genus. Pojkar och flickor som är tuffa och busar mycket får en hög status även i samhällen då lydnadsidealet står högt i kurs.⁸⁵⁵

Warren Farrell attackerar feminismens syn på att kvinnor är mäns egendom genom att utveckla resonemanget fullt ut. Om vi nu utgår från att kvinnors värde bestäms av egendomsvärdet och inte av kärlek då är mannens värde lägre än egendomsvärdet eftersom mannen förväntas försvara kvinnan ända in till döden. Mannens traditionella roll är att försörja och försvara samt ta initiativ medan kvinnans roll är att vårda barnen och sköta

⁸⁵¹ Malnes, Raino., Midgaard, Knut: *De politiska idéernas historia*, Studentlitteratur, 1994

⁸⁵² Mill, S. Mill: *Considerations on representative government*, Ind: Gateway editions, 1962

⁸⁵³ Wollstonecraft, Mary: *Till försvar för kvinnans rättigheter* Ordfront förlag, 1997, (1792)

⁸⁵⁴ Björk, Nina: *Under det rosa täcket - om kvinnlighetens vara och feministiska strategier*, W&W, 1996

⁸⁵⁵ Kurtén-Lindberg, Birgitta: *Tokfeminismen: Lydiga flickor och pojkflickor*, Timbro, 2001

hushållet. Dessa roller har varit funktionella men är i dag stor del dysfunktionella. Några orsaker till att de traditionella rollerna i dag är dysfunktionella är att teknikutvecklingen och uppfinningar såsom P-piller och kondomer har förändrat människors livsförutsättningar. Warren Farrell ser en historisk förskjutning från ”stadie 1” till ”stadie 2”, där ”stadie 1” utgår från de traditionella könsrollerna och där ”stadie 2” utgår från mer fria och känsloliktade normer.

I ”stadie 1” bygger familjbildningen på överlevnad. Män och kvinnor (eller deras föräldrar) väljer partner som ger bäst möjlighet till överlevnad. I dag bygger familjbildningen på självförverkligande och starka känslor. I ”stadie 1” utvecklas känslor stabilt över tiden (om någonsin) medan förhållanden i ”stadie 2” redan från början bygger på förälskelser och känslor. I ”stadie 1” är det rationellt och nödvändigt att dela upp arbetsuppgifterna på könstillhörigheten på grund av muskelmassa och barnafödande. I ”stadie 2” är målet gemensamma roller. Här lägger jag in en protest eftersom även gemensamma roller kan bli ett samhälleligt tvång, bättre då med individuella roller som i och för sig kan vara gemensamma.

Friheten i ”stadie 2” handlar också om att barn inte är ett måste utan ett val. I ”stadie 1” var barn i praktiken ett måste för överlevnaden. Dessutom var det svårt att kontrollera sin fertilitet innan riktiga preventivmedel kom alla till del. I ”stadie 1” riskerade kvinnor sina liv i barnsäng medan män riskerade sina liv som livvakter och soldater i armén. I ”stadie 2” existerar inte barnsängsrisken i någon större utsträckning, däremot finns försvarsrisken kvar, vilket tyder på en orättvisa. Feminister talar ofta om obetalt arbete i hemmet, men de glömmer att män utför obetalt arbete som livvakter. Dessutom jobbar män och kvinnor lika mycket per dag vilket betyder att det inte existerar något förtryck utan enbart en könsrollsindelning. Mycket av det som beskrivs som ”stadie 2” är ideal, ett icke uppfyllt mål. Vi har inte riktigt uppnått ”stadie 2” än, även om vi står närmare ”stadie 2” än ”stadie 1”. Problemet är att män har glömts bort samtidigt som män inte har funderat på sina roller i lika stor utsträckning som kvinnor har gjort. Kvinnor har, generellt sett, gjort ett mer medvetet val än män. Min tolkning är att män mycket väl kan välja den manliga rollen genom ett aktivt val men att de flesta män i dag har gjort ett passivt val.

Jane Chastain som var den första kvinnliga sportkommentatorn i USA har sagt att hon skäms över sitt kön eftersom män har mer respekt för kvinnor än vad kvinnor har för män. Mäns respekt för kvinnor uttrycker sig i att män inte kräver millimeterrättvisa förhållanden i lika stor utsträckning som kvinnor gör.⁸⁵⁶ Rene Denfeld anser att samhället uppmuntrar kvinnor att släppa ut sin aggressivitet utan att ta någon hänsyn till barn och familj samtidigt som samhället uppmuntrar män att hålla tillbaka sin aggressivitet. Varför denna dubbelmoral?⁸⁵⁷

Skola och arbetsliv

Susan Faludi har visat hur svårt många män i Amerika har att hitta sin identitet och sitt värde i det samhälle som uppstod efter andra världskriget⁸⁵⁸. Tidigare hade de rollen som försörjare och som försvarare eller krigare. I dag är många av dessa frånskilda och arbetslösa. Det intressanta är att många av dessa män blev arbetslösa först och sedan frånskilda. Hur kommer det sig? Har kvinnor utnyttjat mannens arbete för sin egen lycka? Borde inte män och kvinnor hålla ihop så att de kan hitta nya sätt att organisera familjen och samhället? Jag vill dock inte lägga ansvaret för dessa mäns problem på någon annan än de själva, men jag vill betona att

⁸⁵⁶ Kammer, Jack: *Good Will Toward Men?: Women Talk Candidly About the Balance of Power between the Sexes*, St. Martin's Press, New York, 1994

⁸⁵⁷ Denfeld, Rene: *Kill the Body, The Head Will Fall: A Closer Look at Women, Violence, and Aggression*,

⁸⁵⁸ Faludi, Susan: *Ställd – Förräderiet mot mannen*, Ordfront, 2000

om feminister ska framföra sina klagovisor måste vi män framföra våra för att jämna ut oddsen något. Men det är på lång sikt destruktivt att klaga över sin egen situation. Bättre då att ta eget ansvar och börja samarbeta med varandra i stället. Ansvaret att lossa sin könsrollsboja är ingen annans än individen själv, oavsett om det är en kvinna eller en man. Därmed inte sagt att det är fel med att ta hjälp av andra, till exempel manlig psykoterapi⁸⁵⁹.

En annan teori som Warren Farrell för fram är de tio glaskällare som håller många män under en viss nivå. Om man kompletterar Farrells teori med feministernas glastak får vi män på toppen och män på botten. Är detta verkligen ett patriarkat? När färgade begår mycket brott tyder det på att färgade är förtryckta i USA. När män begår mycket brott beror det på att män har för mycket makt. Hur går detta ihop?⁸⁶⁰

Susan Faludi och Warren Farrell har det gemensamt att de har förstått att arbetslösa män oftast har det svårare än arbetslösa kvinnor. Denna teori verkar även stämma i Sverige där kvinnor klarar uppsägningar bättre än män. Kvinnor reagerar förvisso starkare när de sägs upp men detta klingar snabbt av till skillnad från män som drabbas av mer psykiska besvär. En orsak till detta kan vara att kvinnor värderar jobbet mindre än vad män gör vilket tyder på att mäns människovärde ligger i yrket. Är inte detta att objektifiera män? Andra förklaringar, som dock inte är helt belagda är att kvinnor har större och bättre nätverk av vänner än vad män har.⁸⁶¹ Ingemar Gens teori är att kvinnors flexibla, inte hämmande och begränsande, könsroller har skyddat dem mot depressioner vid arbetslöshet. De har alternativet att bli mamma om de inte har möjlighet att göra karriär.⁸⁶²

En av få svenska feminister som försöker behandla båda sidor är beteendevetaren Ingemar Gens som till och med går så långt att han påstår att vi i framtiden kommer att uppleva ett matriarkat i stället för ett patriarkat. Detta vill Ingemar Gens undvika, precis som han vill bryta upp dagens patriarkat. Kvinnor borde ta ett större ansvar för det samhälle vi lever i genom att inte välja män som yrkesmässigt och lönemässigt ligger på samma nivå eller på en nivå högre än de själva. Det är inte, som många feminister och kvinnor tror, män som är rädda för att gifta sig med kvinnor som tjänar mer än de själva utan tvärtom. En indikation på detta är att rika män sällan blir frånskilda. I USA finns det undersökningar som visar att många skilsmässor beror på att männen inte gör karriär i tillräckligt stor utsträckning.

Dessutom finns det studier både i Sverige och i Norge som visar att män vill vara hemma med sina barn. Men vilken kvinna vill försörja en hemmaman? Kvinnor söker en riktig man som kan försörja familjen. Det är med andra ord de gamla könsrollerna som manifesteras.⁸⁶³ Maj Fant tangerar detta i sina artiklar och i några böcker. Hon har citerat och kommenterat brev från män som anser sig illa behandlade av kvinnor som väljer en sorts man och struntar i män som vill vara jämställda.⁸⁶⁴ En ytterligare indikation är vilka män som får många brudar, det är knappast Buch-Bengt som saknar pengar och status utan det är de som har mycket pengar och hög status. Till och med kriminella personer imponerar på partermarknaden⁸⁶⁵.

De gamla mansidealen lever alltså kvar trots att kvinnor och den nya ekonomin samtidigt ställer nya krav på männen. Det moderna ledarskapet kräver mer lyhördhet, relationer och förståelse än vad det auktoritära ledarskapet erbjuder vilket leder till att kvinnors egenskaper kommer att värderas högre i framtiden.^{866 867} Då de skillnader som finns mellan män och

⁸⁵⁹ Lindbom, Lars: *Manlighet, Vad är en man, Manlig psykologi*, 2002-09-29, <http://www.samtal.nu>

⁸⁶⁰ Farrell, Warren: *The myth of male power*, Berkley books, 1994

⁸⁶¹ Andersson, Bosse: *Kvinnor klarar uppsägningar bäst*, DN-ekonomi, 2003-09-08

⁸⁶² Gens, Ingemar: *Från vagga till identitet – Hur flickor blir kvinnor och pojkar blir män*, Teorin bakom pedagogiken på förskolorna Björntomten och Tittmyran, Seminarium – Utbildning & förlag, 2002

⁸⁶³ Mårtensson, Mary: *Beteendevetaren: Hög status viktigt*, Aftonbladet 2001-01-05

⁸⁶⁴ Fant, Maj: *Eftertryck – om ensamhet, sex och samlevnad 1985 – 1995*, Natur och kultur, 1995

⁸⁶⁵ Kadhammar, Peter: *Gangstern är kung i baren*, Aftonbladet, 2003-12-07

⁸⁶⁶ Vallgren, Christina., Olsson, Belinda: *Dina pojkar fostras till förlorare*, Aftonbladet 2000-08-22

kvinnor främst beror på uppfostran är det viktigt att syna hur uppfostran av barn går till samt vilken av föräldrarna som oftast får vårdnaden om barnen. De som främst uppfostrar barnen är kvinnor vilket gör att det är de som har den största makten att påverka könsrollerna och därmed minska riskerna för att män blir morgondagens förlorare på arbetsmarknaden.⁸⁶⁸ Dessutom har tjejer både i högstadiet och i gymnasium högre betyg än killar^{869 870}. Dåliga betyg i högstadiet kan leda till att pojkar inte kan ta sig in på gymnasiet. Samma sak gäller i USA. Problemet förstärks när man tar hänsyn till SCB:s statistik om högskoleexamen 1992 – 1997 där 100 000 kvinnor och 64 000 män tagit examen⁸⁷¹. I Storbritannien är det 11 % mer sannolikt att flickor fullgör skolan än att pojkar gör det⁸⁷². Faktum är att problemet är utbrett i Västeuropa⁸⁷³. Enligt Christina Hoff Sommers hamnar amerikanska pojkar i kläm då radikalfeminister gör anspråk på att tala för alla kvinnor. Sommers anser att radikalfeminister för ett krig mot amerikanska skolpojkar och att detta kan komma att få olyckliga konsekvenser i framtiden. I stället för att förbättra pedagogiken för båda könen har man riktat in sig på flickornas behov och negligerat pojkarnas behov. Det är pojkarnas utbildningsnivå som är ett problem och inte att flickorna förtrycks. Det är fler pojkar som får problem i skolan, dvs. blir avstängda från skolan och som får kvarsittning. Det är tre gånger vanligare att pojkar får särundervisning och fyra gånger vanligare att pojkar får diagnosen ”hyperaktiv”⁸⁷⁴.

Susan Faludi har visat att många män redan nu har kommit i skymundan eftersom samhället har förändrats så pass mycket att deras kompetens inte räcker till⁸⁷⁵. En indikation på att detta stämmer är att de fem jobb som minskar mest, enligt the Economists, är manligt dominerande jobb såsom varvsarbete och ammunitionstillverkning. De yrken som har bäst tillväxt är serviceyrken som är både manligt och kvinnligt samt kvinnligt dominerande.⁸⁷⁶ Orsaken tros vara att man under en lång tid, med rätta, har uppmuntrat flickor att tro på sig själva. Dock har de glömt de killar som inte tar initiativ och därför har killar kommit i skymundan. Dessutom är det mycket som tyder på att fler killar än tjejer blir retade för att de är plugghästar. Killar förväntas i stället vara bra atleter som lyckas inom idrottens värld.⁸⁷⁷ När dylikt kommer på tal har inte feministerna mycket mer till övers än hån och förlöjligande (läs härskartekniker). Ett exempel är Cissi Elwin, chefredaktör på Ica-kuriren, som direkt faller tillbaka till lönediskriminering och varannan damernas som om att detta aldrig diskuteras. I själva verket är det dessa diskussionsämnen som mest florerar i den så kallade jämställdhetsdebatten.⁸⁷⁸ Attityden hos feministerna kan illustreras av Aftonbladets debatt angående betygsskillnader mellan killar och tjejer med uppmaningen från många tjejer: Sluta

⁸⁶⁷ Goleman, Daniel: *Känslans intelligens och arbetet – emotionell intelligens och social kompetens i arbetslivet*, W&W, 1998

⁸⁶⁸ Hammarlind, Anders : *Provokativ handbok om könsroller och med problemen i fokus*, Manliga nätverket

⁸⁶⁹ SCB: *Sammanvägt provbetyg per ämne och kön vt 2001*, Skolverket och SCB, 2002-01-07

⁸⁷⁰ Skolverket: *Slutbetyg från grundskolan våren 2003*, PM, 2004-01-07, <http://www.skolverket.se>

⁸⁷¹ SCB: *Högskoleexaminerade kvinnor och män arbetade lika mycket*, Pressmeddelande, 2000-12-20, Nr 2000:335

⁸⁷² West, Peter: ”*It ain’t cool to like school*”: *Why are boys underachieving around the world? And what can we do?*

⁸⁷³ Jällhage, Lenita: *Pojkar på efterkälken i skolan*, DN - Nyheter, 2003-11-06

⁸⁷⁴ Precht, Elisabeth: *Pojkar i kläm när skolan flickanpassas*, Svenska Dagbladet – Kultur, 2002-03-26

⁸⁷⁵ Faludi, Susan: *Ställd – Förräderiet mot mannen*, Ordfront, 2000

⁸⁷⁶ West, Peter: ”*It ain’t cool to like school*”: *Why are boys underachieving around the world? And what can we do?*

⁸⁷⁷ CBS: *Remember when girls became nurses and not doctors? Stenographers, not CEOs? Teachers, not principals?*

⁸⁷⁸ Ica-journalen, nr: 37, 20020909: *Betygen i skolan Killarna halkar efter*, Kullberg, Fredrik

klaga. Ja, det kan de ju ha rätt i. Men skulle de säga samma sak om kvinnor får sämre löner och/eller om de lyckas sämre med att göra karriär? Sluta klaga tjejer!⁸⁷⁹

Många feminister betraktar skolan som en plats där tjejer får för lite plats i förhållande till pojkar.⁸⁸⁰ Trots detta har tjejer högre betyg än killar. Borde inte det tyda på att man ägnar flickorna alltför mycket uppmärksamhet? Att man ägnar alltför stor uppmärksamhet på ett fåtal pojkar som bråkar i klassen? Men att ställa sådana frågor bryter mot genusvetenskapens mål att bevisa patriarkatet. Varför inte fråga sig om det föreligger en strukturell orättvisa mot pojkar eftersom betygens kriterier inte är anpassade efter pojkars sätt att vara? Precis som högskoleproven inte är anpassade efter tjejernas förmågor⁸⁸¹? I Storbritannien visar många studier på att fler pojkar än flickor vantrivs och betraktar skolan som slöseri med tid. Pojkar betraktar skolan som fientligt inställda mot pojkar samt att lärare oftast inte är intresserade av pojkars situation, de ställer inte frågor och bryr sig inte lika mycket om pojkar som om flickor. Har man verkligen tagit hänsyn till alla pojkar i skolan, eller är det bara, som jag misstänker, de fem pojkar som skriker högst som man tar hänsyn till? Dessutom är det lite konstigt att betrakta det som tjejdiskriminering att lärarna utgår från att flickor ska sköta sig och pojkar missköta sig. Hur kommer då pojkar att bete sig? Kommer de känna sig motiverade att studera? Man löser inte pojkars problem genom att ignorera dem och påstå att pojkar alltid är pojkar. Helst ska varje elev betraktas som en individ, men innan detta är möjligt är det viktigt att man betraktar pojkar och flickor som lika mycket värda att satsa på. Varför ska pojkar satsa på idrott och inte på språk? Har tjejer bättre gener för språk? Varför ska flickor inte satsa på idrott? Varför inte låta individens vilja styra verksamheten i stället för genomsnittet. Dagens generaliseringar förbättras inte genom att feministerna får göra sina generaliseringar.^{882 883} Stereotypotetet kommer återigen in i bilden. Men man kan ju inte räkna med att någon feminist kommer intressera sig för sådana petitesser.

För att balansera denna syn på pojkars sämre förhållanden i skolan kan man föra fram uppgifter om att färre flickor får utbildning i U-länder samt att flickor behandlas mer orättvist i dylika länder. Men problemet där handlar mer om välfärd, föräldrar har helt enkelt inte råd att ha alla barn i skolan.⁸⁸⁴ Vid ökad välfärd och demokratisering ökar jämställdheten.

Själv mord – fler män än kvinnor saknar hopp

Ytterligare orättvisor som inte tas upp är mäns överrepresentation inom självmord⁸⁸⁵ och drogmisbruk. I Australien är det fyra gånger så troligt att den som begår självmord är en man. Orsaken tros vara att många män inte kan hantera skilsmässor lika bra som kvinnor främst på grund av att kvinnan oftast får vårdnaden om barnen. Trots det är inte de Australiska myndigheterna beredda att agera även fast man har vidtagit åtgärder för att minska självmorden hos aboriginerna och homosexuella m.fl.⁸⁸⁶ Samma situation råder i

⁸⁷⁹ Aftonbladets läsare: – Killar, sluta skyll ifrån er och plugga i stället, Aftonbladet, 2002-11-26

⁸⁸⁰ Hebb, Tim., Hoelstad, Peter: *Laddade relationer när kvinnor börjar synas*, Svenska dagbladet, 1995-01-16

⁸⁸¹ Sommers, Hoff, Christina: *The war against boys – How misguided feminism is harming our young men*, Simon & Schuster, 2001

⁸⁸² West, Peter: "It ain't cool to like school": *Why are boys underachieving around the world? And what can we do?*

⁸⁸³ Sommers, Hoff, Christina: *The war against boys – How misguided feminism is harming our young men*, Simon & Schuster, 2001

⁸⁸⁴ Norberg, Johan: *Till världskapitalismens försvar*, Timbro, andra upplagan, 2002

⁸⁸⁵ WHO: Number of deaths and death rates, by cause, sex and age. (Rates, population and live births data are not included where death registration coverage was considered to be too low), Table 1: Numbers of deaths and death rates - Includes data received since publication of 1996 edition

⁸⁸⁶ Arndt, Bettina: *Men behaving sadly*, The Age, 1999-12-08

USA⁸⁸⁷ och i Sverige⁸⁸⁸. Studier visar dock att kvinnor begår fler självmordsförsök. En liten brasklapp till resultatet är att ämnet är känsligt och därmed kan problemet ha underrapporterats, framför allt från män.⁸⁸⁹ Den amerikanske forskaren Straus har visat att män är mindre benägna att erkänna sina brister och problem.⁸⁹⁰ Men även om det skulle ligga till på det viset tror jag att resultatet överensstämmer med verkligheten då ett antal studier har visat att kvinnor och män använder olika metoder för att begå självmord. Kvinnor använder oftast sådana metoder som kan vara återkalleliga medan män oftast använder metoder som är mer oåterkalleliga. Med tanke på att många tolkar självmordsförsök som ett rop på hjälp tyder det mesta på att kvinnor ändå har en gnutta hopp om hjälp i framtiden. Ett tecken som tyder på detta är att kvinnor vårdas mer än män för självmordsförsök⁸⁹¹. Alternativt är kvinnor mer fega och rädda för döden än vad män är, men det tycker jag inte låter särskilt troligt. Det troligaste är att kvinnor ser ett litet ljus medan män inte har några förhoppningar om hjälp. Hur kommer det sig? Varför är det ingen som skriker matriarkat när dylika siffror dyker upp? Statistiken visar också att män lever kortare än kvinnor. I Sverige förväntas kvinnor bli 81 medan män förväntas bli 76. Skillnaden är därmed fem år.⁸⁹² Enligt socialstyrelsen är skillnaden exakt 4,6 år, vilket är en minskande könsskillnad⁸⁹³. I USA lever kvinnor ungefär 7 år längre än män⁸⁹⁴. Varför? Är detta biologi?

Enligt Deborah Blum⁸⁹⁵ har män varit tvungna att leva fort och dö tidigt eftersom människan tidigare var polygam. I dag behöver inte människan öka sin överlevnadssannolikhet utan kan nu leva som en monogam art. Det är möjligt att detta är genetiskt betingat och att det tar ett tag innan dagens män anpassar sig efter de nya omständigheterna. Evolutionen sker stegvis och hinner inte alltid med samhällets/kulturens utveckling. Men om man ska tro på detta borde detta även gälla kvinnor. Ett alternativ är att män och kvinnor levde på ett visst sätt för att de kom underfund med att det är det effektivaste sättet. Dagens problem kan då handla om att könsrollerna är omoderna och att vi behöver nya könsroller eller inga könsroller alls. Jag tror mest på den sista förklaringen särskilt med tanke på att könsskillnaderna i livslängd har ökat med 600 % från 1920 till 1990 i USA⁸⁹⁶. En ytterligare, men mer renodlad, kulturell förklaring kan bygga på mäns dödsfallsorsaker⁸⁹⁷. WHO:s statistik visar att fler män än kvinnor dör på grund av yttre faktorer såsom arbetsolyckor, bilolyckor mm⁸⁹⁸.

Om man väljer att se denna orättvisa som biologi borde inte det leda till en annorlunda syn på kvinnans problem? Att kvinnor inte väljer att bli professorer eller att bli chefer är helt och hållet kultur. Att kvinnor förstärker sina kvinnliga former genom att raka benen är givetvis

⁸⁸⁷ Farrell, Warren: *The myth of male power*, Berkley books, 1994

⁸⁸⁸ Socialstyrelsen: *Jämställd vård? – könsperspektiv på hälso- och sjukvården*, <http://www.sos.se/sosmeny.htm>, 2004-03-31

⁸⁸⁹ Statens Folkhälsoinstitut: *Flest självmordsförsök bland kvinnor under 45 år*, Pressmeddelande, 2003-04-09

⁸⁹⁰ Straus, A. Murray: *The controversy over domestic violence by women: A methodological theoretical and sociology of science analysis*, <http://www.batteredmen.com>

⁸⁹¹ Socialstyrelsen: *Jämställd vård? – könsperspektiv på hälso- och sjukvården*, <http://www.sos.se/sosmeny.htm>, 2004-03-31

⁸⁹² WHO: *Life expectancy, number of survivors, and chances per 1000 of eventually dying from specified causes, at selected ages, by sex*, Table 3: Life Expectancy - Includes data received since publication of 1996 edition

⁸⁹³ Socialstyrelsen: *Jämställd vård? – könsperspektiv på hälso- och sjukvården*, <http://www.sos.se/sosmeny.htm>, 2004-03-31

⁸⁹⁴ Farrell, Warren: *The myth of male power*, Berkley books, 1994

⁸⁹⁵ Blum, Deborah: *Sex on the brain - The Biological Differences Between Men and Women*, Viking,

⁸⁹⁶ Farrell, Warren: *The myth of male power*, Berkley books, 1994

⁸⁹⁷ Ibid.

⁸⁹⁸ WHO: Number of deaths and death rates, by cause, sex and age. (Rates, population and live births data are not included where death registration coverage was considered to be too low), Table 1: Numbers of deaths and death rates - Includes data received since publication of 1996 edition

kultur utan något som helst samband med biologi. Kvinnor odlar lika mycket hår på kroppen som män. Det är därför kvinnor har så lätt för att odla mustasch och skägg. Varför skulle mäns kortare liv ha något med biologi att göra? Kön är ju något som vi själva skapar. Fråga Judith Butler! Fråga Nina Björk! Givetvis beror detta på att män lever farligare liv än kvinnor. Skillnaden är att kvinnor lever sina liv ofrivilligt medan män lever sina liv frivilligt. Enligt många mansforskare struntar många manliga arbetare i att använda skyddsutrustning för att vara en "riktig karl". Sådana konstiga idéer har inte kvinnor. Är detta mindre eller mer frivilligt än kvinnors sminkande? Om män är fria att bestämma över sina egna liv medan kvinnor inte är det har man sagt att män är totalt korkade. Marie Nordberg har även visat att kvinnor inte vill ha mjuka män som betar sig som kvinnor inom kvinnodominerande yrken. För kvinnor är det lättare att ta till sig mäns sätt att vara och bli accepterad eller alternativt bli männens maskot. Kvinnor låter inte män bli en del i gruppen.⁸⁹⁹ Jag antar därmed att feminister utgår från att män dör för tidigt på grund av kulturella orsaker, därmed lever vi i ett matriarkat.

Winberg är ett ypperligt exempel på hur man tolkar detta faktum. Först erkänner hon detta genom att göra en "Ogelias döttrar", dvs. vända på könsstereotyperna: "Hon dör före honom för hon arbetade mycket,..." Givetvis räckte inte detta utan Winberg var tvungen att lägga till detta: "representerade och drack lite för mycket. Dessutom blev det en och annan cigarr..."⁹⁰⁰ Den genomsnittlige arbetaren har givetvis väldigt mycket representationer och dricker alltid mer än kvinnor. Det här med cigarrer förklarar också väldigt mycket. Eller hur?

Att män är mer aggressiva och utsätter sig för mer faror för att tillfredsställa sitt testosteronberoende är en återkommande förklaring. Oj, nu hamnade jag i det biologiska igen. Förlåt! Jag menar givetvis att män har skapat ämnet testosteron så att män är mer aggressiva än kvinnor. Göran Kropp tas ofta upp som ett exempel på hur en manlighet skapas. Att han ofta hade sin fru, Renata Chlumska, med på sina äventyr framkommer sällan. Om den detaljen framkommer kompletteras den uppgiften med att Göran Kropp var den som drev på. Okey, men om man nu ska vara konsekvent borde ju Göran Kropp begära att hans fru inte skulle bestiga några berg eftersom det är maskulint. Kvinnor ska vara hemma och vårda hemmet. Men varför ville då Göran Kropp ha med sin fru på sina eskapader? Tänkte han på maskulina tjejer? Frågorna hopar sig och jag blir mer övertygad om att verkligheten är mer komplex än vad feministernas "svart eller vitt" teorier sker sken av.⁹⁰¹

Maktbalansen mellan mamman och pappan

Andra problem och orättvisor som riktar sig mot män är föräldrabalkens diskriminering av pappor. Mammor får automatiskt vårdnaden om barnen när föräldrarna inte är gifta⁹⁰². Dock väljer många föräldrar att ha gemensam vårdnad, men före 1991 var det ganska ovanligt eftersom förfarandet var rätt så krångligt. Vidare är det vanligare att föräldrarna har gemensam vårdnad när barnen bor hos fadern än om barnen bor hos modern med eller utan en styvfar.⁹⁰³ Är det könsrollerna som spökar? Ett examensarbete, 20 poäng i civilrätt, visar att den princip som genomsyrar svenska lagar inte gäller föräldrabalken. I övriga lagar råder principen att merparten sköter sig och att lagarna enbart är till för den minoritet som missköter sig. När det gäller föräldrabalken utgår man från att pappor missköter sig och att undantagen

⁸⁹⁹ Hansson, Jon: *Vad döljer ni, killar?*, Aftonbladet, 1999-02-22

⁹⁰⁰ Winberg, Margareta: *Varför finner ni er i männens förtryck?*, Aftonbladet, 2004-04-07

⁹⁰¹ Lundqvist, Olle: *Är det något jag vill slippa är det faran*, Norra Västerbotten, (2008-07-16)

⁹⁰² Socialstyrelsen: *Att skiljas – när man har barn*, Broschyr från socialstyrelsen, Artikelnr 1999-00-015,

<http://www.sos.se>

⁹⁰³ Möller, Landgren, Elisabeth: *En gång förälder – alltid förälder*, Vårdförbundet, Nr. 1, 2001

sköter sig. Lagen blir ännu mer konstig när man betänker att gifta män får automatisk vårdnad vilket tyder på att enbart gifta män sköter sig. Är inte detta en viktoriansk stereotyp? Hur kan feminister gå med på att gifta män är bättre pappor än ogifta?⁹⁰⁴ Men det är klart, ROKS var ju emot gemensam vårdnad för gifta föräldrar⁹⁰⁵. De tycker till och med att män, precis som i Nya Zeeland, ska bevisa att han inte är olämplig, dvs. att han inte misshandlar sitt barn och mamman⁹⁰⁶.

Det är också så att mammor automatiskt får barnbidragen såvida man inte har kommit överens om något annat. Däremot kan man mycket gärna skicka daghemsavgiften till pappan, det är ju pappans jobb att stå för kostnaderna.⁹⁰⁷ Varför? Hur kommer det sig att mammor oftare får ensam vårdnad av barnen än vad pappor får? Före lagändringen 1998 gavs kvinnan 70 % av all ensam vårdnad medan mannen enbart vann 20 %⁹⁰⁸. Nu prioriteras gemensam vårdnad⁹⁰⁹. Vi ser alltså en positiv utveckling där båda föräldrarna får vårdnaden men än är inte jämställdheten uppfylld. Den makt som vårdnadshavaren har utgår från att vårdnadshavaren oftast är förmyndare åt barnet och har rätt att ta del av sekretessbelagda uppgifter, vilket den andra föräldern inte har utan vårdnadshavarens samtycke. Med andra ord har vårdnadshavaren ett väldigt stort övertag över den andra föräldern. Dock har umgängesföräldern i teorin rätten att få veta vad som händer i barnets liv oavsett om vårdnaden är gemensam eller enskild.⁹¹⁰ Pappan är med andra ord andra klassens förälder!

Studier visar på att män blir sämre behandlade i vårdnadsutredningar eftersom kvinnan betraktas som den bästa föräldern.⁹¹¹ Det är mamman som vet vad som är bäst för barnet och när hon anser att fadern inte är lämplig kan hon utesluta honom. I vårdnadsutredningar beskrivs fäder oftast mer negativt än kvinnor och det är kvinnor som främst riktar anklagelser mot män och inte tvärtom. Det är kvinnor som är aktiva och män som är defensiva. Kvinnor har fler möjligheter att påverka utredningarna till sin fördel. Män försvarar sig mot anklagelser och köper samtidigt premissen att modern automatiskt är en bättre förälder än fadern. En ytterligare aspekt är att en majoritet som arbetar med vårdnadsutredningar är kvinnor och dessa kvinnor kan ha svårt att förstå mannens situation. Män är i underläge eftersom en vårdnadsutredning är ”En utredning gjord av kvinnor, för kvinnor”⁹¹². Detta tyder på att kvinnors makt inte bara handlar om hushållet och hemmet utan även i det offentliga. Låt vara att det handlar om kvinnors traditionella område barnuppfostran. Men kvinnor har alltså makt i det offentliga inom vissa områden. Ett konkret exempel på att kvinnor har stor makt är hanteringen av ett fall från Götenes socialförvaltning där pappan var misstänkt för misshandel av sina barn samt sexuellt utnyttjande av sin dotter. Dottern blev utnyttjad av en släkting som en pjäs i en ekonomisk konflikt. Man tycker väl att myndighetspersoner ska kunna vara något kritiska till sådana uppgifter. Men inte då! Barnen tvångsomhändertogs och en av sönerna

⁹⁰⁴ Celandier-Jørgensen, Lena: *Föräldraskap och vårdnadsansvar ur ett manligt genusperspektiv*,Handledare: Schiratzki, Johanna, Examensarbete 20 poäng i civilrätt, Stockholm, vt. 2003

⁹⁰⁵ Wärme, Anna: *Uttalande i samband med ROKS nationella demonstration mot automatisk gemensam vårdnad*, ROKS-demonstration 2000-12-02

⁹⁰⁶ Wachenfeldt, Von, Ireen: *Gemensam vårdnad – för pappas bästa*, Kvinnotryck nr. 3, maj, 2003.

⁹⁰⁷ Pihl, Catrin., Orring, Anna: *Frånskild pappa nekas barnbidrag - trots delad vårdnad*, Upsala Nya Tidning, 2003-03-25

⁹⁰⁸ FoU-rapport 1997:6, Widlund, B. *Vem fick vårdnaden? 70 vårdnadstvister avgjorda domstol åren 90-96*.

Resursförvaltningen för skola och socialtjänst forsknings- och utvecklingsenheten, Stockholm.

Förvaltningslagen. FL, 1993:611

⁹⁰⁹ Prop. 1997/98:7: *Vårdnad, boende och umgänge*. Justitiedepartementet Lena Hjelm-Wallén

⁹¹⁰ Socialstyrelsen: *Att skiljas – när man har barn*, Broschyr från socialstyrelsen, Artikelnr 1999-00-015,

<http://www.sos.se>

⁹¹¹ Berntsson, Sven-Göran., Rimås, Peter: *Diskrimineras män i vårdnadsutredningar?*, handledare: Bo Edvardsson, Örebro universitet, Institutionen för Samhällsvetenskap. Socionomutbildningen. C-uppsats i socialt arbete Ht 1998

⁹¹² Öberg, B & G: *Pappa, se mig! Om förnekade barn och maktlösa fäder*, Förlagshuset Gothia AB, 1992, s. 270

berättar i efterhand att den enda gången han blev slagen var på behandlingshemmet. När dottern försökte dra sig ur och ta tillbaka anklagelserna som hennes släkting hade tutat i henne ansåg socialsekreterarna (som i regel är kvinnor) att hon fick skylla sig själv. Snacka om psykologisk misshandel. Mamman bekräftar att det hela har gått illa till. Trots att polisen frikände mannen fick inte mannen sina barn tillbaka. Hela historien är tragiskt inte bara för pappan utan även för mamman och för barnen.⁹¹³

Det är viktigt att vårdnadsfrågan avgörs till barnens bästa och enligt Dr. Richard Gardner⁹¹⁴ är faderns roll mycket viktig för barnens välbefinnande och utveckling. Särskilt sonen behöver sin pappa som en förebild för sin utveckling från barn till vuxen. Detta har även visat sig i en svensk undersökning. Den undersökningen visar att stabila förhållanden till sina föräldrar är viktigt för barns utveckling och möjligheter till fungerande relationer i vuxen ålder.⁹¹⁵ Även om man är feminist och inte tror på feminitet respektive maskulinitet så behöver både sonen och dottern identifiera sig med någon av samma kön som visar att män och kvinnor inte är så olika. Om sonen ser att en penis inte har en så stor betydelse som den påstås ha i dag, då kommer han att vara mer fri som vuxen. Samma sak gäller dottern som oftast går i moderns fotspår.

Undersökningar har också visat att det bästa för barnet är att få träffa båda föräldrarna så ofta som möjligt oavsett vem barnet bor hos. När barnen är små är det viktigt att barnen ofta, men kortvarigt, får träffa den förälder som han/hon inte bor hos. Anledningen är att barn behöver en minnesbild av den andra föräldern samtidigt som barn behöver känna stabilitet och trygghet.⁹¹⁶ Givetvis är varje fall unik, men ett generellt behov hos barn är att lära känna båda föräldrarna för att skapa sig en identitet. Warren Farrell har kommit fram till att det är generellt sett bättre att pappan har vårdnaden än att mamman har vårdnaden. Dock är det alltid bättre med gemensam vårdnad, men om det av olika skäl inte fungerar bör man i första hand välja fadern som vårdnadshavare. Detta betyder inte att pappor är bättre föräldrar än mammor utan det beror på att barnen oftast får bra kontakt med båda sina föräldrar om pappan har vårdnaden.⁹¹⁷

Att det alltid kommer att finnas ensamstående mammor och pappor tvivlar jag inte en sekund på, tyvärr. Men huvudregeln bör ändå vara att varje barn ska ha en mamma och en pappa att identifiera sig med. Skilsmässor ska aldrig genomföras utan hänsyn till barnen. Det är barnen som är vår framtid och det som händer i barndomen påverkar det vuxna livet (även om ansvaret alltid ligger hos individen). Därför anser jag att vårdnadstvisterna främst ska avgöras genom gemensam vårdnad och genom obligatorisk samtalsterapi för att minimera skadorna av separationen. Men om gemensam vårdnad är olämpligt då ska den mest lämpliga föräldern få vårdnaden. Med tanke på den statistik som finns på området ser man snabbt att så inte är fallet, även om det har skett en förbättring de tio senaste åren. För det är väl ingen som anser att mammor, biologiskt sett, är bättre föräldrar än pappor? Eller är det enbart kulturella och sociala orsaker som gör att pappor eventuellt skulle vara sämre föräldrar? För det kan väl inte vara så att alla dessa pappor som inte fått vårdnaden är alkoholister, knarkare och brottslingar? Kan det t.o.m. vara ett strukturellt förtryck? Vad sägs om vårdnadskvoteringar? Mammorna måste bli bättre på att släppa in papporna på sina domäner. Män har tillåtits kvinnor på sina domäner, nu är det dags för en motprestation. Även om kvinnorörelsen har

⁹¹³ Svedberg, Tomas: *Socialens offer*, Expressen, 2004-01-02

⁹¹⁴ Mindus, Per: *Vad innebär umgängessabotage för de barn som hindras träffa sin far?*, Läkartidningen nr 16/81 samt publicerad på NKMR:s hemsida (<http://www.nkmr.org>)

⁹¹⁵ Möller, Kristina: *Partner relationships during the life-course*, Göteborgs universitet, 2003, <http://www.forskning.se>

⁹¹⁶ Socialstyrelsen: *Att skiljas – när man har barn*, Broschyr från socialstyrelsen, Artikelnr 1999-00-015, <http://www.sos.se>

⁹¹⁷ Farrell, Warren: *Father and child reunion: How To Bring The Dads We Need To The Children We Love*, NY: Jeremy P. Tarcher/Putnam; January, 2001

fått igenom mycket med hjälp av sina påtryckningar så skulle de aldrig ha fått igenom något ifall de inte fick med männen i samhället. Män har med andra ord anpassat sig efter kvinnorörelsens krav. Detta är i mångt och mycket bra, men var är motprestationen? Kvinnor måste hjälpa till för att släppa in män på de områden där de i dag drar det kortaste strået. Tänk på att det var en man som utarbetade förslaget om kvoteringar inom universitet och högskolor, dvs. Carl Tham. Så nu vore det väl en bra idé att även kvinnliga feminister intresserade sig för mäns problem och orättvisor.

Aborträtten – kvinnans makt över liv

En närbesläktad fråga är aborträtten. Kvinnor bör ha rätten att göra aborter eftersom det handlar om deras egna kroppar. Men denna princip hamnar i kollision med en annan princip, dvs. principen om att kvinnan inte har ensamrätt på barnet. En man som vill ha ett barn har inga rättigheter gentemot en kvinna som inte vill ha ett barn. En man har heller inga rättigheter när han inte vill ha ett barn. Kvinnan kan på eget bevåg besluta om vad som helst utan att rådfråga fadern. Snacka om makt! Makten över livet bör väl överträffa det mesta? Detta är en mycket orättvis situation sprungen ur det faktum att kvinnor har monopol på barnafödande. Alltså ett biologiskt monopol. Vänsterdebattören och genusfeministkritikern Camille Paglia visar detta i sin bok ”Vamps & tramps”⁹¹⁸.

Det finns de som hänvisar till kulturen men jag envisas med att barnafödande är en biologisk egenskap som kvinnor innehar, inte män. Förvisso kan inte alla kvinnor få barn på grund av att naturen är orättvis, men män kan aldrig få barn av naturen. Av denna orsak kan inte abortlagen bli exakt jämställd och det vore väl konstigt om abortlagen är den enda faktorn som inte är förenlig med likhetsfeminismens ideal om millimeterrättvisa. En lösning skulle dock kunna vara att den kvinna som aborterar ett barn som mannen vill ha betalar skadestånd till mannen. Alltså har kvinnan rättigheten att abortera, i alla situationer, men med den skillnaden att denna rättighet nu har ett högre pris. Men även i dag är aborter förenade med kostnader, känslomässiga och kanske fysiska kostnader. Om kvinnan i stället vill föda barnet, men mannen inte vill ha barnet, då kan mannen få rätten att avsäga sig faderskapet och slipper därmed betala understöd till barnet. Med den lösningen kommer både kvinnan och mannen att ha valfrihet. Kvinnan kan, precis som i dag, välja ifall hon ska abortera barnet eller inte. Mannen kan välja att inte ha barnet genom att avsäga sig allt ansvar eller att bli kompenserad för att inte få det barn som kvinnan inte vill föda. Men hur kompenserar man ett liv? Tyvärr kommer mannen alltid att vara ojämförbar inom detta område. Men detta förslag kommer i alla fall att minska ojämförbarheten. Å andra sidan sker detta på barnets bekostnad. Därför är jag motståndare till denna millimeterrättvisa.

Jag tycker också att det är för hårt att kräva att den kvinna som begår abort betalar ett skadestånd till mannen. Förvisso skulle man kunna införa ett försäkringssystem som täcker dylika skadestånd för kvinnor. Men det skulle bli orimligt dyrt för kvinnor som vill gardera sig mot det som inte bör inträffa. Det andra alternativet för att jämställa män och kvinnor är att tvinga kvinnan att föda barnet. Detta alternativ är för mig helt otänkbart. Däremot tycker jag att mannen inte ska behöva ta ansvaret för de barn som kvinnan föder mot mannens vilja. Om mannen inte vill ha barnet ska han kunna skriva på ett avtal där han avsägar sig alla faderliga rättigheter samt skyldigheter. Därmed undviker han underhållsskyldighet av barnet. En man ska inte behöva betala för kvinnans enhälliga beslut. Man skulle kunna protestera med att mannen ska ta ansvar för sin sexualitet. Jovisst, men med det argumentet faller hela resonemanget om fri abort i Sverige. Svensk abortlagstiftning strider helt och hållet mot den

⁹¹⁸ Paglia, Camille: *Vamps & tramps*, Vintage books, 1994

principen. Varför ska inte kvinnor ta ansvar för sin sexualitet? Jo, därför att det kan ske olyckor. Kondomen kan spricka. Dessutom ligger det inte i barnets intresse att födas till en familj som inte vill ha honom/henne. Bättre att abortera än att utsätta ett barn för ett dåligt liv. Detsamma gäller mannen. En man som inte vill ha barn blir ingen bra pappa. Men tänk om kvinnan inte har talat om att hon är gravid? Tänk om mannen får reda på att han är pappa innan han har kunnat skriva avtal? Då ska mannen få bestämma hur han vill ha det. Ifall han vill vara fader eller inte. Vill han det inte får kvinnan stå sitt kast för att hon inte lät honom ta ett eget beslut. Kvinnor kommer då att få en informationsplikt gentemot fadern. Med detta förslag kommer män och kvinnor att bli mer jämställda, men mindre jämställda än det första förslaget där kvinnan tvingas till skadestånd vid abort mot mannens vilja.

Men när man har genomgått hela denna tankeprocess och kommit fram hit kan jag inte annat än att helt och hållet försvara svensk abortlagstiftning som är en av de mest balanserade lagstiftningar i hela världen vad gäller kvinnans rätt och fostrets utveckling. Det är klart att ett barn har rätt till både sin mor och sin far. Män får helt enkelt leva med ett underläge när det gäller barnafödandet.

Vuxenperspektivet contra barnperspektivet

Det karaktäristiska med dessa resonemang är att de enbart utgår från ett vuxenperspektiv i stället för ett barnperspektiv. Förvisso kan jämställdhet vara bra för barnen eftersom föräldrarna kommer bättre överens med varandra. Det är viktigt att föräldrar förstår varandra bättre och att de pratar mer med varandra så att de undviker klassiska fällor. Men när det börjar komma ned på petitesnivå eller millimeternivå då har ”jämställdheten” gått för långt. Att räkna minuterna för städning i hemmet utan att ta hänsyn till helheten och sedan påstå att mannen inte tar tillräckligt med ansvar är knappast bra utifrån barnets perspektiv. Om man gör upp exakta scheman över vem som ska diska mm. lär man barnen att bli petiga och missunnsamma. I stället för att strida borde föräldrarna samarbeta för barnens bästa. Vid ett val mellan att kvinnor är hemma med barnen och att varken män eller kvinnor är hemma med barnen då väljer jag att kvinnor är hemma med barnen. Men som tur är måste vi inte välja.

Det finns ett tredje alternativ, dvs. att mamman eller pappan eller båda föräldrarna är hemma med barnen. I stället för att romantisera förvärvsarbete där ansvar automatiskt följer med maktpositioner (vilket oftast glöms bort i debatten) och där människor riskerar att bli utbrända borde man skapa möjligheter till individuell valfrihet. Låt föräldrarna själva bestämma över sin situation. Låt föräldrarna själva avgöra om de ska vara hemma med barnen eller inte. Låt föräldrarna själva bestämma vem av föräldrarna som ska vara hemma med barnen. Varför slåss om vem som ska vara hemma med barnen? Det riktiga vore, om man nu måste bråka, att man bråkar om vem som ska få vara hemma med sina barn. Det ska vara en förmån att få vara hemma med sina barn annars borde man inte skaffa sig barn. Om man inte kan tänka sig att vara hemma med sina barn och ta ansvaret för sina frukter då borde man fråga sig ifall man är mogen för barn. Så är det något som måste romantiseras är det hushållsarbete och barnpassning. Men det borde inte vara ett tvång från statens sida så därför anser jag att skatteavdrag för hushållstjänster bör införas samt ett barnkonto så att det finns ekonomiska möjligheter att välja mellan de olika alternativen. Statens uppgift är inte att styra individens val utan statens uppgift ska vara att garantera valfrihet.

Värnplikt och manliga livvakter

Den största orättvisan måste dock vara den allmänna värnplikten som under flera århundraden har konfiskerat minst ett år av de flesta mäns liv med en urusel lön utan någon pensionsrätt, precis som hemarbete. Pensionsrätten är som tur är förändrad och antalet män som tvingas göra värnplikten sjunker för varje år. Men själva systemet består. Män tvingas till värnplikt medan kvinnor frivilligt kan göra den. Män hotas av utbildningsreserv medan kvinnor är fullständigt välsignade. Det är knappast värnplikt på samma villkor. Med ett finare ord är detta diskriminering!

Att feminister är skickliga på att vrida och vända på allt till sin egen fördel är inget nytt. Men nu börjar det väl bli något överdrivet och rent av löjligt. Det känns som att bristen på aktuella problem med substans leder till krystade argument om kvinnors underordning och mäns överordning. För att aldrig behöva erkänna att patriarkatet inte existerar så behöver feminismen leverera fler och fler amöbaargument.

Som jag har nämnt tidigare har feminister valt att prioritera frågor som är av stort intresse för kvinnor, dvs. rättigheter. Dock har de, in i det längsta, försökt undvika frågor som behandlar skyldigheter. Kravet på äkta allmän värnplikt som även omfattar kvinnor har inte uppkommit samtidigt som andra feministkrav såsom fifty-fifty principen utan det har tillkommit senare efter att kritiker har pekat på den inkonsekvens som råder hos många feminister. Detta krav har heller inte betonats lika mycket och tagits upp lika frekvent som andra frågor såsom kvinnors hår under armarna.

I takt med den hjärntvätt som massmedia, feministpolitiker och PR-politiker har sköljt över vårt ytliga samhälle har feminismens resonemang flippat ut helt och hållet. För att bevara illusionen om det populistiska patriarkatet, som få politiker verkligen förhåller sig konsekventa till, använder de fina retoriska metoder och härskartekniker såsom undanhållande av information. Återigen gör feministerna sig skyldiga till det som de kritiserar män för. Borde inte gemene man inse det orimliga i detta förfarande?

Här följer några exempel på retoriska finter:

”Av tradition är militärer män. Kvinnornas väg i den militära sfären har varit krokig och full av kulturella och formella hinder.”

(Motion från Vänsterpartiet)

Givetvis är det en förmån som män har haft då de utan kvinnor har fått slänga bort sin tid med urusel lön. Att det existerar kulturella och formella hinder för kvinnor i det svenska försvaret är en dimridå för att dölja det faktum att män har varit orättvist behandlade inom detta område. Men i patriarkatets fotspår kan man inte erkänna ett enda mansproblem förutom något litet problem som inte ens går att jämföra med kvinnornas hemiska situation sedan hedenhös.

”En annan konsekvens av att materiel och utrustning är anpassad efter män är stridsbältet. Detta bälte löper över bysten och är inte ergonomiskt anpassade för en kvinnokropp. En kvinna kan inte bära dessa stridsbälten utan obehag.”

(Motion från Vänsterpartiet)

Åh, vad orättvist! Män har fått sin materiel och utrustning anpassad efter sig själva. Tänk att försvaret inte utvecklade utrustning anpassad för kvinnor som inte behövde och behöver riskera sina liv för sitt lands skull. Sedan förstår jag inte riktigt varför materiel och utrustning ska anpassas till kvinnor. Jag trodde att män och kvinnor var identiska! Dessutom undrar jag om det är någon som har frågat män hur ergonomiska olika klädesplagg och stridsbälten mm. är.

Nu går vi över från en riktig feminist till en PR-feminist som kan definiera begreppet patriarkat men som inte förhåller sig konsekvent till detta begrepp:

”Kvinnor ska rekryteras till försvaret på samma villkor som män. Detta borde vara självklart och det borde bli beslutet som riksdagen fattar efter jul. Men tyvärr anser regeringen att försvaret även i fortsättningen ska vara en högberg för män.”

(Malin Svensson, f.d. förbundsordförande i CUF)

Även detta är utformat som att försvarspunkten är ett privilegium för män. Varför ska det vara så svårt att formulera detta som en orättvisa mot män? Det är ju det detta handlar om. Kvinnor har haft en förmån under en lång tid. Nu ska det av rättviseskäl och effektivitetsskäl införas äkta allmän värnplikt som även omfattar kvinnor. Svårare än så är det inte!

”Att i det läget automatiskt utesluta kvinnor, visar att det fortfarande finns en stark doft av unken grabbighet i såväl regering som försvarsledning. Detta måste omedelbart åtgärdas.”

(Malin Svensson, f.d. förbundsordförande i CUF)

Självklart utnyttjas detta som diskriminerande mot kvinnor. Kvinnor borde tacka partier såsom KD och Moderaterna som motsätter sig allmän värnplikt för kvinnor. Jag vet att jag skulle göra det. Men det är klart, vissa kvinnor kanske tycker att det är orättvist att män gör värnplikten och anser därmed att CUF har rätt. Detta är okey så länge formuleringarna är korrekta. Det är inte männen som får dela på en förmån utan det är kvinnorna som får ta sig an en skyldighet.

”Budskapet är tydligt; män behövs i försvaret, kvinnor behövs inte. Kd och m visar upp en konservativ hållning som cementerar en missvisande bild av kvinnor som försvarslösa offer.”

(Malin Svensson, f.d. förbundsordförande i CUF)

Och där föll teorin om patriarkatet. Hela patriarkatsteorin bygger på försvarslösa kvinnor. Om nu Centerpartiet ska vara Centerfeminister måste de leva upp till namnet och kan då inte påstå att bilden av kvinnor som försvarslösa offer är missvisande. Dessutom kan man lika gärna tolka dessa beslut som att KD och Moderaterna värderar kvinnor högre än män eftersom dessa partier enbart vill offra män vid ett eventuellt krig.

”Men i stället för att förespråka att kvinnor ska tas in på samma villkor som män i försvaret väljer de båda partierna att hålla kvar försvaret som männens sista patriarkala högberg. Omodernt och trångsynt. Det är hög tid att nu ge utrymme för ett försvar som bygger på kvalitet, jämställdhet och rättvisa. Ett försvar som värderar kompetens före kön.”

(Malin Svensson, f.d. förbundsordförande i CUF)

Där kom det fina ordet som Centerpartiet har struntat i att analysera. Centerpartiet vill bara vara med och leka med alla de andra små tjurarna. Självklart är det också män som ska anpassa sig efter kvinnor och inte tvärtom. Med samma villkor menas att mäns attityder och skämt måste elimineras. Kvinnor ska inte behöva anpassa sig efter situationen utan det är män som ska anpassa sig. Den hårda, men hjärtliga, atmosfären duger enbart till män. När kvinnor ska vara med måste det givetvis daltas lite.

Jag tycker det är synd och skam att etablerade politiker använder en så fördummande retorik. De är inte ute efter ett bättre samhälle utan strävar efter antingen upprätthållande av patriarkatsteorin eller PR-poäng. Jämställdhet kan inte utgå från enbart kvinnors perspektiv. När till och med värnpliktsfrågan blir en fråga om kvinnodiskriminering har jämställdhetsdebatten fullständigt gått vilse. Finns det något politiskt parti som verkligen är intresserad av jämställdhet?

En ytterligare orättvisa är att feministerna kräver särbehandlingar och förmåner inom försvaret. Feministernas krav på likabehandling gäller bara till en viss punkt, till den punkt där biologin förstör feministernas fantasier. Först anser feministerna att försvaret ska vara öppet för kvinnor på samma villkor som män. När den amerikanska militären (och det svenska försvaret) gått feministerna till mötes kräver de särbehandlingar via kvoteringar och könsanpassade urvalskriterier eftersom alltför få kvinnor rekryteras. För att kvinnor ska få chans att konkurrera med män i försvaret kräver alltså feministerna att kvinnor inte ska behöva springa lika många mil som män, göra lika många sit-ups osv. Att kräva detta måste väl ändå

vara ett indirekt erkännande från feministerna att de har fel när de påstår att män och kvinnor är två oskrivna blad. Det existerar inget exempel på ett könsneutralt försvar där kvinnan inte har vissa förmåner eller ställs inför lägre krav. Många genusfanatiker pekar på Israel som ett exempel på en könsneutral armé. Men det exemplet är rätt så dåligt då Israel använde kvinnliga soldater i strid 1948 och sedan undvikit detta. Varför? Israel, om något, land har ju behov av effektivt försvar. Det är sant att kvinnor gör värnplikt i Israel. Problemet är bara att kvinnor inte gör den lika länge och drillas inte lika hårt som män.⁹¹⁹ I Sverige låter man till och med kvinnor åka ned till Kosovo utan att gjort värnplikten. Det räcker med att de går en kort grundläggande soldatutbildning. Bataljonen består i dag av 6 % kvinnor vilket givetvis inte är tillfredsställande⁹²⁰.

Hur löser man problemen med graviditeter? När män och kvinnor i 18 – 20 årsåldern umgås tillsammans är det väl inget konstigt att det emellanåt leder till samlag som i sin tur kan leda till en graviditet? Har man tagit hänsyn till den risken och den kostnaden? Troligen inte eftersom det inte är politiskt korrekt. Vems ansvar är det då att kvinnan blir gravid? Feministen svarar: Mannen! Ja, med det svaret måste man skicka hem mannen, dvs. den som i regel är starkare av de två. Men oavsett vems fel det är kommer en stor mage att försvåra värnplikten vilket gör att den kvinnan måste avlägsna sig i några månader. Är detta effektivt? Föreställ er ett krig där män och kvinnor är trötta och rädda och vill åka hem. Vem har störst möjlighet att få en frisedel? Jo, kvinnan genom att bli gravid. USA kan utgöra ett avskräckande exempel på hur illa det kan gå om genusexperimentet går överstyr.⁹²¹ I Sverige ser man lösningen genom att förbjuda offentlig hångling inom den svenska bataljonen. För intima lekar hänvisar man officiellt till diverse gömställen.⁹²² Man häpnar!

Det som feminister och många andra glömmer är att försvaret inte är till för att genomföra sociala experiment med inriktningen genusflum utan försvarets existensberättigande bygger på att försvaret ska skydda landets befolkning från yttre hot. Nu kan man få intrycket att jag är emot ett könsneutralt försvar. Det är jag inte! Jag är emot den allmänna värnplikten men inte emot ett könsneutralt försvar. Den blir inte bättre bara för att man tvingar kvinnor att göra den. Däremot kan försvaret bli mer effektivt om man tillåter kvinnor konkurrera med män vid intagningen av rekryter. Hur man ska lösa graviditetsproblemet återstår dock att fundera över. Men inte ska man väl utgå från att våra politiskt korrekta politiker kommer att försöka lösa dessa problem.

En annan aspekt som hör ihop med värnpliktsresonemanget är den moral som gäller i samhället. Det är män som ska försvara och offra sig för kvinnans skull. Det är män som tvingas ut i krig och det är män som lämnar plats åt kvinnor vid katastrofer såsom Titanic 1912. Bland de överlevande var 94 % av de i första klass och 81 % av de i andra klass kvinnor⁹²³. I första klass dog 67 % av männen och 3 % av kvinnorna. I andra klass dog 92 % av männen och 14 % av kvinnorna och i tredje 84 % av männen och 54 % av kvinnorna.^{924 925} De ”patriarkala strukturerna” slet redan då hårt på mannen. Varför kvinnor och barn först? Varför inte alla barn först? Varför ska kvinnor värderas högre än män? Är mammor viktigare än pappor? I dag syns detta resonemang, inte bara när det gäller värnplikt, utan också på staden när någon missanpassad idiot hotar ett par. Vem är det som ska försvara paret? Kvinnan eller mannen? När en medelålders flyktning återförvisas blir det inga rubriker. När en kvinna hotas av dödsstraff i USA kommer många på att dödsstraff är fel. När en liten flicka

⁹¹⁹ Schlafly, Phyllis: *Feminist Fantasies*, Spence publishing, 2003

⁹²⁰ Platsjournalen: *Kvinnor sökes till svenska bataljonen*, Platsjournalen, v. 52 2002 – v. 2 2003

⁹²¹ Schlafly, Phyllis: *Feminist Fantasies*, Spence publishing, 2003

⁹²² Platsjournalen: *Kvinnor sökes till svenska bataljonen*, Platsjournalen, v. 52 2002 – v. 2 2003

⁹²³ Schlafly, Phyllis: *Feminist fantasies*, Spence publishing, 2003

⁹²⁴ Anesi, Chuck: *The Titanic Casualty Figures (and what they mean)*, 1997, <http://www.anesi.com/chuck.htm>

⁹²⁵ British Parliamentary papers, shipping casualties (Loss of the Steamship Titanic), 1912, cmd. 6352, London: His majesty 's stationery Office, 1912, s. 42

blir utvisad engagerar sig hela samhället, men när en medelålders man som mest riskerar repressalier i sitt hemland blir utvisad, då är det inte många som bryr sig.⁹²⁶ Såvida det nu inte finns någon liten dotter som behöver hans hjälp. Den medelåldersman som inte har röstat fram den ledare som beslutat om ett krig har inget människovärde. Det är bara kvinnor och barn som har det. När Göran Persson startar ett krig mot Norge för att han har lovat det i ett val då är det mitt fel trots att jag röstade på Alf Svensson eftersom jag är en man och alla män ska ta ansvar för vad Göran Persson kan tänkas hitta på. De kvinnor som röstat på Göran Persson är givetvis utan skuld, de vet ju inte bättre.

Hushållets matriarkat

Kvinnan har makten över hemmet och hushållet. Kvinnan kräver, ibland med rätta, att mannen ska ta del av hushållsarbetet, men det ska alltid ske på kvinnans villkor. Kvinnan släpper inte in mannen på hennes domäner. Att enbart 12 - 16 % av föräldraledigheten tas ut av män kan bero på andra faktorer än att män vill behålla sina förmåner samt förtrycka kvinnor. Det kan lika väl vara kvinnans fel! Hur ska män kunna ta sitt ansvar om kvinnan inte tillåter det? Ge familjen en chans att utvecklas utan statliga ingripanden. Att tvinga eller muta pappan att vara hemma är att omyndigförklara svenska föräldrar. Kan inte enskilda föräldrar komma överens om att män ska vara hemma med barnen får de stå sitt kast. Det avgör inga andra än de enskilda föräldrarna. Visst vore det bra för kvinnors löner och mäns livskvalitet ifall fler pappor tog ut föräldraledigheten, men det är ingen ursäkt för statlig familjeplanering. En annan förklaring kan vara att föräldrar, i motsats till de flesta politiker, främst värnar om barnen i kombination med att de litar på den uppgift angående amning som WHO och socialstyrelsen för fram. Det är, enligt WHO, viktigt för barnen att mamman ammar barnen exklusivt i sex månader och sedan bör amningen fortgå tills barnet är två år^{927 928}. Socialstyrelsens rekommendation är också ett halvt års ammande⁹²⁹.

Många män har svårt att komma sig för något i hemmet. Oftast hinner kvinnorna ingripa innan männen hunnit fundera färdigt. Många säger dock att de blivit bättre att ta sig an hushållsarbetet. Men vad menas med bättre? I förhållande till vad? Vad är normen i hushållet? Jo, det är den kvinnliga normen som män jämförs med. Detta styr också föräldraledigheten. Om det offentliga är patriarkatet, då är det privata matriarkatet. Hur kan man då avgöra att vi totalt i samhället lever i ett patriarkat? Är kvinnans makt i det privata mindre värt än det offentliga? På vilket sätt? Hur kan makt över barnen och över livet vara mindre värt än den offentliga makten? Vem avgör det? Den privata makten påverkar, bl.a. genom uppfostran, den offentliga makten. Någon kanske tycker att män bör ta för sig mer inom hushållet. Men varför kan inte samma logik gälla för kvinnor inom det offentliga samhället? Om kvinnor inte kan få offentlig makt utan mäns medverkan, då kan heller inte män få privat makt utan kvinnors medverkan.

Kvinnor har också makten över barnen eftersom de oftast har en bättre relation till sina barn än vad män i regel har. Feminister vill oftast lägga skulden och ansvaret för detta på mannen, men jag tycker att ansvaret bör ligga hos båda. "Kvinnor" måste släppa lite på sin makt över barnen så att fler män kan umgås med sina barn. Barn behöver både sin mamma och pappa för att utvecklas till en mogen och stabil man eller kvinna. Kvinnor har även ett

⁹²⁶ Exempel: Gens, Ingemar: *Från vagga till identitet – Hur flickor blir kvinnor och pojkar blir män*, Teorin bakom pedagogiken på förskolorna Björntomten och Tittmyran, Seminarium – Utbildning & förlag, 2002 och Farrell, Warren: *The myth of male power*, Berkley books, 1994

⁹²⁷ *Amning ger skydd mot bröstcancer*, UNT, 2007-11-10

⁹²⁸ Gunnarsson, Kristin: *Experterna: Kvinnor kan gärna amma längre*, Allt om barn, 2008-06-18

⁹²⁹ Wirschubsky, Zvi: *Nya rekommendationer om amning med bröstmjölk*, Ny Medicin, 2003-12-07

övertag i vårdnadstvister eftersom samhället utgår från principen att mamman är den bättre föräldern. Vissa feminister gör en stor grej av att många kritiserar Big-Brother Linda för att hon inte är hemma med sina barn i stället för att göra bort sig i tv samtidigt som Big-Brother Micke inte får samma kritik trots att han också har barn. Jag tycker personligen att båda ska kritiseras för att de utsätter sina barn för detta, men det är ingenting som staten ska lägga sig i. Feministerna tycker det är orättvist att kvinnan betraktas som den viktigaste föräldern, inte för att pappan borde vara lika viktig, utan därför att Big-Brother Linda får oförtjänt kritik. Det är kvinnan som förnedras, inte mannen. Vad har man då för konstiga värderingar? Är barn någonting oviktigt? Någonting som man kan lämpa över på andra? Det är en oförtjänt komplimang till kvinnan när man anklagar kvinnor för att de inte är hemma med sina barn. I stället för att ta död på modersinstinkten borde man i stället uppmana män att utveckla sina fadersinstinkter.

Vidare är kvinnor bättre på relationer och har då ett psykologiskt övertag som de kan använda för att manipulera män. Hur vet vi att män har mest makt bara för att vissa män innehar en hög maktposition? Om kvinnor har mer privat makt kan de påverka män med offentlig makt. Vem är det då som har makten?⁹³⁰ Detta kan förklara ”i princip”-mannen men det förklarar inte varför man ignorerar det faktum att ”i princip”-kvinnan existerar. I Västerbotten finns ett exempel på hur kvinnor har utnyttjat män för sin egen vinnings skull. Kvinnans biologiska makt som gör att kvinnans ord är mannens lag. Mannen i fråga blev lurad att betala underhåll till ett barn som inte var hans eget.⁹³¹

Kvinnor har också större utrymme när det gäller livsval. Kvinnor har tre huvudsakliga alternativ: 1. Heltidsarbete, 2. Deltidsarbete och 3. Hemmafru. Män har bara ett val: 1. Heltidsarbete. Det är mannen som ska försörja familjen, kanske inte formellt och inte i den politiskt korrekta retoriken, men informellt och praktiskt. Kvinnor erbjuds alltså mer livskvalitet för ingen kan väl på allvar påstå att arbetet är meningen med livet. För mig är det då inte det. Arbete handlar enbart om att försörja sig själv, att helt enkelt överleva. Med tanke på att studier visar att många män vill gå ned i arbetstid samt vara hemma mer med sina barn så kan inte allt kretsa kring mannen. Det kan lika gärna vara kvinnan som inte vill släppa in mannen. Enligt studier är kvinnan beredd att låta mannen dela på föräldraledigheten när första barnet föds. När andra barnet föds vill hon ta en större andel och när det tredje barnet kommer vill kvinnan ta hela föräldraledigheten. Snacka om egoism och makt.⁹³²

Den konservativa amerikanska Phyllis Schlafly har kommenterat kvinnors livskvalitet på följande sätt: ”Det är olyckligt att den feministiska rörelsen har lärt unga kvinnor att de ska värdera sina karriärer högre än andra värden, inklusive omsorg om sina egna barn, och att deras tid är för värdefull för att slösas bort på moderskap på heltid. Dessa feministiska mödrar har gjort sina val precis som de har rätt att göra i ett fritt samhälle. Men de har ingen rätt att kräva av skattebetalare eller arbetsgivare att de ska finansiera deras val.”⁹³³ Feminister har alltså inte rätt att kräva av skattebetalare och arbetsgivare att de ska betala deras val via barnomsorgssubventioner och föräldraförsäkringar osv. Staten ska inte styra familjen! Det enda felet med Schlaflys resonemang om livskvalitet är att män inte har rätt till den kvaliteten i Schlaflys värld.

Andra maktstrategier såsom psykisk misshandel och sexuella trakasserier mot män är inte lika synliga som misshandel mot kvinnor eftersom män uppfostras på ett visst sätt. Män lär sig genom den manliga jargongen att inte ta åt sig samt att inte erkänna sin sårbarhet. De har även av tradition svårt för att gråta och att sätta ord på sina känslor. Men även fast män inte

⁹³⁰ Holter, Aarseth: *Mäns livssammanhang*, 1994

⁹³¹ Stenlund, Krister: *Arne fick rätt efter 48 år*, Västerbottens Folkblad, 2003-04-13

⁹³² Gens, Ingemar: *Från vagga till identitet – Hur flickor blir kvinnor och pojkar blir män*, Teorin bakom pedagogiken på förskolorna Björntomten och Tittmyran, Seminarium – Utbildning & förlag, 2002

⁹³³ Schlafly, Phyllis: *Feminist fantasies*, Spence publishing, 2003, s. 11, Min översättning

visar några känslor reagerar män omedvetet på det som de utsätts för. Detta gör att män undviker att söka hjälp.

Det finns mycket som tyder på att kvinnan är normen i förhållanden. Kvinnor ställer högre krav på sin partner att vara på ett visst sätt medan mannen vill ha kvar en del av sin autonomi och ställer inte så höga krav på sin partner. Detta kan betraktas som att män vill vara självständiga och kvinnor bara vill ty sig till män och reducera sig själv till ett bihang. Men så behöver det inte alls vara. Det är mer troligt att kvinnor är den som bestämmer och därmed den som är självständig i förhållandet medan mannen är den som försöker bevara sin självständighet. När vissa män inte lever upp till vissa kvinnors normer anser den kvinnan ha rätten att misshandla sin partner.⁹³⁴ Mer om detta i kapitlet om mansmisshandel.

I Sverige har Margot Bengtsson ställt samman undersökningar om vem som har makten i hushållet. Den visar tydligt att kvinnor fått mer makt under de senaste 40 åren. Tesen känns något tillrättalagd eftersom det sunda förnuftet säger att kvinnan hade mest att säga till om när mannen ägnade sina dagar åt förvärvsarbete medan kvinnan var hemma. Men studien är ändå intressant eftersom det bekräftar mina och andras teorier om att hushållet är kvinnans zon.⁹³⁵

Den offentliga makten medför inte enbart fördelar utan leder även till de nackdelar som beror på den hårda konkurrensen mellan män i jakten på pengar och ära. Män har få att anförtro sig till eftersom det är svårt att lita på en konkurrent. Dessa negativa effekter måste tas i beaktande i patriarkatsekvationen precis som de positiva effekter kvinnor får i livskvalitet.

Mansmisshandel – den andra sidan av myntet

Det finns, hör och häpna, kvinnor som misshandlar sina män, både psykiskt och fysiskt. Oftast används kvinnors våld mot män som skämt i serietidningar, filmer (Åsa-Nisse), böcker mm. Med feministlogik blir slutsatsen från en maskulinistisk position att kvinnors våld mot män osynliggörs via skämt och nedvärderingar, dvs. härskartekniker. Feminister försöker dock bortförklara dessa skämt med att skämten är till för att dra uppmärksamheten från kvinnomisshandeln genom att insinuera hur våldsamma och elaka kvinnor är⁹³⁶. Ja, med feministlogik fastnar man alltid i ett kollektivistiskt träsk där den ena gruppen beskyller den andra gruppen för än det ena än det andra. Jag tänker inte göra det. Jag tänker inte utmåla kvinnor som översittare, manipulativa skitstövlar och misshandlare. Jag skulle kunna göra det för att visa hur absurd feministerna resonerar men det riskerar att missförstås. Därför är min förklaring en kombination av många orsaker varav en förklaring är könsrollerna där män ska vara den part som försvarar familjen. Generellt sett är det ju också så att män är fysiskt starkare, men det betyder ju inte att den svagaste mannen är starkare än den starkaste kvinnan. Dessutom är det väldigt få, till och med väldigt få feminister, som har uppmärksammat den psykiska delen i misshandeln. Många moderna feminister har dock identifierat denna del men har dragit den generella slutsatsen att denna psykiska misshandel enbart utförs av män mot kvinnor⁹³⁷. Med utgångspunkt från feministernas patriarkatsteori känns det orimligt att män bygger upp ett system där de riskerar att bli misshandlade och fångna i en kvinnas makt genom konstiga regler om hur en man ska vara, dvs. alltid starkare än kvinnan.

⁹³⁴ Fiebert M. S, Gonzalez D. M: *College women who initiate assaults on their male partners and the reasons offered for such behavior*, Psychol Rep 1997; 80: 583 - 90

⁹³⁵ Larsson, Christina: *Nu är det mamma som bestämmer*, Aftonbladet, 2001-10-14

⁹³⁶ Dessa åsikter har framförts i privata samtal med feminister.

⁹³⁷ Lundgren, Eva., Heimer, Gun., Westerstrand, Jenny., Kalliokoski, Anne-Marie: *Slagen Dam – Mäns våld mot kvinnor i jämställda Sverige – en omfattningsundersökning*, Brottsoffermyndigheten och Uppsala universitet, Fritzes, 2001

Föreställ dig en pojke i skolan som blir slagen av en annan pojke, eller varför inte av en tjej. Pojken har då tre alternativ: 1. Slå tillbaka! Han är därmed en riktig man förutsatt att den som slog först är en pojke. Om det är en flicka blir det pojken som ger igen som råkar illa ut både hos de andra barnen och hos de vuxna. 2. Påstå att det inte gjorde ont. Den strategin passar bäst för de pojkar som inte vill visa sig aggressiva eller feiga. Den strategin passar både när en tjej och en pojke slår någon. 3. Gråta eller springa därifrån. Pojken har därmed valt att bli en fegis som får leva med det ryktet så länge han går i skolan, särskilt om det är en tjej som slår pojken. Behöver tjejer bry sig om detta? Och blir tjejer lika mycket utsatta som pojkar inom detta område? Med tanke på detta scenario är det då konstigt att män som blir misshandlade av kvinnor inte syns i statistiken? Särskilt med tanke på att ingen vill ställa den frågan. Exakt vilka belägg finns det för att enbart män slår och misshandlar? Om inte biologiskt så är det patriarkatet. Men är det inte patriarkatet man ska bevisa? Då kan man väl inte ignorera en så viktig fråga som mansmisshandel genom att hänvisa till patriarkatet? Det finns studier^{938 939} som visar att de flesta män inte slår kvinnor på grund av att de är starkare. Studierna visar också att de flesta kvinnor känner till det och några av dessa kvinnor utnyttjar detta faktum när de attackerar sin manliga partner.

En uppdelning av mansmisshandel kan göras i fyra kategorier. Den första är fysisk misshandel, den andra är psykisk misshandel, den tredje ekonomisk misshandel/utnyttjande och den fjärde psykisk misshandel som kan kopplas till barn.⁹⁴⁰

Den vanligaste mansmisshandeln handlar om psykisk misshandel. Denna typ av misshandel yttrar sig bland annat genom dupering, falska anmälningar, nedvärdering, förtal, hot, utskällningar och kränkningar. Denna form av misshandel kan vara lika nedbrytande som fysisk misshandel av kvinnor kan vara. Psykisk misshandel kan leda till långvariga, till och med livslånga, mentala och nervösa besvär. Om det går för långt kan det leda till att mannen ger igen med samma mynt eller med hjälp av fysiskt våld. Trots provokationer ska man dock inte värdera ned det fysiska våldet i någon juridisk mening eftersom det skulle leda till stora problem som jag kommer att behandla längre fram. Men i moralisk mening måste ändå den man som efter flera års provokationer ger igen vara försvarligt, men i juridisk mening ska det vara lika straffbart som oprovocerat våld. Samma sak bör gälla den kvinna som dödar den man som misshandlat henne i flera år. Då kommer nästa fråga: Varför lämnar inte mannen kvinnan som misshandlar honom? Ja, du! Sök upp närmsta kvinnojour och fråga!

Umgångessabotage är ett annat sätt för kvinnan att trycka ned mannen i fotsulorna. På detta område saknar mannen elementära rättigheter, vilket i förlängningen betyder att vi har lagar som är diskriminerande, inte mot kvinnor, utan mot män. Ett exempel som nämnts tidigare är den orättvisa föräldrabalken, där män inte automatiskt får vårdnaden om barnet, utan mamman får ensam vårdnad. Förvisso har lag och praxis förändrats så att vårdnaden om barn i regel ges till båda föräldrarna i stället som tidigare uteslutande till kvinnor. Men trots det talar statistiken sitt tydliga språk, det är kvinnan som har makten över barnen.⁹⁴¹ En organisation som jobbar hårt för att förändra dessa orättvisor är "Föräldrars Rätt I Samhället" (FRIS)⁹⁴² som har en hemsida på nätet.

Ett exempel på ett fall av mansmisshandel finns publicerad på Internet med titeln mansmisshandel⁹⁴³. Där gjorde mamman allt för att deras gemensamma barn skulle känna agg

⁹³⁸ Pape, Hilde: *Vold og krenkelser i unge menneskers parforhold*, Tidskriftet – Medisin og vitenskap, nr. 15, 2003-08-14, 123, 2016-20, <http://www.tidsskriftet.no/>

⁹³⁹ Cook, W. Philip: *Abused men – The hidden side of domestic violence*, Praeger, 1997

⁹⁴⁰ Palmberg, Camilla., Wasén, Heidi: *Slagen man*, Sociologiska institutionen, Stockholms universitet, Examensarbete på påbyggnadskurs i sociologi, vt. 2003, Handledare: Aspers, Patrik

⁹⁴¹ FoU-rapport 1997:6, Widlund, B. *Vem fick vårdnaden? 70 vårdnadstvister avgjorda domstol åren 90-96*. Resursförvaltningen för skola och socialtjänst forsknings- och utvecklingsenheten, Stockholm

⁹⁴² <http://www.fris.just.nu>

⁹⁴³ <http://www.move.to/mansmisshandel>

mot mannen och hans flickvän. Enligt mamman var allt pappans fel vilket barnen hela tiden fick höra. Dessutom fick inte barnen krama pappans flickvän eftersom hon hade baciller. Om barnen ändå kramade flickvännen och mamman fick reda på det stötte hon bort honom/henne. Till slut vågade de knappt nudda flickvännen. Vidare anklagade mamman barnens pappa för misshandel då pappan försökte fösa ut henne från hans lägenhet. Hon vägrade gå och skrek i trappuppgången att hon höll på att bli misshandlad. Pappan försökte skaffa sig en kontaktperson men fick till svar från familjerätten att dessa kontaktpersoner var till för kvinnor. Han ville även få till stånd ett umgängesförbud för att slippa mammans terror, men denna lag var införd för kvinnans skull och inte för mannens. I stället blev pappan åtalad för misshandel.

Andra enskilda exempel är, enligt den brittiske forskaren Malcolm George, John Wayne och Abraham Lincoln som blev slagna av sina respektiven.⁹⁴⁴ Ett svenskt exempel är lärarinnan som valde att slå sin make med ett stolsben av stål när maken ville skilja sig. Andra tillhyggen som samma kvinna använt är en påse med böcker, en skåpdörr, en kastrull, en gardinstång och en kökskniv. I dag oroar han, dvs. offret, sig för att det kanske finns ett kontrakt på hans huvud, hon har nämligen sagt att hon betalat någon eller några för att döda honom.⁹⁴⁵ Warren Farrell har redovisat ett antal exempel på kvinnor som lejt yrkesmördare för att bli av med sina män, oftast rika män.⁹⁴⁶ Det är verkligen ett destruktivt patriarkat män har byggt upp där yrkesmördare av manligt kön (vilket är vanligast) mördar sina bundsförvanter. Men varför ska man tro på vad någon har skrivit på en hemsida eller i en bok? Ja, varför ska jag tro på de berättelser om kvinnomisshandel som kvinnor skriver om på ROKS⁹⁴⁷, andra kvinnojourer, fågel Fenix⁹⁴⁸, Gunilla Woldes hemsida⁹⁴⁹ osv.? Varför ska jag tro på detta? Visst kan det finnas män som ljuger ihop misshandeln, precis som kvinnor kan göra det, men majoriteten av de som påstår sig blivit misshandlade är nog ärliga. Det vore en tragedi för mänskligheten ifall det inte vore så! Även DN har tagit upp några fall av mansmisshandel där slagen blev en del av en mans vardag. Efter denna artikel har fler män (och kvinnor) hört av sig och bekräftat fenomenet^{950 951}.

Förutom dessa enskilda fallbeskrivningar existerar det statistik som visar på att mansmisshandel utförda av kvinnor existerar. I en brittisk studie utförd på 34 000 män och kvinnor framkommer det att kvinnor oftare får aggressiva utbrott än vad män får. Hela 40 % av alla brittiska män har blivit slagna av sina kvinnliga partners. I Storbritannien har man till och med grundat mansjourer för män som misshandlas av vissa kvinnor⁹⁵². Det finns även stödgrupper⁹⁵³.

Det är dock viktigt att påpeka att manliga förövare gör sig skyldiga till den grövsta misshandeln vilket torde bero på mannens överlägsna muskelmassa. Kontentan blir alltså att män slår mindre ofta, men står för det grövsta våldet, medan kvinnor slår oftare och använder oftare tillhyggen än män.⁹⁵⁴ Steinmetz visade detta redan 1977.⁹⁵⁵ En amerikansk studie visar

⁹⁴⁴ Malcolm, J. George: *Riding the Donkey Backwards: Men as the Unacceptable Victims of Marital Violence*, The Journal of Men's Studies, Volume 3, Number 2, November 1994, p. 137-159

⁹⁴⁵ Lindehag, Lena *Slog maken blodig med ett stolsben*, Expressen, 2003-12-16

⁹⁴⁶ Farrell, Warren: *The myth of male power*, Berkley books, 1994

⁹⁴⁷ <http://www.roks.se>

⁹⁴⁸ <http://www.fagelfenix.se>

⁹⁴⁹ http://w1.171.telia.com/~u17106946/pennan/index_rit.htm#Jämställdehet

⁹⁵⁰ Lerner, Thomas: *Plötsligt var slagen en del av Daniels vardag*, DN, 2004-11-02

⁹⁵¹ DN:s läsare: *Dags för oss män att få hjälp*, DN, 2004-11-18

⁹⁵² Nugent, Helen: *Battered husbands trapped by shame*, Times online, 2004-11-11,

<http://www.timesonline.co.uk/>

⁹⁵³ www.itdoeshappen.org

⁹⁵⁴ Wennman, Peter: *40 procent av männen får stryk av sina kvinnor*, Aftonbladet, 2000-11-14

⁹⁵⁵ Steinmetz, Suzanne K. *The cycle of violence: Assertive, aggressive and abusive family interaction* Praeger Press, New York, 1977

att 2 miljoner män och 1,8 miljoner kvinnor har varit offer för misshandel.^{956 957} En brittisk studie som bygger på självdeklaration (i likhet med den svenska undersökningen ”Slagen dam”) visar att 4,2 % av män och kvinnor har blivit fysiskt misshandlade av en nuvarande eller före detta partner under det senaste året. 23 % av alla kvinnor och 15 % av alla män i åldern 16-59 har blivit utsatta för partnervåld under sin livstid. Kroniska offer, dvs. offer som systematiskt utsätts för våld utgör 12 % av kvinnor och 5 % av män. Dessa har utsatts för tre eller fler incidenter (samma definition som ”Slagen dam”).⁹⁵⁸ En kanadensisk omfångsundersökning visar ett liknande resultat. Under den senaste femårsperioden hade 8 % kvinnor och 7 % män utsatts för partnervåld. Studien visar också att misshandel mot kvinnor uppdagas i större utsträckning än misshandel mot män. Dessutom var det troligare att kvinnan själv anmälde kvinnomisshandel än att mannen själv anmälde mansmisshandel vilket också undersökningen i Storbritannien visar. Polisen var också mindre benägen att åtala mansmisshandel än kvinnomisshandel vilket också märks på andelen domar.⁹⁵⁹ Gelles visade 1974 att 47 % av alla män hade blivit misshandlade medan 33 % av alla kvinnor blivit det. Urvalet består av polisanmälningar samt anmälningar till sociala myndigheter.⁹⁶⁰ Liknande resultat har uppnåtts i både Wales och Israel⁹⁶¹. Om detta är patriarkatet då är det väldigt självdestruktivt. De förklaringar som finns för att så många män blir slagna av kvinnor är oftast att kvinnorna bara försvarar sig själva^{962 963 964}. Detta stämmer inte, enligt den brittiska studien, eftersom hälften av bråken initierades av kvinnan.^{965 966} Petra Östergren betonar också att kvinnor som misshandlar betraktas som psykiskt störda eftersom kvinnor har en inneboende godhet medan män som slår visar sitt rätta ansikte⁹⁶⁷.

Samma resultat erhålls från en kanadensisk undersökning som visar att 67 % av kvinnorna hade startat bråket. När undersökningen gjordes redovisades inte allt material utan enbart det som passade den feministiska ideologin redovisades.⁹⁶⁸ Frågan är då vad som totalt sett är värst – kvinnomisshandel eller mansmisshandel. Oavsett om mansmisshandel eller kvinnomisshandel är vanligast är det viktigt att vidta åtgärder som minskar all sorts misshandel. Philip W. Cook som undersökt mansmisshandelns omfattning är rädd för att hans och andras studier ska användas mot pionjärerna inom kvinnomisshandel så att de två fenomenen slår ut varandra. Men inget säger att man inte kan satsa på både och.⁹⁶⁹ I Sverige visar studier att 46 %⁹⁷⁰ av alla kvinnor har blivit misshandlade. Finns det någon motsvarande siffra för män i Sverige? Inte vad jag känner till. Resultatet av studier om mansmisshandel kan ju givetvis inte direkt överföras till svenska förhållanden. Men det ger en indikation på att

⁹⁵⁶ Moreno, Paul: *Domestic Violence Awareness: An Assault on Truth*, Massachusetts news

⁹⁵⁷ Cook, W. Philip: *Abused men – The hidden side of domestic violence*, Praeger, 1997

⁹⁵⁸ Mirrlees-Black, Catriona: *Domestic violence: Findings from a new British Crime Survey self-completion questionnaire*, Home Office Research Study 191, 1999

⁹⁵⁹ Bunge, Pottie, Valerie., Locke, Daisy: *Family violence in Canada: a statistical profile 2000*, Statistics Canada, Canadian centre for justice statistics, 2000

⁹⁶⁰ Gelles, J. Richard: *The violent home: A study of physical aggression between husbands and wives*, Sage, 1974

⁹⁶¹ Carey, Paul: *Shock at scale of domestic violence*, 2004-11-05

⁹⁶² Cook, W. Philip: *Abused men – The hidden side of domestic violence*, Praeger, 1997

⁹⁶³ DeKeseredy, S. Walter., Schwartz, D. Martin: *Measuring the Extent of Woman Abuse in Intimate Heterosexual Relationships : A Critique of the Conflict Tactics Scales*, Minnesota Center Against Violence and Abuse (MINCAVA), Februari 1998, <http://www.vaw.umn.edu/documents/vawnet/ctscritique/ctscritique.html>

⁹⁶⁴ Lerner, Thomas: *Feminister har olika syn på kvinnors våld*, DN, 2004-11-17 (Eva Lundgren framför detta påstående).

⁹⁶⁵ Wennman, Peter: *40 procent av männen får stryk av sina kvinnor*, Aftonbladet 2000-11-14

⁹⁶⁶ Cook, W. Philip: *Abused men – The hidden side of domestic violence*, Praeger, 1997

⁹⁶⁷ Lerner, Thomas: *Feminister har olika syn på kvinnors våld*, DN, 2004-11-17

⁹⁶⁸ Evenson, Brad., Milstone, Carol: *Women emerge as aggressors in Alberta survey 67% of women questioned say they started severe conflicts*, National Post (Toronto, Ontario), 1999-07-10

⁹⁶⁹ Cook, W. Philip: *Abused men – The hidden side of domestic violence*, Praeger, 1997

⁹⁷⁰ <http://www.roks.se> och ”Slagen dam”

det finns något som kan kallas för mansmisshandel. De enda svenska studier som jag kommit över är en C-uppsats om mansmisshandel med en kvalitativ inriktning från Göteborgs universitet där man utgått från de teorier som brittiska och amerikanska forskare har utvecklat⁹⁷¹ samt en uppsats, ”slagen man”, från Stockholms universitet som också använder en kvalitativ metod⁹⁷². Författarna till ”Slagen man” blev motarbetade av och misstänkliggjorda av många på universitetet när de tog sin akademiska uppgift på allvar och undersökte verkligheten förutsättningslöst⁹⁷³. En ytterligare studie utförd på 900 svenska studenter samt studenter i 30 andra länder visar att kvinnor är lika våldsbenägna i parförhållanden som män. I den studien uppger 10 % av kvinnorna och 4 % av männen att de slog först. När man vänder på frågan svarade 9 % av männen att partnern slog först medan 5 % svarade att kvinnan slog först.⁹⁷⁴

Det fattas således en riktig kvantitativ undersökning som visar hur vanligt mansmisshandel är i Sverige. Den officiella uppskattningen från BRÅ är att enbart 7 % av alla våldsbrott begås av kvinnor.⁹⁷⁵ Men vi har ju också ett mörkertal, det vet ju alla, att om statistiken inte passar min smak då kan jag alltid hänvisa till mörkertalen. Jag balanserar härmed feministstatistiken med egna manliga spekulationer om mörkertal.

Philip W. Cooks ”Abused men”⁹⁷⁶ är den första boken som tar ett samlat grepp över problemet med mansmisshandel som mest uppmärksammas i USA, Storbritannien och Australien. Tidigare böcker har berört problemet i något enstaka kapitel vilket räckt för att väcka avsky hos radikala feminister som vägrar se sanningen i vitögat. Sanningen att även kvinnor kan vara våldsamma och att den största skillnaden mellan män och kvinnor är mäns muskelmassa och till viss del mäns uppfostran till försörjare och försvarare.

Philip W. Cook är dock tydlig med att det ena inte behöver utesluta det andra såsom radikala feminister verkar tro. Det kan finnas kvinnomisshandel samtidigt som det finns mansmisshandel. Något som borde vara något självklart, ett axiom. Men antagligen är det gamla könsrollsmönster som spökar i bakgrunden hos de mest radikala feministerna som huserar på de flesta kvinnojourer världen över. Det finns dock ett fåtal exempel på kvinnojoursrepresentanter som tagit sitt förnuft till fånga och förstått att man måste ta ett samlat grepp och se hela problemet och inte bara en sida för att lösa problemet med partnermisshandel. Det Cook är ute efter är att belysa den sida av partnervåldet som inte syns, det som få vågat ta tag i för rädsla av reprimander i form av fysiska och psykiska trakasserier samt försämrade möjligheter att göra karriär. Författarens underliggande tes är att problemet med partnervåldet aldrig kan lösas ifall man inte tar hänsyn till båda sidorna av partnervåldet. Den dubbelmoral som råder i samhället, där misshandlade män betraktas antingen som mesar (wimps) eller som kvinnomisshandlare som förtjänar den behandling de får, liknar den behandling som misshandlade kvinnor fick innan forskningen om kvinnomisshandel kom igång ordentligt.

För hur kan man utgå från att det alltid är mannen och inte kvinnan som påbörjar en misshandel? Och vad är relevansen? Våld är väl alltid våld? Feminister har ju varit noga med att påpeka att kvinnomisshandel aldrig kan ursäktas med att kvinnan provocerade. Nej, då kan inte samma ursäkt användas när problemet är omvänt. Man måste använda samma måttstockar på olika problem annars uppstår destruktiva inkonsekvenser. Om man dessutom utgår från att män inte kan bli misshandlade på grund av sin muskelstyrka utgår man, utan

⁹⁷¹ Krajina, Patricia., Leksell, Cristina: *Mansmisshandel*, C-uppsats,Handledare: Sandell, Göran, Institutionen för socialt arbete, Göteborgs universitet, 1999 <http://www.nodaddy.nu>

⁹⁷² Palmberg, Camilla., Wasén, Heidi: *Slagen man*, Sociologiska institutionen, Stockholms universitet, Examensarbete på påbyggnadskurs i sociologi, vt. 2003,Handledare: Aspers, Patrik

⁹⁷³ Lerner, Thomas: *Kvinnovåld mot män tystas ned*, DN, 2004-11-03

⁹⁷⁴ Gill, Peter., Remahl, Carita: *Kvinnor lika våldsbenägna som män i parförhållanden*, DN-debatt, 2005-01-27

⁹⁷⁵ BRÅ: *Kvinnors brottslighet*, BRÅ-Rapport 1999:15

⁹⁷⁶ Cook, W. Philip: *Abused men – The hidden side of domestic violence*, Praeger, 1997

några belägg, från att alla män skulle slå tillbaka ifall deras partners skulle slå dem. De flesta män vet att de är starkare än kvinnor och håller därför igen. Dessutom är det fel att utgå från att det biologiska faktumet att män är starkare än kvinnor skulle kunna appliceras i alla förhållanden då den svagaste mannen inte är starkare än den starkaste kvinnan.

Boken ”Abused men” är uppdelad i fem kapitel. Det första kapitlet tar upp olika studier som visar på att problemet verkligen existerar och att mansmisshandel inte alltid utgår från rent självförsvar, utan främst i undantagsfall. Detta kapitel behandlar de kvantitativa och statistiska studier som gjorts i USA, Storbritannien och Australien. De forskare som tas upp är bland annat Erin Pizzey, Suzanne Steinmetz, Murray Straus och Richard Gelles (USA). I nästkommande kapitel låter författaren enskilda män med egna ord berätta om hur de blivit misshandlade av sina kvinnliga partners. Detta kapitel bygger bl.a. på Malcolm Georges studier i Storbritannien och på Cooks egna kvalitativa studier i USA där intervjuer varit metoden för att få fram kunskap om fenomenet. I det tredje kapitlet tar författaren upp strategier för att ta sig ur ett förhållande där misshandel är vardag. Detta kapitel kan till vissa delar vara svåra att tillämpa i Sverige på grund av kulturella och politiska skillnader. I det fjärde kapitlet gör författaren en historisk resumé över utvecklingen inom forskningen om mansmisshandel. Han beskriver hur forskare som tidigare tagit fram kunskaper om kvinnomisshandel fått utstå reprimander i form av hot, mobbing och karriärsproblem när de tagit fram kunskaper om mansmisshandel. Erin Pizzey är en av dem⁹⁷⁷. Hon bildade den första kvinnojouren och anser att detta välbehövda sociala arbete har kidnappats av feminismen. (Kom ihåg att det är en stor skillnad mellan kvinnorörelsen och feminismen). I det sista kapitlet undersöker författaren möjligheten att finna nya ansatser för att minska partnervåldet i samhället. Den bygger på tesen att samarbete är bättre än könskrig och konfrontation när komplexa problem som partnermisshandel ska lösas.

Jag rekommenderar starkt denna bok som på ett utförligt och medryckande sätt beskriver ett område som är negligerat i många samhällen. Till skillnad från många andra debattörer är Cook väldigt nyanserad och visar en ambition att minska allt våld oavsett formen. Om det är någon som ska kunna uppnå nolltolerans i misshandel så är det Philip W. Cook. Dock är det svårt att överföra de lösningar som Cook föreslår till svenska förhållanden. Men att läsa boken ”Abused men” är en bra början.

Ett geografiskt mer närliggande och mycket trovärdigt bevis för mansmisshandel även i vår kultur är en norsk studie som har uppnått liknande resultat som amerikanska och brittiska studier i ämnet. Enligt studien har 6 % av alla män svarat att de blivit misshandlade det senaste halvåret medan 4 % av alla kvinnor svarat detsamma. Studien bygger på ett representativt urval i Norge med 2211 respondenter med medelåldern 22 år. En nackdel med studien är att långvariga samboförhållanden samt gifta är underrepresenterade i studien⁹⁷⁸.

Psykologiprofessorn Frode Thuen vid Universitetet i Bergen gjorde bort sig något när han påstod att kvinnor oftast blev provocerade till att använda våld.⁹⁷⁹ I Sverige har Aftonbladet uppmärksammat denna studie som visar att kvinnor slår lika mycket, eller mer, när det gäller mildare former. När det gäller grov misshandel är det fortfarande kvinnomisshandel som dominerar. Många, bland annat Hilde Pape som ligger bakom studien, anser att mansmisshandel inte är lika farligt som kvinnomisshandel. Det beror ju givetvis på vad man menar med kvinnomisshandel. Syftar man på de 2 – 3 % av alla kvinnor som blir grovt misshandlade varje år eller syftar man på den misshandel som ”Slagen dam” syftar på? Om det är den förstnämnda, ursprungliga betydelsen av misshandel, stämmer Papes påstående, är det inflationsdefinitionen som gäller är Papes påstående dravel. Pape anser att den

⁹⁷⁷ White, Donna: *The fist wives club*, Special Sunday mail report, <http://www.sundaymail.co.uk/>, (2004-04-22)

⁹⁷⁸ Halvorsen, Per: *Mildere voldsformer: Kvinner slår oftere enn menn i parforhold*, Velferdsprogrammet, 2003-09-29, <http://program.forskningsradet.no/vfo/>

⁹⁷⁹ Schjerve, Hilde: *Kvinner slår like ofte som menn*, Dagbladet, 2003-08-14

mansmisshandel som syns i studien är partnergräl, precis det som feministerna har försökt tvätta bort genom att peka ut mannen som ensam ansvarig. Om kvinnor använder mer våld är det hon som har mest ansvar, precis som de män som misshandlar kvinnor är mest ansvariga för bråket men fullständigt ansvariga för misshandeln. Hon har till och med gått så långt att hon lägger skulden på offret eftersom offret oftast använder mycket droger och alkohol samt är inblandade i mycket kriminalitet. De som är utagerande löper större risk för misshandel än andra⁹⁸⁰. Fördomar i repris! Om man påstod motsatsen att de män som slår kvinnor är överrepresenterade bland drogmissbrukare och kriminella (vilket de är) blir statsfeministerna rasande. En annan skillnad mellan manligt och kvinnligt våld, enligt Pape, är att kvinnor vill ha en respons medan mannen vill ha makt. Är det inte att utkräva makt om man tvingar någon att svara? Det enda vettiga hon har att komma med är att feministernas stereotyper om att kvinnor aldrig slåss krossas i och med denna studie som är först i Skandinavien.⁹⁸¹ Är det ett paradigmskifte på gång i Skandinavien? Vågar man ha ett sådant hopp? När man läser hur den nya forskningsinriktningen mottas i Sverige så raseras allt hopp.

Sverker Wadstein verkar hålla med Hilde Pape i det mesta men betonar att många kvinnor har blivit så desperata att de börjat slå sina partners. Att män blir desperata och slår i psykologiskt underläge verkar gå familjerådgivaren förbi. Wadstein hänvisar, inte alltför oväntat, till patriarkatet som utgör en ursäkt till varför man inte tar mansmisshandeln på allvar.⁹⁸² Men hur kan man ta patriarkatsteorin på allvar när så många faktorer talar emot den, varav mansmisshandeln är en? Börjar det inte bli dags att ompröva dagens politiska korrekthet?

Kvacksalvaren och familjerådgivaren med stenålderspedagogik ger ohälsosamma råd på en chat på Aftonbladet Kvinna. Ett råd till en frågeställare som har en vän som två gånger fått blåöga och fläskläpp efter duster med sin fru är att hans vän bör lära sig att kommunicera bättre. Man häpnar över hur långt feminismen får gå. Män får alltså skylla sig själva när de blir slagna. När en kvinna får en örfil är det en mycket allvarlig företeelse vilket kvinnan inte har en minsta liten skuld i. Det kan ju i och för sig stämma om man utgår från att varje individ är ansvarig för sina egna handlingar. Man är inte ansvarsfri bara för att man blivit provocerad. Men varför ger man inte kvinnor rådet att de ska lära sig att kommunicera på ett bättre sätt? Varför ska inte kvinnor lära sig att inte provocera män? Jo, av den enkla anledningen att skulden alltid ligger hos den som slår, oavsett kön. Ett svar på det är Wadsteins cirkelresonemang om att män slår i överläge medan kvinnor slår i underläge. Men var är bevisningen? Hur vet man att män slår i överläge? Är det inte så att många män känner vanmakt, en psykologisk vanmakt? Om sådana fall är det en lika bra (eller för mig en lika dålig) ursäkt som att kvinnor slår män för att de känner vanmakt. Varför skulle kvinnor som slår ursäktas om inte män som slår ursäktas för sitt beteende? Wadstein motsäger sig vid en annan fråga genom att påstå att mäns våld mot kvinnor främst beror på att de blivit kränkta som barn och därför är mäns våld mer problematiskt än kvinnors våld. Så resultatet av ett blåöga förändras om personen som slår blivit kränkt under sin barndom? Dessutom har Wadstein just bevisat att män slår av vanmakt och inte av makt. Hur ska kvacksalvaren ha det?

En annan frågeställare skriver detta: ”Jag har slagit min kille några gånger. Men inte på ett misshandlarsätt. Jag har knuffat honom i ett skåp en gång, några gånger har jag örfilat honom och jag slår honom ofta på armen när han är dum. Är det misshandel?”. Här har vi ett ypperligt exempel på förnekelse och reducering av våldets betydelse som skulle få Eva Lundgren att bli röd av ilska. Men det skulle förvåna om Eva Lundgren skulle reagera det

⁹⁸⁰ Halvorsen, Per: *Mildere voldsformer: Kvinner slår oftere enn menn i parforhold*, Velferdsprogrammet, 2003-09-29, <http://program.forskningsradet.no/vfo/>

⁹⁸¹ Rigmorsdotter, Emma: *Kvinnorna som slåss – oftare än sina män*, Aftonbladet Kvinna, 2003-09-05

⁹⁸² Ibid.

minsta eftersom det är fel kön som utsätts för våldet. Svaret från Wadstein är, inte särskilt förvånande, extremt oprofessionellt och oreflekterande. Smaka på det här intellektuella svaret: ”Nej, det är det inte. Men det är destruktivt och du ska försöka hitta andra sätt att tala om dina känslor för honom.” Destruktivt? Det var då en extrem underdrift. Hur skulle en man besvara Eva Lundgrens vinklade frågeformulär, om han nu hade blivit tillfrågad? Skulle inte denna kvinna betraktas som en misshandlare? Självklart skulle hon det. Men sådana frågor ställer inte statsfeministerna till män. Det är inte politiskt korrekt. Sedan förstår jag inte hur man kan förneka att våld är misshandel.⁹⁸³ Ett konkret exempel är Janne, 29 år, som blivit slagen av sin före detta partner. Han kände sig förnedrad och frustrerad eftersom han inget kunde göra. Han kunde ju inte försvara sig eftersom, som han själv säger och som feministintelligentsian håller med om, män har större ansvar eftersom de har större muskelmassa. Men då har man ju frångått likhetsfundamentalismen där män och kvinnor är identiskt lika varandra samtidigt som man utesluter möjligheten att en kvinna kan ha större muskelmassa än en man. Med det tankesättet är alla kvinnor svagare än alla män, dvs. den svagaste mannen är starkare än den starkaste kvinnan. Inte särskilt troligt. Precis som många misshandlade kvinnor gör bagatelliserar misshandlade män våldet.⁹⁸⁴ Något för Eva Lundgren att bita i!

Som kontrast till resonemanget ovanför citerar jag feminister när kvinnor utsätts för våld: ”Men det är ingen ursäkt. Våld är aldrig ok.” och ”Som sagt våldet kommer successivt, att han tar hårt i armen när de bråkar, knuffar henne hårdhänt mot en dörr. Sedan stegras ofta våldet till rena slag.”⁹⁸⁵ Sverker Wadstein: Att ta någon hårt i armen när par bråkar är våld och våld är oförlåtligt!

Ytterligare ett exempel på dubbelmoral är psykiatern Tomas Erikssons påstående, angående att Kristian, 25 år blivit våldtagen av fem kvinnor i en park, att en man som får någonting uppstucket i analen av kvinnor inte är våldtäkt utan misshandel. Vi är alltså återigen på ruta ett där våldtäkt enbart handlar om att penetrera en slida (och en kvinnlig anal?).⁹⁸⁶ Kommentaren ger en tydlig fingervisning om hur samhället ser på övergrepp mot män. En man, som av Aftonbladet kallas Roland, har blivit våldtagen på 1970-talet av fem eller sex tjejer plus lika många som publik. Han blev inte betrodd av polisen utan förlöjligades. Av den anledningen har han inte berättat om händelsen för någon av hans vänner, inte ens hans sambo vet om något.⁹⁸⁷

⁹⁸³ Chat med Wadstein, Sverker: *Så hanterar du en bråkig relation*, Aftonbladet, Kvinna, 2003-09-05

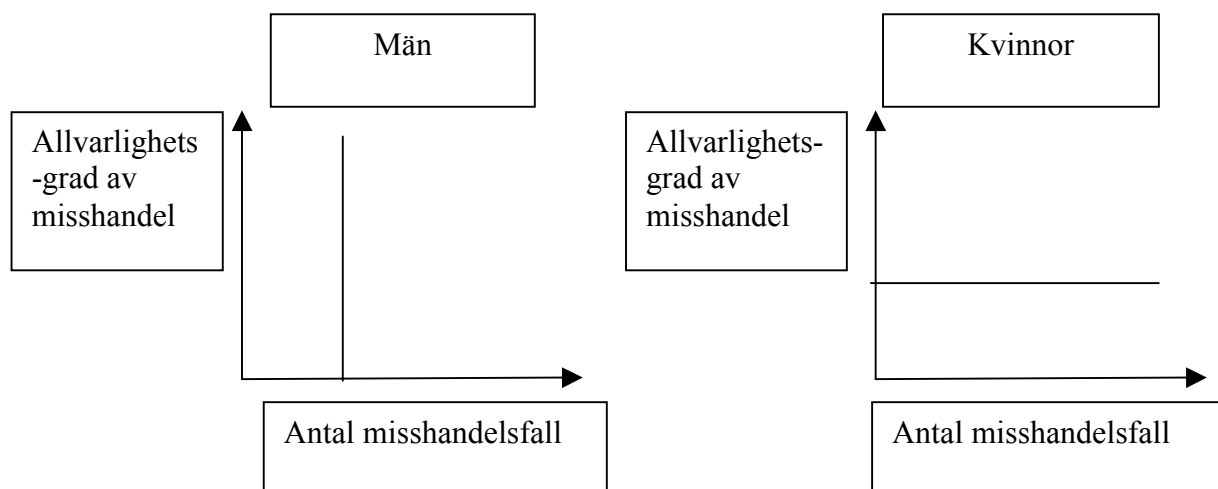
⁹⁸⁴ Rigmorsdotter, Emma: *Janna, 29, blev slagen: ”Jag kände mig jävligt förnedrad”*, Aftonbladet Kvinna, 2003-09-05

⁹⁸⁵ Persson, Therese: *Det kan hända vilken tjej som helst*, chat på Aftonbladet 2003-10-27

⁹⁸⁶ Carlqvist, Ingrid: *Han våldtogs – av fem kvinnor*, Aftonbladet, 2004-08-15

⁹⁸⁷ Roland, 48: *Sluta skratta åt våldtagna män*, Aftonbladet, 2004-08-19

Skillnader mellan mäns och kvinnors misshandel kan illustreras på följande vis:

Denna modell går även att tillämpa på andra fall såsom klassrumsproblematiken där pojkar i regel bråkar mer synligt och tjejer mindre synligt.

Fysisk misshandel contra psykisk misshandel

Om en kvinna utför psykologisk misshandel ska detta betraktas som ett allvarligt brott. Tyvärr är detta svårare att bevisa än fysisk misshandel, dvs. den misshandel som främst män utför mot kvinnor (eller män). Fysisk misshandel bör dock även i fortsättningen betraktas som ett grövre brott än psykisk misshandel. Men det är viktigt att man tar detta problem på allvar. Precis som Maria-Pia Boëthius⁹⁸⁸ fick jobba i motvind på 1970-talet då det inte existerade några trovärdiga och djupgående studier om våldtäkter och kvinnomisshandel utifrån offrets (dvs. kvinnans) perspektiv existerar det inga trovärdiga och djupgående studier om psykisk misshandel mot män i Sverige. Precis som då ligger amerikanerna före oss vad gäller dylika studier. Jag föreslår att man i jämställdhetens namn även tar den psykiska misshandeln på allvar. Philip W. Cook har till och med visat att män utsätts för lika mycket fysiskt våld som kvinnor, bortsett från den mer grövre misshandeln. Även Cook har uppmärksammat fenomenet att forskare om mansmisshandel är i samma situation som forskare om kvinnomisshandel var i på 1960-talet i USA⁹⁸⁹.

Män har uppfostrats och danats till en mansroll som är mycket mer aggressiv än kvinnorollen. Att det då finns fler män än kvinnor som utför fysisk misshandel är inte så konstigt (om det nu är så). Jag skulle heller inte bli förvånad ifall det visar sig att kvinnor är bättre på psykisk misshandel med tanke på den roll som kvinnor har haft över tiden. Den som är bra på relationer och den som kan avläsa andra människors känslor och tankar har ett psykologiskt försprång, oavsett om detta är en biologisk förmåga eller en kulturell förmåga. Mina egna erfarenheter visar på att det ligger till på det viset. Studier på flickors och pojkars metoder vid mobbing visar också att det ligger till på det viset⁹⁹⁰. Könsteori är mer trolig än någon krystad pseudo-influerad maktteori.

⁹⁸⁸ Boëthius, Maria-Pia: *Skylla sig själv - en bok om våldtäkt*, Liberförlag, 1976

⁹⁸⁹ Cook, W. Philip: *Abused men - The hidden side of domestic violence*, Praeger, 1997

⁹⁹⁰ Blomberg, Mikael: *Jag fattar inte att man kan kalla ngn jävla hora på skämt*, Linköpings universitet, grundskolläraprogrammet 4-9, institutionen för utbildningsvetenskap, Examensarbete 10 p. 2003, handledare: Nilsson, Kerstin

Jag vill betona att det aldrig är en ursäkt för kvinnomisshandel att män har blivit uppfostrade på ett visst sätt eftersom alla individer har eget ansvar. Dessutom har inte män uppfostrats till att misshandla kvinnor utan kvinnomisshandeln utgör i stället en liten bieffekt av denna uppfostran. Vissa män kan inte hantera sin situation utan tar till våld. Jämför detta med resonemanget om att invandrare begår mer brott än svenskar. Om svenskar hade samma situation som invandrare skulle de antagligen också begå lika mycket brott. Om kvinnor uppfostrades till samma roller som män, då skulle de också fysiskt misshandla lika mycket som män gör.

Psykisk misshandel kan vara lika sårande, om inte mer sårande, än fysisk misshandel. Men då psykisk misshandel bör vara mindre livshotande bör fysisk misshandel betraktas som mer straffbart. Ett problem för män är att de dels skäms över att de blivit fysiskt eller psykiskt misshandlade av kvinnor och dels att det är väldigt svårt att bevisa psykisk misshandel. Hur man ska lösa bevisfrågan utan att riskera rättssäkerheten behöver vi fundera på och jag välkomnar feminister som påstår sig stå för jämställdhet att delta i denna process.

Fysisk misshandel kan man dokumentera med hjälp av fotografier och läkarutlåtanden. Men hur dokumenterar man psykisk misshandel som till och med kan vara svårare att tvätta bort? Maria-Pia Boëthius och fler med henne har sagt att våldtäkter inte enbart är ett fysiskt brott utan även ett psykiskt⁹⁹¹. Att någon tränger sig in i en kvinna utan tillåtelse är en stor kränkning av kvinnans integritet. Det kan vara väldigt psykiskt påfrestande för en kvinna att komma tillbaka till samhället efter att ett dylikt bestialiskt brott har begåtts.

Kvinnomisshandel och våldtäkter bör bestraffas hårt och ska bedömas med hjälp av en straffskala (precis som i dag) där grövre våld bestraffas hårdare än mindre grovt våld. Orsaken till att mannen har misshandlat en kvinna är helt irrelevant så länge mannen inte direkt har försvarat sig själv. Har kvinnan utfört psykisk misshandel då ska hon straffas för det, men det ska inte påverka den påföljd som mannen ska ha för att ha misshandlat kvinnan fysiskt. Både kvinnan och mannen ska bestraffas precis som när det gäller då någon muckar gräl och får stryk. Den som misshandlar den andre ska få samma straff som den som slår ner någon oprovocerat eftersom resultatet är detsamma. Den som muckar ska dock också få ett straff eftersom han har provocerat och kanske kränkt den andre med ord, dvs. psykisk misshandel. Undantag är givetvis dråp och olika former av självförsvar. Om någon hotar mig med kniv då ska jag utan påföljd få försvara mig själv.

Moraliskt sett har kvinnan rätt att döda den plågoande som misshandlat och våldtagit henne under en lång tid. Den man som slår är inte en normal människa utan ett monster som inte tar hänsyn till andra människor och som alstrar mycket ångest och oro, inte enbart hos kvinnan, utan även hos allmänheten. Men vi kan inte ha ett samhälle där privata hämndaktioner löser orättvisa situationer eftersom det skulle leda till en anarki med ökande våldspiral. Det är staten som ska ha våldsmonopol för att kunna försvara de som följer de lagar som finns samt för att skydda individerna mot varandra. Individernas rätt att försvara sig och hämnas ska övertas av staten. Det är staten som ska avgöra påföljderna för de brott som begås, och statens värderingar ska bestämmas av majoritetens värderingar. Därför anser jag att det är viktigt, för att undvika en anarki, att staten är stark samt hård mot de som inte kan sköta sig i ett samhälle. Alla män och kvinnor ska kunna känna sig trygga. För att skapa ett tryggt samhälle för alla krävs det mer resurser till förebyggande åtgärder och till polisväsendet, bättre familjepolitik samt strängare straff.

Staten övertar alltså kvinnans moraliska rätt att bestraffa den som under en längre tid har misshandlat henne. Det är staten som ska döma och verkställa de påföljder som majoriteten tycker är rimlig. Jag tycker därmed att det är rimligt att staten dödar den person som misshandlar kvinnor eftersom det sparar liv och skapar ett mindre ångestfyllt samhälle.

⁹⁹¹ Boëthius, Maria-Pia: *Skylla sig själv - en bok om våldtäkt*, Liberförlag, 1976

Man kan tycka att den kvinna som har gjort sig skyldig till psykisk misshandel av en man har fått sitt straff då hon blivit misshandlad. Men om samhället resonerade så skulle samhället skicka ut en orimlig signal till alla potentiella mördare. ”Om du kan styrka att du varit psykiskt misshandlad eller på något annat sätt utsatt för något kriminellt då är det fritt fram att döda”. Ett mord är ett mord och ska bestraffas därefter. Dock har jag en liten brasklapp då samhället inte tar offrens situation på allvar. Om inte samhället har tillräckligt med resurser för att skydda kvinnor från plågoandar måste samhället straffas på något vis. Ett sätt skulle kunna vara att staten tvingas att betala skadestånd till de kvinnor (eller män) som utan hjälp från staten, trots att de bett om det, blivit tvungna att ta lagen i egna händer. Resultatet blir alltså att kvinnan som tog saken i egna händer får ett fängelsestraff, men också en ersättning. Ingen är väl beredd att missbruka det systemet? Om vi inte gör så får vi en situation som är livsfarligt för ett samhälle. Samhället måste alltid ta offren på allvar. Hur bra brottsoffren har det i samhället är den enda riktiga måttstocken på ett bra samhälle.

Ett alternativ är att betrakta den kvinna som blivit misshandlad och våldtagen över en längre tid har gjort sig skyldig till dråp eftersom hon har försvarat sig. Hon har ju faktiskt flera gånger hotats till livet.

Om det inte vore så då skulle det ibland vara okey med våldtäkter då kvinnan provocerar mannen genom att egga upp honom genom klädstil samt uppträdande. Det finns vissa kvinnor som har satt detta i system. De eggas upp männen för att sedan lämna dem! Jag tycker att det är moraliskt förkastligt att påstå att män skulle ha rätt att våldta dessa kvinnor. Dock anser jag att det är moraliskt felaktigt att egga upp män bara för att retas. Men i min värld värderar jag vissa brott lägre än andra. Om det ska vara straffbart kan diskuteras, men egentligen borde detta bedömas som psykisk misshandel.

Något direkt stöd får inte män som misshandlas till skillnad från kvinnor som får hjälp via kvinnojourer som stöds finansiellt av kommuner och stat. De mansjourer som finns ägnar sig mest åt feministiskt dravel ur manlig synvinkel trots att de påstår sig stå politiskt obundna. Om mansjourer beskriver verkligheten på ett felaktigt sätt kommer de att missa de män som inte känner igen sig i verklighetsbeskrivningen och när män som blir misshandlade av kvinnor inte hör av sig kommer inte mansjourerna i kontakt med den verklighet som de inte känner till och därmed bevaras den felaktiga verklighetsbeskrivningen som utgår från att män alltid slår och kvinnor alltid blir slagna.⁹⁹²

Män och kvinnors kriminalitet

Ett annat kvoteringsförslag än de feministiska vore väl att kvotera in kvinnor i våra fängelser. I Storbritannien är 90 % av alla fängelsekunder män. Det beror, enligt Peter West, på att söner inte har någon bra kontakt med sina fäder och att de därmed inte får en komplett uppfostran.⁹⁹³ Varför ska majoriteten i fängelserna vara män? Är det jämställdhet? För det kan väl inte vara individuella män som misslyckats med sina liv, utan det är givetvis en abstrakt och osynlig struktur som har satt alla män i fängelser? Hur kommer det sig att färgade i USA begår fler brott än andra grupper på grund av att de är förtryckta av vita när vita män begår mer brott än kvinnor? Är det inte så att män är förtryckta av kvinnor när nu män är så överrepresenterade inom kriminalitet?

Synen på kvinnliga förövare vid mansmisshandel går hand i hand med synen på kvinnors brottslighet. Enligt en studie som bygger på självdeklaration framkommer att kvinnor inte är

⁹⁹² Ex: Manscentrum – Kriscentrum för män: *Information från Manscentrum*, www.manscentrum.se 2003-02-26

⁹⁹³ West, Peter: ”It ain’t cool to like school”: *Why are boys underachieving around the world? And what can we do?*

särskilt långt efter när det gäller narkotikabrott, stölder, skadegörelse och våld mot person. Tre av tjugo killar mot en av tjugo tjejer i årskursnio har använt våld mot en annan person. Det har även visat sig att fem procent av alla årskursare som påstår att de har begått brott någon gång står för hälften av alla brott. Detta visar hur ett fåtal får upp siffrorna i statistiken så att vissa grupper betecknas som monster, exempelvis invandrare och yngre män. Studien visar också att en av tio pojkar och en av tio flickor har blivit hotade så att de blivit rädda vilket vederlägger teorin om att enbart kvinnor är rädda att gå ut på staden. Ännu ett exempel på hur patriarkatsteorin raseras vid närmare granskning är att cirka 8 % pojkar och 4 % flickor har utsatts för grovt våld. Dock är det vanligare att flickor mobbas (3-4 % av alla flickor har varit mobbade) än pojkar (2 % av alla pojkar har varit mobbade). Men även där hamnar pojkarna i ett sämre läge då det är vanligare att mobbade pojkar råkar ut för grovt våld än flickor gör.⁹⁹⁴ Skolverket har å andra sidan kommit fram till att fler pojkar än flickor blivit mobbade⁹⁹⁵. Kan det ha något med könsroller att göra? Vad är lösningen? Kvotering av flickor i fysisk mobbing eller lösning av de problem som finns i skolan? Ska vi lära våra barn att se sig som kön eller ska vi lära dem att ta ansvar för sina egna handlingar? Mitt svar är tydligt, vi behöver en ny skola som tar vara på den enskilda människans förmåga i stället för kollektivet och genomsnittet.

Det har även visat sig att samhället och rättsväsendet gör skillnad på folk och folk. Feminister tjuvar om fördomar och förlegade värderingar i domstolarna utan att erbjuda några bevis förutom att domstolen fastslår att bevis saknas, och därmed får kvinnor skylla sig själva. Kontentan är solklar, Olof Palme får skylla sig själv för att han blev mördad då inga bevis räcker för att fälla Christer Pettersson. När det gäller misshandel finns det en lag i Sverige som ger polisen rätt att häkta den som anklagas för att misshandla sin partner, dvs. en kvinna. När polisen får en anmälan från en man om att en kvinna slår honom tar inte polisen detta på allvar. Ett exempel är den 38-åriga kvinna som hotade sina föräldrar att döda dem och som misshandlat sin före detta man.⁹⁹⁶ Någon häktning var inte aktuell trots att hon brutit mot ett besöksförbud. Kan det vara så att polisens resurser och möjligheter är begränsade? Kan det finnas en annan förklaring än könet? Eller är det gamla könsroller som spökar igen?

En fingervisning i svensk officiell statistik är att kvinnor står för 7 % av allt våld i landet samt 9 % av alla mord. Det betyder att kvinnor har potential och med feministlogik måste alla kvinnor vara potentiella våldsvärkare. Andelen grov misshandel är lika stor hos de manliga som de kvinnliga misshandlarna. Skillnaderna mellan könen är heller inte särskilt stor när det gäller offrens bekantskap med våldsvärkaren. Vad som skiljer sig främst är offren, kvinnor misshandlar främst barn, även om majoriteten av barnmisshandlarna är män. Var femte barnmisshandlare är kvinna. Relativt sett har andelen kvinnliga barnmisshandlare ökat mer än manliga. Kan det bero på att män har blivit mer benägna att anmäla kvinnor som misshandlar? Antagligen finns det ett stort mörkertal bland kvinnliga våldsvärkare eftersom det är svårt att se varför kvinnor skulle ha blivit mer barnfientliga. Utländska studier visar på att jag har rätt i den bedömningen. I Kanada 1974-1983⁹⁹⁷ och i USA 1980-1984⁹⁹⁸ var majoriteten av barnmisshandlarna kvinnor vilket är en indikation på att muskelmassan har betydelse. Denfeld hänvisar till en studie som visar att det är två gånger mer sannolikt att en barnmisshandlare är en kvinna än att det är en man⁹⁹⁹. Vissa kanske skulle skylla utvecklingen på feminismen, men till och med jag har svårt för den teorin. Trots det faktum som Denfeld påpekar betraktas

⁹⁹⁴ Brottsförebyggande Rådet: *Stöld, våld och droger bland pojkar och flickor i årskurs nio - Resultat från tre självdeklarationsundersökningar*, BRÅ-rapport 2000:17, <http://www.bra.se>

⁹⁹⁵ Skolverket: *Attityder till skolan*. 2002, <http://www.skolverket.se>

⁹⁹⁶ Naraghi, Mariam: *Hotande kvinna häktades inte*, Gefle Dagblad, 2002-05-16

⁹⁹⁷ Daly, M. & Wilson M: *Parent-Offspring Homicides in Canada, 1974-1983*, Science v. 242, pp. 519-524, 1988

⁹⁹⁸ Statistical Abstract of the United States 1987 table 277

⁹⁹⁹ Denfeld, Rene: *Kill the Body, The Head Will Fall: A Closer Look at Women, Violence, and Aggression*,

mannen som barnmisshandlaren och kvinnan som offret. Feministernas standardsvar på allt detta är att kvinnors våld enbart är självförsvar. Visst, och de män som våldför sig på kvinnor försvarar bara sig själva mot kvinnors psykiska manipulation. Orsaken till att kvinnors våld och brottslighet ökat är snarare att könsrollsförväntningarna har förändrats samt att kvinnor börjat närma sig mäns beteendemönster såsom alkoholvanor.¹⁰⁰⁰

Kvinnoorganisationer i Kanada, USA och England samt ROKS i Sverige försöker förklara bort alla mord på män utförda av kvinnor genom att dessa kvinnor har blivit misshandlade. Vad bevisen för det är framkommer givetvis inte. Troligtvis har de dock rätt i vissa fall, men att generalisera på detta sätt är farligt. Ett samhälle kan inte utgå från att en viss grupp är mer ädel än en annan grupp och därmed slipper den ena gruppen straffansvar. Många kvinnoorganisationer strävar efter att kvinnor som dödar i självförsvar ska slippa straff.¹⁰⁰¹ Men tyvärr är det så att man inte får använda mer våld än vad "nöden" kräver. Vad som avgör det är byråkrater i domstolar som med kalkylerande resonemang i en lugn atmosfär avgör vad som är nödvändigt våld och vad som inte är det. Om en idiot bryter sig in i mitt hus får inte jag slå honom för mycket, om jag har en hund får inte hunden bita brottslingen eftersom han/hon har ett människovärde som är högre än mitt människovärde. Jag tycker att det är åt helvete, men man ska inte göra detta till en kvinnofråga. Om kvinnor ska slippa straff då ska också män slippa straff när de dödar i självförsvar. Man vet aldrig förrän efteråt hur många slag som skulle ha krävts för att garantera tryggheten. När kvinnor misshandlar män psykiskt då borde, enligt feministlogik, mannen ha rätten att slå kvinnan. En sak är om kvinnan dödar i direkt självförsvar, en annan sak är om hon planerar sitt självförsvar genom förgiftning eller något liknande.

Feminister brukar ofta bråka om att kvinnor inte tas på allvar i rättssalarna när det gäller våldtäkter. Av någon konstig anledning har feminister aldrig i lika stor utsträckning tagit upp vårdnadstvister och dylikt. Många studier fokuserar på att bevisa hur illa kvinnor behandlas av rättssystemet, mycket av kritiken stämmer nog överens med verkligheten. Men de glömmer en viktig sak. Männens ställning i rättsväsendet. Hur är det med dömda mäns och kvinnors straffsatser? Tror rättsväsendet mer på kvinnan än på mannen. Några sådana studier har jag inte sett till i Sverige, dock har jag hittat några från USA som visar att kvinnor får lägre straffsatser för likvärdiga brott samt får mer förståelse än vad män får.¹⁰⁰²

En parallell som motbevisar feministernas konspirationsteorier angående bemötandet av kvinnor i domstolar är den 14 årige Nadav Meyer som skrev i Expressen 28/1-2004. Hans debattartikel var tankeväckande och ovanligt nyanserad för att få plats i en kvällsblaska. Den handlade om hur vissa muslimer trakasserar honom för att han är en jude. När nazister begår brottet går hela moralkören igång men när muslimer är skyldiga, ja då daddar man med förövarna som om att muslimer och araber inte kan ta ansvar för sina egna handlingar. Heter man Helle Klein förnekar man hela existensen av antisemitism. Muslimer och araber reduceras till aningslösa småbarn som inte vet bättre. Detta gör man för att man är rädd för islamofobi. Så lösningen på rasismen är att gömma undan problemen så att rasistorganisationer ska kunna rekrytera ungdomar i fred. Det är Mona Sahlins lösning på segregationen i Sverige. Men om man vill vinna över rasismen måste man ta debatten och argumentera för sin sak.

Slutligen, polisen har gett Nadav Meyer rådet att inte bära Davidstjärnan så synligt. Nadav Meyer förstår att polisen menar väl men att rådet syftar till att kapitulera inför intoleransen och svika sitt eget jag. Nadav Meyer visar på civilkurage och han visar hur omöjligt polisens resonemang är. Vad ska vi då göra med de mörkhyade? Ska vi måla dem vita för att gå rasisterna till mötes? En parallell som inte många tänker på är att när feminister

¹⁰⁰⁰ BRÅ: *Kvinnors brottslighet*, BRÅ-rapport 1999:15, Fritzes, www.brottsforebygganderadet.se

¹⁰⁰¹ Kvinnotryck: *Hon dödade mannen i självförsvar*, Kvinnotryck 3/2002

¹⁰⁰² Farrell, Warren: *The myth of male power*, Berkley books, 1994

anklagar män för att vara oförstående mot kvinnor tar dem det som intäkt för att patriarkatet existerar. Att det helt enkelt handlar om oförståelse och okunskap om något främmande bekommer inte feministen. Nej, att polisen och samhället ger kvinnan rådet att klä sig restriktivt och inte gå hem med okända män är en konspiration där män försöker förlägga skulden för våldtäkter på offret. Att rådet ges i all välmening är ointressant. Att samhället varit naiva nog att tro att misshandel och våldtäkter inte existerar inom familjen är för feministen samma sak som ett patriarkat. Till skillnad från feministerna tolkar inte Nadav Meyer polisens råd som en konspiration mot judar utan som ett välmenande men ack så ogenomtänkt råd. Tänk om fler kunde vara lika förnuftiga som Nadav Meyer.¹⁰⁰³

Ett intressant fall är de amerikanska och brittiska soldater som torterade irakiska fångar. Av dessa soldater var en kvinna. Militärpsykologen Claes Wallenius anser att risken är lika stor, om inte större, att kvinnor blir krigsförbrytare som att män blir det.¹⁰⁰⁴

Umgångessabotage

En form av misshandel är umgängessabotage där vårdnadshavaren, som oftast är en kvinna, förstör möjligheterna för den andra föräldern, främst män, att träffa sina barn. 1979 var 20 % av alla de som skiljt sig åtskilda från den ena föräldern. I 80 % av alla fall som registrerades 1977 fick modern vårdnaden. De föräldrar som enbart varit sammanboende är därmed inte medräknade. Men alla dessa barn som är åtskilda från sina föräldrar utsätts givetvis inte för umgängessabotage.¹⁰⁰⁵

Umgångessabotage är inget problem i Sverige, enligt feministintelligentsian. Genusfeminister anser i stället att det stora problemet är att män som misshandlar kvinnor får träffa sina barn och kan fortsätta sitt kontrollerande beteende. Visst kan detta vara ett problem. Men varför vända hela bördan på mansläktet? Varför påstå att närvarande pappor inte alltid är bäst för barnen? Vem har påstått att det ligger till så? Vad man däremot implicit påstår är att närvarande mammor alltid är bäst för barnen. Maria Eriksson¹⁰⁰⁶ har i en avhandling visat att samhällets strävan efter mer jämställt omsorgsansvar för barnen kan få negativa konsekvenser för våldsutsatta mödrar och barn. Vad sjuttsingen pysslar de med på genusinstitutionerna? Det är klart att det kan vara ett problem. Men varför undersöker man inte problemen med kvinnliga psykopater som stör familjefriden för man och barn? Existerar inte dessa kvinnor? Varför tar man inte itu med den viktiga frågan om umgängessabotage? Nej, i stället vinklar man sin forskning så att resultatet inte kan bli annat än reaktionärt tänkande. Tillbaks till det som varit, låt mammorna få patent på barnen igen.¹⁰⁰⁷ I samma nummer av Genus tar man upp den orättvisa könsstereotypen att kvinnliga mördare betraktas som mödrar medan manliga mördare inte betraktas som fäder.¹⁰⁰⁸ Att detta är en fördel för kvinnor verkar inte bekomma artikelförfattaren och magisteruppsatsförfattaren¹⁰⁰⁹.

Umgångessabotage kan utspelas på många sätt. Det vanligaste är att modern talar skit om fadern för att därmed göra sonen eller dottern fientligt inställd till pappan. Mamman kan även vägra att låta sonen eller dottern umgås med sin fader genom att ändra förutbestämda tider i

¹⁰⁰³ Meyer, Nadav: *Jag får inte bära min davidstjärna i fred*, Expressen, 2004-01-28

¹⁰⁰⁴ Kriisa, Lennart: *Kvinnor kan bete sig lika svinaktigt som män*, Expressen, 2004-05-07

¹⁰⁰⁵ Mindus, Per: *Vad innebär umgängessabotage för de barn som hindras träffa sin far?*, Läkartidningen, nr. 16, 1981

¹⁰⁰⁶ Eriksson, Maria: *I skuggan av Pappa. Familjerätten och hanteringen av faders våld*, Sociologiska institutionen i Uppsala, 2004

¹⁰⁰⁷ Genus: *Närvarande pappor inte alltid bäst för barnen*, Genus 1/04

¹⁰⁰⁸ Genus: *Farliga mödrar? – Stereotyp bild av kvinnliga livstidsfångar*, Genus 1/04

¹⁰⁰⁹ Lund, Kristina: *Mördare och mödrar. En medial berättelse om kvinnliga livstidsfångar*, etnologiska institutionen på Stockholms universitet

sista stund och genom att ljuga för pappan så att han tror att de är borta. Givetvis kan även pappan sabotera, men han har oftast en sämre möjlighet att lyckas på grund av kvinnans överlägsenhet i psykisk manipulation samt att mamman oftast har mer tid med barnen. Vissa kvinnor använder även falska anklagelser för incest, misshandel mm. för att vinna vårdnaden om barnen. Det finns många exempel på kvinnor som anser sig ha äganderätten till sina barn.^{1010 1011 1012 1013} En indikation på detta är Warren Farrells teori om att pappor i regel är bättre vårdnadshavare än mammor eftersom pappor väldigt sällan försöker hindra modern att träffa sina barn.¹⁰¹⁴ Ett konkret och hemskt exempel på umgängessabotage är den okända isländska författaren som skrivit om en vårdnadstvist med en svensk kvinna där samhällets syn på pappor illustreras på ett mycket tydligt sätt.¹⁰¹⁵

Sammanfattning

Här sammanfattar jag mina funderingar och värderingar kring feminismen. Jag börjar med att måla en något abstrakt vision om ett jämställt samhälle för att sedan svara på de frågor som jag ställde i början av denna bok. Vidare kommer jag att förklara varför jag har valt att beteckna mig som antifeminist och feministkritiker för att slutligen ge konkreta förslag på hur ett jämställt samhälle bör se ut.

Jämställdhet bortom feminismens könskrig

Av den behandling som jag har gjort i denna bok inser nog de flesta att kvinnor inte är den enda grupp som har och har haft problem. Två viktiga förebilder för min vision om jämställdhet är det amerikanska feministkritiska paret Aaron Kipnis och Elizabeth Herron. De delar inte bara sina liv med varandra utan de skriver också böcker tillsammans om könskampen och om hur man ska lösa denna destruktiva kamp. Båda var tidigare enbart representanter för de båda könen. Aaron Kipnis var maskulinst och maskulinist medan Elizabeth Herron var kvinnokämpe och feminist.

Elizabeth Herron har i en intervju i Mensight Magazine 2000¹⁰¹⁶ berättat hur hon och Kipnis spenderat många år åt att vända ut och in på frågan om vilket kön som hade det värst. Dessa diskussioner ledde till en återvändsgränd eftersom det för varje mansfråga fanns en kvinnofråga och för varje kvinnofråga en mansfråga. Slutligen kom de fram till att det inte finns några vinnare i dessa tävlingar. Allt skuldbeläggande förhindrar en försoning mellan könen. Det är viktigare att bygga stabila broar mellan könen än att strida mot varandra. De har därför tagit avstånd från alla patriarkats- och matriarkatsteorier. Möjligtvis kan de tänka sig att båda existerar parallellt.

För att förbättra relationerna mellan könen har Aaron Kipnis och Elizabeth Herron skrivit en bok tillsammans – ”What women and men really want” – ”Vad kvinnor och män verkligen vill”. Då både Kipnis och Herron är psykoterapeuter har de ett psykologiskt perspektiv på könsrelationerna. De för även in mytologiska och historiska aspekter i förståelsen.

¹⁰¹⁰ Svensson, Gert: *”Plötsligt var Kalle försvunnen”*, *Elakt spel*, DN, 2003-02-28

¹⁰¹¹ Svensson, Gert: *”Jag känner mig stämplad för all framtid”*, DN, 2003-04-08

¹⁰¹² <http://www.move.to/mansmisshandel>

¹⁰¹³ <http://www.fris.just.nu>

¹⁰¹⁴ Farrell, Warren: *The myth of male power*, Berkley books, 1994

¹⁰¹⁵ Fadersdottir, Gunnar., Jute, Gunnar: *Ei ordur – Vælkomenur till rasisturlandir, Svergur! – Det finns inte ord! – om könsrasistisk lagstiftning i Svergur*,

¹⁰¹⁶ Svoboda, J. Steven: *”Interview: Aaron Kipnis & Elizabeth Herron”*, 2000,
<http://mensightmagazine.com/reviews/Svoboda/kipnis.htm>

Kipnis och Herrons metoder för att skapa förståelse mellan könen är att stärka det egna könets identitet och gemenskap. Den som är stark är inte rädd för andra människor. Med den övertygelsen för de ut män och kvinnor på en åtta dagar lång vistelse i skogen. Kvinnorna skapar gemenskap genom att upptäcka en primal och jordcentrerad feminitet och männen skapar gemenskap genom att öppna sig för varandra och dela sina känslor med varandra runt en öppen eld. Efter att de båda könen har stärkt sin identitet och gemenskap möter de varandra i en konstruktiv dialog.

För många kan Kipnis och Herrons resonemang och metoder verka flummiga, men det är inte tillvägagångssättet som är det viktigaste utan själva attityden till motparten. Vad kan någon vinna på att skapa osämja och splittring mellan könen? En annan invändning som jag väntar mig är Kipnis och Herrons uppfattning om de biologiska skillnaderna mellan män och kvinnor. Författarna anser att män och kvinnor är olika, men att detta inte betyder ett antingen-eller tänkande. Samtidigt som de erkänner biologiska skillnader anser de att det finns begränsande stereotyper av hur en man och en kvinna ska vara. Ett exempel på det är att en riktig man inte ska gråta.

Där Warren Farrells ”Myten om manlig makt”, som jag skrivit om tidigare, slutar där börjar Kipnis och Herron. De ger oss ett hopp om att skyttegravarna inte är permanenta. Det intressanta är att Kipnis slutsats är att man måste bryta ned patriarkatsmyten innan det går att skapa könsfred. Män och kvinnor är lika mycket utsatta i samhället och, vilket är mycket viktigt, både män och kvinnor har lika stora möjligheter att ta sig ur sina egna problem.

Denna bok kan vara bra att läsa innan man som antifeminist bestämmer sig för vilken strategi som verkar mest rimlig. Många feminister anser att män ska alliera sig med dem för att skapa jämställdhet, och det är ju bra om det nu vore så att män och kvinnor möts på mitten och inte på feministernas planhalva. Kipnis och Herron understryker slutligen att förbättringar kommer att ta tid. Vi lever i en brytningstid där ett gammalt socialt kontrakt (de traditionella könsrollerna) håller på att lösas upp för att ersättas med ett nytt socialt kontrakt (hur kontraktet kommer att se ut är ännu oklart). Jämför detta resonemang med Warren Farrells resonemang om könsrelationernas två stadier. Vi har en lång väg framför oss så låt oss påbörja färden snarast möjligt. I Sverige har Kalle Strokirk påbörjat en könsfredsrörelse för att komma bort från det könskrig som feministerna har startat. Detta kan vara startskottet för könsfred även i Sverige.

Frågor och svar

I detta avsnitt ska jag besvara de frågor som jag ställde i början av denna bok. Här följer en uppställning av frågor och svar:

Fråga: Vad är feminism?

Svar: Feminismen är en ideologisk inriktning som bygger på konspirationsteorin patriarkatet. Denna teori bygger på att män förtrycker och är överordnade kvinnor i både dagens och gårdagens samhälle. När man väl accepterat denna syn på verkligheten begränsas det politiska utrymmet väsentligt. Åtgärderna för att bryta detta patriarkat blir oundvikligen kollektivism eftersom starka strukturer per definition inte kan brytas genom individens ageranden. Det är dessa kollektivistiska strukturresonemang som PR-feministerna försöker kombinera med individualism. Lösningen på denna konflikt är att antingen sätta liberalismen och individualismen i pant dold bakom vackra ord eller också att inte mena allvar med patriarkatsteorin.

Feminismen härstammar från 68-rörelsens vänsterflum där kollektivism, könskamp och konspirationer har ett nära samband med marxismens idéer. Marxismfeminismen är en tydlig övergång från marxism till feminism. Det är ingen slump att feminismen främst attraherar Vänsterpartiet.

Fråga: Varför kallar alla politiker med självbevarelsedrift sig själva för feminister?

Därför att politiker i gemen drivs av ett egenintresse och gör allt för att maximera sina röster. Valframgångar går före principer och värderingar. Politisk korrekthet är ett sätt att försämra debattklimatet och därmed minimera riskerna vid slaget om väljarna och läsarna. Debatten är inte öppen för alla på samma villkor. Förvisso finns yttrandefriheten som gör att människor kan säga nästan vad de vill utan att trakasseras av staten. I Sverige är det dock tydligt att det bara finns plats för en enda sanning. På 1960- och 1970-talet var det extremvänstern, på 1980-talet var det nyliberalismen och nu är det radikal likhetsfundamentalistisk feminism som gäller. Sverige är Jantelagens enkelriktade land!

Fråga: Varför kallar de flesta som syns i media sig själva för feminister?

Svar: Samma svar som ovan.

Fråga: Varför förnedras de som inte köper feminismens trångsynta s.k. sanningar?

Svar: Därför att Sverige och många andra länder har ett trångsynt debattklimat där de som bryter mot det politiskt korrekta kan avfärdas utan argument. Den som är politiskt korrekt ställs inför lägre krav på argument jämfört med den som argumenterar för något som är politiskt inkorrekt. Hela samhället verkar bygga på ”följ John”-logiken.

Fråga: Är feminism synonymt med jämställdhet?

Svar: Absolut inte. Feminismen är i bästa fall en väg till jämställdhet. Enligt min mening leder feminism till jämställdhetens motsats. Det som jag främst vill ifrågasätta är tesen att feminism är synonymt med jämställdhet och att den som är emot feminism också är emot jämställdhet. Det är en trångsynt uppfattning som inte hör hemma i ett intellektuellt samtal.

Fråga: Är feminismen, som man ibland kan få intrycket av, allting eller finns det någon inre kärna i feminismen?

Svar: Ja, det finns en kärna inom feminismen. Det är teorin om att män systematiskt förtrycker kvinnor. Att man ibland får intrycket att feminismen kan vara vad som helst är PR-feministernas fel. PR-feminister är enbart ute efter röstfiske och läsarfiske och bryr sig föga i vad som är bäst för människor.

Fråga: Kan både vänsterpartister och moderater vara feminister?

Svar: Absolut inte! Det säger sig självt! Förvisso går Moderaterna mot mitten, men trots det bygger Moderaternas människosyn på fria individer som själva vet bäst vad de vill med sina liv medan Vänsterpartiet tror att den stora ledaren vet bäst vad alla människor vill med sina liv. De begrepp som alla partier skriver under på, såsom humanism, blir så pass urvattnat att det i praktiken inte betyder ett dyft.

Fråga: Vilka konsekvenser får feminismen på vårt samhälle?

Svar: Feminismen försämrar människors möjligheter att leva sina liv som de själva önskar. Feminister ställer kollektivet framför individen vilket kväver människors initiativförmåga och kreativitet. Feminismen leder i sin förlängning till ett könskrig i paritet med kommunismens klasskamp retorik. Konspirationsteorier i alla dess former är farliga, patetiska och osannolika. Det är bättre att människor samarbetar med varandra i stället för att tävla om vilken grupp som kan definiera den egna gruppen som den svagaste och därmed få mest förmåner från staten samt få patent på sanningen.

Varför antifeminism?

Om jag nu ska sammanfatta min syn på feminismen och varför jag är antifeminist och feministkritiker så får det bli med anledning av att feministnormen, som har ersatt en del av socialistnormen, för länge sedan har gått över gränsen för det rimliga. Feminismen har gått för långt dels i sina teoretiska premisser och värderingar och dels för att feminismen och dess förlängda arm genusvetenskapen ska genomsyra hela samhället. Vi har haft en vice-statsminister som betraktar män som boskap och som implicit anser att alla män är potentiella våldtäktsmän och kvinnomisshandlare. Vi har en stat och ett antal kommuner som finansierar manshat via ROKS som om att kvinnojourer inom nationalsocialismens ram är bättre än inga jourer alls. Stat och kommun måste omedelbart ta ansvar för de kvinnor som misshandlas och ignorera alla konspirationsteorier som inte löser själva problemet.

Vi har en regering som hotar med diskriminering, dvs. kvotering, om inte samhällets mönster ser ut precis så som statsideologerna vill. Centralplanerarna lever kvar men i nya skepnader. Vi har en regering som beställer utredningar med rätt resultat av en generaliserande manshatare som använder sitt renommé som professor för att sprida ut mansskräck på daghem och som även blivit utslängd från förståndiga Norge som inte tycker att hennes metoder är passande för en forskare och professor. Vi har en regering och en riksdag som indoktrinerar i feministiskt tänkande via feministiska kvartssamtal, genuskurser och mycket annat kostnadsdrivande trams. Så gott som alla partier benämner sig själva som feminister för att ens överleva som partier. (Tror de i alla fall). Högskolor och universitet, daghem och grundskolor försöker programmera in den rätta läran genom att korrigera alla fel som statsideologerna kan tänkas definiera som fel.

Feminismen har blivit ett åsiktsmonopol som utdefinierar alla som kommer med andra förklaringar än den feministiska. Den som går emot åsiktsmonopolet är inte värd någonting utan förtjänar att förlöjligas, förolämpas, dras ned i smutsen, hotas, hatas och mobbas. I Sverige har vi yttrandefrihet med vissa hycklande begränsningar såsom hets mot folkgrupp. Men i praktiken fungerar inte yttrandefriheten då vissa åsikter kostar alltför mycket att yppa. Men till skillnad från diktaturer är inte priset statlig förföljelse, tortyr och mord utan privata förföljelser (som i vissa fall är olagligt), sämre positioner på arbetsmarknaden osv. Vill vi ha ett sådant samhälle? Ett samhälle som värdesätter och belönar svaghet, ynkrygghet, ytlighet och PR? Den som inte är feminist betraktas som motståndare till jämställdhet, som också är ett kriterium för att bli behandlad med ett människovärde, som om feminism och jämställdhet skulle vara synonyma. Jag struntar i dessa normer och bryter dem så ofta jag bara kan. Jag tänker inte ge efter för några feministiska påtryckningar.

Mitt mål är att jämställa jämställdhetsdebatten och försöka se mer nyanserat på problemen i samhället. Allt är nämligen inte kategorin mäns fel utan verkligheten är mer komplex än så och den som tror något annat är mer än lovligt naiv och dogmatisk. Så länge man inte har bevis för sina anklagelser om patriarkatet ska man inte ta feministernas

konspirationsteorier på allvar. Jag anser nämligen att 11:e paragrafen i FN-konventionen för mänskliga rättigheter ska efterföljas även i det självgoda landet Sverige. I stället för ett evigt könskrig och kollektivistiska förtryckarlösningar vill jag ha frihet och individualism. Individen måste alltid gå före kollektivet. De reformer som jag vill se för att uppnå mina mål om frihet, rättvisa och jämställdhet kommer nedanför. Läs och begrundade och tänk själv. Låt inte statsideologerna styra ditt liv!

Förslag till ett mer jämställt samhälle

- Till att börja med kan man jämställa jämställdhetsdebatten. Låt män få tala om sina problem utan att förlöjligas eller tystas ned med hjälp av de sex härskarteknikerna. Låt oss mötas på vägen i stället för att konfrontera varandra i skyttegravarna. För att detta ska bli verklighet är det viktigt att patriarkatsteorin som misstänkliggör allt som har med män att göra avfärdas. I stället bör vi fokusera debatten på könsroller samt ökad valfrihet för alla individer. Dessutom är det viktigt att den nya trenden att mobba vita medelålders män stoppas.
- Inför en starkare diskrimineringsombudsman som tar hand om alla diskrimineringsfall i stället för de många olika ombud som finns i dag. Det är rena rama djungeln i den byråkrati som Socialdemokratin håller så kär.
- Lönediskriminering ska tas upp av en allmän domstol i stället för som i dag i en specialdomstol där arbetsmarknadens parter ingår.
- Inför ett könsneutralt yrkesförsvar.
- En annan reform bör vara att konkurrensutsätta sjukvården både för de anställdas (främst kvinnors) och patienternas skull. När den offentliga sektorn får konkurrens om arbetskraften stiger lönerna både för de offentligt anställda och för de privat anställda, dvs. lönenivån höjs. När det finns fler än en arbetsgivare kan man som sjuksköterska spela ut flera arbetsgivare mot varandra. Många kvinnor (och män) får därmed en starkare förhandlingsposition. Kvinnor får inte lägre lön för att deras arbeten nedvärderas utan därför att det saknas konkurrens. Det är inte en slump att vårdförbundet¹⁰¹⁷ är för fler alternativ inom vården.
- Mer friskolor är också viktigt för att hålla uppe kvinnors löner samt förbättra kvaliteten och därmed statusen på läraryrket.
- Det är också viktigt att bryta den politik som utgår från tron att kvinnan är så svag och hjälplös att hon bara kan stärkas med statens hjälp. Det är snarare tvärtom. Det är staten som håller kvinnan tillbaka. Det är staten som har monopol på sjukvård. Därmed förhindrar staten kvinnor att starta egna företag inom de områden där de dominerar. Våga lita på kvinnans styrka!
- Vidare tycker jag att kvinnor i allmänhet och facket inom områden där kvinnor dominerar i synnerhet måste bli bättre på att förhandla. Ett bra sätt att uppnå detta kan vara att alla elever får lära sig förhandlingsteknik i skolan.

¹⁰¹⁷ Fernvall, Eva: *Bra med olika arbetsgivare*, 2004-06-14, <http://www.vardforbundet.se>

- Låt oss ta en rejäl diskussion om våldtäkter och kvinnomisshandel utan att göra alla män till syndabockar. Tydliggör definitionen av våldtäkter så att alla vet vad som gäller. En våldtäktsdefinition måste tydligt göra klart att den kvinna som anser sig vara våldtagen har kommunicerat sin motvilja till samlag. Om inte detta sker kan inte jag se att en våldtäkt har utförts, såvida inte offret är så pass drogat att hon inte kan kommunicera. Våldtäkt är vad det låter som, dvs. våld eller hot om våld.
- Det är dock farligt att relativisera våldtäktsbegreppet så att våldtäkt inte längre behöver inbegripa hot och våld. Att börja lägga in sexuellt ofredande och sexuellt utnyttjande under kategorin våldtäkter är att skapa inflation i våldtäktsbegreppet. Vissa brott är grövre än andra helt enkelt och det finns en poäng i att kalla saker och ting för sitt rätta namn. Förvisso kan man diskutera vilka brott som bör ingå i våldtäktskategorin och vilka som bör ingå i sexuellt utnyttjande. Exempelvis bör den person som har samlag med någon som sover och/eller är medvetslös betraktas som våldtäkt eftersom den som utsätts för detta inte har haft någon möjlighet att kommunicera sin vilja respektive motvilja. Men längre än så är inte jag beredd att sträcka mig.
- Skriv in i lagen att kvinnors klädsel och sexliv och liknande faktorer inte har någon betydelse i en rättegång om våldtäkter. Förutsätter dock att alla tankar om omvänd bevisbörda inte realiseras.
- Straffen för våldtäkter och kvinnomisshandel ska höjas drastiskt.
- Brottslingar som har begått allvarliga brott såsom misshandel och våldtäkter ska inte få några permissioner.
- Överträdelse av besöksförbud ska betraktas som ett nytt brott.
- Män som bryter mot besöksförbud ska omedelbart förses med fotbojor.¹⁰¹⁸
- Fler poliser och ökad prioritet på riktiga brott såsom kvinnomisshandel. Av alla kvinnomisshandelsfall har kvinnan redan anmält mannen i 42 % av fallen¹⁰¹⁹. Om polisen haft resurser att utreda fallen ordentligt skulle fler kvinnor våga anmäla.
- Det är också viktigt att ta mäns problem på mer allvar. Exempel på sådana problem är falska anklagelser, självmord och mansmisshandel. Eftersom det inte utförts tillräckligt många studier i Sverige finns det ingen förståelse för dessa problem. Psykisk misshandel måste straffas hårt, men dock inte hårdare än fysisk misshandel. Falska anklagelser ska bestraffas mycket hårdare än dagens straff på två år¹⁰²⁰.
- Rättssystemet ska utgå från offrens situation i stället för brottslingens genom att behandlingen av offer ska förbättras samtidigt som straffen för våldtäkter mm. ska höjas drastiskt.

¹⁰¹⁸ BRÅ: *Elektronisk övervakning vid besöksförbud - Teknikens möjligheter och begränsningar*

¹⁰¹⁹ Rying, Mikael: *Dödligt våld mot kvinnor i nära relationer: Inte vilka män som helst*, Valfärd Nr.1 2003, s.4

¹⁰²⁰ Notisum: *Rättsbalk*, 1962:700

- De kvinnor och män som känner sig hotade ska ha möjlighet att inneha pepparspray och liknande vapen.
- Skolan ska lära ut självförsvar till alla elever.
- Skolan måste bli mer individriktad och mindre könsbaserad. Detaljerade timplaner bör ersättas av mer målinriktade planer där individen och kunskapen sätts i centrum, inte bara i ord.
- Inom barnomsorgen ska staten betona sin neutralitet genom att avskaffa höginkomstprojekten maxtaxan och föräldraförsäkringen samt det förlegade barnbidraget med alla dess specialiteter. Som ersättning för dessa ska ett barnomsorgskonto på 100 000 kr. per barn och år införas för alla barn så att föräldrarna själva kan avgöra vilken barnomsorg de ska välja. Det är inte staten som ska avgöra barnomsorg utan det är föräldrarna som ska välja mellan alternativen kommunala daghem, privata daghem, kooperativa daghem, privata dagmammor, barnflickor/pojkar eller att själv vara hemma med sina barn. En annan fördel är att mitt förslag, till skillnad från Moderaternas och Kristdemokraternas förslag, är mer enkelt. Bidragdjungeln förenklas väsentligt. Genom att utgå från dagens system och sedan lappa och laga hålen som systemet medför genom vårdnadsbidrag mm. förvärrar man jungeln ännu mer utan att optimera situationen för den enskilda människan.
- En ytterligare förenkling är att kombinera barnkontot med skattekontot så att skatteavdrag görs innan föräldrarna får stöd från staten. Detta för att minska rundgången i systemet.
- De som vill ha en föräldraförsäkring får skaffa sig en privat sådan eftersom det är orättvist att de barn som råkar ha rika föräldrar får mer än de barn som råkar ha fattiga föräldrar. Jag har inget emot inkomstskillnader, tvärtom, men det får knappast bli statens uppgift att förstärka inkomstskillnaderna.
- För att öka individens och familjens frihet är det viktigt att sänka skatterna rejält så att parterna själva kan komma överens om välfärden.
- Pensionssystemet måste bli mer flexibelt så att den som förvärvsarbetar kan betala in pension till både sig själv och till den som väljer att vara hemma med sina barn.
- Då familjen är den första försvarslinjen mot statens expansion och klåfingrighet är det viktigt att slå vakt om kärnfamiljen.
- Stärk det civila samhället och stärk banden mellan generationerna.
- De föräldrar som väljer att placera sina barn på kommunalt daghem ska vara säkra på att barnen lär sig att umgås med många olika sorters människor. Därför är det viktigt att integrera daghemsverksamheten med ålderdomshem så att barn redan från början får kontakt med äldre människor.
- Öka förekomsten av klassmorfar och klassmormor i klassrummen.

- Inför skatteavdrag för hushållstjänster så att människor får större utrymme för sina egna karriärer. För föräldrar kan andra tjänster än barnomsorg vara viktigt. Så för att undvika att lösningen hushållstjänster inte enbart ska förbehållas de mest rika är det viktigt med att underlätta finansieringen av hushållstjänster. Det här är den enda punkt som har genomförts.
- Inför informationsplikt för kvinnor som väntar barn. Pappor måste få en chans att själva avgöra sin roll. (Undantag kan dock medges när pappan är en våldtäktsman eller något liknande).
- Mammor och pappor ska automatiskt få vårdnaden om sina barn. Mamman är inte en bättre förälder än pappan. I alla fall inte per automatik!
- Prostitution ska legaliseras eftersom staten inte äger kvinnors (och mäns) rätt till sina egna kroppar. Vill en kvinna (eller en man) sälja sina tjänster är hon (han) i sin fulla rätt att göra det precis som att en desperat och/eller sjuk man (eller kvinna) har rätt att utnyttja detta anbud genom att betala den penning som kvinnan (eller mannen) begär för sin tjänst. Samma logik som fabriksarbete och gruvarbete. Denna reform kommer att leda till att problemen synliggörs samt att staten kan kontrollera prostitutionsmarknaden bättre.
- Avskaffa kvinnodagen. Det är jämställdhet vi ska ha och inte feminism och sexism!
- Sluta pracka på omvärlden vår perversa jämställdhetspolitik utifrån någon ”bror (syster) duktig” attityd.
- Kvotering ska aldrig förekomma eftersom det motverkar jämställdhet och förvärrar bara spänningarna och orättvisorna mellan könen.
- Inför krav om att varje aktiebolag måste ha en nomineringskommitté så att det blir aktieägarna som bestämmer vem som anses vara kompetent och inte tjänstemännen och proffsledamöterna.
- Inför personval så att väljarna själva kan välja vilken kandidat som är värd ett mandat. Partiernas stelbenta hierarkier försämrar möjligheten för jämställdhet.
- Tidigare har jag pläderat för att könsdiskriminering på krogar ska förbjudas. Detta har regeringen genomfört men jag har ändrat uppfattning då jag blivit övertygad om att det är krogägarna själva som ska få bestämma kriterierna för insläpp. Det är nämligen inte lönsamt att diskriminera på lång sikt, alla fall inte om människor inser vilken konsumentmakt de har. Gäller även inom andra områden såsom taxi och frisörssalonger. Det viktiga är att vi är konsekventa och inte gnäller när prisskillnader och ålderskillnader uppstår till mannens fördel.
- Staten ska inte prioritera några teorier (oavsett om det är en teori eller flera teorier). Staten kan möjligen få prioritera ämnesområden men inget mer. Bättre då att öka universitetens och högskolornas självbestämmande samt att ge mer utrymme för privata initiativ som gör att forskningen inte byggs in i en återvändsgränd. Alltså: Sluta påtvinga universitet, grundskolor, daghem och andra institutioner ett genusperspektiv.

- Staten ska inte instutionaliseras i någon specifik ideologi. Överideologier är per definition odemokratiska och förtryckande. (Om man nu inte anser att demokrati är en ideologi).